

أورادُ المؤمنین

و

وظائف المتّقین

(جلد دوم)

maablib.org

هذا كتاب من كتب بيت المقدس الذي كان في بيت المقدس

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

كتاب الكافي في الفقه

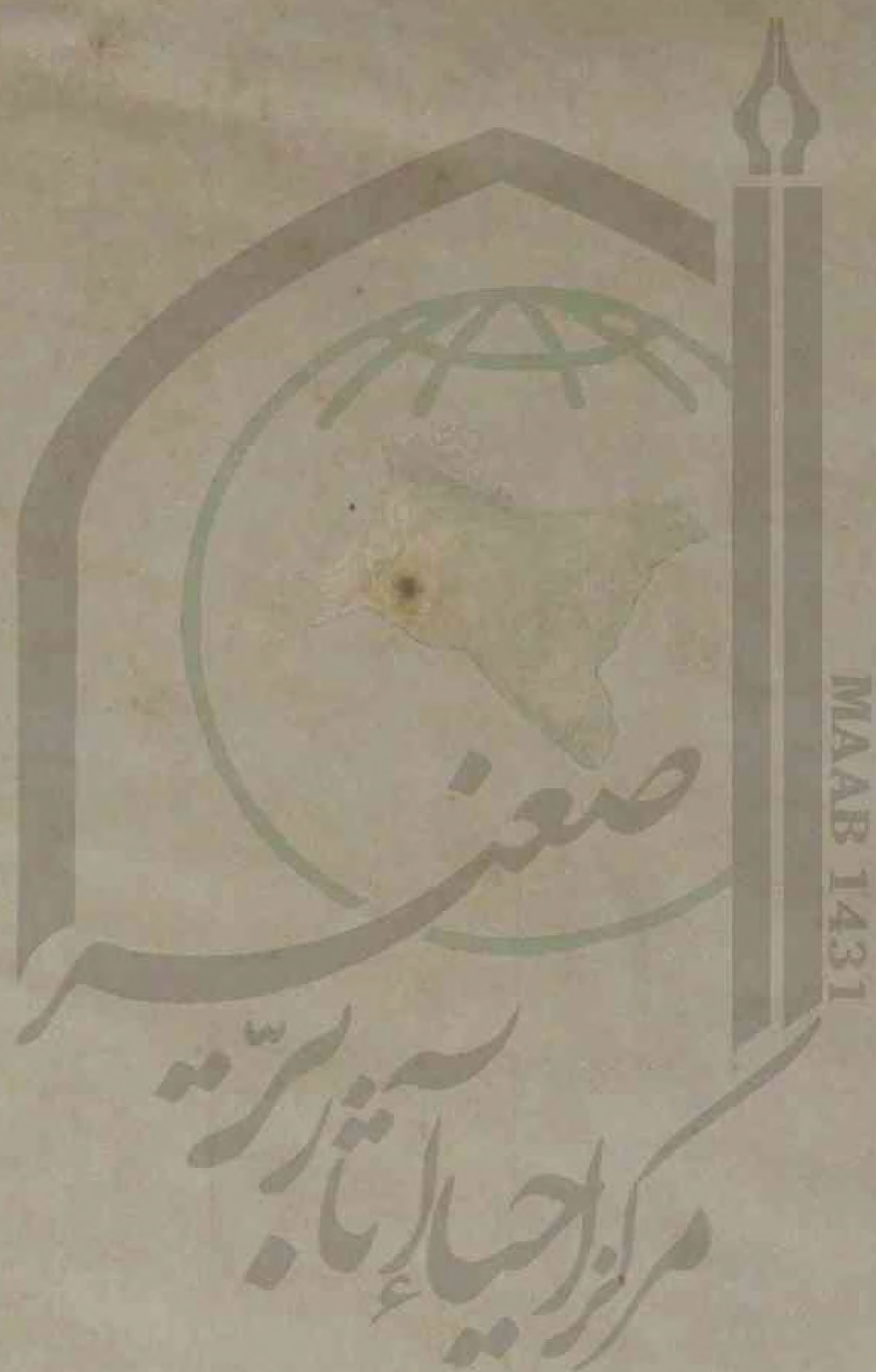
موسوم با وساد المؤمنین و ظائف المتقين
 که مشتمل است بر مضامین هدایت آگین و بر اکثر احکام شرعیّه
 و مسائل فقهیه و تعقیبات سدیده و ادعیه و اذکار مفیده
 و مرتّب است بر چهار مجلدات موافق عدد و اربعه
 تسبیحات - کتابی است دلپذیر و مثل و بنیظیر
 کنزیت مشحون از جواهر شریفه آردار یا عینی است
 منبع انهار الزاخره چگونه چنین نباشد و حالانکه تصنیف
 نموده است آنرا نواب عظمی مآب بلالت انتساب گمراه
 صدق کرامت و ایالت قطب فلک امارت و ریاست
 تاج منار بهج فصاحت سالک مسالک بلاغت ذی
 الطبع الثاقب و الزاخر الصائب الکارع فی حیاض
 العلوم الدینیّه و الرائع فی ریاض الاحکام الشرعیّه
 حاوی اخلاق کریمه سدیده مستجمع مناقب حیمه حمیده
 نوات مستطاب معالی القاب سبیل
 مظفر حسین خان صاحب
 بهادر زاده اقدس اقباله و ضاعف احلاله
 تحف این کتاب منیف را - از آغاز تا انجامش

اجمالاً و مسائل فقہیہ مندرجہ آنرا تفصیلاً دیدم و از ادراک
مضامین نافعہ مفیدہ آن خیلی مجبور و مسرور گردیدم
فجزاؤ اللہ عنا وعن سائر المؤمنین جزاء المصلحین
الحسینین و ہر گاہ بطلالہ مسائل و احکام فقہیہ آن تفکر
بالتہ و تدبیر شاکستہ پروا ختم جلد را موافق برائے
خاطمی عاصی بامراعات احتیاط ساختم۔
پس عمل بر آنہا ساینج و جائز خواہد بود انشاء اللہ الکریم
و آخر دعوانا ان الحمد للہ رب العالمین و ہوا
خیر موق و معین۔

فقہ

خادم الشرع المصطفوی السید مصطفی المدعو بمرآة غافقہ

maablib.org

(فهرست جلد دوم)

صفحه	باب چهارم	۸۴	فصل ششم در بیان اعمال شب پنجشنبه و روز آن +
۵	فصل اول - در بیان اعمال شب شنبه و روز آن	۱۰۵	فصل هفتم در بیان اعمال شب جمعه و روز آن +
۳۳	فصل دوم در بیان شب یکشنبه و روز آن +		
۳۸	فصل سوم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز آن +	۲۵۴	باب پنجم
۵۷	فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن +		فصل اول در بیان تحقیق رویت هلال اربعه آن +
۶۸	فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن +	۲۶۲	و دانستن غروب هر ماه و شناختن قمر در عقرب
		۲۶۶	

باب ششم

فصل اول در احکام

کسوف و خسوف مخصوص

به رجب المرجب +

فضائل ماه رجب *

وجه تسمیه رجب *

دعای رویت هلال ماه

رجب و غیره

اعمال شبهای رجب *

اعمال مشترکه رجب در شب و روز

در بیان اعمال روزهای رجب

فصل دوم در احکام

کسوف و خسوف مخصوص شعبان

فضائل روزه ماه شعبان *

وجه تسمیه شعبان *

دعای رویت هلال شعبان و غیره

صفحه

و طریق معرفت موضع شمس و قمر

طریق معرفت موضع شمس و قمر

انگریز *

فصل دوم در بیان ثواب

روزه داشتن بعضی از ایام

مخصوص در هر ماه و بدل آن

عمل ایام بیض در هر ماه -

ثواب قرات بعضی از سوره ها

قرآنی +

ثواب زیارت حضرت امام

حسین در هر ماه +

فصل سوم در بیان

دعوات ایام ماه با ذکر سوره ها

آن +

دعا از برای دفع نحوست

ایام +

صفحه		
۴۹۰	عمل شبهای ماه شعبان +	۴۰۹ اعمال لیالی ماه صیام +
۵۰۰	عمل شب پانزدهم شعبان +	۴۲۷ اعمال شبهای قدر
۵۱۸	اعمال مشترکه در میان روز و شب	۴۴۰ اعمال هر روزه ماه صیام
	شعبان +	۴۵۴ ادعیه سی روزه ماه صیام
۵۲۰	اعمال روزهای شعبان +	۴۰۲ اعمال جمعه ماه صیام
۵۲۱	فصل سوید در بیان	۴۱۶ فصل چها سر
	کسوف و خسوف ماه مبارک	در احکام کسوف و خسوف
	رمضان +	ماه شوال
	فضائل ماه رمضان +	وجه تسمیه ماه شوال +
۵۳۱	علت و غایت صوم +	۴۱۷ روت هلال ماه شوال و غیره
۵۳۳	حقیقت صوم +	۴۱۹ اعمال شب عید فطر
۵۳۴	مسائل صوم +	۴۲۶ اعمال روز عید فطر
۵۳۵	آداب ماه رمضان	۴۳۲ در بیان مطلق زکوة
	وجه تسمیه ماه رمضان	۴۳۷ در بیان خمس
۵۳۶	ادعیه روت هلال و غیره	۴۳۹ کیفیت نماز عید
۵۳۸	اعمال ماه صیام +	۴۴۲ فصل پنجم در احکام
		کسوف و خسوف ماه ذیقعد

صفحہ	۹۲۸	یعنی نسبت و چہارم ذی الحجہ تا آخر ماہ +
۷۶۲	۹۲۶	در بیان ارکان و احکام و اعمال حج +
۷۶۵		و غیرہ -
۷۶۷	۹۹۹	فصل ہفتہ در اعمال محرم الحرام +
۷۷۱		احکام کسوف و خسوف ماہ محرم الحرام +
۷۷۲		احکام عشرہ محرم الحرام و جمعیہ محرم الحرام +
۷۷۵	۱۰۱۱	دعا کے رویت ہلال ذی الحجہ وغیرہ اعمال ذی الحجہ +
۷۷۸	۱۰۱۲	دعا کے رویت ہلال محرم اعمال شب و روز عرفہ
۷۸۷		الحرام و غیرہ اعمال شب عید قربان +
۸۸۸	۱۰۱۳	اعمال روز عید قربان +
۸۸۹		احکام عید قربان +
۸۹۶	۱۰۱۵	فضائل اعمال شب و روز ہیچدہم ذی الحجہ یعنی روز عید غدیر
۹۰۲	۱۰۶۰	فضیلت و اعمال روز مبارکہ اعمال ماہ صفر -

صفحہ		
۱۰۶۰	کسوف و خسوف ماہ صفر -	۱۱۰۲ فصل دہم و اعمال
-	وجہ تسمیہ صفر المظفر -	ماہ ربیع الثانی وغیرہ -
۱۰۶۳	دعا وقت رویت ہلال صفر -	کسوف و خسوف ماہ ربیع الثانی
۱۰۶۸	زیارت اربعین -	وجہ تسمیہ ربیع الثانی -
۱۰۷۴	طلسم و دعا ہر اے حفظ کہ در -	۱۱۰۴ اعمال ربیع الثانی
-	آخر چہار شنبہ ماہ نوشتہ میشود	۱۱ فصل یازدہم
۱۰۷۵	فصل نہم و اعمال	در اعمال ماہ جمادی الاولیٰ
-	ماہ ربیع الاول -	وغیرہ -
-	کسوف و خسوف ربیع الاول	کسوف و خسوف ماہ
-	وجہ تسمیہ ربیع الاول -	جمادی الاولیٰ
۱۰۷۹	مطلق ادعیہ اہلہ کہ سابقا	۱۱۱۲ وجہ تسمیہ جمادی الاولیٰ
-	مذکور شدند بخوانند و اشیائی	۱۱۱۳ دعا کے رویت ہلال ماہ
-	وقت رویت ہلال ربیع الاول	جمادی الاولیٰ مطلق ادعیہ
-	اعمال ماہ ربیع الاول	اہلہ مستند کہ سابقا مذکور
۱۰۹۴	اعمال ہفت دہم ماہ	۱۱۱۴ اعمال جمادی الاولیٰ
-	ربیع الاول -	۱۱۳۲ فصل وازدہم

۱۱۱۲	در اعمال ماه جمادی الثانیہ وغیرہ	۱۱۳۸	قطع ثوب
۱۱۱۳	کسوف و خسوف جمادی الثانیہ	۱۱۳۹	جامہ نوبہ شیدن +
۱۱۱۴	وجہ تسمیہ جمادی الثانیہ	۱۱۴۰	فضد و حجامت -
۱۱۱۵	وہائے رویت ہلال وغیرہ	۱۱۴۱	فی تعلیم الاطفال فی راجعہ الثانیہ
۱۱۱۶	اعمال ماه جمادی الثانیہ	۱۱۴۲	در بیان طلق الراس -
۱۱۱۷	فصل سیزدہم	۱۱۴۳	در بیان ایام سفر و محسوسات
۱۱۱۸	در تاریخائے سعد و نحس	۱۱۴۴	جدول تواریخ سعد و نحس
۱۱۱۹	ہر ماہ و قطع ثوب و ولادت	۱۱۴۵	جدول ولادت و وفات
۱۱۲۰	و شہادت ہر معصوم و	۱۱۴۶	و مدت اعمار و شہور و وفات
۱۱۲۱	مدت عمر و عدد اولاد و	۱۱۴۷	و عدد ازواج و اولاد وغیرہ
۱۱۲۲	ازواج او شان و جائزہ	۱۱۴۸	بر و وصفہ
۱۱۲۳	پوشیدن و فصد و حجامت	۱۱۴۹	فصل چہارم
۱۱۲۴	در تعلیم الاطفال فی راجعہ الثانیہ	۱۱۵۰	در اعمال روز نوروز
۱۱۲۵	گرفتار و سرگردان	۱۱۵۱	در اعمال روز نوروز
۱۱۲۶	در ایام شہر	۱۱۵۲	در اعمال روز نوروز
۱۱۲۷	تاریخائے سعد و نحس	۱۱۵۳	در اعمال روز نوروز
۱۱۲۸	ہر ماہ -	۱۱۵۴	در اعمال روز نوروز

تتمت

maablib.org

تاریخائے سعد و نحس

ہر ماہ -

مآ حاکم الملک فی الدین والدنیا

الحمد لله المنة که از مصنفات جناب امارت و ریاست آف قضاة
کمالات اکتساب صاحب القوة القدسیة مالک الملکات الملكية
النواب سید مظفر حسین خان صاحب بهادر و فزادہ

جلد دوم کتاب مستطاب

اوراد المؤمنین

وطائف المتقین

سنة ہجریہ ۱۲۳۵

نواب مستطاب گردون قباب نواب معتمد الدین و لہ بھار
وزیر اعظم شاہ اور دھکہ از باقیات اولاد و احفاد و نشان مستند
احد امراء اقبالیہ و ظلالہ العالی بد و اہل الباقی

مطبع ایستان کانپور مطبعہ

اعلان - یہ کتاب خاص مذہب شیعہ کی ہر حضرات اہل سنت و جماعت مذہب اربعین اور ہر دین

۲
کتاب التوحید

يَا مَنْ شُكْرُهُ قَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يَا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحَامِدِينَ
أَحْمَدُكَ يَا خَالِقَ اللُّوحِ وَالْقَلَمِ يَا شَكْرُكَ يَا مَنْ خَلَقَ
الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ وَالصَّلَاةَ عَلَى سَيِّدِ الْعَرَبِ
وَالنَّبِيِّينَ وَالْعَلَى أَيْمَتِهِ الْأُمَمِ يَا تَوَاتُرَ التَّوَاتُرِ
مَا دَامَتِ النُّجُودُ وَاللِّيَالِي آمَّا بَعْدُ يَا كَوِيْدَ عَبْدٍ عَاصِي
غَرِيقِ بَحْرِ مَعَاصِي سَيِّدِ مَظْفَرِ حُسَيْنِ صَيْنِ عَنْ كُلِّ
شَيْءٍ كَيْفَ هَذَا فِي جُلْدِ ثَانِي هَذَا الْكِتَابِ أَوْ رَأَى الْمُؤْمِنِينَ
وَوُظَائِفَ الْمُتَّقِينَ وَشَمْلَ اسْتِبرْئَةِ بَابِ بَابِ
چهارم در بیان ایام سعد و نحس و سایر اعمال سالهای آید

کتابخانه

هفته دیرین باب هفت فصل است فصل اول در بیان اعمال شب
 شنبه و روز آن فصل دوم در بیان اعمال شب یکشنبه
 روز آن فصل سوم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز
 آن فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن
 فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن فصل
 ششم در بیان اعمال شب پنجشنبه و روز آن فصل هفتم
 در بیان اعمال شب جمعه و روز آن باب پنجم در بیان اعمال
 همراه و دیرین باب سه فصل است فصل اول در بیان رویت
 بلال و نماز ماه نو و دانستن غره همراه و شناختن قمر در عترب

و طریق معرفت موضع شمس و قمر فصل دوم در بیان ثواب روزه
 داشتن بعضی از ایام مخصوصه در هر ماه و بدل آن و عمل ایام بیضیه
 هر ماه و ثواب قرأت بعضی از سوره های قرآن و ثواب زیارت
 حضرت امام حسین علیه الصلوة والسلام در هر ماه فصل سوم
 در بیان دعوات ایام با ذکر سعد و نخس آن و دعاها از برای دفع بخت
 ایام بآب ششم در اعمال سال و درین باب چهارده فصل
 است فصل اول در ماه ربیع فصل دوم در ماه شعبان
 فصل سوم در ماه رمضان فصل چهارم در اعمال
 ماه شوال و در آن باب زکوة فطر و مطلق زکوة و خمس هم مندرج است
 فصل پنجم در اعمال ماه ذیقعد فصل ششم در اعمال
 ماه ذی الحجه الحرام مع اعمال حج فصل هفتم در اعمال ماه محرم الحرام فصل
 هشتم در اعمال ماه صفر المظفر فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول
 و دانتن غره هر ماه فصل دهم در اعمال ماه ربیع الآخر فصل
 یازدهم در اعمال ماه جمادی الاولی فصل دوازدهم
 در اعمال ماه جمادی الاخری فصل سیزدهم در تارخیمائے
 سعد و نخس هر ماه و قطع ثوب و فصد و حجامت و اختیارات ایام برای
 سفر و تعلیم الاطافیر و اخذ شارب و طلق راس و جامه نو پوشیدن فصل

و جدول لادرت و شهابورت و مدت کمره و اولاد و ازواج و ثانی

باب چهارم

در بیان ایام سعد و نحس و نماز و ادعیه و سایر اعمال
ایامی و ایام هفته و درین باب بیست فصل است

فصل اول در بیان شب شنبه و روز آن بدانکه روز شنبه
عرب شتیاری می گویند و بعضی سبت و شیار تعلق بزحل دارد و عید
یهودان است و در حدیث وارد شده است که سبت
نام حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم است و یهودا
لعنهم الله می گویند که چون حق تعالی از آفرینش آسمانها و زمینها
فارغ شد از روز و روز شنبه بود به پشت خوابید و پابر روی پاکذا
تا از کوفت برآید قاتلکم الله آئی یوفکون و حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم فرمود که خدا مبارک گردانیده
است بر اے امت من بامداد روز شنبه و پیشینه را و برای جمیع
کارها خوب است خصوصاً سفر کردن و در حدیث دیگر
معتبر وارد شده است که اگر سنگی از کوه دور گردد در روز شنبه البته

باب چهارم در ایام سعد و نحس و نماز و اعمال

در بیان شب شنبه
و یهود و شکیار
و نام روز
و شنبه

حق تعالی آن سنگ را بجای خود برگرداند و بر او ایستاده روز شهادت
 امام حسین علیه السلام است و قومی از صیادان بنی اسرائیل که
 درین روز ماهی میگرفتند بصورت میمون شدند و از براس
 ناخن و شارب گرفتن خوب است و نهی وارد شده است از نیکه
 شنبه را ملعون بگویند چنانچه در میان عوام الناس و جهال متعارف
 است و در حدیث معتبر وارد شده است جواز لعن اصحاب السبت
 که مراد یهود باشند و هر که ناخن و شارب بگیرد در روز پنجشنبه و شنبه
 از درد دندان و چشم عافیت یابد کسر اختیارات مجلسی
 سندش مذکور نیست و در کشف الاخطار شمس الدین ابن محمد حسینی
 و ابن بابویه در حصال این حدیث را از رسول خدا ص آورده که
 حسن طبرستانی در معارج الکرام الاطلاق از آنحضرت ص آورده که هر که
 از شما خواهد که حجامت کند باید که در روز شنبه بکند و منقول است
 که حجامت کردن در روز شنبه موثر و ضعیف است و عمل زراعت
 خوب است و صاحب کشف الاخطار آورده که مکروه است
 حجامت کردن در روز چهارشنبه و شنبه از براس این که موثر
 برص میشود مگر این که خون غلبه کند پس حجامت کند هر روز که خواهد
 و قوی هست که نو بیدن و نو پوشیدن و سر تراشیدن و ناخن

گرفتن در شنبه و یکشنبه و شنبه خوب نیست و آنچه میگویند که در شنبه از ناخن
گرفتن آكله در اصابع می افتد اصل می ندارد ملا الحسن کاشانی در تقویم
المحسنین از جناب امیر آورد که در شنبه از ناخن گرفتن آكله در اصابع
می افتد و ابوالجان راقی تامله درین روز آفریده است ملا الحسن
کاشانی در تقویم المحسنین از رسول خدام آورده که هر کس قطع ثوب نماید
در روز شنبه مرخص خواهد ماند و اما یک ثوب در بدن او باشد تا اینکه آن
ثوب رایه کس بدید کلینی در کافی از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
که هر که ترک کند غذای شب شنبه و یکشنبه را پیغمبر و از وقول که برگردد
بسوی او و چهل روز آیت بابویه در کتاب من لایحضره از حضرت
صادق ع آورده که در روز جمعه می حاجت مکن و در روز شنبه و قتیکه آفتاب
طلوع نماید پس برو براس حاجت خود و ایضا در کتاب مذکور از
حضرت علیه السلام منقول است که روز جمعه براس گزاری در نماز
است و شنبه برای رفتن کار و اندیز فرموده در کتاب مذکور که روز شنبه
براس ماست و روز یکشنبه براس بنی امیه ابن بابویه در حمال
از حضرت امیر المؤمنین ع نقل کرده که روز شنبه روز مکر و فریب
است و ندیز در کتاب مذکور از جناب صادق ع آورده که سبت براس
است و یکشنبه برای شیعه ماست الی آخر الحدیث حسب المسناهج العارفین

در ساعات ایام هفته این شعر از علی ابن ابی طالب نقل کرده

لِغُرْسٍ لَعُودٍ يَصْلَحُ وَالْبِنَاءِ
وَبِالْبَرَكَاتِ يُعْرِفُ وَالرَّحْمَاءِ
فَإِنَّكَ يَوْمًا هَتَّاقِ الدِّمَاءِ
فَنِعْمَ الْيَوْمُ يَوْمُ الْأَرْبَعَاءِ
لَا ذَرْبَكَ الْفَوَائِدِ وَالْغِنَاءِ
وَلَكِنَّاتُ الرِّجَالِ مَعَ النِّسَاءِ
وَقِيَّتْ مِنَ الْمَكَارِهِ وَالْعَنَاءِ
نَبِيٍّ أَوْ وَصِيٍّ أَلَا نَبِيَّاءِ

أَرْبَعُ الْأَحَدِ الْمُبَارَكِ يَوْمٌ سَعِيدٌ
وَفِي الْأَشْيَيْنِ لِلتَّعْلِيمِ أَمْرٌ
وَلَا نُرْمَتْ الْحِمَامَةُ فِي الثَّلَاثَاءِ
وَلَا نَأْخِذُ أَنْ تَنْقُحَ دَوَاءٌ
وَفِي يَوْمِ الْخَمِيسِ طَلَبُ رِزْقٍ
وَيَوْمُ الْجُمُعَةِ الزَّوْجُ فِيهِ
وَيَوْمُ السَّبْتِ نَسَافَتْ فِيهِ
وَهَذَا الْعِلْمُ لَا يَعْلَمُهُ إِلَّا

در دیوان منسوب بنجاب امیر اختیارات ایام سبوع

باین طرز است می فرماید

لِصَيْدٍ إِنْ أَرَدْتَ بِلَا امْتِرَاءِ
كَأَنَّكَ كَنْدُ مَرْغٍ دَلَّتْ عِزْمُ شُكَّارِ
تَا حَرْخِ فَلَكَ نَهْدُ مَرَادٍ كُنَّارِ
تَبَدَّلَ اللَّهُ فِي خَلْقِ السَّمَاءِ
هَرَّكَهُ كُنَى عَمَارَتَيْ تَوْهِنِا وَ
تَا عِيشِ كُنَى بَابِرِينَ خَرَمِ وَشَادِ

لِنِعْمِ الْيَوْمُ يَوْمُ السَّبْتِ حَقًّا
أَسْخَتْ تَوْبَعُ بَعْدَ اقْبَالِ سَوَارِ
بَايْدُكَ شَوْدُ بِرُوزِ شَنِهِ أَنْ كَارِ
وَفِي الْأَحَدِ الْبِنَاءِ لِأَنَّ فِيهِ
أَسْأَلُ تَوْبَعِ مَنَزَلٍ وَمَسْكَنِ آبَادِ
تَذِيرُ بِنَابِرِ رُوزِ شَنِهِ بَكِنِ

وَفِي الْأَشْيَاءِ سَافَرَتْ فِيهِ
 ای یافته از مردم درویش نظر
 آغاز سفر اگر درین روز کنی
 وَمَنْ يُرِدِ الْحَجَّامَةَ فِي الثَّلَاثَا
 اے آنکه از اسرار حکم آگاه است
 شرط است که در روز شنبه باشد
 وَلَنْ شَرِبَ امْرَأٌ يَوْمَ مَا دَوَّاءٌ
 اگر فکر تو با قضا مشابیه باشد
 از بهر علاج گر خوری داروئی
 وَفِي يَوْمِ الْخَمِيسِ قَضَاءُ حَاجَةٍ
 در یوم خمیس با خدا باید بود
 از اہل کرم مہم خود باید ساخت
 وَفِي الْجُمُعَاتِ تَزْوِيجٌ وَعَرْسٌ
 اے آنکه ترا نام نکو مطلوب است
 آدینہ بر اے کتخدالی نیک است
 وَهَذَا الْعِلْمُ كَمَا يَعْلَمُهُ إِلَّا
 این علم نہ از وہم و خیال است حوال

سَتُظْفَرُ بِالْجَلَامِ وَبِالْقَرَاءِ
 باید کہ روی روز دوشنبہ بسفر
 یا بے زحمت اسعادت فتح و ظفر
 فَقِي سَاعَاتِهَا هَرَقَ الدَّهَاءِ
 ہر وقت کہ قصد یا حجامت نماید
 تا چہرہ گل رنگ نگر و دکا ہی
 فَنِعْمَ الْيَوْمُ كَيَوْمِ الْأَرْبَعَاءِ
 ہر روز کنی انچہ ترا بہ باشد
 باید کہ بروز چار شنبہ باشد
 فَعِيهِ اللَّهُ يَا ذَنْ بِاللَّهَاءِ
 وز حیلہ و تدبیر جدا باید بود
 پیوستہ با خلاص و دعا باید بود
 وَلَذَاتُ الرِّجَالِ مَعَ النِّسَاءِ
 پیش تو خلافت شرع و دین معیت
 جمعیت مرد و زن در و پر خوب است
 نَبِيٌّ أَوْ وَصِيٌّ إِلَّا نَبِيَّاءِ
 تا ہم کند حکیم از روی قیاس

این علم محققان عالی قدر است از بهار بکوش و قدر ایشان شناس

آمتا نمازهای شب شنبه پس شیخ طوسی رح در کتاب مصباح متحد
از حضرت رسالت پناه ص آورده که هر که بگذارد در شب شنبه
چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت الحمد یک مرتبه و آیه
الکُنُ سی سہ مرتبہ و قل هو الله احد یک مرتبہ و بعد از
سلام آیه الكرسي را سہ مرتبہ بخواند بیا مژد خدا کے تعالیٰ
اور او پدرو مادر او را و خواہد بود از شفاعت کرده شدگان محترم
سید بن طاووس در کتاب جمال الاسبوع از آنحضرت
آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب شنبہ دو رکعت نماز بخواند در رکعت
اول فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و لانا انزلناہ فی لیلۃ القدر سہ مرتبہ
و در رکعت دوم فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و لانا انزلناہ فی لیلۃ القدر سہ
مرتبہ و چون از نماز فارغ شود استغفار کند صد مرتبہ و صلوات بفرستد بر پیغمبر
و آل او صد مرتبہ بر بخیزد از جائے خود تا آنکہ بیا مژد او را خدا کے تعالیٰ
و نذر در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
شنبه ہشت رکعت نماز بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الكتاب و سورہ
کوثر یک مرتبہ قل هو الله احد ہفت مرتبہ و چون از نماز فارغ شود استغفار
کند ہفتاد مرتبہ خواہد بود مثل یکہ حج کردہ باشد و گویا خریدہ باشد ہفتاد

کس را از مشرکین و آزاد کرده باشد آتش را و آمرزیده شود از برائے او گناه
 او اگر چه باشد مثل کف دریا و رنگ بیابان علاج و بعد و قطره های باران
 و برگ درختان و بگذرد بر صراط مثل برق درختان و داخل شود در
 بهشت بغیر حساب و نیکو در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورد که هر
 بگذار در شب چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل
 هو الله احد هفت مرتبه بنویسد خدا ص تعالی از برائے او بپوشد
 هفت صد حسن و عطا کند او را شهرها در بهشت و نیکو در کتاب
 مذکور از آنحضرت ص آورد که هر که بگذارد در شب شنبه میان شام
 و خفتن و از ده رکعت نماز بنا کرده می شود از برائے او قصر
 در بهشت و گویا تصدق کرده است بهر مومنی و لازم است
 بر خدا که بیاورد او را و نیکو در کتاب مذکور آورد که در شب شنبه
 دو رکعت نماز بگذارد و بخواند در هر رکعتی الحمد و سبح اسم ربك الاعلی
 و آیه الكرسی و انا انزلناه فی لیلة القدر اهرکدام یک مرتبه در عله
 شب شنبه که شیخ طوسی رح در کتاب مصلح مستحب آورده
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَ
 لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ الْغَنِيُّ الْقَيُّومُ الْأَوَّلُ الْكَائِنُ وَالْحَزِينُ
 شَيْءٌ مِنْ خَلْقِكَ وَلَمْ يَعْصِ شَيْءٌ مِنْ مُلْكِكَ أَوْ يَتَدَبَّرْ

فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِكَ أَوْ يَتَفَكَّرَ فِي شَيْءٍ مِنْ قَضَائِكَ فَتَأْتِيهِ
 بِقِسْطِكَ مَدِينَةٌ لَا مَرِكَ قَدْ جَرَى فِيهَا هُوَ كَأَنَّ قَدْرَكَ
 وَمَضَى فِيمَا أَنْتَ خَالِقٌ عِلْمَكَ خَلَقْتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَاشْأَا
 وَبِنَافْسِيكَ السَّمَاءَ مَثَرًا لِرَضِيَّةٍ لِحَدَاثِكَ وَقَارَكَ وَعِزَّتِكَ
 وَسُلْطَانِكَ ثُمَّ جَعَلْتَ فِيهَا كُرْسِيَّكَ وَعَرْشَكَ ثُمَّ سَكَنْتَهَا
 لَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ غَيْرُكَ مُتَكَبِّرًا فِي عَظَمَتِكَ مُتَعَظِّمًا
 فِي كِبَرِيَّاتِكَ مُتَوَحِّدًا فِي عُلُوكِ مُتَمَكِّنًا فِي مُلْكِكَ
 مُتَعَالِيًا فِي سُلْطَانِكَ مُحْتَجِبًا فِي عِلْمِكَ مُسْتَوِيًا عَلَى
 عَرْشِكَ فَتَبَارَكَتْ وَتَعَالَيْتْ وَعَلَاهُنَاكَ بِهَاؤُكَ وَ
 نُورُكَ وَعِزَّتُكَ وَسُلْطَانُكَ وَقُدْرَتُكَ وَحَوْلُكَ
 وَقُوَّتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَقُدْرَتُكَ وَأَمْرُكَ وَتَخَافُكَ وَتَعْلِيْقُكَ
 الْمَكِينِ وَكِبَرُكَ الْكَبِيرِ عَظَمَتِكَ الْعَظِيمَةِ وَأَنْتَ
 اللَّهُ الْحَيُّ قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَالْقَدِيمُ قَبْلَ كُلِّ قَدِيمٍ وَالْمَلِكُ
 بِالْمُلْكِ الْعَظِيمِ الْمُمْتَدِّحِ الْمُمْدَحِ اسْمُكَ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَخَالِقُهُنَّ وَنُورُهُنَّ وَرَبُّهُنَّ وَالْمُهَرِّقُ وَفَاقُهُنَّ
 فَسُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ رَبَّنَا وَجَلَّ شَأْنُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَاجْزِهِ بِكُلِّ

الْعَظِيمَةِ

خَيْرِ آبِلَاءٍ وَلَقَدْ خَلَّاهُ وَلِيْرَاتَاهُ وَضَعِيْفِ قَوَاهُ وَيَتِيْمِ
 اَوَاهُ وَمِسْكِيْنِ رَحْمَةٍ وَجَاهِلِ عِلْمَةٍ وَدِيْنِ بَصَرَةٍ
 وَحَقِّ بَصَرَةٍ الْجَزَاءُ الْاَوَّلِي وَالرَّفِيْقُ الْاَعْلَى وَالشَّفَاعَةُ
 الْمَجَائِرَةُ وَالْمَنْزِلُ الرَّفِيْعُ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ اَمِيْنُ رَبِّ
 الْعَالَمِيْنَ اجْعَلْ لَهُ مَنْزِلًا مَغْبُوْطًا وَفَجْلِيْسًا رَفِيْعًا وَ
 ظِلًّا ظَلِيْلًا وَمُرْتَفَعًا جَبِيْعًا جَمِيْلًا وَنَظْرًا اِلَى وَجْهِكَ
 يَوْمَ تَحْجُبُهُ عَنِ الْمَجْرُمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
 اٰلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ لَنَا فَرْطًا وَاجْعَلْ حَوْضَهُ لَنَا مَوْدًا
 وَلِقَاءَهُ لَنَا مَوْعِدًا اِسْتَبْشِرْ بِهِ اَوْلَنَا وَاٰخِرَنَا وَاَنْتَ
 عَتَارَا اَرْضِيْ فِي دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ مِنْ جَنَّا تِكَ جَنَّا تِ
 النَّعِيْمِ اَمِيْنُ اِلٰهَ الْحَقِّ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِيْ هُوَ نُوْرٌ مِنْ نُّوْرِ
 وَنُوْرٌ فَوْقَ كُلِّ نُوْرٍ وَنُوْرٌ تَضِيْئُ بِهِ كُلُّ ظُلْمَةٍ وَتَكْسِرُ
 بِهِ قُوَّةَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّرِيْدٍ وَجَبَّارٍ عَنِيدٍ وَجَنِّيْ عِتِيْدٍ
 وَيُوْثِقُ مِنْ يَدِهِ خَوْفَ كُلِّ خَائِفٍ وَيُبْطِلُ بِهِ سِحْرَ كُلِّ سَاحِرٍ
 وَحَسَدَ كُلِّ حَاسِدٍ وَيَتَضَرَّعُ لِعَظَمَتِهِ الْاَبْرُوْا اِلَيْهَا حُرُّ
 وَبِاسْمِكَ الْاَكْبَرِ الَّذِيْ سَمَّيْتَهُ بِهِ نَفْسَكَ وَ

اسْتَوَيْتَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَاسْتَقَرَّتْ بِهِ عَلَى
 كُرْسِيِّكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْتَرِنَ
 لِي اللَّيْلَةَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ كُلَّ خَيْرٍ فَتَحْتَهُ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ
 وَأَوْلِيَّائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ ثُمَّ لَا تُشَدُّ لِي عَنِّي أَبَدًا
 حَتَّى أَلْقَاكَ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ أَسْأَلُكَ ذَلِكَ
 بِرَحْمَتِكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ فِيهِ بِقُدْرَتِكَ فَتَشْفِعَ
 اللَّيْلَةَ يَا رَبِّ رَغْبَتِي وَأَكْرِ مُطْلِبَتِي وَتَقْبِلْ كُرْبَتِي
 وَأَرْحَمْ عَذْرَتِي وَصِلْ وَحْدَتِي وَأَلِمْ وَحُشَّتِي وَأَسْرِ
 عَوْرَتِي وَأَمِنْ رَوْعَتِي وَأَجْبِرْ فَاقَتِي وَلِقْنِي حُجَّتِي
 وَأَقِلْنِي عَذْرَتِي وَاسْتَجِبِ اللَّيْلَةَ دُعَائِي وَأَعْطِنِي
 مَسْأَلَتِي وَأَعْظِمْ عَنِّي مَسْأَلَتِي وَكُنْ بِي دُعَائِي حَفِيًّا
 وَكُنْ بِي رَحِيمًا وَلَا تَقْطُصْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُؤَيِّسْنِي
 مِنْ رَوْحِكَ وَلَا تَخْذُلْنِي وَأَنَا أَدْعُوكَ وَلَا تَحْرِمْنِي
 وَأَنَا أَسْأَلُكَ وَلَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَسْتَغْفِرُكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِ
 أَجْمَعِينَ نَمَازُ حَاجَتِ رُشْبِ شَبِّهِ اَيْنِ بِالْبُورِ
 سید بن طاووس و دیگران بسند های معتبر از شیخ دربان هارون

ملعون روایت کرده اند گفت در ایامیکه حضرت امام موسی کاظم در مجلس
 بارون لعین بود شبی بارون مرا طلبید و گفت برو نزد امام موسی کاظم
 و مال بسیار و اسپان و جامه های فاخر براس او سپرد و او را از زندان
 رها کن من تعجب کردم و مکر را زو پر سپیدم که مرا امر می کنی که موسی را از
 حبس رها کنم گفت بے واسطه برو عهده خود را بشکنم گفتم بیا میسر
 عهده دیت گفت امشب در خواب بودم که مرد سیاهی در نهایت
 عظمت بر روی سینه من نشسته و گفت بچه سبب موسی بن جعفر را
 در زندان حبس کرده گفتم امشب او را رها میکنم و با او احسان میکنم
 پس عهده و پیمان شدید از من گرفت و از سینه من برخاست و نزد
 بود که جانم بر آید رنج گفت پس رفتم بسوی زندان و دیدم که آنحضرت
 مشغول نماز است شستم تا فارغ شد و گفتم پیغمبر خلیفه ترا سلام
 میسرساند و مال فراوان و اسپان و بار برداران و خلیع فاخره براس
 تو فرستاده است حضرت فرمود که اگر حکم دیگر کرده است در باب من بجز آنکه
 گفتم بحق خدا و بحق جدت رسول خدا که مرا امر کرده است مگر با آنچه عرض
 کردم حضرت فرمود که مرا مال و اسپان و جامه های او که حقوق مردم
 در میان آنهاست احتیاجی نیست گفتم قسم میدهم ترا که قبول کنی که
 می ترسم از رو کردن تو آن ملعون بخشم آید حضرت فرمود که تو آنچه خواهی

لیکن دہر صرف کہ خواہی صرف کن چون خواست کہ بسوی مدینہ مراجعت
 نماید گفتم ترا سو گندمیدم بحق خدا و بحق جدت رسول خدا که مرا خبری
 که سبب نجات تو از زندان چه شد بسبب آنکه من برائے تو بشارت
 آوردم حضرت فرمود که در شب چهارشنبه بعد از نماز شب بخواب رفتم جد
 رسول خدا ص را در خواب دیدم که گفت اے موسیٰ ترا انظلم و ستم
 جس کرده اند گفتم آری یا حضرت فرمود که ملک و دولت ایشان
 امتحانی است برائے ایشان و تمتعی می یابند تا زمانے که حق تعالی
 حکم نماید با تقراض ایشان فر دارا و پنجشنبه و جمعه را روزه بدار و در
 شب شنبه بعد از نماز خفتن دو اذده رکعت نماز کن و در هر رکعت بعد
 از سورہ فاتحہ دو اذده مرتبه سورہ توحید بخوان و چون از دو اذده
 رکعت فارغ شوی بعد از سلام این دعا بخوان و بروایت شیخ
 طوسی بعد از رکعت چهارم بسجده رو این دعا بخوان و اگر در
 هر دو موضع بخواند خوب است و دعا اینست **اللَّهُمَّ يَا سَائِدَ**
الْفُؤْتِ وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَيَا حَيِّ الْعِظَامِ بَعْدَ
الْمَوْتِ وَهِيَ رَمِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الْأَعْظَمِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَعَلَى
أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَتُعْجِلَ الْفَرَجَ مِنَّا

أَنَا مُتَّوِّبٌ وَصَالٍ بِحَدِّهِ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ وَبِرَوَايَتِ
 شَيْخٍ مَّا أَنَا فِيهِ أَمَّا نَازِلُ رُوحِ شَنِبِ سَيِّدِ بَن
 طَاوُسٍ وَكِتَابِ جَمَالِ الْأَسْبُوعِ أَرْسُولِ خَدَامِهِ أَوْرَدَهُ كَهْرُ
 الْبُكَارِ وَدُرُوزِ شَنِبِ نَزْدِ چَاشْتِ دَهْ رَكْعَتِ نَازِ وَنَجْوَانْدِ دَرِ هَرِ رَكْعَتِ
 الْحَمْدُ بَكِ مَرْتَبَةٍ وَسَهْ مَرْتَبَةٍ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِسْ گویا آزاد
 کرده باشد هزار هزار بنده را از اولاد اسماعیل و عطا کند خدائی
 تعالیٰ اورا ثواب هزار شهید و هزار صدیق صاحبِ نخبه
 آورده اند که سید بن طَاوُسٍ نماز روز شنبه در جمالِ الْأَسْبُوعِ از
 حضرتِ امامِ حسنِ عسکری ع آورده و موقت است از طلوع
 آفتاب تا زوال آن چهار رکعت است بخواند در هر رکعتِ
 فَاتِحَةَ الْكِتَابِ وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَآيَةَ الْكُرْسِيِّ
 بنویسد و از خدای عز و جل در درجه انبیا و شهدا و صالحان
 و نیکو نفسانند ایشان دعا ی دیگرا بر اے روز شنبه
 از حضرتِ امامِ زین العابدین ع بروایتِ شَيْخِ شَهِيدِ وَكَفَعَمِي حَمْدُ اللَّهِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَبِشْمِ اللَّهِ كَلِمَةَ الْمُعْتَصِمِينَ
 وَمَقَالَةَ الْمُتَحَرِّزِينَ وَاعُوْذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ الْجَائِرِينَ
 وَكَيْدِ الْحَاسِدِينَ وَبَغْيِ الظَّالِمِينَ وَاحْمَدُهُ فَوْقَ حَمْدِ

الْحَامِدِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ لَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ لَا
 تَمْلِكُ لَا تَضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تَنَاقُزٌ فِي مُلْكِكَ سَأَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَنْ تُوزِعَنِي مِنْ
 شُكْرِ نِعَمَاتِكَ مَا تَبْلُغُنِي غَايَةَ رِضَاكَ وَأَنْ تُعِينَنِي
 عَلَى طَاعَتِكَ وَلِزُومِ عِبَادَتِكَ وَاسْتِحْقَاقِ مَوْثِقِكَ
 بِالْطُّفِ عِنَايَتِكَ وَتَرْحُمَنِي بِصَلَاتِي عَنْ مَعَاصِيكَ
 مَا أَحْيَيْتَنِي وَتَوْفَّقَنِي لِمَا يَنْفَعُنِي مَا أَبْقَيْتَنِي وَأَنْ
 تَشْرَحَ بِكِتَابِكَ صَدْرِي وَتَحْطُ بِتِلَاوَتِهِ وَرُشْرِي وَتَمَحْنِي
 السَّلَامَةَ فِي دِينِي وَنَفْسِي وَلَا تُؤْخِشْ فِي أَهْلِ الشُّمَى
 وَتُتِمَّ إِحْسَانَكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي كَمَا أَحْسَنْتَ فِيمَا
 مَضَى مِنْهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 الْمُعْصُومِينَ دَعَايَ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ وَرُوزِ شَنْبِ بِرَوَايَتِ
 كَفَمِي اللَّهُمَّ افْتَحْ لَنَا خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ وَهَبْ لَنَا اللَّهُمَّ
 رَحْمَةً لَا تَعْدُ بُنَا بَعْدَهَا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَارْزُقْنَا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا
 لَا تَخُوجُنَا وَلَا تُفْقِرُنَا إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ وَارْزُقْنَا لَكَ شُكْرًا وَ

نَعْمًا

وَلَا يَكُ فَقْرًا وَفَاقَةً دِيكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَتَعْقُفًا اللَّهُمَّ
 وَسِّعْ عَلَيْنَا فِي الدُّنْيَا اللَّهُمَّ نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَزُولَ
 وَجْهَكَ عَنَّا فِي حَالٍ وَنَحْنُ نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِيهِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْطِنَا مَا نَحِبُّ وَاجْعَلْ
 لَنَا قُوَّةً فِي مَا نَحِبُّ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ كَذَا فِي رِجَالِ
 تَسْبِيحِ رُؤْسِهِ لِسُبْحَانَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ ذَا الْجَلَالِ
 الْقَابِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ الصَّادِقِ النَّافِعِ سُبْحَانَ
 الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ
 الْأَعْلَى سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى سُبْحَانَ الْحَسَنِ
 الْجَمِيلِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ الْغَنِيِّ
 الْحَمِيدِ سُبْحَانَ الْخَالِقِ الْبَارِي سُبْحَانَ الرَّفِيعِ
 الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
 هَكَذَا وَلَا يَكُونُ هَكَذَا غَيْرُهُ سُبُّهُ قَدْ رُبِّي الْحَيُّ الْحَلِيمُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
 دَائِمٌ لَا يَسْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَلْهُو
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْتَقِرُ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعُ
 كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ

عظماء
 في الدنيا
 وبقية
 من
 مخرج

سُبْحَانَ مَنْ أَسْتَسْلِمُ كُلَّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ
خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ سُبْحَانَ مَنْ انْقَادَتْ لَهُ الْأُمُورُ
يَا زَمَّتْهَا عَوْدَةُ بَرٍّ رَوْضَتُهُ بِرَوَايَةِ شَيْخِ سَيِّدِ ابْنِ بَابٍ
وَكُنْتُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ وَالنَّبِيِّينَ وَ
الرُّسُلَيْنِ وَقَاهِرِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ كَفِّ
عَنِّي بَاسَ الْأَشْرَارِ وَأَعِمْ أَبْصَارَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ وَاجْعَلْ
بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ حِجَابًا مَسْتُورًا إِنَّكَ رَبُّنَا لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْ عَائِدِي بِهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ
رَبِّي اخِذْ بِنَاصِيَّتِهَا وَمِنْ شَرِّ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ سُوءٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
تَسْلِيمًا كَثِيرًا دُرِّ نَيْلٍ لَصَّالِحِينَ ارْحَمْنَا
امام محمد باقر منقول است که هر که بجهت مہمی کہ داشته باشد
ہفتہ برین اذکار مداومت نماید آن مہم ساخته شود و ہر شنبہ
یا رَبِّ الْعَالَمِينَ ہزار بار و یکشنبہ یا ذَا الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ ہزار بار و ہفتہ ہزار بار یا قَاضِي
الْحَاجَاتِ ہر روز سہ شنبہ ہزار بار یا اَرْحَمَ

الْوَاحِدِينَ رَوْزِ چَهَارِ شنبه هزار بار یا حی یا قیوم
 گوید رَوْزِ پنجشنبه هزار بار لا اله الا الله الملك
 الحق المبين گوید رَوْزِ جمعه هزار بار گوید اللهم
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ در جمال

الاسبوع از صقر بن ابی دلف آورده که پرسیدم از حضرت
 امام علی نقی ع از معنی حدیث حضرت رسالت پناه ص که دشمن بدین
 ایام را تا دشمنی نکنند بشمار فرمودند که بے ایام ما نیم و بوجود ما بر پا است
 آسمانها و زمین پس سببت نام رسول خدا است و اَحَدُ
 امیر المؤمنین و اثنتین حسن و حسین و ثلثا علی بن الحسین
 و محمد بن علی و جعفر بن محمد و اربعاً موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد
 بن علی و من و خمیس پسر من حسن و جمعه پسر پسر من و
 بسوی او جمع می شوند گروهی که بر حق اند و انبیت معنی ایام پس دشمنی
 نکنید با آنها در دنیا تا دشمنی نکنند با شما در آخرت زیرا سر است
 حضرت رسالت پناه ص در کتاب مذکور آورده که شنبه رَوْزِ آنحضرت
 است السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ خَلْقِ اللَّهِ

زیارت حضرت رسالت پناه ص

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
 أَنَّكَ رَسُولُهُ وَأَنَّكَ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
 قَدْ بَلَغْتَ بِرِسَالَتِكَ رَأْيَكَ وَنَصَحْتَ لَأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَأَدَيْتَ الْأَمْرَ
 عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَأَنَّكَ قَدْ رَأَيْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغُلَظْتَ
 عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ
 فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَفْضَلَ شَرَفٍ قَحْلٍ الْمَكْرَمِينَ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ
 اسْتَنْقَذَ نَبَاكَ مِنَ الشِّرْكِ وَالضَّلَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَإِلَيْهِ وَاجْعَلْ صَلَاتِي وَصَلَاةَ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ
 وَعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَهْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ صَلَاتِي
 يَا مَنْ سَبَّحَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَأَمِيرِكَ
 وَنَجِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَاصِّكَ
 وَخَالِصَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِهِ الْفَضْلَ
 وَالْفَضِيلَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالْدَّرَجَةَ الرَّاقِعَةَ وَابْعَثْهُ
 مُحَمَّدًا يَغِيظُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَدْ
 وَلَّوْا أَنْفُسَهُمْ لِدُخْلِهِمْ أَنْفُسَهُمْ جَاوِزًا فَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ

اسْتَغْفِرُكُمْ الرَّسُولُ لَوْ جَدَّ وَاللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا إِلَهِي فَقَدْ
 آتَيْتَ نَبِيَّكَ مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَاعْفِرْهَا لِي يَا سَيِّدَنَا أَلَوْجَهْ بِكَ وَيَا إِلَهِي نَبِيَّكَ
 إِلَى اللَّهِ تَعَالَى رَأَيْتَ دَرَرَتِي لِيَغْفِرَ لِي بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ وَلَا تَأْتِ الْيَاسَ
 سَرَّاجِعُونَ سَهْمَ مَرْتَبَةٍ وَكَبُوا صَنِيبًا بِكَ يَا حَبِيبَ قُلُوبِنَا فَمَا اعْظَمَ
 الْمُصِيبَةَ بِكَ حَيْثُ انْقَطَعَ عَنَّا الْوَحْيُ وَحَيْثُ فَقَدْنَاكَ
 فَإِنَّا لِلَّهِ وَلَا تَأْتِ الْيَاسَ سَرَّاجِعُونَ يَا سَيِّدَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلِّ
 اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ هَذَا يَوْمُ
 السَّبْتِ وَهُوَ يَوْمُكَ وَأَنَا فِيهِ ضَيْفُكَ وَجَارُكَ
 فَاصْضِغْنِي وَاجْعَلْنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ
 وَمَا مَوْكٍ بِالْإِجَارَةِ فَاصْضِغْنِي وَأَحْسِنْ ضِيَافَتِي وَاجْعَلْنِي
 وَأَحْسِنْ إِجَارَتَنَا بِمَنْزِلَةِ اللَّهِ عِنْدَكَ وَعِنْدَ آلِ بَيْتِكَ
 وَبِمَنْزِلَتِهِمْ عِنْدَكَ وَيَمَا اسْتَوَدَّ عَمَلُكَ مِنْ عِلْمِهِ فَإِنَّهُ
 أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ **فصل دوم در بیان اعمال شب**
 یکشنبه و روزان مجلسی در اختیارات خود آورده که روز یکشنبه
 متعلق بآفتاب است عرب آنرا اول سیکونید و بحر لبی یوم الاحد و عید
 نصاری است از ایام نهفته و درین روز حق تعالی بناسه آفرینش

نمود و زمین را آفرید و میانه است بر آن اکثر کارها روایت شده که
 عذاب شود درین روز نازل شد و در حدیث است که **لَعُوذُ بِاللَّهِ**
مِنْ شَرِّ يَوْمٍ أَحَدٍ فَإِنَّ لَهُ حَدًّا كَحَدِّ السَّيْفِ و لعن بر
 اصحاب یوم الاحد نیز وارد شده که مراد نصاری باشد و موافق
 حدیث حجامت کردن در طرف عصر روز یکشنبه بیا نافع است و در
 حدیث دیگر وارد شده است که بنای عوس و بنانهادن و سفر کردن
 نیز خوب است و درین روز اسکندر ذوالقرنین سد را بنانهاد و درین
 روز مسازرومی قصر خورلق که در مدائن سبعة عراق عرب بود ازیرا
 نعمان بن منذر بادشاه عرب بنا گذاشت و بقوله بنای گنبد
 ملک بریان را بر قوس حکیم درین روز گذاشت و ملا محسن
 کاشانی رحم در تقویم المحسنین آورده که درین روز ملاقات بابا دشاهان
 و ارباب دولت خوب است و محمد بن بابویه رحم
 در خصال از حضرت امام جعفر صادق ۴ آورده که روز یکشنبه ازیرا
 شیعیان ما است و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ۴ آورده که حجامت
 کردن در روز یکشنبه فرمیشد و در از بدن و صاحب جامع خبا
 و ضمن حدیث نبوی ۴ آورده که هر که بکیر دناخن خود را در روز یکشنبه ببرد
 برکت از حسن طبری رحم در مکارم الاخلاق از حضرت

امام جعفر صادق علیه السلام آورده که حجاست ماه رمضان شب است
 و در غیر آن در روز یکشنبه و حجاست موالی مادر روز و شب امتحان
 شب یکشنبه صاحب نخبه از مصلح شیخ طوسی رح آورده
 که فرمودند حضرت رسالت پناه ص که هر که بگذارد در شب یکشنبه دو
 رکعت نماز بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب یک مرتبه و آیه الکرسی
 یک مرتبه و سبح اسم ربک الاعلیٰ یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه
 بسایید در روز قیامت در حالتی که روی او مانند شب چهارده باشد و متع
 گرداند او را خدا تعالیٰ بعقل خودش تا میرسد سید ابن
 طاووس در جمال الاسبوع از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
 در شب یکشنبه سب رکعت نماز بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب
 یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و سبح اسم ربک الاعلیٰ یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه
 او را از گناهان دنیا و دوزخ فرشته که نگاه دارند او را از دشمنان پس اگر میرد تفضل
 دهد او را خدا عز و جل بر ثواب نسی شهید و چون بر آید از قبر خود
 در روز قیامت حاضر شوند صد فرشته از فرشتگان گرد او و تسبیح و تهلل
 گویند تا داخل شود بهشت و نینزد کتاب مذکور از آن حضرت
 آورده که هر که بگذارد در شب یکشنبه شش رکعت نماز بخواند در هر رکعت
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و سبح اسم ربک الاعلیٰ یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه

اورا خداے تعالیٰ انوار شکر کنندگان و ثواب صبر کنندگان اعمال
پرستیز گاران و بنو لیسید از برائے او عبادت چهل سال و برنجیزد از جائے
خود مگر آنکه آمرزیده شده باشد و بر نیاید از دنیا تا آنکه به میند جائے خود را
در بهشت و به میند مراد خواب خود و هر که به میند مراد خواب خود و واجب
شود اورا بهشت دعای شب کیشنه بروایت شیخ و سید ابن بابویه

و کفعمی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ وَ
لَكَ الْمَنْ وَ لَكَ الْمُلْكُ وَ بِيَدِكَ الْخَيْرُ وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ سُبْحَانَكَ لَكَ الشَّيْءُ وَ التَّقْدِيرُ وَ التَّهْلِيلُ
وَ التَّكْبِيرُ وَ التَّجِيدُ وَ التَّحْمِيدُ وَ الْكِبَرِيَاءُ وَ الْجَبَرُوتُ
وَ الْمَلَكُوتُ وَ الْعِزَّةُ وَ الْعُلُوُّ وَ الْوَقَارُ وَ الْجَلَالُ وَ
الْجَمَالُ وَ الْغَايَةُ وَ الْعِنَايَةُ وَ السُّلْطَانُ وَ الْمَنَعَةُ وَ
الْعِزَّةُ وَ الْحَوْلُ وَ الْقُوَّةُ وَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةُ وَ الْخَلْقُ وَ
الْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَ تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ
لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الْبَهْجَةُ وَ الْجَمَالُ وَ الْبَهَاءُ وَ النُّورُ
وَ الْوَقَارُ وَ الْكَمَالُ وَ الْعِزَّةُ وَ الْجَلَالُ وَ الْفَضْلُ
وَ الْإِحْسَانُ وَ الْكِبَرِيَاءُ وَ الْجَبَرُوتُ وَ لَبَسْتَ الرَّحْمَةَ
وَ الْعَافِيَةَ وَ وَلَّيْتَ الْحَمْدَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا شَيْءَ

مِثْلِكَ فَسُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ وَأَعَزَّ سُلْطَانُكَ وَأَشَدَّ
جَبَرُوتُكَ وَأَحْصَى عَدَدَكَ وَسُبْحَانَكَ لَيْسَ بِكَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ
لَكَ وَقَامَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ بِكَ وَأَشْفَقَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عَلَيْكَ
سُبْحَانَكَ لَسَيِّئًا يَنْبَغِي لَكَ وَلَوْ جُهِكَ وَيَبْلُغُ مُنْتَهَى
عِلْمِكَ وَلَا يَقْصُرُونَ أَفْضَلَ رِضَاكَ وَلَا يَفْضُلُهُ شَيْءٌ
مِنْ مُخَامِدِ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ خَلَقْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَالْإِلَهِ
مَعَادُهُ وَبَدَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَالْإِلَهِ مُنْتَهَاهُ وَأَنْشَأْتَ كُلَّ شَيْءٍ
وَالْإِلَهِ مَصِيرُهُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ بِأَمْرِكَ انْقَعَتِ
السَّمَاءُ وَوُضِعَتِ الْأَرْضُ ضُوءٌ وَأَرْسِيَّتِ الْجِبَالُ وَشَجَرَتِ
الْبُحُورُ فَمَلَكُوكُوكَ فَوْقَ كُلِّ مَلَكُوتٍ تَبَارَكْتَ بِرَحْمَتِكَ
وَتَعَالَيْتَ بِرَأْفَتِكَ وَتَقَدَّسْتَ فِي مَجْلِسٍ وَقَارَكَ لَكَ
النَّبِيُّ بِمَجْلَمِكَ وَلَكَ التَّجِيدُ بِفَضْلِكَ وَلَكَ الْحَوْلُ
بِقُوَّتِكَ وَلَكَ الْكِبَرِيَاءُ بِعَظَمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ
الْجَبَرُوتُ بِسُلْطَانِكَ وَلَكَ الْمَلَكُوتُ بِعِزَّتِكَ
وَلَكَ الْقُدْرَةُ بِمُلْكِكَ وَلَكَ الرِّضَاءُ بِأَمْرِكَ وَلَكَ الطَّاعَةُ
عَلَى خَلْقِكَ أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَأَحْطَتْ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا
وَوَسَّعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ عَزَّ وَجَلَّ

السُّلْطَانِ قُوَى الْبَطْشِ مَلِكِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ذُو الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْمَلَايِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ
 يَسْتَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتَرُونَ فَبُحَانَ الَّذِي
 لَا يَمُوتُ أَبَدًا أَبَدًا سُبْحَانَ رَبِّ الْمَلَايِكَةِ وَالرُّوحِ سُبْحَانَ
 رَبِّي الْأَعْلَى سُبْحَانَ رَبِّي وَتَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ
 عَرْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ قُدْرَتُهُ سُبْحَانَ الَّذِي
 فِي الْبَحْرِ سَبِيلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاؤُهُ سُبْحَانَ
 الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رِضَاؤُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي جَهَنَّمَ
 سُلْطَانُهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبُهُ سُبْحَانَ
 مَنْ لَهُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بِالْعِشِيِّ وَبِالسُّبْحَانِ
 اللَّهُ يَا لِبَنَاءِ مُبْنَاهُ وَيَحْمَدُ بِعِزِّهِ وَنَصْرِهِ
 عَبْدُهُ وَعَلَا اسْمُهُ وَتَبَارَكَ وَتَقَدَّسَ فِي مَجْلِسِ
 وَقَارِهِ وَكَرْسِيِّ عَرْشِهِ يَدْرِي كُلَّ عَيْنٍ وَلَا تَرَاهُ عَيْنٌ
 وَيُذِيرُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَلَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدِيرُكَ
 الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْبَصِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَبَيْتِكَ أَمْرًا خَصَّصْتَنَاهُ دُونَ
 مَنْ عَبَدَ غَيْرَكَ وَتَوَلَّى سِوَاكَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ مَا

مَلَحْتُ لَهُ مِنْ رِيسَالَتِكَ وَأَكْرَمْتُهُ بِهِ مِنْ نُبُوتِكَ وَلَا تَحْرِضْنَا
 النَّظَرَ إِلَى وَجْهِهِ ^{عَظِيمٌ} وَالْكَوْنَ مَعَهُ فِي قَارِكٍ وَمُسْتَقَرٍّ مِنْ
 جَوَارِكَ اللَّهُمَّ كَمَا أَرْسَلْتَهُ قَبْلَكَ وَحَمَلْتَهُ فَأَدَّى
 حَتَّى أَظْهَرَ سُلْطَانَكَ وَأَمَّنَ بِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَصْنًا ^{عَفَا}
 اللَّهُمَّ ثَوَابَهُ وَكَرَّمَ لَهُ يُقْرِبُهُ مِنْكَ كَرَامَةً يَفْضُلُ
 بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَيَغْشِي بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
 مِنْ عِبَادِكَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْئَلْكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَطَوْلِكَ
 وَمَنِّكَ وَعَظِيمِ مُلْكِكَ وَجَلَالِ ذِكْرِكَ وَكِبَرِ عَجْدِكَ
 وَكِبَرِ سُلْطَانِكَ وَلُطْفِ خُبْرِكَ وَتَجَاوُزِ عَظَمَتِكَ وَحِلْمِ
 عَفْوِكَ وَتَحَنُّنِ رَحْمَتِكَ وَتَمَامِ كَلِمَاتِكَ وَنَفَازِ أَمْرِكَ
 وَرُبُوبِيَّتِكَ الَّتِي دَانَ لَكَ بِهَا كُلُّ ذِي رُبوبِيَّةٍ وَإِلَهَانَةٍ
 وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِهَا كُلُّ ذِي رَغْبَةٍ فِي مَرْضَاتِكَ وَيَلُودُ بِهَا
 كُلُّ ذِي رَهْبَةٍ مِنْ سَخَطِكَ أَنْ تَرْزُقَنِي قَوَائِمَ الْخَيْرِ وَ
 خَوَائِمَهِ وَذَخَائِرَهُ وَجَوَائِزَهُ وَقَوَائِصِلَهُ وَفَضَائِلَهُ وَخَيْرَهُ
 وَتَوَافِلَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِالْيَقِينِ
 مَعْلَنًا وَاصْلِحْ بِالْيَقِينِ سَرَائِرَنَا وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا مُطْمَئِنَّةً

محمد بن
 محمد بن
 محمد

اجْعَلْ ثَوَابَ أَعْمَالِنَا جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ وَتَجَاوِزْ عَنْهُنَا
 بِرَأْفَتِكَ وَاعِثْ تَامِنَ ظِلْمَةِ خَطَايَا بَنِي وَجْهِكَ وَ
 نَعْمِكَ نَا بِفَضْلِكَ وَالْإِسْنَاعِ فِيكَ وَهَيْئَتَا كَرَامَتِكَ
 وَاتَّعِمْنَا عَلَيْكَ نِعْمَتَكَ وَأَوْزِعْنَا أَنْ نَشْكُرَ نِعْمَتَكَ آمِينَ اللَّهُ
 الْحَقِّ رَبُّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالْإِلَهِ الظَّاهِرِ
 وَاسْمُهُ تَسْلِيمًا آمَنَّا بِمَا نَزَلَ بِهِ رُوحُكَ فِي كِتَابِكَ وَبِأَمْرِكَ
 مِنْ خَبْرِهِ مِنْ جِبَالِ الْأَسْبُوعِ سَيِّدِنَا طَاوُوسُ أَوْرَدَهُ كَهْ فَرَسُودَهُ خَضِرَتْ
 رَسَالَتُ بِنَاهُ صَدَّكَ بِكَ بَكَدَارٍ دُرُورٍ كِشْتَبِهِ جِبَارِ رُكْعَتِ نَمَازٍ رَاوٍ
 بِخَوَانِدِ رُكْعَتِهِ فَاتِحَةُ الْكِتَابِ بِكَ مَرْتَبَةً دَائِمَةً آمِينَ الرَّسُولُ
 تَا آخِرُ سُورَةٍ بِقَرْنِ بُولِيْسِدِ خَدَايَ تَعَالَى لِزَبْرَامِي وَبَعْدُ بِرُفْعَانِي وَنُصْرَانِيهِ جِبَارِ
 وَعِطَا كُنْدِ اذْ ثَوَابِ هِزَارِ مِغْمِيهِ بِبُولِيْسِدِ لِزَبْرَامِي وَبَعْدُ بِرُفْعَانِي وَنُصْرَانِيهِ جِبَارِ
 جِ وَهِزَارِ عَمْرِهِ بِبُولِيْسِدِ لِزَبْرَامِي أَوْ بِهَرِ رُكْعَتِهِ ثَوَابِ هِزَارِ نَمَازِ وَكَوَيَا خَرِيدِهِ بَاشَدِ
 بِرُفْعَانِي وَنُصْرَانِيهِ رَاوَا زَاوُ كَرْدِهِ بَاشَدِ أَهْلُ رَاوَا نِيْزِ دَرِ كِتَابِ مَذْكُورِ
 اِزْ آخِرِ خَضِرَتْ مَ آوْرَدَهُ كَهْ بِكَ بَكَدَارٍ دُرُورٍ كِشْتَبِهِ تَزَوُّجِ بَاشَتِ دُو
 رُكْعَتِ نَمَازِ وَبِخَوَانِدِ رُكْعَتِ اَوَّلِ الْحَمْدِ بِكَ مَرْتَبَةً نَا آعْظِيْنَاكَ
 الْكُوْنُوسَ مَرْتَبَةً وَدَرِ رُكْعَتِ دُومِ الْحَمْدِ بِكَ مَرْتَبَةً وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 سَهْ مَرْتَبَةً خِلَاصِ شُودِ اِزْ اِلَاقِ وَبِرِي شُودِ اِزْ اِلَاقِ وَابِئْنِي يَا بَدِ اِزْ عَذَابِ

ان طلوع آفتاب تازوال آن چهار رکعت است و در رکعت فاتیحة الكتاب
 و تبارک الذی بیلا و الملک جاد و خداے تعالیٰ اورا در
 بهشت دعائی حضرت امیر المؤمنین در روز کیشہ روایت
 تلکبرے و کفعمی پسما لله الرحمن الرحیم الحمد لله علی
 حلمه و اناته و الحمد لله علی علمه یان ذنوبی و ان
 کبر صغیر فی جنب عفوه و جرمی و ان عظم حقیر
 عند رحمتیه و سبحان الله الذی سرفعه السموات بعباد
 عمده و انشاجات المادی بلا آمد و خلق الخلاق
 بلا ظهور و لا سند و لا لاله الا الله المنذر من عند
 عن طاعتیه و عتاعن امره و المحذر من جر فی معصیتیه
 و استکبر عن عبادتیه و المعذر لالی من تمادی فی
 غیبه و صلا کتیه لتثبت حجتیه علیہ و علمیه بسوء عاقبتیه
 و الله اکبر الجواد الکریم الذی لیس لحد یور احسانیه و
 عظیم امتنانیه علی جمیع خلقیه بنهایه و لا یقدرتیه
 و سلطانیه علی برکتیه غایه اللهم صل علی محمد
 و علی اهل بیتیه کافصل ما صلیت و بارکت علی ابراهیم
 و ال ابراهیم انک حمید مجید اللهم انی استسک سؤل

مَدْنِيٍّ أَوْ بَقِيَّةً مَعًا صِينَهُ فِي ضَيْقِ الْمَسْأَلَةِ وَلَيْسَ لَهُ حُجَّةٌ
 سِوَاكَ وَلَا آمَلٌ غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثٌ أَرْزَقَ مِنْكَ وَلَا مُعْتَمِدٌ
 يَعْتَمِدُ عَلَيْهِ غَيْرُ عَفْوِكَ أَنْتَ مَوْلَايَ الَّذِي حُجَّتُ بِالْغَيْمِ
 قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا وَأَهْلَتْهَا بِطَوَّلِكَ غَيْرَ مَوْهَلِيْنَهَا وَكَلِّمْ لِعَيْنِكَ
 مَنَعَهُ وَلَا كَذَاكَ اعْطَاهُ وَلَا أَنْفَدَ سَعَتِكَ سُؤَالَ مُلْكِهِ
 بَلْ أَتَرَدُّتَ أَرْزَاقَ عِبَادِكَ تَطَوُّ لَا مِنْكَ عَلَيْهِمْ وَتَفَضَّلَ
 مِنْكَ لَدَيْهِمْ اللَّهُمَّ كَلِّمَ الْعِبَادَ عَنْ بُلُوغِ مَدْحِكَ
 وَهَفَا لِسَانٍ عَنْ تَشْرِيحِ مَدِيدِكَ وَتَفَضُّلِكَ وَقَدْ تَعَمَّدُكَ
 بِقَصْدِي إِلَيْكَ وَإِنْ أَحَاطَتْ بِكَ الذُّنُوبُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَجْوَدُ الْأَجْوَدِينَ وَأَكْرَمُ
 الرَّازِقِينَ وَأَحْسَنُ الْخَالِقِينَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
 أَجَلَ أَعَزُّ أَرْزَقَ وَأَكْرَمُ مِنْ أَنْ تَرُدَّ مِنْ أَمْلَاكَ وَرَجَا
 وَطَمَعٍ فِيمَا قَبْلَكَ فَكَ الْحَمْدُ يَا أَهْلَ الْحَمْدِ لِلَّهِ لَسْتُ
 جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا وَسَأَلْتُ الْأَيَّامَ بِإِقْرَافِ
 الْأَثَامِ وَأَنْتَ وَلِيُّ الْأَنْعَامِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَمَا بَقِيَ لَهَا
 إِلَّا نَظْرُكَ فَاجْعَلْ مَرَدَّهَا مِنْكَ بِالنَّجَاحِ فَاجْعَلِ النَّظَرَ
 مِنْكَ لَهَا بِالْفَلَاحِ فَإِنَّكَ الْمُعْطَى النَّفَّاحُ ذُو الْأَلَاءِ وَ

يُنْزِلُ النَّظَرَ

النعم والسماح يا فائق الأصباء امنعها سوء لها ولدان
 يستحق يا غفار اللهم لي اسئلك يا نيك الذي تمضي به
 المقادير وبعزتك التي كتبت بها التداوير ان تصلي علي
 محمد وآله وتزقني رزقا واسعا حلالا طيبا من
 فضلك وان لا تحول بيني وبين ما يقر بني منك يا
 حنان واخرجني فيمن اجنت له عقوق ورضوانك
 واسكنته جنانك برأفتك وطولك ولا ضيقا لك اللهم
 انت اكرممت اوليائك بكرامتك فاوجبت لهم حيا^{طتك}
 واطلكتهم برعايتك من التتابع في المهالك واناعدك
 فانقذني برحمتك من ذلك ولا تبسني العافية ولا تها^{عنك}
 فعل بي وعن طغيانك ومعاصيك فردني فقد عجت اليك
 الأصوات بضروب اللغات يسئلك الحاجات ترجي الحق
 العيوب وغفران الذنوب يا علام الغيوب اللهم لي استهد^{لك}
 فاهدني واعصم بك فاعصمني واذا عني حقوقك علي
 لانك اهل التقوى واهل المغفرة واخبر عني ستر
 كل ذي شر الى خير ما لا يملك احد سواك واحتمل عنا مفرضات
 حقوق الأباء والأمهات واغفر لي وللمؤمنين المؤمنين

وَالْإِخْوَةَ وَالْأَخَوَاتِ يَا وَلِيَّ الْبَرَكَاتِ وَعَالِمُ الْغُفَيَّاتِ
 دُعَايِ حَضْرَتِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فِي رُوزِ كِشْنِه بِرُوَايَتِ كُفَيْهِ
 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ اَوَّلَ يَوْمِي هَذَا فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَ
 اَوْسَطَهُ صَلَاحًا اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ اَتَابِ اَيْكَ قَبِيْلَتَهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فُكْنِيْهِ
 وَتَضَرَّعْ اِلَيْكَ فَرَحِيْمَتَهُ لَتِيْلِهِ رُوزِ كِشْنِه بِرُوَايَتِ كُفَيْهِ
 اُورِدْ لِسِيْحَةَ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ مَلَأَ الدَّهْرَ
 قُدْسَهُ سُبْحَانَ مَنْ يَغْشَى الْاَبَدَ نُورُهُ سُبْحَانَ مَنْ اَشْرَقَ
 كُلَّ شَيْءٍ ضَوْؤُهُ سُبْحَانَ مَنْ يَدَانِ مَبْعُوْرَتَيْنِ سُبْحَانَ
 مَنْ قَدَرَ بِقُدْرَتِهِ كُلَّ قَدْرٍ وَلَا يَقْدِرُ اَحَدٌ قُدْرَتَهُ سُبْحَانَ
 مَنْ لَا يُؤَوِّضُ عِلْمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِيْ عَلَى اَهْلِ
 مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَأْخُذُ اَهْلُ الْاَرْضِ بِاَنْوَاعِ
 الْعَذَابِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيْمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
 مُطْلِعٌ عَلَى خَزَائِنِ الْقُلُوْبِ سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِيْ عَدَدَ
 الذُّنُوْبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي الْاَرْضِ
 وَلَا فِي السَّمَاءِ سُبْحَانَ رَبِّ الْوُدُوْدِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَئِدِ
 سُبْحَانَ الْعَظِيْمِ الْاَعْظَمِ عُوْدَةَ رُوزِ كِشْنِه بِرُوَايَتِ شَيْخِ وَعَلَا

وَاَقْسَمُ وَابْنُ بَاقِي قَدَسَ اللّٰهُ اَرْوَاجُهُمْ يَقُولُ اَسْتَ اَرْحَمُهُمْ تَهَادُوا
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَسْتَوِي الرَّبُّ عَلَى
 الْعَرْشِ وَقَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ بِحِكْمَتِهِ وَتَرَهَرَّتِ
 النُّجُومُ بِأَمْرِهِ وَرَسَتْ الْجِبَالُ بِإِذْنِهِ لَا يَجَاوِزُ اسْمُهُ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ الَّذِي دَانَتْ لَهُ الْجِبَالُ
 وَهِيَ طَائِفَةٌ وَانْبَعَثَ لَهُ الْاَجْسَادُ وَبِهِ اخْتِجِبَ عَنْ كُلِّ
 عَمَادٍ وَبَاغٍ وَطَاغٍ وَجَبَّارٍ وَحَاسِدٍ وَيُسَمِّ اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ
 بِهِ بَيْتَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِرًا وَاخْتِجِبَ يَا اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ
 فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا
 وَتَرْتِيهَا لِلنَّاطِرِينَ وَحَفِظَهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّحِيمٍ
 وَجَعَلَ فِي الْاَرْضِ رِوَاسِي بِهِ اَوْتَادُ اَنْ يُوَصَّلَ لِي
 سُوءٌ اَوْ فَاَحِشَةٌ اَوْ بَلِيَّةٌ حَمْدُكَ تَنْزِيلُ مِنَ
 الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ حَمْدُكَ عَسَىٰ كَذَلِكَ يُجْحِي لِيكَ
 وَلِي الدِّينِ مِنْ قَبْلِكَ اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ صَلَّى اللّٰهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَامٌ تَسْلِيْمًا نَّارِيَا رَتِ خَمْرَتِ
 اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ كَمَا سَيَدُ بْنُ طَارُوسٍ رَحِمَهُ
 وَرَجَالَ الْاَسْبُوعِ اَوْرَدَهُ فِي رُوزِ آنحضرت م ك ب ك ث ن ب ه ا س ت

السَّلَامُ عَلَى الشَّجَرَةِ النَّبَوِيَّةِ وَالْوَاحَةِ الْهَاشِمِيَّةِ
 الْمَشْرِقَةِ الْمُضِيئَةِ الْمُنِيرَةِ بِالنَّبَوَةِ الْمُؤَيَّدَةِ بِالْإِمَامَةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى صَحْبِكَ أَذَى السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَأَهْلِ بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ
 عَلَى الْمَلَائِكَةِ الْمُحَقِّقِينَ بِكَ وَالْحَافِينَ بِقَبْرِكَ يَا
 مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا يَوْمُ الْأَحَدِ وَهُوَ
 يَوْمُكَ وَأَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَجَارُكَ فَأَضِيفْنِي يَا
 مَوْلَايَ وَأَجْزِنِي فَإِنَّكَ كَرِيمٌ تُحِبُّ الضِّيَافَةَ وَ
 مَا مَوْزِيهِ إِلَّا جَارَةً فَأَفْعَلْ مَا رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ وَ
 رَجَوْتُهُ مِنْكَ بِمَنْزِلَتِكَ وَأَلِ بَيْتِكَ عِنْدَ اللَّهِ وَ
 مَنْزِلَتِهِ عِنْدَكُمْ وَبِحَقِّ بْنِ عَمِيكَ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ وَسَلَامَ تَسْلِيمًا
فصل سوم در بیان اعمال شب دوشنبه و روز آن
 مجلسی رح در اختیارات خود آورده که روز دوشنبه متعلق
 است به قمر و عرب آن را ایهون می گویند و عبری یوم الاثنین
 و درین روز کوه ها و آب بحر با آفریده شد و درین روز فرعون و
 قبطیان از عقب بنی اسرائیل از مصر بیرون آمدند و بزرگ شدند

و خنس ترین روزها است از ایام هفته و در ایام سال روز عاشورا از
 همه روزها خنس تر است و این روز منسوب است به بنی امیه که ایشان
 عید کردند بسبب شهادت حضرت امام حسین و سنیان این روز را
 مبارک میدانند و حدیثی وضع کرده اند که میمون و مبارک است
 بخدا قسم که دروغ می گویند و همچنین از براس روز عاشورا اتفاق
 بسیار وضع کرده اند در روز عاشورا ذخیره در خانه های خود
 جمع می کنند و این روز خواج و ناصبیان و سنیان و زیدیه عید میکنند
 و حامی بنده و بدین یکدیگر می روند و سازهای زنده خصوصاً عراب
 بادیه و اهل حرمین شریفین تا بصره و بغداد و درین روز رسول خدا
 از دنیا مفارقت کرد و وفات حضرت امام حسن ۲ درین روز واقع
 شده براس هیچ کار مبارک نیست و بر وایتی طلب معاش و
 تجارت درین روز خوب است و در احادیث بسیار نهی واقع شده
 از سفر کردن درین روز و پی نمی و حاجت رفتن و از ایام منجوسه سال
 این روز است و بخت و یکم از رمضان و بخت و هشتم صفر و نیر درهم
 آن و چهارشنبه آخر ماه صفر را نیز گفته اند و در حدیث از حضرت
 امام محمد تقی ۴ منقول است که هر که خواهد خدا را تعالی او را از شر
 روز دوشنبه نگاهدارد و در رکعت اول نماز صبح روز دوشنبه سوره

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ رَاجِعًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
که از کشتن بزرگ ایشان است در کتاب شذور العنقود طعن بر شیعه
زده می گوید که شیعیان این روز را شوم می دانند بسبب آنکه درین روز
حضرت رسالت مسموله شده و درین روز سبوت شده و درین روز
از که مظهر هجرت نموده و درین روز داخل مدینه شده و درین روز
وفات یافته جواب او همین است که در شوم و نحس بودن این روز
همین قدر کفایت است که حضرت رسالت پناه درین روز از دنیا
رحلت فرمود و شیخین بنای ظلم بر اهل بیت آنحضرت مگذارند و
و غضب خلافت نمودند اتفاق و کفر خود را اظهار کردند و متولی امر
شدند که از ایشان نبود و تا روز قیامت خلق را الضلالت و گمراهی
انگند و بشومی آنها این است به نقاد و سه گروه شدند و حکایت
سقیفه بنی ساعده بر این شاهد است که مهاجر و انصار گفتند که من
امیر و منکم امیر و محمد بن ابوبکر در حصال آورده که حضرت
رسالت پناه م حجامت می کردند در روز و شب بعد از عصر نیکو در کتاب
مذکور آورده که آمد شخصی در خدمت حضرت امام موسی کاظم و گفت
فدای تو شوم می خواهم که بسفر روم دعا کن از برای من فرمودند
که در کدام روز میروی گفت روز و شب از جهت آنکه حضرت رسالت پناه

در آن روز متولد شده است فرمودند که این چنین نیست حضرت رسالت
 نباهم متولد شده است در روز جمعه و میت روزی شوم ترا از روز
 دوشنبه که وفات یافته است درین روز آنحضرت م و منقطع شده است
 درین روز و می پس فرمودند او را که سفر بکن در روز دوشنبه بسید بن
 طائوس در جمال الاسبوع آورده که روایت کردند اصحاب ما تحقیق
 اعمال است عرض میشوند بر رسول خدا در هر روز دوشنبه و پنجشنبه پس
 می شناسند آنحضرت م آن اعمال را و همچنین عرض میشوند بر ائمه
 که قائم مقام آنحضرت م هستند و در روایت دیگر وارد شده که عرض شود
 اعمال بر جناب باری و بعد از آن بر رسول خدا م و بر ائمه
 شمس الدین بن محمد اسیکنی در کشف الاحطار فی طب
 الائمة الاطهار آورده که روایت کرد محمد بن الحسن گفت حدیث
 کرد بن محمد بن یحیی لعطار گفت حدیث کرد بن محمد بن یحیی الاشعری از عباس
 بن معروف از محمد بن ابی عمیر از ابی عقبه بن بشیر از زوی گفت بخد مت ابی
 جعفر حاضر شدم در روز دوشنبه پس فرمودند آنجناب م طعام بخور
 پس عرض کردم روزه گرفته ام پس فرمود م چه گونه صائم هستی عرض
 کردم تحقیق که رسول خدا درین روز متولد شده اند فرمودند که روزی
 که رسول خدا م متولد شده اند از آن روز واقف نیستند و در روزیکه

انتقال فرمودند از ان واقف هستند باز فرمود کہ دین روز روزہ
 بگذارد و ستر کن درین روز و در جامع الکاتبین از حضرت
 رسالت پناہ آوردہ کہ ہر کہ ناخن ہائے خود را بر روز و شب
 بگیری شود حافظ و کاتب و قاری آما نماز ہائے شب و روز
 حاجی محمد بن محمد تبریزی در روضۃ الاولیاء
 آوردہ کہ شب و روز چار رکعت نماز کند بخواند در ہر رکعت فاتحہ
 نہت بار و انا انزلناہ یکبار و فصل کند در میان آن سلام
 گفتن و چون فارغ شود بگوید صد مرتبہ اللہم صل علی محمد و
 ال محمد و صد مرتبہ اللہم صل علی جبریل و یسرا
 آنکہ خداے تعالیٰ اورا در بہشت ہفت ہزار قصر دہد و در ہر قصر ہفت
 ہزار سرا باشد و در ہر سرای ہفتاد ہزار کنیز باشد و صاحب بخراں
 نماز را از مصباح شہید از حضرت رسالت پناہ مر آوردہ و صاحب مخبہ
 از مصباح شہید از ان حضرت مر آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب و روز
 دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب پانزدہ مرتبہ و قل
 هو اللہ احد پانزدہ مرتبہ و قل اعوذ برب الناس پانزدہ مرتبہ و
 بعد از سلام پانزدہ مرتبہ آیۃ الکرسی بخواند و استغفار نماید پانزدہ
 مرتبہ بگرداند خداے تعالیٰ نام اورا از نامہائے اہل بہشت و اگر چه

باشد از اهل نار و بنجشیده شود از برائے او گناہا سنے که علانیہ کرده باشد
 و بنویسد خدا از برائے او بہر آئیہ کہ قرأت کردہ است آنرا حجہ و عمرہ
 و گویا آزاد کردہ باشد فرزندے از فرزندان اسماعیل علی نبینا و علیہ
 السلام و اگر میر و دانشناے این میر و شہید صاحب تحبہ
 نقل کردہ از سید بن طاووس کہ در جمال الاسبوع اذان حضرت م
 آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب دو شنبہ دو از دہ رکعت بہ فائزۃ
 الْکِتَاب و آیتہ الْکُرْسِی یک مرتبہ چون از نماز فارغ شود بخواند
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ را دو از دہ مرتبہ و استغفار کند خدا را دہ از دہ
 مرتبہ و صلوات بفرستد و دو از دہ مرتبہ ندا کند منادی در روز قیامت
 کہ کجاست فلان بن فلان پس بر خیز و گیر ثواب خود را از خدا
 تعالیٰ و اول چیزے کہ عطا کردہ شود او را از ثواب ہزار حلہ
 است و مُتَوَجِّح شود بصد تاج و گفتہ شود او را کہ داخل شو بہشت
 و استقبال کند او را صد ہزار فرشتہ با ہر فرشتہ شترابی و ہدیہ باشد پس
 بیاشامد از آن شراب و طواف کنند آن فرشتگان با او تا بگرداند ہزار
 قصر را از نور درخشان کہ باشد در ہر قصرے ہزار سر اور وسط ہر سر
 باغے در وسط ہر باغے قبیہ سبزے در ہر قبیہ ہزار تخت بر ہر تختے ہزار
 فرش بر ہر فرشے ہزار حور و در راست و چپ ہر حورے ہزار خادم

در سر هر حورے هزار گیسو در بر هر حورے حله باشد خوشا حال هر که
 در بغل گیرد آن را نماز شب دو شنبه کفعمی در مصباح ان
 حضرت امیر المؤمنین آورده که هر که فوت شده باشد از نماز و نماز
 که چو قدر فوت شده است بعد از آن نادم باشد بر چیزے که فوت
 شده باشد و ممکن نباشد اورا قضاے آن پس بگذار و در شب شنبه
 پنجاه رکعت نماز و سلام و هدایت هر دو رکعت و بخواند در هر رکعت الحمد یک مرتبه و قل هو الله
 احد یکا زده مرتبه و چون فارغ شود استغفار کند صد مرتبه سبحان الله سبحان الله سبحان الله
 مرتبه و صلوات بفرستد صد مرتبه بدستیکه خدا بر تعالی محاسبه کند اورا نماز
 که فوت شده باشد از و قدرت نداشته باشد قضاے آنرا و اگر چه فوت شده باشد
 از نماز صد سال نماز شب و شنبه و شنبه شیخ علامه کفعمی ابن باقی قدس اعظم
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَتَكَالُفُ الْحَمْدُ لَكَ
 اللَّهُ الْقَائِمُ عَلَى عَرْشِكَ أَبَدًا أَحَاطَ بِصَرْفِكَ بِجَمِيعِ الْخَلْقِ وَ
 الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عَلَى لَفْنَاءٍ وَأَنْتَ الْبَاقِي الْكَرِيمُ الْقَائِمُ
 الَّذِي لَا يَمُوتُ بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 بِيَدِكَ مَكُونُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبَدًا أَبَدًا
 وَدَهْرُ الدَّاهِرِينَ أَنْتَ الَّذِي قَسَمْتَ بِصَوْتِكَ الْجَبَّارِ
 وَأَصَفْتَ فِي قَبْضَتِكَ الْأَرْضَيْنِ وَأَعَشَيْتَ بِضَوْءِ

نُورِكَ النَّاطِرِينَ وَاشْتَبَعَتْ بِفَضْلِ رُوحِكَ الْأَكِلِينَ وَعَلَوْتَ
 بِعَرْشِكَ عَلَى الْعَالَمِينَ وَأَعْمَرْتَ سَمَوَاتِكَ بِالْمَلَائِكَةِ
 الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَّمْتَ تَتَابَعَكَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَ
 انْقَادَتْ لَكَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ بِأَرْحَمَتِهَا وَحَفِظْتَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَيْنِ بِمَقَالِيدِهَا وَأَذَعَنْتَ لَكَ بِالطَّاعَةِ وَمَنْ
 قَوْفَهَا وَأَبَتْ حَمَلُ الْأَمَانَةِ مِنْ شَفَقَتِكَ وَقَامَتْ كَلَامُكَ
 فِي قَرَارِهَا وَاسْتَقَامَ الْبَحْرَانِ مَكَانَهُمَا وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ
 وَالنَّهَارُ كَمَا أَمَرْتَهُمَا وَأَخْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ بَيْنَهُمَا
 عَدَّةً وَأَحْطَتْ بِهِمَا عِلْمًا خَالِقِ الْخَلْقِ وَمُصْطَفِيهِ
 وَمُهِمِّنُهُ وَمُنْشِئُهُ وَبَارِئُهُ وَزَارِعُهُ وَأَنْتَ كُنْتَ
 وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ إِلَهًا وَاحِدًا أَوْ كَانَ عَرْشُكَ
 عَلَى الْمَاءِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَكُونَ أَرْضٌ وَلَا سَمَاءٌ أَوْ شَيْءٌ فَمَا
 خَلَقْتَ فِيهَا بِعِزَّتِكَ كُنْتَ قَدْ يَمَّا بَدِيعًا مُبْتَدِئًا كَيُونًا
 كَائِنًا مَكُونًا كَمَا سَمَّيْتَ نَفْسَكَ ابْتَدَعْتَ الْخَلْقَ
 بِعَظَمَتِكَ وَدَبَّرْتَ أُمُورَهُمْ بِعِلْمِكَ فَكَانَ عَظِيمُ
 مَا ابْتَدَعْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَقَدَّرْتَ عَلَيْهِ مِنْ أَمْرِكَ
 عَلَيْكَ هَيِّنًا لَيْسِيرًا لَمْ يَكُنْ لَكَ ظَهِيرٌ عَلَى خَلْقِكَ

وَلَا مُعِينٍ عَلَى حِفْظِكَ وَلَا شَرِيكَ لَكَ فِي مُلْكِكَ وَكَنتَ
 رَبَّنَا تَبَارَكْتَ اسْتَأْذُنْ وَجَلَّ تَبَارُكَ عَلَى ذَلِكَ عَلِيًّا غِنِيًّا
 فَإِنَّمَا أَمْرُكَ لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْتَهُ أَنْ تَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ وَ
 لَا يَخْتَالِفُ شَيْءٌ مِنْهُ فَحَبِّبْكَ قَبِيحَاتِكَ وَبِحَمْدِكَ فَتَبَارَكْتَ
 رَبَّنَا وَجَلَّ تَبَارُكَ وَتَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِهِ كَمَا سَبَقَتْ إِلَيْنَا بِهِ هُدَاكَ وَأَوْفَرْتَنَا بِهِ كِتَابَكَ
 وَدَلَلْتَنَا بِهِ عَلَى طَاعَتِكَ فَأَصْبَحْنَا مُبْصِرِينَ بِنُورِهِ
 الْهُدَى الَّذِي جَاءَ بِهِ ظَاهِرِينَ بِبَيِّنَاتٍ الدِّينِ الَّذِي
 دَعَا إِلَيْهِ نَاجِحِينَ حَجَّ الْكِتَابِ الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ
 فَائِزُهُ بِقُرْبِ الْمَجْلِسِ مِنْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَآكِرُهُ بِتَمْلِكِ
 الشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ تَقْضِي لَنَا مِنْكَ لَهُ عَلَى الْفَاضِلِينَ وَ
 تَسْرِيفًا مِنْكَ لَهُ عَلَى الْمُتَّقِينَ اللَّهُمَّ وَامْنَحْنَا مِنْ شَفَاعَتِهِ
 نَصِيبًا نَرْدِيهِ مَعَ الصَّادِقِينَ جَنَانَهُ وَتَنْزِلُ بِهِ مَعَهُ
 الْأَمِينِينَ فَسَيِّدَةً رِيَاضِهِ غَيْرَ مَرْفُوضِينَ عَنْ دَعْوَتِهِ
 وَلَا مَرْدُودِينَ عَنْ سَبِيلِ مَا بَعَثْتَهُ بِهِ وَلَا قَهْرُوبَةً عَنَّا
 مَرَّاقَتَهُ وَلَا حَطُّورَةً عَنَّا دَارُهُ أَمِينِ إِلَهٍ الْحَقِّ رَبِّ

الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمِكَ
يَا سَمِيكَ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا يَعْلَمُهُ أَحَدٌ غَيْرُكَ وَالَّذِي
تَخَرَّجَتْ بِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَأَجْرَنْتَ بِهِ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ
وَالنُّجُومَ وَأَنْشَأْتَ بِهِ السَّحَابَ وَالْمَطَرَ وَالرِّيحَ
وَالَّذِي بِهِ تُنْزِلُ الْغَيْثَ وَتُنْثِي الْمَرْعى وَتَحْيِي الْعِظَامَ
وَهِيَ رَمِيمٌ وَالَّذِي بِهِ تَدْرُقُ مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَتَكْلَاهُمُ
وَتَحْفَظُهُمُ وَالَّذِي هُوَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَالَّذِي فَتَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَى وَ
أَسْرَيْتَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ
لَكَ فَخْرٌ وَكَوْنٌ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ مُسْتَغْنٍ
أَوْ نَبِيٌّ مُرْسَلٌ أَوْ عَبْدٌ مُصْطَفَى أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ رَاحَتِي فِي لِقَائِكَ وَخِصَامَتِي
عَمَلِي فِي سَبِيلِكَ وَحُجْرَتِي بِبَيْتِكَ الْحَرَامِ وَاحْتِلَافِي
إِلَى مَسَاجِدِكَ وَفَجَالِسِي الذِّكْرِ وَاجْعَلْ خَيْرَ آتَانِي
يَوْمَ الْقَالِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي رَعْنِ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي
وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ تَحْتِي وَأَسْفَلَ مِنِّي وَاحْفَظْنِي مِنْ

قَالَ الْقُرْآنُ

التَّيَّابَاتِ وَتَحَامِكُ كُلِّهَا وَتَكُنْ لِي فِي دِينِي الَّذِي
 ارْتَضَيْتَ لِي وَفِيهِمَنِي فِيهِ وَأَجْعَلْهُ لِي نُورًا وَبَيِّنْ لِي
 الْعُسْرَ وَالْعَافِيَةَ وَأَعِزُّهُ عَلَيَّ رُشْدِي كَمَا عَزَمْتَ
 عَلَيَّ خَلْقِي وَاعِثِّي عَلَى نَفْسِي بِبِرِّ وَتَقْوَى وَعَمَلٍ
 رَاجِحٍ وَبَيِّنْ لِي سُلُوكَ وَتَجَارِدَ لَنْ تَبُورَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
 خَوْنِ الْآمَانَةِ وَآكِلِ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَمِنْ
 النَّارِ بِيَمَانِي فِي وَمِنْ الْأَثَامِ وَالْبَغْيِ بِغَيْرِ الْحَقِّ
 وَأَنْ أَشْرَكَ بِكَ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَجُرْنِي مِنْ
 مَصِيبَاتِ الْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ مُحِيطَاتِ
 الْخَطَايَا وَتَجَنَّبْنِي مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَاهْدِنِي
 سَبِيلَ الْإِسْلَامِ وَاجْعَلْنِي حَكَمًا أَلِيمًا وَأَلْبِسْنِي
 لِبَاسَ التَّقْوَى وَاسْكُرْنِي بِسِتْرِ الصَّالِحِينَ وَرَبِِّّي
 بِرَبِّيَّةِ الْمُؤْمِنِينَ وَتَقِلْ عَمَلِي فِي الْمِيزَانِ وَالْفَنَى
 مِثْلَكَ بِرُوحٍ وَرَيْحَانٍ أَمِينٍ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا آمَنًا نَارًا
 رَوْزِ وَوَشْنِبِهِ بِرَانِ كَهْ نَارِ كَهْ دَرْشِ وَوَشْنِبِهِ اَزْ مَصْبَاحِ مَهْجِدِ

فکورشدهاں نماز بهمان طریق در روز دوشنبه بخواند سید بن
 طائوس در جمال الاسبوع از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
 در روز دوشنبه نذر بلند شدن روز چهار رکعت نماز و بخواند رکعت
 اول الحمد و آیه الكرسي و در رکعت دوم الحمد و قل
 هو الله احد و در رکعت سوم الحمد و قل اعوذ برب
 الفلق و در رکعت چهارم الحمد و قل اعوذ برب الناس
 یک مرتبه و چون فارغ شود از نماز خود استغفار کند خدا را ده مرتبه
 آمرزیده شود از براس او گناهاں او و پنداشد او را خدا سعادتمند
 قصر در بهشت فردوس از در سفید در میان آن قصر نفیست خانه
 باشد طول هر خانه سه هزار ذراع و عرض آن مثل طول آن خانه
 اول از نقره و دوم از طلا سویم از مروارید چهارم از زبرجد پنجم از
 یاقوت ششم از در سفید هفتم از نور که کمی درخشیده باشد و دوازدهم
 خانهها از عنبر باشد و بر هر دوازده پرده از زعفران باشد و در هر خانه
 هزار تخت باشد و بر هر تخت هزار فرش و بر هر فرش حور باشد که
 آفریده باشد حق تعالی آنرا از پاکیزه ترین خوشبویان انگلستان پاتا
 زانو از زعفران و از زانو تالپستان با از مشک و از پستانها تا گردن
 از عنبر و از گردن تا سر از کافور سفید و بر هر حور مزن باشد از نهند

ہزار حد از علما کے جنت و مزین باشد با حسن زینت و تنیک
 بروند پیش شوهر خود گویا آفتابے است کہ ظاہر شدہ برائے ناظرین
 و برائے ہر یکے از بہانسی گیسو باشد از مشک باغ جنت کہ میان
 مشک و زعفران است یعنی موہا کے گیسو مشابہ شجر زعفران
 باشد و رنگ و بو مشابہ مشک باشد پیش رو کے ہر عورت
 ہزار کنیز باشد و این نواب است برائے اولیاء اللہ و ہر کہ برین
 عمل کند جزا کے او ہمین است و نیز در کتاب مذکور از ان
 حضرت مرآۃ کہ ہر کہ بگذارد در روز و دو شنبہ بعد از بلند شدن
 روز چار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت **اَلْحَمْدُ وَ قُلْ**
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ وَّ مَعُوْذُ ثَلٰثِيْنَ ہر کہ ام یک مرتبہ عطا کند اورا
 خدا کے تعالیٰ چار خانہ دہشت کہ بلند کے ہر خانہ ہزار در
 باشد در ہر خانہ چار طبقہ و در ہر طبقہ تختہ از یاقوت و عور کے از
 حور العین و کنیز کان و بندگان و درختھا و میوہ ہا باشد دعا
 حضرت فاطمہ صلوات اللہ علیہا در روز و دو شنبہ بروایت
اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُكَ قُوَّةً فِیْ عِبَادَتِكَ وَ تَبَصُّراً وَ عِلْماً
فِیْ کِتَابِكَ وَ فَهْماً فِیْ حُکْمِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَ
اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ لَا تَجْعَلَ الْقُرْآنَ بِنَا مَا حِلًّا وَ الصِّرَاطَ ظَنَائِلًا

وَحَمْدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَنَّا مَوْلَانَا
 دُعَايَ حَضْرَتِ إِمَامِ مُوسَى كَاطِمِ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَرُوزِ
 دُشَنبِهِ بِرَوَايَتِ شَيْخٍ وَعَلَّامِهِ كَفَيْمِي وَابْنِ بَاقِي رَحِمَهُمُ اللَّهُ مُرَحَّبًا
 بِخَلْقِ اللَّهِ الْمُجْدِيدِ وَبِكَمَا مِنْ كَاتِبِينَ وَشَاهِدِينَ أَكْتُبَا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْإِسْلَامَ كَمَا وَصِفَ وَأَنَّ
 الدِّينَ كَمَا شُرِعَ وَأَنَّ الْقَوْلَ كَمَا حَدَّثَ وَأَنَّ الْكِتَابَ
 كَمَا أَنْزَلَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ حَيَّا اللَّهُ مُحَمَّدًا
 يَا سَلَامٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ كَمَا هُوَ أَهْلُهُ
 وَمُسْتَحِقُّهُ اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحْتُ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ فِي
 دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي فَأَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَنِي وَ
 رَزَقْتَنِي وَوَفَّقْتَنِي لَهُ وَسَتَرْتَنِي فَلَا حَمْدَ لِي يَا إِلَهِي
 فِيمَا كَانَ مِنِّي مِنْ خَيْرٍ وَلَا عُذْرَ لِي فِيمَا كَانَ مِنِّي مِنْ شَرٍّ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَّكِلَ عَلَى مَا لَا حَمْدَ لِي فِيهِ
 أَوْ مَا لَا عُذْرَ لِي مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
 لِي عَلَى جَمِيعِ ذَلِكَ إِلَّا بِكَ يَا مَنْ بَلَغَ أَهْلَ الْخَيْرِ الْخَيْرَ

وَأَعَانَهُمْ عَلَيْهِ بَلَّغْنِي الْخَيْرَ وَأَعِنِّي عَلَيْهِ اللَّهُمَّ أَحْسِنْ
 عَاقِبَتِي فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا وَأَجِدْنِي مِنْ مَوَاقِفِ الْخَيْرِ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ
 وَأَسْأَلُكَ الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ وَاسْلَامَةٍ مِنْ كُلِّ نَجْوٍ
 وَأَسْأَلُكَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ رَضِّ
 يَقْضَايَاكَ حَتَّى لَا أَحِبَّ لِعَجَلٍ مَا أَخَذْتَ وَلَا تَأْخِيرٍ
 مَا عَجَلْتَ عَلَى اللَّهِمَّ أَعْطِنِي مَا أَحْبَبْتَ وَاجْعَلْهُ
 خَيْرًا إِلَيَّ اللَّهُمَّ مَا أَسْأَلُكَ فَلَا تُسْخِمْ ذِكْرَكَ وَمَا
 أَحْبَبْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا أُحِبَّ مَعْصِيَتَكَ اللَّهُمَّ امْكُرْ لِي
 وَلَا تَكْمُرْ عَلَيَّ وَأَعِنِّي وَلَا تُغْنِ عَلَيَّ وَالْضَّرُّ لِي وَلَا تَنْصُرْ عَلَيَّ وَاهْدِنِي
 وَيَسِّرْ لِي الْهُدَى وَأَعِنِّي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي حَتَّى أَبْلُغَ قَبِيلَهُ تَارِكًا
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي لَكَ شَاكِرًا لَكَ ذَاكِرًا لَكَ مُحِبًّا لَكَ رَاهِبًا
 وَاخْتِمِرْ لِي مِنْكَ بِخَيْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ
 الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ أَنْ تُخَيِّرَ بَيْنَ مَا
 كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا إِلَيَّ وَأَنْ تُنَوِّقَنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ
 خَيْرًا إِلَيَّ وَأَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ وَالْعَدْلَ

فِي الرِّضَا وَالْعُضْبِ وَالْقَضَى فِي الْغَنَى وَالْفَقْرِ وَأَنْ تُحْيِيَ
 إِلَى لِقَاءِكَ فِي غَيْرِ ضَرَاءٍ مُضَرَّةٍ وَلَا فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ وَأَخْتَمُ
 لِي بِمَا خَتَمْتَ بِهِ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 مُجِيدٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لِتُسَبِّحَهُ
 رُوَيْدُ شَنْبِهٍ بِرُؤَايَتِ شَيْخٍ وَكُفْمِي وَاسْنٍ بَاقِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ سُبْحَانَ الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ
 الْكَرِيمِ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ سُبْحَانَ
 السَّمِيعِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى أَقْبَالِ النَّهَارِ وَ
 أَقْبَالِ اللَّيْلِ وَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى آذَانِ النَّهَارِ وَ
 آذَانِ اللَّيْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي أَنْاءِ اللَّيْلِ وَأَنْاءِ
 النَّهَارِ وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعِظَمَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ
 مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَكُلِّ طَرْفَةٍ وَكُلِّ لَحْمَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ
 سُبْحَانَكَ عَدَدَ ذَلِكَ سُبْحَانَكَ زِنَةَ ذَلِكَ وَمَا خَصَّ
 كِتَابَكَ سُبْحَانَكَ زِنَةَ عَرْشِكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
 سُبْحَانَكَ رَبَّنَا ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 سُبْحَانَكَ رَبَّنَا تَسْبِيحًا كَمَا يَدْبَعِي لِكِرَامِ وَجْهِهِ وَعِزِّ
 جَلَالِهِ سُبْحَانَكَ رَبَّنَا تَسْبِيحًا مَقْدَرًا مَرَكِي كَذَلِكَ

تَعَالَى رَبُّنَا سُبْحَانَ الْحَيِّ الْحَلِيمِ سُبْحَانَ الَّذِي كَتَبَ
 عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ آدَمَ وَ
 أَخْرَجَنَا مِنْ صُلْبِهِ سُبْحَانَ الَّذِي يُخَيِّبُ الْأَمْوَاتَ
 وَيُمَيِّتُ الْأَحْيَاءَ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يُغْلَى
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَرِيبٌ لَا يُغْلَى سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
 جَوَادٌ لَا يُغْلَى سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يُجْهَلُ
 سُبْحَانَ مَنْ جَلَّ شَأْنُهُ وَلَهُ الْمَدْحَةُ الْبَالِغَةُ
 فِي جَمِيعِ مَا يُثْنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَجْدِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْحَلِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِينَ عَوْدَةً حَضَرَتْ جَوَادٌ وَرُودُ شَهْرِ
 بِرَوَايَتِ شَايخِ زَكَوْرِينَ وَدَرْطِ الْأُمِّهِ از حضرت صادق
 نیز روایت کرده است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَعْيُنُ نَفْسِي بِرَبِّي الْأَكْبَرِ مِمَّا يَخْفَى وَمَا يَظْهَرُ
 وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ وَذَكَرُ مِنْ شَرِّ مَا رَأَى الشَّمْسُ
 وَالْقَمَرُ قَدْ دُوسَ قَدْ دُوسَ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ
 ادْعُوهُمْ آيَتُهَا الْجَنُّ إِنْ كُنْتُمْ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ
 وَادْعُوهُمْ آيَتُهَا الْإِنْسُ إِلَى اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ وَادْعُوهُمْ

آيَهَا الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَى الذِّمَى دَانَتْ لَهُ الْخَلَائِقُ
 أَجْمَعُونَ خَتَمَتْهُ بِخَاتَمِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَخَاتَمِ
 جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَخَاتَمِ سُلَيْمَانَ
 بْنِ دَاوُدَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَخَاتَمِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ
 الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمُ
 أَجْمَعِينَ وَآخِذْتُ عَنْ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ كُلَّمَا يَغْدُو
 وَيَرْوِحُ مِنْ ذِي فَرْحَةٍ أَوْ عَقَرِ أَوْ سَاحِرٍ أَوْ شَيْطَانٍ
 رَجِيئٍ أَوْ سُلْطَانٍ عِنْدِي أَخِذْتُ عَنْهُ مَا يُرَى وَمَا لَا
 يُرَى وَمَا رَأَتْ عَيْنٌ نَاحِيَةً أَوْ يَقْطَانِ يَأْذُنِ اللَّهِ الْخَفِيفِ
 الْخَبِيرِ لَا سُلْطَانَ لَكُمْ عَلَى اللَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
 وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا وَبَجَائِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ نَامِ شَخْصٍ رَاكِعٍ نَعُوذُ
 بِرَأْسِ أُمِّي خَوَانِدِ بَكْوِيْدٍ وَكَرَازِ بَرَسِيْ خَوَانِدِ عَنِّي وَبَجَائِ
 عَنْهُ نِيْزِ عَنِّي بَكْوِيْدٍ وَكَرَازِ نَامِ خَوْدِ وَيْدِشِ رَا بَكْوِيْدِ نِيْزِ خَوْبِ اسْتِ
 نْزِيَارِ تَحْضَرِ تِ اِمَامِ حَسَنِ وَحْضَرِ تِ اِمَامِ حُسَيْنِ عَلَيْهِمَا
 السَّلَامُ كِهْ وَرَجَالِ الْاَسْبُوعِ آوَرْدِهْ دُرُوزِ اِيْشَانِ كِهْ دُوشَنَبَهْ
 نْزِيَارِ تَحْضَرِ تِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ يَا بَنَ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ قَاطِمَةِ الزَّمَانِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا صِرَاطَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيَانَ حُكْمِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَاصِرَ دِينِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
السَّيِّدُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَرُّ الْوَفِيُّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْقَائِمُ الْأَمِينُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَالِمُ
بِالتَّوْبِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَالِمُ بِالتَّنْزِيلِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْهَادِي الْمُهْدِي السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
الطَّاهِرُ الزَّكِيُّ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الثَّقِيُّ النَّقِيُّ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْحَقُّ الْحَقِيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ
الصِّدِّيقُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ بْنَ
عَلِيٍّ وَرَحْمَةً اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ يَا سِرَّ حَضْرَتِ إِمَامِ
حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا بَنَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ
الصَّلَاةَ وَأَتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا وَجَاهِدَ
فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينَ فَعَلَيْكَ السَّلَامُ
مِنِّي مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَنَا يَا مَوْلَايَ مَوْلَى لَكَ وَكَوَلَالِ
بَيْتِكَ سَلَامٌ لِمَنْ سَأَلَ الْمَلَكُ وَحَرَّبَ لِمَنْ حَارَبَكَ
مُؤْمِنٌ بِسِرِّكَ وَجَهْرُكَ وَظَاهِرُكَ وَبَاطِنُكَ
لَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَ كَرَمٍ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَأَنَا أَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ
يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ هَذَا يَوْمُ الْإِثْنَيْنِ وَهُوَ
يَوْمُكُمْ مَا وَبِاسْمِكُمْ مَا وَأَنَا فِيهِ ضَعِيفٌ كَمَا فَاضِيفًا
وَإِخْسَانًا ضِيافَتِي فَنِعْمَ مِنِّي اسْتَضَعِفَ بِهِ أَنْتُمَا وَأَنَا
فِيهِ مِنْ جَوَارِكُمَا فَأَجِيرَانِي فَإِنَّكَ كَمَا مَأْمُورَانِ
بِالضِّيَافَةِ وَالْإِجَارَةِ فَصَلِّ اللَّهُ عَلَيْكُمَا وَالْإِكْمَا
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن

فصل چهارم در بیان اعمال شب سه شنبه و روز آن

و نذر در کتاب مذکور آورده که روز سه شنبه متعلق است به مرتبه
 و عرب آزاد جبار میگویند و بعربی یوم الثالث و روز نبی عباس
 است و میانه است برای اکثر کارها و درین روز مسلمین
 عقیل رضی الله عنه در کوفه خروج کرد و درین روز دولت نبی امیر
 منقرض شد و مروان معروف بمروان حمار آخرین ملوک بنی امیه
 درین روز کشته شد و سلطنت عباسیان رسید و در حدیث است
 که سفر کردن روز سه شنبه میانه است و برای سایر کارها خوب است
 و درین روز حق تعالی آهین را برای حضرت داود علی نبینا
 و علیه السلام نرم کرد و در روایتی از حضرت رسول خدا منقول
 است که در روز سه شنبه چهار روزه هم یا نهفتند هم یا بست و بکم حجات
 کردن موجب شفا است از دردهای سال و در حدیث دیگر وارد
 شده است که در روز سه شنبه ساعتی هست که اگر حجامت در آن
 ساعت اتفاق افتد خون غمی آید تا ملاک شود و در حدیث معتبر
 وارد شده است که روز جنگ و خون گرفتن است و صاب
 کشف الاخطار و ابن بابویه هم در خصال از رسول خدا آورده
 که حجامت کردن در روز سه شنبه شفا است از درد سر و از درد
 دندان و از جنون و برص و جذام و کفعمی در صبح آورده

کہ حضرت خواجہ علیہا السلام در روز سہ شنبہ حاضری شدند و نیکو است
 از برائے ملاقات دشمن و عیاد کردن محمد بن بابویہ
 در کتاب خصال از حضرت امام جعفر صادق ع آورده کہ ہر کہ حاجتی
 برود شوار شود پس طلب نماید آنرا در روز سہ شنبہ صاحب
 نخبہ از جامع الاخبار نقل کرده کہ حضرت رسالت نپاہ ضرورت
 کہ ہر کہ بگیرد ناخنہائے خود را در روز سہ شنبہ ہم بلاکت وارد
 در روایت دیگر واقع شدہ کہ ناخن بگیرد در روز سہ شنبہ آفتا
 نماز ہائے شب سہ شنبہ سید بن طاووس و رجال الاسبوع
 از آنحضرت ع آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب سہ شنبہ دو رکعت
 نماز و بخواند در رکعت اول الحمد و انا انزلناہ یک مرتبہ و در
 رکعت دوم الحمد و نفث بارقل ہو اللہ احد پیامزد خداے
 تعالیٰ اورا بلند کند از برائے او در جہا و عطا کند اورا
 در بہشت خیمہ از در نسل و سلج ترین شہر ہائے دنیا و دین
 در کتاب مذکور از آنحضرت ع آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب سہ
 چہار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب و چہار مرتبہ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ و بعد از سلام بگوید یا حی یا قیوم
 یا ذا الجلال و الاکرام یا وقاب یا تواب بہفت مرتبہ

ندرا کند منادی از زیر عرش که اے بنده خدا از سر گیر عمل خود را که
 تحقیق آمرزیده شد از برای تو گناہان گذشته و آئیدہ تو و باشد
 مثل کسیکه دریافته باشد پیغمبر را و یاری کرده باشد اورا بمال نفس
 خود و بالابردہ می شود از برای او در آن روز عبادت یک سال
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت م آورده کہ ہر کہ بگذارد و شب
 شنبہ وہ رکعت نماز و بخواند و ہر رکعتی **اَلْحَمْدُ لیک مرتبہ**
وَاٰیَةُ الْکُرْسِيِّ سے مرتبہ و **ثُمَّ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ** وہ مرتبہ و **ثُمَّ**
اَعُوْذُ بِدِيْنِ الْفَلَقِ سے مرتبہ برمنی آید از دنیا تا راضی شود خدا از او
 و داخل کند او را در بہشت و عطا کند او را از ثواب ہر رکعتی
 مثل ریگ بیابان عالم و قطرہ ہاے باران و برگ درختان
 و می ایستد در صف پیغمبران و سوار می شود بر ناقہ کہ از در و پا قوت
 باشد و لباس او از سندس و استبرق باشد و ندائی کند آن
 شخص بشہادت آن **اَلَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ**
 تا اینکه داخل جنت شود و پیشواے کنند ہفتاد ہزار فرشتہ
 و میگویند آن فرشتہ ہا کہ این ہدیہ ایت از جانب پروردگار
 و این جزاے آنکس است کہ این نماز خواندہ باشد و عائی
 شب شنبہ کہ سید بن طاووس رح در جمال الا سبوع آورده

سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ لَكَ
الْحَقُّ الْمُبِينُ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا إِلَهَ مَعْبُودٌ مَعَكَ ذُو السُّلْطَانِ
الَّذِي لَا يُضَامُ وَالْعِزَّةُ الَّتِي لَا يَرَامُ وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْعَظَمَةُ
وَالْجُودُ وَالرَّحْمَةُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ سُبْحَانَكَ وَ
بِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا جَلَّ شَأْنُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ
الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ الْأَنْبِيَاءِ
الْمُسَامِينِ اللَّهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً
وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً حَتَّى يَرْتَقِيَ أَغْلَ الدَّرَجَاتِ
عِنْدَكَ فِي دَارِ الْمُقَامَةِ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَآتِهِ
فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى سُؤْلُهُ آمِينَ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَكْبَرِ الْعَظِيمِ الَّذِي رَضِيَ بِهِ عَمَّنْ
دَعَاكَ وَلَا تَحْرِمَنَّ مِنْ سَعْيِكَ وَرَجَاكَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْزُقَنِي الْعَافِيَةَ الْأَجَلَةَ وَالسَّلَامَةَ
مِنْ مَحَنِيهَا وَنَعِيمَ الْآخِرَةِ وَحُسْنَ ثَوَابِ أَهْلِهَا اللَّهُمَّ
لَكَ أَسْلَمْتُ نَفْسِي وَإِلَيْكَ تَوَضَّعْتُ أَمْرِي وَإِلَى كَرَمِكَ

الْجَنَاتِ ظَهَرَنِي وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فِي سِرِّي وَجَهَرِي اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَدْعُوكَ دُعَاءَ ضَعِيفٍ وَمُضْطَرٍّ وَرَحِمَتِكَ يَا رَبِّ
 أَوْثَقَ عِنْدِي مِنْ دُعَائِي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَتَقَبَّلْ
 مِنِّي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَخْضَلَ هَذِهِ اللَّيْلَةَ قَاسِماً
 فَإِنْ أَخْوَى فَأَرْوَى وَأَنْ أَعْمَلَ بِمَا لَا تَرْضَى رَبِّ
 السَّمَوَاتِ الْعُلَى أَنْتَ تَرَى وَلَا تَرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ
 الْأَعْلَى قَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ لَيْلَةَ
 أَفْضَلِ النَّصِيبِ فِي الْأَنْصِبَاءِ وَأَتَقَرُّ النَّعْمَةِ فِي
 النَّعْمَاءِ وَأَفْضَلَ الشُّكْرِ فِي الشُّرَاءِ وَأَحْسَنَ الصَّبْرِ
 فِي الصَّرَاءِ وَأَكْرَمَ الرُّجُوعِ إِلَى بَيْتِ دَارِ الْمَأْوَى
 أَسْأَلُكَ الْمَحَبَّةَ لِمَا عَمِلْتَ وَالْعَصَمَةَ مِنْ مَخَارِمِكَ
 وَالْوَجَلَ مِنْ خَشْيَتِكَ وَالْخَشْيَةَ مِنْ عَذَابِكَ
 وَالنَّجَاةَ مِنْ عِقَابِكَ وَالْفَوْزَ بِحَسَنِ ثَوَابِكَ أَسْأَلُكَ
 الْفِقْهَ مِنْ دِينِكَ وَالنَّصِيحَةَ لِعُودِكَ وَالْوَفَاءَ بِعَهْدِكَ
 وَالْإِعْتِصَامَ بِمَحَبَّتِكَ وَالْوُقُوفَ عِنْدَ مَوْعِظَتِكَ وَ
 الصَّبْرَ عَلَى عِبَادَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ آمَنَّا بِمَا نَزَلَ بِهِ رَسُولُنَا

سید بن طاووس رحمہ اللہ از آنحضرت ص آوردہ کہ
 ہر کہ بگذار و روز سہ شنبہ در وقت میاست وہ رکعت نماز بخواند
 در ہر رکعت الحمد و آیتہ الکرسی یک یک مرتبہ ہفت مرتبہ قل
 هو اللہ احد نوشتہ نمی شود براو گناہے تا ہفتاد روز و آمزیدہ
 شود از برائے او گناہان ہفتاد سال پس اگر میوہ تا نوز روز
 مردہ است شید و نوشتہ شود از برائے او ہر قطرہ کہ در آن سال
 بیار و ہزار حسنہ و بنا کردہ شود از برائے او ہر برگے باغ و بہشت
 و نوشتہ شود برائے او بعد ہر شیطانی عبادت یک سال بہتہ
 شود بروئے او در ہائے جہنم و واکرودہ شود از برائے او بہشت
 در بہشت در آید از ہر درے کہ خواہد و نوشتہ شود از برائے
 او صد ہزار تاج و ملاقات کند ہزار فرشتہ را کہ باشد در دست
 ہر فرشتہ شرابی و ہدیہ کہ بیا شامہ از آن شراب و بخورد از آن ہدیہ
 و برمی آید با فرشتگان تا آنکہ طواف کنند شہر ہائے نور را و ہر
 شہرے دو خانہ باشد از نور و ہر خانہ ہزار حجرہ باشد از نور و ہر
 حجرہ ہزار بیت در ہر بتی ہزار فرشتہ بر ہر فرشتے حوریہ پیش
 روے ہر حوریہ کنیزے باشد و تلخیص در کتاب مذکور از آنحضرت
 آوردہ کہ ہر کہ بگذار و روز سہ شنبہ دو رکعت نماز بخواند و ہر رکعت

فَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَالْثَيْنِ وَالْزَيْتُونِ وَكُلُّهُوَ اللَّهُ أَحْمَدُ
 مَعْقُودَتَيْنِ هَرَكْدَامِ كَيْ مَرْتَبَهُ نَبُولِيدُ خَدَا كَيْ تَعَالَى اَزْبَرَسْ
 اَوْبِرْقَطْرُهُ كَيْ اَزْآ سَمَانِ نَازِلِ مِي شُود دِه حَسَنَه وَنَبُولِيدِ اَزْبَرَسْ
 اَوْبَسِدْ هَر شَيْطَانِ مَرْدُودِ شَهْرِي اَز طَلَاوِبِ بِنْدِ دُرُوسِ اَو
 هَفْتِ دَرْ جَهَنَّمَ رَاو عَطَا كَنْدِ اَوْرَا ثَوَابِ مَثَلِ اِنْجِي عَطَا كَرْدِه شَد
 اَوْمِ وَمَوْسَى وَهَارُونَ وَايُوبَ ۳ رَاوَا كَرْدِه شُود
 اَزْبَرَا كَيْ اَوْمِشْتِ دَرْ بَهْشْتِ دَاخِلِ شُود اَزْبَرِ دَرْ سَكْ كَهْوَ
 دَعَاءِ رُوزِ شَبَّهِ اَزْ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابَرِينَ
 اَزْ مَحْفَاطِ صَحِيفَةِ كَامِلِهْ اَسْتِ وَدَاخِلِ صَحِيفَةِ ثَانِيَهْ اَسْتِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَحْمَدُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ
 حَقُّهُ كَمَا يَسْتَحِقُّهُ حَمْدًا كَثِيرًا وَاَعُوْذُ بِهِ
 مِنْ شَرِّ نَفْسِي اِنَّ النَّفْسَ لَا مَتَارَةَ بِالسُّوءِ لَا مَا
 رَحِمَ رَبِّي وَاَعُوْذُ بِهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الَّذِي يَزِيدُ
 ذَنْبًا اِلَى ذَنْبِي وَاَخْتِزُّ بِهِ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ فَاجِرٍ
 وَسُلْطَانٍ جَابِرٍ وَعَدُوٍّ قَاهِرٍ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ مِنْ جُنْدِكَ
 فَاِنَّ جُنْدَكَ هُمُ الْغَالِبُونَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ حِزْبِكَ فَاِنَّ
 حِزْبَكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَاجْعَلْنِيْ مِنْ اَوْلِيَّائِكَ فَاِنَّ

أَوْلِيَاءَكَ لَا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ عَلَيْهِمْ وَكَأَنَّهُمْ يُخَزَّنُونَ أَلَهُمْ أَصْلِحْ لِي
 دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةٌ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا
 مَعَاشِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي فَإِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي وَلا يُعَامِرُنِي
 مُجَاوِرَةُ اللَّيَالِي مَقَرِّي وَاجْعَلْ لِحَيَوَتِي زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ
 خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ أَلَهُمْ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَتَمَامِ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ وَأَصْحَابِ الْمَشْجَعَيْنِ وَهَبْ لِي فِي الثَّلَاثَةِ
 ثَلَاثًا لَا تَدْعُرُنِي ذَنْبًا لَا غُفْرَتَهُ وَلَا عَمَلًا لَا أَذْهَبَتْهُ
 وَلَا عَدُوًّا لَا دَفَعَتْهُ بِبِسْمِ اللَّهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ بِسْمِ اللَّهِ
 رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ اسْتَدْفِعْ كُلَّ مَكْرُوهٍ أَوَّلَهُ
 سَخَطُهُ وَاسْتَجْلِبْ كُلَّ مَحْبُوبٍ أَوَّلَهُ رَحْنَاهُ فَاخْتِمْ
 لِي مِنْكَ يَا غُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْإِحْسَانِ دَعَاءَ

حضرت فاطمة عليها السلام در روز شنبه بروایت ابی ایوب
 أَلَهُمْ اجْعَلْ غَفْلَةَ النَّاسِ لَنَا ذِكْرًا وَاجْعَلْ ذِكْرَهُمْ
 لَنَا شُكْرًا وَاجْعَلْ صَلَاتِي مَا نَقُولُ بِالسِّنِّ ثَانِيَةً
 فِي قُلُوبِنَا أَلَهُمْ إِنْ مَغْفِرَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِنَا
 وَرَحْمَتِكَ أَرْجَى عِنْدَنَا مِنْ أَعْمَالِنَا أَلَهُمْ صَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٌ ذَا الْحَمْدِ وَوَقْنَا الصَّالِحِ الْأَعْمَالِ وَالصَّوَابِ
 مِنَ الْفِعَالِ لَتَبْلُغَ رُوسُهُ شَبَهَ رِوَايَتِ شَيْخِ وَابْنِ بَاقِي
 كَفَمِي رَحِمَهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ سُبْحَانَ
 مَنْ هُوَ فِي دُنُوِّهِ عَالٍ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي إِشْرَاقِهِ مُنِيرٌ
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَوِيٌّ سُبْحَانَ الْحَلِيمِ الْجَمِيلِ
 سُبْحَانَ الْغَنِيِّ الْحَمِيدِ سُبْحَانَ الْوَاسِعِ الْعَلِيِّ سُبْحَانَ
 اللَّهِ وَتَعَالَى سُبْحَانَ مَنْ يَكْشِفُ الضُّرَّ وَهُوَ الدَّارِعُ
 الصَّمَدُ الْفَرْدُ الْقَدِيمُ سُبْحَانَ مَنْ عَلَا فِي السَّمَوَاتِ
 سُبْحَانَ الْحَيِّ الرَّفِيعِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ سُبْحَانَ
 الدَّائِمِ الْبَاقِي الَّذِي لَا يَزُولُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا تَنْقُصُ
 خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْقُصُ مَا عِنْدَهُ سُبْحَانَ
 مَنْ لَا يَبِيدُ مَعَالِمُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَاوِرُ فِي
 أَمْرِهِ أَحَدًا سُبْحَانَ مَنْ لَا إِلَهَ غَيْرُهُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ ذِي
 الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُبِينِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ
 الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ دَانٍ وَفِي دُنُوِّهِ عَالٍ فِي

الجليل

اشراقه منيرة وفي سلطانه قوتي وفي ملكه
 دائر و صلى الله على رسوله سيدنا محمد
 واهل بيته الطاهرين عوده حضرت امام
 محمد تقی ۲ در روز سه شنبه بروایت شیخ و ابن باقی و کفعمی و طب
 الائمه بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَعْيَدْ نَفْسِي يَا اللَّهُ
 الْاَكْبَرِ رَبِّ السَّمَوَاتِ الْقَائِمَاتِ بِاَعْمَدٍ بِالَّذِي
 خَلَقَهَا فِي يَوْمَيْنِ وَقَضَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَخَلَقَ
 الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَقَدْ سَرَفْنَاهَا اقْوَاتَهَا وَجَعَلَ فِيهَا
 جِبَالًا آتَادًا وَجَعَلَ فِيهَا سُبُلًا وَانْشَأَ السَّحَابَ
 وَتَحَرَّكَ وَاجْرَى الْفَلَكَ وَتَحَرَّ الْبَحْرَ وَجَعَلَ فِي الْأَرْضِ
 رَوَاسِيَ وَأَنْهَارًا مِنْ شَرِّ مَا يَكُونُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَتَعَقَّدَ عَلَيْهِ الْقُلُوبَ وَتَرَاة الْعُيُونِ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ
 كَفَانَا اللَّهُ كَفَانَا اللَّهُ كَفَانَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا
 شَرِيفًا رت حضرت امام زين العابدين و حضرت امام محمد باقر
 و حضرت امام جعفر صادق عليهم السلام که سید ابن طاووس و
 جمال الاسبوع آورده در روز ایشان که سه شنبه است السلام

عَلَيْكُمْ يَا خِزَّانَ عِلْمِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا تَرَا جِمَّةَ
 وَحْيِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أُمَّةَ الْهُدَى السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَعْلَامَ أَهْلِ الثَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلَادَ
 رَسُولِ اللَّهِ أَنَا عَارِفٌ بِحَقِّكُمْ مُتَّبِعٌ لِشَايِكُمْ
 مُعَادٍ لِأَعْدَائِكُمْ مُوَالٍ لِأَوْلِيَائِكُمْ يَا بِي أَنْتُمْ وَأُمِّي
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَوَالِي أَخْرَهُمْ
 كَمَا تَوَالِيكَ أَوْلَهُمْ وَأَبْرَأُ مِنْ كُلِّ وَلِيٍّ جَدُوْلَهُمْ
 وَأَكْفُرُ بِالْجَبِّ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَا مَوَالِيكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْعَابِدِينَ وَسَلَامُ الْوَصِيِّينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا صَادِقَ مَصَدِّقَانِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ يَا مَوَالِيَّ
 هَذَا أَيُّوْمُكُمْ وَهُوَ يَوْمُ الثَّلَاثَاءِ وَأَنَا فِيهِ ضَيْفٌ
 لَكُمْ وَمُسْتَجِيرٌ بِكُمْ فَأَخِيفُوكُنِي وَاجْبُرُونِي
 بِمَا نَزَلَتْكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَمِمَّا نَزَلَتْهُ عِنْدَكُمْ وَ
 آلَ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ

فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن

فصل پنجم در بیان اعمال شب چهارشنبه و روز آن

حاصل اختیارات مجلسی رہ آورده کہ روز چهارشنبه متعلق بعبادت است
 و عرب آنرا دبا گویند و عبری یوم الایام این روز منسوب است بشیعیان
 خلفائے بنی عباس کہ تعظیم این روز می نمودند و الحال سنیان
 حرمت او را میدانند و از ایام مخصوصه هفتہ است و درین روز
 حق تعالی آتش را آفرید و درین روز ہلاک گردانید اہم سابقہ را
 مثل قوم احتفات و لوط و شعیب و درین روز باد شامی از میان
 بنی اسرائیل برطرف شد و درین روز قابیل آتش پرستی اختیار
 کرد و در وقت درین روز دعوی نبوت کرد و زمان سلطنت
 گشتاسپ و درین روز آتشکدہ ہارا در عالم گشتاسپ بنا کرد و
 اول آذرکشب آتشکدہ بلخ را و خود بسوزان شدہ آذر بایجان
 و درخش آتشکدہ ارفیہ را بنا کرد و بعضی گویند کہ او را در البحرین
 کہ براس البغل مشہور است ساختہ و در ہم بغلے منسوب باو
 و تو بہار آتشکدہ حوالی قزوین و نوش آذر آتشکدہ اصفہان
 و رام زین آتشکدہ فارس و درخش آتش کدہ کرمان را و در وقت
 غروب آفتاب این روز و حال متولد شدہ و تولد معاویہ بن
 ابی سفیان نیز درین روز بود و نبائے قسطنطنیہ روم درین
 روز بودہ کہ الحال باستنبول معروف است و اورا قسطنین

[illegible]

بن لطفی بن یونان ساخت و بنام بانی آن موسوم است و درین
 درین روز حق تعالی مرغان را آفرید و درین روز قرامطه خروج
 کردند و علی بن بابویه رح را در کعبه کشتند و حجر الاسود را کردند و یک روز
 بودند و تا بت سال حجر الاسود نزد ایشان بود و درین روز
 طلب علم و حکمت و کتابت و ابتداء کے درس خواندن و حمام
 رفتن خوب است و سفر کردن درین روز خوب نیست و نهی شده
 است از نوز کشیدن و حجامت کردن درین روز و در بعضی
 روایات تجویز سفر و حجامت کرده اند و بهتر آنست که اگر حجامت
 ضرور شود در آخر روز واقع شود و اگر ماه در عقب باشد خوب نیست
 و در روایت دیگر خوردن دوا و مسهل درین روز عیسی نه دارد
 و طائفه بنی اسرائیل آنانی که از حضرت عیسی مائده آسمانی
 طلبیدند چون نازل شد ایمان نیاورند و درین روز بصورت
 بوزنیہ و فوک شدند و ملا محسن کاشانی رح در
 تقویم الحنین آورده که ناخن چیدن در روز چهارشنبه که ابتدا
 از انگشت کوچک است راست کند و ختم بر انگشت کوچک است چپ را و یا بشمار از
 چشم ابن بابویه رح در خصال آورده که داخل شد شخص
 بخد مت حضرت ابی الحسن علی بن محمد العسکری ۴ در روز چهارشنبه

و آنحضرت ۴ حجامت می فرمودند پس عرض کرد که اہل حرمین روایت
 میکنند از حضرت رسالت پناہ ص کہ ہر کہ در روز چہار شنبہ حجامت کن
 بہر و ص میشود فرمودند کہ این حال کسے را درست است کہ آبستن
 شدہ باشد ماوراء و با و در حال حیض و ندیز در کتاب مذکور مروی
 از عمر بن اسلم گفت دیدم حضرت ابوالحسن موسیٰ بن جعفر را
 کہ حجامت می فرمودند در روز چہار شنبہ و حالے کہ حضرت علیہ السلام
 بہ تب بودند پس تب نہ رفت پس حجامت فرمود بر روز جمعہ پس تب
 بر طرف شد و ندیز در کتاب مذکور از محمد بن احمد بغدادی آورده کہ
 نوشتم در خدمت حضرت امام رضا ع از سفر کردن در روز چہار شنبہ
 آنحضرت ۲ در جواب نوشتند کہ ہر کہ سفر کند در روز چہار شنبہ
 بجهت مخالفت اہل طیرہ یعنی کسانے کہ فال بد میگنند گناہ آ
 میشود از ہر آفت و عافیت می یابد از ہر دروے و برمی آرد خدا
 تعالیٰ حاجت او را و مرتبہ دیگر نوشتند در خدمت آنحضرت
 از حجامت کردن در روز چہار شنبہ در جواب نوشتند کہ ہر کہ حجامت
 کند در آن روز بجهت مخالفت اہل طیرہ عافیت می یابد از ہر
 آفت و ندیز در کتاب مذکور از حضرت امیر المؤمنین صلوات
 اللہ و سلامہ علیہ الی یوم الدین آورده کہ فرمود حضرت رسالت پناہ

که روز نهم ستر چهارشنبه آخر ماه است و نیز در کتاب مذکور از فضیلت
 بن منصور آورده گفت دیدم حضرت امام ابو عبد الله سر را که حجت
 می فرمود در روز چهارشنبه بعد عصر و نیز در کتاب مذکور آورده
 که فرمودند حضرت امام حسین علیه السلام که شخصی در مسجد کوفه از حضرت
 امیر المؤمنین سوال کرد پس گفت یا امیر المؤمنین هر آگاه فرما
 ما را از روز چهارشنبه و از گرفتن قال از و از نخوت او و
 اینکه کدام روز چهارشنبه این حکما دارد پس فرمودند جناب امیر
 که آن آخر چهارشنبه است که در ایام محاق واقع میشود و درین
 روز قتل کرده قابیل برادر خود با بیل را و روز چهارشنبه
 انداخته شدند جناب ابراهیم علی نبینا و علیه السلام در آتش
 و درین روز وضع کرده شده منجیق و درین روز غرق نمودند عزیر و
 فرعون را و درین روز مبدل گردانید خدای عزوجل بلندی زمین قوم لوط
 را بستی و درین روز فرستاد خدا تعالی هوای تند را بر قوم عاد و درین روز
 صبح کردند آن قوم مثل تیره ریخته درین روز تسلط فرمود خدای تعالی ریشه یار
 بر فرود و درین روز طلب کرد فرعون جناب موسی را برای قتل و درین
 روز برای ایشان سفت فرود آمد و درین روز فرعون حکم نمود بکشتن غلمان
 و درین روز خراب شد بیت المقدس و درین روز مسجد سلیمان بن داود

در کتاب مذکور
 از حضرت امام
 حسین علیه السلام
 فرمودند که
 در روز چهارشنبه
 در آتش
 انداخته شدند
 و درین روز
 وضع کرده شده
 منجیق و درین
 روز غرق نمودند
 عزیر و فرعون
 را و درین روز
 مبدل گردانید
 خدای عزوجل
 بلندی زمین
 قوم لوط را
 بستی و درین
 روز فرستاد
 خدا تعالی
 هوای تند را
 بر قوم عاد
 و درین روز
 صبح کردند
 آن قوم مثل
 تیره ریخته
 درین روز
 تسلط فرمود
 خدای تعالی
 ریشه یار
 بر فرود و
 درین روز
 طلب کرد
 فرعون
 جناب موسی
 را برای قتل
 و درین روز
 برای ایشان
 سفت فرود
 آمد و درین
 روز فرعون
 حکم نمود
 بکشتن
 غلمان و درین
 روز خراب
 شد بیت
 المقدس و درین
 روز مسجد
 سلیمان بن
 داود

اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَكَلِّكَ الْحَمْدُ اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ
 الدَّائِمُ الْعَلِيكُ أَشْهَدُ أَنَّكَ إِلَهٌ لَا تُغَيِّرُ الْأَيَّامَ
 مُلْكُكَ وَلَا تُغَيِّرُ الْأَيَّامَ عِزُّكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا رَبَّ سِوَاكَ وَلَا خَالِقَ
 غَيْرُكَ أَنْتَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ خَلْقُكَ وَأَنْتَ رَبُّ
 كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ عَبْدُكَ وَأَنْتَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ وَ
 كُلُّ شَيْءٍ يَعْبُدُكَ وَيُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَيَسْجُدُ لَكَ
 فَسُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكْتَ أَسْمَاؤُكَ الْحُسْنَى
 كُلُّهَا إِلَهًا مَعْبُودًا فِي جَلَالِ عَظَمَتِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ
 وَتَعَالَيْتَ مَلِكًا جَبَّارًا فِي وَقَارِ عِزِّكَ مُلْكُكَ وَ
 تَقَدَّسْتَ رَبًّا مَنُوعًا فِي تَأْيِيدِ مَنَعَةِ سُلْطَانِكَ
 وَارْتَفَعْتَ إِلَهًا قَاهِرًا فَوْقَ مَلَكُوتِ عَرْشِكَ
 وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِارْتِفَاعِكَ وَأَنْفَذْتَ كُلَّ شَيْءٍ
 بِصَرْكَ وَلُحْفٍ بِكُلِّ شَيْءٍ خَبْرُكَ وَأَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عِلْمُكَ وَوَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ حِفْظُكَ وَحَفِظَ كُلَّ شَيْءٍ
 كِتَابُكَ وَمَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ نُورُكَ وَفَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ مُلْكُكَ
 وَعَدَلَ فِي كُلِّ شَيْءٍ حُكْمُكَ وَخَافَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ

سَخَطِكَ وَدَخَلْتَ فِي كُلِّ شَيْءٍ مَقَامَكَ إِلَهِي مِنْ خَافَتِكَ
 وَتَأْيِيدِكَ قَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا فِيهِنَّ مِنْ
 كُلِّ شَيْءٍ طَاعَةٌ لَكَ وَخَوْفًا مِنْ مَقَامِكَ وَخَشْيَتِكَ
 فَتَقَارَ كُلُّ شَيْءٍ فِي قَرَارِهِ وَانْتَهَى كُلُّ شَيْءٍ إِلَى أَمْرِكَ
 وَمِنْ شِدَّةِ جَبَرُوتِكَ وَعِزَّتِكَ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ
 وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِسُلْطَانِكَ وَمِنْ عِزَّتِكَ وَسَعَتِكَ أَقْتَر
 كُلُّ شَيْءٍ إِلَيْكَ فَكُلُّ شَيْءٍ يَعِيشُ مِنْ رِزْقِكَ وَمِنْ عُلُوِّ
 مَكَانِكَ وَقُدْرَتِكَ عَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ وَكُلُّ
 شَيْءٍ أَسْفَلَ مِنْكَ تَقْضِي فِيهِمْ بِحُكْمِكَ وَتَجْزِي
 الْمَقَادِيرَ بَيْنَهُمْ بِمَشِيئَتِكَ مَا قَدَّمْتَ مِنْهَا
 لِمَنْ يَشَاءُ وَمَا أَخَّرْتَ مِنْهَا لِمَنْ يَعْجِزُ وَمَا أَمْضَيْتَ
 مِنْهَا أَمْضَيْتَ بِحُكْمِكَ وَعِلْمِكَ سُبْحَانَكَ
 وَيَحْمَدُكَ تَبَارَكَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ وَجَلَّ شَأْنُكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ
 وَآلِهِ بِصَفْوِكَ أَمَّا مَتَى عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ وَاخْصَصْ
 بِأَفْضَلِ الْفَضَائِلِ مِنْكَ وَبَلِّغْ بِهِ أَفْضَلَ مَحَلِّ الْمَكَامَاتِ
 وَأَشْرَفِ رَحْمَتِكَ فِي شَرِّهِ الْمَقَرِّ بَيْنَ الدَّرَجَاتِ

الْعَلِيَّامِينَ الْإِخْلَاقِينَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ بِهِ الْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ
 فِي الرَّفْعَةِ مِنْكَ وَالْفَضِيلَةَ وَأَذِمْ بِأَفْضَلِ الْكَرَامَةِ
 رُفْقَتَهُ حَتَّى تُتِمَّ النِّعْمَةُ عَلَيْهِ وَتُطَوَّلَ فِي الْخَلَائِقِ لَهُ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ رُفَقَائِهِ عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ مَعَ آبَائِنَا
 إِبْرَاهِيمَ أَمِينَ إِلَهَ الْحَقِّ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُوسَى فِي الْأَلْوَابِ
 وَيَا سَمِيعُ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى السَّمَوَاتِ فَاسْتَقَلَّتْ
 وَعَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَأُزْسَتْ
 وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّكَ وَإِبْرَاهِيمَ
 خَلِيلِكَ وَمُوسَى نَجِيِّكَ وَعِيسَى كَلِمَتِكَ وَزُكْرًا
 وَأَسْأَلُكَ بِتَوْرَةِ مُوسَى وَإِنْجِيلِ عِيسَى وَزُكْرٍ
 دَاوُدَ وَقُرْآنِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَبِكُلِّ وَحْيٍ أَوْحَيْتَهُ
 وَتَضَاءٍ قَضَيْتَهُ وَكِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ يَا إِلَهَ الْحَقِّ الْمُبِينِ
 التَّوْرَةِ السِّينِيِّ أَنْ تُتِمَّ النِّعْمَةُ عَلَيَّ وَتُحْسِنَ لِي الْعَافِيَةَ
 فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ أَتَقَلَّبُ فِي قَبْضَتِكَ غَيْرَ مُعْجِزٍ وَلَا

مُشْتَعٍ تَحْجِزُكَ عَنْ كُفْيِي وَتَحْجِزُ النَّاسَ عَنِّي
 فَلَا عَشِيرَةَ تُكْفِيَنِي وَلَا مَالٌ يُفْدِيَنِي وَلَا عَمَلٌ يُنْجِيَنِي
 وَلَا قُوَّةٌ لِي فَأَتَصَرَّ وَلَا أَنَا بِرَبِّي مِنَ الذُّنُوبِ فَلَعَنَ
 وَعَظَّمَ ذَنْبِي فَأَتَشَعَّرَ عَفْوَكَ لِمَغْفِرَتِي اللَّيْلَةَ بِمَا
 وَأَتَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِيكَ وَأَرْزُقْنِي الْقُوَّةَ مَا أَبْقَيْتَنِي وَ
 الْأَصْلَاحَ مَا أَخَيَّتَنِي وَالْعَوْنَ مَا حَمَلْتَنِي وَالْقَدَرَ
 عَلَيَّ مَا أَبْلَيْتَنِي وَالشُّكْرَ فِيمَا أَتَيْتَنِي وَالْبَرَكَاتِ فِيمَا
 رَزَقْتَنِي اللَّهُمَّ لَقِيَنِي حُجَّتِي يَوْمَ الْمَمَاتِ وَلَا
 تُرِلْنِي عَمَلِي حَسْرَاتٍ وَلَا تَفْضَحْنِي لَيْسَاتِي يَوْمَ
 الْفَلَاحِ وَلَا تُخْزِنِي بِسَيِّئَاتِي وَبِإِلَائِكَ عِنْدَ
 قَضَائِكَ وَأَصِلْ مَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَاجْعَلْ
 هَوَايَ فِي تَقْوَاكَ وَكُفْيِي هَوْلَ الْمُطْلَعِ وَمَا
 أَهَمَّنِي وَمَا لَمْ يُهَمِّنِي مِمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي
 مِنْ أَمْرٍ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَأَعِزَّنِي عَلَى مَا غَلَبَنِي
 وَمَا لَمْ يَغْلِبْنِي وَكُلُّ ذَلِكَ بِيَدِكَ يَا رَبِّ فَالْكَفْيُ
 وَاهْدِنِي وَأَصِلْ بَالِي وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَعَرِّفْنِي
 لِي وَالْحَقُّنِي بِالَّذِينَ هُمْ خَيْرٌ مِنِّي وَأَرْزُقْنِي مُرَافَقَةً

التَّائِبِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ وَ
 حَسَنَ أَوْلِيَكَ رَفِيقًا أَنْتَ إِلَهُ الْحَقِّ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالْإِنَّمَانِ
 الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَتْ تَسْلِيمًا آمَنًا نَارًا بِرُؤُوسِ
 جِبَارِ شَبَّ سَيِّدِ ابْنِ طَاوُسٍ دَر كِتَابِ جَمَالِ الْأَسْمَاءِ
 حَضَرَتْ رِسَالَتِ نَبَاهِ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آوَرْدَهُ كَهْرَمِ
 بَكْدَارِ دُرُوزِ جِبَارِ شَبَّ دَوَا زِدَهُ رَكْعَتِ نَمَازِ وَبُخْوَانِ
 دَر هَر رَكْعَتِ قَائِمَةُ الْكِتَابِ كِبِ مَرْتَبَةِ قُلْ هُوَ اللَّهُ
 أَحَدٌ سَهْ مَرْتَبَةِ قُلْ أَحُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ سَهْ مَرْتَبَةِ
 قُلْ أَحُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ سَهْ مَرْتَبَةِ نَدَا كُنْدِ مَنَادِي اَزْ عَرْشِ
 كِهْ اَسْ نَبْدَةُ خُدَا اَزْ سَرِ كِبِ عَمَلِ خُودَا تَحْقِيقِ آمَرْ يَدِ خُدَا
 عَزَّ وَجَلَّ كُنَا هَا نِ گَزِشْتَهْ وَآئِنْدَةُ تَرَاوِ بِرْدَا دِ خُدَا يَ تَعَالَى
 اَزْ دِ عَذَابِ قَبْرِ اَوْ تَنَكُّ وَتَارِكِي آتَزَاوِ دَاخِلِ كُنْدِ دِرَا نِ نَوْرَا
 وَدُورِ كُنْدِ اَزْ دُشْدَهَا كِهْ رُوزِ قِيَامَتِ رَاوِ بِوَلِيسِدِ اَزْ بِرَا
 اَوْ بِرِ رَكْعَتِ عِبَادَتِ هَر رَسَالِ وَبِرَا دِ اَزْ بِرَا كِهْ اَوْ بِهَقَاوِ هَر
 حَاجَتِ رَا كِهْ كَمْتَرِ آهِنَا اَمْرِشِ اسْتِ وَنَرَسِدَاوِ رَا تَشْتَنَكِي وَكَرْشَكِي
 دُورِ رِوَايَتِ دِ كِرْ دِ كِتَابِ مَذْكُورِ آوَرْدَهُ كِهْ اَيْنِ نَمَازِ رَا دِ رُوقَتِ

چاشت گنبد اردو و فلین و کتاب مذکور از ان حضرت آورده
 کہ ہر کہ گنبد اردو در روز چہار شنبہ نزد بلند شدن روز و رکعت نماز
 و بخواند در ہر رکعتے **اَلْحَمْدُ** یک مرتبہ و **قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ**
وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَ مَعُوذَتَيْنِ ہر کدام یک مرتبہ از سر
 طلبند از پیش خدا از برائے او نہقا و ہزار فرشتہ در روز قیامت
 و عطا فرماید اورا خداے تعالیٰ در بہشت قصرے کہ کل
 وسیع ترین شہر برائے دنیا باشد و فلین و کتاب مذکور از
 آنحضرت ص آورده کہ ہر کہ گنبد اردو در روز چہار شنبہ دو رکعت
 و بخواند در ہر رکعتے **قَاتِلَةُ الْكِتَابِ** و **لَا إِسْرَافَ لِمَنِ الْأَرْضُ**
 ہر کدام یک مرتبہ و **قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ** سہ مرتبہ برورد خدا
 تعالیٰ از و تارکی قبر را تا روز قیامت و عطا کند بہر آیشہ
 و عطا کند نامہ عمل اورا بدست راست او دعاے
 حضرت امام زین العابدین ص بروز چہار شنبہ بروایت
 شہید و کفعمی رحمۃ اللہ علیہما **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نَشُورًا لَكَ اَلْحَمْدُ اَنْ بَعَثْتَنِي مِنْ
مَرْقَدِي وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَرْمَدًا اَحْمَدًا اَدَايِمًا

لَا يَنْقُطُ أَبَدًا وَلَا يَحْصِي لَهُ الْخَلَائِقُ عَدَدًا اللَّهُمَّ كَلِّ
 الْحَمْدُ أَنْ خَلَقْتَ فَتَوَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ وَ
 أَمَرْتَ وَأَخْيَيْتَ وَأَمْرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَ
 أَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمَلِكِ احْتَضَرْتَ
 أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ ضَعُفَتْ وَسِيلَتُهُ وَانْقَطَعَتْ
 حِيلَتُهُ وَاقْتَرَبَ أَجَلُهُ وَتَدَا إِلَى فِي الدُّنْيَا أَمَلُهُ
 وَاسْتَلْتِ إِلَى رَحْمَتِكَ قَائِلُهُ وَعَظُمَتْ لِقَائِهِ
 حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ زَلَّتُهُ وَعَثْرَتُهُ وَخَلَصَتْ
 لَوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي
 شِفَاعَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِصْنِي
 صَحْبَتَهُ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 اقْضِ لِي فِي الْأَرْبَعَاءِ أَرْبَعًا جَعَلْتُ قُوَّتِي فِي
 طَاعَتِكَ وَكَتَابِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي فِي تَوَابِكَ
 وَزُهْدِي فِي مَا يُوجِبُ لِي أَلِيمَ عِقَابِكَ إِنَّكَ
 لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ تَبِيلُهُ رَوْحُهَا رَشْبُهُ بِرَوَايَتِ شَيْخِ
 ابْنِ بَاتِي وَكُفْمِي رَحِمَهُمُ اللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ لَبَّيْكَ لَهُ الْأَنْعَامُ بِأَصْوَاتِهَا يَقُولُونَ سُبُّوحًا قُدُّوسًا
 سُبُّحَانَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ سُبُّحَانَ مَنْ لَبَّيْكَ لَهُ
 الْحَمْدُ بِأَمْوَالِهَا سُبُّحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ سُبُّحَانَ
 مَنْ لَبَّيْكَ لَهُ مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ بِأَصْوَاتِهَا
 سُبُّحَانَ اللَّهِ الْمُحَمَّدِي فِي كُلِّ مَقَالَةٍ سُبُّحَانَ اللَّهِ
 الَّذِي لَبَّيْكَ لَهُ الْكَرْسِيُّ وَمَا حَوْلَهُ وَمَا تَحْتَهُ سُبُّحَانَ
 الْمَلِكِ الْجَبَّارِ الَّذِي مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ لَتَبِعَهُ
 وَالْأَرْضُ خِزْيُنُ السَّبْعِ سُبُّحَانَ اللَّهِ بَعْدَ مَا سَبَّحَهُ
 الْمُسَبِّحُونَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بَعْدَ مَا حَمِدَهُ الْحَامِدُونَ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَعْدَ مَا هَلَّلَهُ الْمُهَلِّلُونَ وَ
 اللَّهُ أَكْبَرُ بَعْدَ مَا كَبَّرَهُ الْمُكَبِّرُونَ
 وَاسْتَغْفِرُ اللَّهَ بَعْدَ مَا اسْتَغْفَرَهُ الْمُسْتَغْفِرُونَ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بَعْدَ
 مَا فَجَّدَهُ الْمُفَجِّدُونَ وَبَعْدَ مَا قَالَهُ الْقَائِلُونَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ مَا
 صَلَّى عَلَيْهِ الْمُصَلُّونَ سُبُّحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 لَبَّيْكَ لَكَ الدُّوَابُّ فِي مَرَاغِبِهَا وَالْوُحُوشُ فِي مَضَانِبِهَا

وَالسَّابِقُ فِي قُلُوبِهَا وَالظَّيْفُ فِي دُكُونِهَا سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَيْسَ لَكَ الْبَحَارُ بِأَمْوَاجِهَا وَالْخَيْتَانِ
 فِي مِيَاهِهَا وَالْمِيَاهُ فِي قُبَارِيقِهَا وَالْمَوَاقِدُ فِي أَمَاكِنِهَا
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَبْغُلُ الْغَنَى
 الَّذِي لَا يُعَدُّ الْمَجْدُ الَّذِي لَا يُبَالِي الْحَسَدُ لِلَّهِ الْبَاقِي
 الَّذِي تَسْرُبُلُ بِالْبَقَاءِ الدَّائِمِ الَّذِي لَا يَفْنَى الْعَزِيزُ
 الَّذِي لَا يَذِلُّ الْمَلِكُ الَّذِي لَا يَزُولُ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْقَائِمُ الَّذِي لَا يَغِيْبُ الدَّائِمُ الَّذِي
 لَا يَبِيدُ الْعَلِيمُ الَّذِي لَا يَرْتَابُ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يَضِلُّ
 الْحَلِيمُ الَّذِي لَا يَجْهَلُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَكِيمُ
 الَّذِي لَا يَجْهَلُ الرَّقِيبُ الَّذِي لَا يَسْهُو الْمَحِيطُ الَّذِي
 لَا يَلْجُو الشَّاهِدُ الَّذِي لَا يَغِيْبُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْقَوِيُّ الَّذِي لَا يَرَامُ الْعَزِيزُ الَّذِي لَا يَصْنُمُ السُّلْطَانُ
 الَّذِي لَا يَغْلِبُ الْمُدْرِكُ الَّذِي لَا يَدْرِكُ الظَّالِمُ الَّذِي لَا يَعْجِزُ عَوْدُهُ
 جَاءَ شَنْبَهُ بِرَوَايَتِ طَبِيبِ الْأُمَمِ أَرْحَضَتِ أَمَامَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَعْيُنُكَ يَا فَلَانُ بَنُوتُ فَلَانَةَ بِالْأَحَدِ
 الصَّمَدِ مِنْ شَرِّ مَا نَفَثَ وَعَقَدَ وَمِنْ شَرِّ آيِ مُرْسَلَةٍ وَمَا

وَلَا أُعِيذُكَ يَا لَوَاحِدٍ أَعْلَى مَعَارِءِ شَعْبَيْنِ
مَعَالِمُ تَرَوُا أُعِيذُكَ بِالْفَرَادِ الْكَبِيرِ مِنْ شَرِّ مَنْ
أَرَادَكَ بِأَمْرِ عَيْنِي أَنْتَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانَةٍ فِي جَوَارِ اللَّهِ
الْعَزِيزِ الْحَبَّارِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْقَهَّارِ السَّلَامِ الْمُؤْمِنِ
الْمُهَيِّمِ الْعَزِيزِ الْحَبَّارِ غَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ
الْمُتَعَالِ هُوَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
شَرِيَارَتِ حَضْرَتِ إِمَامِ مُوسَى كَافُرٍ وَحَضْرَتِ إِمَامِ رِضَا وَحَضْرَتِ
إِمَامِ مُحَمَّدِ تَقِيِّ وَحَضْرَتِ إِمَامِ عَلِيِّ النُّقِيِّ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَجَالِ السَّبْعِ
أُورِدَ فِي رُوزِ الْإِشَانِ كَمَا هِيَ شَنْبَةُ اسْتَكَامُ عَلَيْكُمْ
يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا حُجَّجَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
يَا نُورَ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا
أَمَنَاءَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا خُلَفَاءَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَوَاتُ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
يَا بَنِي آدَمَ وَأُمَّيْ لَقَدْ عَبَدْتُكُمْ اللَّهُ مُخْلِصِينَ وَ
جَاهِدْتُكُمْ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادٍ حَتَّى آتَاكُمْ الْيَقِينَ
فَلَعَنَ اللَّهُ أَعْدَاءَكُمْ مِنْ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَجْمَعِينَ

وَأَنَا أَنبِئُكَ إِلَى اللَّهِ وَالْكَيِّمُ مِنْهُمْ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا إِبْرَاهِيمَ
 مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ
 يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ أَنَا مَوْلَى لَكُمْ
 مُؤْمِنِينَ لِيَسِّرَ لَكُمْ وَعَلَايَتَكُمْ وَجَهْدَكُمْ مَتَّصِفَةً
 بِكُمْ فِي يَوْمِكُمْ هَذَا وَهُوَ يَوْمُ الْأَرْبَعَاءِ وَمُسْتَجِدِّكُمْ
 فَاصْنِفُونِي وَاجْعِدُونِي بِأَلِ بَيْتِكُمُ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 فصل ششم در بیان اعمال شب نهم و روز نهم

مجلسی روح آورده که روز نهم متعلق است به شری و عرب از
 مونس گویند و بعربی یوم النخیس گویند و درین روز جمشید موباه
 و طلا و نقره را از معادن بیرون آورده و درین روز اولاد و
 بن یافت سمور و سحاب را پیدا کردند و درین روز اسکنه
 از ظلمات بیرون رفت و درین روز درهم و دنیا را اسکرند
 و درین روز باد شاه بهم رسید و درین روز اقالیم سبعة وضع
 کردند و روز مبارکی است و درین روز حضرت رسالت
 غزا کرد و ظفر یافت و درین روز شیطان ملعون شد و درین روز
 حضرت ادریس با آسمان رفت و پنجم روز دنیا است و خوب است
 برای دیدن قضاة و علما و امرا و مکروه است حجامت کردن

دین روز و بارون الرشید و برین روز حجامت کرد و همان دم بجا
 شد و بر وایت حجامت خوب است اگر پیش از زوال باشد
 و براسے ناخن گرفتن خوب است و بهتر آنست که یک ناخن را
 براسے روز جمعه بگذارند و هر که در روز پشنه آخر ماه در اول روز
 حجامت کند در دوا زید نش زائل شود و روایت شده است
 که روز پشنه روز داخل شدن برامرا و بر آوردن حاجتها
 بدانکه سفر کردن و تزویج نمودن اگر قمر و عقرب باشد کراهت
 دارد اگر عقد واقع شود زن و شوهر خوب نیستند و اگر روزها
 هفته در سعادت و خوشیست باروزها سه ماه موافق نشوند
 و ضرور شود اختیار کردن رعایت نیکی و بدی ایام هفته اولی
 است زیرا که احادیث آنها در باب آنها معتبر است رعایت
 سکر یولد و زینر کند که در وقت سفر در برابر روز باشد آنچه
 گفته اند که عقد و نکاح کردن در میان عید فطر و عید قربان
 خوب نیست اصلی ندارد و شاید اصلش از طریقه عامه بوده باشد
 که در ماه شوال چون عقد عایشه واقع شده و اکثر مفاسد
 اسلام از وی ظهور آمده شاید اصلش از آن جهت
 بوده باشد و الله اعلم شیخ طوسی در مصباح متهم آورده

۲

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

در روز جمعه

کہ مستی است طلب علم کردن درین روز و در روز و شب و نذر
 در کتاب مذکور آورده که در روایتی نبی وارد شده است
 از خوردن و دادین روز محمد بن بابویه
 من لا یحضره الفقیه آورده که حضرت رسالت پناه ص که در روز
 پنجشنبه بسفر میرفتند فرمودند که روز پنجشنبه را خدا و رسول
 و فرشتگان دوست میدارند و نذر محمد بن بابویه در
 خصال آورده که حضرت رسالت پناه ص چون هوا گرم میشد
 روز پنجشنبه از اندرون خانه بیرون می آمدند و فرمودند
 و نذر در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که
 بکیر و ناخنهای خود را در روز پنجشنبه و یک ناخن بگذار که
 در روز جمعه بکیر و در سگداند خدا تعالی از ورویشی
 و طبهرسی در مکارم از رسول خدا ص آورده که هر که خواهد
 امان یا بد از ورویشی و در چشم و برص و دیوانگی باید که بکیر
 ناخنهای خود را در روز پنجشنبه بعد از عصر و ابتدا کند با انگشت
 خورد دست چپ و نذر از آن حضرت ص مروی است
 که هر که بکیر و شارب خود را در روز پنجشنبه عافیت یا بد از ورویشی
 دندان و در چشم محمد بن بابویه در خصال از جابر

بن مبارک آورده که گفت حاضر خدمت جناب صادق
شدم بر روز پنجشنبه و آن حضرت حجامت میفرمودند پس عرض
کردم یا بن رسول الله درین روز حجامت می فرمائی فرمود
هرگاه حجامت کنی از شما پس باید که حجامت کنی در روز
پنجشنبه تحقیق که در هر شب جمعه خون غلیان می کند بسبب حق
قیامت و قیامت از جمعه تا تم میشود صاحب کتاب
عجائب ذکر کرده است که حجامت در روز پنجشنبه و روز جمعه میکند
و نهی کرده است حضرت رسول ص در او حجامت را و گفته کسیکه
حجامت کند در او تب میکند و میمیرد صاحب کشف الاخطا
از رسول مقبول ص آورده که آنحضرت ص در ابتدای رسالت
هر روز روزه میداشت و گاهی هر روز روزه نمیداشت
پس بعد مرور ایام این عادت ترک فرموده چنین میگوید که
یک روز در میان روزه میگرفت و این روزه را روزه داوود
می نامند و بعد انقضای ایام این عادت ام ترک فرمود
و تا زمان وفات بر این امر مواظبت و مداومت میفرمودند که
در اول پنجشنبه هر ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه میان روزه
میگرفتند و نیز در کتاب مذکور از جناب امام جعفر صادق است

کہ کسے سوال کر دیا ان حضرت از روزہ چہشتہ اول ماہ و آخر
 ماہ و چہار شنبہ میانہ پس آنحضرت ہر فرمود کہ چہشتہ روزہ
 کہ اعمال خلایق پیش پروردگار عرض میشود لکن چہار شنبہ
 روزے است کہ آتش مخلوق شدہ و روزہ سپر است از آتش
 دوزخ و مقصود رسول خدا صہین است کہ این ہر روزہ روزہ
 را باید گرفت در ہر ماہ آٹھ نماز ہائے شب چہشتہ سید
 بن طاووس در جمال الاسبوع از آنحضرت ص آوردہ کہ ہر کہ
 بگذارد شب چہشتہ میان مغرب و عشاء دو رکعت نماز و پنجون
 در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب صد مرتبہ و یک مرتبہ نیز روایت
 شدہ است و آیۃ الکرسی پنج مرتبہ و قل یا ایہا الکفرون قل
 ہو اللہ احد و معوذتین ہر کدام پانزدہ مرتبہ و چون از نماز فارغ
 شود استغفار کند پانزدہ مرتبہ و ہدیہ کند ثواب آنرا از برائے
 پدر و مادر خود بآنکہ بگوید اللہم اجعل ثوابہما لوالدیک
 پس چون چنین کند ادا نمودہ است حق پدر و مادر خود را و عطا کن
 اورا خداے تعالیٰ انچہ عطا کردہ است شہیدان را و چون
 بگذرد بر صراط باشد فرشتہ از طرف راست او و فرشتہ
 از طرف چپ او و می برند او را بکیر گویان تا در آید بہ بہشت و فرود

آید در قبه سفید و در آن قبه خانه باشد از مرد و زن که وسعت
 آن خانه هفت برابر وسیع ترین شهر باشد و دنیا باشد در هر خانه
 تختی باشد از نور و ستونهای آن تخت از عنبر باشد
 بر هر تختی هزار فرش باشد از زعفران بر هر فرشی حور و
 مفتاح و حله از نور باشد که دیده شود نور بدن آن حور از پس آن
 حله و بر سر آن حور گیسو باشد که محله باشد بدو و با قوت
 و هرگاه تبسم کند با شوهر خود بر آید از دهن آن حور نور که
 تعجب کند از آن نور اهل بهشت تا آنکه گویند چیست این نور
 گویا آمده است بر ما نور باری سبحانه پس ندا کرده شود از
 بالائی سر آنها که اهل بهشت تحقیق تبسم کرده است جاریه فلان
 با شوهر خود در خانه خود و بر سر گیسو زنگی باشد از طلا که
 از میان آن زنگ مشک و عنبر باشد و هرگاه حرکت دهد آن
 حور سر خود را بر آید از میان آن زنگ آوازه که نماید با و از زنگ
 دیگر و بر سر آن حور تاجی از نور باشد و آراسته باشد انگشتان
 خود را با انگشتهای او عطا میکند خدای تعالی این ثواب را
 بکسی که این نماز از بر او میگذارد و از اجراء و چیزهای
 کم نمیشود و می نویسد بر او بهر کعبه ثواب دو هزار نماز

وعطائے کند اور البعد دہر موعے کہ بریدن او باشد نور سے
 انیسیت جزائے خدا از برای او لیائے خود شیعہ طوسی
 در مصباح مستجد از حضرت رسالت پناہ ۴ آوردہ کہ ہر کہ بگذارد
 در شب پشیدہ چار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب
 سفت مرتبہ و انا از نناہ یک مرتبہ و فصل کن میان این مہارکت
 سلام داود و چون فارغ شود بگوید صد مرتبہ اللہم صل
 علی محمد و آل محمد و صد مرتبہ اللہم صل علی
 جبرائیل عطا کند اور اخدای نقائے سفتاد ہزار قصہ در ہر شب
 در ہر قصرے سفتاد ہزار سراسر او در ہر سراسرے سفتاد ہزار
 خانہ در ہر خانہ سفتاد ہزار حور دعاے شب پشیدہ
 شیخ و کفعمی و ابن باقی لبسحی اللہ الرحمن الرحیم سبحانک
 ربنا وک الحمد انت الذی بکلمتیک خلقت جہنم
 خلقک فکل مشیتک آتک یلا لغوب اثبت
 مشیتک و لم تان فیہا لمؤنہ ولا تنصب فیہ
 لمشفقہ و کان عرشک علی الماء و الظلمہ علی
 الهواء و الملائکۃ یحملون عرشک عرش النور
 والکرامۃ و یسبحون بحمدک و الخلق مطیع

خَاشِعٌ مِنْ خَوْفِكَ لَا يُؤْمِنُ بِهِ إِلَّا الْتَوَكُّلُ وَالْإِسْمَاعُ
فِيهِ صَوْتُكَ إِلَّا صَوْتُكَ حَقِيقٌ بِمَا لَا يَحِقُّ إِلَّا لَكَ
خَالِقُ الْخَلْقِ وَمُبْتَدِئُهُ تَوَحَّدْتَ بِأَمْرِكَ وَتَفَرَّدْتَ
بِمُلْكِكَ وَتَعَظَّمْتَ بِكِبَرِيَّاتِكَ وَتَعَزَّزْتَ بِجَبَرُوتِكَ
وَتَسَلَّطْتَ بِقُوَّتِكَ وَتَعَالَيْتَ بِقُدْرَتِكَ وَأَنْتَ
بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى تَوَقَّى السَّمَوَاتِ الْمُلَاكَيْفَ لَا يَقْصُرُ
دُونَكَ عِلْمُ الْعُلَمَاءِ وَكَانَ الْعِزَّةُ أَحْصَيْتَ خَلْقَكَ
وَمَقَادِيرَكَ بِمَا جَلَّ مِنْ جَلَالِ مَا جَلَّ مِنْ ذِكْرِكَ
وَلِمَا ارْتَفَعَ مِنْ رَفِيعِ مَا ارْتَفَعَ مِنْ كُرْسِيِّكَ
عَلَوْتَ عَلَى عُلُوِّ مَا اسْتَغْلَى مِنْ مَكَانِكَ كُنْتَ
قَبْلَ جَمِيعِ خَلْقِكَ لَا يَقْدِرُ الْقَادِرُونَ قُدْرَكَ
وَلَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ وَصْفَكَ أَمْرَكَ رَفِيعُ
الْبُنْيَانِ مُضَيَّعُ الْبُرْهَانِ عَظِيمُ الْجَلَالِ قَدِيرُ
الْمَجْدِ مُحِيطُ الْعِلْمِ لَطِيفُ الْخَبَرِ حَكِيمُ الْأَمْرِ
أَحْكَمُ الْأَمْرِ صُنْعُكَ وَقَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ سُلْطَانُكَ
وَتَوَلَّيْتَ الْعَظَمَةَ بِعِزَّةِ مُلْكِكَ وَالْكِبَرِيَّاتِ
بِعَظِيمِ جَلَالِكَ تَوَدَّ بَرَّتْ الْأَشْيَاءُ كُلُّهَا بِحُكْمِكَ

وَأَخَصَّيْتَ أُمُورَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كُلَّهَا بِإِسْلَامِكَ
وَكُنْتَ الْمَوْتُ وَالْحَيَاةُ بِيَدِكَ وَضَعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
إِلَيْكَ وَقَدْ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَانْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ
بِطَاعَتِكَ فَتَقَدَّسَتْ رَبَّنَا وَتَقَدَّسَ اسْمُكَ
وَتَبَارَكَتْ رَبَّنَا وَتَعَالَى ذِكْرُكَ وَيُقَدَّرُكَ عَلَى خَلْقِكَ
وَلُطْفِكَ فِي أَمْرِكَ لَا يَعْزُبُ عَنْكَ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ فَبِحَسَابِكَ وَ
بِحَمْدِكَ تَبَارَكَتْ رَبَّنَا وَجَلَّ تَعَالُوكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ
عَلَى أَحَدٍ مِنْ بُيُوتَاتِ الْمُسْلِمِينَ صَلَواتُكَ تُبَيِّضُ
بِهَا وَجْهَهُ وَتَقَرِّبُهَا عَيْنَهُ وَتُزَيِّنُ بِهَا مَقَامَهُ
وَتَجْعَلُهُ خَطِيبًا بِحَامِدِكَ مَا قَالَ صَدَّقْتَهُ وَمَا
سَأَلَ أَعْطَيْتَهُ وَلِمَنْ شَفَعَ شَفَعْتَهُ وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ
عَطَائِكَ عَطَاءً تَامًا وَقِسْمًا وَافِيًا وَنَصيبًا جَزِيلًا
وَأَسْمَاءً عَلِيًّا عَلَى النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أَوْلِيكَ رَفِيقًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِإِسْمِكَ الَّذِي إِذَا ذُكِرَ اهْتَزَّ لَهُ عَرْشُكَ وَتَهَلَّلَ لَهُ لُوحُكَ
 وَاسْتَبَشَّرَتْ لَهُ مَلَائِكَتُكَ وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ تَزَعَّزَعَتْ
 لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ
 وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ تَفَتَّحَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَأُشْرِقَتْ
 لَهُ الْأَرْضُ وَبَسَّحَتْ لَهُ الْجِبَالُ وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ كَصَدَّ عَنْهُ
 لَهُ الْأَرْضُ وَتَقَدَّسَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْسُ وَالْفَجَرُ
 لَهُ الْأَنْهَارُ وَالَّذِي إِذَا ذُكِرَ انْزَعَدَّتْ مِنْهُ النَّفُوسُ
 وَوَجِلَتْ مِنْهُ الْقُلُوبُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ
 أَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمَهُمَا كَمَا رَبَّنِي صَغِيرًا
 وَارْزُقْنِي ثَوَابَ طَاعَتِهِمَا وَمَرْضَاتِهِمَا وَعَرِّفْ
 بَيْنِي وَبَيْنَهُمَا فِي جَنَّتِكَ أَسْأَلُكَ لِي وَلَهُمَا الْأَجْرَ
 فِي الْآخِرَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالْعَفْوَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَبَرِّدْ
 الْعَيْشَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَقُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ وَلَذَّةَ
 النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَشَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 ضَعِيفٌ فَقَوِّ فِي رِضَاكَ ضَعْفِي وَخُذْ إِلَى الْخَيْرِ
 بِنَا صَبِيَّتِي وَاجْعَلِ الْإِسْلَامَ مُنْتَهَى رِضَايَ وَاجْعَلِ
 الْبِرَّ أَكْبَرَ أَخْلَاقِي وَالتَّقْوَى زَادِي وَارْزُقْنِي الْخَيْرَ

يَا خَلِّقُ لِنَفْسِي وَأَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَتِي
 آمُرُكَ وَتَبَارَكَ لِي فِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا بَلَاءِي
 وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي وَاجْعَلْ
 دُنْيَايَ زِيَادَةً فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلْ آخِرَتِي عَافِيَةً
 مِنْ كُلِّ شَرٍّ وَهَيِّئْ لِي الْإِنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ وَالنَّجَاةَ
 عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْإِسْتِغَاثَةَ مِنَ الْمَوْتِ قَبْلَ أَنْ
 يَنْزِلَ بِي اللَّهُمَّ لَا تَأْخُذْ بِي بَغْةً وَلَا تَقْتُلْنِي
 نَجَاةً وَلَا تُعْجِلْنِي عَنْ حَقِّ وَلَا تَسْلُبْنِيهِ وَعَافِنِي مِنْ
 هَمَاتِ سَلَةِ الدُّوْبِ بِتَوْبَةٍ النُّصُوحِ مِنَ الْأَسْقَامِ
 اللَّدِيَّةِ بِالْعَفْوِ وَالْعَافِيَةِ وَتَوَقَّ نَفْسِي أَمِنًا مَطْمَئِنَّةً
 رَاضِيَةً بِمَا لَهَا مِنْ رِضْيَةٍ لَيْسَ عَلَيْهَا خَوْفٌ وَلَا حُزْنٌ
 وَلَا جَزَعٌ وَلَا فَزَعٌ وَلَا وَجَلٌ وَلَا مَقْتٌ مِنْكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ
 الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنْكَ الْحُسْنَى وَهُمْ عَنِ النَّارِ
 مُبْعَدُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 مَنْ أَرَادَنِي بِحُسْنٍ فَأَعِزَّهُ عَلَيَّ وَلَيِّزُهُ لِي فَإِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَهُ
 إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ أَوْ حَسَدٍ أَوْ بَغْيٍ
 عَدَاوَةٍ أَوْ ظُلْمٍ فَإِنِّي أَذْأَبُكَ فِي نَحْوِهِ وَأَسْتَغِيثُكَ

بِكَ عَلَيْهِ قَا كَفِينِيهِ بِمَا شِئْتَ وَاشْغَلْهُ عَنِّي بِمَا شِئْتَ
 فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ مَغَاوِيهِ وَاعْتِرَاضِهِ وَفُرْعِهِ
 وَوَسْوَاسَتِهِ اللَّهُمَّ فَلَا تَجْعَلْ لِي عَلَى سُلْطَانًا وَلَا تَجْعَلْ لِي عَلَى
 سَيِّئَةٍ وَلَا تَجْعَلْ لِي مَالِي وَآلِي مِنْ غَيْرِكَ وَلَا تَجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ
 كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ حَتَّى لَا يَفُودَ
 شَيْئًا مِنْ طَاعَتِكَ عَلَيْنَا وَآتِنَا نِعَمَتَكَ عِنْدَنَا
 بِمَرِّ ضَرَائِكَ عَنَّا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
 رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ بِالْبَيْتِ وَالْإِلَهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا
 نماز نهای روز پنجشنبه بعد از نماز طلوع در کتاب جمال الاسبوع
 از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم آورده که هر که بگذارد
 در روز پنجشنبه دو رکعت نماز بخواند در رکعت اول الحمد و تسبی صد مرتبه
 قل هو الله احد و در رکعت دوم الحمد و دو قل هو الله احد
 بنا کند خدا را تعالی از برای او هزار هزار شهر در بهشت فردوس
 که هیچ چشمی چنان ندیده باشد و هیچ گوشتی نشنیده باشد و در آن مخلوقی خطور کرده باشد
 و خلق کند از برای او هفتاد هزار هزار فرشته در آن روز که محو
 میگردد باشند از و گناهان را و می نویسد باشد از برای او هفتاد

و بلند می کرده باشند از برای او در جات را اذان روز تا یک سال
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورو که هر که بگذارد در روز
 پنجشنبه دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه
 و اذاجبار نصر الله پنج مرتبه و انا اعطیناک الکوثر پنج مرتبه و قرات
 کند در همین روز بعد از عصر بگوید الحمد چهل مرتبه و استغفار کند چهل مرتبه
 عطا کند او را خدای تعالی در روز قیامت بعد و هر چه در بهشت و
 دوزخ است ثوابها و عطا فرماید او را شهره در بهشت و روزی
 کند او را دو صد زوج از حورالعین و بنویسد از برای او بعد و هر
 فرشته عبادت یک سال عطا فرماید او را بعد و هر آیه ثواب
 هزار شهید نصیب آن در روز پنجشنبه برای طلب حاجت تسبیح
 ابن طاووس در کتاب جمال الاسبوع از حضرت رسالت پناه
 آورو که هر که بگذارد در روز پنجشنبه چهار رکعت نماز و بخواند در
 رکعت اول الحمد یک مرتبه و یازده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
 دوم الحمد یک مرتبه و بیست و یک مرتبه قل هو الله احد و در رکعت
 سوم الحمد یک مرتبه و سی و یک مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم الحمد
 یک مرتبه و چهل و یک مرتبه قل هو الله احد و بعد هر دو رکعت سلام
 بگوید و چون از نماز فارغ شود بخواند قل هو الله احد و یک مرتبه و بگوید

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ نِجَاهَ وَبَيْتِكَ مِنْ تَرْجَمَةِ بَعْدَ الْإِذَا
 سَجْدَةٍ كُنْ وَبُكْوِدِ وَرَسْمِ بَيْتِ اللَّهِ يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 خَوَابِرِ وَفَرَسِ وَنَدَا خُضْرَتِ عَمَّ كَسْرُ كَسْرٍ كَسْرٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 أَكْرَ خَوَابِرِ خَدَا زَوَالِ كَوْنِهَا هَرَا نَزَالِ شُونَ دِيَا نَزَالِ شُونَ
 بَارَانِ رَا هَرَا مَنِي نَزَالِ شُونَ وَنَمِي مَانْدِ حَجَابِي وَرَسِيَانِ أَوْدِ مِيَانِ خَدَا
 وَخَدَا اَلْأَعْلَى اَلْأَعْلَى مِي فَرَا يَدِ شَمْسِي كَسْرُ كَسْرٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 اَزْوَاجَتِي رَا دَعَاءِ رُوْزِ خَشْتَنِي اَزْوَاجَتِي اَمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ
 كَرَا اَزْوَاجَتِي صَحْفَةِ كَامِلَةِ اَلْحَمْدِ اَلْحَمْدِ اَلْحَمْدِ اَلْحَمْدِ
 اَللّٰهُ الَّذِي اَذْهَبَ اللَّيْلَ مُطْلِمًا يَقْدَرْتَهُ وَجَاءَ
 بِالنَّهَارِ مُبْصِرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي ضِيَاءَهُ وَآثَانِي نِعْمَتِهِ
 اللَّهُمَّ فَاكَمَا اَبْقَيْتَنِي لَهُ فَا بْقِنِي لِامْتَالِي صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنَ الْكِبَالِي وَالْأَيَّامِ
 يَا رَتِّكَابِ الْمَحَارِمِ وَكِتَابِ الْمَائِثَةِ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ
 وَخَيْرَ مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ وَ
 شَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اِنِّي بِذِيكَ اَلْإِسْلَامِ
 اَتَوَسَّلُ اِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ الْقُرْآنِ اَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِحُجْرَةِ
 اَلْمُصْطَفَى صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ

فَأَعْرِضْ اللَّهُمَّ ذُنُوبِي الَّتِي تَرَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ حَاجَتِي يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَفْضِلْ لِي فِي الْخَيْرَيْنِ خَيْرًا لَا يَنْفِي
 لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ وَلَا يُلْطِيقُهَا إِلَّا نِعْمَتُكَ سَلَامَةً أَقْوَى بِهَا
 عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ أَشَقُّقُ بِهَا جَزِيلَ مَثُوبَتِكَ وَسِعَةً
 فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ وَأَنْ تُوَفِّيَنِي فِي مَوَاقِفِ
 الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَتَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُسُومِ وَالْعُصُومِ
 فِي حَصْنِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
 تَوَسُّلِي بِهِ شَرَفًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ نَافِعًا إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ دَعَاءُ حَضْرَةِ فَاطِمَةَ زَهْرَةِ صَلَوَاتِ الشُّرُوسَلَامَةِ
 عَلَيْهَا وَعَلَى آيَتِهَا وَعِبِيدِهَا وَبَنِيهَا وَرُوحِهَا وَنَحْوِهَا بِرُوحِهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى
 وَالْعَمَلَ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 قُوَّتِكَ لِضَعْفِنَا وَمِنْ غِنَاكَ لِفَقْرِنَا وَفَا قَتْنَا وَمِنْ جَلَدِكَ
 وَعِلْمِكَ بِجَهْلِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
 شُكْرَكَ وَذِكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَعِبَادَتَكَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ تَسْبِيحُ رُوحِهَا وَنَحْوِهَا بِرُوحِهَا وَآيَتِهَا
 بَاقِي وَكُفِّي بِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ

اِنَّكَ اَنْتَ الْوَاسِعُ الَّذِي لَا يُصْنِقُ الْبَصِيرُ الَّذِي لَا يُبْصِرُ
 الْتَوَسُّرُ الَّذِي لَا يُجْمَدُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ
 الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَمُوتُ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا يَبْهِنُ الصِّدْقُ
 الَّذِي لَا يَطْعَمُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا عَظَّمَ شَأْنُكَ
 وَأَعَزَّ سُلْطَانُكَ وَأَعْلَى مَكَانُكَ وَأَمَّا شَأْنُ
 مُلْكِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَبْرَكَ وَأَرْكَبَكَ
 وَأَحْلَمَكَ وَأَعْظَمَكَ وَأَعْلَمَكَ وَأَسْمَحَكَ وَأَجَلَكَ وَأَكْرَمَكَ
 وَأَعَزَّكَ وَأَعْلَى وَاقْوَاكَ وَأَسْمَعَكَ وَأَنْصَرِكَ
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَكْرَمَ عَفْوُكَ وَأَعْظَمَ
 تَجَاوُزُكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَوْسَعَ رَحْمَتُكَ
 وَأَكْثَرَ فَضْلِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَنْعَمَ
 الْإِلَهِ بِكَ وَأَسْبَغَ نِعْمَاتِهِ بِسُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا
 أَفْضَلَ تَوَاتُّبِكَ وَأَجْزَلَ عَطَائِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ مَا أَوْسَعَ حُجَّتِكَ وَأَوْضَرَ بُرْهَانِكَ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَشَدَّ أَخْذَكَ وَأَجْعَلَ عِقَابَكَ
 سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَشَدَّ مُلْكُكَ وَأَمْنٌ كُنْكَ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَسْبِيحُكَ السَّمَوَاتُ السُّبُحُ وَالْأَرْضُ

الشَّيْءُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرِيقُ فِي عُلُوكِ
 الْمُتَعَالَى فِي دُعَاؤِكَ الْمُنْتَدَى دُونَ كُلِّ شَيْءٍ
 مِنْ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرِيقُ قَبْلَ
 كُلِّ شَيْءٍ وَالذَّائِمُ مَعَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْبَاقِي بَعْدَ مَا
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَصَاغِرُ كُلُّ شَيْءٍ
 لِحَبْرَتِكَ وَانْقَادَ كُلِّ شَيْءٍ لِإِسْلَامِكَ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ
 لِعِزَّتِكَ وَخَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِكَ وَاسْتَسَلَّمَ كُلُّ
 شَيْءٍ لِقُدْرَتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَلَكْتَ الْمُلُوكَ
 لِعَظَمَتِكَ وَقَهَرْتَ الْجَبَابِرَةَ بِقُدْرَتِكَ وَذَلَّلْتَ الْعُظَمَاءَ
 لِعِزَّتِكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَبَيَّنَا بِفَضْلِكَ
 تَبَيَّنَ الْمُسْتَجِيبُ كُلِّهِمْ مِنْ أَوَّلِ الدَّهْرِ إِلَى آخِرِهِ
 وَمِثْلَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَمِثْلَ مَا خَلَقْتَ وَمِثْلَ
 مَا قَدَّرْتَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تُسَبِّحُكَ السَّمَوَاتُ
 بِأَنْظَارِهَا وَالشَّمْسُ فِي كِبَارِهَا وَالْقَمَرُ فِي مَنَازِلِهِ
 وَالنُّجُومُ فِي سِيرَانِهَا وَالْفَلَكَ فِي مَعَارِجِهِ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يُسَبِّحُكَ النَّهَارُ بِضَوْئِهِ وَاللَّيْلُ
 بِدَجَاهِهَا وَالنُّورُ بِشُعَائِهِ وَالظُّلُمَةُ بِغُمُوضِهَا سُبْحَانَكَ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يُسَبِّحُكَ الرِّيَاحُ فِي مَهَبَاتِهَا وَالسَّحَابُ
 بِأَمْطَارِهَا وَالْبَرْقُ بِأَخْطَافِهِ وَالرَّعْدُ بِأَرْزَامِهِ ^{لَكَ} يُسَبِّحُكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يُسَبِّحُكَ الْأَرْضُ بِأَقْوَاتِهَا وَالْجِبَالُ
 بِأَهْوَادِهَا وَالْأَشْجَارُ بِأَفْرَاقِهَا وَالْعَرَائِقُ فِي مَنَابِتِهَا
 سُبِّحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ عَدَدَ مَا سَبَّحَكَ مِنْ شَيْءٍ وَكَمَا تُحِبُّ يَا رَبِّ
 أَنْ تُحَمِّدَ وَكَمَا يَنْبَغِي لِعِظَمَتِكَ وَكِبَرِيَّاتِكَ
 وَعِزَّتِكَ وَقُوَّتِكَ وَقَدْ سَرَّكَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ
 مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ عَوْدُهُ رَوَى
 بِحَشَنِهِ بِرَوَايَتِ شَيْخِ وَابْنِ بَاقِي وَفَعْمَى وَطَبِ الْأُمَمُ بِسُؤَالِهِ الرَّحْمَنِ
 الرَّحِيمِ أَعِنْدُ نَفْسِي بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ مِنْ كُلِّ
 شَيْطَانٍ مَارِدٍ وَقَائِمٍ وَقَاعِدٍ وَعَدُوٍّ وَحَاسِدٍ وَ
 مُعَانِدٍ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ بِهِ
 وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ
 وَيُثَبِّتَ الْأَقْدَامَ أَمْ أُرْكَضُ بِرَجُلِكَ هَذَا أَمْ غَسَلَ بِأَرْدٍ
 وَشَرَابٍ وَأَنْزَلَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا الْخَبِيُّ بِهِ بَلَدُهُ مَبْنًى
 وَلِسُقْيَاهُ قَدْ خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّدُ كَثِيرٍ أَلَا نَخْشَفُ

اللَّهُ عَنْكُمْ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ يُرِيدُ اللَّهُ
 أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ فَمَنِ كَفِيَ كُفُّهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ
 الْعَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا غَالِبَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا نَرِيَا رَت
 حضرت امام حسن عسکری بروایت سید بن طاووس
 وجمال الاسبوع آورده که این روز آنحضرت است بخواند
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَخَالِصَتَهُ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثَ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ يَا مَوْلايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ
 بْنَ عَلِيٍّ أَنَا مَوْلَى لَكَ وَكَأَلِ بَيْتِكَ وَهَذَا أَيُّومُكَ
 وَهُوَ يَوْمُ الْخَيْبِ وَأَنَا ضَيْفُكَ فِيهِ وَمُسْتَجِيرُكَ
 فِيهِ فَأَحْسِنْ ضَيْفَاتِي وَاجْعَلْ رِزْقِي بِحَقِّ آلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ شَيْخٌ وَسِيدٌ بَنِ طَاوُسٍ
 وکفمی قدس الشاروا هم گفته اند که سنت است که در آخر روز
 پنجم این استغفار را بخواند استغفرا لله الذی لا اله
 الا هو الحی القيوم وَاَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةً عَبْدٍ ضَعِيفٍ

مُسْتَكِينٍ لَا يَسْتَطِيعُ لِنَفْسِهِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا
 وَلَا نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا
 صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 الْأَخْيَارِ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا خَالِقَ نُورِ السَّيِّئِينَ وَمُزِيلَهُ
 قُلُوبِ الْعَالَمِينَ وَدَيَّانِ حَقَائِقِ يَوْمِ الدِّينِ وَ
 الْمَالِكِ لِحُكْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالْمُسْتَكِينِ
 وَالْعَالَمِ كُلِّ تَكُونِ أَشْهَدُ بِعِزَّتِكَ فِي الْأَرْضِ وَ
 السَّمَاءِ وَحِجَابِكَ الْمَنِيْعِ عَلَى أَهْلِ الطُّغْيَانِ يَا
 خَالِقَ رُوحِي وَمُقَدِّرَ قَوْلِي وَالْعَالِمَ بِسِرِّي وَجَهْرِي
 لَكَ سُجُودِي وَعِبَادَتِي وَلَعْدُوكَ عُنُودِي يَا
 مَعْبُودِي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ
 أُنِيْبُ وَأَنْتَ حَبِيْبِي وَلِغَنَمِ الْوَكِيلِ وَكَفَيْتَهُ أَنْكَرُ
 است که در روز نهمین سوره مائده بخواند سیصد
 بن طه و سبع و رجال الاسبوع آورده که مستحب است
 در روز نهمین خواندن سوره بنی اسرائیل و کهن و سوره

در روز نهمین
 بن طه و سبع و رجال
 الاسبوع آورده که
 مستحب است

طس و سجده و لقمان و قس و حم سجده و دخان و واقعه و
 کفعمی رحم در مصباح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 که هر که بخواند سوره مائده را در هر روز پنجشنبه آینه بخواند و بپایان
 او بظلم و شرک نمی آرد هرگز و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد و
 هزار مرتبه بر محمد صلوات و آل محمد بفرستد و بگوید اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ و
 اَهْلِكَ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجَنِّ وَاِلَاسِ مِنَ الْاَوَّلِيْنَ
 وَاْلَاخِرِيْنَ و هر که حاجتی داشته باشد در بامداد و پیش از
 و شب متوجه آن حاجت شود که حضرت رسول خدا دعا فرموده
 است که خدا برکت دهد در بامداد و رفتن بر آن حاجت و
 روز پنجشنبه و شب و سنت است که در نماز صبح روز
 پنجشنبه و دو شب در رکعت اولی سوره اهل آتیه و در دوم
 سوره قل هو الله احد بخواند و گفته اند که مستحب است طلب
 علم درین روز و زیارت قبور شهدا و مومنان درین روز
 و مکروه است از مک و مدینه و سایر مشاهد مشرفه در روز پنجشنبه
 سفر کردن تا جمعه را بگذرانند و کفعمی رحم از حضرت امام
 محمد باقر روایت کرده که هر که در روز دو شب و پنجشنبه هزار مرتبه

سوره انا انزلناه بخواند خدا ازان سوره ملكه خلق فرمايد كه آزان قرسي
گويند دستش از رفعت آسمان و رفعت زمين بزرگ تر باشد و در چرخ
هر قره از بدنش خدا موكه خلق فرمايد و در هر موكه هزار زبان
بيافرند و هر زبان بانه بقوت جميع جنیان و آدمیان سخن گوید و
استغفار کند براس خواننده اين سوره و حق تعالی آن استغفار
را دو هزار هزار برابر صناعفت گرداند و ثواب همه را با و عطا فرمايد
فصل هفتم در بیان اعمال شب جمعه و روز آن
مجلسی رح آورده كه روز جمعه رابعب اعروب ميگویند و عجم آید
و این روز متعلق است بنهره و درین روز آفتاب و مهتاب
و ستارها آفریده شد و بر وایتی آفرینش آسمانها و زمین با درین روز
تمام شده و بر وایتی درین روز حضرت آدم هم مخلوق گردیده و این
روز عید مسلمانان است از ایام منتهیه روز جمعه کوتاه تر است و در شب
آن در وزش ارواح کفار را عذاب ميكند تنفیض الهمی و کیت
این روز بر وایتی تخفیف میدهند عذاب ایشان را و هر کس
و مومن كه در شب و روز آن بمیرد شهید موده است و آمرزیده
است و مبارک ترین روزها است و بهترین عیدها و سنت است
درین روز تمام رقتن و سر تراشیدن و ناخن گرفتن و شارب

فصل هفتم در بیان اعمال شب جمعه و روز آن

چیدن و پیش از زوال جمعہ سفر کردن خوب نیست و بعد از نماز
 مبارک است و در شهر کے کہ نماز جمعہ کنند واجب است کہ نماز
 جمعہ حاضر شوند و البتہ ترک نکنند و باوقار و سکینہ روانہ مسجد شوند
 و بہترین لباسہائے خود را بپوشند و بوی خوش بجا ریزند و توجہ
 کارے نشوند مگر بامور خانہ و تدارک مسجد رفتن و باید کہ سیوہ
 تازہ و گوشت بخانہ برند بعد از نماز عصر ہزار مرتبہ صلوات بر محمد
 و آل محمد بفرستد و اگر مطلق در روز جمعہ ہزار نوبت صلوات بفرستد
 و آل محمد بفرستد دعائے عشرات و در ساعت آخر روز
 خوب است و در عصر جمعہ دعائے عشرات و در ساعت آخر روز
 دعائے سمات را بخواند و چہار رکعت نافلہ زیادہ بزنایند و ظہر
 بگذار و بیع و شرا کردن در وقت ظہر جمعہ مکروہ است و بعضی
 حرام میدانند و حجامت کردن در بعضی احادیث وارد شدہ
 کہ نباید کرد زیرا کہ درین روز ساعتی ہست کہ اگر در آن ساعت
 حجامت واقع شود ہلاک می شود و بروایتی پیش از زوال ہی
 شدہ و در چند حدیث دیگر وارد شدہ است کہ قصور ندارد و مطلقاً
 و در حدیث معتبر از حضرت موسی بن جعفر صلوات اللہ علیہما منقول
 است کہ ہر گاہ در شب یا در روز زیادتی در خون خود بیایی ایہ اگر
 بخوان و حجامت بکن و حضرت رسالت ص چون ہو اسرومی شد از

بیرون باندن نقل می فرمودند و حجامت در روز جمعه می کردند
 بعضی روایات وارد شده است که نوره کشیدن در روز جمعه پیش
 پیمبری است و در چند روایات تجویز واقع شده بلکه بعضی از روایات
 ولالت بر استحباب می کند و در روایات معتبره وارد شده که روز
 جمعه روز خواستگاری نکاح کردن است و مستحب است بوسه سر و لیش را
 نشانه کردن و تصدق کردن و نماز گذاردن و صلوات رحم و احسان
 نمودن بخویشان و برادران و سرانجامی و ششستون و خضای
 نمودن و براسه سائر کارها مبارک است و ملائک حسن کاشانی
 رحمه الله در تقویم الحسین آورده که روایت شده که هر که سفر کند
 در روز جمعه قبل نماز ندای کند فرشته که باز نگرداند خدا را عیب
 او را و نیز در کتاب مذکور آورده که ناخن چیدن در روز جمعه
 باعث طول عمر و زیادتی مال می شود محمد بن بابویه
 از جناب رسول خدا و در خصال آورده که هر که بگزینان
 خود را در روز جمعه برمی آرد خدا را تعالی از سر انگشتان او
 در او داخل کند شفا را و نیز در کتاب مذکور از حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام آورده که هر که در روز جمعه ناخن بگیرد و لیش را
 بن ناخنهای او بر طرف شود و نیز کلینی در کتاب کافی

از حضرت امام محمد باقرؑ آورده کہ ہر کہ گیدناخن و شارب خود را در
 ہر روز جمعہ و بگوید در محل گرفتن **بِسْمِ اللّٰهِ وَ بِاللّٰهِ وَ عَلٰی سُنَّةِ**
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ نیفتد از و ناخن و موئے مگر آنکہ نبولید
 خدائے تعالیٰ از برائے او بعد ہر یک از ان ثواب آزاد
 کردن بندہ و بیمار نشود مگر بہ بیمار کے کہ در ان بمیرد علامہ
مجلسی رحمہ و ربیع الاسابع و فضیلت شب جمعہ و روز جمعہ آورده
 کہ حق تعالیٰ می فرماید **وَشَآہِدٌ وَمَشْهُودٌ** یعنی بسوگند
 یا دمی کنم بحق شاہد و مشہود و در احادیث معتبرہ وارد شدہ است
 کہ شاہد روز جمعہ است کہ گواہی میدہد برائے ہر کہ اعمال
 خیر در ان کند و مشہود روز عرفہ کہ مردم در عرفات در ان روز
 حاضر میشوند و در احادیث معتبرہ از حضرت امام جعفر صادقؑ
 منقول است کہ ہر کہ بمیرد از مومنان بامین زوال روز پشتر
 تا زوال روز جمعہ خدائے تعالیٰ پناہ دہد اورا از قسار قبر و کبر
 معتبر از حضرت امام رضاؑ منقول است کہ حق تعالیٰ ملکہ
 می فرستد با آسمان اول در ہر شب در ثلث آخر شب و در شب جمعہ
 در اول شب تا آخر کہ از جانب خدای عزوجل ندا میکند کہ آیا توبہ کنندہ
 کہ توبہ اورا قبول کنم آیا استغفار کنندہ است کہ گناہان اورا

پیام نرم آیا حاجتمند سے است کہ حاجت اور بیاورم اسے طلب
 کنندہ نیمہا لبوی ماو اسے طلب کنندہ شردست کوتاہ کن پس
 پیوستہ ملک از جناب رب است اعطی این ندا سے کنند تا طلوع صبح
 پس برمی گرد و بجل خود از ملکوت آسمان و تسبیح حسن کا صحیح از
 حضرت صادق مروی است کہ خدا سے تعالیٰ را در بہشت
 در ہر روز جمعہ کرامتے بہت نسبت بہ بندگان مومن چون روز جمعہ
 می شود حق تعالیٰ را ملکی می فرستد لبوی بندہ مومن
 باد و حلہ چون بہ در بہشت او میرسد می گوید کہ رخصت بطلبید اند
 مومن کہ برو داخل شوم چون خدمت بنزد مومن سے آیند رخصت
 می طلبند ملک بنزد مومن می آید و دو حلہ از جانب پروردگار
 می آورد مومن یکے را بر کمر بند و دیگرے را بر دوش افکند
 و بجانب محل مناجات الہی روان می شود و برہر چہ کہ میگذرد
 نور خلعت پروردگار آنرا روشن مسکیند و چون بموضع مناجات
 می رسد والو از عظمت ذوالجلال برا نشان می تابد ہلکی سجدہ
 می افتد پس ندا از جانب حق تعالیٰ با نشان میرسد کہ سر بردارید
 کہ امروز روز عبادت و سجدہ کردن نیست مشقت و تعب را
 از شما برداشتم ام پس مومنان میگویند پروردگار اچہ چیز بہتر می باشد

از آنچه با عطا فرموده بهشت را با این نعمت های فراوان در محنتها
 بے پایان حق تعالی لایزال فرماید ایشان را که
 نعمت های شمار ابقا و برابر مضاعف گردانیدم پس مؤمن
 در هر جمعه بر سبک و در با بقا و برابر آنچه پیشتر داشته است نیست تفسیر آیه
 کریمه وَلَدَّائِنَا مَوْئِدًا یَعْنِیْ نَزْدًا سِت زیاده ای که امتها در محنتها
 در روز مزید روز جمعه است غلبش بسیار نورانی است در روزش
 بسیار روشن است پس بسیار بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ
 أَكْبَرُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَبِأَرْصُلَات
 بفرستید بر محمد و آل محمد و از حضرت رسالت پناه منقول است
 که روز جمعه بهترین روزهاست و بزرگ تر است نزد خدا از عید
 و عید فطر و در آن پنج خصلت هست اول آنکه حضرت باری
 تعالی در آن روز آدم را خلق فرموده است دوم آنکه حضرت
 آدم در آن روز به زمین آمده تسوم آنکه آدم در آن روز از دنیا
 رفته چهارم آنکه در روز جمعه ساعی هست که هر بنده که در آن ساعی
 از خدا لایزال حاجت سوال کند البته عطای فرماید مگر
 آنکه حرام باشد تخم آنکه هر ملک مقرب و آسمان و زمین و بادها
 و کوهها و دریا و صحرا می ترسند از آن که قیامت در آن روز قائم

شود و پسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که شنبه
 روز من است و یکشنبه روز شیعیان ماست و دوشنبه براسی
 دشمنان ماست و سه شنبه از نبی امیه است و چهارشنبه
 روز خوردن دوا است و پنجشنبه روز بر آوردن حاجتها و روز
 جمعه روز پاکیزگی و خوشبوی است و عید مسلمانان است
 و بهتر است از عید ماه رمضان و عید قربان و روز غدیر پیغمبر
 عیدها است و آن روز جمعه بوده و عید غدیر در تاریخ هجدهم
 ماه ذیحجه واقع شده و قائم آل محمد در روز جمعه ظهور می فرماید و
 قیامت در روز جمعه قائم می شود و هیچ عملی در روز جمعه بهتر نیست
 از صلوات فرستادن بر محمد و آل محمد و از حضرت رسول خدام
 منقول است که شب جمعه و روز جمعه سبب و چهار ساعت است
 در هر ساعت حق تعالی شش صد هزار کس را از آتش جهنم آزاد
 می فرماید و پسند معتبر از حضرت فاطمه صلوات الله و سلامه علیها
 منقول است که حضرت رسول خدام فرمود که در روز جمعه ساعت
 هست که دعای مسلمانان موافق آن ساعت نمی افتد مگر آنکه
 خدا باو عطا می فرماید من گفتم کدام ساعت است فرمود و قتی که
 نصف قرص آفتاب غروب کرده باشد پس فاطمه علیها السلام

غلام خود را می فرستاد در آخر روز جمعه و می فرمود که چون انصاف تو من
 آفتاب غروب کند مرا خبر کن تا دعا کنم و از حضرت امام بحق ناموفق جناب
 امام جعفر صادق علیه السلام منقول است که حوریان بهشت را
 در روز جمعه خبر میدهند که روز جمعه است پس مشرف می شوند بر اهل
 دنیا و میگویند کجایند آنها که امروز ما را با اعمال صالحه و دعا خواسته اند
 نمایند از حق تعالی و بکند صبح از حضرت امام محمد باقر مروی است
 که شب جمعه شبی است منور و روشن و روز جمعه روزی است
 بسیار روشن و شب جمعه شبی است که آزاد شدن مردم از آتش
 جهنم و ران شب زیاده از روز جمعه باشد پس هر که در روز جمعه
 بحق اهل بیت علیهم السلام را شناسد یعنی شیعه باشد و اعتقاد
 بامامت ایشان داشته باشد حق تعالی بر او برتری از
 جهنم و بیزاری از عذاب قبر بر او ایثار نموده و اگر در شب جمعه
 بمیرد از آتش جهنم آزاد گردد و بکند هائیکه معتبر از حضرت امام محمد باقر
 منقول است که آفتاب طالع نگردیده است در روزی بهتر از
 روز جمعه و چون مرغان در روز جمعه بیک دیگر برنجورند سلام میکنند
 و می گویند امروز روز شایسته است و بسند صحیح از آن حضرت منقول است
 که چون روز جمعه می شود نازل میشوند ملائکه مقربان بالوهای

فقره و قلهاے ملا و در مسجد امامی نشین بر سر سیاهے نوروی نوسید
 نامهاے مردم بترب آمدن مسجد اول و دوم مخپین تا آنکه پیش از
 نماز از مسجد بیرون رود یا از خانه بدر آید و داخل مسجد شود پس نامها
 و دفترهاے خود را می پیچند و این ملائکه در هیچ روز بزمی آیند مگر
 در روز جمعه و در حدیث صحیح از حضرت صادق صاوق مروی است که حق تعالی
 از هر نوع فردے را برگزیده است و از روزها جمعه را اختیار کرده
 و فرمود که حضرت رسول آدوست میداشتند که چون در زیستان
 بر اے خوابیدن بدرون خانه رود و در تابستان از خانه بیرون
 آید در شب جمعه باشد و بر وایت دیگر در تابستان که در خانه
 بیرون می آید بر اے خوابیدن در روز پنجشنبه بیرون می آید
 و در زیستان که داخل میشد در روز جمعه داخل میشد و در کتاب
 عروس از حضرت امام محمد باقر منقول است که رسول خدام
 فرمود که جبرئیل بر آئینه بر اے من آورده و در میانش نکته سیاهی
 بود گفتم اے جبرئیل این آئینه چیست گفت روز جمعه است
 گفتم جمعه چیست گفت شمارا در آن خیر بسیار هست گفتم خیر
 بسیار چیست گفت عیدے است بر اے تو و برای امت
 تو بعد از تو گفتم دیگر چه خیر بر اے ما در آن هست گفت در آن

روز ساعتی هست که هر مسلمان که در آن ساعت حاجتی بطلبد
 روا شد بماند البته روا میشود و اگر در دنیا مصلحت نباشد
 در آخرت خدا بهتر از آن حاجت را با و عوض میدهد و اگر
 از بلائی پناه برد حق تعالی از بلائی بدتر از آن دور
 آخرت او را نجات دهد و در حدیث صحیح از حضرت صادق
 منقول است که دو ساعت است در روز جمعه که در آنها
 دعا مستجاب است یکی میان فارغ شدن پیش نماز از خطبه تا وقتیکه
 صد نماز بخیزد و ساعت دیگر آخر روز تا غروب آفتاب و در
 حدیث صحیح از حضرت صادق منقول است که ساعت است
 وقتی است که امام نماز بیرون می آید یعنی اول پیشین و در وقت
 بعد از اذان نماز جمعه و بر وایت دیگر از وقتیکه پیش نماز از منبر
 بر آید تا آنکه بجای خود بایستد و بر وایت دیگر از وقتیکه امام از
 منبر بریزد و آید تا آنکه یک قدم از سایه زوال برود و صلیب
 گیرد که در پنهان کردن ساعت استجابت حکمتها بسیار است
 مانند پنهان کردن شب قدر و اسم اعظم و مومن کامل و از جمله
 آن حکمتها آنکه در همه این ساعات دعا کنند و بگویند که سب و انفس
 شریره در آن ساعت دعای بدی بکنند و اگر یقین دارند که

البتہ مستجاب باید بشود و بلند معتبر از حضرت امام رضا منقول است
 کہ حضرت رسول ص فرمود کہ روز جمعہ سید و بزرگ روزها است
 کہ حق تعالیٰ در آن روز ثواب و حسنات را مضاعف می‌دهد
 و گناہان را محو مینماید و درجات را بلند میگرداند و دعوات را
 مستجاب میگرداند و شدتہا و عنہا را زایل میگرداند و حاجتہا
 بزرگ را برمی آورد و روز مزید است کہ حق تعالیٰ رحمتہا
 خود را نسبت بہ بندگان زیادہ میگرداند و حاجت بسیار را از
 آتش جہنم از آدمی سازد و اگر در روز جمعہ یا شب آن می‌نشیند
 شہیدان دارد و در قیامت ایمن از عذاب الہی معفوشت
 میگردد و ہر کہ استخفاف بحسرت جمعہ نماید و حق اورا ضایع
 گرداند کہ نماز جمعہ بجا نیاورد یا محرمات الہی در آن بعمل آورد
 بر خدا لازم است کہ اورا با آتش جہنم بسوزاند مگر آنکہ توبہ کند
 و در حدیث معتبر از حضرت صادق ع روایت شدہ است کہ
 جمعہ راقی و حرمتی عظیم است پس زنہار کہ ضایع نہ گردانے
 حق و حرمت آنرا و تقصیر مکن در چیزے از عبادت حق تعالیٰ
 در آن روز و تقرب جو بسوسے خدا بعلماے ثابستہ و ترک نما
 . جمیع محرمات خدا را زیرا کہ خدا ثواب طاعات را مضاعف میگرداند

و عقوبت گناهان را محو مینماید و درجات مومنان را در دنیا و عقاب
 بلند میگردد و شبش در فضیلت مانند روز است و اگر تو انی که
 شب جمعه را زنده داری نماز و دعا تا صبح بکن بدستیکه خداوند
 در شب جمعه ملائکه را برای مزید کرامت مومنان بآسمان اول
 می فرستد که حسنات ایشان را زیاده گردانند و گناهان ایشان را
 محو کنند و حق تعالی واسع العطا و کریم است و آن حضرت امام
 محمد باقر پسریدند که بچه سبب این روز را جمعه نامیدند فرمود که
 برای آنکه خدا درین روز ارواح جمیع خلایق را جمع کرد که پادشاه
 ولایت و محبت محمد و وصی او علی ابن ابی طالب را از ایشان
 بگیرد و تسبیح منقول است که حضرت صادق فرمود که حق تعالی
 فضیلت و زیادتی داده است جمعه را بر روزهای دیگر بدستیکه
 بهشت را ازینت میدهند و آراسته میگردانند در روز جمعه برای آنکه
 که نماز جمعه حاضر میشوند و بدستیکه پیشی خواهند گرفت لبوس
 بهشت بقدر آنچه در دنیا پیشی گرفته اند لبوس نماز جمعه و بدستیکه
 در روز جمعه درهای آسمان گشوده میشود برای بالافراشته اعمال
 بنده گان خدا و آن حضرت امام باقر منقول است که پسریدند از
 قول خدا که می فرماید فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ حَتَّىٰ تَغْفَلَ

کفیل و تجیل نماید بدستیکه روز جمعه تنگ است بر مسلمانان بسبب
 بسیاری اعمال آن و بقدر آنچه تنگ شده است بر ایشان ثواب
 اعمال ایشان سازیده کرده است ثواب و گناه هر دو در روز
 جمعه مضاعف است پس حضرت فرمود که اصحاب پیغمبر و خیریه جمعه
 و استجابات آنرا در روز پنجشنبه میگردانند برائے تنگی روز جمعه بر مسلمانان
 و در بعضی از روایات وارد شده است که تنگی روز جمعه برائے
 آنست که هر روز در هنگام زوال ارواح کافران را در زیر قوس
 آفتاب عذاب میکنند و در روز جمعه برائے فضیلت آن عذاب
 نمیکند و در حلّ این حدیث وجه بسیار است خوف اللطول
 دین مقام ایرونه نمودیم و در حدیث معتبر از حضرت صادق
 منقول است که گاه هست که مومن دعا می کند برائے
 حاجت و حق تعالیٰ قضا می کند حاجت او را تاخیر میکند تا آنکه در
 روز حاجت او را بر آورد و برائے فضیلت جمعه مضاعف گرداند
 و فرمود که چون برادران یوسف از حضرت یعقوب استغاثی طلب
 آمرزش گناه خود کردند گفت سَوْفَ اسْتَغْفِرُكُمْ
 دینی یعنی بعد ازین استغفار خواهم کرد برائے شما از پروردگار خود
 حضرت فرمود که تاخیر کرد که در سحر شب جمعه دعا کند تا مستجاب شود

و بسم الله الرحمن الرحیم
 مرغان هوا و وحشیان صحرا و درندگان یکدیگر را ندانند که مسکن
 عیسی کیم این روز شایسته است و بسم الله الرحمن الرحیم
 منقول است که هر که روز جمعه را دریابد باید که بکارهای غیر از
 عبادت مشغول نگردد زیرا که در آن روز خدا گناہان را می آفریند
 و رحمت خود را بر ایشان نازل میگرداند و ایضا منقول است
 که شخصی از حضرت باقر علیه السلام پرسید که چرا جمعه را جمعه می نامند فرمود
 که می خواهم تا دلیل بزرگش را بگویم گفت فدای تو بشوم حضرت
 فرمود زیرا که حق تعالی درین روز جمیع پیشانیان داینندگان را
 و جمیع خلایق را از جن و انس و آسمانها و زمینها و دریاها و صحراها
 و بهشت و دوزخ و هر چه خدا آفریده است در روز شوق بیند
 در روز است جمع کرد و پیمان گرفت از ایشان بر آنکه خود را بپای
 بر آن محمد صلی الله علیه و آله پیغمبر و بر آن علی ابولایت و
 امامت پس این روز را روز جمعه نامید بر آنکه درین روز
 جمیع خلایق اولین و آخرین را بر آن پیمان گرفتند جمیع کرد و کتاب
 عروس از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که روز
 با حضرت رسول بودیم ناگاه مردی آمده و گفت یا رسول الله

چہرہ مادرم خدا سے توبہ و مرا خیر رہ کہ چار روز ہا سے ہفتہ باہر نامہا
 کہ مشہور است مسمیٰ ساختہ اند فرمود کہ یکشنبہ را یوم الاحد می نامند بجا
 آنکہ اول خلق عالم است و اول روزی است کہ خدا آفریدہ است
 و دوشنبہ را یوم الاثنين می نامند براسے آنکہ روز دوم خلق دنیا است
 و دین روز من از دنیا خواہم رفت و سہشنبہ را یوم الثلاثاء می نامند
 براسے آنکہ روز سوم خلق دنیا است و دین روز حق تعالیٰ توبہ
 آدم قبول کرد و از راضی شد و اورا براسے پنجشنبہ اختیار کرد
 و چہارشنبہ را یوم الاربعاء می نامند براسے آنکہ روز چہارم خلق دنیا است
 و روز نوحے است کہ نحوست آن ستمروز با دس و عذاب قوم ہودا
 دین روز خدا آفرید و پنجشنبہ را یوم الخمیس نامید براسے آنکہ
 روز پنجم آفریدن دنیا است شبش آنس دسندہ و روزش موافق است
 و دران روز حضرت ادریسؑ با آسمان رفت و البیس لعین دین
 روز ملعون شد و انما آسمان بزمین آمد و چون آن مرد جمیعہ را رسید
 حضرت رسالت پناہ مگر لیست و فرمود کہ از روز جمعہ پرسید
 ملائکہ آنرا یوم المیزید می نامند و حق تعالیٰ آدم را دین روز
 آفرید و دین روز روح در آدم دمید و دین روز آدم را فرشتہ
 ساکن گردانید و دین روز ملائکہ را بسجود آدم فرمود و دین

روز خا ۲۱ را برائے آدم خلق کرد و درین روز آتش برائے ابراهیم
 سرگردانید و درین روز دعاے یعقوب را مستجاب گردانید و
 درین روز گناه ترک ادلائے آدم را بخشید و درین روز بلائے
 ایوب را بعافیت مبدل گردانید و درین روز فدائے ابراهیم را
 برائے نوح اسمعیل قبول نمود و درین روز خلق عالم تمام شد و
 درین روز قیامت برپا خواهد شد و از حضرت امام موسی کاظم
 روایت کرده است که حق تعالی پیغمبران و اوصیای ایشان
 در روز جمعه خلق کرد و پیمان مارا درین روز از ایشان گرفت و از
 حضرت صادق ع روایت کرده است که چون شب جمعه می آید
 ماهیان دریا سر از آب بیرون می آورند و وحشیان صحرا گردن سگانشان
 و حق تعالی را ندای گفتند که پروردگارا ما را عذاب مکن بگنایان
 آدمیان و ایضاً از حضرت امام جعفر صادق ع روایت کرده است
 که خداوند کریم در هر شب جمعه گروهی بسیار از آتش جهنم آزاد میفرماید
 پس در شب و روز جمعه خود را با اعمال صالحه در معرض رحمت الهی قرار
 آورید و هر که در شب جمعه یا روز جمعه بپیر و خدا و را از عذاب قبر امان
 دهد و مهر شهادت بر او بزند و از فشار قبر نجات یابد و با شهیدان مجاور
 گردد پس میگویند که او چنین گناه میگرداند و بدست بود و ایضاً از حضرت

امام محمد باقر روایت کرده است کہ حق تعالیٰ امر می فرماید سگے را کہ
 در ہر شب جمعہ از بالاے عرش ندای کند از اول تا آخر شب از جانب
 رب اعلیٰ آیا بندہ مؤمنی ہست کہ پیش از طلوع صبح برائے آخرت
 و دنیا کے خود مرا بخواند تا من دعائے اورا مستجاب کنم آیا بندہ
 مؤمنی ہست کہ پیش از طلوع صبح از گناہ خود توبہ کند پس توبہ
 اورا قبول کنم آیا بندہ مؤمنی ہست کہ من روزے براوتنگ
 کردہ باشم و از من سوال کند کہ روزی اورا کثادہ گردانم آیا بندہ
 مؤمنی بیا رے ہست کہ از من سوال کند پیش از طلوع صبح کہ اورا
 شفا دہم یا اورا عافیت کرامت کنم آیا بندہ مؤمنی غمگینے محبوب سے
 ہست کہ پیش از طلوع صبح از من سوال کند کہ اورا از زندان رہا
 کنم و غمش را فرج دہم پس دعائش را مستجاب کنم آیا بندہ مؤمنی مظلومی
 ہست کہ از من سوال کند پیش از صبح برائے رفع ستم ظالمان تا من
 از براے ادا مقام کبشتم و حقش را باو بگردانم و پیوستہ این ندا را
 می کند تا طلوع صبح ایضاً از حضرت امیر المومنین علیہ السلام منقول
 است کہ حق تعالیٰ جمعہ را از ہمہ روز ہا برگزیدہ و روزش را عید
 گردانیدہ و شبش را مثل روزش گردانیدہ و از ہاے فضیلت روز جمعہ
 آنست کہ ہر حاجت کہ دران روز از خدا سوال کنند برآوردہ

می شود و اگر جائی مستحق عذاب باشد چون شب جمعه یا روز جمعه را بپایان
 و در آن کند خدا عز و جل آن عذاب را از ایشان می گرداند و امور
 مقدره راجع تعالی در شب جمعه مبهم و محکم گرداند پس شب جمعه
 بهترین شبهاست و روزش بهترین روزهاست **الْيَوْمَ أَزْهَقُ**
أَئِمَّةَ جَعْفَرٍ صَادِقٍ روایت کرده است که بپایان گناهان در شب
 جمعه که عقوبت گناهان در آن شب مضاعف است چنانچه ثواب
 حسنات مضاعف است و هر که معصیت خدا را در شب جمعه ترک
 کند حق تعالی گناهان گذشته او را بپایان مزد و هر که در شب جمعه
 معصیتی را عملانیه کند حق تعالی او را بجمع عمرش عذاب فرماید و
 عذاب این گناهان را بر مضاعف گرداند و **أَيضًا** بند دیگر
 از آن حضرت روایت کرده است که چون جمعه میشود اهل بهشت اهل جہنم سید آمد
 که روز جمعه است زیرا که لغیم آنها و عذاب اینها مضاعف میگردد
 و در حدیث دیگر فرمود که هرگاه خیر از صدقه و غیر آن که خواهی کنی در روز
 جمعه کن تا ثوابش مضاعف گردد و از حضرت رسالت پناه منقول
 است که قیامت در روز جمعه مابین ظهر و عصر قائم میشود و زید نرسی
 در کتاب خود از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده است که چون
 روز جمعه یا روز عید ماه رمضان یا روز عید قربان می شود حق تعالی

رضوان خادم بهشت امری فرماید که خدا کند ارواح مؤمنان را که در عرفانه
 بهشت اند بر سبک خدا تعالی شام را مخصوص گردانیده است که بر
 زیارت اهل و عیال و خویشان و دوستان خود از اهل دنیا پس حق تعالی
 امری فرماید رضوان را که براسه هر روح از ان ارواح طیبه ناله را از جانب
 بهشت حاضر گرداند که بر آن ناله قبه باشد از زبرجد سبز و پرده اش
 از یاقوت زرد باشد و بر ناله علما و بر قمار سندن و استبرق بهشت
 بوده باشد پس ارواح بر آن ناله سوار شوند علما بهشتی و بر قمار سندن
 مرور پذیر خوش آب بر سر و از ان تاجها نور ساطع باشد مانند نور
 زهره که هر کس از نزدیک بنظر آید در آینه از و پس در عرصه بهشت
 در آینه پس حق تعالی امر فرماید جبرئیل را با ملائکه آسمان که انجا
 استقبال نمایند و ملائکه هر آسمان تا آسمان دیگر ایشان را متابعت
 نمایند پس بصره اے نجف فرود آیند و از انجا هر یک بشهر و دیار خود
 متوجه شوند و یاران و احبابی خود را زیارت کنند و با ایشان ملکه
 چند باشند که چیزهای بد ایشان را مستور گردانند که غمگین نگردند و
 هر چه نیک و خوش آید ایشان است بپسند و نزد قبرهای خود چند
 زیارت کنند و چون اهل دنیا از نمازهای جمعه و عصر و عید فارغ
 شوند و بخانههای خود برگردند جبرئیل در میان ایشان ندا را بر حیل

در دهر و ایشان بمنازل رقیعه خود معاودت نمایند پس مردی از اهل
 مجلس از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام گریست و گفت فدای او باشم
 آنچه فرمودی حال مومنان است حال کافران چگونه است حضرت
 فرمود که بدنهای ایشان ملعون است در زیر خاک در و همای
 خبیث ایشان معذب است در وادی برهوت که بدترین و آزار
 مین است و نسیمی و راحتی بر ایشان داخل نمیشود و پیوسته
 معذب اند تا آنکه قائم آل محمد علیه السلام ظاهر شود پس از
 خبیثه را بدنهایی ملعونان ایشان رد می کنند در رحمت و حضرت
 می فرماید که گردنهای ایشان را می زنند و بعد از آن بجهنم می برند
 و ابد الابد در جهنم معذب خواهند بود صاحب وسائل از
 از جناب امام رضا علیه السلام آورده که جناب رسول خدا می فرمود کسی که
 روز جمعه روزه بدارد و صبر کند بگر سنگی پروردگار عالم ثواب آن
 روزه را برابر ده روزه با و عطای می فرماید و جناب طبری رحمه الله
 در صحیفه امام رضا علیه السلام نقل نموده مثل حدیث مذکور و آنچه که مشهور است
 از حضرت رسالت پناه که آنحضرت می فرمودند که لا تقروا
 الجمعة بصوم یعنی روزه داشتن روز جمعه بدون پنجشنبه
 خوب نیست پس این حدیث بطریق عامه است چنانچه ابوهریره از

رسول خدا روایت کرده که آنحضرت می فرمود لا تقصروا یوم
 الجمعة الا ان تقصروا قبله وبعده یعنی روزه بگذارید
 در روز جمعه مگر اینکه پیشینه و شنبه نیز روزه بگیرید پس این حدیث قابل عمل
 یا اینکه این حکم منسوخ شده یا اینکه مراد از لا تقصروا وجوب نیست یا
 مراد کراهت است یا مراد از لا تقصروا نفس تا کیست سجد است مگر صبح
 مصباح آورده که در صوم این روز رغبت و حجان است مگر افضل این
 است که روز جمعه تنها روزه نگیرد بدون روز پنجشنبه و شنبه صد
 طاب شاه در جامع الاخبار آورده که فرمودند جناب امیر المومنین
 صلوات الله وسلامه علیه که هر روزی می گذرد و بر این آدم و میکو
 از و که من جز نوزدهم و من بر شما شاهد هستم پس بگوید یا کبریا یا خیر خواهی و چه
 برائے تو بسبب آن خیر روز قیامت تحقیق که تو نه خواهی دید ما را
 بعد ازین گاهی و گفته شده که در هر ساعت هر روز حامل میشوند
 شش صد هزار زنانه و صنع حمل می کنند شش صد هزار زنانه
 باردار و می بینند شش صد هزار از مخلوقین و ذلیل میشوند شش صد
 هزار صاحبان عزت و صاحبان عزت میشوند بهین قدر صاحبان
 ذلت و بهین قدر آزاد میشوند بندگان خدا که قائلان ایشان
 روز صاحب کشف الاخطار از امام جعفر صادق

آورده که هر که در روز جمعه شعر بخواند از فضیلت جمعه محروم نخواهد ماند
 و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول مقبول م منقول است
 هرگاه شامه بینید که در آن حالات جاہلیت را بیان می کند مثل
 قصص و حکایات در روز جمعه پس باید که بر سرش سنگریزه یا زنی
 محمد بن بابویه در اکمال الدین از حضرت امام جعفر صادق
 از پدران بزرگوارش علیهم السلام آورده که حضرت رسالت م
 پناه فرمودند که خداوند جل و جلال اختیار کرد از روز جمعه را و از ماهها
 ماه رمضان را و از شبها شب قدر را و اختیار کرد مرا از جمیع پیغمبران
 و اختیار کرد از من علی را و تفضیل داد او را بر جمیع اوصیای تا آخر
 حدیث صاحب وسائل آورده که زیارت قبور مؤمنین
 بر روز جمعه قبل طلوع شمس مستحب است و هفت برگ کاسنی به قرب
 بزوال خوردن استجاب دارد و علامه مجلسی نوشته که
 پیش از زوال اگر کاسنی بخورد داخل بهشت شود اعمال شب جمعه
 صاحب وسائل آورده که در مصباح مذکور است کسیکه آثار
 در روز جمعه یا در شب جمعه بخورد ثواب عظیم دارد و برقی رحم در
 محاسن آورده که حضرت امام جعفر صادق متناول می فرمودند اند
 را در هر شب جمعه ویشله طوسی رحم ورتهدیب از حضرت

امام جعفر صادق م آورده که فرمود است روایت شریف روزه دار را و محرم را و حرام را
 و در روز جمعه و اگر چه روایت کند شب و اگر چه باشد شتر حق و شیلین
 مفید که در معتقعه از حضرت امام جعفر صادق م آورده که صدقه
 دادن در شب جمعه و روز آن برابر است با هزار صدقه تا آخر دنیا
علامه مجلسی رح البند معتبر از حضرت امام جعفر صادق م
 آورده که هر که در شب جمعه براس ده نفر برادران مؤمن که مرده باشند
 طلب آمرزش نماید بهشت براس او واجب گردد و نیز است خبر
 از حضرت رسول خدام منقول است که هر که یک بیت شعر
 با طلق بخواند در شب جمعه یا در روزه نماز او در آن شب و در آن روز مقبول گردد
صاحب رسال و ذکر جمعه آورده که کسی از صحابه پیش حضرت
 رسول خدام حاضر شد آنحضرت م فرمود امروز شما روزه دارید
 عرض کردند پس فرمود چیزی بصدق کرده عرض کردند پس فرمود
 که برو باهل خود جماع کن که برای تو بهین صدقه است **علامه مجلسی** م آورده
 که بسند معتبر منقول است که حضرت رسول خدام فرمود که یا علی اگر در شب جمعه از خونه
 نزدیکی کنی فرزندی اگر بهم رسد بر باد خوش بماند اگر بعد از نماز عشاء کنی فرزندی
 بهم رسد از ابدال و نیکان خواهد بود و اگر بعد از عصر روز جمعه جماع کنی فرزندی
 بهم رسد و از علمائے مشهور و معروف خواهد بود **صاحب مجمع المعانی**

آورده که حضرت امام حسن مجتبیٰ میفرماید که ما در شب جمعه از اول شب
 تا صبح در محراب خود مشغول عبادت حق تعالی می بودیم و پیوسته براس
 مؤمنین و مؤمنات دعای فرمودند و نام می بردند ایشان را و از هر
 خود هیچ دعائی فرمودند در کتاب مذکور آورده که حضرت امام
 جعفر صادق می فرماید که صلوات فرستند بر محمد و آل محمد در شب
 جمعه می درخشد نور او در آسمان تا روز قیامت ملائکه آسمانها و ملائکه که بر زمین
 اند بر قبر آنحضرت مبرای او استغفار می کنند علامه مجلسی
 در بیع الاسابیح بسند های معتبر از حضرت صادق ع آورده که چون
 شب جمعه می شود از آسمان ملائکه بر زمین آیند بعد و مورچگان یا بعد
 ذرات هوا و قلمها از طلا و لوحها از نقره در دست دارند و تا
 شب شنبه نمی نویسند مگر صلوات بر محمد و آل محمد پس بسیار صلوات
 بفرست بدستیکه سنت است که در هر روز جمعه هزار مرتبه صلوات بفرستی
 و در سایر ایام صد مرتبه و بسند صحیح از آنحضرت منقول است که چون عصر
 روز پنجشنبه می شود ملائکه از آسمان بر زمین آیند با قلمهای طلا و صیغه های
 نقره و نمی نویسند در سپین پنجشنبه و شب جمعه و روز جمعه تا آفتاب غروب
 کند بغیر از صلوات بر محمد و آل محمد و بسند معتبر از آنحضرت منقول است
 که صلوات بر محمد و آل محمد برابر است با هزار حسنه و هزار گناه را

بر طرف می کند و هزار درجه بلند می کند و کسی که در شب جمعه بر آن حضرت
 و آل او صلوات فرستد نور او در آسمان ها روشن می دهد تا روز قیامت
 و ملائکه آسمانها بر اوست و استغفار کنند یا ملکه که موكل است
 بقر حضرت رسالت پناه تا روز قیامت ایضا بندگان
 آنحضرت منقول است که حضرت رسول ۴ فرمود که بسیار صدقوا
 فرستید بر من در شب نورانی و در روز خوش یعنی شب جمعه و روز جمعه
 و فرمود که اقلش صد مرتبه و آنچه زیاده کنی بهتر است و حساب
 روضه الاذکار نوشته که سنت است احیاء و اشتن شب جمعه بازویا بر روی
 میسر باشد احیاء و اشتن پس بخواند هر یک از سوره حمد و اخلاص
 و معوذتین را سه بار و آیه الکرسی و آخر سوره بقره یعنی اَمِنْ الرَّسُولِ
 بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ اَمِنَ بِاللّٰهِ
 وَمَلٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرَقُ بَيْنَ اَحَدٍ
 مِنْ رُسُلِهِ ط وَقُلُوا سُبْحٰنَا وَاطْعَنَّا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا
 وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ لَا يَكْفِيكَ اللّٰهُ نَفْسًا اَلَا وَسِعَهَا لَهَا
 مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ ط رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ
 سَيْنَا اَوْ اَخْطَاْنَا ح رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اِحْثَارًا
 حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا

مَا لَهَا قُوَّةٌ تَنَابُحُ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
 وَآيَةُ شَهِدِ اللَّهُ بِغَيْبِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْمَلِكُ الْقَيُّومُ لَا يَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَئِنْ سَأَلْتَهُ
 مَا فِي بَطْنِ هَذِهِ أَوْ مَا فِي خِزْيَانِ هَذِهِ لَيُخْرِجْهُنَّ
 أَفْجَاءً لَا يَخَفُ فَيَعْلَمُ الْغُيُوبَ وَآيَةُ شَهِدِ اللَّهُ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي
 اللَّيْلَ اللَّيْلَ يُدْخِلُكَ فِي النَّوْمِ وَيُخْرِجُكَ مِنْهُ
 وَيَخْتَارُ بِأَمْرِ هَذِهِ آيَاتُ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ تَبَارَكَ اللَّهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ هُ أَذْعُو رَبِّكُمْ تُضَرُّ عَا وَخُفِيَّةً هُ
 لَا يَحِبُّ الْمُعْتَدِينَ هُ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
 إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَةَ اللَّهِ
 قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ هُ وَأَخْرَجْنَاكَ مِنْ بَيْتِكَ
 لَوْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّكَ تَقْدِرُ عَلَى كَلَامٍ
 رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا هُ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
 مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُ الْكَافِرِينَ وَاحِدٌ فَمَنْ
 كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِقًا وَلَا يُشْرِكْ

بِعِبَادَتِهِ سَابِقَةً أَحَدًا هَـ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ أَعْلَمُ بِالْإِيمَانِ
 إِنَّمَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُوا بِهَا
 وَلَا تُخَافُوا بِهَا وَابْتَغُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا وَقُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ
 فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدَّلِ الْكَثِيرِ
 تَكْوِينًا وَهُوَ مَرْتَبَةٌ سُورَةُ أَنَا أَنْزَلْنَاهُ وَالْمَلَكُ الْأَعْلَى قُلُوبًا بِأَيِّهَا
 الْكَافِرُونَ بِدَرْسِيكَ سَيَدِّدُ خُدَايَ تَعَالَى بِأَوْثَابِ أَحْيَا
 وَعِبَادَتِ تَامِ شَبِّ رَاوَنِيْزِ فَضِيلَتِ أَحْيَا حَاصِلِ مِشْوَدِ بِيْدَارِ
 بُوْدُنِ أَكْثَرِ شَبِّ جَمْعِهِ رَاوَنِيْزِ طَرَفِ كِهْ مُتَّصِلِ صَبِيْحِ اسْتِ وَازِ
 ابْنِ عَبَّاسِ مَرْوِيْ اسْتِ كِهْ فَضِيلَتِ أَحْيَا بِجَمَاعَتِ كُذَّارِنِ
 نَمَازِ عِشَا حَاصِلِ مِشْوَدِ عَلَامَةِ مَجْلِسِي رَهْمِ بَسْمِ مَقْبُولِ
 حَضْرَتِ صَادِقِ عَمِّ أَوْرَدِهْ كِهْ هَرْ كِهْ دَرِ شَبِّ جَمْعِهِ سُورَةُ نَبِيِّ الرَّسْلِ
 بَخْوَانْدِ نَمِيْرِ وَتَا بَخْدِمَتِ حَضْرَتِ قَائِمِ عَمْرِ بَرَسِدِ وَازِ اصْحَابِ
 آنْ حَضْرَتِ عَمِّ بَاشْدِ وَفَرْمُودِ كِهْ هَرْ كِهْ سُورَةُ كَهْفِ رَاوَرِ شَبِّ جَمْعِهِ
 بَخْوَانْدِ نَمِيْرِ دَلْكَرِ شَهِيْدِ وَحَقِّ تَعَالَى أَوْرَادِ رُوزِ قِيَامَتِ بَاشْهِيْدِ
 مَحْشُورِ گِرْدَانِ دُو بَآيْشَانِ بَازِ دَارِ دُو فَرْمُودِ عَمِّ كِهْ هَرْ كِهْ سَهْ طَلَسِ رَاوَرِ
 شَبِّ جَمْعِهِ بَخْوَانْدِ اَزْ دُو رِسْتَانِ خُدَا بَاشْدِ وَدَرِ اَمَانِ وَحَمَايَتِ حَقِّ تَعَالَى

باشد و فقر و تنگدستی در دنیا باوند رسد و در آخرت خدا کے تعالیٰ
 از بہشت آنقدر باو عطا فرماید کہ اور اونی گردد و زیادہ از
 باو کرامت فرماید و صد زن از حوریان بہشت باو تزویج فرماید و فرماید
 کہ ہر کہ سورہ آلہ سجدہ در ہر شب جمعہ بخواند حق تعالیٰ در قیامت
 نامہ اور ایدست راست او دہد و او را براعمال او حساب نہ فرماید
 و از رفقاے محمد و آل محمد باشد و کسب معتبر از حضرت امام محمد باقر
 منقول است کہ ہر کہ سورہ ص را در شب جمعہ بخواند از خیر دنیا و
 عقبے حق تعالیٰ آنقدر باو عطا فرماید کہ ندادہ باشد مگر بلکہ
 مقربے یا پیغمبر مرسل و داخل بہشت گرداندا و را با ہر کہ خواہد
 از اہل خانہ او حقے خادے کہ اور خدمت می کردہ است اگرچہ
 داخل عیال او نباشد و شفاعت او کند از حضرت صادق
 منقول است کہ ہر کہ در ہر شب جمعہ یا روز جمعہ سورہ احقاف را
 بخواند در دنیا باو ترے و بھی نہ رسد و در آخرت از فزع و ترس
 روز قیامت ایمن باشد و فرمود کہ ہر کہ در شب جمعہ سورہ واقعہ را
 بخواند خدا کے تعالیٰ اور دوست دارد و او را محبوب مردم
 میگرداند و در دنیا بد حالی و تنگدستی نہ بیند و بیچ آفت از آفات
 دنیا باوند رسد و از رفقاے حضرت امیر المؤمنین صلوات اللہ علیہ

سلامه باشد و حدیث احادیث معتبره و صحیحه وارد شده است که در نماز
 جمعه و ظهر روز جمعه در رکعت اول بعد از حمد سوره جمعه بخواند و در
 دوم سوره منافقون و بعضی واجب دانسته اند و نماز عصر نیز
 سنت است که چنین کند و در نماز صبح روز جمعه در رکعت اول
 سوره جمعه و در رکعت دوم سوره قل هو الله احد و در بعضی از روایات
 در رکعت دوم سوره منافقون بخواند و در نماز شام شب جمعه در
 اول سوره جمعه و در دوم قل هو الله احد و بروایت دیگر در دوم
 سوره سبح اسم ربك الاعلی و در نماز خفتن در رکعت اول سوره
 جمعه و در دوم سوره سبح اسم ربك الاعلی و بروایت دیگر در دوم
 منافقون و بروایت دیگر در دوم سوره حشر و بروایت دیگر در شام
 و خفتن هر دو در رکعت اول سوره انا انزلناه و در دوم سوره قل هو الله
 احد همه خوب است و افضل آنست که در مغرب جمعه قل هو الله
 احد و در عشا و جمع سبح اسم ربك بخواند و سید ابن طاووس
 در رجال الاسابیع از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد و در شب
 جمعه چهار رکعت نماز بیک سلام و در هر رکعت فاتحه الکتاب
 یک مرتبه و سوره جمعه یک مرتبه و معوذتین ده مرتبه و قل هو الله
 احد ده مرتبه و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون هر کدام یک مرتبه

واستغفار کند در هر رکعتی ہفتاد مرتبہ و صلوات بفرستد ہفتاد مرتبہ
 و بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ ہفتاد مرتبہ یا مژدہ
 تعالیٰ لای گناہان گذشتہ و آیندہ اور او بر آورد از برائے او
 ہفتاد حاجت از حاجتہائے دنیا و ہفتاد حاجت از حاجتہائے
 آخرت منوید از برائے او ہزار ثواب و محو کند از ہزار گناہ و عطا
 کند باو ہر چه را کہ طلبد و اگر چه باشد عاق والدین یا مژدہ اورا
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت مر آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 جمعہ دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتی قل ھو اللہ احد پنجاہ مرتبہ
 و بگوید در آخر نماز خود اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی النَّبِیِّ الْعَرَبِیِّ
 یا مژدہ خداے تعالیٰ لای گناہان گذشتہ و آیندہ اورا و گویا فرما
 کردہ باشد قرآن را دو از دہ ہزار مرتبہ و دو رکعت خداے تعالیٰ
 از دور روز قیامت گرسنگی و تشنگی و فرج دہد اورا از ہمہ اندوہہا
 و نگہدارد اورا از شر شیطان و شکر او و منوید از برائے او
 گناہے در آن سال و آسان کند براو سکرات موت را و اگر بپزد
 در آن روز یا در آن شب مردہ باشد شہید و دور کند از
 عذاب قبر را و نہ طلبد از خدا چیزی را مگر آنکہ عطا کند باو و قبول کند

نماز و روزہ اور اواحابت کند دعا کے اور اوقضیں نیکند ملک الموت
 روح اور اتا پیا پید باور عنوان خدا بریکان بہشت و شراب بہشت نماز
 دیکر بڑے طلب حاجت در شب جمعہ در کتاب مذکور آورد
 چہار رکعت است موسوم بہ نماز خضر بدو تسلیم بخواند و ہر رکعت
 فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و صد مرتبہ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِکَلِمَاتِ
 فَطَنَ اَنْ کُنْ تَقْدِرَ عَلَیْہِ فَنَادَیْ فِی الظُّلُمَاتِ اَنْ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ
 فَاسْتَجِبْ عَلَیْہِ وَتَجِیْبْنَاہُ مِنَ الْغَمِّ وَکُنْ لَکَ نَجِی
 الْمُؤْمِنِیْنَ وَاقْوِضْ اَمْرِیْ اِلٰی اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ
 بِصِدْرِکَ بِالْعِبَادِ فَوْقَہُ اللّٰهُ سَیِّمَاتِ مَا مَكْرُوْا
 وَحَاقَ بِالْاِلٰہِ فِرْعَوْنُ سُوْعُ الْعَذَابِ و چون از نماز
 فارغ شود صد مرتبہ گوید لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِیِّ
 الْعَظِیْمِ بعد از ان حاجت خود را بطلبید کہ برآورده می شود
 انشاء اللہ تعالیٰ علامہ مجلسی رحم آورده کہ در شب
 معتبر منقول است کہ ہر کہ در شب جمعہ بعد از نماز شام وہ رکعت
 نماز بگذارد و ہر دو رکعت بیک سلام و در ہر رکعت بعد از حمد
 سورۃ قل ہو اللہ احد بخواند ثوابش برابر باشد با وہ بندہ آزاد

کردن و ایضا علامه مجلسی رح نقل فرموده که سید ابی طالب
 از ابن عباس روایت کرده است از حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابیطالب
 که حضرت رسول خدا فرمود که منجواهی را کلمه چند بیا موزم که ترا نفع بخشد
 بهر که بیا موزی مستفیع گردد و هر صبح را آموخته باشی از خاطر تو محفوظ گردد
 گفت بے یا رسول اللہ فرمود چون شب جمعہ شود در ثلث آخر شب
 بخیز و اگر توانی پیشتر پس چهار رکعت نماز بکن در رکعت اول بعد از
 حمد سورہ یس و در دوم آلم سجدہ و در سوم سورہ قلم و در چهارم تبارک
 الذی بیدہ الملک و چون از نماز فارغ شوی حمد ثنائی الہی بجا
 آر و صلوات و در و نیکو بر حضرت رسول انبرست و استغفار
 برائے مومنان بکن و اقلش آنست کہ تسبیح حضرت فاطمہ صلوات
 اللہ و سلامہ علیہا بخواند پس بگوید **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ**
عَلَى مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ
بَرَكَاتِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ
مِنْهُمْ وَ الْأَمْوَاتِ وَ اِذَا رَأَيْتَ رَجُلًا يَتَّبِعُ سَبِيلَ
وَعَابِخُوا لِلَّهِمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي أَبَدًا أَمَا بَقِيَّتُكَ
وَ ارْحَمْنِي أَنْ أَتَكَلَّفَ طَلَبَ مَا لَا يَنْفَعُنِي وَ ارْزُقْنِي
حَسَنَ الثَّمَنِ بِكَ فَيَا بَرِّضِيكَ عَنِّي اللَّهُمَّ بَدِّيعَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ وَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ سُبْحَانَكَ
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ بِجَلَالِكَ وَتَوَرُّدِ جِهَتِكَ أَنْ تُلْزِمَ قَلْبِي
 حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِيهِ وَأَنْزِلْ قَلْبِي أَنْ أَتْلُوهُ
 عَلَى النَّحْوِ الَّذِي يُرْضِيكَ عَنِّي اللَّهُمَّ بِدُعَاءِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ
 أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ بِجَلَالِكَ وَتَوَرُّدِ جِهَتِكَ أَنْ
 تُنَوِّسَ بِكِتَابِكَ بَصَرِي وَأَنْ تُشْرَحَ بِهِ صَدْرِي وَأَنْ
 تُطْلِقَ بِهِ لِسَانِي وَأَنْ تُفَرِّجَ بِهِ عَن قَلْبِي وَأَنْ تُشْعِلَ
 بِهِ بَدَنِي فَإِنَّهُ لَا يُعِينُنِي عَلَى الْخَيْرِ غَيْرُكَ وَلَا يُعْطِينِيهِ
 إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا يَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
 پس حضرت رسول خدا ص فرمود کہ اے ابوالحسن این عمل را در
 شب جمعہ یا پنج شنب یا سہ شنب بعمل آور و بروایت سہیل
 طبرسی در مکارم چنان است کہ در شب جمعہ یا روز جمعہ
 چہار رکعت بکن در اول آیس و در دوم دُخَانِ قُدْسِ حَمْدِ سُبْحِہ و در چہارم
 تبارک بخواند و در دعا اندک اختلاف است و اگر این نماز
 بدو سلام بجا آورد شاید احوط باشد و نماز حاجت در شب
 جمعہ از سید روایت کرد کہ در شب جمعہ و در شب عید اضحیٰ رکعت

انكنت قد عصيتك فاني قد اطعتك في احسن
 احب الاشياء اليك وهو الايمان بك لم اتخذ
 لك وكدا ولم ادعوك شريفا منا منك به على لامنا به
 عليك وقد عصيتك يا الهى على غير وجه المكابر
 ولا الخروج عن عبوديتك ولا الجحود لربوبيتك
 ولكن اطعت هواى وانزلني الشيطان فلك الحمد
 على والبيان فان لعل نبى فبدلوني غير ظالم وان
 تغفر لي وترحمني فانيك جواد كريم يا كريم يا كريم
 ان مقدار بكويدك نفس وفاكندس كويد يا امنا من كل شىء
 وكل شىء منك خائف حذر اسئلك يا منك من
 كل شىء وخوف كل شىء منك ان تصلى على محمد
 وال محمد وان تعطيني امانا النفسى واهله وولده
 وسائر ما اغمت به على حتى لا اخاف احدا ولا
 احد من شىء ابد المالك على كل شىء قدير
 وحسبنا الله ونعم الوكيل يا كافى ابراهيم
 نمرود ويا كافى موسى فرعون ويا كافى محمد
 صلى الله عليه واله الا حزاب اسئلك ان تصلى

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْفِيَنِي شَرَّ فُلَانٍ
 فُلَانٍ وَبِجَايَ فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ نَامِ دُشْمَنِ خُودِ وَ نَامِ پِدرِش بگویند
 و دعا کند که خدا شر او را از خود دور گرداند ان شاء الله تعالی شر او
 دفع میشود پس سجده رود و حاجت خود را طلب نماید و بفرمود
 کند بسوئے خدا بگذرستی که هر مؤمن و مومنه که از سوئے اخلاص
 این نماز را بجا آورد این دعا را بخواند البتہ در بارے آسمان
 برائے او کشوده میشود و در همان شب حاجت او روا گردد و هر
 حاجتی که باشد و این از فضیلت است که خدا بر ما و شیعیان
 مادادہ نمازند دیگر برائے حاجت در شب جمعه تسبیح
 رضی اللہ عنہ روایت کرده است کسیکه از امرے ترسان باشد
 روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه را روزه دارد و در شب جمعه دو رکعت
 نماز بکش سلام و در هر رکعت یک مرتبہ سورہ فاتحہ و ده مرتبہ
 سورہ توحید بخواند و بعد از رکعت چهارم این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ
 يَا سَابِقَ الْمَوْتِ وَيَا سَامِعَ الصَّوْتِ وَيَا مُجِيبَ الْغَطَامِ
 بَعْدَ الْمَوْتِ وَهِيَ رَايِنَا اَسْئَلُكَ يَا سَمِكَ الْعَظِيمِ
 اَلَا عَنَّا اَنْ تَصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَ اَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَ تُجَلِّيَ لِي الْفَرَجَ فَمَا اَنَاقِيهِ

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **مؤلف** گوید شیخ
 و سید و دیگران نماز با سبب و دیگر نقل کرده اند چون سنانها
 نزوفیه معتبر نبود و اکثر از طرق عامه روایت شده بود آنها را ایراد
 نمودم صاحب روضه الاذکار آورده که مرویست که یک
 دو رکعت نماز کند و شب جمعہ و بخواند در هر رکعت بعد از حمد سورہ
 اذا زلزلت الارض پانزدہ بار و چون فارغ شود بگوید یا حیی
 یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام دفع کند خداے تعالیٰ
 از و شر اہل آسمان و زمین را و از بیج آدمی و پرے و مریے بوسے
 نرسد و بر نخوابد باشد از ان موضع کہ بیا مژد خداے تعالیٰ
 پدید و ماوراء انما نراہ یگر برے شکر قضاے حاجت
 در بیج الہام بیج از ابن بابویہ رح آورده کہ گفتہ است کہ ہر گاہ
 یکے از نماز ہائے حاجت را بجا آورد و حاجت بر آورده شود
 و در رکعت نماز شکر کہن و در رکعت اول بعد از سورہ حمد سورہ
 توحید و در رکعت دوم قل یا ایہا الکافرون بخوان و در رکعت
 اول در رکوع میگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ شُکْرًا و در سجدہ ہائے
 گوئی شُکْرًا لِلّٰہِ وَحَمْدًا و در رکعت دوم در رکوع و
 سجدہ ہائے ہمہ می گوئی اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ قَضٰی حَاجَتِیْ

آغطانی مسئلتی و مرویت کہ ہر کہ در شب جمعہ سورہ کہف بخواند
 نورے از وساطت گردد تا خانہ کعبہ شیعہ مفید علیہ الرحمہ و مقننہ
 آوردہ کہ سورہ کہف را در ہر شب جمعہ بخواند تا جمعہ آیندہ گناہش
 آمرزیدہ شوند علامہ مجلسی رحمہ آورده کہ ہر کہ سورہ حمزہ
 در شب جمعہ یا روز جمعہ بخواند حق تعالیٰ برائے او در بہشت خانہ
 بنا کند و ہر کہ در شب جمعہ سورہ لیس بخواند صبح کند آمرزیدہ و ہر کہ سورہ
 بقرہ و آل عمران در شب جمعہ بخواند ثواب او ما بین آسمان و مقننہ
 زمین مقیم را پر کند و از حضرت امام جعفر صادق ع مروی است
 کہ در ہر شب جمعہ سورہ جمعہ بخواند کفارہ باشد برائے او تا جموع دیگر و
 طبرسی رحمہ در مجمع البیان از حضرت رسالت پناہ ع آورده کہ
 کہ ہر کہ بخواند سورہ دخان را در شب جمعہ یا مزد خداے تعالیٰ
 اورا و باشد از برائے او بہر حرفے از ان ثواب صد ہزار رقبہ
 استغفار کند از برائے او و ہفتاد ہزار فرشتہ و ہر کہ بخواند انرا در شب جمعہ
 یا روز آن عطا فرماید اورا خداے تعالیٰ از برائے او خانہ بہشت
 کفعی در مصباح از کتاب خواص القرآن آورده
 کہ ہر کہ بخواند سورہ قدر را در ہر شب جمعہ صد مرتبہ منافق نشود
 ہرگز شیعہ و سید بن طاووس علیہ الرحمہ و دیگران گفتہ اند کہ مستحب است

كَرُّ شَيْءٍ جَمْعُهُ مِنْ دَعَا بِجَوَانِدِ اللَّهِ هُمْ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ
 وَأَنْتَ الْآخِرُ فَكُلُّ شَيْءٍ بَعْدَكَ لَا تَهْلِكُ وَأَنْتَ
 الْحَيُّ الَّذِي لَا تَمُوتُ وَالْمَخَالِقُ الَّذِي لَا تَعْبُدُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ
 لَا تَرْتَابُ وَالصَّادِقُ لَا تَكْذِبُ الْقَاهِرُ لَا تُغْلِبُ الْبَدِيءُ
 لَا تَنْفَدُ الْقَرِيبُ لَا تَبْعُدُ لِقَادِرُ لَا تَصْنُمُ الْغَافِرُ لَا تَظْلِمُ الصَّامِدُ
 لَا تَطْعَمُ الْقَيُّومُ لَا تَنَامُ الْمُجِيبُ لَا تَسَامُ الْحَيُّ لَا تَزَامُ
 الْعَالِمُ لَا تَعْلَمُ الْقَوِيُّ لَا تَضْعَفُ الْعَظِيمُ لَا تَوْصَفُ
 الْوَفِيُّ لَا تُخْلِفُ الْعَدْلُ لَا تَحْجِفُ الْغَنِيُّ لَا تَفْتَقِرُ
 الْكَبِيرُ لَا تَصْغُرُ الْمُبْدِي لَا تَقْهَرُ الْمَعْرُوفُ لَا تُنْكَرُ
 الْغَالِبُ لَا تُغْلِبُ الْوَهَّابُ لَا تَنْتَابُ الْفَرْدُ لَا تَتَشَبَّهُ
 الْوَهَّابُ لَا تَمَلُ الْجَوَادُ لَا تَجَلُ الْعَزِيزُ لَا تَذِلُ الْحَافِظُ
 لَا تَغْفُلُ الْقَائِمُ لَا تَنَامُ الْمُحْيِي لَا تُرَى الدَّائِمُ لَا تَفْنَى
 الْبَاقِي لَا يَبُلُ الْمُقْتَدِرُ لَا تَنْزَعُ الْوَاحِدُ لَا تَشَبَّهُ
 بِشَيْءٍ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَقُّ الَّذِي لَا تُغَيِّرُكَ الْأَزْمِنَةُ
 وَلَا تَحِيطُ بِكَ الْأَمْكِنَةُ وَلَا يَأْخُذُكَ تَوَمُّ وَلَا سِنَّةٌ
 وَلَا يَشَبِّهُكَ شَيْءٌ وَكَيْفَ لَا تَكُونُ كَذَلِكَ وَأَنْتَ
 خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَكَ

الْكَرِيمَ أَكْرَمَ الْوُجُوهِ أَمَانَ الْخَافِيَاتِ وَحَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ
 أَسْأَلُكَ وَلَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَا أَرْغَبُ
 إِلَّا غَيْرَكَ أَسْأَلُكَ يَا أَفْضَلَ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا
 أَنْجَحَهَا الَّتِي لَا يَنْبَغِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُواكَ إِلَّا بِهَا
 أَنْتَ الْفَتَّاحُ الْفَتَّاحُ ذُو الْخَيْرَاتِ مُعْقِلُ الْعُتْرَاتِ
 كَاتِبُ الْحَسَنَاتِ مَا حَى السَّيِّئَاتِ رَافِعُ الدَّرَجَاتِ
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنَ يَا رَحِيمَ يَا سَمَائِكَ الْحُسْنَى كُلِّهَا
 وَكَلِمَاتِكَ الْعُلْيَا كُلُّهَا وَنِعْمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى
 أَسْأَلُكَ يَا كَرِيمَ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَاحْتِبَاهَا إِلَيْكَ
 وَأَشْرَفَهَا عِنْدَكَ مَنَزَلَةً وَأَقْدَرَهَا مِنْكَ وَسِيلَةً
 وَأَسْرَعَهَا مِنْكَ إِجَابَةً وَيَا سَيِّدَ الْمَلَكُوتِ الْخُفْرُونَ
 الْحَبْلُ الْأَجَلُ الْعَظِيمُ الَّذِي تَحْيِيهِ وَتَمُوتُ بِهِ
 عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَائَهُ وَحَقُّ عَلَيْكَ
 الْأَتَّحِدَ مَسَالِكَ وَيَكُلُّ أَسْمِمْ هُوَ لَكَ فِي الثَّوَرِ
 الْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَيَكُلُّ أَسْمِمْ
 هُوَ لَكَ عِلْمَتُهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ لَمْ تُعَلِّمْ
 أَحَدًا أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَأَسْأَلُكَ

بِكُلِّ سُمٍّ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَرَّشِكَ وَمَلَأْتُكَ وَأَصْفَاكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَبِحَقِّ السَّائِلِينَ لَكَ وَالرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ وَ
الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَالْمُسْتَغِيثِينَ إِلَيْكَ أَدْعُوكَ يَا اللَّهُ
دُعَاءَ مَنْ اشْتَدَّتْ قَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُزْمُهُ وَأَمَرَتْ
عَلَى لَهْلَكَةٍ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَمَنْ لَا يَتَّقِي لِسَانَكَ
وَلَا يَجِدُ لِفَاقَتِهِ سَادًّا غَيْرَكَ وَلَا لَذْنِيهِ غَافِرًا غَيْرَكَ
فَقَدْ هَرَبْتُ مِنْهَا إِلَيْكَ غَيْرَ مُتَّكِفٍ وَلَا مُتَّكِبٍ عَنْ
عِبَادَتِكَ يَا أَلْسَنُ كُلِّ مُسْتَجِيرٍ يَا سَنَدَ كُلِّ فَقِيرٍ يَا سَلَكَ
يَا نَكَّ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْمَنَّانُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدَّلْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ عَالِمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ
وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ
وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَأَنْتَ
الْبَاقِي وَأَنَا الْفَانِي وَأَنْتَ الْمُحْسِنُ وَأَنَا الْمُسِيءُ
وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْمَذْنِبُ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْخَالِي
وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ
وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمُرْفُوقُ

وَأَنْتَ أَهَقُ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَأَسْتَعِثُّ بِهِ وَرَحِمَتُكَ
 إِلَهِي كَمْ مِنْ مُذْنِبٍ قَدْ غَفَرْتَ لَهُ وَكَمْ مِنْ مُسِيئٍ قَدْ
 تَجَاوَزْتَ عَنْهُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِي
 وَاعْفُ عَنِّي وَعَافِي وَافْتَحْ لِي مِنْ فَضْلِكَ سُبُوحٌ ذِكْرُكَ
 قَدْ وُضِعَ أَمْرُكَ تَأْفِيقُ فَضْلًا وَكَاتِبُكَ يَتَرَكُ مِنْ أَمْرِ مَا أَمَرَ
 عُسْرَةً وَفَرَجُكَ لِي عَيْتِي وَعَنْ وَالِدَيَّ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ
 مُؤْمِنَةٍ مَا أَخَافُ كَرَبَهُ وَأَكْفِي مَا أَخَافُكَ
 وَادْرُغْ عَنِّي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ وَسَهْلُ لِي وَلِخَلْقِكَ
 مَا أَرْجُوهُ وَأَوْعِدُكَ مَا أَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِنَحْمَانِكَ لَا تَكُنْ
 مِنَ الظَّالِمِينَ اذْ سَيِّدُ بَنِي طَاوُسٍ وَصِيحُ الدَّعْوَانِ
 مَذْكُورٍ اسْتَكْرَأَ أَوَّلِي قُرْنِي رَوَيْتَ كَرْدَه كَهْ حَضْرَتِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ
 فَرَمُودِ كَيْسِكِ بَخَوَانْدِ اِنْ دَعَارَا اجَابَتِ مِي كَنْدِ خُدَايَ تَعَالَى دَعَايَ
 اَوْ رَاوِ بَرِي آوَرْدِ جَمِيعِ حَاجَتَهَا لِي اَوْ رَاوِ حَضْرَتِ رَسُولِ مَ فَرَمُودِ
 قَسَمِ بَانَ كَيْسِكِ فَرَسَادِ مَرَا بِي غَمِي بَرِي بَحَقِ كَيْسِكِ بَا بِنِ اسْمَادِ عَا كَنْدِ پَرِ وَرَقِ
 عَالَمِ كَرَسَنَكِي وَتَشَكِّي اَوْ رَاوِ كَنْدِ اِگَرَا بِنِ دَعَارَا بَرِ كُو بِي بَخَوَانْدِ كَهْ سَدَرَا
 بَاشَدِ دَرَا نِ رَا هِي پِيدَا كَنْدِ تَابِ مَنَزَلِ مَقْصُودِ بَرَسَدِ اِگَرِ بَرِ مَجْنُونِ
 بَخَوَانْدِ جَوَلَشِ بِرِ طَرَفِ كَرْدِ اِگَرِ بِرِ حَالِدِ بَخَوَانْدِ زَا اِنْدِ نِ آسَا نِ شَوَدِ

رسول خدا ص که قسم بحق آن که فرستاد مرا بر سالت کسیکه در وقت خواب
 این دعا بخواند و بخوابد پروردگار عالم می فرستد لعل جو محض هر حرث او
 هفتاد هزار فرشته از روحانیین که روسه ایشان در دنیا و شکی
 از آفتاب هفتاد هزار مرتبه بهتر باشد و آن فرشتگانی که در استنحای
 و دعا می کنند و می خوانند براسه او حسنت که یک بخواند و چهل شب
 این دعا را بر می آمرزد خدا س تعالی بر کتابی که میان او
 و خدا س تعالی است یعنی غیر بآن مطلع نیست و اگر کسی
 بخواند این دعا را جهت سلطان جابر خلاص میگردد و اند خدا
 تعالی او را از شر او و می آمرزد او را هر چند مرتکب کبائر
 شده باشد و اگر در آن شب بمیرد مرتبه شهدا عطا می نماید
 بعد از آن فرمود که می آمرزد خدا س تعالی او را و اهل بیت
 او را و مؤمن مسجد او را و پیش نماز او را و دعا این است
 يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنِ الْمُهَيِّمِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ
 الْمُطَهِّرِ الْقَاهِرِ الْقَادِرِ الْمُقْتَدِرِ يَا مَنْ يُنَادِي مِنْ كُلِّ فَرْجٍ
 عَمِيقٍ يَا لَيْسَةَ شَيْءٍ وَلَفَاتٍ مُخْتَلِفَةٍ وَحَوَاجَةٍ أُخْرَى
 يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ أَنْتَ الَّذِي لَا
 تُغَيِّرُكَ الْأَزْمِنَةُ وَلَا تُحِيطُ الْأَمْكِنَةُ وَلَا تَأْخُذُكَ

تَوْفِرُ وَلَا سِنَّةٌ وَلَا يَبْرُلُ مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَفَرَسَهُ
 مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ وَسَيْلُ لِي مِنْ أَمْرِي مَا أَخَافُ
 حُزْنَهُ سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ عَمِلْتُ سُوءَ وَطْأَتٍ فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 إِلَّا أَنْتَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَكَأَحْوَالِ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 تَسْلِيمًا وَشَيْخٌ دُرٌّ مَصْبُوحٌ كَبِيرٌ أَوْرَدَهُ كَسَتْ
 اسْتَهْتِ مَرْتَبَةً فَوَافَقَ ابْنُ دَعَا دُرٍّ رَوْجُ مَجْمَعٍ وَشَبَّ جَمْعُ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا
 عَبْدُكَ وَأَبْنُ أَمَّتِكَ فِي قَبْضَتِكَ وَنَاصِيَّتِي
 بِيَدِكَ أَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
 اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَعُوذُ
 بِعَمَلِي وَأَبُو عَبْدِ تَوْفِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ
 إِلَّا أَنْتَ وَسَيِّدُ ابْنِ طَاهِرٍ وَرَبُّ مَجْمَعِ الدَّعَوَاتِ

جناب امیر المومنین ۳؎ آوروہ کہ روایت کر دیم دعا کے جامع را
 با سناؤ خود بسوئے سعد بن عبد اللہ از کتاب فضل الدعاء گفت
 حدیث کرد با یعقوب بن یزید بحديث مرفوع گفت کہ سلمان

فارسی رحمت الله علیه گفته که شنیدیم علی بن ابی طالب را که نقل نمود
 از جناب رسول خدا که یا علی اگر کسی دعا کند باین دعا بر تخت
 آهن هر آئینه گذاشته شوند و قسم بخدا که ما را بحق مبعوث ساخت
 اگر کسی این دعا را بآب جاری بخواند هر آئینه منجم شود تا اینکه
 بروی او رود و قسم بخدا که ما را بحق مبعوث ساخت اگر کسی گشلی
 یا تشکی داشته باشد بعد از آن باین دعا دعا کند خدای تعالی
 سیر و سیراب کند و قسم بخدا که ما را مبعوث بحق کرد اگر مردی
 دعا کند باین دعا بر کوهی که در میان او و در میان منزل مقصود
 او حائل باشد هر آئینه بجنبد آن کوه از جای خود تا این که منزل
 مقصود خود برسد و قسم بخدا که ما را مبعوث بحق ساخت اگر
 دعا کرده شود باین دعا بر دیوانه هر آئینه از جنون خود افتاد کند
 و قسم بخدا که ما را بحق مبعوث ساخت اگر دعا کرده شود باین
 دعا بر زنی که زائیدنش بر او دشوار باشد هر آئینه سهل کند
 الله تعالی بر آن زن ولادت را و قسم بخدا که ما را بحق
 مبعوث ساخت اگر دعا کند باین دعا مردی در شهر در حال سیر
 شهر آتش گرفته باشد و مکان این شخص در وسط شهر باشد
 هر آئینه خانه او از سوختن محفوظ ماند و قسم بخدا که ما را به پیغمبری

فرستاد اگر کسی دعا کند باین دعا تا چهل شب جمعه می آموزد و
 تقالے هر گناه و مواخذة و ماجراے که میان او و سایر مردم باشد
 هر چند آن زناکرده باشد با در خود قسم بخداے که مرا به رسالت
 مبعوث ساخت کسیکه دعا کند باین دعا بسلطان جابر میگردد
 الله تقالے اطلع او و قسم بخدا که فرستاد مرا به نبوت کسیکه بخواب
 رود و این دعا خوانده باشد می فرستد خداے تقالے بعد از هر
 دعا هزار هزار فرشته بار از روحانین که روحهاے ایشان بمقام
 مهتاد درجه بهتر باشد از شمس و قمر که استغفار کنند برائے او
 و می نویسند برائے او حنات و درجه ها برائے او بلند میکنند
 گفت سلمان فارسی پیش عرض کردم پدر و مادرم فدائے تو
 شوند یا امیر المؤمنین یا عطا کرده میشود خواننده این دعا
 همه آنها که فرموده پس فرمود امیر المؤمنین بی که عرض کردم بر سواد
 که فدائے تو شوند پدر و مادرم یا رسول الله یا عطا کرده
 میشود خواننده این دعا را هر چه را که فرموده پس فرمود که یا علی
 خبر دهم تا که بسیار ازین باشد از تائے آنها که گفته کسیکه بخواب رود
 بتحقیق که تمام گناهان کبیره را مرتکب شده باشد و این دعا را
 خوانده باشد پس اگر بمیبرد و آن شب راه خدا هست و اگر بمیبرد

دو تہ نکرہ یا شد یا مرزد خدا سے تعالیٰ اور او اہل بیت اور او

والدین اور او مؤذن و پیش نماز مسجد اور العفو و رحمت خود یعنی

می آمرزد خدا سے تعالیٰ کل آن کسانے را کہ باواند کہ ربط

دارند و آن دعا این است اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ

وَصَادِقٌ لَا تَكْذِبُ وَقَاهِرٌ لَا تَقْهَرُ وَبَدِيعٌ لَا تَنْفَعُ

وَقَرِيبٌ لَا تَبْعُدُ وَقَادِرٌ لَا تَضَاعِدُ وَغَافِرٌ لَا تَنْظُمُ

وَصَمَدٌ لَا تَنْطَعُمُ وَقَيُّوْمٌ لَا تَنَامُ وَجَبِيْبٌ لَا تَسَامُ وَجَبَّارٌ

لَا تُعَانُ وَعَظِيْمٌ لَا تُرَامُ وَعَالِمٌ لَا يُعْلَمُ وَقَوِيٌّ لَا يُضْعَفُ

وَحَلِيْمٌ لَا يُجْهَلُ وَجَلِيْلٌ لَا يُوصَفُ وَوَفِيٌّ لَا يُخْلِفُ

وَعَالِيْكَ لَا تُغْلَبُ وَعَادِلٌ لَا يُخَيَّفُ وَغَنِيٌّ لَا يُفْتَقَرُ وَكَبِيْرٌ

لَا تُقَادَرُ وَحَكِيْمٌ لَا يُجَوَزُ وَوَكِيْلٌ لَا يُخَيَّفُ وَفَرْدٌ لَا

يُشْتَرَكُ وَوَهَّابٌ لَا تُنَمَلُ وَعَزِيْزٌ لَا تُسْتَدْلُ وَسَمِيْعٌ

لَا تُنْهَلُ وَجَوَادٌ لَا يُتَخَلَّ وَحَافِظٌ لَا يُفْقَدُ وَقَائِمٌ

لَا يَسْهُوُ وَدَائِمٌ لَا يَفْنَى وَمُخْتَصِبٌ لَا يُتْرَى وَوَاحِدٌ

لَا يُشْتَبٰهُ وَمُقْتَدِرٌ لَا يُنَازَعُ يَا كَرِيْمُ الْجَوَادِ الْمَكْرَمِ

يَا ظَاهِرِ يَا قَاهِرِ يَا قَادِرِ الْمُقْتَدِرِ يَا عَزِيْزِ الْمُعْزَرِ

يَا مَنْ يُنَادِي مِنْ كُلِّ فَرْعٍ عَمِيْقٍ بِالسِّنَةِ شَتَّى لِفَاتٍ

تُخَفِّفُ

يَا ظَاهِرِ

لا تَخْلِفُهُ وَتَجْوَازِيهِ مُتَابِعَةً لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَنْتَ الَّذِي
 لَا تُقْنِيكَ الدُّهُورُ وَلَا تُحِيطُ بِكَ إِلَّا زَمِنَةٌ وَكَانَ خَلْقُكَ
 سِتْنَةً وَلَا تَوْمٌ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَسْلُبُ
 مَا أَخَافُ عُسْرَهُ وَفَرَسُجَ عَيْنِي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ وَسَيْلُ
 لِي مَا أَخَافُ حُرُونَتَهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ **علامة مجلسي** **مرد**
 ربيع الاسابيع آورده كه گفته اند كه مستحب است در شب جمعه
 و روز جمعه و در شب عرفه و در روز عرفه این دعا بخواند **اللهم**
 مَنْ تَهَيَّأَ وَلَعَبَّأَ وَاعْتَدَّ وَاسْتَعَدَّ لَوْ قَادَةَ إِلَى
 مَنْ لَوْ فِي سَرَجَاءٍ رَفْدِهِ وَلَهْلَبَ نَائِلِهِ وَ
 جَاءَتْ يَدُهُ فَايِكَ يَا رَبِّ تَعَبَّيْتُ وَتَهَيَّيْتُ وَاعْتَدَّ
 وَاسْتَعَدَّ ادْنِ سَرَجَاءَ عَفْوِكَ وَطَلَبَ نَائِلِكَ وَ
 جَاءَتْ يَدُكَ فَلَا تُخَيِّبُ الْيَوْمَ دُعَائِي يَا مَوْلايَ يَا مَنْ
 لَا يُخَيِّبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ فَإِنِّي لَمَّا رَأَيْتُكَ
 الْيَوْمَ ثِقَّةً يَعْمَلُ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ وَلَا لَوْ فَامْرَأَةٌ إِلَى مَحَلِّهِ
 رَجَوْتُهُ أَنْتَ تَكُ مَقَرًّا عَلَيَّ نَفْسِي بِالْإِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ
 مُعْتَرِفًا بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُدَّةَ رَأَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ

يا ارحم الراحمين

عَفْوِكَ الَّذِي عَلَوْتَ بِهِ عَلَى الْخَاطِئِينَ فَلَمْ يَمْتَنِعْكَ
 حَوْلُ عَمَلِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ إِنَّ عُدَّتْ عَلَيْهِمْ
 بِالرَّحْمَةِ قِيَامُنَ رَحْمَتِهِ وَاسِعَتُهُ وَيَا مَنْ عَفْوُهُ
 عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ لَا يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا
 حِلْمُكَ وَلَا يُنْجِي مِنْ سَخَطِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ
 فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا يَا لِقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي
 مَيِّتَ الْعِبَادِ وَلَا تُهْلِكُنِي غَمًّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي
 تَعْرِفَنِي إِلَّا جَابَةً فِي دُعَائِي وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْعَالَمِ
 إِلَى مُتَهَيِّئِ أَجَلِي وَلَا تُشِمِتْ بِي عَدُوِّي وَلَا تَسْلُطْهُ
 عَلَيَّ وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي يَا إِلَهِي إِنْ وَضَعْتَنِي
 فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
 يَضَعُنِي وَإِنْ أَهْلَكَتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي
 يَعْزِضُكَ فِي عِبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ
 وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
 ظُلْمٌ وَلَا فِي نَقْمَتِكَ عَجَلٌ وَلَا تَمَنَّا يُغْبِلُ
 مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَلَا تَمَنَّا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ
 الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا

اَكْبَرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فَأَعِزَّنِي وَاسْتَجِيبْ لِي فَأَحْلِلْ لِي
وَأَسْتَرْزُقْكَ فَارْزُقْنِي وَأَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ فَأَكْفِنِي وَاسْتَنْصِرْكَ
فَانصُرْنِي وَاسْتَعِيزْ بِكَ فَأَعِزَّنِي وَاسْتَغْفِرْكَ يَا أَلِهُنَّيْ فَغْفِرْ لِي أَمِينَ

امین دعا دیکر صاحب روضۃ الاذکار از حضرت امام خمین
صادق م روایت کرده کہ حضرت رسول خدام فرمود چیر
کہ بسبب آن چیزے آمرز خدا سے تعالیٰ بندہ را در

شب عرفہ یا در شبہائے جمعہ خواندن این دعا است
دعا این است اللَّهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى وَمَوْضِعِ

كُلِّ شَكْوَى وَعَالِمِ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَفِيهِ

و کتاب مذکور مروی است کہ در شب جمعہ و در شب
عید بارہ مرتبہ گوید یا اَیُّهَا الْفَضِيلُ عَلَى الْبَرِّيَّةِ

يَا ذَا الْمَوَاهِبِ السَّنِيَّةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالْعَظِيمَةِ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ خَيْرِ الْوَرَثَةِ سَجْدَةً وَ

اغْفِرْ لَنَا يَا ذَا الْعُلَى فِي هَذِهِ الْعَشِيَّةِ نُوْشِدُ
شود براے او ہزار ہزار حسنہ و محو کردہ شود از وسیئات

و بلند کردہ شود براے او مثلاً درجہ و زائران و نوشیند

روز قیامت با حضرت ابراهیم ^ع در مجلس و علامه مجلسی
 در هیچ الا سابق آورده که گفته اند مستحب است که در قنوت نماز و
 هر شب جمعه این دعا را اضافه کند با دعا های دیگر که میخواند
 اللَّهُمَّ هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ مَقَامُ الْمُسْتَغِيثِ
 الْمُسْتَجِيرِ مَكَانُ الْهَالِكِ الْغَرِيقِ مَكَانُ الْوَحْلِ
 الْمُسْتَفِيقِ مَكَانُ مَنْ يُقِرُّ بِخَطِيئَتِهِ وَيَعْتَرِفُ
 بِذُنُوبِهِ وَيَتُوبُ إِلَى رَبِّهِ اللَّهُمَّ قَدْ تَرَى
 مَكَانِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي يَا
 ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اسْأَلُكَ يَا تَكْتَلِي التَّذَنُّبِ
 وَتُمْضِي الْمَقَادِيرَ سُؤَالَ مَنْ أَسَاءَ وَاعْتَرَفَ
 وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى فِي عِلْمِكَ مِنْ ذُنُوبِي
 وَشَهِدْ ثَابِرَ حَفَظَتِكَ وَحَفِظَتَهُ مَلَائِكَتِكَ
 وَلَمْ يَغِيبْ عَنْهُ عِلْمُكَ قَدْ أَحْسَنْتَ فِيهِ الْبَلَاءَ
 فَلَاكَ الْحَمْدُ وَأَنْ تُنْجَا وَزَعْنُ سَيِّئَاتِي فِي ضَحَاءِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَا الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أئِمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اسْتَشَدَّتْ فَاقَتُهُ
 ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِقَاعَتَهُ سَاءَ الْمَسَرَّةِ
 وَلَا لِضَعْفِهِ مُقْوِيًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 اللَّهُمَّ أَصْلِحْ بِالْيَقِينِ قَلْبِي وَاقْبِضْ عَلَى الصِّدْقِ
 لِيكَ لِسَانِي وَاقْطَعْ مِنَ الدُّنْيَا حَوَائِجِي شَوْقًا إِلَى
 لِقَائِكَ فِي صِدْقِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَأَسْأَلُكَ
 خَيْرَ كِتَابٍ سَبَقَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ جَلَدِ
 تَنَائُوكَ وَأَسْتَجِيرُ بِكَ أَنْ أَقُولَ لَكَ مَكْرُوهًا
 أَسْتَحِقُّ بِهِ عُقُوبَةَ الْأَخْذَةِ وَأَسْأَلُكَ عِلْمَ
 الْخَائِفِينَ وَإِنَابَةَ الْمُخِيبِينَ وَيَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ
 وَتَوَكُّلَ الْمُوقِنِينَ بِكَ وَخَوْفَ الْعَالِمِينَ وَ
 اخْتِبَاتِ الْمُنِيبِينَ وَشُكْرَ الصَّابِرِينَ وَصَبْرَ
 الشَّاكِرِينَ وَاللَّحَاقَ بِالْآخِيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ
 أَمِينَ أَمِينَ يَا ^{بِقَتِهِ} أَوَّلَ أَوَّلِينَ وَيَا
 آخِرَ آخِرِينَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ
 يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُوجِبُ

التَّيْمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُؤْرِثُ التَّدَمُّ
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ لِقَائِي وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُذِلُّ الْبَلَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْكَفَّ
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ عَيْنَ السَّمَاءِ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُكْشِفُ
 الْغَطَاءَ وَسُحِبْ اسْمَكَ لِي بِدَارِ نَارٍ وَتُرْشِبْ جَمْعَهُ لِي فِي دُنَايَا نَارٍ
 اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَائَكَ وَآخِيبْ لِقَاءِي وَاجْعَلْ لِي
 فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالْبَرَكَاتَةَ وَالْحَقِيقَةَ
 بِالصَّالِحِينَ وَلَا تُؤَخِّرْني فِي الْأَشْرَارِ وَالْحَقِيقَةَ بِصَالِحِي
 مَنْ مَضَى وَاجْعَلْني مِنْ صَالِحِي مَنْ بَقِيَ وَاخْتِمْ لِي
 عَمَلِي بِأَحْسَنِهِ وَاجْعَلْ ثَوَابَهُ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ وَاعْنِي عَلَى صَالِحِي مَا
 أَعْطَيْتَنِي كَمَا أَعْنَتِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى صَالِحِي مَا
 أَعْطَيْتَهُمْ وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا أَعْطَيْتَنِي وَلَا
 تَرُدَّنِي فِي سُوءٍ لَا سُدُّ قَدْ تَتَى مِنْهُ أَبَدًا وَلَا تُشْمِتْ

بِي عَدُوٍّ أَوْ لَاحِقٍ سِدًّا أَبَدًا وَلَا تَحِلِّنِي إِلَى نَفْسِي
 شَيْءٌ مِنْ أَمْرِي طَرَفَةً عَيْنٍ أَبَدًا يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ يَا
 رَبِّ لَا يَمَانًا إِلَّا أَجَلَ لَكَ دُونَ لِقَائِكَ تَحْيِيَنِي عَلَيْهِ وَتُمِيتَنِي عَلَيْهِ
 وَتَبْعَنِي عَلَيْهِ إِذَا بَغَضَنِي وَأَبْرَأَ قَلْبِي مِنَ الرِّبَاءِ
 وَالسُّمْعَةِ وَالشَّكِّ فِي دِينِكَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نَصْرًا
 فِي دِينِكَ وَقُوَّةً فِي عِبَادَتِكَ وَفَهْمًا فِي عِلْمِكَ وَفُتًى
 فِي حُكْمِكَ وَكَفِينِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَبَيِّضْ وَجْهِي
 بِنُورِكَ وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ وَتَوَفَّنِي فِي
 سَبِيلِكَ عَلَى مِلَّتِكَ وَمِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ
 وَالْهُمُومِ وَالْجُبْنِ وَالْغَفْلَةِ وَالْفَتْرَةِ وَالْمُسْكَنَةِ
 وَأَعُوذُ بِكَ لِنَفْسِي وَكَاهِلِي وَذُرِّيَّتِي مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ لَا تَهْ كُنْ يُجَايِرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا
 أَحَدٌ مِنْ دُونِكَ مُلْتَحِدًا أَفَلَا تَرُدُّنِي فِي هَلَاكَةٍ
 وَلَا تَرُدُّنِي بِعَذَابٍ أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ عَلَى دِينِكَ
 وَالتَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ

عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اذْكُرْنِي بِرَحْمَتِكَ وَلَا تَذْكُرْنِي
 بِعُقُوبَتِكَ بِحُطِيئَتِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَزِدْ لِي مِنْ فَضْلِكَ
 اِنَّ لَكَ رَغَبِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ ثَوَابَ مَنْطِقِي وَثَوَابَ
 فِجْلِي رِضَاكَ وَاجْعَلْ عَمَلِي وَدُعَائِي خَالِصًا
 لَكَ وَاجْعَلْ ثَوَابِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَاجْمَعْ لِي
 خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْ لِي مِنْ فَضْلِكَ اِنَّ لَكَ
 رَاغِبِي اللَّهُمَّ اِنِّي اَشْهَدُ بِمَا شَهِدْتَ بِهِ
 عَلَي نَفْسِكَ وَشَهِدْتَ بِهِ مَلَائِكَتِكَ وَأُولَوِ الْعِلْمِ
 اَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ فَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ
 عَلَى مَا شَهِدْتَ بِهِ عَلَى نَفْسِكَ وَشَهِدْتَ مَا أَتَيْتَكَ
 وَأُولَوِ الْعِلْمِ بِكَ فَكُتِبَ شَهَادَتِي مَكَانَ شَهَادَتِهِمْ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُفَكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ اذْكُرْ أَسْأَلُكَ
 مَغَايِثَ الْخَيْرِ وَخَوَاتِيمَ شَرِّ أَلْعَةِ وَفَوَائِدَ بَرَكَاتِهِ
 وَمَا بَلَغَ عِلْمُهُ عَلَيَّ وَمَا قَصَرَ عَنِ حُصَائِهِ حِفْظِي
 اللَّهُمَّ انْفَجِرْ لِي أَسْبَابَ مَعْرِفَتِهِ وَانْفَجِرْ لِي أَبْوَابُهُ وَ
 غَشِّنِي بِرَحْمَتِكَ وَمِنْ عِلِّي بِعِصْمَةٍ عَنِ الْإِسْرَارِ عَنِ

دِينِكَ وَلَهْفُ قَلْبِي مِنَ الشَّكِّ وَلَا تَشْغَلْ قَلْبِي بِتِلْكَ
 وَمَعَاجِلِ مَعَاشِنِي عَنْ أَجَلِ تَوَابِ أَخِيذِي اللَّهُمَّ
 ارحم استكانة منطقي وذل مقامي ومجالي
 وخضوعي إليك برغبتي أسئلك اللهم الهدى
 من الضلالة والبصيرة من العمية والزينة
 من الغواية وأسئلك أكثر الحمد عن
 الرخاء وأجمل الصبر عند المصيبة
 أفضل الشكر عند موضع الشك والشك
 عند الشبهات وأسئلك القوة في طاعتك
 والضعف عن معصيتك والهرب إليك
 منك والتقرب إليك رب لترضى والتحرر
 ليكل ما يرضيك عني في استخاطك ولا سخط
 خلقك إلا بما يرضاك رب من أرجوه إذا لم ترحم
 ومن يعود علي أن رفضتني أو من ينقضي عني
 إن عاقبتني أو من أمل علمي يا له أن حرممتني
 من يملك كرامتي إن أهنتني أو من يضربني
 هوأته هوأته إن أكرمتني رب ما أسوء فعا

وَأَقْبَلْ عَمَلِي وَأَقْبَلْ قَلْبِي وَأَهْوِلْ أَمَلِي وَأَقْصِرْ
 أَجَلِي وَأَجِرْهُ لِي عَلَى عَصِيَانِ مَنْ خَلَقَنِي رَبِّ
 مَا أَحْسَنَ بِلَائِكَ عِنْدِي وَأَظْهَرَ نِعْمَاتِكَ عَلَيَّ كَلِّ
 مِنْكَ عَلَى النِّعَمِ فَمَا أَحْصِيهَا وَقَلِّ مِنْ الشُّكْرِ فَمَا
 أَوْكَيْتَنِيهِ فَبَطَرْتُ بِالنِّعَمِ وَتَعَرَّضْتُ لِلنِّقَمِ وَسَهَوْتُ
 عَنِ الذِّكْرِ وَرَكِبْتُ الْجَهْلَ بَعْدَ الْعِلْمِ وَجُرْتُ مِنَ
 الْعَدْلِ إِلَى الظُّلْمِ وَجَاوَزْتُ الْبِرَّ إِلَى الْإِثْمِ وَصِرْتُ
 إِلَى اللَّهْوِ مِنَ الْخَوْفِ وَالْحُزْنَ رَبِّ مَا أَصْغَرَ حَسَنَاتِي
 وَأَقْلَمَهَا فِي كَثْرَةِ ذُنُوبِي وَأَعْظَمَهَا عَلَى قَدَرِ صَغِيرِ
 خَلْقِي وَضَعْفِ عَمَلِي رَبِّ مَا أَطْوَلَ أَمَلِي وَأَقْصَرَ
 أَجَلِي فِي بَعْدِ أَمَلِي وَمَا أَقْبَلَ سِرِّي فِي عِلَاقَتِي
 رَبِّ لَا حُجَّةَ لِي إِنْ اجْتَبَيْتَ وَلَا عُدَّةَ لِي إِنْ
 اعْتَدَدْتُ وَلَا شُكْرَ عِنْدِي إِنْ أَبْلَيْتَ وَأَوْكَيْتَ
 إِنْ لَمْ تُعِنِّي عَلَى شُكْرِ مَا أَوْكَيْتَ وَمَا خَفَّ صِدْرِي
 عِنْدَ الْإِنْ كَمْ تُرْجِحُهُ وَأَزَلَّ لِسَانِي إِنْ كَمْ تُشَبِّهُهُ
 وَأَسْوَدَّ وَجْهِي إِنْ كَمْ تُبَيِّضُهُ رَبِّ كَيْفَ لِي بِذُنُوبِي
 الَّتِي سَلَفَتْ مِنِّي قَدْ هَدَّ لَهَا أَرْكَانِي رَبِّ كَيْفَ لِي

طَلَبَ شَهَوَاتِ الدُّنْيَا وَأَتَى بَنِي عَلٍ حَمِيدٍ فَرِيًّا وَ
 لَا أَتَى بَنِي عَلٍ تَفِيئِي وَكَشْتَنَ حَسْرَاتِي لِعِصْيَانِي فِي
 وَتَفَرَّ يَطِي رَّبِّ دَعَتْنِي دَوَاعِي الدُّنْيَا فَأَحْبَبْتُهَا
 سِرِّيًّا وَرَكِبْتُ إِلَيْهَا طَائِعًا وَدَعَتْنِي دَوَاعِي الْآخِرَةِ
 فَتَنَّبَطْتُ عَنْهَا وَأَبْطَلْتُ فِي الْإِجَابَةِ وَالْمَسَارَعَةِ
 إِلَيْهَا كَمَا سَارَعْتُ إِلَى دَوَاعِي الدُّنْيَا وَحُطَّامِهَا
 الْهَامِدِ وَتَسَيَّمَهَا الْبَائِدِ وَشَرَّابِهَا الذَّاهِبِ رَبِّ
 خَوَّفْتَنِي وَشَوَّقْتَنِي وَاحْتَجَجْتَنِي عَلَى وَكَفَلْتَنِي بِرَبِّ
 فَأَمِنْتُ خَوْفَكَ وَتَنَبَّطْتُ عَنْ تَشْوِيقِكَ وَلَمْ أَكُنْ
 عَلَى ضَمَانِكَ وَتَهَاوَنْتُ بِاخْتِجَاجِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 آمَنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا خَوْفًا وَحَوْلًا تَتَبَطَّلِي
 شَوْقًا وَتَهَاوُونِي بِحُجَّتِكَ فَرَقًا مِنْكَ لِحُزْنِي
 بِمَا قَسَمْتَ لِي مِنْ رِزْقِكَ يَا كَرِيمُ أَسْأَلُكَ
 بِإِسْمِكَ الْعَظِيمِ رِضَاكَ عِنْدَ السَّخْطَةِ وَالْفَرْجَةَ
 عِنْدَ الْكُرْبَةِ وَالنُّورَ عِنْدَ الظُّلْمَةِ وَالْبَصِيرَةَ
 عِنْدَ سَيِّئَةِ الْغَفْلَةِ رَبِّ اجْعَلْ جُنَّتِي مِنَ الْخَطَا
 حَصِينَةً وَدَرَجَاتِي فِي الْجَنَّةِ رَفِيعَةً وَأَعْمَالِي

كُلِّهَا مُتَقَبَّلَةٌ وَحَسَنَاتِي مُتَضَاعِفَةٌ زَاكِيَةٌ أَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الْفِتَنِ كُلِّهَا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَمِنْ شَرِّ
 الْمَطْعَمِ وَالْمَشْرَبِ وَمِنْ شَرِّ مَا أَعْلَمُ وَمِنْ شَرِّ مَا لَا أَعْلَمُ
 وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْتَرِيَ الْجَهْلَ بِالْعِلْمِ أَوِ الْجَفَاءَ
 بِالْحِلْمِ أَوِ الْجُورَ بِالْعَدْلِ أَوِ الْقَطِيعَةَ بِالْإِذِّ أَوِ الْجُبْنَ
 بِالصَّبْرِ أَوِ الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى أَوِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي لَا تَنَالُهَا بَرِيئَاتُ
 وَالْخُرُوجُ مِنْ جَمِيعِ مَعَاصِيكَ وَالْدُخُولُ فِي كُلِّ
 مَا يُرْضِيكَ وَالنَّجَاةَ مِنْ كُلِّ وَرُحْلَةٍ وَالْمُخْرَجَ مِنْ كُلِّ
 كَبِيرَةٍ إِنِّي بِهَا مَتْنِي عَمْدٌ أَوْزَلَ بِهَا مَتْنِي خَطَاءٌ
 أَوْ خَطَرِهَا خَطَرَاتُ الشَّيْطَانِ أَسْأَلُكَ خَوْفًا
 وَتُفَنِّي بِهِ عَلَى حُدُودِ رِضَاكَ وَتَشَعِّثُ بِهِ عَنِّي
 كُلَّ شَهْوَةٍ خَطَرِهَا حَوَايَ وَأَسْأَلُكَ عِنْدَ مَا
 رَأَيْتُ لِنَجَاؤِي حُدُودَ جَلَالِكَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ الْآخِذَ
 بِأَحْسَنِ مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَبَلَّى وَتُرِكَ سَيِّئِي
 كُلِّ مَا تَعْلَمُ أَوْ أَتَبَلَّى مِنْ حَيْثُ أَعْلَمُ وَمِنْ حَيْثُ لَا
 أَعْلَمُ أَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالزُّهْدَ فِي الْكِفَايَةِ

وَالْحَجَّجَ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَالصَّوَابَ فِي كُلِّ
 حَاجَةٍ وَالصِّدْقَ فِي جَمِيعِ الْمَوَاطِنِ وَالْإِنصَافَ
 النَّائِمِينَ مِنْ نَفْسِي فِيمَا عَلَيَّ وَمَالِي وَالشَّدَّ كُلَّهُ فِي رَأْسِي
 النَّصَفَ مِنْ جَمِيعِ مَوَاطِنِ السَّخَطِ وَالرِّضَا وَتَرْكُ
 قَلِيلٍ لِبَعْضٍ وَكَثِيرُهُ فِي الْقَوْلِ مِنِّْي وَالْفِعْلِ مِنْكَ
 نِعْمَتِكَ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ وَالشُّكْرَ لَكَ عَلَيْهَا
 لَكِنِّي تَرْضَانَا وَتَعْدُ الرِّضَا أَسْأَلُكَ الْخَيْرَ فِي
 كُلِّ مَا تَكُونُ فِيهِ الْخَيْرَ بِحَسَبِ مَوَاطِنِ الْأُمُورِ
 لَا يَمُتُّ مَوَاطِنَهَا يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَوْلَ التَّوَّابِينَ وَعَمَلَهُمْ
 وَتُورَ الْأَنْبِيَاءِ وَصِدْقَهُمْ وَنَجَاةَ الْجَاهِدِينَ وَ
 ثَوَابَهُمْ وَشُكْرَ الْمُصْطَفِينَ وَنَصِيحَتَهُمْ وَعَمَلِ
 الَّذِينَ كَرِهُوا وَيَقِينَتَهُمْ وَإِيمَانَ الْعُلَمَاءِ وَفَقْرَهُ
 وَتَعَبُدَ الْخَاشِعِينَ وَتَوَاضُعَهُمْ وَحِلْمَ الْفُقَهَاءِ وَسِيَرَتَهُ
 وَخَشْيَةَ الْمُتَّقِينَ وَرَغْبَتَهُمْ وَتَصَدِيقَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَتَوَكُّلَهُمْ وَرَجَاءَ الْمُحْسِنِينَ وَيَرْهَمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 ثَوَابَ الشَّاكِرِينَ وَمَنْزِلَةَ الْمُقَرَّبِينَ وَمُرَافَقَةَ النَّبِيِّينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَوْفَ الْعَالَمِينَ لَكَ وَعَمَلِ الْخَائِفِينَ
 مِنْكَ وَخُشُوعَ الْعَابِدِينَ لَكَ وَيَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ
 وَتَوَكُّلَ الْمُؤْمِنِينَ بِكَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِحَاجَتِي عَالِمٌ غَيْرُ غَائِبٍ
 وَأَنْتَ لَهَا وَاسِعٌ غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ وَلَا تَكُ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ
 سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ تَائِلٌ وَلَا يَبْلُغُ مِدْحَتَكَ قَوْلٌ قَائِلٌ
 وَأَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَرْجًا
 قَرِيبًا وَاجْرَأْ عَظِيمًا وَسِتْرًا جَمِيلًا اللَّهُمَّ هَدَاتِ
 الْأَصْوَاتِ وَسَكَنَاتِ الْحَرَكَاتِ وَخَلَا كُلَّ حَبِيبٍ
 بِحَبِيبِهِ وَخَلَوْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَأَجْعَلْ خَلَوَاتِي مِنْكَ
 أَلَيْكَ الْعِثْقُ مِنَ النَّارِ وَحَرِّ كِتَابِ عُرْسٍ
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که هر که در ماهین و در
 نافله صبح و فريضه صبح صد مرتبه بگوید سُبْحَانَ رَبِّيَ
 الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ اسْتَغْفِرَ اللَّهُ رَبِّي وَأَتُوبُ
 إِلَيْهِ حق تعالی در بهشت مسکنی بر او بنا کند شایسته
 وسید و دیگران نیز این دعا را ذکر کرده اند و گفته اند که سحر
 است که در سحر شب جمعه این دعا بخواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْغَدَاةَ بِرِضَاكَ وَأَسْكِنِ

قَلْبِي خَوْفَكَ وَافْتَقَهُ عَمَّنْ سِوَاكَ حَتَّى لَا أَرْجُو
 غَيْرَكَ وَلَا أَخَافُ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَهَبْ لِي ثَبَاتَ الْيَقِينِ وَفَحْصَ الْإِخْلَاصِ
 وَشَرَفَ التَّوْحِيدِ وَدَوَامَ الْأَسْتِقَامَةِ وَمَعْدَنَ
 الصَّبْرِ وَالرِّضَا بِالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ
 السَّائِلِينَ يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي ظَهْرِ الصَّامِتِينَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاعْفُ عَنِّي
 ذَنْبِي وَأَوْسِعْ رِزْقِي وَأَقْضِ حَوَائِجِي فِي نَفْسِي
 وَخَوَائِي فِي دِينِي وَأَهْلِي وَالْهَيْ طُمُوحِ الْأَكَالِ
 قَدْ خَابَتْ إِلَّا لَدَيْكَ وَمَعَاكِفُ الْهَمِّ قَدْ تَعَطَّلَتْ
 إِلَّا عَلَيْكَ وَمَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلَّا إِلَيْكَ
 فَأَنْتَ الرَّجَاءُ وَالْإِلَى الْمُلْتَجَى يَا أَكْرَمَ مُقْصُودٍ
 وَأَجْوَدَ مَسْئُولٍ هَرَبْتُ إِلَيْكَ بِنَفْسِي يَا مُلْجَأَ
 الْهَارِبِينَ يَا ثِقَالَ الذُّنُوبِ أَخِيْلَهَا عَلَى ظَهْرِي
 لَا أَجِدُ فِي إِلَيْكَ شَائِعًا سِوَى مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ
 أَقْرَبُ مَنْ رَجَاءُ الطَّالِبُونَ وَأَمَلُ مَا لَدَيْهِ
 الرَّاعِبُونَ يَا مَنْ فَتَقَ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَأَطْلَقَ

سَمِعْتُ

الْاَلَسْنَ بِحَمْدِهِ وَجَعَلَ مَا امْلَئْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِهِ
 مِنْ ذَلِكِ كِفَاءً لِنَادِيَةِ حَقِّهِ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ عَلَى عَقْلِ سَيِّدٍ وَلَا
 لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلٍ دَلِيلًا وَچون جمع روز جمعه
 طالع شود این دعا بخواند آصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ تَعَالَى
 وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَّةِ أَنْبِيَائِهِ وَرَسُولِهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَذِمَّةِ آلِ وَصِيَّائِهِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ أَمْسَيْتُ بِرِئَالِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ
 عِلَانِيَتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ وَبَاطِنِهِمْ وَأَشْهَدُ أَنْهُمْ
 فِي عِلْمِ اللَّهِ وَطَاعَتِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ عِلَامَةُ مَجْلِسِي میگویند که دعای بنده متبرک
 حضرت صادق منقول است که هر که آنرا سه مرتبه در صبح و سه مرتبه
 در بین بخواند خدا او را از هر چه ترسد ایمن گرداند و شیخ نو کفعمی
 کتاب بلدالایمن دعای سابق را دعای فرج نامیده و گفته
 است که در سحر شب جمعه باید خواند و ابتدا سه دعا را از اسحاق
 نقل نموده است که اِلَهِي طَمَوْحُ الْاُمَمِ اِنْ اَخْرَجْتَ لِلْبَاطِلِ

عَلَّ عَمَلِي دَلِيلًا وَافْتَحْ لِي بِخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 يَا وَلِيَّ الْخَيْرِ وَشَيْخِي وَسَيِّدِي وَدِيكَرَانِ از حضرت صادق
 روایت کرده اند که چون خوابی در شب جمعه نماز شب بکنی در
 رکعت اول بعد از حمد قل هو الله احد بخواند و در رکعت
 دوم قل یا ایها الکافرون و در رکعت سوم سویم الله سجده
 و در رکعت چهارم یا ایها المدثر و در رکعت پنجم حم سجده
 یا سوره و النجم و در ششم سوره تبارک الذی و در رکعت هفتم
 یس و در رکعت هشتم واقعه و در رکعت شفع قل أعوذ برب
 الفلق و قل أعوذ برب الناس و در نماز و قل هو الله احد
 و سید ابن طاووس در جمال الاسبوع از کتاب کرا جلی دعایابی
 نماز تهجد شب جمعه را باین ترتیب روایت کرده است چون نماز
 و در رکعت اول سلام بگوید این دعا بخواند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَاعْنِي
 عَلَى طَاعَتِكَ وَوَقْفَتِي لِعِبَادَتِكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ حَبْرَةَ
 وَمِنْكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ اجْعَلْ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي وَالنُّورَ
 فِي بَصَرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَرِزْقًا وَاسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا

مَخْطُومٍ قَاذِرٍ قِنَى اَللّٰهُمَّ وَسَلِّمْ لِمَا يَرْضِيكَ عَنِّي
وَابْعَدْ اَزْ رَكْعَتِ بِيَارِمٍ بِكُوبِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
النَّبِيِّينَ وَالْاَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ اَجْمَعِينَ وَاجْعَلْنَا
هَادِيْنَ مَهْدِيَّيْنِ غَيْرِ ضَالِّيْنَ وَلَا مُضِلِّيْنَ
سِلْمًا لَا وِلْيَاكَ وَحَرْبًا لَا عَدَاؤَكَ تُحِبُّ مَنْ
اَطَاعَكَ وَتَغْضِبُ مَنْ خَالَفَكَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ
لِي نُوْرًا فِي قَلْبِي وَصِدْرِي وَسَمْعِي وَبَصَرِي
وَسُغْرِي وَبَشَرَتِي وَلَحْمِي وَعَظْمِي وَنُوْرًا يُحِيْطُ
بِي اَللّٰهُمَّ اهْدِنِي لِلرَّشَادِ وَالطُّفْلِ بِالسَّدَادِ
وَاكْفِنِي شَرَّ الْعِبَادِ وَارْحَمْنِي يَوْمَ الْمَعَادِ بِرَبِّكَ
اَزْ رَكْعَتِ شَشْرَمَيْنِ وَمَا نَجْوَانَا اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْتَ الْمُفْضِلُ
الْمُنَانُ بِدَائِعِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَ
الْاَكْرَامِ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنْتَ ذُو الْجُودِ وَالْاِنْعَامِ صَلِّ عَلَى
خَيْرِ الْاَنْامِ مُحَمَّدٍ رَسُوْلِكَ وَآلِهِ الْمُعْصُوْمِيْنَ
الطَّاهِرِيْنَ الْاَكْرَامِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي سَأَلْتُكَ الْفَقِيْرُ وَ
عَبْدُكَ الْمُسْتَجِيْرُ الْخَائِفُ مِنْ عَذَابِكَ الرَّاجِي
بِفَضْلِكَ وَتَوَايِكَ فَاَجِدْ فَقْرِي بِنِعْمَتِكَ وَاجِرْني

مِنْ كَثِيرٍ بِرَحْمَتِكَ وَأَمِنْ خَوْفِي بِغُفْرَانِكَ وَحَقِّقْ لِي
 بِإِحْسَانِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي مُسْتَغْفِرُكَ فَاعْفُ عَنِّي تَائِبٌ إِلَيْكَ
 قَتَبْتُ عَلَى وَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي كُلِّهَا قَدْ يَمَسُّ وَحْدَ نِيَّتِي
 اللَّهُمَّ لَا تُجْهِدْ بَدَايِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَاءِي وَ
 لَا تُجْعِلْ النَّارَ مَأْوَايَ بَدَأَ رُكْعَتِ هِشْمٍ بِكَوْبِ اللَّهِ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ وَعَلَى
 الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ أَهْلَ بَيْتِي وَلَا تَقِدْنِي فِي سُوءِ
 اسْتِنْقَانِي مِنْهُ أَبَدًا وَلَا تَكْلِبْنِي صَالِحًا مَا أَعْطَيْتَنِي
 أَبَدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ اللَّهُمَّ أَنْتَ أَنْتَ
 الْحَقُّ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ
 حَقٌّ اللَّهُمَّ لَكَ اسْلَمْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ
 وَإِلَيْكَ خَاصَمْتُ وَحَاكَمْتُ اللَّهُمَّ ادْرَعْ عَنِّي
 شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَاصْرِفْ عَنِّي كُلَّ ضَرٍّ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ
 وَابْدَأْ بِهَيْمٍ فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاخْلُمْ بِهِمُ الْخَيْرَ فِي كُلِّ
 خَيْرٍ وَاهْلِكْ عَدُوَّهُمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْإِنْسِ

وَالْآخِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ وَكُفْتَ اسْتَكَرْتُ وَتَوَدَّعْتُ
 وَشَبَّهْتُ بِمَا يَنْبَغِي وَاسْتَغْنَيْتُ بِكَ بِفَضْلِ
 لَيْلَةِ الْجُمُعَةِ وَخُرْمَتِهَا وَشَرَفِهَا وَمَقَرِّ لَيْلَتِهَا وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الدَّالِّ عَلَيْهَا
 وَالذَّاعِي إِلَى لَيْسَانِ الْمَعْرُوفِ بِهَا وَالْمُنْتَبِهَ عَلَى قِلَابِهَا
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ خَيْرَ
 الْأَنْبَاءِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْبَرَّةِ الْكَرَامِ وَأَنْ تَجْعَلَنِي
 مِنَ الصَّوَامِ وَحُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزَوَّاقِدِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ أَفْضَلُ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ وَقَاصِدِ الشَّاهِدِ
 الْعِظَامِ أَكْفَى شَرِّ الْأَنْبَاءِ وَاجِدِ امْرَأَتِي فِي الدِّينِ وَالْدُّنْيَا
 عَلَى أَحْسَنِ النِّظَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَنِي
 إِلَيْهِ مِنْ مَعْرِفَةِ حَقِّ هَذِهِ اللَّيْلَةِ الشَّرِيفَةِ وَيَوْمِهَا
 وَوَقَفْتَنِي لَهُ مِنْ ذِكْرِكَ فِيهَا اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ دُعَائِي
 فِيهَا مُجَابًا وَعَمَلِي مُتَقَبُولًا وَذِكْرِي لَكَ فِيهَا مُرْفُوعًا
 وَلَا تَسْلُبْنِي مَا عَرَفْتَنِي وَأَدْرَمْتَنِي مَا أَوْلَيْتَنِي وَاسْتَمَلْتَنِي
 بِالسَّعَادَةِ مَا أَبْقَيْتَنِي وَارْحَمْنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ الشَّرِيفَةِ مَغْفِرَةً مَا حَيَّةً

لِلْمُعَاصِي تَوْفِيقًا مِنَ الْيَمِينِ عَقَابًا بِكَ وَتُبَشِّرْ بِعَظِيمِ ثَوَابِكَ
 اللَّهُمَّ اشْرِكْ فِي صَلَاحِ دُعَائِي وَالْيَمِينِ وَوَلَدِي وَأَخِي
 فِيكَ وَأَهْلِي وَعُمَّائِي بِرَحْمَةٍ مِنْكَ جَامِعَةٍ لِأَنَّكَ
 ذُو الْقُدْرَةِ الْوَاسِعَةِ وَأَنْتَ تَوَانِدُ أَيْنَ دُعَاؤِي وَتَقْنُوتُ
 وَتَرْجُوَانِي بَعْدَ أَنْ تَزْجُوَانِي وَكُفْتَهُ اسْتَأْذِنَ بِرَوَايَتِهِ
 كَرَامَتِي بَعْدَ أَنْ تَزْجُوَانِي وَتَرْجُوَانِي بِكُفْتِهِ اسْتَأْذِنَ بِرَوَايَتِهِ
 اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ لَكَ الْمُلْكُ وَكَأَنَّكَ الْحَمْدُ تَحْيِي وَتُمِيتُ وَ
 تُمِيتُ وَتَحْيِي وَأَنْتَ الْحَيُّ لَا تَمُوتُ بَيِّنَاتُ
 الْخَيْرِ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تَوَلَّى اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ
 وَتَوَلَّى النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ
 الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا مَا قَدْ مَنَّا وَمَا أَخْرَجْنَا وَمَا أَشْرَكْنَا
 مَا أَعْلَنَّا وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا وَبَلِّغْنَا مِنَ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ آمَانًا وَافِضْ كُلَّ حَاجَةٍ هِيَ لَنَا بِأَيِّ
 التَّيْسِيرِ وَأَسْهَلِ التَّسْوِيلِ وَآتِنَا عَافِيَةً وَاحِدَةً
 عَافِيَةً بِسْمِ رَبِّكَ يَكُونُ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ

بِمِثْقَانِ فِي الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ كَرْتَضِيَتٍ بَسِيَارٍ وَارِدٍ وَجُودٍ
 شَبَّ جَمْعُهُ زَوْوَرَكُوتٍ نَافِلَةٍ مَصْبُوعٍ فَوَارِغٍ شَوْكٍ كَبُورٍ سُبْحَانَ الَّذِي
 خَلَقَ الْأَشْرَاقَ وَاجْرَ كُلَّهَا مِمَّا تَنْبِيتُ الْأَرْضُ مِنْ نَفْسِهِمْ
 وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ
 وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَغَيْثًا وَحِينَ تَهْبِطُ
 هَوَالِهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةُ هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ لَسْلَامُ الْمَوْجِبِ
 الْمُؤَيَّمِ بِالْعَزِيزِ الْجَبَّارِ الْمُتَكَبِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَافِ
 الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى لِيُجِبَ لَكُمْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ هُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ اسْتَنْقَذَ تَنَابُهً مِنْ
 الضَّلَالَةِ وَعَلَّمْتَنَا عَلَى يَدِهِ بَعْدَ الْجَهَالَةِ سَيِّدَنَا
 مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ ذِي الْإِنَابَةِ وَالِدِ الدَّلَالَةِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 الطَّاهِرِينَ ذَوِي الرِّيَاسَةِ وَالْعَدَالَةِ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا
 بِإِنْ تَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَصْرًا كَمَا
 حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا
 لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا
 أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

ابن قسطلی در عدة الداعی آورده که بخواند در ثلث آخر از شب جمعه
 سورة قدر را پانزده مرتبه بعد از آن دعا کند هر چه را که خواهد
 و صاحب مخبه نوشته که بخواند در شب جمعه دعای
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ
 که در ادعیه صباح و مساکدشت و دعای کسب و عمل
 شب نصف شعبان خواهد آمد ان شاء الله تعالی و همچنین دعای
 بخواند و دعای اللَّهُمَّ وَأَنْتَ اللَّهُ وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ و دعای
 يَا سَلَامُ الْمُؤْمِنِينَ الْمُتَّقِينَ و ادعیه صباح و مساکد ذکر کردیم
 و دعای اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَا أَسْأَلُ غَيْرَكَ و دعای
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ

اعمال روز جمعه

علامه مجلسی در مجمع الاسابیح پسند معتبر از حضرت رسول ص آورده
 که هر که در روز جمعه غسل کند و خود را پاکیزه گرداند و جامه های نیکو بپوشد
 و خود را خوشبو کند از بوی خوش زن خود و بنماز جمعه حاضر شود هر چه
 بیاید بایستد و پابر گردن مردم نگذارد کفاره گناهان او گردد و
 ازین جمعه تا جمعه آینده و سه روز دیگر زیاده بر آن و خدا بر او

اعمال روز جمعه

هر که خواهد دیگر مضاعف گرداند آنقدر که خواهد و در حدیث دیگر
 فرمود که جبرئیل ۴ مرا گفت که یک روز نه بگر و نه بوسه خوش بکن
 در روز جمعه البته ترک کن و اگر نداشتی باشی از بوسه خوشی ن
 خود استعمال نمائی بدرستی که ملائکه بوسه شمارا اشتیاق می نمایند
 و بالهائے خود را بر او می شناسند و در صفت اول مرتبه
 و در سایر صفات یک مرتبه و آنست معتبر و صحیح از حضرت صادق علیه السلام
 منقولست که در تفسیر آیه خذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ
 حضرت فرمود که مراد از زینت در عیدها و جمعه است و در حدیث
 صحیح دیگر فرموده که باید هر یک از شما غسل کند در روز جمعه و خود را
 خوشبو کند و ریش خود را شانه کند و پاکیزه ترین جامه های خود را
 بپوشد و مهیا شود برای نماز جمعه و باید که در آن روز بآرام
 دل و آرام تن باشد و عبادت خدا را نیکو بپوشد و بگوید که در آن روز بآرام
 بکند بدرستی که در روز جمعه حق تعالی مستوجب اهل زمین میشود که جنات
 ایشان را مضاعف گرداند و کسب حسن کا لصحیح از آن حضرت است
 منقولست که ترک مکن غسل را در روز جمعه که سنت مؤکده است
 و بوسه خوش بپوش و بهترین جامه های خود را بپوش و باید که فارغ
 شدن تو پیش از زوال باشد و چون زوال شود مستوجب نماز شود

بآرام تن و دل و فرمود که غسل واجب است در روز جمعه و بستن معتبر است
 حضرت امام موسی منقول است که زنان را نیز سنت است
 زینت کردن و بوی خوش کردن در جمعه و عیدها چنانچه مرد و زن
 سنت است و بستن موثق از حضرت صادق منقول است
 که سر را در هر جمعه بخیط می شستن اما آن می بخشند از پیسی و دیوگی
 و بستن معتبر از آن حضرت منقول است که هر که در روز جمعه شارب
 و ناخن بگیرد و سر را بخیط می بشوید چنان باشد که بنده آزاد گردد
 باشد و بروایت دیگر فرمود که ناخن و شارب گرفتن سر را بگل خطمی
 شستن در هر جمعه پریشانی را برطرف میکند و روزی زیاد میکند
 صحیح آنحضرت منقول است که ناخن گرفتن در روز جمعه امین می گرداند
 از خوره و دیوانگی و پیسی و کوری و اگر محتاج بگرفتن نباشد هر که
 کند مروی است که در ناخن گرفتن ابتدا بانگشت کوچک دست
 چپ کند و ختم بانگشت کوچک دست راست کند اما انگشتها
 پا اگر چه حدیث در ترتیب اونست اما اولی آنست که ابتدا
 بانگشت کوچک پائے راست کند و ختم بانگشت کوچک
 پائے چپ نماید پس وجه مذکور در او جاری نیست جهت آنکه
 در آنها انگشت شهادت نیست بلکه آنها در حکم صفت واحد اند

بود کلام بعض علماء و بزرگواران دیگر که در این مقرر احضریان بگردانند و در حدیث
 دیگر فرمود که هر که ناخن و شارب بگیرد در هر جمعه پیوسته از گناہان پاک باشد
 تا جمعه دیگر و بروایت دیگر هر که در هر جمعه ناخن بگیرد و پوست بر نیاند
 انگشتان او و بسند معتبر از حضرت رسالت ص مروی است که هر که
 در هر جمعه ناخن بگیرد و خدا در روز انگشتان او بیرون کند و در او راه
 داخل کند و آلبو کہرس حضرت صادق ع عرض کرد که مرا تعلیم نما چیرے
 کہ سبب زیادتی روزی من گردد و فرمود کہ در هر جمعه شارب و
 ناخن بگیر و در اخبار بسیار وارد شده است کہ شارب و ناخن
 گرفتن در هر جمعه امان می بخشد از یوانگی و خوره و بیسی و
 بسند معتبر از حضرت صادق ع منقول است کہ حق و لازم است
 بر ہر بالغی کہ در هر جمعه شارب و ناخن بگیرد و بطیبی خود را خوشبو
 کند و در حدیث معتبر از ان حضرت منقول است کہ ہر کہ ناخن
 خود را در روز نچسبند بگیرد و یکے را بگذارد و در جمعه بگیرد فقر و تشائی
 از و زائل گردد و بسند معتبر از ان حضرت منقول است کہ ہر شارب
 و ناخن در روز جمعه بگیرد و بگوید **بِسْمِ اللَّهِ وَ بِاللَّهِ وَ عَلَى سُنَّةِ**
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ حق تعالی بنویسد بر اے او بعد و ہر روز
 در نذر ناخن لثواب بندہ آزاد گردنے و بیمار نشود مگر بہ بیماری

مردن و بروایت صبح در وقت ناخن گرفتن بگوید یا الله و
 یا الله و علی سَلَام و رسول الله و اکاشته من بعدیه علیه
 و علیهم السَلَام و در وقت شارب گرفتن بگوید یا الله و
 علی سَلَام و رسول الله و مِلَّةِ آمیر المؤمنین و اکاشته
 علیهم السَلَام و بروایت دیگر در هر دو بگوید یا الله و یا الله
 و علی سَلَام و رسول الله و همه خوب است و احادیث در باب
 نوزه کشیدن در روز جمعه مختلف وارد شده است و اکثر احادیث
 دلالت بر استحباب می کند و در روایتی وارد شده است که
 مورث پیوسته و ظاهر موافق عامه وارد شده است و
 اول اقوی است و کسب معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول
 است که هر که در روز جمعه غسل کند و این دعا بخواند آتشش
 آن لاله لاله لا اله الا الله و خدا لا شریک له و آتشش
 آن محمد آعبد و رسوله اللهم صل علی محمد
 و آل محمد و اجعلنی من التوابین و اجعلنی من
 المستطهرین برائے او طهارت باشد تا جمعه آئیده یعنی
 از گناهان پاک شود با اعمال با طهارت معنوی و مقبول واقع
 شود و در بعض روایات در آخر دعا و الحمد لله رب العالمین

است و بلند معتبر منقول است که حضرت رسول ام جنت
 ایسر المؤمنین فرمود که یا علی در هر جمعه غسل کن اگر چه باید که تو
 روز خود را بفروشی و آب بخرسی و غسل کنی و گرسنه بمانی زیرا که
 پنج سنتی ازین بزرگ تر نیست و منقول است که چون حضرت
 ایسر المؤمنین هر گاه که راس زارش می نمود می فرمود که تو عاجز تر
 از کسی که غسل جمعه ترک می کند در روز جمعه و پیوسته در غم باشد
 تا جمعه دیگر و در روایتی وارد شده است که بعد از غسل جمعه
 این دعا بخواند اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي وَاقْ عَنِّي
 وَآخِرِ عَلَى لِسَانِي ذِكْرَكَ وَفِيكَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي
 مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ و در کتاب من لا یخضر دعا چنین است
 اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي وَطَهِّرْ غُسْلِي وَآخِرِ عَلَى لِسَانِي مُحَبَّةٌ
 مِنْكَ وَآحَادِيث در باب غسل جمعه مختلف است و اکثر علما
 قائل باستحباب شده اند و بعضی واجب دانسته اند و نیز مولف الحوط
 آنست که تا ممکن باشد ترک نکند و قصد واجب و سنت
 در کار نیست و قصد قربت کافی است و اگر پیش از ظهر میسر
 نشود بعد از ظهر تا شام سنت است بجا آوردن و نیت ادا و

قضا در کار نیست و اگر نشود تا شام روز شنبه قضا سنت است
 و کسیکه ترسد که در روز جمعہ آب بدست او نیاید سنت است
 کہ در روز پنجشنبہ ببل آورد و فضیلت غسل جمعہ
 صاحب شہاب الاخبار حدیثی از حضرت رسول خدا روایت
 کردہ کہ آنحضرت فرمود کہ دیدم در شب معراج در تحت عرش
 خداے عزوجل ہفتاد و شہر کہ ہر یک از انہا بقدر
 دنیا بود و پر بود آنہا از ملائکہ کہ تسبیح خداے تعالیٰ و تقدیس
 او می نمودند و می گفتند در آن تسبیح **اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ شَهِدَ**
الْجُمُعَةَ اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِمَنْ اغْتَسَلَ الْجُمُعَةَ
 یعنی بار خدا یا مزر کے را کہ حاضر شود نماز جماعت در روز جمعہ
 بار خدا یا یا مزر کے را کہ غسل جمعہ کند و بیش از شہید و مقالات
 تکلیفیہ از حضرت امام جعفر صادق روایت کردہ کہ آنحضرت
 فرمود کہ غسل جمعہ پاکیزگیست و کفارہ گناہان است از این
 جمعہ تا جمعہ آیندہ و ایضاً در کتاب مذکور مسطور است کہ حضرت
 باری تعالیٰ در مناجات حضرت موسیٰ فرمود کہ کسی کہ غسل کند
 در روز جمعہ می نویسم برائے او بعد دہر موسیٰ کہ در سر و بدن او
 دہ حسنہ و محوی کنم از وہ سیئہ و بلندی گردانم برائے او وہ در جہد

رافع قلم می گنم از دهنقا در روز هجرت عیسیان من کند هر روز منقلاد و توبه
 و می گردانم قبر او را و روضه از روضه های بهشت امتا و تامل
 جمعه را شیخ شهید رح در دروس ذکر فرموده که سنت است غسل بعد
 و اول است مابین طلوع فجر تا زوال و قضا است بعد از وقتا آخر روز
 شبیه و تعجیلا در روز پنجشنبه تیر جائز است محبت عذر مثل
 نیافتن آب در روز جمعه یا شدت سرما در سفر و صاحب
 مجمع المعارف حدیث نبوی م نقل کرده که از قطره از آب
 غسل فرشته خلق می شود و استغفار نماید برائے او تا روز قیامت
 و حدیث دیگر هر قطره حورے در بهشت دارد و هر موی از
 بدنش ثوابی دارد و خطای پاد و نزد تاجمه و گیو اگر میرد
 ثواب ششیک دارد در فضیلت تصدق هر روز
 جمعه کتب صحیح از حضرت امام محمد باقر م منقول است که
 ثواب تصدق در روز جمعه مضاعف است و آن حضرت م در
 هر جمعه یک اشرفی تصدق می فرمودند و کتب صحیح از ابو حمزه ثمالی
 منقول است که گفت یا حضرت امام زین العابدین م نماز صحیح
 کردم در مدینه در روز جمعه چون از تعقیب فارغ شدند بخانه تشریف
 بردند و من در خدمت آن حضرت م بودم پس کنیز خود را طلبیدند

و فرمودند که باید هر ساله که امر و زیاری و اطعام بدید و روزی که
 که روز جمعه است و از حضرت رسول خدا منقول است که باید
 در هر جمعه چیزی نیکویی تازه از سیوه و گوسشت بر آید و عیال
 خود ببرد تا آنکه شاد شوند بآیدن جمعه و کسب موقوف از حضرت
 امام موسی کاظم منقول است که هر که یک انار در روز جمعه
 ناشتا بخورد تا چهل روز دلش را نورانی گرداند و اگر دو انار
 بخورد تا هشتاد روز و اگر سه انار بخورد تا صد و بیست روز و اگر
 شیطان را از دور گرداند و هر که دسوسه شیطان از دور گرداند
 معصیت خدا نکند و هر که معصیت خدا نکند داخل بهشت
 شود و در روایت دیگر منقول است که حضرت امام جعفر صادق
 در شب جمعه انار تناول می فرمود و از حضرت امام جعفر صادق
 منقول است که تصدق کردن در شب جمعه و روز جمعه بر
 هزار اوقات دیگر زیادتی دارد در ثواب الاعمال
 مروی است که ساله نجیب حضرت امام جعفر صادق
 آمد عصر بخشینه و سوال کرد او را و نمود پس متوجه کسانی شدند
 که در مجلس نشسته بودند فرمود آگاه باشید که در نزد ما هست
 چیزی که صدقه با و توان داد لیکن صدقه در روز جمعه مضاعف

می شود چندین ضعف و در حد عالم الاسلام موی است

از حضرت امام محمد باقر که فرمود و اعمال مضاعف می شوند روز جمعه

پس زیاد کنید و از نماز و صدقه و دعا و در حد عالم الاسلام

مردی است از حضرت امام محمد باقر که هرگاه اراده داری که تصدق

کنی بچیزهای پیش از جمعه یک روز پس تاخیر کن آنرا تا روز

جمعه و در فقه الرضا منقول است که آنجناب فرمود

روز جمعه روز عید است برای امت من پس بسیار صدقه دهید در آن روز

در میان امری چند است که در

سرا و در جمعه از آنها احتراز باید نمود

تنبه معتبر از حضرت امام علی نقی علیه السلام منقول است که

مکروه است سفر کردن در حوائج سعی نمودن در روز جمعه پیش از

زوال از جهت فوت شدن نماز اما بعد از نماز جایز است

و موجب برکت است و از حضرت امام رضا منقول است

که ایمان بخدا ندارد کسی که در روز جمعه پیش از نماز جمعه سفر کند

و خدا را تعالی او را در آن سفر حفظ نماید و اهل او را نیز حفظ

نمکند و از فضل خود او را روزی ندهد مؤلف گوید که

این حدیث محمول است بر سفر بعد از زوال زیرا که خلافی نیست

در آن که بعد از زوال روز جمعه سفر کردن حرام است کسی را که نماز را در روز جمعه
 ساقط نباشد و بعد از صبح و پیش از زوال مکروه است
 و شیخ محمد بن الدین هم از حضرت رسالت پناه روایت
 کرده است که هر که در روز جمعه سفر کند دو ملک که بر او موقوف است
 او را نفرین می کنند که حفظ خدا درین سفر با تو نباشد
 و حاجت برآورده نشود و نفستل کرده است که
 صیاد در روز جمعه پوسته لشکارهای میرفت
 و نماز جمعه حاضر نمی شد روزی خود و استریش به زمین فرو رفتند
 و نهنگائی که مردم رسیده اند که گوشه او دم استر نمایان بود و باقی
 بزین فرو رفته بود و ایضا نقل کرده است که جماعتی به
 رفتند در وقت نماز جمعه چون فرود آمدند آتش در خیمه ایشان
 گرفت بے آنکه آتش به بینند و دیگر بے اسب رفت و
 از اسب افتاد و پایش شکست و از حضرت امام جعفر صادق
 منقول است که بایک نیست سفر کردن در شب جمعه و در حد
 معتبر از حضرت امام جعفر صادق منقول است که حضرت
 رسول خدا فرمود که هر که یک بیت شتر بخواند در شب جمعه یا در روز جمعه
 در آن شب و در آن روز بهره از ثواب بغیر آن نداشته باشد در

روضۃ الاذکار آورده که سنت است خطاب کردن
 در روز جمعه و در او ثواب بسیار است از آنجمله آنکه حضرت پیغمبر فرمود بحضرت
 علی بن ابی طالب که یا علی یک درهم در خطاب افضل است
 از هزار درهم در غیر او که همه در راه خداست تعالیٰ صرف شود
 بعد از آن فرمود که در خطاب چهارده خصلت است بطرف
 میکند با دگوش را و جدا میدهند چشم را و نرم میکند دماغ را و پاکیزه
 میکند بوی را و محکم میکند دندان را و بر طرف میکند بوی
 زیر بغل را و کم میکند وسوسه شیطان را و در خاک میشود با و
 ملائکه و خوشحال میشود با و مؤمنان و خشکی من میشود با و کافر
 از میت است و پاکیزگی است و حیا میکند از و منکر و نیکم
 و او بر امان است در قبر و در فضیلت صلوات
 بر محمد و آل محمد و کیفیت آن و
 فضل و کیفیت زیارت ایشان و
 سائر مومنان بعد معتبر از حضرت امام رضا
 منقول است که حضرت رسول خدام فرمود که هر که در روز جمعه
 صد مرتبه صلوات بر من فرستد حق تعالیٰ شصت حاجت او را
 بر آورد و شصت از برای دنیا و شصت از برای آخرت و از حضرت

امام محمد باقر منقول است کہ ہر عبادت در روز جمعہ نزد من محبوب
 نیست از صلوات بر محمد و آل مطہر او و پسند مستبر از حضرت صادق
 منقول است کہ در روز قیامت حق تعالی روز ہار الصلوٰۃ بخشن
 در آورد و بصورتی کہ مردم شناسند و روز جمعہ در پیش آسمان و زمین
 عروس صاحب جمال و کمال کہ بخانہ داماد برزند پس بایستد
 بر درہشت و روز ہارے دیگر در عقب او باشند پس شہادت
 دهند و شفاعت نمایند بر اے ہر کہ صلوات بر محمد و آل محمد
 فرستد و فرمود کہ اقلش صد مرتبہ است و بہتر آنست کہ بعد
 از عصر باشد و افضل آنست کہ چہین گوید اللہم صل
 علی محمد و آل محمد و عجل فرجہم و حرر
 حدیث مستبر دیگر از آن حضرت منقول است کہ ہر کہ
 در روز جمعہ بعد از نماز صبح گوید اللہم اجعل صلوات
 ملائکت و حاملہ عرشک و جمیع خلقک
 و سمائک و ارضک و انبیائک و رؤساک علی
 محمد و آل محمد و آن روز گناہے برا و نوشتہ نشود
 و بروایت دیگر فرمود کہ ہر کہ بعد از نماز جمعہ و نماز صبح در روز جمعہ
 گوید اللہم اجعل صلواتک و صلوات ملائکت

وَرُسُلِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ تَاكِيسَالِ بِرَاوِثَا بِنِ نَوَاشَةِ
 نَشُو دَوْرِ حَدِيثِ دِیْگَرِ فَرَسُو دِهْ کِه هَر کِه رُزِ جَمْعِه صَدْرْتِه صَلَوَاتِ
 فَرَسْتِه صَدْرْتِه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ سَرَقِبَا وَآثُوْبُ لَآلِیَهْ بَکُویدِ وَصَدْرْتِه
 قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ نَحْوَانْدَالِبْتِه اَمَزِیدِه شُو دَوْرِ سَیْدِ ابْنِ طَلَاوُسْ
 وَکِتَابِ جَمَالِ الْاَسْبُوْعِ اَوْرُو دِهْ کِه بَکُویدِ نَزْدِ طَلُوْعِ فُجْرِ رُزِ جَمْعِه
 اَصْبَحْتُ فِي ذِمَّةِ اللّٰهِ وَذِمَّةِ مَلَائِكَتِهِ وَذِمَّةِ اَنْبِیَاۤیْهِ
 وَرُسُلِهِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَذِمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَذِمَّةِ
 اَهْلِ وَصِیَّاءٍ مِنْ اَلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ اَمَنْتُ بِسِرِّ
 اَلِ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ وَعَلَانِیَّتِهِمْ وَظَاهِرِهِمْ
 وَبَاطِنِهِمْ وَآشْهَدُ اَنْهُمْ فِي عِلْمِ اللّٰهِ وَطَاعَتِهِ
 کَمُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَآخِرُهُ وَازْ حَضْرَتِ رَسَالَتِ
 مَنْقُولِ اَسْت کِه فَرَسُو دِهْ کِه لِیَارِ وِرُو دِ فَرَسْتِیدِ بَرَسْنِ دِرِ رُزِ جَمْعِه کِه هَر
 بَرَسْنِ صَلَوَاتِ بَیْشْتَرِ فَرَسْتِه دِرِ رُزِ قِیَامَتِ بَرَسْنِ نَزْدِکِ تَرْخَوَاهِدِ
 بُو دِ وَنَزْرَلَتَشْ نَزْدِ مَن عَظِیْمِ تَرْخَوَاهِدِ بُو دِ هَر کِه دِرِ رُزِ جَمْعِه صَدْرْتِه
 بَرَسْنِ صَلَوَاتِ فَرَسْتِه دِرِ رُزِ قِیَامَتِ رُو سِ اَوْنُوْرَانِی بَاشَدِ
 وَهَر کِه دِرِ رُزِ جَمْعِه هَر اَرْمَرْتِه بَرَسْنِ صَلَوَاتِ فَرَسْتِه نَمِیْرِ وَتَا جَا بَایْ
 خُوْرَادِ بَیْشْتِ بَیْنِدِ وَازْ حَضْرَتِ صَادِقِ مَن مَنْقُولِ اَسْت

کہ ہر کہ بعد از نماز ظہر و نماز صبح در روز جمعہ بگوید اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَحِلَّ قَدَرُ جَهَنَّمَ نَسِرْدَتَا حَضْرَت
 قائم علیہ السلام را دریا بدو اگر صد مرتبہ این صلوات را
 بخواند حق تعالیٰ شصت حاجت او را بر آوردشی از
 حاجات دنیا و دینی از حاجات آخرت و ایضا از انحضرت
 منقول است کہ چون صبح روز جمعہ طالع میشود حق تعالیٰ ملکہ
 چندی فرستد کہ ثواب صلوات بر محمد و آل محمد را بنویسد و بسند صحیح
 از انحضرت م منقول است کہ صلوات بر محمد و آل محمد در مابین
 ظہر و عصر برابر است با ہفتاد حج و اگر بعد از عصر روز جمعہ بگوید
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَلَا وَصِيْلًا
 الْمَرْضِيَّيْنِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ
 بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَعَلَىٰ أَسْرَاقِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ حق تعالیٰ لے ثواب جن و انس را در
 روز باری عطا کند و در روایت دیگر کہ این صلوات را بعد از عصر بخواند حق تعالیٰ صد ہزار مرتبہ
 او بنویسد صد ہزار گناہ از او محو کند و صد ہزار حاجت او را بر آورد و صد ہزار
 درجہ او را در بہشت بلند کند و این صلوات بسند ہائے بسیار وارد
 شدہ است و در بعض روایات چنین است وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ

وَ عَلَيْهِمْ وَ بَشَدِّ صَمِيعٍ اَزْ حَضْرَتِ صَادِقٍ مَقُولٌ هَسْتُ كَهْ تَجْعَلُ عَمَلُ مَدْرُورٍ
 جَمْعُهُ بَهْرَنِيَّتْ اَزْ صَلَوَاتِ بِرْمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ اَرْجُو صَدْرُ وَ كَيْفِ مَرْيَبَانِ
 رَاوِي گُفْتُ كَهْ چَكُونَه صَلَوَاتِ فَرْسَتَهْمُ پَرَايَشَانِ فَرْسُو كَهْ مِيگُو بُد
 اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ وَ اَنْبِيَائِكَ
 وَ رُسُلِكَ وَ جَمِيعِ خَلْقِكَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ اَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ وَ عَلَيْهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ قَبْرُ كَاتَهْ دَهْتَرِي صَلَوَاتِي
 كَهْ فَرْسَادَه شُوْد بِرْمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ دَرْ رُوزِ جَمْعَه صَلَوَاتِ جَامِعَه اَسْتُ
 كَهْ شَيْخِ دَرْ مَصْبَحِ اَزْ قَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ حَضْرَتِ صَاحِبِ الزَّمَانِ عَسَلِيَه
 وَ عَلٰى آبَائِهِ الصَّلَوَاتُ وَ السَّلَامُ وَ تَكْرِيْدَه كَهْ بَرَاءْدِ نَسْخَه وَ رَكْعَه هَيْتِ اَبِي سَن
 ضَرَابِ اَصْفَهَانِي وَ اَنِ نَسْخَه اَيْنِ اَسْتُ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَ خَاتَمِ
 النَّبِيِّيْنَ وَ حُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ الْمُتَّجِعِيْنَ فِي الْعِثَاقِ
 الْمُصْطَفِيْ فِي الظِّلَالِ الْمُطَهَّرِيْنَ كُلِّ افْتِرَاقِ الدَّرْعِي
 مِنْ كُلِّ عَيْبٍ اَلْمَوْمِلِ لِلنَّجَاةِ الْمُرْتَبِيْ لِلشَّفَاعَةِ
 الْمَفْوُضِ اِلَيْهِ دِيْنِ اللهِ اَللّٰهُمَّ شَرِّفْ بُنْيَانَهُ وَ عَظِّمْ
 بَرُّهَانَ وَ اَفْلَحْ حُجَّتَهُ وَ اَرْقُمْ دَرَجَتَهُ وَ اَضِيْ نُورَهُ وَ بَيِّضْ وَجْهَهُ
 وَ اَعْطِ الْفُضْلَ وَ الْفَضِيْلَةَ وَ الْوَسِيْلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْوَفِيْقَةَ

وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِيْطُكَ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
 وَصَلِّ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ
 وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ وَسَيِّدِ الْوَصِيَّةِ وَحُجَّةِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ زَوْجَتِهِ
 وَبِكِ اللَّهُ أُمِّ حُجَّجِ اللَّهِ عَلَيْهَا وَعَلَى آيِبِهَا وَزَوْجِهَا وَأَوْلَادِهَا
 صَلَوَاتُ اللَّهِ وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى
 الْحُسَيْنِ ابْنِ عَلِيٍّ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى
 عَلِيِّ ابْنِ الْحُسَيْنِ سَيِّدِ الْعَابِدِينَ وَإِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ
 وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ
 صَلِّ عَلَى مُوسَى ابْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
 الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ ابْنِ
 مُوسَى إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الْمُرْسَلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ابْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
 الرُّسُلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
 إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الرُّسُلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَصَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ
 الرُّسُلِينَ وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى الْخَلْفِ
 الْهَادِي الْمُحَمَّدِيِّ إِمَامِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَارِثِ الرُّسُلِينَ
 وَحُجَّةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
 الْأَيِّمَةِ الْهَادِيْنَ الْعُلَمَاءِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ الْمُتَّقِينَ
 دَعَائِهِمْ دِينِكَ وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَحُجَجِكَ عَلَى خَلْقِكَ
 وَخُلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ الَّذِينَ اخْتَرْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ
 اصْطَفَيْتَهُمْ عَلَى عِبَادِكَ وَأَرْضَيْتَهُمْ لِدِينِكَ وَ
 خَصَّصْتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ وَجَلَّلْتَهُمْ بِكَرَامَتِكَ
 وَغَشَّيْتَهُمْ بِرَحْمَتِكَ وَرَبَّيْتَهُمْ بِنِعْمَتِكَ وَالْبَسْتَهُمْ
 تَوْرَكَ وَرَفَعْتَهُمْ فِي مَلَكُوتِكَ وَخَفَّفْتَ لَهُمْ مَلَأَتِكَ
 وَشَرَّفْتَهُمْ بِبَيْتِكَ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوةً كَثِيرَةً
 دَائِمَةً طَيِّبَةً لَا يُحِيطُ بِهَا إِلَّا أَنْتَ وَلَا يَسْعَاهَا إِلَّا عِلْمُكَ

وَلَا يَخْصِيهَا أَحَدٌ عَدْرِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُحْيِي مُنْتِكَ
 الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ الدَّلِيلِ إِلَيْكَ مُحِجَّتِكَ عَلَى
 خَلْقِكَ وَخَلِيفَتِكَ فِي أَرْضِكَ وَشَهِيدِكَ عَلَى عِبَائِكَ
 اللَّهُمَّ اعْزِزْ نَصْرَهُ وَمُدِّدَ فِي عُمُرِهِ وَتَرَاتِينَ الْأَرْضِ بِطَوْلِ
 بَقَائِهِ اللَّهُمَّ اكْفِهِ نَجَى الْحَايِدِينَ وَاعِزَّهُ مِنْ شَرِّ
 الْكَائِدِينَ وَأَنْزِجْ رَعْنَهُ إِرَادَةَ الظَّالِمِينَ وَخَلِّصْهُ
 مِنْ أَيْدِي الْجَبَّارِينَ اللَّهُمَّ اعْطِهِ فِي نَفْسِهِ وَدَرَجَاتِهِ
 وَشَيْعَتِهِ وَرَعِيَّتِهِ وَخَاصَّتِهِ وَعَامَّتِهِ وَعُدْوَهُ وَجَنِّبِ
 أَهْلَ الدُّنْيَا مَا يَقْرُبُ عَيْنَهُ وَتُسْرِبُهُ نَفْسَهُ وَبَلِّغْ أَفْضَلَ
 مَا آمَلَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 جَدِّ مَا أُمْنِي بِهِ مِنْ دِينِكَ قَاتِلِ مَا بَدَّلَ مِنْ كِتَابِكَ
 وَأَطْمَئِنَّ بِهِ مَا غَيْرَ مِنْ حُكْمِكَ حَتَّى يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى
 يَدَيْهِ غَضًا جَدِيدًا خَالِصًا مُخْلِصًا لَا شَكَّ فِيهِ وَلَا
 شُبُهَةَ مَعَهُ وَلَا بَاطِلَ عِنْدَهُ وَلَا بُدَّ عَتَا لَدَيْهِ اللَّهُمَّ
 تَوَرَّيْ بِنُورِهِ كُلَّ ظُلْمَةٍ وَهْدِ بِرُكْنِهِ كُلَّ بَدْعَةٍ
 وَأَهْدِ قُلُوبَهُمْ كُلَّ ضَلَالَةٍ وَأَقْصِمِ بِهِ كُلَّ جَبَّارٍ
 وَأَخْمِدْ بِسَيْفِهِ كُلَّ نَارٍ وَأَهْلِكْ بِعَدْلِهِ جُورَ كُلِّ جَابِرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَصَفْعُهُ ١٢
 عَمَّارُ الصَّحَاحِ

وَأَجْرُ حُكْمَةٍ عَلَى كُلِّ حَكِيمٍ وَأَذِكْ بِسُلْطَانِهِ كُلَّ سُلْطَانٍ
 اللَّهُمَّ أَزِلْ كُلَّ مَنَاقِبَةٍ وَأَهْلِكَ كُلَّ مَنَ عَادَاةٍ وَأَمْكُرْ بِمَنْ
 كَادَهُ وَاسْتَأْصِلْ مَنْ بَحَّدَهُ حَقُّهُ وَاسْتَغْنِ يَأْمُرُهُ بِوَعْدِهِ
 فِي إِنْخِلَافِ نُورِيهِ وَأَسْرَادِ إِخْمَادِ ذِكْرِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ الْمُصْطَفَى وَعَلَى نِالِ الْعَرْشِ قُضَى وَقَالِمَةِ الزَّهَرِ وَالْحَسَنِ
 الرِّضَاءِ وَالْحُسَيْنِ الْمَصْفَى وَجَمِيعِ الْأَوْصِيَاءِ مَصْبِيحِ
 الدُّجَى وَأَعْلَامِ الْهُدَى وَمُنَارِ الثَّقَلَيْنِ وَالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى
 وَالْحَبْلِ الْمَتِينِ وَالْقِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ وَصَلِّ عَلَى
 وَلِيِّكَ وَوَلَاةِ عَهْدِكَ وَالْأَيْمَتِ مِنْ وَلَدِهِ وَمُتَدَفِي
 أَعْمَارِهِمْ وَزُرْعَةِ فِي أَجَالِهِمْ وَبَلَّغُهُمْ أَقْصَى أَمَالِهِمْ
 دُنْيَا وَدُنْيَا وَآخِرَةً لَا تَكُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَشَيْءٍ
 طَوْسِي وَسِيدِ بْنِ طَاوُسٍ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَزْهَرَتْ صَادِقُ مَرْوَا
 كَرْدَه اند که هر که خواهد قبر حضرت رسالت و قبور ائمه علیهم السلام
 زیارت کند در شهر خویس در روز جمعه غسل کند و دو جامه پاکیزه
 بپوشد و بیرون رود بسوی بیابان و صحرائی پس چهار رکعت نماز
 بکند بدو سلام و هر سوره که میسر شود بخواند پس بجمیع از سلام دویم
 رو قبله بایستد و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ

۱
 مناقب ائمه
 ۱۹۳

وَتَرْجَاهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ
 الْمَرْضِيُّ وَالسَّيِّدَةُ الْكَرِيمَةُ وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ
 وَالتَّبَاطُكُ الْمُنْتَجَبَانِ وَالْأَوْلَادُ الْأَعْلَامُ وَالْأُمَمَاءُ
 الْمُنْتَجُونَ جِئْتُ أَنْفِطَاءً لَكُمْ وَلِأَبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ
 الْخَلَفِ عَلَى بَرَكَةِ الْحَقِّ فَقُلْتُ لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي
 لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ لِدِينِهِ فَمَعَكُمْ
 مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ إِنِّي لَمِنَ الْقَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ
 مُقَرَّبٌ بِرَحْمَتِكُمْ لَا أَنْكِرُ إِلَهَ قُدْرَةً وَلَا أَرْعُمُ لَهَ
 مَا شَاءَ اللَّهُ بِبُحْبُوحِ الْمَلَائِكَةِ وَالْمَلَائِكَةِ يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَاءِ
 جَمِيعِ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ
 وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَبِرَوَايَتِ
 دِيكَرِ زِيَارَتِ رَادِ بِامِ خَانَةِ خُودَكُنِ وَدَرْ كِتَابِ عُرُوسِ
 حَضْرَتِ صَادِقٍ رَوَايَتِ كَرْدِ اسْتِ كِهْ سَلْمَانِ فَارَسِي رِضْوِ
 رُزْ جَمْعِ قَبْرِ سَائِي نِ گَزِشْتِ پَسِ اِلْتِيَادِ وَگَفْتِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 يَا أَهْلَ الدِّيَارِ قَبِغَمَ دَارِ قَوْمِ مُؤْمِنِينَ يَا أَهْلَ الْجَمْعِ
 هَلْ عَلِمْتُمْ أَنَّ الْيَوْمَ جُمُعَةٌ لِعَنِي سَلَامُ بِرَشْمَا بَادَا
 اِهْلِ خَانَةِ بَا حُوبِ خَانَةِ اِلْتِ قَبْرِ بَرَايِ مُؤْمِنَانِ اِهْ كَرُوهُ آيَا

سیدانید که امروز جمعه است چون بخانه برگشت خوابید یک از مردگان
 آن قبرستان بخواب او آمد و گفت یا ابا عبد الله آمدی بنزد من
 و بر ما سلام کرده و ما جواب سلام تو گفتیم و گفتی که سیدانید که
 روز جمعه است سیدانم و این را هم سیدانیم که مرغان در روز
 جمعه میگویند سُبُّوْحٌ قَدْ دُوسَ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوْحِ سُبُّوْحٌ
 رَحْمَتُكَ غَضَبُكَ مَا عَرَفَتْ عَظَمَتُكَ مَنْ حَلَفَ بِاسْمِكَ
 كَاذِبًا يَفْعَلْ عَظَمَتُكَ تَرَانِمِ دَانِدِ كَسْمِكَ قَسَمِ صَوْنِ نِیَامِ مَقْدَسِ تُو
 یادمی کند و بسند معتبر از امام محمد باقر ع منقول است که
 زیارت کنید مردگان را در روز جمعه که سیدانند که زیارت
 ایشان رفته است و شاد میشوند و در روایتی وارد شده است
 که هر که قبر پدر و مادر خود را یا یکی از ایشان را در هر جمعه زیارت کند
 آمرزیده شود و او را نیکو کار بپدر و مادر بنویسند در کتاب
 روضه الاذکار ذکر کرده اند که چهار رکعت نماز زیارت
 کند یا شش رکعت یا هشت رکعت و این افضل است و اقلاً
 دو رکعت نماز کند بعد از آن رو بجانب مشهد حضرت امام حسین علیه
 السلام کند و گوید اَنَا مُوَدِّعُكَ يَا مُوَدِّعُ لَامِي وَابْنِ مُوَدِّعِ
 سَيِّدِي وَابْنِ سَيِّدِي يَا عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ وَمُودِّعُكُمْ

يَا سَادَاتِي يَا مَعْتَرِ الشُّهَدَاءِ فَعَلَيْتُكُمْ سَلَامُ اللَّهِ
 وَرَحْمَتُهُ وَبَرَكَاتُهُ آمَنَّا بِزِيَارَتِ صَاحِبِ الْأَمْرِ وَرُوزِ
 جَمْعِهِ أَزْجَلِ سُنَّتِ مُوَكَّدِهِ اسْتَخْلَصْنَا شَيْخَ شَيْدِ رَحْمَةِ اللَّهِ وَكِتَابِ
 دُرُوسِ ذِكْرِ كَرَمِهِ اسْتَحَبَّ اسْتِزَارَتِ حَضْرَتِ صَاحِبِ الزَّانِ
 فِي كُلِّ مَكَانٍ وَدَرْ هَرْ زَمَانٍ وَچُونِ رُوزِ جَمْعِهِ مَحْضُوصِ آنْخَضْرَتِ
 اسْتِ اسْتَحْبَابِ زِيَارَتِ آنْخَضْرَتِ دَرِ آنِ رُوزِ مُوَكَّدِ
 وَزِيَارَتِ آنْخَضْرَتِ ۴ اِنْ اسْتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ
 اللَّهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ فِي خَلْقِهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي بِهِ يَهْتَدِي
 الْمُتَّقُونَ وَيُفْرَجُ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 أَيُّهَا الْمُهْتَدِيُّ الْخَائِفُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْوَلِيُّ النَّاصِحُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَفِينَةَ النَّجَاةِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ الْحَيَاةِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَعْدَنَ الْعُلُومِ وَالْبَيِّنَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْضِعَ
 الْأَمْرِ الرَّبَّانِيَّةِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ نَبِيِّكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ عَجَلِ
 اللَّهُ لَكَ مَا وَعَدَكَ مِنَ النَّصْرِ وَظُهُورِ الْأَمْرِ

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنَا مَوْلَى لَكَ عَارِفٌ بِأَوْلَاكَ وَ
 أَحَدُكَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ بِكَ وَيَا هَلْ بَيْتُ نَبِيِّكَ أَنْتَظِرُ
 ظُهُورَكَ وَظُهُورَ الْحَقِّ عَلَى يَدَيْكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ يُجْعَلَنِي مِنَ الْمُنْتَظَرِينَ
 لَكَ وَالْمُتَابِعِينَ وَالْمُتَأَصِّرِينَ لَكَ عَلَى أَعْدَائِكَ
 وَالْمُسْتَشْمَلِينَ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي جُمْلَةِ أَوْلِيَاءِكَ
 يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ هَذَا يَوْمُ الْجُمُعَةِ
 وَهُوَ يَوْمُكَ الْمُتَوَقَّعُ فِيهِ ظُهُورُكَ وَالْفَرَجُ فِيهِ لِلْمُؤْمِنِينَ
 عَلَى يَدَيْكَ وَقَتْلُ الْكَافِرِينَ بِسَيْفِكَ وَأَنَا يَا مَوْلَايَ عَرَفِيهِ
 ضَيْفُكَ وَجَارُكَ وَأَنْتَ يَا مَوْلَايَ كَرِيمٌ مِنَ أَوْلَادِ الْكَرِيمِ
 وَمَأْمُورٌ بِالْإِحْسَانِ فَاصْصِفْنِي وَأَجِرْنِي صَلِّ وَسَلِّمْ
 عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ دَعَا رُوَيْدِ

از حضرت امام زین العابدین علیه السلام که از ملحمات صحیفه
 کامله است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلِ
 قَبْلَ الْإِنشَاءِ وَالْآخِرَاءِ وَالْأَخِيرُ بَعْدَ قَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمِ
 الَّذِي لَا يَشْيُ مِنْ ذِكْرِهِ وَلَا يَنْقُصُ مِنْ شِكْرِهِ وَلَا يَخْجِبُ

مَنْ دَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَهُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنِّي أَشْهَدُكَ
 وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا وَأَشْهَدُ بِجَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ
 وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ
 مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَسُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَحَمَلَةِ
 عَرْشِكَ وَمَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأَ
 مِنْ أَصْنَانِ خَلْقِكَ إِنِّي أَشْهَدُ نَعْمًا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدِيلَ لَكَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ
 وَأَنْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَ
 رُسُولُكَ آذَى مَا حَمَلْتَهُ إِلَى عِبَادٍ وَجَاهِدَ
 فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَقَّ الْجِهَادِ وَأَنْتَ بِشَرِّ مَا هُوَ
 حَقٌّ مِنَ الثَّوَابِ وَأَنْتَ رُبَّمَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ
 اللَّهُمَّ تَبَيَّنْ عَلَى دِينِكَ مَا أَحْيَيْتَنِي وَلَا تُرْغِ
 قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَقَّابُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ
 وَاحْشُرْنِي فِي زُمرَتِهِ وَوَفِّقْنِي لِأَدَاءِ فَرْضِ
 الْجُمُعَاتِ وَمَا أَوْجِبْتَ عَلَيَّ فِيهَا مِنَ الطَّاعَاتِ

وَقَسَمْتَ لَا هَالِكًا مِنْ الْعِظَاءِ فِي يَوْمِ الْحِزَابِ إِنَّكَ
 أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ تَبْدِئُ وَتَرْجِعُ كُلَّ شَيْءٍ
 طَوْسِي رَحْمَةً وَكُفْمِي رَحْمَةً وَدُيْغِرَانِ بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ أَنْدَابُ اللَّهِ
 تَرَاهُمْ لَيْسَ بِسَمِيعٍ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَ
 مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَقَفَا خَرِبَهُ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ
 بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّرَ قَرِيبَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ
 بِعِلْمِهِ سُبْحَانَ ذِي الطُّوْلِ وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ
 ذِي الْمِنَّةِ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَمْرٍ شَيْءٍ وَمَنْتَهُ
 الرَّحْمَةُ مِنْ كِتَابِكَ وَبِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ
 الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ الثَّامَةِ وَتَمَّتْ كَلِمَاتُكَ صِدْقًا
 وَعَدًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ
 الْكَرِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَسْأَلُكَ بِمَا لَا يَبْعُدُ
 شَيْءٌ مِنْ مَسَائِلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَفَخْرًا
 وَأَنْ تُوسِّعَ عَلَيَّ سَرِيرِي فِي لَيْلِ مُنْكَ وَعَافِيَةِ سُبْحَانِ
 الْحَيِّ الْحَكِيمِ سُبْحَانَ الْحَكِيمِ الْكَرِيمِ سُبْحَانَ الْبَاقِ

الْوَارِثِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ
 بِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ عَوْدَةٌ
 رَوْنَجْمَعَه كَشَيْخ طوسي نور الهدى
 ومصباح مشجد آروده بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أُعِيذُ نَفْسِي بِوَيْتِ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَا رَدَّ وَقَائِمٍ وَعَدِيدٍ حَاسِدٍ
 وَمُعَانِدٍ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَ
 بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى
 قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ أَرَضَ بِرَحْلِكَ
 هَذَا امْتَغَسَلَ بَارِدٌ وَشَرَّابٌ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً طَهُورًا الْيَحْيَى بِهِ بَلَدَةٌ مَيِّتًا وَنُسْقِيهِ مِمَّا
 خَلَقْنَا أَنْعَامًا وَأَنَا سَيِّدُ كُلِّ شَيْءٍ الْآنَ خَفَّفَ اللَّهُ
 عَنْكُمْ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ يُرِيدُ اللَّهُ
 أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ فَيَكْفِيكُمْ اللَّهُ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْعَلِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى

آمُرُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَسَلَّمَ أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَأَعُوذُ بِقُدْرَةِ اللَّهِ
وَأَعُوذُ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْهِ وَسَلَّمَ تِلْكَ
دَرَبِيَّانِ فَضْلُ سُوْرَهَا سِتُّ كَه

سُنَّتِ اسْتِ كَه دَرِ هِرْ رُزْ جَمْعِه بِنُحْوَانْد

پیغِ طوسی رحمہ اللہ گفتہ است کہ سنت است بعد از نماز صبح
روز جمعہ صد مرتبہ سورۃ توحید بخواند و صد مرتبہ صلوة بر محمد و آل
محمد بفرستد و صد مرتبہ استغفار بکند و سورۃ نسا و سورۃ ہود
و سورۃ کہف و سورۃ صافات و سورۃ رحمن بخواند +
و بسند معتبر از حضرت امیر المومنین علیہ السلام منقول است
کہ ہر کہ سورۃ نسا در ہر جمعہ بخواند از فشار قبر ایمن گردد و از حضرت
امام محمد باقر علیہ السلام منقول است کہ ہر کہ سورۃ ہود در ہر جمعہ بخواند
حق تعالیٰ در قیامت او را در زمرہ پیغمبران محشور گردانند
و گناہانے کہ کردہ است در دنیا با و نگویند کہ کردہ و از حضرت
صادق ع منقول است کہ ہر کہ سورۃ مومنین را در ہر جمعہ
مداومت نماید خدا ختم اعمال او را السعادت بکند و منزل

اود فرمودس اعلیٰ با پیغمبران و مرسلان باشد و در حدیث
 دیگر فرموده که هر که سوره صافات در هر روز جمعه بخواند پسر
 محفوظ باشد از هر آفتی و هر بلا و حیات دنیا از ورش شود
 و روزی بر او کثاده گردد و در نهایت فراوانی و نه رسد به
 بدی نه وریدن او و نه در مال او و نه در فرزندان او و نه از
 شیطان لعین و نه از جباران معاند و اگر در آن روز یاران
 شب بمیرد خدا او را ششصد سجدت گرداند و ششصد بمیراند
 و با شهیدان در بهشت در یک درجه باشد و فرمود که هر که در
 هر شب جمعه یا در هر روز جمعه سوره احقاف بخواند ترس
 در دنیا ناپا و نرسد و از فزع اکبر قیامت ایمن گردد و انشاء الله
 تعالیٰ صاحب وسائل از حضرت امام جعفر صادق
 روایت کرده که سوره اعراف را در روز جمعه بخواند بغیر حساب
 داخل جنت شود محمد بن یعقوب کلینی در کافی
 آورده که سوره کهف را بعد نماز ظهر و عصر بخواند تا جمعه
 آینده گناهایش آمرزیده شوند و بسند صحیح از حضرت
 صادق علیه السلام مروی است که مستحبت است که بعد
 از نماز صبح روز جمعه سوره رحمن بخواند و هر گاه بخواند فیائی

الْآيَةَ سَرَّ يَكْمَا تَكْدَّ بَانَ بِكُوَيْدٍ لَا يَتَّقِي مِنْ آيَاتِكَ تَرْتِ الْكَذِبِ

و در کتاب عروس این روایت را بلفظ و جوب روایت کرده است

و محل بر استحباب موعده کرده اند و منقول است که هر که سوره که بفرا

بعد از عصر بخواند و شصت و پنج بار بخواند کفاره گناهان او باشد از جمعه تا جمعه آینده

و دیگر در کتاب عروس روایت کرده است از حضرت امام حسین علیه

السلام که حضرت رسول ص گفت که آیه الکرسی بعد از آسمان بر لوحی

از زمره سبزه نوشته است بعد از آن که گفته بود خدا هست و در

هر روز جمعه آن لوح بر پیشانی حضرت اسرافیل می خورد پس

اسرافیل می گوید سُبْحَانَ مَنْ لَا يَدْبَغِي الشَّيْءُ إِلَّا لَهُ

وَلَا الْعِبَادَةُ وَالْخُضُوعُ إِلَّا لَوْجْهِهِ ذَاكَ اللَّهُ الْقَدِيرُ

الْوَاحِدُ الْعَزِيزُ چون این تسبیح را می خواند هر یک که در آسمان

هست خدا را تسبیح و تهلیل می کند پس هیچ ملک بمقرب

و پیغمبر مرسل نمی نماید مگر آنکه دعا می کند بر اے کس که

آیه الکرسی علی التنزیل بخواند و از حضرت صادق مر روایت

کرده است که حضرت امام زین العابدین چون روز جمعه

می شد آیه الکرسی میخواند تا ظهر و چون از نمازها فارغ می شد

شرع می کرد بخواندن سوره انا انزلناه و از عبد الله بن حسن

مروزی می گوید که هر که این دعا را بخواند در روز جمعه

پنجاه هزار سال عمر بخواند و از عبد الله بن حسن

مروزی می گوید که هر که این دعا را بخواند در روز جمعه

پنجاه هزار سال عمر بخواند و از عبد الله بن حسن

روایت کرده است کہ گفت مادر من دختر امام حسین علیه السلام گفت
حضرت رسالت صلی الله علیه و آله را شبی در خواب دیدم گفت اے دختر ترا از
عل خود را سبک گردان و سنگین کن آنرا بخواندن آیت الکرسی
که هیچ کس از اہل من نمی خواند این آیت را مگر آنکہ آسمانها و زمین
با ملائکہ بخروش می آیند و صدائے تسبیح و تقدیس و تہلیل و تمجید
بلند می کنند و بر اے او دعا می کنند کہ حق تعالی گناہان او
بیا مرزد و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود کہ حضرت علی بن
الحسین علیه السلام سوگند یاد می کرد کہ ہر کہ پیش از زوال آفتاب ہفتاد مرتبہ
آیت الکرسی بخواند کہ مرتبہ ہفتاد و مستقل بزوال گرد و حق تعالی
گناہان گذشتہ و آیندہ او را بیا مرزد و اگر وہ آن سال بخیر باشد
آمرزیدہ باشد و در روز قیامت او را حساب نکنند و آیت الکرسی
عَلَى التَّوْحِيدِ اِنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَاْخُذُہٗ سِنَةٌ وَّ لَا نَوْمٌ لَّہٗ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَّ مَا فِی
الْاَرْضِ وَّ مَا بَیْنَهُمَا وَّ مَا تَحْتَ الثَّرٰی عَالِمُ الْغَیْبِ وَّ
الشَّہَادَۃُ فَلَا یُظْہِرُ عَلٰی غَیْبِہٖ اَحَدًا مِّنْ ذٰلِکَ وَّ لَیْسَ
یُشْفَعُ عِنْدَہٗ اِلَّا بِاِذْنِہٖ تَاْہُمُ فِیْہَا خَالِدُوْنَ ؕ
مؤلف گوید کہ بروایت علی بن ابراہیم و کلینی آیت الکرسی

عَلَى التَّنْزِيلِ جَنِينَ اسْتَكَرَّ فِي السَّمَوَاتِ قَوَاتِي الْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ مَنْ فِي الدِّينِ تَأْتِيهِمْ فِيهَا خَالِدُونَ
 بعد از آن و الحمد لله رب العالمین و اگر خصوص
 این مواضع بکلی ازین دوروش بخواند شاید بد نباشد و
 و اگر بروش مشهور بخواند شاید احوط باشد اما در تلاوت صحف
 باید بروش مشهور بخواند و پیش از نمازین الدین
 قدس روحه روایت کرده است از حضرت رسول که هر
 در روز جمعه سوره کاف بخواند تا هشت روز خدا او را از
 گناهان و بلاها حفظ نماید و اگر در حلال خروج کند با و آبمی
 نه رسد و هر که سوره دخان را در شب جمعه یا روز جمعه بخواند حق
 تعالیٰ بر او در بهشت خانه بنا کند و هر که سوره آل عمران
 در روز جمعه بخواند حق تعالیٰ و ملائکه بر او صلوات بفرستند
 تا آنکه غروب کند

بیان عاها و نمازهای روز جمعه

سید بن طاووس از حضرت رسول روایت کرده است که

هر که بعد از نماز صبح در روز جمعه بنشیند و مشغول تقییب باشد تا
 آفتاب طلوع گردد و در فردوس اعلیٰ بقا و درجه بر آید او بلند
 گردد که از هر درجه تا درجه دیگر بقا و سال راه باشد و بدین
 آیه که بر آید و انیدن فرموده باشد و در حدیث دیگر
 فرموده که روز جمعه روز نماز است هر که بعد از آنکه آفتاب
 مقدار یک نيزه بلند شود یا بیشتر و رکعت نماز خالص از
 بر آید خدا بکند و لیست حسنه برای او نوشته شود و دویست
 گناه محو گردد و هر که هشت رکعت نماز بکند حق تعالی در پیش
 هشتصد درجه بر آید او بلند کند و جمیع گناهانش را بپارزد
 و هر که دوازده رکعت نماز بکند هزار و دویست حسنه بر آید
 او نوشته شود و هزار و دویست گناه از او محو شود و هزار و دویست
 درجه بر آید او در بهشت بلند گردد و شیخ طوسی
 رحمه الله روایت کرده است که سنت است این عار و تقییب نماز صبح
 روز جمعه بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي لَعَمْرُكَ إِنِّي لَأَتُوبُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَ
 أَنْزَلْتُ بِكَ الْيَوْمَ فَقِيرِي وَفَاقَتِي وَمَسْكَنَتِي وَأَنَا
 لِمَغْفِرَتِكَ أَرْجِي مِنِّي لِعَمَلِي وَكَمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
 أَوْ سَعَرٌ مِنْ ذُنُوبِي فَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي

بِقُدْرَتِكَ عَلَيَّهَا وَتَكْسِرُ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَلِيفْقَرِي إِلَيْكَ
قَاتِلْ لَمْ أَصِيبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ وَلَمْ يَصِرْ
عَنِّي سُوءٌ قَطُّ أَحَدٌ غَيْرُكَ وَلَسْتُ أَرْجُو لِأَخِي
وَدُنْيَايَ غَيْرَكَ وَلَا لِيَوْمٍ فَقْرِي يَوْمَ يُفْرَدُ فِي
النَّاسِ فِي حُفَرِي وَأَقْضِ إِلَيْكَ بِدَائِي يَوَالِكَ
وَسَيْدِ بْنِ طَاوُسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

معتبر از حضرت امام جعفر صادق مرویات کرده است که هر که

بعد از نماز صبح روز جمعه پیش از آن که سخن گوید این دعا بخواند

اللَّهُمَّ مَا قُلْتُ فِي جُمُعَتِي هَذِهِ مِنْ قَوْلٍ أَوْ حَلَفْتُ

فِيهَا مِنْ حَلْفٍ أَوْ نَذْرٍ فِيهَا مِنْ نَذْرٍ قَشَيْتُكَ

بَيْنَ يَدَيَّ ذَلِكَ كُلِّهِ فَعَاثَتْ مِنْهُ أَنْ تَكُونَ

كَأَنْ وَمَا لَكَ تَشَاءُ مِنْهُ لَمْ يَكُنِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي

وَتَجَاوِزْ عَنِّي اللَّهُمَّ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَصَلِّوْا

عَلَيْهِ وَمَنْ لَعَنْتَ فَلَعْنَتِي عَلَيْهِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَانَ

او باشد از جمعه تا جمعه دیگر و بر وایسته دیگر و راهی یکبار یا در سال و یکبار بخواند کفاره

باین باشد و بسند معتبر از محمد بن سنان روایت کرده است که امام رضا علیه السلام

که اے محمد بن سنان امروز دعای واجب لازم را خوانده و آن روز جمعه

عرض كرم آن دعا چیت فرمود که بگو استلام عليك
 ايها الشمس طالعة والنور الفاضل البهي أشد
 بتوحيدى لله لتكون شاهدي أن أظهر الرب
 بفصل الفناء وفي العالم الجد يد اللهم اني
 أعوذ بك ويؤبر وجهك الكريم أن تشوة خلف
 وأن ترد دروحي في العذاب يؤرك المحجوب
 عن كل ناظر نور قلبي فاني أنا عبدك وفي
 قبضتك ولا رب لي سواك اللهم اني أتقر
 اليك بقلبي خاضع ولى وليك ببدن خاشع
 ولى الأئمة الراشدين بفؤاد متواضع و
 الى النقباء الكرام والنجباء الأعززة بالذل
 وأرغم أنفى لمن وحدك ولا اله غيرك
 ولا خالق سواك وأصغر خدي لا وليك
 المقربين وأنفى عنك كل حديد وند فاني
 أنا عبدك الدليل المعترف بد نولي وأسئلك
 يا سيدي حطها عني وتخليصني عن الآذ ناس
 والآرجاس الهى وسيدي قد أنقطعت عن ذوى القربى

ايها الشمس

م

شاهد على

نور كاشف

في النجاة

عند الظاهر

بالكسر والذوق

أعبدك بسيرة

كون الطالعة

صفة الشمس

والايتى

فيه التذكير

والثاني

يقطع الشمس

وطعن الشمس

منه دام القباله

وَاسْتَعْنَيْتُ بِكَ عَنْ أَهْلِ الدُّنْيَا مَتَعَرِّضًا لِمَعْرِفَتِكَ
 مَعْرُوفًا تَغْنِيْنِي بِهِ عَمَّنْ سِوَاكَ وَتَقُولُ اسْتَ
 كْرَهُ بِرُكْنِشِ از طلوع آفتاب روز جمعه ده مرتبه سوره قل بجا
 احد بخواند و دعا کند دعایش استجاب گردد و سید بن
 طاووس رحمه الله از حضرت رسول خدا روایت
 کرده است که بحضرت امیر المؤمنین و فاطمه زهرا صلوات
 الله و سلامه علیهما فرمود که می خواهم شما را مخصوص گردانم
 بامر خیر که خدا کے تعالیٰ مرا تعلیم فرموده باید که حفظ
 نماید گفتند بفرما که چیست فرمود که دو رکعت نماز بکنید و در
 هر رکعت بعد از فاتحه شش مرتبه آیه الکرسی و شش مرتبه قل
 هو الله احد و شش مرتبه آیات آخر حشر یعنی لَوْ أَنزَلْنَا
 هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ تَرَاهُ خَرَسًا سَرَسًا و بعد از نماز
 بگو یَا اللَّهُ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ كُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ یُحِیُّ
 عَلَیْكَ فِیْهِ اِجَابَةُ الدُّعَاءِ اِذَا دُعِیْتَ بِهِ وَاسْأَلُكَ
 بِحَقِّ كُلِّ ذِی حَقٍّ عَلَیْكَ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى جَمِیعِ
 مَنْ هُوَ دُونُكَ اَنْ تَفْعَلَ بِیْ كَذَا وَكَذَا پس
 حاجت خود را ذکر کنید نماز دیگر شیخ و سید رحمۃ الله علیهما

از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام روایت کرده اند کہ حضرت
 رسول خدا ص فرمود کہ بپنجاه فضیلت روز جمعہ را دریابید
 باید کہ پیش از ظهر چهار رکعت نماز بگذارد و در ہر رکعت فاتحہ
 یکبار و آیت الکرسی و سورۃ توحید ہر یک پانزدہ مرتبہ بخواند
 و چون از نماز فارغ شود ہفتاد مرتبہ بگوید استغفر اللہ و نچاہ مرتبہ
 بگوید لا حول و لا قوۃ الا باللہ و نچاہ مرتبہ لا اله الا اللہ
 و خدۃ کثیر لک لہ و نچاہ مرتبہ صلی اللہ علی النبی
 و آلہ و علیہ السلام چون این عمل را بجا آورد از جاے خود برخیزد
 تا خدا و را از آتش جہنم آزاد گرداند و نمازش قبول کند و در پیش
 مستجاب گرداند صاحب خجہ باین زیادتی نقل نموده و بیان فرمود
 او را و پدر و مادر او را و بنوید برائے او بہر حرفی شہرے
 و عطا کند او را الثواب ہر کہ نماز کرده باشد در مسجد ہائے
 جامع انصار از انبیا علیہم السلام و صاحب وضۃ
 الاذکار از حضرت رسول ص روایت کردہ کہ کسی کہ در روز
 جمعہ بعد از نماز عصر دو رکعت نماز کند و بخواند در ہر رکعت بعد
 از حمد ہر یک از آیت الکرسی و قل هو اللہ احد و قل اعوذ برب الناس
 بست و بیج بار و چون فارغ شود بیج بار بگوید لا حول و لا قوۃ

اَللّٰهُمَّ الْعَظِيْمُ سِرْدَن نَزْدًا دُنْيَا تَا اَنْكُمُ تَجَابِدُ خُدَايَ تَعَالَا
 باد بهشت را در خواب و بیدار مکان اورا باد بهشت مستحق
 جعفر طوسی رح در مصباح ذکر کرده است که دعای عزرائیل
 بعد از نماز عصر بخواند افضل خواهد بود و سید بن طاووس رح این
 دعای بخشش اسناد ذکر کرده بعضی از آنها را در کتاب افلاک العالی
 و بعضی از آنها را در کتاب منهج الدعوات و این دعای تعقیبات
 عصر گذشت نمازد دیگر سید ابن طاووس رح در مجالس سبع
 از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام آورده که موقت است
 از طلوع آفتاب تا زوال آن چهار رکعت است بخواند
 در هر رکعت فاتحه الکتاب و حم سجده داخل فرماید و خدا
 تعالی در بهشت خود و شفیع بگرداند اورا و اهل بیت او و
 نگهدارد اورا از فشار قبر و هولهای روز قیامت نمازد
 دیگر شیخ و سید بسند معتبر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 روایت کرده اند که چون روز جمعه شود دو رکعت نماز بکن و در
 هر رکعت سوره حمد را یک مرتبه بخوان و سوره توحید را
 شصت مرتبه بخوان و چون بر کوع روی بگوئید بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَ بِحَمْدِهِ اِنَّ مَرْتَبَةً يَاهُفَت مَرْتَبَةً وَ بِحَمْدِهِ رُوِيَ بِحَمْدِهِ

سَوَّادِي وَخِيَالِي وَأَمِنْ بِكَ قَوَّادِي وَأَبُوؤُ إِلَيْكَ يَا نَعِيمُ
 وَأَعْتَرَفْتُ لَكَ بِالدَّنْبِ الْعَظِيمِ عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ
 نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ
 أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ
 مِنْ نَقْمَتِكَ وَأَعُوذُ بِرِصْنِكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْكَ لَا آبُلْغُ مَدْحَتَكَ وَلَا أَحْصِي نِعْمَتَكَ
 وَلَا الشَّاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ
 عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي
 إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ رَاوِي كَفْت مَدْحُ
 توشوم در کدام ساعت روز جمعه این نماز را بکنم فرمود که چون
 روز بلند شود تا زوال پس فرمود که هر که این نماز را بکند چنان
 که قرآن را چهل مرتبه ختم کرده باشد سید بن طاووس
 در جمال الاسبوع آورده که آمد مردی از اعراب پیش حضرت
 رسالت پناه و گفت پدر و مادر من فدا می شود یا رسول الله
 می بایستم در این بادیه دور از مدینه و نمیتوانیم که نزد تو بیاییم در جمعه
 دلالت کن ما را بعمل که در آن فضیلت نماز جمعه باشد و چون
 بروم بجانب اهل خود ایشان را خبر دهم بآن حضرت م فرمودند

که هرگاه بلند شود و روزه پس در رکعت نماز بگذارد بخوان در رکعت اول
 الحمد لله یک مرتبه و قل اعوذ برب الفلق هفت مرتبه و در رکعت دوم
 الحمد لله یک مرتبه و قل اعوذ برب الناس هفت مرتبه و چون سلام
 دهد بخوان آیه الکرسی هفت مرتبه بعد از آن بر خیز پس بگذارد
 هشت رکعت را بدو سلام و پیشین در هر دو رکعت از آن بی آنکه
 سلام بگوید و بخوان در هر رکعت الحمد لله یک مرتبه و اذاجاز الله
 وافتح یک مرتبه و قل هو الله احد است و پنج مرتبه و چون از نماز
 فارغ شوی هفت مرتبه این دعا بخوان یا سحی یا قیوم یا
 ذا الجلال و الاکرام یا الله الاولین و الاخرین یا ارحم
 الراحمین یا ارحمن الله نبیا و الاخرة و رحیمهما
 یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
 یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب یا رب
 یا رب صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی و ذکر کن حاجت
 خود را و بگو لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 هفتاد مرتبه سبحان الله العرش الکبریم هفتاد مرتبه
 قسم بذاته که مبعوث ساخته است مرا بر گزیده است
 مرا بحق که نیست هیچ مومن و مومنه که بگذارد این نماز را

۲
 الحمد لله
 یا سحی یا قیوم یا
 ذا الجلال و الاکرام
 یا الله الاولین و
 الاخرین یا ارحم
 الراحمین

در روز جمعہ و بگوید چنانکہ سن گفتم مگر آنکہ سن ضامنم از براے
 او بہشت را و برنہ بخند و از جائے خود تا آنکہ بخشیدہ شود از
 برائے او گناہان او و از برائے پدر و مادر او گناہان آنہا و
 عطا کند او را خداے تعالیٰ ثواب ہر کہ نماز گذاردہ باشد
 در آن روز در شہر ہائے مسلمین و نوشتہ شود از برائے او ثواب
 ہر کہ روزہ داشتہ باشد و تمام کردہ باشد در آن روز و مشارف زمین و
 مغارب آن و عطا کند او را خداے تعالیٰ چیزے کہ ہر چہ چشمی
 ندیدہ باشد و ہر گوشتے نشیدہ باشد علامۃ مجلسی
 می گویند کہ این نماز را در طریق شیعہ بسند معتبرہ دیدہ ام و نافلا
 چہار رکعت بیک سلام کردن مخالف اخبار دیگر است و
 بنا بر آنکہ بسیار مشہور است اگر کسی بنا بر شہرت بکند شاید بد
 نباشد و اگر بجائے آن نماز ہائے کہ بسند ہائے معتبرہ وارد
 شدہ اند بکند افضل و احوط است و اللہ اعلم بنماز
 ۷۰ یسیر کہ مسمیٰ است بنماز کاملہ در کتاب فی کور اذ آل حضرت
 آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در روز جمعہ پیش از نماز یعنی پیش از زوال
 چہار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب و ہر مرتبہ
 قل اعوذ برب الناس ۷۰ مرتبہ و قل ہو اللہ ۷۰ مرتبہ و قل

اعوذ برب الغلق وده مرتبه وقل یا ایها الکافرون وده مرتبه وایة التوحید
 وده مرتبه ودر روایت دیگر انا انزلناه فی لیلة القدر وده مرتبه وایة
 شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلَأَ نَكَتَ الْعِلْمِ
 بِمَا يَشَاءُ أَلْفَ لَآلِهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُولُوا الْكِتَابَ
 إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
 بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ وده مرتبه وچون این نماز فارغ
 شود استغفار کند صد مرتبه بعد از آن بگوید سُبْحَانَكَ اللَّهُ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ صد مرتبه وصلوات بفرستد صد مرتبه بعد از آن بگوید
 که هر که بگذارد این نماز را و بگوید آنچه گفته شد دفع کند خدا را از قعاس
 از و شر اهل آسمان و زمین و شر شیاطین و شر هر باد و شاه جابرو
 برآورد از برادر او و مفتاد و حاجت او در دنیا و دنیا و حاجت او در
 آخرت و نیز در کتاب مذکور آورده که در روز جمعه چهار رکعت
 نماز بگذارد و بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب به هفت مرتبه و انا
 انزلناه فی لیلة القدر یک مرتبه و فصل کند میان آن بسلام
 گفتن و چون فارغ شود بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدًا صَلَواتُكَ وَصَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ
 عطا کند اور اخذ اے تعالیٰ ہفتاد ہزار قصر و بیشتر ہفتوی
 ہفتاد ہزار سراسر ای ہفتاد ہزار خانہ و ہر خانہ ہفتاد
 ہزار کثیر نیکو و کتاب مذکور آوردہ کہ روز جمعہ چار رکعت نماز کیا
 و بخواند و ہر رکعت الحمد و قل هو اللہ احد پنج بار مرتبہ
 نیم و تا وقتیکہ بینید جائے خود را در بہشت نماز ہدایہ
 چار و ہ معصوم علیہم السلام شیخ طوسی در کتاب مصباح التہجد
 از ائمہ علیہم السلام آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در روز جمعہ ہشت
 رکعت نماز چار رکعت را ہدیہ کند بجانب رسول خدام و چار
 رکعت را ہدیہ کند بجانب فاطمہ علیہا السلام و در روز شنبہ
 چار رکعت را ہدیہ می کند بجانب حضرت امیر المؤمنین
 و یحییٰ ہر روز چار رکعت را ہدیہ می کند بجانب یکی از ائمہ
 علیہم السلام تا روز پنجشنبہ کہ چار رکعت را در آن ہدیہ می کند
 بجانب حضرت امام جعفر صادق و در روز جمعہ نیز ہشت رکعت
 است چار رکعت را ہدیہ می کند بجانب رسول خدام و چار رکعت
 ہدیہ می کند بجانب فاطمہ علیہا السلام و این دعا را بعد از ہر دو
 رکعت از آن بخواند اللہم أنت السلام و منک السلام

وَلَئِكَ يَتَعَوَّدُ السَّلَاةَ حَتَّى تَأْتِيَا بِكَ يَا لَسْلَاةُ اللَّهُمَّ
 إِنَّ هَذِهِ الذِّكْرَاتِ هَدِيَّةٌ مُنْتَقَى إِلَى وَلِيِّكَ فَلَا تَقْصِرْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُ إِيَّاهَا وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ
 عَمَلِي وَتَرْجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَوَعَائِدِ خَيْرِهِ رَاكِعٌ وَدُوسْتٌ دَارِ وَتَمَازٍ وَبِكْرِ شَيْخِ
 وَسَيِّدِ قَدَسِ اللَّهِ رُوحَهُمَا لَبَسَ مَعْتَبِرًا زَادَ وَأَوْدَى بِنِ كَثِيرٍ رَوَايَتِ كَرْدِ هَانْدِ
 كَرَكُفَتِ نَجْدِ مَسْتِ حَضَرَتِ صَادِقِ مَرْفُوعِ دِيدِمِ كَرَكُفَتِ نَازِ سَيِّدِ
 وَدَرِ قِيَامِ وَرُكُوعِ وَبُحُودِ دُعَائِي خَوَانِدِ چُونِ فَارِغِ شَدَنْدِ رُوسِ
 مَبَارَكِ بِيَانِبِ مَنِ گِرْدَانِ نِيدَنْدِ وَفَرَسُودَنْدِ کَمِ اَیْنِ دُورِ کَعْتِ نَازِ
 هَسْتِ کِه هَر کِه بَجَا آوَرْدِ آتَشِ جَهَنَّمَ رَا بَدِيدَةُ خُودِنِ مَبْنِدِ پَسِ
 نَازِ رَا عَلِیمِ مَنِ مَنُودَنْدِ وَفَرَسُودَنْدِ دُرُوزِ جَمْعِهِ پَشِ اَز رُوَالِ کَبِنِ
 دُورِ رُکْعَتِ اَوَّلِ بَعْدِ اَز فَاتِحَةِ الْکِتَابِ سُورَةُ اَنَا اَنْزَلْنَاهُ وَ
 دُرُودِ سُورَةُ تَوْحِيدِ نَحْوَانِ وَدُرِ اَوَّلِ نَازِ تَکْبِیرَاتِ وَدُعَائِ
 مَسْتَحِبِ افْتِتَاحِ رَا نَحْوَانِ وَدُرِ رُکْعَتِ دُومِ چُونِ اَز سُورَةِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ اَحَدٌ فَارِغِ شُوی وَسُتِ بَقِیَّتِ بَرُورِ وَبُکُو
 اَللّٰهُمَّ اِلٰهِنِ اِلٰهِنِ اَسْأَلُكَ رَا غِیْبًا وَاقْصِدْ لَكَ
 سَائِلًا وَاقْفًا بَيْنَ يَدَيْكَ مُتَضَرِّعًا لَيْلِكَ اِنْ اَقْنَطَتْنِي

دُعَاؤِي تَطَهَّرَ عَفْوُكَ وَلَئِنْ أَسْأَلْتُكَ عَمَلِي أَنْ تُطَهِّرَهُ
 صَفْحَكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَأَسْأَلُكَ
 الْعَفْوَ الْعَفْوَ بِسَبْعِينَ مِائَةً وَوَلَعْدِي أَنْ تَسْمِعَ رُكُوعِي بِكُفْرِي هَذَا
 وَتُقَوِّتَ الْعَائِدِي بِكَ مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ أَدْعُوكَ مُتَضَرِّعًا
 وَرَاغِبًا مُتَقَرِّبًا إِلَيْكَ يَا ذَا لَذَّةِ خَاشِعًا فَلَسْتُ بِأَوَّلِ
 مَنْ حَقَّ مِنْ حِشْمَةٍ مَتَدِلٍّ إِلَّا أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ
 مُوَلَّيَّ أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مُوَلَّيَّ وَجُونَ بِسَجْدَةٍ رُكُوعِي
 وَشَهَارِ رُكُوعِي بِكُفْرِي هَذَا وَمَا نَدَا بِكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ رَبِّ هَذِهِ يَدَايَ
 مَبْسُوطَتَانِ بَيْنَ يَدَيْكَ هَذِهِ جَوَامِعُ بَدَائِي خَاشِعَةً
 بِفَنَائِكَ وَهَذِهِ أَسْبَابِي مُجْتَمِعَةٌ لِعِبَادَتِكَ لَا
 أَذْرِي بِأَيِّ نِعْمَاتِكَ أَقْلُبُ وَلَا يَهْمُنِي أَقْصَدُ لِعِبَادَتِكَ
 أَمْ لِمَسْئَلَتِكَ أَوْ الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ قَامِلًا قَلْبِي
 خَشْيَةً مِنْكَ وَاجْعَلْنِي فِي كُلِّ حَالٍ فِي ذِكْرِكَ قَصْدِي
 وَأَنْتَ سَيِّدِي فِي كُلِّ مَكَانٍ وَإِنْ حُجِبَتْ عَنْكَ
 أَعْيُنُ النَّاسِ فَخَرِّتِ إِلَيْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ إِذْ جَعَلْتَ
 فِي طَمَعَانِيكَ بِعَفْوِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ

اِلَى مُحَمَّدٍ وَكَرَحَمَ مِنْ لَيْسَ لَكَ وَهُوَ مَنْ قَدْ
 عَلِمْتَ بِكَ كَمَالِ غُيُوبِهِ وَخُفُيَةِ كَرَمِ يَبْسُطِ
 لِيَدِكَ يَدَهُ لَا تَقْتَرِبُ بِكَ وَلَا لِسَانُهُ لَا فَرْجًا
 بَيْنَ جَانِبِكَ بِكَ فَارْحَمَ مَنْ كَثُرَتْ نَبَاهُ عَلَن
 قَلْبِيهِ وَقَلَّتْ ذُنُوبُهُ فِي سَعَةِ عَفْوِكَ وَجَرَانِي
 مَجْدِي وَذَنْبِي بِمَا جَعَلْتَ مِنْ طَمَعِي إِذَا لَيْسَ
 الْغَدُورُ الْجَهْلُوكُ مِنْ فَضْلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَغْلِقْ لِحَاظِي
 فِيكَ الْعَفْوَ الْعَفْوَ بِسَاسِ سَجْدَةٍ بِرَدَارٍ وَسُجْدَةٍ
 دَوْمٍ بِرُوسٍ بِكُوبَايَا مَنْ هَدَا إِلَى الْيَقِينِ وَكَفَى حَقِيقَةَ
 الْوَجُودِ عَلَيْهِ وَسَاقَتِي مِنَ الْحَيَرَةِ إِلَى مَعْرِفَةِ
 وَبَصَرِي رُشْدِي بِرَافَتِهِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْبَلْنِي عَبْدًا وَلَا تَنْزِلْنِي قُرْدًا
 أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ مُوَلَايَ أَنْتَ أَحَبُّ إِلَيَّ
 مُوَلَايَ بِسَاسِ دَاوُدَ كَقَضَرَتِ إِمَامُ جَعْفَرٍ صَادِقٍ
 بِسُكُونِهِ يَأْوِسُ دَكْهُ هَرَكَةِ أَيْنَ نَازِرًا كُنْ بِرُخْصَةٍ وَكَلَامُ زَيْدٍ
 شُودَ وَكَرَاجَتِي وَشَتَّ بَاشْدَرُ وَكَرَدِ سَيِّدِ بْنِ طَاوُسٍ

در حال الاسبوع از حضرت امام جعفر صادق ۳ آورده که موقت
 رسالت پناه ۴ فرمودند که دیدم این دعا را در لوحی از نور
 بنی که مرا با آسمان بردند بنمود در میان آن لوح و عرش
 بیج حایلی پس گفت مرا جبرئیل ۵ که اسے محمد ۶ اگر نه طاعت
 شود امت تو ہر آنہ خبر دہم ترا بشان این دعا بدستیک
 خدائے عزوجل کے فرماید کہ ہر کہ بخواند در ہر جمعہ یک مرتبہ
 این دعا را پس اگر مکر کنند اور اہل آسمان ہا و زمینہا
 قدرت نخواہند داشت از براے او بیج بدے را
 و ہر کہ بخواند این دعا را در ہر جمعہ یک مرتبہ یا دو مرتبہ ہمیشہ
 باشد در امان خدا و پناہ او نتواند رسا نید اورا بیج کس
 مکر و ہے و حضرت امیر المؤمنین ۳ فرمودند کہ دعا کرد
 موسیٰ ۷ در وقت داخل شدن بر فرعون باین دعا
 پس ضرر نتوانست رسا نید فرعون بآن حضرت ۸
 و کعب الاحبار گفت کہ دعا کرد باین دعا حضرت ابراہیم ۹
 پس نجات داد خدا لے لے اورا از آتش سرود این
 کنعان و دعا کرد باین دعا حضرت یونس واقع شد در شکم
 زندگانی و تکلم کرد باین دعا اسمعیل ۱۰ پس نجات داد او اورا

خدا سے تقاے وفا کرد اور بزرگ عظیم و حضرت امیر المؤمنین
 فرمودند کہ دعا کرو باین دعا هیچ صاحب درد سے مگر آن کہ
 بر طرت کرد خدا در داورا و نہ هیچ غمزدہ مگر آنکہ بر طرت کرد خدا
 غم اورا و نہ هیچ حاجتمند سے مگر آنکہ بر آوردہ شد از حاجتہا
 دنیا و آخرت او و گفت کعب الاحبار کہ یا فتم در تورت
 کہ ہر کہ بخواند این دعا را در ہر جمعہ یک مرتبہ باشد اور قبولی و بہائی و
 عظمی و جمالی و رئیس نز و پادشاہان و بزرگان اشراف و فرمود حضرت رسالت
 کہ ہر کس کہ مصیبتی باورسد یا نازل شود یا بولائی و خونی از او ہوا یا دنیا و آخرت پس
 بخوان این اسمای مقدسہ را بر طرت میکند آنرا خدا از وہ مجی روح حاجتہای و را
 و دورے کند غم اورا و نصرت سے دہد اورا بر دشمنش
 و کعب الاحبار گفت کہ ہر کہ تکلم کند باین اسمای کہ باطلہا
 باشد و بخواند این دعا را در ہر جمعہ و سوال کند از خدا سے
 تقاے ہر حاجتے را کہ خواہد از دنیا و آخرت بدرستی کہ
 خدا سے تقاے روا سے کند و لازم کردہ است بر خود
 انیکہ رونہ کند دعا سے ہر کہ بخواند این دعا را ہر کہ باشد
 و دعا کرد باین دعا حضرت رسالت پناہ ۴۰ در روز
 احزاب پس نصرت داد خدا سے تقاے آن حضرت را

بِرُؤُوسِنَا نَشْأَنِيَّتِ اسْمَاءُ مَقْدَسُهُ مَبَارَكٌ تَبَارَكَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ لِيُحْيَا اللَّهُ وَيَا اللَّهُ أَخَذْتُ الْأَوَّلِينَ وَأَخَذْتُ
 الْآخِرِينَ وَأَخَذْتُ الْقَائِمِينَ وَأَخَذْتُ الْقَاعِدِينَ
 تَفَشَّى أَبْصَارَهُمْ ظُلُمَةٌ وَتُرْسِلُ السَّمَاءُ عَلَيْهِمْ سَيًّا
 وَالْأَرْضُ سُهْبًا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهْمٌ لَا يُبْصِرُونَ
 اللَّهُ يَرْعَانِي وَيَقْوِيَنِي عَلَى الْخَلْقِ يَا رَبِّ اللَّهُ اسْتَبْصِرْ
 وَيَقْوَةَ اللَّهِ الْقُدُّوسِ اسْتَعِينِ اللَّهُ يُعْطِينِي اللَّهُ
 الْمَلِكُ الْجَبَّارُ يَرْفَعُنِي عَلَى أَجْحَدِ الْكَرُومِينَ وَ
 الصِّدِّيقِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْمُسْتَحْيِينَ لَكَ اللَّهُ
 أَدْعُو وَأَنْتَ اللَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَكَ اللَّهُ
 أَدْعُو إِلَهَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ
 الْمَلَائِكَةِ الْمَقَرِّيْنَ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ الْخَلَائِقِ جَمِيعِينَ
 لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو
 إِلَهَ الْكَوَاكِبِ لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهَ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ
 لَكَ اللَّهُ أَدْعُو إِلَهًا مُقَدَّسًا أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْوَاسِعُ رَحْمَتُهُ
 الْخَالِقُ كُرْسِيُّ عَظَمَتِهِ الْعَرْشُ الْعَظِيمُ الْجَلِيلُ تَبَارَكَ

اسْمُ اللَّهِ مَلِكُ الْمُلُوكِ تَكُونُ أَسْمَاؤُكَ هَذِهِ لِي
 عَصْدًا أَوْ لَضَرًّا أَوْ فَتْحًا وَهَيْبَةً وَتَوَرًّا أَوْ عَظَمَةً
 أَبَدًا أَمَّا أَتَقِيَّتَنِي وَتَكُونُ لِي حِفْظًا وَخَلَاصًا
 وَنَجَاتًا أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ تَغْشَانِي
 رَحْمَتُكَ وَتَخْشَانِي عِقَابُكَ بِعِزَّتِكَ وَ
 هَيْبَتِكَ تَخْتَنِي مِنَ الْآفَاتِ كَمَا تَجْتَنِي
 إِبْرَاهِيمَ خَلِيلُكَ مِنَ النَّارِ وَكَمَا كَبَسَ
 مُوسَى كَلِيمُكَ فِرْعَوْنَ وَبِأَسْمَائِكَ هَذِهِ
 فَتَجْتَنِي بِهَا وَكَمَا الْأَرْضُ مَكْبُوسَةٌ تَحْتَ
 السَّمَاءِ وَكَمَا بَنُو آدَمَ مَكْبُوسُونَ تَحْتَ
 السَّمَاءِ وَتَحْتَ مَلِكِ الْمَوْتِ وَكَمَا مَلِكُ
 الْمَوْتِ مَكْبُوسٌ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 كَذَلِكَ تَكُونُ الْخَلَائِقُ مَكْبُوسِينَ تَحْتَ قَدْرِ
 أَبَدًا أَمَّا أَخِيَّتَنِي يَا نَاصِرَ الْمُسْلِمِينَ وَيَا صَرِيحَ
 الْمُسْتَضْرِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْتَ لِي
 حِزْبٌ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَمِنْ بَنِي آدَمَ وَ
 بَنَاتِ حَوَاءَ وَآثِبَائِهِمْ وَمِنْ شَرِّ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ

أَنْ لَا يَسْطُو عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ عَزَّ جَارُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ تَمَسَّكَتْ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى الَّتِي لَا انْقِصَامَ
 لَهَا لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ اغْتَصَمْتُ بِكَ
 اللَّهُ الْمَتِينُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ مِنْ شَرِّ فِسْقَةِ الْعَرَبِ
 وَالْعَجِيمِ وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَمِنْ شَرِّ مَنْ يُرْسِلُ
 سُوءًا وَيُرِيدُنِي شَرًّا تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ
 يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ
 أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا أَحْسِبُ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْمَعُ اللَّهُ وَيَا اللَّهُ أَوْ مِنْ وَيَا اللَّهُ اتَّقِ وَيَا اللَّهُ اغْتَصِمِ
 وَيَا اللَّهُ الْعَظِيمِ اسْتَجِيرُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ
 أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَنَاتِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ
 وَلَا فَاجِرٌ مِمَّا ذُرِعَ وَبُرِّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَا يَطْرُقُ بِاللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ إِلَّا طَارِقًا يَجْرُقُ بِخَيْرٍ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَ
 مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا وَمِنْ شَرِّ
 كُلِّ عَيْنٍ نَاطِرَةٍ وَأَذُنٍ سَامِعَةٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ مَارِدٍ
 وَجَبَّارٍ عَنِيدٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ

وَتَوَكَّلْتُ فِي أُمُورِي عَلَيْكَ أَنْتَ وَلِيِّيْ وَمَوْلَايْ
 إِلَهِي فَلَا تَسْلِمْنِي وَلَا تَخْذْ لِي وَلًا تَكِلْنِي
 إِلَى نَفْسِي لَهْرَفَةٍ عَيْنٍ وَلَا تَوَاجِذْ لِي يَدًا تُورِثُ
 وَلَا تُرَا فِي عَلَيَّ نَفْسِي وَأَعِثْ عَلَيَّ شُكْرَ نِعْمَتِكَ
 يَا مُحْسِنُ يَا جَبَّارُ اجْعَلْنِي عَبْدًا اشْكُرًا لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ
 رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
 مُبْتَحَى اللَّهِ رَبُّ الْعَالَمِينَ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
 وَمَا فِيهِنَّ وَمَا فَوْقَهُنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ حَبِّبْ
 لِي جَمِيعَ خَلْقِكَ حَتَّى لَا يَكُونَ لِي فِي قَلْبٍ أَحَدٌ
 مِنْ خَلْقِكَ غِلْظَةٌ وَلَا يَغَارِضُونِي وَاجْعَلْهُمْ
 يَسْتَقْبِلُونِي بِوَجْهِ بَسِيطَةٍ وَيَقْضُونَ حَوَائِجِي
 وَيَطْلُبُونَ مَرْضَاتِي وَيَحْشُونَ سَخَطِي بِاسْمِكَ
 الْقُدُّوسِ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ أَدْعُوكَ يَا اللَّهُ يَا نُورًا
 فِي نُورٍ وَنُورًا إِلَى نُورٍ وَنُورًا فَوْقَ نُورٍ وَنُورًا
 تَحْتَ نُورٍ وَنُورًا يُضِيئُ بِهِ كُلُّ نُورٍ وَكُلُّ ظُلْمَةٍ

وَلِيُطْفِئَ بِهِ شِدَّةَ كُلِّ شَيْطَانٍ سُلْطَانٍ بِاسْمِكَ
الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ الْمَلَكُ لَمَّا يَكُونُ لِمَسْجِدٍ عَلَيْهِ
سَبِيلٌ وَبِهِ يَدُوكُ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ يَكُونُ تَحْتَ
قَدَمَيْ يَاسْمُكَ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَ
اسْتَقَرَّرْتَ بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَقَالَ كُرْسِيِّكَ يَا نَبِيَّكَ
الْعَظِيمُ الْأَعْظَمُ يَكُونُ لِي نُورًا وَهَيْبَةً عِنْدَ جَمِيعِ
الْخَلْقِ يَا سَمَاءُكَ الْمُقَدَّسَةِ الْمُبَارَكَةِ أَنْتَ الْجَوَادُ
الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ يَا اللَّهُ أَنْتَ الْحَمْدُ
فِي كُلِّ دَعَاءٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الرَّحِيمُ فِي جَلَالِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَحْمَنُ
كُلِّ شَيْءٍ وَرَاحِمَهُ يَا مُهِيتُ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ
يَا حَيُّ حَيُّنَ الْآخِرَةِ فِي دَيْمُومَةٍ مُلْكِهِ وَبِقَائِهِ
يَا رَافِعَ الْمُرْتَفِعِ فَوْقَ سَمَائِهِ بِقُدْرَتِهِ يَا قَيُّوْمُ
لَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ يَا خَيْرُ بَاقِي بَاقِي
أَوَّلِ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ يَا دَائِمُ بَغَيْرِ فَنَاءٍ وَلَا
زَوَالٍ لِمُلْكِهِ يَا صَدُّقُ غَيْرِ شَيْءٍ وَلَا شَيْءٌ كَمِثْلِهِ

يَا بَارِئُ فَلَاشَيْءَ كَفَوْهُ يَدَايْنِيهِ وَلَا أَمَكَاتٍ لِوَصْفِهِ يَا
 مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ يَا مَنْ لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ
 حَمْدَهُ جَلَالِهِ فِي مُلْكِهِ وَعِزِّهِ وَجَبَرُوتِهِ يَا كَبِيرُ أَنْتَ
 الَّذِي لَا تَهْتَدِي الْعُقُولُ لِصِفَتِهِ فِي عَظَمَتِهِ يَا
 بَاحِيثُ يَا مُنْتَهَى بِلَا مِثَالٍ يَا زَاكِي الظَّاهِرِ مِنْ
 تَحْتِ الْفَاةِ يَقْدُسُ بِهِ يَا كَافِي السَّوْءِ لِمَا خَلَقَ مِنْ
 ظُلْمٍ يَا فَضْلُهُ الَّذِي لَا يَنْفَدُ يَا نَقِيَّ مَنْ كُلِّ سُوءٍ
 يَا خَالِطَهُ فِعَالُهُ يَا جَبَّارُ أَنْتَ الَّذِي وَسِعَتْ
 كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مِنْهُ وَفَضْلُهُ يَا
 رَافِعُ الْعِبَادِ وَكُلُّهُمْ يَفُومُ خَاضِعًا لِهَيْبَتِهِ يَا
 خَالِقُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَكُلُّهُ لَيْسَ بِمَعَادٍ
 يَا حَلِيقُ كُلِّ صَرِيحٍ وَمَكْرُوبٍ يَا صَادِقُ الْوَعْدِ
 فَلَاشَيْءَ إِلَّا لِسُنِّ جَلَالِ مُلْكِهِ وَعِزِّهِ يَا مُدِيرُ
 الدُّنْيَا لَمْ يَلْتَمِزْ فِي انْتِشَائِهَا عَوْنُ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ
 يَا عَالِمُ الْغُيُوبِ فَلَاشَيْءَ إِلَّا بِفُؤَادِهِ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ يَا مُعِيدُ
 مَا أَفْنَى إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ خُفَايَتِهِ يَا

حَلِيمًا ذَا انَاءٍ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ يَا
 حَمِيدَ الْفِعَالِ فِي خَلْقِهِ بِالْخَفَةِ يَا عَزِيزَ
 الْغَالِبِ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ
 يَا قَاهِرَ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ يَا أَنْتَ الَّذِي
 لَا يُطْلَقُ اسْتِقَامَةٌ يَا عَلِيَّ الْقَرِيبُ فِي عُلُوِّهِ
 وَارْتِفَاعِهِ وَدَوَامِهِ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ فَلَا شَيْءَ
 يَقْهَرُ سُلْطَانَهُ يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى أَهْلِ الْآثَانِ
 الَّذِي أَصْنَعْتَ الظُّلُمَةَ بِنُورِهِ يَا قُدُّوسَ
 الظَّاهِرِ فَلَا شَيْءَ كَمَثَلِهِ يَا قَرِيبُ الْمُجِيبِ الْمُتَنَالِ
 دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قَرِيبُهُ يَا عَلِيَّ الشَّامِخِ فِي السَّمَاءِ فَوْقَ
 كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّهُ وَارْتِفَاعُهُ يَا بَدِيعَ الْبَدَائِعِ
 مُعِينَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا يَقْدَرُ بِهِ يَا مَلِكُ يَا مُتَكَبِّرُ
 يَا مَنْ الْعَدْلُ أَمْرُهُ وَالصِّدْقُ وَعْدُهُ يَا مُحْمَدُ
 فِي أَعْيَالِهِ فَلَا تَبْلُغُ الْأَوْهَامُ كُنْهَ جَلَالِهِ فِي مُلْكِهِ
 وَعِزِّهِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ أَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ
 عَدْلَهُ وَفَضْلَهُ يَا عَظِيمَ الْمَفَاخِرِ وَالْكِبَرِيَاءِ فَلَا
 يُدْرِكُ عِزَّ مُلْكِهِ يَا عَجِيبُ فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسُنُ

يَكِلِ الْأَمْرَ لِشَاءِ اسْمِكَ يَا اللَّهُ أَمَانًا مِنْ عِقَابِكَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْئَلْكَ نُورًا وَنَصْرًا وَفِعْلَةً
عِنْدَ جَمِيعِ خَلْقِكَ مِنْ بَنِي آدَمَ وَبَنَاتِ حَوَاءَ
رَبِّ الْأَزْوَاجِ الْفَانِيَةِ وَالْآخِسَادِ الْبَالِيَةِ
وَالْأَزْوَاجِ الْمُرْتَفِعَةِ وَاسْئَلْكَ بِطَاعَةِ
الْعُرُوقِ الْمُلْتَمَةِ إِلَى أَمَاكِينِهَا وَبِطَاعَةِ الْقُبُورِ
الْمُنْتَشِقَةِ عَنْ أَهْلِهَا وَبِدَعْوَتِكَ الصَّادِقَةِ
فِيهِمْ وَآخِذِكَ الْحَقِّ مِنْهُمْ إِذَا ابْرَزَ الْخَلَائِقُ
فَهُمْ مِنْ خَافَتِكَ وَشِدَّةِ سُلْطَانِكَ يَنْظُرُونَ
قَضَائِكَ وَيَخَافُونَ عَذَابَكَ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَكَ
اجْعَلْنِي مِنَ الْمُقَرَّبِينَ الْفَائِزِينَ وَالْقَائِمِينَ
عَلَى مَحَبَّةٍ وَنُورٍ أَوْ لِعَمَلَةٍ وَهَيْبَةٍ وَاجْعَلْنِي
مِمَّنْ يُسْمَعُ قَوْلُهُ وَيُزَقَّى أَمْرُهُ عَلَى كُلِّ
أَمْرٍ أَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَى
رَحْمَتِكَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ عَالِيًا مُنْعَالِيًا
يَا نُورَ النُّورِ وَيَا مَصْبَاخَ النُّورِ أَدْرُءُ بِكَ
فِي نُحُورِهِمْ وَأَسْتَعِينُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ

وَأَسْتَعِينُ بِكَ عَلَيْهِمْ فَافْكُفْنِي أَمْرَهُمْ بِالْأَحْوَالِ
وَلَا تَوَدَّ إِلَّا بِكَ يَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ إِنْ تَشَاءُ
تَنْزِلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ
لَهَا خَا ضِعَيْنِ إِنْ تَارَسَلْ رَيْكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ
يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ
كُتِبَ اللَّهُ لَا غَلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ
عَزِيزٌ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ أَسْأَلُكَ
بِالْإِسْمِ الَّذِي أَحْطَتْ بِهِ حُجَابِ الثُّورِ لَوُ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ نُحْيِي بِهِ أَبْصَارَ النَّاسِ ظَاهِرِينَ عُدَّتْ
بِرَبِّكَ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعَ الَّذِي تَقُولُ لِلشَّيْءِ
كُنْ فَيَكُونُ لَا أَقْضَيْتَ حَاجَتِي وَأَنْجَحْتَ طَلِبَتِي
وَلَيْتَرَتْ أَمْرِي وَسَاوَرَتْ عَوْرَتِي وَأَمِنَتْ رُوعَتِي
وَرَزَقْتَنِي ثَوْرًا وَعِزًّا وَهَيْبَةً وَقُبُولًا وَرِافَعَةً
عِنْدَ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ
وَيَا سَمِيعَ الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ أَوْسَعُ مِنْهُ يَا دَائِمَ الْبَقَاءِ أَدْفِرْ مَا أَنَا فِيهِ
مِنْ يَغْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَاجْعَلْ أُمُورِي

اَوْلَاهَا صَلَاحًا وَ اخِرَهَا قِلَاحًا بِرَحْمَتِكَ يَا
 اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ اَمَّا اَزَانُ دُعَاكَ بِاَنْجِيهِ دُورَت
 دَارِي بِدَرْسَتِكَ بِرَاوَدُهُ بِشُورَا اِنْشَارَا لِقَا لِيْ بِسُرُورِ
 وَ صَلَّيْ اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ مُحَمَّدٍ وَ
 اٰلِهِ الطَّيِّبِيْنَ الطَّاهِرِيْنَ الْخَيْرِيْنَ الْفَاضِلِيْنَ
 الْحَاكِمِيْنَ الْعَادِلِيْنَ الزَّكٰى الْعَبْرَ الْمُبَارَكِيْنَ
 وَسَلَامٌ تَتْلِيْمًا وَمُسْتَحَبٌ اَسْتَ كَمْ بِخَوَانِدُوْعَا
 سَمَاتٍ رَاوَا اَخِرَ سَاعَتٍ اَزْ رَوْجِ عِلْمٍ مَجْلِسِي رَحْمَةٍ
 وَ رُبِّيْعِ الْاَسَابِيْجِ اَوْرَدَهُ كَهْ دَرْ مَصْبَاحِ شَيْخِ وَ كَتَبَ كَفَعْلَمِيْ جِبَالِ
 الْاَسْبُوْعِ سَيِّدِ بَنِ طَاوُسٍ لَبِيْدُ بَايُ مَعْتَبَرِ اَزْ مُحَمَّدِ بْنِ عُثْمَانَ
 الْعَمْرِيِّ كِهْ اَزْ لَوْ اَبَ حَضْرَتِ صَاحِبِ الْاَمْرِ اَسْتَ وَاَزْ
 حَضْرَتِ اِمَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرٍ وَ اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقٍ رُوَايَتِ كَرُوْدَهُ اَنْدَ
 وَ بَخْطِ شَيْخِ جَلِيْلِ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ جَعْفَرِيٍّ جَدِّ شَيْخِ سَيِّدِ الدِّيْنِ مُحَمَّدِ عَلِيٍّ
 الرَّحْمٰنِ يَافَتَمُ كِهْ رُوَايَتِ كَرُوْدَهُ لَبِيْدُ خَوَا زَا اَحْمَدِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عَقِيْلٍ اَزْ سَيِّدِ
 عَبْدِ الْعَزِيْزِ بْنِ اَحْمَدِ حَسَنِ اَزْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ رَاشِدِيٍّ اَزْ حُسَيْنِ بْنِ اَحْمَدِ عَمْرِو
 كِهْ كَفْتِ حَاضِرِ شَدْمِ وَ مَجْلِسِ شَيْخِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ عُثْمَانَ بْنِ جَعْفَرِ
 الْعَمْرِيِّ قَدْسِ اللّٰهِ رُوْحُهُ لِعَبْضَةٍ اَزْ اَبَا بَاوُ كَفْتِ كِهْ اَسْ سَيِّدِ

چه جهت دارد که بسیارے از مردم تصدیق می کنند دعای
 شوریه و راهبر کس که ور کرده باشد و مستجاب میدارند
 آزاد حال آنکه یهود ملعون اند بزبان حضرت عیسی و
 حضرت رسول خدام شیخ ابو جعفر گفت که این دو علت
 دارد یکی ظاهری و دیگری باطنی اما علت ظاهری سبب
 آنست که مشتمل است بر نامهای بزرگ خدا و مدایع عظیم
 حق تعالی ولیکن آنچه نزد یهود است ناقص است و
 تغیر یافته است و صحیحش نزد ما است که از بزرگواران اهل
 ذکر که اهل بیت رسالت اند علیهم السلام بار سیده است
 و خلف و سلف روایت کرده اند تا بما منتته گردیده است
 و اما علت باطنی پس از معصوم خبر بار سیده است که هرگاه
 مؤمن دعا کند حق تعالی می فرماید که این دعای است
 که من دوست می دارم شنیدن آن را حاجتش برآورید آنگاه
 میان آسمان و زمین معلق بدارید تا او بسیار دعا کند
 بر اے اشتیاقی که بدعا می اودارم و هرگاه کافر دعا کند
 حق سبحانه و تعالی می فرماید که این دعای است که من
 دارم از شنیدن آن حاجتش برآورید و زود با و برسانید که من

صدائے اولشنوم و بجا است خود مشغول گرد و دور و درگاه
 من خشوع نہ کند جماعت حاضران گفتند یا شیخ ابو جعفر
 کہ می خواہم دعائے سمات را کہ می گوئی موافق دعائے
 شبور یہود است بر ما ملاکنی تا بنویسم و نفرین کنیم بآن دعا
 بر جمعے کہ بر ما ستم می کنند و در مقام حیل و مکر اند و میخواهند
 غالب باشند بر ما شیخ گفت کہ خبر داد مرا پدرم از محمد بن رشید
 از محمد بن سنان از مفضل بن عمر کہ گرد ہے از خواص شیعہ
 از حضرت صادق ^ع سوال کردند مثل این سوالے کہ شما از
 من کردید و حضرت ^ع ہمین جواب کہ من گفتم فرمود کہ حضرت
 امام محمد باقر ^ع فرمود کہ اگر مردم بدانند آنچه ما سیدانیم از عظمت
 شان این نامہا نزد خدا و سرشت اجابت حق تعالی
 کے را کہ اورا باین نامہا بخوانند بآن ثوابہا کے کہ در
 آخرت برائے او ذخیرہ می نمایند ہر آئینہ برائے تحصیل
 این دعا مقاتلہ نمایند بشیر لہ ولیکن حق تعالی مخصوص
 میگردد اند بر حمت خود ہر کرا خواہد و فرمود کہ اگر سو گند یا و
 کنم کہ اسم اعظم درین دعا ہست ہر آئینہ سو گند و روغ
 فکردہ ام پس ہر گاہ این دعا را بخوانید سعی کنید کہ دعائے شما

برای امور باقیه آخرت باشد لذات فانیه و دنیا پس فرمود
 که این از علمهای مکنون و مخزون ماست و از وعایمان لازم
 الاجابت است و در کتاب صفوة الصفات از حضرت
 امام محمد باقر ع روایت کرده اند یوشع بن نون وصی حضرت
 موسی و رفیق که بحار به عمالقه ماور شد بنی اسرائیل از ایشان
 بسیار ترسیدند زیرا که جسمهای عظیم و هیئتهای غریب و شگفت
 و بنی اسرائیل در جنب ایشان بسیار حقیر می نمودند پس حضرت
 یوشع ع این حالت را بجناب مقدس الهی شکایت کرد
 حق تعالی او را فرستاد با آنحضرت که امر کن بزرگان و رؤسا
 بنی اسرائیل را که هر یک سیوے خالی بردوش راست
 بگیرند بنام یکے از رؤسای عمالقه و شانه از شاخهای
 گوسفند را میانش را تهی و سوراخ کنند مانند لوق و دها
 بروم آن بگذارند و این دعا بخوانند برای آنکه شیاطین
 جن و انس این دعا را یاد گیرند و تمیز حروفش نتوانند کرد
 در آخر شب آن سیوهارا بیندازند که در میان لشکر ایشان
 بشکند چون چنین کردند و صبح شد یزد که عمالقه همه مرده اند و باد
 کرده اند پس شما نیز این دعا بخوانید بر هر که با شما دشمنی کند و خواهد که

شمار مغلوب و مقهور گردانند پس حضرت امام محمد باقر فرمود که این دعا از
 عمیق علوم مکتونه و مخزنونه ماست میاموزید این را بزرگان و بچیدان
 و کودکان و ظالمان و منافقان و این روایت از حضرت صادق
 نیز مروی است بروایت عثمان بن سعید بن عمر که اما در آن وقت
 چنان است که در وقتی نازل شده که حضرت موسی با عمالقه بیجا
 میکردند محمد بن علی را شدد که یکے از او بیان این دعا است
 گفت که من در هر حاجتی که این دعا را خواندم البته روا شد
 و برای هر شدنی که خواندم بزودے مستجاب گردید و مستحب
 است که نزد غروب آفتاب از هر روز جمعه در شب شنبه خوانده
 شود و هر که این دعا را در وقتی که متوجه حاجتی گردد یا نزد دشمنی یا
 پادشاه جباری رود بخواند البته حاجتش برآورده شود و ضد
 دشمن باو نرسد و کسی که نتواند خواند بنویسد بر کاغذی و بر بازو
 خود ببندد یا در بغل گذارد که باز همان تاثیر می کند و این دعا را
 دعای شبور نامند و شبور در لغت بمعنی بوق است و در روضه
 الاذکار آورده که سمات بکسر سین است یعنی علامات گویا
 بجهت آن مسمی باین اسم شده که علامات احابست بدان
 ظاهر و هویدا است و از محمد بن راشد مروی است که می گفت

که من دعائے کروم بآن جهت بیج مشکلی بیج اندوخته میگردد
 باجابت رسید و این دعا از عثمان بن سعید عمری وکیل حضرت
 امام حسن عسکری ۴ مروی است و از حضرت امام محمد باقر ۱۲
 شده که این دعا از علمای پویشیده و مخزون است پس بخوانید
 باین دعا حاجت را که نزد خداست تقاضا کنید و داشته باشید و ان شاء
 آن نزد شما و اطفال و اهل ظلم و نفاق مکنید و هم از آن حضرت
 مروی است که اگر قسم خورم که درین دعا اسم اعظم است راست
 گفته خواهم بود پس نفرین کنید بر آن کس که ظلم بر او داشته و
 عزت خود و خواری ما خواستند و بسیاری از اکابر دین باین دعا
 مداومت نموده اند و درین عصر نیز می نمایند و گفته اند که خواندن
 این دعا در چهل جمعه متوالی مجرب است در حصول مآرب و
 مطالب و کسی که نتواند بخواند بنویسد و با خود دارد که اثر عظیم
 دارد و قبل از شروع در دعا بگوید سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اَللّهُمَّ أَنْتَ الْاَوَّلُ
 فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْاٰخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ
 شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ

فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدَأَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ إِنَّكَ بِاخْضُوعٍ وَخُشُوعٍ شَرِيعٌ وَدَعَاكَ يَسِيرٌ يَكُونُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ
 الْأَكْبَرِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ
 عَلَى مَعَالِقِ أَبْوَابِ السَّمَاءِ لِفَتْحِهِ بِالرَّحْمَةِ
 انْفُتِحَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ عَلَى مَضَائِقِ أَبْوَابِ
 الْأَرْضِ لِلْفَرَجِ بِالرَّحْمَةِ انْفَرَجَتْ وَإِذَا دُعِيتَ
 بِهِ عَلَى لُحْرِ اللَّيْلِ تَنَسَّرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ بِهِ
 عَلَى الْأَمْوَاطِ لِلنُّشُورِ انْتَشَرَتْ وَإِذَا دُعِيتَ
 بِهِ عَلَى كَشْفِ الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ انْكَشَفَتْ وَ
 بِحَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَكْرَمَ الْوُجُوهِ وَأَعَزَّ
 الْوُجُوهِ الَّذِي عَنَتْ لَهُ الْوُجُوهُ وَخَضَعَتْ
 لَهُ الرِّقَابُ وَخَشَعَتْ لَهُ الْأَصْوَاتُ وَوَحِلَتْ
 لَهُ الْقُلُوبُ مِنْ مَخَافَتِكَ وَيَقُوتُكَ إِلَهِي تُمْنُكَ
 السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِكَ وَتُمْنُكَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضُ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا

إِنَّ أَمْسَكُهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِكَ وَبِمَشِيَّتِكَ
 الَّتِي دَانَ لَهَا الْعَالَمُونَ وَبِكَلِمَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ
 بِهَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَبِحِكْمَتِكَ الَّتِي صَنَعْتَ
 بِهَا الْعَجَائِبَ وَخَلَقْتَ بِهَا الظُّلُمَةَ وَجَعَلْتَهَا
 لَيْلًا وَجَعَلْتَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَخَلَقْتَ بِهَا النُّورَ
 وَجَعَلْتَهُ نَهَارًا وَجَعَلْتَ النَّهَارَ نُشُورًا مُبْصِرًا
 وَخَلَقْتَ بِهَا الشَّمْسَ وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ ضِيَاءً
 وَخَلَقْتَ بِهَا الْقَمَرَ وَجَعَلْتَ الْقَمَرَ نُورًا
 خَلَقْتَ بِهَا الْكَوَاكِبَ وَجَعَلْتَهَا نُجُومًا وَبَرُوجًا
 وَمَصَابِيحَ وَزِينَةً وَرُجُومًا وَجَعَلْتَ لَهَا
 مَشَارِقَ وَمَغَارِبَ وَجَعَلْتَ لَهَا مَطَالِعَ وَمَجَارِي
 جَعَلْتَ لَهَا فَلَكَ وَمَسَائِرَ وَقَدَرْتَهَا فِي السَّمَاءِ
 مَنَازِلَ فَأَحْسَنْتَ تَقْدِيرَهَا وَصَوَّرْتَهَا فَأَحْسَنْتَ
 تَصْوِيرَهَا وَأَحْصَيْتَ بِأَسْمَائِكَ أَحْصَاءَ وَدَرَرْتَهَا
 بِحِكْمَتِكَ تَدِيرًا فَأَحْسَنْتَ تَدِيرَهَا وَخَزَنْتَهَا
 بِسُلْطَانِ اللَّيْلِ وَسُلْطَانِ النَّهَارِ وَالسَّاعَاتِ
 وَعَدَدِ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ وَجَعَلْتَ رُؤْيَهَا

لِيُخَوِّعَ النَّاسَ مَرَّةً وَاحِدَةً فَاسْتَغْلِكَ اللَّهُمَّ بِمَجْدِكَ الَّذِي
 كَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ الْمُقَدَّسِينَ
 قَوْقِ اخْسَاسِ لَكَ وَبَيْنَ قَوْقِ غَمَائِمِ التَّوْرِ قَوْقِ
 ثَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي عَمُودِ النَّارِ فِي طُورِ سَيْنَاءَ وَ
 فِي جَبَلِ خُورَانِثَ فِي الْوَادِ الْمُقَدَّسِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبَارَكَةِ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ مِنَ الشَّجَرَةِ
 وَفِي أَرْضِ مِصْرَ يَتَّبِعُ آيَاتِ بَيِّنَاتٍ وَيَوْمَ قَرِئَتْ
 لِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَيْنِ الْمُنْجَسَاتِ الَّتِي صَنَعَتْ لَهَا
 الْعَنَائِبَ فِي بَحْرِ سُوقٍ وَعَقَدَتْ مَاءَ الْبَحْرِ فِي قَلْبِ
 الْفَخْرِ كَالْحَجَارَةِ وَجَادَتْ بَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَيْنِ
 كَلِمَتِكَ الْحَسَنِي عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا وَأَوْرَثَهُمْ
 مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا الْعَالَمِينَ
 وَأَعْرَفْتَ فِرْعَوْنَ وَجُنُودَهُ وَمَرَاكِبَهُ فِي الْيَمِّ وَبِاسْمِكَ
 الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الْأَعَزِّ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ وَبِمَجْدِكَ
 الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِمُوسَى كَلِمَتِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي
 طُورِ سَيْنَاءَ وَلَا بُرَاهِيمَ خَلِيلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مِنْ قَبْلِ فِي مَسْجِدِ الْخَيْفِ وَلَا سُحَاقَ صِفِّكَ

نُفِثَتْ

سُوفِ

عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي يَثْرِ شَيْعَةٍ وَلِيَعْقُوبَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 فِي بَيْتِ إِبْرَاهِيمَ وَأَوْقَيْتَ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مِثْقَالَكَ
 وَلَا يَسْتَحِقُّ بِحَلْفِكَ وَلِيَعْقُوبَ بِشَهَادَتِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 بِوَعْدِكَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَسْمَائِكَ فَاجَابَتْ وَبِحَبْلِكَ
 الَّذِي ظَهَرَ لِيُوسَى بْنِ عِمْرَانَ عَلَى قُبَّةِ الرُّمَّانِ
 وَبِآيَاتِكَ الَّتِي وَقَعْتَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِحَبْلِ الْعِزَّةِ
 وَالْغَلْبَةِ بِآيَاتِ عَزِيزَةٍ وَبِسُلْطَانِ الْقُوَّةِ وَالْعِزَّةِ
 الْقُدْرَةِ وَبِشَانِ الْكَلِمَةِ الثَّامَّةِ وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي
 تَقْضِي بِهَا عَلَى أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَهْلَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي مَنَنْتَ بِهَا عَلَى
 جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبِاسْتِطَاعَتِكَ الَّتِي أَقَمْتَ بِهَا عَلَى
 الْعَالَمِينَ وَبُنُورِكَ الَّذِي قَدْ خَرَمَ مِنْ فَرْعِهِ طُورُ سَيْنَا
 وَبِعِلْمِكَ وَجَلَالِكَ وَكِبَرِيَّاءِكَ وَعِزَّتِكَ وَجَبَرُوتِكَ الَّتِي كَسَفَتْ
 الْأَرْضَ وَانْخَفَضَتْ لَهَا السَّمَوَاتُ وَانْزَجَرَتْ لَهَا الْعُمُقُ
 الْأَكْبَرُ وَكَدَتْ لَهَا الْبَحَارُ وَالْأَنْهَارُ وَخَضَعَتْ لَهَا الْجِبَالُ
 وَسَكَنْتْ لَهَا الْأَرْضُ بِمَنَائِكِهَا وَاسْتَسْلَمَتْ لَهَا الْخَلْقُ
 كُلُّهُ وَخَفَّتْ لَهَا الرِّيَاحُ فِي جُرَيَانِهَا وَخَدَّتْ لَهَا النَّبِيرَانِ فِي
 أَوْطَانِهَا وَبِطَوْلِكَ

الَّذِي عَزَمْتَ لَكَ بِهِ الْغَلْبَةَ دَهْرًا دَهُرًا وَحُمِدَكَ بِهِ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ وَبِكَلِمَتِكَ كَلِمَةَ الْقِيَامَةِ
الَّتِي سَبَقَتْ لَابْنِنَا أَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَدُرِّيَّتِهِ بِالرَّحْمَةِ وَ
أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِكَلِمَتِكَ الَّتِي غَلَبْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَبِنُورِ
وَجْهِكَ الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاةً وَ
خَرَّ مُوسَى صَعِقًا وَتَجَدَّدَكَ الَّذِي ظَهَرَ عَلَى طُورِ
سَيْنَاءَ فَكَلَّمْتَ بِهِ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ مُوسَى بْنِ
حُجْرَانَ وَبِطَلْعَتِكَ فِي سَاعِيرٍ وَظُهُورِكَ فِي جَبَلِ
قَارَانَ بِرَبَّوَاتِ الْمُقَدَّسِينَ وَجُنُودِ الْمَلَائِكَةِ
الصَّافِينَ وَخُشُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُسَبِّحِينَ وَبِبَرَكَاتِكَ
الَّتِي بَارَكْتَ فِيهَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ فِي أُمَّةٍ فَخَمَّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكْتَ لِاسْتِخْقِ صَفِيكَ فِي أُمَّةٍ
عَيَّنِي عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِعَقُوبِ إِسْرَائِيلَ
فِي أُمَّةٍ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبَارَكْتَ لِجَبَلِكَ
مُحَمَّدٍ صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي عِدَّتِهِ وَدُرِّيَّتِهِ وَآلِهِ
بِالرَّحْمَةِ اللَّهُمَّ وَكَأَعْبُنَا عَنْ ذَلِكَ وَلَمْ نَشْهَدْكَ وَأَمْنَابِ
وَلَمْ نَرَهُ صِدْقًا وَوَعْدًا لَا نَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ وَالْبَارِكُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَتَرْحَمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرْحَمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ فَحِيدٌ فَعَالٌ لِعَمَلِ
 تَرِيدٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 پس سب است که بخواند بعد این دعا اللهم اني استسئلك ببركة
 هذه الدعاء مضافات منه من الاسماء وما يشتمل عليه
 من التفسير والتدبير الذي لا يحيط به الا ان
 تفعل بي كذا او كذا بعد بگويا اللهم بحرمه هذا
 وهذه الاسماء التي لا يعلم تفسيرها ولا باطنها
 غيرك افعل بي كذا او كذا وانتقم لي من فلان بن
 فلان واغفر لي ذنوبي فانقذ مني ما تأخرو وسع
 علي من حلال رزقك واكفني مؤنة الناس
 بسوء وجار سوء وقرين سوء وسلطان سوء
 انك على ما تشاء قدير وبكل شيء عليك امين
 رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد
 وآله سيّد بن طاووس در اقبال آورده که این

وعمار اور چار عید بچوانند یعنی در روز جمعہ و عید فطر و عید قربان و عید غدیر

و این دعا مروی است از حضرت امام جعفر صادق و موسوم است
 بدعا کے ندبہ و بعضی از علما این دعا را از جملہ زیارت حضرت
 صاحب الامر ذکر کرده اند اینست و عاَلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَلَهُ الْحَمْدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ
 اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ إِذَا اخْتَارْتَ لَهُمْ
 جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ التَّعْلِيمِ الْمُقْبِلِ الَّذِي لَا يُكَلِّفُ
 لَهُ وَلَا اخْتِلَالَ بَعْدَ أَنْ شَرَّحْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ
 فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدِّينِيَّةِ وَزُرَّجَهَا فُتْرًا
 لَكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبَلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ
 وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيَّ وَالتَّنَاءَ الْجَلِيلَ وَاقْبَطْتَ
 عَلَيْهِمُ مَلَأَئِكَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَ تَهُمُ
 بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرَايِعَ إِلَيْكَ وَالْوَسِيلَةَ إِلَى
 رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ مَنْ اسْكَنْتَهُ جَنَّاتَكَ إِلَى أَنْ أُخْرِجَ
 مِنْهَا وَبَعْضُ مَنْ حَمَلْتَهُ فِي فُلْجِكَ وَبَجَّيْتَهُ وَمَنْ أَمَرَ بِمَعَارِ

مِنَ الْمَلَائِكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ الْخِدَائِكَ لِنَفْسِكَ
 خَلِيلًا وَسَاكِنًا لِيَتَنَبَّهَ فِي الْأَخْيَرِينَ فَاجِبَتَهُ
 وَجَعَلَتْ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَبَعْضُ كَلِمَتِهِ مِنْ شَجَرَةِ تَكْلِيمٍ
 وَجَعَلَتْ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رَا^{أى نفعا ١٢ من راتبعك}دًا أَوْ زَيْرًا أَوْ بَعْضًا أَوْ لَذَةً
 مِنْ غَيْرِ آيٍ وَأَنْتَبَهَ الْبَيْتَاتِ وَأَيَّدَتْهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
 وَكُلُّ شَرَعَتْ لَهُ شَرْعِيَّةً وَتَهَمَّتْ لَهُ مِنْهَا جَاءَ وَتَخَيَّرَتْ
 لَهُ أَوْ صِيَاءً مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ مِنْ مَدَّةٍ إِلَى مَدَّةٍ لِقَامَةٍ
 لِيَذِينَكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَلِيَعْلَا يَزُولَ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ
 وَيَغْلِبَ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَلِيَعْلَا يَقُولَ أَحَدًا كَوَلَا أُرْسَلَتْ
 إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَشَبَّعَ أَيْانَكَ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَذِلَّ وَتَخْزِي إِلَى أَنْ تُشْرِكَ بِالْأَمْرِ إِلَى
 حَبِيبِكَ وَنَجِيَّتِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا
 أَنْتَجِبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَصَفْوَةً مِنْ أَصْطَفِيَّتِهِ
 وَأَفْضَلَ مِنْ اجْتَنِبْتَهُ وَآكُرَ مَنْ اعْتَمَدَتْهُ قَدْ مَتَّهَ
 عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَانَهُ
 مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَخَّرْتَ لَهُ الْبَرَّاقَ وَعَرَجْتَ
 بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ

إِلَى الْوَصَاءِ خَلَقَكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِاللَّهِ عِيبٌ وَحَقَّقْتَهُ
 بِجِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسْتَوْمِيَّاتِ وَمِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ
 وَعَدَاتِكَ أَنْ تَطْهَرُ دِينَهُ عَلَى الَّذِينَ كُلُّهُمْ لَا كَرِهَ الشِّرْكَ
 وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبَوَّأَ صِدْقٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَجَعَلْتَ
 لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَيْتِكَ مَبَارَكًا
 وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ
 وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَقُلْتُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
 عَنْكُمْ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَ
 أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوْدَةً تَهْمُ فِي كِتَابِكَ
 فَقُلْتُ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى
 وَقُلْتُ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتُ مَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا
 فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْلَكُ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ
 فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلَىٰ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَعَلَىٰ إِلَهُمَا هَادِي يَلَادُ كَانَ هُوَ
 الْمُسَدِّرَ وَلكلِّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَائِكَةُ مَامَهُ مَنْ
 كُنْتُ مَوْلَا فَعَلَيْكُمْ مَوْلَا هُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَا وَعَادِ مَنْ

عَادَاةً وَالضَّرْمَنِ نَصْرًا وَآخِذًا مَنْ خَذَلَهُ وَقَالَ مَنْ كُنْتُ
 قَبِيضَةً فَعَلَى أَمِيرِكُمْ وَقَالَ أَنَا وَعَلَى مَنْ تَجَرَّوْا وَاحِدًا تَوَرَّوْا
 سَائِرَ النَّاسِ مِنْ تَجَرُّشِي وَأَحْلَ فَحْلَهَا رُونَ مِنْهُ سَائِرَ
 فَقَالَ أَنْتَ بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ
 بَعْدِي وَنَزَّاجَةً ابْنَتُهُ سَيِّدَةً لِنِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَ
 أَحْلَ لَهُ مِنْ مَتَاعِهِ مَا أَحْلَ لَهُ وَسَكَ الْأَنْبِيَاءُ
 إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ
 الْعِلْمِ وَعَلَى بَابِهَا مَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا
 مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ كَأَنْتَ أَخِي وَوَصِيْبِي وَوَارِثِي وَدَمْلُكَ
 دَمِي وَحِمْلُكَ لِحْمِي وَسِلْمُكَ سِلْمِي وَحَرْبُكَ حَرْبِي
 وَالْإِيمَانُ فَمَا لِحِمْلِكَ وَدَمْلِكَ كَمَا خَالَطَ لِحْمِي وَدَمِي
 وَأَنْتَ غَدًا عَلَى الْخَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَ
 تَنْجِزُ عِدَاتِي وَتَشِيعُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مَبِيضَةٍ
 وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي وَلَوْ لَا أَنْتَ لَمْ يَكُنْ
 لَمْ يَعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَكَانَ بَعْدُ هُدًى مِنَ
 الضَّلَالِ وَلَوْ لَا مِنْ الْعَمَى وَجَبَلَ اللَّهُ الْمَتِينَ وَالصِّرَاطَ
 السَّيْقِيمَةَ يُبْقِي بِقَرَابَةٍ فِي رَحْمَةٍ وَلَا يَسْأَلُكَ فِي

فِي دِينٍ وَلَا يُلْحِقُ فِي مَنَاقِبِهِ مِنْ مَنَاقِبِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَسُولِهِ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّائِبِينَ لَا يَخْذُلُهُ فِي اللَّهِ
 كَوْمَةٌ لَا أَمْرَ قَدْ وَتُرْفِيهِ صَنَادِيدًا لَمْ يَكُنْ فِيهَا ظَالِمُهُمْ
 وَتَاهَشَ ذُوبَانُهُمْ وَأَوْصَعُ كُلُّ وَبَهُمْ أَحَقًّا كَابِدَةً
 وَخَيْبَرِيَّةً وَخُنَيْنِيَّةً وَغَيْرَهُنَّ فَأَصْبَحَتْ عَلَى عَدَاوَتِهِ
 وَأَكْبَتْ عَلَى مَنَابِدَتِهِ حَتَّى قُتِلَ التَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ
 وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى بِحَبَّةٍ وَقَتْلَهُ اسْتَقَى الْأَشْقِيَاءُ مِنَ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَنْبَعُ اسْتَقَى الْأَوَّلِينَ كَمَا يَكْمُلُ
 أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِيَيْنِ
 بَعْدَ الْهَادِيَيْنِ وَالْأَكْمَةُ مُصَرَّةٌ عَلَى مَقْتِ بِحَبَّةٍ وَطَبِيعَةٍ رَحِمَهُ
 وَأَقْصَلُ وَلَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي لِرِ عَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ
 قُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَسَبِيَ مَنْ سَبِيَ وَأَقْصَى مَنْ أَقْصَى
 وَجَرَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حَسَنُ الْمُتَوْبَةِ
 وَكَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
 الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَبِسُحَّانِ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
 رَبِّنَا الْمَفْعُولَ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ فَعَلِ الْخَاتِبُ مِنْ أَهْلِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِمَا وَإِلَيْهِمَا فَلْيَبْكُ الْبَاكُونَ وَلْيَتَاهَتُمْ فَلْيَسُدُّ الْبَاكُونَ
 وَلْيَسْلُبْهُمْ فَلْيَتَدَبَّرْ الدُّمُوعُ وَلْيَضْرَحِ الصَّارِخُونَ وَلْيَعْمُرْ
 الْعَاجُونَ آيَتِ الْحَسَنِ وَآيَتِ الْحُسَيْنِ وَآيَتِ أَنْبَاءِ الْحُسَيْنِ
 صَلَاحٌ بَعْدَ صَلَاحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ وَآيَتِ
 السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ وَآيَتِ الْخَيْرَةِ بَعْدَ الْخَيْرَةِ وَآيَتِ
 الشُّمُوسِ الظَّالِمَةِ آيَتِ الْأَثْمَارِ الْمُنِيرَةِ آيَتِ الْأَنْجُمِ
 الذَّاهِرَةِ آيَتِ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ آيَتِ
 بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعِثْرَةِ الْعَادِيَةِ
 آيَتِ الْمَعْدِ لِقَطْعِ دَابِرِ الظُّلْمَةِ آيَتِ الْمُنْتَظَرِ لِإِقَامَةِ الْأُمَّةِ
 وَالْعَوَجِ آيَتِ الْمُرْتَبِحِ لِإِزَالَةِ الْجَوْرِ وَالْعُدُوِّ وَآيَتِ الْمَدْحِ
 لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ آيَتِ التَّخْيِيرِ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ
 وَالشَّرْعِيَّةِ آيَتِ الْمُؤَمَّلِ لِأَحْبَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ
 آيَتِ فَحْيِ مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهَا آيَتِ قَاصِدِ شَوْكَةِ
 الْمُعْتَدِ بِآيَتِ هَادِمِ أُنْبِيَاءِ الشُّرُكِ وَالنِّفَاقِ آيَتِ
 مَبِيدِ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ آيَتِ
 حَاصِدِ فُرُوعِ الْغِيِّ وَالشِّقَاقِ آيَتِ طَامِسِ أَثَارِ الزَّلَافِ
 وَالْأَهْوَاءِ آيَتِ قَاتِلِ حَبَائِلِ الْكَذِبِ وَالْأَفْتِرَاءِ آيَتِ مَبِيدِ

العَنَاءُ وَالْمُرْدَةُ آيَتِ مُنْتَاصِلِ أَهْلِ الْعِيَادَةِ وَالْمُضِلِّ
 وَالْإِلْحَادِ آيَتِ مُعِزِّ الْأَوْلِيَاءِ وَمُذِلِّ الْأَعْدَاءِ آيَتِ
 حَامِئِ الْكَلِمِ عَلَى التَّقْوَى آيَتِ بَابِ اللَّهِ الَّذِي مِنْهُ يُوعَى
 آيَتِ وَجْهِ اللَّهِ الَّذِي بِهِ يَتَوَجَّهُ إِلَيْهِ الْأَوْلِيَاءُ آيَتِ
 السَّبَبِ الْمُتَّصِلِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ آيَتِ صَاحِبِ
 يَوْمِ الْفَتْحِ وَنَاشِرِ آيَةِ الْهُدَى آيَتِ مُؤَلِّفِ شَمْلِ الصَّادِقِ
 وَالرِّضَا آيَتِ الطَّالِبِ بِدُخُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَأَنْبَاءِ الْأَنْبِيَاءِ
 آيَتِ الْمُطَالِبِ بِدَمِ الْمُقْتُولِ بِكَرْبَلَا آيَتِ الْمَنْصُورِ
 عَلَى مَنْ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَافْتَرَى آيَتِ الْمَضْطَرِّ الَّذِي
 يُجَابُ إِذَا دَعَى آيَتِ صَدْرِ الْخَلَائِفِ ذُو الْبَيْرِ
 وَالتَّقْوَى آيَتِ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُصْطَفَى وَابْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى
 وَابْنِ مُحَمَّدٍ نَجِيِّ الْفَرَّاءِ وَابْنِ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ الْكُبْرَى يَا
 أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَالْحِمَى يَا بَنَ السَّادَةِ
 الْمُقَرَّبِينَ يَا بَنَ النَّحْبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا بَنَ الْعَهْدَاتِ
 الْمُهْدِيَتِينَ يَا بَنَ الْخَيْرَةِ الْمُهْدِيَتِينَ يَا بَنَ الْخَطَارَةِ
 الْأَنْجِيَتِينَ يَا بَنَ الْأَطَالِبِ الْمُسْتَطْهِرِينَ يَا بَنَ الْخَصَائِرِ
 الْمُتَّجِبِينَ يَا بَنَ الْقِمَاقِمَةِ الْأَكْبَرِينَ الْأَكْرَمِينَ يَا بَنَ

البَدَأُ فَرَا السَّيْرَةَ يَابُنَ السُّرُجِ الْمُضِيئَةِ يَابُنَ الشَّمْسِ
 الثَّاقِبَةِ يَابُنَ الْأَكْجَمِ الدَّاهِدَةِ يَابُنَ السَّبِيلِ الْوَاضِعَةِ
 يَابُنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِيحَةِ يَابُنَ الْعُلُومِ الْكَامِلَةِ يَابُنَ
 السُّنَنِ الْمَشْهُورَةِ يَابُنَ الْمَعَالِمِ الْعَاثُورَةِ يَابُنَ
 الْمَعْجَزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَابُنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَابُنَ
 الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ يَابُنَ الشَّكَا الْعَظِيمِ يَابُنَ مَرْجُو
 فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ يَابُنَ الْآيَاتِ
 وَالْبَيِّنَاتِ يَابُنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَابُنَ الْبَرَاهِينِ
 الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَابُنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَاتِ يَابُنَ
 النَّعِيمِ السَّائِغَاتِ يَابُنَ طَهِّهِ وَالْمُحْكَمَاتِ يَابُنَ كَيْسِ
 وَالذَّارِيَّاتِ يَابُنَ الطُّورِ الْعَادِيَّاتِ يَابُنَ مَنْ دَنَى
 فَتَدْنَى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوًّا وَاقْتِرَابًا
 مِنْ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى كَيْتَ شَعْرِى آيُنَ اسْتَقَرَّتْ
 بِكَ النَّوَى بَلْ آيُ أَرْضٍ تُقَلِّكُ أَوِ التَّرَى أَبِوضَى
 أَوْ غَيْرَهَا أَمْ ذَى طَوًى عَزِيزٌ عَلَيْكَ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ
 وَلَا تَرَى وَلَا أَسْمَعُكَ حَسِيئًا وَلَا نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيْكَ أَنْ
 يَحِيطَ بِكَ دُونُكَ الْبَلَوَى وَلَا يَنَالُكَ مِثْنَى ضَجِيرٍ وَلَا شَكْوَى

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُغَيَّبٍ لَمْ يَحُلْ مَنَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَنَا زَوْجٍ
 مَنَا بِنَفْسِي أَنْتَ أَمْنِيَّةٌ شَاقِي يَمْنِي مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
 وَكَرْهِنَا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزِيزٍ لَا يَسَامِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ كَثِيلٍ مُجْدٍ
 لَا يَجَانُ بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نِعَمٍ لَا تَضَاهِي بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيمٍ
 شَرِيفٍ لَا يُسَاوِي إِلَى مَتَى أَجَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَمَتَى قَرَأَتِي
 خِطَابٍ أَصِفْ فَيْكَ وَأَتَى نَحْوِي عَزِيزٌ عَلَى أَنْ أَجَابَ دُؤُنَكَ وَأَنَا عَلَى
 عَزِيزٍ عَلَى أَنْ أَتَكَلِّمَكَ وَيَخُذْ لَكَ الْوَسْرَى عَزِيزٌ عَلَى أَنْ يَكْرِهِي
 عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَاطِيلٌ مَعَالِ عَوِيلٍ
 وَالْبُكَاءُ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَاسَاعِدْ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ
 قَدْ يَيْتُ عَيْنٌ فَسَاعِدْ نَهْأَ عَيْنِي عَلَى الْقَذَى هَلْ إِلَيْكَ
 يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتُلْقَى هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدُ
 فَتُحْطَى مَتَى نَرِدُ مَنَا هَلَاكَ الرَّوِيَّةُ فَتُزَوَى مَتَى تَشْفَعُ
 مِنْ عَذَابِ مَا يَكُ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نَعَادِيكَ
 وَتَرَاوِحُكَ فَنُقِرَّ مِنْهَا عَيْنًا مَتَى تَرَانَا تَرَانِكَ وَقَدْ لَشَرَّتْ
 لَوَاءُ النَّصِيرِ تَرَى أَتَرَانَا نَحْفُكُ بِكَ وَأَنْتَ تَأْمُرُ الْمَلَأَةَ
 قَدْ مَلَأَتْ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقَتْ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا
 وَعِظَابًا وَأَبْرَتِ الْعُنَاةَ وَبَحَّدَتِ الْحَقَّ وَقَطَعَتْ دَابِرَ

الْمُتَكَلِّمِينَ وَاجْتَنَنْتَ أَضْوَالَ الظَّالِمِينَ وَتَحَنَّنَ نَقُولُ اَللّٰهُمَّ
 رَبَّ السَّالَمِينَ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ كَثَّافُ الْكَرُوبِ وَالْبَلَوَى وَالْكَرْبِ
 اَسْتَعِيْذُ بِفَعْدِكَ الْعَدُوِّ وَاَنْتَ رَبُّ الْاٰخِرَةِ وَالْاَوَّلِ
 فَاعِثُ يَافِئَاتِ السُّتَغِيْثِيْنَ عِيْدِكَ الْمُبْتَلَى وَارِمْ
 سَيْدَةً يَاسِدَ يَدِ الْقُوَى وَاَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْاَسْمَ الْجَنِيْ
 وَتَرَدَّ عَلِيْهِ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اَسْتَوَى وَمَنْ لَكَ الرَّجْعُ وَالْمُنْعُ اَللّٰهُمَّ
 وَتَحَنَّنْ عِيْدِكَ الثَّاقِبُونَ اَلِيَّ وَلِيَّكَ الْمَذْكُورُ بِكَ نَبِيَّكَ خَلَقْتَهُ لِنَاصِحَتِكَ
 وَمَا ذَا وَاَقَمْتَهُ لِنَاوَا وَمَعَاذُ وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ مَنَامًا مَّا فَبِاخِرَةٍ
 نَحْبِيَّةٍ وَسَلَامًا وَتَرَدَّ اَيْدِيكَ يَا رَبِّ سَلَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَقَرًّا لَنَا مُسْتَقَرًّا وَنَبِيًّا
 وَرَافِعًا لِنَحْمَدَكَ بِقُدْرَتِكَ اِيَّاهُ اَمَامًا مَّا حُدِّثُوْا بِخَلْقَانِكَ وَمُرَافِقَةً لِنُشْهَدُكَ بِحُسْنِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَدِّهِ وَرَسُولِكَ السَّيِّدِ
 الْاَكْبَرِ وَعَلَى اَبِيهِ وَصَلِّ عَلَى اَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَمِ حَامِلِ الْوَاءِ فِي الْحَشْرِ
 سَاقِيْ اَوْلِيَائِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَالْاَمِيْرِ عَلَى سَائِرِ الْبَشَرِ الَّذِيْ صَوَّبَ مِنْ يَدِهِ
 فَقَدْ خَفَرُوْا مِنْ اَيُّوْمٍ بِهِ فَقَدْ كَفَرُوْا وَخَطَرَ صَلَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى اٰلِهِ
 وَعَلَى نَحْلِهِمَا الْمِيَامِيْنَ الْغُرِّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا اَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى
 جَدَّيْهِ الصِّدِّيقِ الْكَبِيْرِ فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مَنْ
 اصْطَفَيْتَ مِنْ اَبَائِهِ الْبَرِّ عَلَيْهِ فَضْلٌ وَاحْلُ وَاَتَمُّ وَاَدْوَمُ

قَاكْبَرُوا وَاقْرَأُوا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَخَرَجْتَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَصَلَّيْتَ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدَدِهَا وَلَا نَهَايَةَ
 لِمَدَدِهَا وَلَا نَقَادَ لِأَمَدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِمْ بِالْحَقِّ وَأَدْخِلْ
 بِهِ الْبَاطِلَ وَأَدِلْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذِلْ بِهِ أَعْدَاءَكَ
 وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلَّةً تُؤَدِّي لِي
 مُرَافَقَةً سَلَفِيهِ وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَ
 يَتَكَلَّمُ فِي ظُلُمَاتِهِمْ وَأَعِزَّنَا عَلَى تَأْدِيَةِ حَقُّوقِهِ إِلَيْهِ
 وَالْإِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَالْإِجْتِنَابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ
 وَآمِنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ وَهَبْ لَنَا رَافِقَةً وَرَحْمَةً
 وَدُعَاءَكَ وَخَيْرَ مَا تَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
 قُوَّةً عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَاتَنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا
 بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا
 بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمْ وَمَنَايِهِ مَكْفِيَةً وَحَوَائِجَنَا مُقْضِيَةً
 وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبِلْ نَقَرُ بِنَا إِلَيْكَ وَأَنْظِرْ لَنَا
 نَظْرَةً رَحِيمَةً تَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكَرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا
 عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ بِكَاسِهِ وَيَبْدِلْهُ سَرَّيَا سَرَّيَا سَائِغًا لَظْمًا بَعْدَهُ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَإِذَا فرغت مِنَ النَّعَاءِ فَتَاهَبْ
لِلشُّجُودِ بَيْنَ يَدَي مَوْلَاكَ ❖

باب پنجم

در بیان اعمال همراه - و درین باب سه فصل است
فصل اول در بیان تحقیق ریت هلال و ادعیه آن و نماز ماه نو
و دانستن غره همراه و شناختن قمر و عقرب و طریق معرفت موعن
شمس و قمر ❖ بد آنکه هلال ثابت میشود بچند طریق - اول بچشم
خود دیدن و دوم شیلع سؤم شهادت عادلین که خود مشاهده
کرده باشند - چهارم گذشتن شی روز از ماه گذشته پنجم حکم حاکم شرع
بشرط عدم علم بخطای آن و اعتبار جدول و ندیب مانیت
و آن حسابی است مخصوص از رفتار قمر خلاصه است که یک شهر
ناقص و دوم را کامل و ابتدا از ماه محرم میکنند و محرم را کامل می شمارند
و نیز اعتبار عدم نیست و آن اینست که مثلاً ماه شعبان را است
و نه روز همیشه قرار دهند و ماه رمضان را سی روز و همچنین طوق
زدن هلال اعتبار ندارد و همچنین نه غائب شدن هلال بعد از شفق

بآنکه گویند دوشنبه است و نیز اتفاق هم مستبر نیست یعنی که قرص استیاب
 چنان روشن باشد که قبل از زوال دیده شود آن روز را اول ماه بدانند بلکه
 ذرا غره بایستد و همچنین اگر بلال دوشنبه پوشیده ماند ضرورت نیست که در شب هم
 دیده شود و شیاع عبارت از آنست که چند کس خبر دهند و رایت بلال کند
 خبر ایشان نفس مطمئن شود و از گفتن ایشان ظن حاصل شود و ظن
 کذب بر آن نشود و عدد شیوع منحصر و مخصوص نیست گاه باشد که از
 ده تا اطمینان نفس میشود و گاهی از پنجاه کس حاصل نمی شود و این
 این ضرورت است که عدد ایشان از دو کس زیاد باشد چرا که اگر دو کس
 باشد عدالت در آن ضرورت است و در شیاع تخصص بر وزن و بجهت
 و جوان و مسلم و کافر نیست بلکه بر قول هر یک گروه اکتفا میتوان کرد
 مستحب است که در نزد رایت بلال همراه در شب اول
 یاد دوم یا سوم و عا لى صحیفه کامله بخواند و دعای این است
 أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّارِعُ الْمَلَكُوتِ حُذِرِي مَنْ
 التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفِ فِي فَلَكَ الشَّدِيدِ بَدِيرِ مَنْتِ يَمُنْ
 تَوَرَّ بِكَ الظُّلَمَ وَأَوْضَحْ بِكَ الْبُهْمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ
 آيَاتِ مُلْكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِهِ وَامْتَنِعْ
 بِالزِّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ وَالظُّلُوعِ وَالْأَقُولِ وَالْإِنَارَةِ

وَالْكَسُوفِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَإِلَى إِسْرَافِهِ
 سِرُّهُ سَجَّانَةٌ مَا أَنْجَبَ مَا كَبَّرَ فِي أَمْرِكَ وَالْهَمَمُ
 مَا صَنَعَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَكَ مُفْتَاخَ شَهْرٍ حَادِثٍ لَا يَمُوتُ
 حَادِثٍ فَأَسْأَلُ اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ
 وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ
 يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالًا بَرَكَةً
 لَا تَحْقُقُهَا إِلَّا يَوْمَ وَلَهَارَةٍ لَا تَدْنِيهَا إِلَّا نَارُ هِلَالٍ
 آمِنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ هِلَالٍ مَعْنَى
 لَا تَخْشَى فِيهِ وَبَيْنَ لَانِكَ مَعَهُ وَلَيْسَ لَا يَمَازِجُهُ عَنْكَ
 وَخَيْرٌ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِلَالٍ آمِنٍ وَلَا يَمَانٍ وَنِعْمَةٌ
 أَحْسَنُ وَسَلَامَةٌ وَسَلَامٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَزْرَكَ
 مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَقَفَ
 فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَأَعِصْمْنَا فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَاحْفَظْنَا
 فِيهِ مِنْ مَبَاشَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَأَوْزِعْنَا فِيهِ سُلُوكَ
 نِعْمَتِكَ وَالْبِسْنَا فِيهِ جَنَّةَ الْعَافِيَةِ وَأَتِمِّمْ عَلَيْنَا بِرَحْمَتِكَ
 طَاعَتَكَ فِيهِ الْمِنَّةَ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ اَيْضًا اِنْ دُعَا
 حضرت امير و نزود رويت اله و است اللهم اني استسلك خيرا
 هذا الشهر و نورك و بصره و فتحه و بركته و كنهه و سره
 و استسلك خيرا ما فيه و خيرا ما بعده و اعوذ بك من شر
 ما فيه و شر ما بعده اللهم اذخلة علينا يا اامن و ايمان
 و السلامة و الاسلام و البركة و التقوى و التوفيق لسماع
 محبوب و ترضى ايصا و منهاج العارفين از جناب رسول خدا
 اين و ما منقول است اللهم اهله علينا يا اامن و ايمان
 و السلامة و الاسلام ايصا و كتاب مذکور و ارد است که
 چون بلال را ویدے بسوے او اشاره کن و رو بقبله و ستار را بر دار
 و بگو ربی در بک الله رب العالمین اللهم اهله علينا
 يا اامن و ايمان و السلامة و الاسلام و المصارع
 الى ما تحب و ترضى اللهم بارک لنا في شهرنا هذا و
 ارضنا خيرا و عونته و اصراف عنا ضره و شره و
 بلاءه و فتنته و سبیل بن طائوس در اقبال ابن عازر
 مخصوص بکاه صیام کرده نیز در کتاب منهاج العارفين مروي است
 که هر که در وقت رويت بلال هفت مرتبه سوره حمد بخواند در چشم رانده بیند

ایضا سید بن طاووس طاب ثراه در کتاب دروع الواقعه
 از حضرت رسالت آورده که هر کس در شب اول ماه نظر به لاله کند
 دست خود را بجانب خانه دشمن خود اشاره کند و بایستد و این دعا را سه
 مرتبه بخواند و در هر مرتبه اشاره کند بجانب خانه دشمن خداست تعالی
 شر آن دشمن را از و کفایت فرماید و هرگاه در شب اول ماه با حاجت
 نرسد در شب دوم و سوم نیز چنین کند که نجات یابد و هرگاه تعویذ یافت
 و ماه دوم نیز چنین کند و هرگاه با حاجت مقرون نگردد و در ماه سوم
 چنین کند ان شاء الله تعالی با حاجت مقرون شود و دعا این است
 اَيُّوَدَّ اَحَدٌ كَمَا اَنْ تَكُوْنَنَّ لَهٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحْيِلٍ وَ اَعْنَاءُ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ لَهٗ فِيْهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 وَ اَصَابَتْهُ الْكِبَرُ وَ لَهٗ ذُرِّيَّةٌ ضَعْفَاءُ فَاصْبِرْ بِهَا وَ اعْلَمْ
 فِيْهِ نَارُكَ فَاحْتَرَقَتْ سَهَابًا وَ اَشَارَهُ كُنْ بَيْنَ كَلِمَةٍ نَّجَاةٍ
 اَوْ وَاكُوْا لِلّٰهِمْ لَحْمَهُ بِالْبَلَاءِ لَحْمًا وَ غُصَّةً بِالْبَلَاءِ غُصَّةً
 وَ اَرْمِهِ بِحِجَارَةٍ مِّنْ سِجِّيلٍ وَ طَيِّرْكَ الْاَبَايِلَ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمَ
 سَيْدِ بْنِ طَاوُوْسٍ نُوْرُ اللهِ مُضْجَعُهُ وَ كِتَابُ دُرُوعِ الْوَاقِعِ
 آورده که حضرت رسالت پناه هرگاه بلال را می دیدند سه مرتبه
 الله اكبر و سه مرتبه لا اله الا الله می فرمودند بعد از آن این دعا

می خواندند الحمد لله الذی آخذ هب یسهر کذا و جاء
 یسهر کذا و ظاهر اینست که در فقره اولی بجای کذا نام ماه گذشته
 بایست گفت و در فقره ثانیه ماه آینده و ندیون در کتاب مذکور آورده که بگوید
 و وقت دیدن بلال بر دست چپ بگشت شهادت دست
 راست محمد و علی و فاطمه و الحسن و الحسین
 و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد
 و علی و الحسن و محمد علیهم السلام و بنویسد
 تو حید را و بعد از آن بگوید اللهم انک الناس اذا نظروا
 الی الیهلال نظر بعضهم الی وجوه بعض و تبرک
 بعضهم ببعض و انی نظرت الی اسمائک و اسم
 نبیک و ولیک و اولیائک علیهم السلام و الی
 کتابک فاعطینی کل الذی اُحِبُّ مِنَ الْخَیْرِ
 و اصرِفْ عَنِّی کل الذی اُحِبُّ ان تصرفه عَنِّی
 مِنَ الشَّرِّ وَ زِدْنِی مِنْ فَضْلِکَ مَا اَنْتَ اَهْلُهُ و
 لا حول و لا قُوَّةَ الا بالله العلی العظیم و ندیون
 در کتاب مذکور آورده که دست چپ محل استعمال نجاستهاست
 و این نامها بزرگ ترین نامهاست پس اگر این را در رقعہ بنویسد

و آن رقعہ را در کف دست چپ بگذارد و بگوید آنچه گفته شد شاید احوط
 باشد و نیز در کتاب مذکور آورده که مستحب است خوردن پنجه
 و اقل ہر ماہ چنانچہ از حضرت امام جعفر صادق ۳ مروی است
 کہ خوب لقمہ ایست پیرون را خوش مزہ بخوشد و میگرداند و طعام
 را ہضم می کند و اشتہائی آورد و ہر کہ آنرا و اقل ماہ بخورد فزونی
 است کہ حاجت او رد نشود و ان ماہ صاحب منہاج
 العارفین از حضرت صادق ۴ آورده کہ ہر کس در شب اول
 ماہ دو رکعت نماز کند و در ہر رکعتی بعد از حمد سورہ انعام را
 بخواند و از خدا سوال کند کہ او را از ہر دردے و ترسی و بلاے
 ایمن گرداند خدا و ان ماہ او را از ہر آفات محفوظ دارد و سید
 بن طاووس ۵ در کتاب دروع الواقیہ آورده کہ حضرت امام محمد
 ہر گاہ ماہ نومی آمد دو رکعت نماز می گذارد و در رکعت اول الحمد
 یک مرتبہ و قل ہو اللہ احدی مرتبہ بعد در روز ہائے ماہ دو رکعت
 دوم بعد از الحمد انا انزلناہ فی لیلة القدری مرتبہ می خواند و ان
 می گردند با پنجه می شد می بیند باین عمل سلامتی تمام آن ماہ را
 و در روایت دیگر وارد شدہ کہ مستحب است کہ بعد ازین نماز بخواند
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّهَا وَبِعِلْمِ مُسْتَقَرِّهَا وَمُسْتَوْدَعِهَا كُلِّ فِي
 كِتَابٍ مُبِينٍ لِيُبَيِّنَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَلَا ت
 يَسْتَسْكِنُ إِلَهُهُ لِيَصْرِفَ فَلَكَ شَيْفَ لَكَ إِلَّا هُوَ وَلَا ت
 مِذْكُ تَخْيِيرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ لِيُبَيِّنَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَأَقْوَمُ مِنْ أَمْرِ
 إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ لَآلِهَ أَنْتَ
 سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ رَبِّ إِنِّي
 بِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
 وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ وَسُأَوُّهُ اسْتِ كَذِكْرِي وَرَوْقِ
 صَدَقَةٍ وَادْنِ أَنْكَ صَدَقَةٍ وَرَوْقِ اسْتِ كَذِكْرِي وَرَوْقِ
 هَمَّ لَكَ أَوْسَتْ وَمِنْجُوهُ كَذِكْرِي الْفَاعِلُ كَذِكْرِي وَتَوَلَّى
 جَلَّ جَلَالُهُ وَعَمَّ نَوَالُهُ وَنَذِيرُ دَرَكْتَابِ مَذْكُورٍ أَوْ رَوْقِ اسْتِ كَذِكْرِي
 اسْتِ كَذِكْرِي أَوَّلُ هَرَمَاهُ وَوَرَكْتِ اسْتِ وَوَرَكْتِ أَوَّلُ بَعْدَ
 الْحَمْدِ سُورَةُ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِيكِ مَرْتَبَةٍ وَوَرَكْتِ دُومِ بَعْدَ الْحَمْدِ
 سُورَةُ أَنَا أَنْزَلْنَاهُ بِيكِ مَرْتَبَةٍ وَمِي تَوَانِدُ لَوْ كَذِكْرِي وَرَوْقِ اسْتِ خَفِيفَةٍ مُخْتَصِرِ

بکس باشد که وقت نمازش از خواندن این دو سوره سستی مرتب
 تنگ بوده باشد بواسطه سفر یا مرض یا مرض صاحب
 نسخه از کتاب مذکور آورده که جماعتی از عجم را اعتقاد است که از این
 در ایام ماه باده فارسی است نه ماه عربی و همچنین نیست بچند جهت
 اول آنکه دیدیم مردم را که نماز می کردند نماز اول ماه بجهت دفع کرب و غم
 آن بنا بر ماه های عربی دیگر آنکه صدقه در اول هر ماه بجهت سلامتی
 از خطر های آن منی بر شهر عربی است دیگر آنکه خطاب شریعت
 محبت می باید که محمول باشد بر زبان آن حضرت که بآن وحی و وحی
 نازل شد و آن عربی است دیگر آنکه اکثر وعده و وعید که متضمن باده
 است در ماه عربی دیدیم دیگر آنکه اول سال با جماع مسلمانان
 یا محرم است یا ماه رمضان و این هر دو عربی است و بیک
 اگر خواهی بدانی غره هر ماه را باید که از هجرت نبوی م انچه گذشت
 نه صد و نود و طرح کنی و باقی را هشت هشت طرح منسالی
 پس انچه بماند در خانه حروفات نظر کنی غره ماه معلوم می شود
 و این از معجزات است والله اعلم بحقائق الامور

نقشه جدول برای معلوم شدن غره هر ماه

بر چهار مقدمه مقدمه اول آنست که هر ده حروف ازین سه کلمه الیوم
 هوز حطی که آن از الف است تا بیا از بر سه آهین ده عدد همین مقدمه
 است که اول مراتب اعداد است بدین موجب الف یک ب و ح
 سه و چهار ده پنج و شش و هفت ح هشت ط نه ی ده مقدمه دوم
 آنست بجهت عدد سال هجرت حروف الهجری بود مقرر شد و ضابطه آنست
 که از سال هجرت آنچه گذشته باشد هشت هشت طرح کنند آنچه بماند ازین هشت
 حروف ابتدا نماید و هر حرف که بر او آخر شود عدد آن حرف را بگیرد و مضبوط
 نماید مثلاً اگر یک بماند الف بگیرد و یک که عدد اول است نگا بدارند و اگر
 دو بماند حرف ها بگیرند و پنج حساب کنند و اگر سه بماند ج بگیرند و سه حساب
 کنند و اگر چهار بماند بگیرند و هفت حساب کنند و اگر پنج بماند حرف و بگیرند و چهار حساب
 کنند و باقی را برین قیاس حساب کنند مقدمه سوم آنست که بجهت دوازده ماه این مقدمه
 حرف بیج خواهد بود زاج مقرر شد چنانچه حرف را از محرم باید گرفت تا با خزان محرم
 است از محرم ب صفر ج بیج الاول ده بیج الآخر و جمادی الاولی اجمادی الثانی
 ب رجب و شعبان ده ماه رمضان و شوال آذ قعدة ح ذی الحجه مقدمه چهارم آنست
 که چون از حساب سال هجرت هشت هشت طرح کنند آنچه بماند حرف او را بگیرند و عدد
 را نگهدارند و ماهی که خواهند که غره او را بدانند حرف او را بگیرند و عدد ماه را بر عدد
 حرف سال فزایند و بعد از آن هر عددی که باشد از حروف الهجری بود و مثل آن را

بگوید اگر یک باشد حرف دوم باشد و سوم باشد
 تا آخر این بعد از آن هفت هفت طح کنند آنچه بان از یک شنبه آغاز نمود
 هر روز که عدد آخر شود غره همان روز باشد اگر یک باشد غره ماه شنبه
 بود اگر دو باشد و شنبه علی بن القیاس و کتبت این که در خاطر با قرار گیرد آورده
 می شود اینکه مثلاً در سال تحریر این نسخه تاریخ هجرت حضرت شمس
 و شصت و نه بود هشت هشت کطح شد شصت و چهار ساقط شد پنج مانده از اول
 حروف ا هجزد بود گرفتیم و شمریم حرف پنجم و ال اول بود عدد و چهار است گام و ششم
 ماسیکه سخا و سیم غره او را بدینیم جاوی الاخری بود حرف او الف بود که عدد او یک
 است بران چهار افزودیم و پنج دیگر بر آن افزودیم ده شد هفت طح
 کردیم سه ماند غره روز شنبه بود در بعضی کتب قاعده مذکور و بالا
 باختلاف لیل خین دیده شد روایت است که مردی بنجد رفت
 حضرت امیر المؤمنین آمد عرض نمود که حضرت رسول م ادعیه چند
 مرا تعلیم داد که در اول و اوسط و آخر هر ماه باید خواند و من مرد عام
 و می دانم که غره ماه کدام روز است حضرت امیر فرمود که نام تو چیست
 گفت ا هجزد بود فرمود پدرت گفت زید بن هوشا فرمود پدرت
 گفت بداهه زاجر حضرت امیر فرمود حروف ا هجزد بود که هشت
 حرف است بخاطر دار و آنچه از سال هجرت رسول صلی الله علیه و آله

شمار کرده براس هر برج پنج پنج کم کن در هر برج که کم از پنج باشد قدر آن
 پنج است و اگر شمس را دریافت کردن منظور باشد از برج قمر خلاف تقوالمی
 یعنی عکس طریق مذکور همین طور حساب کرده دریافت کن در شمال قدر است
 که فرضاً شمس در برج دلو است و از ماه عربی یازده روز منقضی شده
 پس ایام ماه را دو چند کردیم سبت و دو شد پنج دیگر بر آن افزودیم
 سبت و هفت شد پس از دلو علی التوالی شمار کرده پنج پنج باقی هر برج
 کم کردیم در سلطان دوروز باقی ماند معلوم شد که قمر در برج مذکور است
 و اگر خواهی که درجات برج را دریافت کنی آن در ولیم باقی مانده را
 در شش ولیم ضرب کن و وازده خواهد شد پس قمر در رجه و وازدهم
 برج مذکور است و همچنین هر قدر که از پنج روز کم ماند در شش ضرب
 کرده معلوم کند درجات را این سه بیت مشهور از خواجہ فیاض الدین محقق
 طوسی رح است هر چه از ماه شد مثنی کن ۴ پنج و دیگر فزائے بر سر آن
 پس هر پنج ازان را موضع شمس ۴ خانه گیر جائے ماه بدان
 آنچه ماند در آخر مندرل ۴ ضرب کن در شش و در میدان
 قاعد ۴ دیگر علامه نجدی در ترویج الارواح که کتاب
 مبسوط و طب است آورده که هر گاه اراده کنی معرفت قمر را
 که در کدام برج است و نیز معرفت درجه قمر پس می باید که شمار کنی

که از ماه چند یوم گذشته آن یومها را که گذشته را ضرب بدو
در حاصل ضرب اصنافه کنی سیزده را بعد ملاحظه کنی که حال آتش
در کدام برج است و از حاصل ضرب طرح کنی شش را و ابتدا
کنی ازان برجه که آفتاب در ان برج است بوقت حساب
و هر جا که این حساب ختم شود قمر در ان برج باشد و باقی مانده
که از شش کم است همان درجه قمر است شعری در شمار بروج حمل
الثَّورُ جَوْزَاءَ السَّرَطَانِ + وَ رَعَى اللَّيْلُ سُنْبُلَ الْمِيزَانِ
وَ رَفَى الْعَقَرَبُ مِنَ الْقَوَسِ جَدِيًّا + وَ اسْتَقَى الدَّلْوُ
بِرُكَّةِ الْحَيَّتَانِ + شعر در تعداد ایامهای بروج شمسی
لا ولا لک لا ولا لا ششم است + کَلْ كَطْ كَطْ کَلْ
^{لعل}_{نوع} شور کوته است + ^{لعل}_{نوع} طریقه معرفت موضع شمس بحساب شهران لرزی
که سهل طرق است بدانکه بسطق خارج همیشه اول حمل است
آفتاب در برج حمل سی و یک روز می ماند پس بستم اپریل اول نوروز
و آفتاب در برج ثور هم سی و یک روز می ماند پس بست ویکم ربیع الاول
جوزا است و در جوزاسی و دو روز می ماند پس بست و دوم جون اول
سرطان است و در سرطان سی و یک روز می ماند پس بست و سوم
جولائی اول اسد است و در اسد هم سی و یک روز می ماند پس بست

و سویم گشت اول سنبلا است و در سنبلا همی و یک روز می ماند پس
 بست و سویم شنبه اول میزان است و در میزان همی روز می ماند پس
 بست و سویم اکتوبر اول عقرب است و در عقرب همی روز می ماند پس
 بست و دوم نوامبر اول قوس است و در قوس بست و در روز میماند
 پس بست و یکم دسمبر اول جدی است و در جدی هم بست و در روز
 میماند پس نوزدهم جنوری اول دلو است و در دلو بست و در روز
 میماند پس هجدهم فروری اول حوت است و در حوت همی روز
 میماند پس بیستم مارس اول حمل است و این بر تقدیر بست و بست
 بودن فروری هست اما سال چهارم که فروری بست و در روز می شود
 با وجود آن اول حمل همیشه تاریخ بیستم مارس میشود چرا که تحویل آن شب
 گاه ب صبح بیستم می شود و گاه ب شام آن و گاه در روز می شود و گاه
 در شب پس اختلاف ساعت تحویل از آن اختلاف باز
 می دارد و همیشه تحویل در بیستم می شود **فصل** در لیج و ربیان ثواب
 روزه داشتن بعضی از ایام مخصوصه در هر ماه و بدل آن و عمل ایام
 بیض در هر ماه و ثواب قرارت بعضی از سوره های قرآنی و ثواب
 زیارت حضرت امام حسین و در هر ماه و فضائل روزه بسیار است
 مگر تخفیف بطور المنوفج هدیه ناظرین می کند اسمعیل بن ابی زیاد از

حضرت امام جعفر صادق ۲ روایت کرده که جناب رسول ۱ با صاحب
خود فرمود آیا آگاه کنم شمارا بچیزیکه اگر بعمل آید کنا شیطان از شما
دور شود مثل دوری مشرق بمغرب همه با عرض کردند بل فرمود که صوم
سیاه می کند روی شیطان را و صدقه پشت او را می شکند و دوستی
با خدا و اعانت بر عمل نیک قطع می کند پس پشت او را و استغفار قطع
می کند و دل را و پراے هر چیز زکوة است و زکوة ابدان صوم است
و نیز از آن حضرت ۲ و آنحضرت از سلسله آبا کرام خود از امیر المؤمنین علیه السلام
روایت کرده که سه چیز اند که بلغم را دفع می کنند و قوت حافظه را زیاد می کنند
مسواک و صوم و خواندن قرآن و نیز از امام جعفر صادق ۳ منقول است که
صائم عبادت است و سکوت او تسبیح و در شجره نفس شش تسبیح و عیش مقبول
و دعایش مستجاب است و نیز از آنحضرت ۴ منقول است و آنحضرت از
امیر المؤمنین ۵ روایت کرده که فرمود رسول مقبول ۶ که یک روز من
بدارم پروردگار عالم مقامش در جنت بنا کند و نیز از ابن عباس ۷
رسول خدا ۸ روایت کرده که فرمود که هر عمل نیک که آدمی بجامی آورد
آن عمل بر اوست مگر صوم که بر اوست خدا است یعنی ثوابش
آن باشد که خود پروردگار عالم جزاے او باشد یا این که حق تعالی
ثواب از دست خود باو عطا فرماید و صوم سیر است در روز قیامت

چنانکه اسلحه در دنیا حفاظت می کنند و بوسه دهند صائم بهتر است
 نزد پروردگار عالم از خوشبوئی مشک حضرت موسی علیه السلام ماه ذی قعدة
 سی روزه گرفت و مسواک نمود که بوسه دهند که بسبب روزه بود
 بر طرف شود چنانکه از جناب باری کلام خواهد کرد و بر کوه طور ملائکه گفتند که
 ای موسی بوسه مشک از زمین تو است شاق می گویم تو آزار از
 مسواک دور کرده و منبگانی که حضرت موسی مسواک نمود حکم
 خدای عز و جل شد که ده روزه دیگر بگیرد آن ماه و بجه بود صولف
 گوید که این حکم برائے این شد که آن بوسه دهند باز پیدا شود و
 صائم را بدو نوع خوشی حاصل میشود اول وقت افطار و دوم وقت
 ملاقات از پروردگار عالم یعنی روزه ختم پس داخل حنت شود و نیز فرمود
 جناب رسول مقبول که اگر کسی روزه سنتی بگیرد برابر بوسه زمین
 زرا و را بدو هدا جرو ثوابش سوائے روز حساب تجزیه نمی کند و نیز
 جناب رسول خدام فرمود که هر عمل خیر نبی آدم ده گوشت و ماهیت صد گونه
 ثواب دارد مگر صبر که ثوابش محدود نیست بلکه مخزون است در علم
 باری تعالی و مراد از صبر صوم است و نیز محمد بن مسلم از ابی جعفر ع روایت
 کرده که هر گاه مؤمن احیا و شب کند و صبح روزه بگیرد ثوابش انست
 که نامه عمل او از گناهان پاک باشد و عوض هر قدم یک حسنه می یابد

و هرگز خیر که بر زبان خود جاری می کند عوض او یک حسنه بدست می آید
 و اگر در آن روز میبرد و روزه با علی علیین میبندد و اگر زنده بماند تا آنکه
 روزه را بشام افطار کند نامش با اولین می نویسد و نیز از امام جعفر
 در تفسیر قوله تعالی *وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ* فرمود مراد از صبر صیام است
 و می فرماید که هرگاه بر کسی شدت یا نفقت رود بدین می باید که روزه بگیرد
 چرا که حق تعالی می فرماید که مدد بجوئید از صبر یعنی از روزه و نیز علی بن
 سوید از امام موسی رضا *تنگدستی و پریشانی خود را عرض کرد پس فرمود*
*که روزه بدار و تصدق بکن و نیز از جناب صادق *منقول است**
که یک روزه بگیرد یک روز در شدت گریه و تشنگی بر او غلبه کند پس هر روز
عالم یک هزار فرشته را بر او معین می کند که رویش را مس می کنند
و خوشخبری می دهند تا اینکه افطار می کند و پروردگار عالم می فرماید
که چه خوش است بوی تو که شما ها گواه باشید که تحقیق که من هم
گنا بالش آمرزیدم کذا فی جواهر الاخبار و صاحب جمال الصالحین
از رسول خدام آورده که بسا باشد که کسی یک روز روزه گیرد یا
دو رکعت نماز گذارد و خدای تعالی می فرماید بعد از این هرگز ترا
عذاب نکند و بهشت است او را واجب گردانم و چون روزه و این شایسته
وارد شود که چیزی خورد هر موی که در بدنش باشد برایش تسبیح کند

و ملائکه پیرایش استغفار نمایند و صاحب مجمع المعارف از رسول خدا ص
 آورده که فرمود و حی کند خدا بسوی حافظان عمل که منوایند بر روزه داران
 بندگان تا عصر گناهی و نیز در کتاب مذکور از جناب صادق علیه السلام آورده
 که فرمود قیل و کنید بر سببیک خدا طعام و شراب میدهد بر روزه داران را
 و خواب ایشان و نیز در کتاب مذکور از جناب رسول خدا ص آورده
 که پیروی فرمود که از جهل خصال روزه دار است که اخشن گوشت حرام و
 آبی و کفاره گناهان آدم و سهولت موت و گرسنگی و تشنگی روزه قیامت و
 براد از جهنم و اطعام طیبات بهشت محمد الطیب آورده که شیخ و فضل
 ابراهیم حبی در ارجوزه و حیزه ثواب صوم را احادیث بسیار ذکر کرده
 تخف هم از ان بعضی فضائل پیش نظر مومنین می کنم از جناب محمد باقر ع
 روایت کرده کسیکه یک روزه بگیرد پس در حبت با حور العین و غلمان فیضیا
 شود و روشنی رویش مثل شمس باشد و صوم منقح در حبت است ابن بابویه
 در کتاب ثواب الاعمال از جناب رسول خدا ص آورده که صائم هرگاه
 نائم است از غیبت کردن مسلم محفوظ و مصلون است و عبادت خدا
 مشغول است در فصل ششم از باب چهارم ذکر روزه چهارشنبه و پنجشنبه
 گذشت و مؤلف میگوید که از صوم افضل ترین عبادت نیست چرا که
 هر وقت و هر لحظه و در هر حالت ثواب عبادت می یابد حتی که در خواب هم

ثواب عظیم وارو پس کدام عبادت است مثل این چرا که هر نفسی که بر کسی
 و هر کلامی که بیرون می آید ثواب تسبیح و صدقه دارد باید که هر انسان را که تسبیح
 اجر جزیل و ثواب جمیل محروم ننهد سید بن طاووس در کتاب
 دروع الواقیه آورده که ابو بصیر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 سوال نمود از روزه سه روز در هر ماه آنحضرت ۴ فرمود که در هر ده روز یک
 روز است پنجشنبه و چهارشنبه و پنجشنبه و اگر پنجشنبه را در میان دو چهارشنبه
 روزه دارد آنهم درست است و نیز سید بن طاووس در کتاب دروع
 الواقیه از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که هر گاه در ده اول و پنجشنبه
 باشد روزه پنجشنبه و دوم افضل است و اگر در ده وسط و چهارشنبه باشد
 چهارشنبه و دوم افضل است شاید که این نسبت کسی باشد که روزه پنجشنبه اول
 یا چهارشنبه اول از وفات شده باشد تا دانسته شود که پنجشنبه و چهارشنبه
 و دوم بدل آنست و از وفات اول آنها این شخص تارک این عمل نمیشود و نیز
 در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر ع آورده که اگر در ده آخر و پنجشنبه
 اتفاق افتد روزه اول بهتر است آنحضرت فرمود شاید دویم را نیز
 و نیز در کتاب مذکور آورده که هر که ازین سه روزه عاجز باشد
 مجزی است او را تصدق کردن بدل هر روزه یک درهم چنانچه پنجشنبه
 خدمت حضرت جعفر صادق ع عرض کرد که شدیدا است بر من روزه سه روز

بجای آنکه
درین سال بود
بود و اسفند
اقبال

در هر ماه یا مجزایست مرا که صدقه کنم یک درم و بدل هر روز آنحضرت
 فرمودند که صدقه در هم بهتر است از یک روز و روزه داشتن و توبه
 در کتاب مذکور آورده که یزید بن خلیفه بحضرت امام جعفر صادق علیه
 السلام گفت که هرگاه این سه روز را روزه بگیرم صدایم بهم میرسد
 بر من شاق میشود فرمودند که بکن آنچه من در سفر میکنم بر سنی که هرگاه سانس
 میشود صدق می کنم از هر روز بعدی که اهل خود اقامت میکنند آن اقامت
 اعمال ایام بعضی در هر ماه سید بن طاووس در کتاب مذکور آورده که سنت است
 روزه داشتن روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم هر ماه که آنرا ایام البیض گویند
 احادیث درین باب بسیار است از جمله است آنچه از حضرت رسالت پناه
 در روزه ایام بعضی روایت کرده شده است که این روزه ایست قبول کرده
 شده و نیت کرده شد و این را ایام بعضی بحجت آن میگویند که ماه تمام شب تا
 طلوع آفتاب روشن میماند و محمد بن بابویه در علل الشرائع آنرا آنحضرت آورده که گله
 فرود آورد خدا تعالی آدم را بسوی زمین سیاه شد بدن او پس نالهیدند فرشتگان
 برگاه آسمانی پس امر کرد خدا آدم را بآنکه روزه بدارد ایام بعضی را و هرگاه روزه
 داشت روز سیزدهم را بر طرف شد ثلث آن سیاهی و هرگاه روزه داشت
 روز چهاردهم را بر طرف شد ثلث آن سیاهی و هرگاه روزه داشت روز پانزدهم
 را سفید گشت تمام بدن آن پس اگر آدم را ندانند که روزه که ای آدم این سه روز

از برای تو و اولاد تست که هر که روزه دارد این ستم روز را در هر ماه
 گو یا صائم الدهر بوده است و نیز در کتاب مذکور از حضرت امیر المومنین
 آورده که روزه روز اول ایام بعضی برابر است با روزه ده هزار سال
 روزه روز دوم آن برابر است با روزه سی هزار سال و روزه روز
 سیم آن برابر است با روزه صد هزار سال کفعمی در بلد الامین آورده
 که نازل شد جبرئیل بر حضرت رسالت پناه و آن حضرت در آن وقت
 نماز میکرد و پس مقام ابراهیم پس گفت اے محمد امر کن امت خود را
 که بخوانند این دعا را بعد از آنکه ایام بعضی را روزه بگیرند بد رستگاری این دعا
 نوشته است بر پوشش با و ستونهای بهشت و باین دعا بالاسیر و مایه
 می آیم و باین دعا نقض می کند عزرائیل ارواح را و باین دعا محشور می شوند
 مومنین از قبرهای خود و باین دعا امین می سازد خدای تعالی از عذاب قبر
 و پریشانی و آفتهای دنیا و آخرت و روزی فراوان سید و توشفاعت او
 خواهی کرد تا آنکه داخل بهشت سازی در حالتی که روی او تابان باشد
 از نور و هر که ایام بعضی را روزه بگیرد و در وقت افطار این دعا بخواند گرامی
 دارد و ارحم خداست تعالی بکرامتی که پیوسته باشد اے محمد اگر در میان
 مرکب شوند و در خان قلمها شوند و ملائکه نویسندگان شوند نتوانند که ثواب
 این دعا بنویسند و هر که این دعا را بخواند دور گرداند خدای تعالی از او

غم و پریشانی او را واداکند قرص او را و برآور و حاجت او را و آزاد کند و از
 آتش و باشد از برای او ثواب اسرافیل و میکائیل و موسی و عیسی و ثواب
 توای محمد و هر که بخواند در عمر خود یک مرتبه باید در روز قیامت در
 حالتیکه روی او تابان باشد از نور تا آنکه تعجب کنند اهل معرفت و گویند که
 این چیز نیست از چیزان و عطا کند او را خدای تعالی در بهشت چیزی را
 که هیچ چشمی ندیده باشد و هیچ گوشتی نه شنیده باشد و در خاطر هیچ کس نگذشت
 باشد و هر که بخواند این دعا را و بعد از آن بخواند بر طهارت می بیند ترا و در
 خواب و هر که از چیزی رفته باشد پس چهار رکعت نماز بگذارد و بخواند
 در هر رکعتی احمد یک مرتبه و توحید دو مرتبه بعد از آن این دعا بخواند و بگذارد
 این دعا را و زیر سر خود ببرد ستمیکه خدای تعالی بر سگرواند بجانب او چیزی را
 از ورفته باشد و هر که مبتلا باشد در دست دشمنان و این دعا بخواند
 محفوظ ماند از شر ایشان و حضرت رسالت پناه فرمودند که در هیچ جنگی
 این دعا را بخواندم مگر آنکه ظفر یا فتم و حضرت امیر المومنین فرمودند که
 هر که بخواند این دعا را در روز قیامت از پیشوایان متقیان باشد و مرویت
 که چیزی بهتر ازین نیست و هر که بخواند این دعا را در عمر خود یک مرتبه و در سکن
 خدای تعالی از وسفتا و نوع بلا و آفات را و درین دعا اهم اعظم است
 و هر که دعا کند بآن داده می شود با و چیزی که خواهد و دعا امنست

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْقَدِيرُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
 الْمُهِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْخَالِقُ الْبَارِئُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُصَوِّرُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْعَلِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَصِيرُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 أَنْتَ اللَّهُ الْوَاسِعُ الْلطِيفُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَدِيعُ الْوَاحِدُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَفُورُ الْودُودُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الشَّكُورُ الْحَلِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَمِيدُ الْجَبَدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْمُبْدِي الْمُعِيدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الصَّمَدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْغَفُورُ الْغَفَّارُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَكِيلُ الْكَافِ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمَغْنِيهِ الدَّائِمُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُتَعَالَى الْحَقُّ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَاقِي
 الْوَارِثُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْبَاقِي الرَّؤُوفُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ

الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَرِيبُ الْغَيْبُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْقَائِمُ الْبَاسِطُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الشَّهِيدُ الْمُنْعِمُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْغَايُ الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَسْبُ الْبَارِئُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْغَنِيُّ الْقَوِيُّ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَادِرُ
 الْمُقْتَدِرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ التَّوَّابُ الْوَهَّابُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْغَنِيُّ الْمُهَيِّمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْخَبِيرُ الْمُنْتَهَى سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْقَدِيمُ الْفَعَّالُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْقَوِيُّ الْقَتَّاعُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَفِيُّ
 الْكَرِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاطِرُ الْخَالِقُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 اللَّهُ الْعَزِيزُ الْفَتَّاحُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الدَّيَّانُ الشَّكُورُ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ الْعَلَّامُ الْغُيُوبِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الصَّادِقُ الْعَدْلُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَفِيُّ الْبَاقِي سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الطَّاهِرُ
 الظَّاهِرُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوِتْرُ الْهَادِي سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْوَ
 الْفَعْلُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْكَفِيلُ الْمُسْتَعَانُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْغَالِبُ الْمُعْطَى سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَالِمُ الْمُعْظَمُ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُحْسِنُ الْمُجْمِلُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ
 الْمُنْعِمُ الْمُفْضِلُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْفَاعِلُ الصَّادِقُ سُبْحَانَكَ

أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْخَالِقِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْفَاعِلِينَ
 سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْوَارِثِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ
 الْتَّاحِثِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْغَافِرِينَ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ الْفَاطِرِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ خَيْرُ
 الْتَّارِثِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ أَسْرَعُ الْخَاسِعِينَ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَكَ
 أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَكَ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 فَاسْتَجِبْنَا لَهُ وَنَجِّنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
 دیگر از اعمال ایام بیض همراه در عمل روز پانزدهم رجب خواهم
 آمد انشاء الله آمین ثواب خواندن بعضی از سوره های شترانی در
 زیارت حضرت امام حسین ع در همراه صاحب خنجر نوشته که طبری در
 مجمع البیان از حضرت امام محمد باقر ع آورده که هر که تلاوت کند سوره نحل
 در هر ماهی نگا داشته می شود از تاوان و از هفتاد نوع بلا که کمترین آنها

جنون و جذام و برص باشد و نخواهد بود مسکن او در جنت مدین و آن وسط
 بهشتهاست و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق ع آورده
 که هر که بخواند سوره اعراف را در هر ماه خواهد بود روز قیامت از آن
 جماعتی که بمی نیست ایشان را و نیستند ایشان که اندوگمین شوند
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواند سوره انفال
 را در هر ماهی یک مرتبه داخل نه شود در ول و اتفاق هرگز و باشد از شیعیان
 امیر المؤمنین ع تحقیق و می خورد در روز قیامت نعمتهای بهشت با ایشان
 تا فارغ شوند مردمان از حساب و در حدیث دیگر از آنحضرت ع
 در کتاب مذکور با سوره انفال سوره برات نیز وارد شده است و نیز
 در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بخواند سوره یونس را در هر دو
 ماه یا در هر سه ماه از جا بلان نباشد و خواهد بود روز قیامت از مقربان
 و حسن طبری در کتاب مکارم الاخلاق از حضرت رسالت پناه آورده
 که هر که در هر ماه غسل بخورد ازین جهت که در قرآن واقع است که غسل
 شفا است عافیت می یابد از سفتاد و هفت دروس سید بن طاووس ح
 در کتاب دروع الواقیه آورده که حضرت امام جعفر صادق ع بعلی میمون
 فرمود که یا علی شنیده ام که جمعی از شیعیان ما هستند که میگزرد و هر کدامی از
 ایشان یک سال و دو سال که زیارت نمی کنند حضرت امام حسین ع گفت خدا سے تو

شوم بدستیکه من می شناسم جمعی کثیر را باین صفت فرمودند که والله که ایشان
 بهر خود را خلاق کردند و از ثواب خدا میل کردند و از همسایگی محمد و در شنیدن
 گفتند فدای منم تو شوم در چند گاه زیارت می باید کرد فرمودند که اگر توان
 زیارت کنی آنحضرت را در هر ماه پس بکن گفت یعنی توانم زیرا که بر دست
 خود کار میکنم و کارهای مردم بدست من است و یک روز فایده
 مکان خود یعنی توانم شد فرمودند که تو و هر که بدست خود کار کند خدا بدست
 و مقصود من کسی است که بدست خود کار نکند از آنها که اگر هر چه بدست
 بر ایشان آسان است و ایشان را نزد خدا و رسول خدا در قیامت عذاب
 نخواهد بود گفت اگر شخصی را به نیابت خود بفرستد آیا جایز است فرمودند که
 بنی آقا در رفتن خودش ثوابش بیشتر است و نزد پروردگارش بهتر است
 که خدا او را به بید که شبها بیداری می کشد و روزها تعب می کشد پس
 حق تعالی نظر رحمتی بسوی او میکند که فردوس اعلی بر او واجب میشود که با
 و اهل بیت او بوده باشد پس رغبت کنید در چنین ثواب و اهل بیت
 آن باشد **فصل سوم در بیان دعوات آیام ماه با ذکر سوره**
و بخش آن و دعا از برای دفع کجاست آیام سید جلیل
علی بن طاووس علیه الرحمه و غیره از حضرت امام بحق ناطق جعفر
محمد صادق علیه السلام روایت کرده که روز اول ماه روز طهر و روز

حضرت موسیٰ علیه السلام است و درین روز دعای حضرت خضر و ذکر یام
 مستجاب شد و درین روز ادریس و اخل بهشت شد و درین روز حضرت
 یوسف ۱۴ از حبس چاه خلاص شد و درین روز توبه حضرت آدم
 قبول شد و توبه قوم یونس نیز درین روز قبول شد و بروایتی قائم
 آل محمد درین روز ظهور می کنند و بروایتی سر مبارک حضرت
 امام حسین ۱۴ را درین روز داخل دمشق کردند و اول ماه بود که مسلم
 بن عقیله لخته اش را علیه خانه کعبه را سوخت و دیوار را خراب کرد
 و زید بن علی بن اکسین را درین روز در کوفه بدار آورد و نخیته انداخت
 ماه صفر سنه ثانی و عشرين و مائتة و چهار سال تا حضرت چنان بر دار
 آویخته بودند و ااعوان بنی امیه لغنهم الله از قبر بدار آورده بودند و عریان
 او را بدار کرده بودند حق تعالی عنکبوت را امر فرمود تا تار خود را ببنده بر
 عورتین او باید که بر قاتل زید و بر مسلم بن عقیله درین روز لعنت بسیار
 کنند و درین روز امام محمد باقر علیه السلام متولد شد و اول ماه بود
 که حضرت رسالت ۱۴ از کربلا معطره بدین مشرف هجرت نمود و درین روز
 امام حسن عسکری ۴ وفات یافت و درین روز فرشته نازل شد بر حضرت
 رسول خدا و درین روز حضرت نوح بر کشتی نشست و درین روز اسکندر
 ذوالقرنین خروج نمود و طغاة بنی اسرائیل درین روز بصورت بوزینه

و خوک شدند در ایام سلطنت بگاش بن بهرام از ملوک عجم و درین روز
 کیامرث بادشاه شد و او اول بادشاهان دنیا است و بر وایتی حضرت
 ابراهیم متولد شد و خداستعالی او را خلیل خود خواند و بر وایتی تزویج حضرت
 فاطمه درین روز واقع شده و حضرت آدم درین روز متولد گردیده
 و روز مبارک است برای طلب حوائج و زن خواستن و براس
 رفتن نزد بادشاهان و طلب علم و سفر کردن و خریدن و فروختن
 چهار پایان را و اگر حیوانی یا سبزه درین روز گم شود تا هشت روز دیگر
 بدست آید و هر که درین روز بیمار شود شفا یابد و هر فرزندی که درین روز
 متولد شود بخشنده و فراخ روزی و بابرکت باشد و این روز شادمانی
 سرور است و برای حوائج و مطالب نزد امرا و سلاطین برود و سخن
 بگوید که برآورده میشود و هر که درین روز گم شود بزودی پیدای شود
 و برای همه کار خصوصاً براس زراعت کردن و درخت نشانیدن و
 عمارت بنا کردن و خریدن و فروختن خوب است و کیفیت نماز
 و تصدق در اعمال رویت لیلال گزشت فلیرجم الیه نلیز سید بن
 طاوس دعاهای آن و پناه بستن در آن بقرآن و تحمید و تحمید از برای
 خداستعالی ذکر کردندی دعای تحمید و تحمید را از برای هر روز دعای تازه ذکر
 کردند آنچه را که خداستعالی در آن روز بکرده تا آخر ماه چنانچه بالا گذشت پس

فرمودند کہ ہر کہ توفیق یا بد بخواندن آن دعا در ہر روز خواہد بود آن دعا
 از و شکرے از بڑے خداے تعالیٰ و امین گرد و شہیت خداے
 عزوجل از ترسها و سختیها و واجب شود با و سلامتی و باشد سزاوارا نیکو سیر
 با و بدی در ایام حیاتش و پاک شود از گناہان مانند روزے کہ از ماوریش
 متولد شدہ باشد و بروایت سلمان فاسی رحمہ اللہ روز اور مزدواست
 و اور مزدو نامی است از نامہائے خدا و دو اختیارات خود آخوند مجلسی
 نوشتہ کہ نزد اہل فرس از مر است و حضرت امام جعفر صادق ۲ اورین روز
 این دعای خواندند بحمد اللہ الرحمن الرحیم الحمد للہ رب
 العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین ایاک
 نعبد و ایاک نستعین لا ھدنا الصراط المستقیم
 صراط الذین انعمت علیہم غیر المغضوب
 علیہم ولا الضالین الحمد للہ الذی خلق
 السموات و الارض و جعل الظلمات و النور
 ثم الذین کفروا بر ربہم یعدی لؤن ھو الذی
 خلقکم من طین ثم قضی اجلکم مسمی
 عندہ ثم انکم تموتون و ھو اللہ فی السموات
 و فی الارض یعلم سیرکم و جہرکم و یعلم ما تکبون

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَجَانَّ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي تَقَضَّلَنَا عَلَى أَكْثَرِ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي
 لَسَمِيعٌ الدُّعَاءِ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
 رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَنَا رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ
 وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ الْكِبَرُ يَوْمَ
 فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَ
 لَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ يَعْلَمُ
 مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يُخْرِجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعٍ يَرِيذُ فِي
 الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْتَرِ
 اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ
 فَلَا يُرْسِلُ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا الْفِعْمَةَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ
خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَزِيدُ قَلَمُ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَإِنْ يَوْفِكُمْ لَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ الْقَلَمُ
الَّذِي لَا يَتَغَيَّرُ وَالَّذِي لَا يَفْنَى وَالْقَاسِطُ الَّذِي لَا يَزُولُ
وَالْعَدْلُ الَّذِي لَا يَجُورُ وَالْحَكْمُ الَّذِي لَا يَحْجِفُ وَاللَّطِيفُ
الَّذِي لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ أَلْوَسِعَ الَّذِي لَا يَبْغُلُ وَالْمُعْطِ
مَنْ يَشَاءُ مَا يَشَاءُ وَالْأَوَّلُ الَّذِي لَا يُبْقِ وَالظَّاهِرُ
الَّذِي لَيْسَ دُونَهُ شَيْءٌ وَالْبَاطِنُ الَّذِي لَيْسَ دُونَهُ
شَيْءٌ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَأَخْضَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا اللَّهُمَّ
فَانْطِقْ بِدُعَائِكَ لِسَانِي وَانْحَجِرْ بِهِ طَلِبَتِي وَاعْطِنِي بِهِ
حَاجَتِي وَبَلِّغْنِي بِهِ رَغْبَتِي وَافْرِضْ بِهِ عَنِّي ائْتِمَارِي وَاجِبِ
بِهِ دُعَائِي وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ مَا أَنَا فِيهِ بِرَكَّةٍ تَرْحُمُ بِهَا
مُسْكُوَاتِي وَتَرْحَمَنِي وَتَرْضَى عَنِّي أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ
بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ

مَقْدِيدُ الْمَحَالِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ
 الْمُبِينِ وَمَنْ يَدْعُ مِنْ دُونِهِ فَهُوَ الْبَاطِلُ وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْكَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا
 وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فِيمَا رَزَقَهُ مِنَ الْقَبْرِ
 الْمَوْتِ وَيُرْسِلُ الْأَخْرَى إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 وَسِعَتْ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُنَّ
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَالِمِ الْغَيْبِ الشَّاهِدِ
 وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ أَسْمَاءُ الْمُؤْمِنِينَ الْمُهِمُّ الْعَزِيزُ
 الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ وَهْلٌ مِنَ الدُّلَى وَكَبِيرٌ
 تَكْبِيرًا - سر و زرد و درین روز حضرت قوام

مخلوق شده است حق تعالیٰ او را از گل آفرید که از استخوان حضرت آدم
 زیاده آمده بود و بعضی از مسلمانان و یهود میگویند که یک استخوان پهلوی
 آدم را جبرئیل پیرا آورد و حق تعالیٰ حواری را از آن آفرید اصلی ندارد و در حدیث
 معتبره وارد شده است که حق تعالیٰ حواری را از خاک نقره یعنی زمین شوره
 آفرید غرض شالیته است این روز از براس زن خواستن و حجاب
 بنا کردن و تمسکات و قبایله جات نوشتن و حاجات طلب کردن
 و اختیار کار نمودن و هر که اول پیروز بیمار شود بیماریش سبک باشد
 بخلاف آخر روز هر فرزند که درین روز متولد شود نیکوترین
 یابد و بروایت دیگر شالیته است براس هر کار مخصوصا تزویج
 و از سفر بخانه داخل شدن و بسفر رفتن و خریدن و فروختن طلب
 حاج و نام این روز نزد اهل فرس خرم است و صاحب
 نسخه بروایت سلمان فارسی رح نوشته که نام این روز بهمن است
 و بهمن نام فرشته ایست از فرشتگان عرش و حضرت امام جعفر صادق
 درین روز این دعا میخوانند اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلَیْ عَبْدِہِ
 الْکِتَابَ وَلَمْ یَجْعَلْ لَّہٗ عِوَجًا قِیْمًا لِّیُنْذِرَ بَاسًا شَدِیدًا
 مِّنْ لَّدُنْہٗ وَ یُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِیْنَ الَّذِیْنَ یَعْمَلُوْنَ اَصْحَابِ
 اَن لَّہُمْ اَجْرًا حَسَنًا مَّا کَثِیْرٌ فِیْہٗ اَبَدًا اَوْ یُنْذِرَ الَّذِیْنَ

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا أَمْ آلهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا بَأْسَ بِهِمْ كِبَرُ
 كَلِمَةٍ تَخْرِجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا
 لَغَفُورٌ شَكُورٌ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْخُوبُ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ
 عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى اللَّهُ خَيْرُ مَنَّا يُرِيدُ أَنْ
 آمَنَ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ
 السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مِمَّا
 كُنْتُمْ أَنْ تَنْبِتُوا شَجَرَهَا اللَّهُ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ
 يَعْدِلُونَ آمَنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
 أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا
 بَلْ هُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ آمَنَ يُجِيبُ
 الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ
 الْأَرْضِ اللَّهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَاتَدَّ كُفْرُكُمْ أَنْ يَهْدِيَكُمْ
 فِي ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ
 يَدَيْ رَحْمَتِهِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ آمَنَ يَبْدَأُ
 الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ يُزِقُّكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ

عَمَّا لَمْ يَكُنْ مَعَهُ اللَّهُ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ لَا يَعْلَمُ
 مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُ
 أَتْيَانٌ يُعْتَذِرُونَ لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ قَاطِبِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ
 مِثْنَى وَثَلَاثَ وَرُبَاعٍ يَرْزُقُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ
 اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ
 الْوَدُودِ الثَّوَابِ الْوَهَّابِ الْكَرِيمِ الْعَظِيمِ السَّمِيعِ
 الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ الصَّمَدِ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ
 الْمُتَكَبِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْمُقْتَدِرِ الْقَيُّومِ الْغَنِيِّ
 الْجَبَّارِ الْحَقِّ الْمُبِينِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْمُتَعَالَى الْأَوَّلُ
 الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ الْوَلِيُّ الْمُصِيبُ
 الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْقَهَّارُ الْقَاهِرُ الشَّكِرُ
 الشَّهِيدُ الْحَمِيدُ الْجَبَّارُ الْمُقْتَدِرُ الرَّؤُوفُ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ
 الْكَرِيمُ الْجَلِيلُ غَافِرُ الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ مَالِكُ
 الْمُلْكِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ
 بِمَا كَسَبَتْ رَبُّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَظِيمِ الْحَمْدُ

عَظِيمِ السُّلْكِ عَظِيمِ الْحَرَشِ عَظِيمِ السُّلْطَانِ عَظِيمِ
 الْعِلْمِ عَظِيمِ الْحِلْمِ عَظِيمِ الْكَرَامَةِ عَظِيمِ الرَّحْمَةِ
 عَظِيمِ الْإِلَهِ عَظِيمِ النِّعَمَاءِ عَظِيمِ الْفَضْلِ عَظِيمِ
 الْعِزَّةِ عَظِيمِ الْكِبَرِيَّاتِ عَظِيمِ الْجَبَرُوتِ عَظِيمِ
 الْعُظْمَةِ عَظِيمِ الرَّافَةِ عَظِيمِ الْأَمْرِ تَبَارَكَ
 اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُ أَعْظَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَكَرَّمَ
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعَزُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَعْلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
 وَأَمْلَكُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَقْدَرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ
 الْعَزِيزِ الْخَبِيرِ الْخَلَّاقِ الْعَظِيمِ الْمُتَكَبِّرِ الْمُجَدِّدِ الْحَيِّ
 الْقَاهِرِ الْقَهَّارِ الْمَالِكِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ لَهُ الْكِبَرِيَّاتُ وَالْحَبَرُ
 وَإِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ
 يَرْفَعُهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اجْعَلْ
 أَعْمَالَنَا مَرْفُوعَةً إِلَيْكَ مَوْصُولَةً بِقَبُولِكَ لَهَا وَ
 آعِنَّا عَلَى تَادِيَتِهَا لَكَ إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِالْخَيْرِ إِلَّا أَنْتَ
 وَلَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا أَنْتَ اصْرِفْ عَنَّا السُّوءَ
 وَالْمَحْذُورَ وَبَارِكْ لَنَا فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ إِنَّكَ غَفُورٌ

شَكَوْا إِلَهُكُمْ لَا تَخْشَوْا دَعَاؤَنَا وَلَا تَشْكُمُوا بِمَا آخَذْنَا مِنْكُمْ
وَلَا تَجْعَلْنَا لِلْبَلَاءِ عَرَضًا وَلَا لِلْمَكْرُوهِ نَصَبًا
وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا فِي كُلِّ الْأَحْوَالِ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى

روز سولج

روز سولج روز نخبست و بطریق نجوم نیز مرموم است
درین روز لباس آدم و حوا سلب شده است و ایشان را
از بهشت بیرون کردند و آدم بسیار اندیپ و حوا بر زمین حده نزل
نمود و نصاری درین روز بعد از عیسی علی نبینا و علی السلام
گمراه شدند و بعضی بالو هیئت قاتل شدند و بعضی بپادشاهیت بعضی
به ثالث ثلاثه پادشاه شدند و بر واتی حضرت امام علی نقی درین
روز وفات یافتند و این زیاد لغیه الشکر شقاوت اثر خود را
بحرب جناب سید الشهدا علیه السلام مقرر کرد و نیز گویند که حضرت
امام رضا علیه السلام در این روز از دنیا رحلت فرموده و روح حضرت
فاطمه درین روز بریاض قدس پرواز نمود و جدائی درین روز
میان آدم و حوا واقع شد و عمل عداوت در این روز کردن
از نیرنجات و طلسمات اثر عظیم دارد و گویند که پیام
بن کو در بن کشود که عبارت از نخبست النصر باشد درین روز

بیت المقدس را خراب ساخت و تورات را سوخت و هتقا و هزار نفر
 از اشقیای بنی اسرائیل را کشت و این قتل در ایام سلطنت پسرین
 اسفندیار واقع شد و اول جنگی که در میان ایران و توران واقع شد
 درین روز بود و حضرت امام حسن عسکری را می گویند که ولادت درین روز
 بود و بر وایتے لویه آدم درین روز قبول شد پس بهترین کار درین روز
 آنست که مشغول اصلاح خانه خود باشی و تا ممکن باشد بر اے
 کار هیچک بیرون نه روی و پیر کن درین روز از رفتن بنزد پادشاه
 و خرید و فروخت و سایر کارها و هر بنده که در این روز گم شود بدست آید
 و هر که درین روز بیمار شود بمشقت افتد و فرزندی که متولد شود درین روز
 فراخ و عمرش دراز باشد و در حدیث سلمان فارسی رحه وارد شده است
 که روز گرانست و از بر اے هیچ کارے شایسته نیست و بر وایتے
 دیگر حضرت امام جعفر صادق ع فرمود که پسرین در این روز از جمیع
 اعمال و نزد پادشاهان رفتن و حاجت از کسی مطالبیدن و کارے
 بکسی نفرائیدن و تصدق بسیار بکنیدن بر اے رفع نخوست و هر که درین
 روز سفر کند بیم آنست که در وان راه او را بنزد و نام این روز
 نزد اهل فرس اردی بهشت است و صاحب بنجره رحه
 آورده از سلمان فارسی رحه که اردی بهشت نام فرشته البیت که در کوفه

ثبثا وبياض وورين روزاين وعانجواندا الحمد لله
 الأول والأخير والظاهر والباطن القائم الدائم
 الخليما الكريميا الأحدي الصمدا الذي لم يتخذ صاحبة
 ولا ولدا لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا أحد
 الحمد لله الحق المبين ذي القوة المتين
 والفضل العظيم الماجد الكريم المنعم المتكبر
 الواسع الباسط القاصي الحق الحمد لله القابض
 الباسط المانع المعطي الفتاح المملئ المهميت المحي
 ذي الجلال والإكرام ذي المعارج تعرج الملائكة
 والروح يأمره والحمد لله ذي الرحمة الواسعة
 والنعمة السابغة والحجة البالغة والأمنال العلية
 والآسماء الحسنى شديدا القوي فالق الأكصباح
 وجاعل الليل سكنا والشمس والقمر حسبان ذلك
 تقديرا العزيز العليم الحمد لله رفيع الدرجات
 ذي العرش يلقي الروح من أمره على من يشاء
 من عباده ترب العباد والبلاد ولائيه المعاد
 سريع الحساب شديد العقاب ذي الطول لا اله

إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْمَصِيرِ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ
 كُنْ فَيَكُونُ بِأَسْوَاطِ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ وَهَابِ
 الْخَيْرِ لَا يَخِيبُ أَمْلَهُ وَلَا يَنْدِمُ عَمَلُكَ وَلَا تَحْضُرُ
 نِعْمَتُهُ صَادِقُ الْوَعْدِ وَعَدُّهُ حَقٌّ وَهُوَ آخِذٌ
 بِالْحَاكِمِينَ وَاسْتَرْعَ الْحَاسِبِينَ وَحُكْمُهُ عَلَى
 وَهُوَ الْحَمِيدُ أَهْلٌ يُعْطَى الْخَيْرُ وَيَقْضَى بِالْحَقِّ
 وَيَهْدِي السَّبِيلَ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ
 لِيَبْلُوَكُمْ أَتَيْكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ
 جَمِيلُ الثَّنَاءِ حَسَنُ الْبَلَاءِ سَمِيعُ الدُّعَاءِ حَسَنُ
 الْقَضَاءِ لَهُ الْكِبَرِيَاءُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ مُنْزِلُ
 الْغَيْثِ مِنَ السَّمَاءِ عَالِمُ الْغَيْبِ بِأَسْوَاطِ الرِّزْقِ مُنْزِلُ
 السَّحَابِ مُعَقِّقُ الرِّقَابِ مَدِيرُ الْأُمْرِ مُجِيبُ الْمُنْظَرِ
 لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَى وَلَا مَعْطَى لِمَا مَنَعَ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ أَسْأَلُكَ يَا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُهُ
 وَكَرُمَتْ ثَنَائُهُ وَعَظُمَتْ أَعْمَالُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِنَا وَأَنْ
 تَنْصِتَ لَنَا فِي مَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ أَعْمَالِنَا

تَوَافِقُهَا وَخَيْرَ آيَاتِهَا يَوْمَ لِقَائِكَ اللَّهُمَّ مَنِّ عَلَيْكَ فِي
هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي جَمِيعِ مَا كُنْتَ تَقْبِلُ مِنْ تَهَارَاتِنَا
بِالتَّوْبَةِ وَالطَّهَارَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالتَّوْفِيقِ وَالنَّجَاةِ مِنَّا
اَللّٰهُمَّ اَنْبِطْ لَنَا فِي اَرْضِ اقْنَا وَبَارِكْ لَنَا فِي اَعْمَارِنَا
وَاحْدُسْنَا مِنِ الْاَسْوَاءِ وَالضَّرَاءِ وَاتِنَا بِالْفَرْجِ الْحَسَنِ
رَبِّكَ سَمِيعٌ الدَّعَاءِ لِحَبِيفِكَ لِمَا تَشَاءُ ه ه ه ه ه

روز چهارم

روز چهارم گویند زرا از برای عالمه درین روز در میان
اولاد آدم بهم رسیده بقولی چون اولاد آنحضرت به پانصد و شصت هزار کس رسید بچهارمین روز از
برای عالمه و داد و ستد آمدن نزد آنحضرت و گفتند که بهاتنگات شده چاره نمی دانیم
در باب عالمه داد و ستد حضرت فرمود ببرک بعضی از درختان
با هم عالمه کنید جمعی گفتند ببرک در اندک روزی من درین میگردد
و نابود میگردد و حضرت آدم ۴ در ماند و چاره این را ندانست
که جبرئیل آمد و شستی در هم و شتی دینار از بهشت آورد و بخت
آدم داد و به فرزندان قسمت کرد تا داد و ستد کردند و بعضی گویند
که این زرتان زمان جمعی بود که او طلا و نقره از معادن بیرون آورد
و زربکه کرد و در اسلام کسیکه اول زربکه کرد هشتاد و پنج ملک
بود و درین روز کیل در میان فرزندان آدم بهم رسید و تر از و در زمان

شعیب و برهمه گویند درین روز لغات فرزندان آدم از سر یاقین
 بالفاظ دیگر منقلب شد و بیش را گویند که فرزندان آنحضرت
 میخواستند که آنحضرت را بکشند براس میراث و هجوم آوردند
 جبریل آمد و بال خود را بر ایشان زد و از هم دیگر متفرق شدند و
 فوج فوج از صدمه آن بال لکت در زبان ایشان بهر سبب
 لغات ایشان بالفاظ مغلطه بدل شد و بعضی از مؤخرین
 گویند که اختلاف لغات در وقتی بود که جبریل در شب منار
 نمرود را خراب کرد و از صدمه افتادن آن خلایق از مشرق
 و مغرب از خواب جفتند و لغات ایشان منقلب گردید و
 آنچه مشهور است لغات بنی آدم از زمان ابوالبشر تا زمان یونس
 سریانی بود و بالمام حق تعالی واضح لغت عبرانی عامر بن
 بن ارفشد بن هشام بن نوح است لغت عربی را واضح ابن یعرب بن قیس
 است ابوالعرب یمن و عرب اول نیز گویند و لغت فارسی را
 واضح ابن فارس بن بهلول بن سام بن نوح است و بعضی
 گویند فارس عاجز بن یافت بن نوح است و لغت ترک
 از ترک بن یافت است که ترکان او را یخه خان گویند و لغت
 بن ترک واضح این لغت است لغت حبشی زنگ آفرایش زنگ پهلوان

حام بن نوح وضع کرده اند و لغت یونانی واضح آن ارسین
 بن لعلی بن یونان است و لغت رومی واضح آن روم بن
 عیص بن اسحاق است و هندی واضح آن قابیل است
 و بعضی گویند شیطان واضح آن لغت بوده و لغت زندر است
 بنزدشت میدهند و بعضی آنرا نسبت بشیطان میدهند که
 کتاب زندر تعلیم بنزدشت نموده اما لغت فارس اصل آن بر
 هشت قسم بوده است هر یکی که خراسانیان دارند و سفری که بعضی
 از آذربایجان دارند و از ابلی که لغت اهل کابل است و سنگی لغت
 سیستانیان است و اهل نیمروز است و برعکس فارسی و از گونه
 است مثل آنکه برو بباد بخور را میگویند و برو بباخو را این چید
 لغت با اصطلاح فصحاء عجم مردود است و لغت مقبول نزد
 ایشان دری است که نقصان نه نباشد و ران و پهلوی لغت و
 از قدیم است و اصفهان دری و دینور و بعضی از اهل عراق دارند
 و لغت فارسی صحیح شیراز و لواطج آن دارند و لغت و رنگی لاتین است
 و لغت سریانی را حکماء یونان دانستند و الحال ارامنه دارند
 و لغت روستا جان پهلوی است که او را شکسته کردند و الحال
 مردم ولایت اصفهان و لواطج آن دارند و اصل لغت عبرانی را

ترکوم و جلی برده اند و لغت مندوی را بابت تلنگی قرار داده اند
 آیدیم بر سر حدیث این روز نیک است براسے زراعت کردن
 و شکار کردن و دریاهای و صحرا و زن خواستن و عمارت بنما کردن و
 پایان خریدن و مکروه است و ان سفر کردن پس هر که سفر کند
 بیم آفت که کشته شود یا مالش را ببرند یا بلا آید و اگر
 شود و درین روز با بیل متولد شده است و هر فرزندی که
 شود مثالیست و مبارک است و تا زنده باشد مردم او را دوست
 دارند و هر که درین روز بگریزد یا قتلش دشوار شود و پناه بجای
 برد که آزار بدست نتوان آورد و هر که درین روز بیمار شود بیک
 روز دفع شود و از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است
 که این روز لیت مبارک از براسے زراعت و نام این روز
 نزد فرس کوش است و بر وایت سلمان فارسی این روز شهر
 است و شهر لور نام فرشته الیت که موکل بجواهر است
 و او موکل است بدریای روم و دعای حضرت امام جعفر
 صادق ع و تجید آن حضرت ع درین روز این است
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ ظَهَرَ دُيُنُكَ وَ بَلَغَتْ حُجَّتُكَ
 وَ أَشَدَّ مُلْكُكَ وَ عَظُمَ سُلْطَانُكَ وَ صَدَقَ وَعْدُكَ

وَأَرْفَعُ عَنْكَ وَأَرْسَلْتُ رُسُلَكَ بِالْهُدَى وَحِينَ الْحَقِّ
 لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَمِنْكَ الْبِعْثَةُ وَالْمَنْعَةُ وَ
 الْمَنْ تَكْشِفُ السَّوْءَ وَتَأْتِي بِالْبَشِيرِ وَتَطْرُدُ الْعَبِيرَ
 وَتَقْضِي بِالْحَقِّ وَتَعْدِلُ بِالْقِسْطِ وَتَهْدِي السَّبِيلَ
 تَبَارَكَ وَجْهُكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِينَ وَمَنْ فِيهِنَّ
 وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الْحَسَنُ
 بِلَاءُكَ وَالْعَدْلُ قَضَائُكَ وَالْأَرْضُ فِي قَبْضِكَ
 وَالسَّمَوَاتُ مَكْهُوَيَاتُكَ بِيَمِينِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 مَنْزِلُ الْآيَاتِ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ كَاشِفُ الْكُرْبَاتِ
 مَنْزِلُ الْخَيْرَاتِ مَلِكُ الْمُحْيَا وَالْمُمَاتِ اللَّهُمَّ لَكَ
 الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَيْعَشَى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ
 إِذَا تَجَلَّى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْأَخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَحَبَّ الْعِبَادُ وَكَرِهُوا مِنْ مَقَادِيرِكَ
 وَحُكْمِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَفْضَلَ مَنْ أُصِلَ

وَيَا أَكْثَرَ مَنْ جَاءَ بِالْعَطَايَا صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَالِهِمْ وَعَافَيْنَا مِنْ مَحْذُورِ الْبَلَايَا دَهَبَ لَنَا النَّصِيبُ
الْجَمِيلُ عِنْدَ حُلُولِ الدَّرَايَا وَكَفَيْنَا الْيُسْرَ وَالشُّرَّ
وَكَفَيْنَا الشُّرَّ وَالشُّرَّ وَكَفَايَةَ الْحَذُّورِ وَعَافَيْنَا
فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ لَا تَكُ لَطِيفٌ خَيْرٌ وَصَلَّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاتَّقُوا الْفَرْجَ وَالرَّجَاءَ وَاتَّقُوا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
ترجمہ پنجم حضرت موسیٰ و رسل کے قلم عبور کرد این دریا
در حوالی مصر است بس منزل و با دو مرحله فاصله و این که بعضی دریا
گیلان در بستر خان را نسبت بقلم میدهند دروغ میگویند و امیر
ندارد بلکه خلیج این دریا تا بقلم فاصله بسیار میان ایشان است
این روز عید یهود است که یوم الاکبوری گویند و این روز کرم
بدست حضرت ابراهیم و اسمعیل نباشد و درین روز قابیل
ملعون متولد شد و در همین روز هابیل برادر خود را کشت روز نهم
است و موافق نجوم مذکور است پس هیچ کار اختیار نکن و از خانه
بیرون مرو و نزد پادشاهان مرو و از شر درندگان و آهین هذر کن
و هر که درین روز سو کند دروغ خورد و زو جزاے خود یا بدو هر که

سجده

مستولد شود و حالش نیکو شود و در هر حال پیش سلطان فارسی
 وارد شده است که در پیش اختیار کار کن و در حدیث است که
 بنظر پادشاه مرو و نام این روز نزد اهل فرس چنین است
 و در کتب دیگر نام این روز اسفندار است و اسفندار نام شنبه
 است موکل زمین با توفیق و تجدد این روز **اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ اَللّٰهُمَّ**
قَالَ الْعِزَّاءُ لَكَ بِرَدِّكَ الْحَمْدُ فِي الْبَلَدِ الْوَالِدِ بِرَدِّكَ
الْحَمْدُ فِي الصَّبِيحَةِ اَدَا سَفَرُكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَبْلُغُ
اَوَّلَهُ شُكْرَكَ وَعَاقِبَتَهُ رِضْوَانُكَ وَكَانَ الْحَمْدُ
فِي سَمَوَاتِكَ مُحَمَّدًا اَوْ فِي بِلَادِكَ رَعِيَاؤُكَ مَسْبُورًا
وَكَانَ الْحَمْدُ فِي النَّعِيمِ الظَّاهِرَةِ وَكَانَ الْحَمْدُ فِي النَّعِيمِ
الْبَاطِنَةِ وَكَانَ الْحَمْدُ يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا
وَوَسَّعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي
رَبَّنَا السَّمَاءَ بِمَصَابِيحٍ وَجَعَلَهَا رُجُومًا لِلنَّاسِ طِينِ
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ لَنَا الْاَرْضَ فِرَاشًا وَانْتَبَتْ
مِنَ الزَّرْعِ وَالشَّجَرِ وَالْفَوَاكِيرِ وَالنَّخْلِ الْوَانِاقِ
جَعَلَ فِي الْاَرْضِ جَنَانًا وَحَبًّا وَاعْنَابًا وَفَجَّرَ فِيهَا
اَنْهَارًا وَالحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ فِي الْاَرْضِ رَوَاسِي

أَنْ يَمَيِّدَ بِنَا فَجَعَلَهَا لِلْأَرْضِ أَذِنًا أَوْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 سَخَّرَ لَنَا الْبَحْرَ لِنَجْرِيَ فِيهِ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغِيَ مِنْ فَضْلِ
 وَجَعَلْ لَنَا مِنْهُ خَيْلَةً تُلَبِّسُهَا وَلَحْمًا حَرِيًّا وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا الْكَأَنَانَ لِنَأْكُلَ مِنْهَا وَجَعَلَ لَنَا
 مِنْهَا رُكُوبًا وَمِنْ جُلُودِهَا بُيُوتًا وَلِبَاسًا وَمَتَاعًا
 إِلَى حِينٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ فِي مُلْكِهِ الْقَاهِرِ لِبَرِّ
 الْقَادِرِ عَلَى أَمْرِهُ الْمُحْمُودِ فِي صُنْعِهِ اللَّطِيفِ بِعِلْمِهِ
 الرَّؤُوفِ بِعِبَادِهِ الْمُسْتَثْنَى ثَرِيحُ بَرُوتِهِ فِي عِزِّهِ وَجَلَالِهِ
 وَهَيْبَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ الْخَلْقَ عَلَى غَيْرِ
 مِثَالٍ وَقَهَرَ الْعِبَادَ بِغَيْرِ آغْوَانٍ وَرَفَعَ السَّمَاءَ
 بِغَيْرِ عَمَدٍ وَبَسَطَ الْأَرْضَ عَلَى لَهْوَاءٍ بِغَيْرِ أَرْكَانٍ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا يُبْدِي وَيُخْفِي وَمَا يَكُنْ وَمَا يَكُنْ
 عَلَى مَا كَانَ وَعَلَى مَا يَكُونُ وَلَهُ الْحَمْدُ عَلَى حُلْمِهِ
 بَعْدَ عِلْمِهِ وَعَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَعَلَى صَفْحِهِ
 بَعْدَ إِعْزَازِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الْكَرِيمِ فِي مُلْكِهِ
 الْقَاهِرِ لِبَرِّيَّتِهِ الْقَادِرِ عَلَى أَمْرِهُ الْمَنَّانِ الَّذِي
 هَدَانَا لِلْإِيمَانِ وَعَلَّمَنَا الْقُرْآنَ وَمَنْ عَلَّمَنَا يَحْمَدُ

عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَلَا تَنْزِلْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ ذَنْبًا لَا غُفْرَتَهُ
 وَلَا هَمًّا لَا فَرَجَتَهُ وَلَا عَيْبًا لَا سِتْرَتَهُ وَلَا مَرِنًا
 لَا شَفِيعَتَهُ وَلَا ذَنْبًا لَا قُضِيَّتَهُ وَلَا سُوءًا لَا صَرْفَتَهُ
 وَلَا خَيْرًا إِلَّا آغْطَيْتَهُ وَلَا غَرِيبًا إِلَّا صَاحَبْتَهُ وَلَا
 غَائِبًا إِلَّا رَدَدْتَهُ وَلَا عَائِلًا إِلَّا فَلَكَتَهُ وَلَا مَهْمُومًا
 إِلَّا نَفَسْتَهُ وَلَا خَائِفًا إِلَّا أَمِنْتَهُ وَلَا عَدُوًّا إِلَّا كَفَيْتَهُ
 وَلَا كَبِيرًا إِلَّا جَبَرْتَهُ وَلَا جَائِعًا إِلَّا أَشْبَعْتَهُ وَلَا
 ضَمَانًا إِلَّا أَتَمَمْتَهُ وَلَا عَارِيًّا إِلَّا كَسَوْتَهُ وَلَا حَاجَةً
 مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضًا وَلِنَافِعًا
 صَلَاحًا لَا قُضِيَّتَهَا فِي لَيْسَ مِنْكَ وَعَافِيَةً يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
 روز ششم مبارکه مامون دین روز با حضرت
 امام رضا واقع شد در سال دولیت و یکم حجری و بعضی و نیم ماه گفته اند
 و در اول سال دولیت و دوم مامون ام حبیبه دختر خود را با حضرت
 تزویج کرد و بر وایت تزویج حضرت فاطمه زهرا درین روز واقع
 شده و این روز لیست که شالیست است بر اے بر آوردن حاجات

وزن خواستن و هر که سفر کند درین روز در دریا و صحرا برگردد و با پیشانی
 خوابد و دست چار و نیکو هست بر لے خریدن چهار پایان و هر حیوان و پرنده
 که درین روز گم شود بزودی پیدا شود و هر طفلی که درین روز متولد
 شود نیکو تربیت یابد و از آفتها ایمن است باشد و در هر روز
 دیگر از آن حضرت منقول است که شالیته است براس
 شکار کردن و طلب معاش و هر حاجتی و در هر روایت سلمان
 وارد شده است که خوابی که درین روز دیده شود بعد از یک
 یا دو روز تعبیرش ظاهر شود و این روز خردا و است و خردا
 نام فرشته است موکل بدیوان و این روز نزد اهل و
 بدست لقونید حضرت امام جعفر صادق که مختص باین روز است
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الْحَمْدُ الْإِنَالُ بِهِ رَاحَتُكَ وَ
 أَوْدِي بِهِ شُكْرُكَ وَاسْتَوْجِبْ بِهِ الْمَزِيدَ
 مِنْ فَضْلِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ
 بَعْدَ عِلْمِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ
 قُدْرَتِكَ وَ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَنْعَمْتَ بِهِ
 عَلَيْنَا بَعْدَ النِّعَمِ نِعْمًا وَ بَعْدَ الْإِحْسَانِ إِحْسَانًا
 وَ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا يَا أَسْلَمَ

وَعَلَّمْتَنَا الْقُرْآنَ وَكَانَ الْحَمْدُ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
وَالْشَّيْءِ وَالرَّخَاءِ وَكَانَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ لِلَّهِ
كَانَ الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَوَلِيُّهُ وَكَأَنِّي بَعْدَ
لَبَّحَاتٍ وَجْهَكَ الْكَرِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَخْفُ
عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَكَانَ
بِكَلَمَةٍ إِلَى غَيْرِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ ثِقَتُنَا حِينَ
يَنْقُطِعُ عَنَّا الرَّجَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ رَجَائُنَا
حِينَ تَسُوءُ ظُنُونُنَا بِأَعْمَالِنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
تَسْأَلُهُ الْعَافِيَةُ فَيُعَافِينَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
تَسْتَعِينُهُ فَيُعِينُنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَرْجُوهُ فَيُحَقِّقُ
رَحَائِنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَدْعُوهُ فَيُجِيبُنَا
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَسْتَصِرُّهُ فَيَنْصُرُنَا وَالْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي تَسْأَلُهُ فَيُعْطِينَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
تَسْتَجِيرُ بِهِ يَمَانِيَدُ مَنْ حَوَّاهُ يَجْنِيهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
يَحْلُمُ عَنَّا حَتَّى كَانَا لَا ذَنْبَ لَنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
تَحْتَبُّ إِلَيْنَا بِنِعْمِهِ عَلَيْنَا وَهُوَ غَنِيٌّ عَنَّا وَالْحَمْدُ

اللَّهُ الَّذِي لَمْ يَكُنْ لَنَا إِلَهٌ قَبْلُ سِوَاكَ فَيُجْزِعُ عَنْهَا هُنْفًا
 وَقِلَّةً خَلَقْتَنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَمَلَنَا فِي السَّمَاءِ
 وَالْبَحْرِ وَرَزَقَنَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلَنَا عَلَى
 كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفَضُّلاً وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 أَشْبَعَهُ جُوعَنَا وَأَمَّنَ رَوْعَنَا وَقَالَ عِزَّتَنَا
 كَتَبْتَ عِدَّةَ نَاوَا لَفَ بَيْنَ قُلُوبِنَا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 مَا لَكَ الْمَلِكُ مُجْرَى الْفُلْكِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ مُسْتَجِيرِ
 الرِّيَاحِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقْهَرُ وَمَلِكُ فَقْدِ
 وَبَطْنِ فَخْبَرٍ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا تَسْتُرُ مِنْهُ الْقُصُورُ
 وَلَا تَكُنْ مِنْهُ السُّورُ وَلَا تُوَارِي مِنْهُ الْبُحُورُ وَكُلُّ شَيْءٍ
 إِلَيْهِ يَصِيرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَزُولُ مُلْكُهُ وَلَا
 يَنْصَعُضُ رُكْنُهُ وَلَا تَرَامُ قُوَّتُهُ اللَّهُمَّ لَكَ
 الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ
 إِذَا تَجَلَّى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
 وَلَكَ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ الْحَمْدُ
 فِي الْأَرْضَيْنِ السُّفْلَى وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَزِيدُ
 وَلَا يَبِيدُ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَبْقَى وَلَا يَفْنَى وَلَكَ

الْحَمْدُ حَمْدُكَ التَّصَعُّكَ السَّمَاءُ أَكْنَا فِيهَا وَالْأَرْضُ
 أَكْنَا فِيهَا وَكَانَ الْحَمْدُ حَمْدُكَ السَّمَاءُ
 وَمَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا وَكَانَ الْحَمْدُ
 يَا رَبِّ عَلَى مَا هَدَيْتَنَا وَعَلَّمْتَنَا مَا لَمْ نَكُنْ
 نَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُكَ اللَّهُمَّ عَلَيْنَا عَظِيمًا اللَّهُمَّ
 إِنَّا رِقَابُنَا لَكَ بِالتَّوْبَةِ خَاضِعَةٌ وَإِيدُنَا لَكَ
 بِالرَّغْبَةِ مَبْسُوطَةٌ وَلَا عُدَّةَ لَنَا قَتْعِدَةٍ وَلَا قُوَّةَ
 لَنَا فَتَنْصِرْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعِزَّنَا أَنْ نُخَيَّبَ أَمَالَنَا وَتُحْطِ أَعْمَالُنَا اللَّهُمَّ
 جِدْ بِحِلْمِكَ عَلَيَّ جَهْلِنَا وَبِعِزَّتِكَ عَلَيَّ فَقْرِنَا وَاعْفُ
 عَنَّا وَعَافِنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا وَارْتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَصَلَّى
 اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحْتَارِ وَالْأَبْرَارِ حُرِّمْ
 دَرِين روز حضرت موسی در طور مناجات کرد و بقوله مولود
 امام موسی کاظم است و هر که درین روز شروع به سبقت و کثرت
 کند بی نیکی بکمال برساند و هر که ابتدا کند درین روز بجمارت
 یا عروسی عاقبتش نیکو باشد و در حدیث خیانت است

روز حضرت موسی

که شاکست است براسه شکار و طلب روزی و درخت نشانیان
 و زراعت کردن و تخم افکندن و زود باو شایان رفتن و سفر کردن
 و تمام این روز مزد اهل فرس مرداد است و بروایت سلمان
 فارسی رم همین روز مرداد است و مرداد نام فرشته ایست که
 بروم و روزیهای آنها دعائی این روز **اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ**
يَبْلُغُكَ أَوَّلُهُ وَلَا يَبِينُ وَلَا يَنْقُطُ خَيْرُهُ وَلَا يَفُوتُ
دُونَ عَرْشِكَ مُنْتَهَاهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَطْلُقُ
الْأَيَّادِيَهُ وَلَا يُعْصِي إِلَّا بِعِلْمِهِ وَلَا يَخَافُ إِلَّا عِظَامَ
الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ الْحُجَّةُ عَلَى مَنْ عَصَاهُ وَالْمِنَّةُ
لَهُ عَلَى مَنْ أَطَاعَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُرْسِخُ
إِلَّا فَضْلُهُ وَلَا يَخَافُ إِلَّا عَدُّ لَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
مَنْ رَحِمَهُ مِنْ عِبَادِهِ كَانَ ذَلِكَ مِنْهُ فَضْلُهُ
وَمَنْ عَدَّ بِهِ مِنْهُمْ كَانَ ذَلِكَ مِنْهُ عَدُّ الْخَلْقِ
لِلَّهِ الَّذِي حَيَّدَ نَفْسَهُ فَاسْتَحَمَدَ إِلَى خَلْقِهِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي حَارَتْ الْأَوْهَامُ فِي وَصْفِهِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ الَّذِي ذَهَلَتِ الْعُقُولُ عَنْ كُنْهِ عَظَمَتِهِ
حَتَّى تَرْجِعَ إِلَى مَا امْتَدَّ حَرَبُهُ نَفْسَهُ مِنْ عِزِّهِ وَ

جُودِهِ وَكُلُّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
 وَلَمْ يُوجَدْ لِكُلِّ شَيْءٍ مَوْضِعٌ قَبْلَهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الْأَوَّلِ فَلَا يَكُونُ كَائِنًا قَبْلَهُ وَالْآخِرِ فَلَا شَيْءَ بَعْدَ
 الدَّائِمِ يَغْيِرُ قَائِمَهُ وَلَا فَنَاءَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَدَّ
 السَّمَوَاتِ بِالسَّمَاءِ وَدَحَى الْأَرْضِ عَلَى الْمَاءِ وَاخْتَارَ
 لِنَفْسِهِ أَحْسَنَ الْأَسْمَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُقَدِّرِ يَغْيِرُ
 فِكْرَهُ وَالْعَالِمِ يَغْيِرُ تَكْوِينِ وَالْبَاقِي يَغْيِرُ كَلْفَهُ وَالْخَالِقِ
 يَغْيِرُ مَنَعَهُ وَالْمَوْصُوفِ يَغْيِرُ مُنْتَهَى الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي مَلَكَ الْمُلُوكَ يَقْدِرُ رَيْهَ وَاسْتَعْبَدَ الْأَرْبَابَ
 بِعِزَّتِهِ وَسَادَ الْعُظَمَاءَ بِجُودِهِ وَجَعَلَ الْكِبْرِيَاءَ
 وَالْفَخْرَ وَالْفَضْلَ وَالْكَرَّمَ وَالْجُودَ وَالْمَجْدَ لِنَفْسِهِ
 جَارِ الْمُسْتَجِيرِينَ وَمَلْجَأِ الْأَجِينِ وَمُعْتَمِدِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَسَبِيلِ حَاجَةِ الْعَائِدِينَ اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ بِجَمِيعِ قَحَامِيدِكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْنَا مِنْهَا
 وَمَا لَمْ نَعْلَمْ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُكَافِي نِعْمَتَكَ
 وَيَمْلَأُ قُرْبِي قَرِيدَكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
 يَفُضِّلُ كُلَّ حَمْدٍ حَمْدَكَ بِهِ الْعَائِدُونَ مِنْ

خَلَقَكَ كَفَضِيكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 حَمْدًا أَبْلَغُ بِهِ رِضَاكَ وَأَوْدَى بِهِ شُكْرَكَ وَأَشْجَرُ
 بِهِ الْعَفْوَ بَعْدَ قُلُوبِكَ وَالرَّحْمَةَ مِنْ عِنْدِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ يَا خَيْرَ مَنْ شَخَّصْتَ
 إِلَيْهِ الْأَبْصَارَ وَمَدَّتْ إِلَيْهِ الْأَعْنَاقُ وَوَقَّعَتْ
 إِلَيْهِ الْأَمْثَالُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَغُفِّرْ لَنَا
 مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِنَا وَاعْصِمْنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْ أَعْمَارِنَا
 وَمَنْ عَلَيْنَا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ يَا تَوَّابُ وَالطَّهَّارُ
 وَالْمَغْفِرُ وَالنَّوْفِيُّ وَدِفَاعِ الْمُحْذُورِ وَسَعَةِ الرَّزْقِ
 وَحُسْنِ الْمُسْتَحْتَبِّ وَخَيْرِ الْمُنْقَلَبِ وَالنَّجَاةِ مِنَ
 النَّارِ **روز هشتاد و نهم** شایسته است برای هر کار
 و هر حاجتی از خریدن و فروختن و شکار کردن و هر که درین روز
 پادشاه رود حاجتش برآورده نشود و مکروه است درین روز
 بدریا نشستن و سفر خشکی کردن و بجنگ رفتن و هر طفلی که متولد
 شود شایسته باشد و هر که بگریزد و بر او ظفر توان یافت و هر که درین روز راه گم
 راه نیابد مگر بمشقت و هر که درین روز بیمار شود تعب بسیار بکشد و در راه
 دیگر آنکه شایسته است برای هر کار مگر سفر کردن و هر که بیمار شود بزرگ عافیت یابد

روز هشتاد و نهم

و سلمان فارسی روایت کرده که براسے ہر کاری شایسته است
 و نام این روز بروایت مذکورہ و بیافراست و بیافرا نام نامی است
 از نامهای خدای تعالی و عاے این روز اللهم لك الحمد
 عدد الورق والشجر لك الحمد عدد الحصى
 والمدى ولك الحمد عدد الشعرة والوبر ولك الحمد
 عدد أيام الدنيا والآخرة ولك الحمد عدد نجوم
 السماء ولك الحمد عدد قطر المطر ولك الحمد عدد
 كل شيء خلقت ولك الحمد عدد كلماتك
 ولك الحمد رضاء نفسك ولك الحمد على ما
 أحاط به علمك ولك الحمد على كل شيء بلغته
 عظمتك ولك الحمد في كل شيء وسعته رحمتك
 ولك الحمد في كل شيء خزانته بيديك ولك الحمد
 على ما حفظ كتابك ولك الحمد سرمد لا ينقضي
 أبدا ولا يخصيه الخلائق عدد أولئك الملائكة نعمك
 كلماء لا نيتها وسيرها أولها وآخرها ظاهرها وباطنها
 اللهم لك الحمد على ما كان وما لم يكن وما هو كائن
 اللهم لك الحمد كثيرا كما أنعمت ربنا علينا

كَثِيرًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ
 وَبِيَدِكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى بِلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
 قَدِيمًا وَحَدِيثًا وَعِنْدِي خَاصَّةً خَلَقْتَنِي فَأَخْسَنْتَ
 خَلْقِي وَهَدَيْتَنِي فَأَكْمَلْتَ هِدَايَتِي وَعَلَّمْتَنِي
 فَأَحْسَنْتَ تَعْلِيمِي وَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي عَلَى حُسْنِ
 بِلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي فَكَمْ مِنْ كَرَبٍ قَدْ كَشَفَتْ
 عَنِّي وَكَمْ مِنْ هَمٍّ قَدْ فَرَجْتَهُ عَنِّي وَكَمْ مِنْ شِدَّةٍ
 جَعَلْتَ بَعْدَهَا رَخَاءً اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 نِعَمِكَ مَا نَسِيَ مِنْهَا وَمَا ذَكَرَ وَمَا شَكَرَ مِنْهَا وَمَا
 كَفَرَ وَمَا مَضَى مِنْهَا وَمَا غَبَرَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 عِنْدَ مَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ
 وَسَيِّئَاتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى صَلَاحِ أَمْرِنَا وَحُسْنِ قَضَائِكَ
 وَأَنْعَمِكَ عِنْدَنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَاعْفِرْ لَنَا مَغْفِرَةً عَزْمًا جَزْمًا لَا تَقَادِيرَ لَنَا ذُنُوبًا
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَإِلَابَانَا وَإِلَامَهَاتِنَا كَمَا رَبُّونَا صِفَالًا
 وَأَدَبُونَا كِبَارًا اللَّهُمَّ اعْطِنَا وَإِيَاهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ

اَسْتَاغَاثَا وَاسْتَعَاثَا وَمِنْ جَنَاتِكَ اَغْلَاثَا وَادْفَعْنَا وَادْفَعْ
 لَنَا مِنْ رِصَالِكَ عَنَّا مَا تُقَرِّبُ عِبَادَتَنَا وَتُزِيلُ عَنْهُ لَنَا حُرْمَتَنَا
 وَادْفَعْ عَنَّا هُمُومَنَا وَغُمُومَنَا فِي اَمْرِ دِينِنَا وَدُنْيَانَا
 وَتَقِ عَنَّا بِمَا تَبَيَّرَ لَنَا مِنْ رُفْقِكَ وَاعْفُ عَنَّا وَعَافِنَا
 اَبَدًا اَمَّا اَبْقِيَتُنَا وَاتِّبَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ وَصَلَّى اللهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ اِلَيْهِ

ترا و زلفهم روز بسیار مهینت و بابرکت است و این روز

شیعیان است در ماه ربیع الاول که درین روز فرعون آل محمد (علیه السلام)

انصاری مشهور به بابا شجاع الدین کشت و مولود حضرت عیسی و یحیی و محمد

علیهم السلام صاین روز واقع شد و در هر حدیث دیگر روز نیک

است و از اول تا آخر روز مبارک است برائے هر کارے که اراده

نمائی پس ابتداءے کارها درین روز بکن و قرض بکن و زراعت

بکن و درخت بکار و هر که درین روز با دشمن جنگ کند غالب آید

و هر که درین روز سفر کند مال او را روزی شود و خیر بیند و هر که درین

روز از دشمن بگریزد نجات یابد و هر که بیمار شود و بیماریش سنگین نشود

و هر که گم شود بزودی یافت شود و هر فرزندے که متولد شود شایسته

باشد و هر حال توفیق یابد و بر وایت دیگر کسی که بیمار شود و عافیت یابد

روز نیک

و کسر روایت سلمان فارسی رح این روز آفر است و آفرینا
 ایست موکل بمنیران در روز قیامت و خواسته که درین روز وید
 شود اثرش دران روز ظاهر شود و نام این روز نزد اهل فرس
 دی است و معانی این روز اللهم لك الحمد على كل خير
 عطاوا لك الحمد عدد ما خلقت و ذرات و نباتات
 و انشأت و لك الحمد عدد ما ابدیت و اولیت
 و اخذت و اعطیت و امت و اخییت و كل ذی
 لیک تبارکت و تعالیت لا یدیک من و الیه و لا یغنی
 من أعدت تبذیر و المعاد الیک و تقضی و لا
 یقضی علیک و لتغنی و تقصر الیک فلیک
 ربنا و سعادتک و لك الحمد عدد ما و رث و
 اورث فانک ترث الارض و من علیها و الیک
 یرجعون و انت كما اثنیت علی نفسك لا یبلغ
 مدحک قول قائل و لا یفصک نائل و لا یخفیک
 سائل اللهم لك الحمد ولی الحمد و منه
 الحمد حقیق بالحمد حمد اعلا حمد لا ینغنی

الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي اللَّيْلِ إِذَا أَيْتَسَى
 وَلَكَ الْحَمْدُ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي
 الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَلَكَ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى
 وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْأَرْضَيْنِ الشَّفَلَى وَلَكَ الْحَمْدُ
 مَا تَحْتَ الثَّرَى وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَكَ يَبْقَى
 تَقْنِ مَا سِوَاكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
 وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ وَالْعَافِيَةِ وَالْبَلَاءِ
 وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْبُؤْسِ وَالنِّعْمَاءِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 حَتَّى حَمِدْتَ نَفْسَكَ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ وَفِي الْآخِرَةِ
 وَالْأَوَّلِ وَالْآخِرِ وَالْفَرْقَانِ الْعَظِيمِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
 لَا يَنْقُطِعُ أَوَّلُهُ وَلَا يَنْقُضُ آخِرُهُ وَلَكَ الْحَمْدُ
 بِالْإِسْلَامِ وَلَكَ الْحَمْدُ بِالْقُرْآنِ وَلَكَ الْحَمْدُ
 بِالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَلَكَ الْحَمْدُ
 فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْمَعَاشِ وَالْمَوْتِ
 وَالشُّكْرِ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ
 وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ وَلَكَ
 الْحَمْدُ عَلَى نِعَمِكَ السَّابِغَةِ عَلَيْنَا وَلَكَ الْحَمْدُ

عَلَى نِعْمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَكَلَّ الْحَمْدُ كَمَا ظَهَرَتْ
 آيَاتُكَ عَلَيْنَا فَلَمْ تَخَفْ وَكَلَّ الْحَمْدُ كَمَا كَثُرَتْ نِعْمَتُكَ
 فَلَمْ تَحْصِ وَكَلَّ الْحَمْدُ عَلَى مَا أَخَصَّنْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْنَا
 وَكَلَّ الْحَمْدُ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَا يُوَارِي
 مِنْكَ كَيْلٌ دَاجِرٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ وَلَا أَرْضٌ
 ذَاتُ فُجَاجٍ وَلَا بَحْرٌ ذُو أَمْوَاجٍ وَلَا ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا
 فَوْقَ بَعْضٍ رَبِّ أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي أَبَدَعْتَ فَلكَ
 الْحَمْدُ رَبِّ وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَ رَبِّ فَلكَ
 الْحَمْدُ رَبِّ وَأَنَا الْمُهَانُ الَّذِي أَكْرَمْتَ رَبِّ فَلكَ
 الْحَمْدُ رَبِّ وَأَنَا الرَّاعِبُ الَّذِي أَرْضَنَيْتَ رَبِّ فَلكَ
 الْحَمْدُ وَأَنَا الْعَائِلُ الَّذِي أَغْنَيْتَ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ
 وَأَنَا الْخَاطِئُ الَّذِي عَفَوْتَ عَنْهُ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ
 وَأَنَا الْمُذْنِبُ الَّذِي رَحِمْتَ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ
 أَنَا الشَّاهِدُ الَّذِي حَفِظْتَ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ وَأَنَا
 الْمُسَافِرُ الَّذِي سَلَّمْتَ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْغَائِبُ
 الَّذِي رَدَّيْتَ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْمُرِيضُ الَّذِي
 شَفَيْتَ رَبِّ فَلكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْعَرَبُ الَّذِي رَفَعْتَ

رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا السَّقِيمُ الَّذِي عَافَيْتَ رَبِّ فَلَكَ
 الْحَمْدُ وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
 وَأَنَا الْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْطَرِيفُ
 الَّذِي أَوَيْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي
 كَثَّرْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْأَعْمَى الَّذِي بَصَّرْتَ
 رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنَا الْوَحِيدُ الَّذِي أَنْسَتَ رَبِّ فَلَكَ
 الْحَمْدُ وَأَنَا الْمَخْذُولُ الَّذِي نَصَرْتَ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
 وَأَنَا الْمَهْمُومُ الَّذِي فَرَّجْتَ عَنْهُ رَبِّ فَلَكَ الْحَمْدُ
 وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا كَثِيرًا وَأَنَا
 الَّذِي لَمْ أَكُنْ شَيْئًا حِينَ خَلَقْتَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ وَ
 دَعَاؤُكَ فَأَجَبْتَنِي فَلَكَ الْحَمْدُ اللَّهُمَّ وَهَذَا نِعْمٌ
 خَصَّصْتَنِي بِهَا مَعَ نِعَمِكَ عَلَيَّ بَنِي آدَمَ فِيمَا سَخَّرْتَ
 لَهُمْ وَدَفَعْتَ عَنْهُمْ ذَلِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا وَلَمْ
 نُؤْمِتْ شَيْئًا مِمَّا أَنْتَنِي مِنْ نِعَمِكَ لِعَمَلٍ صَالِحٍ
 كَانَ مِنِّي وَلَا لِحَقِّ اسْتَوْجِبُ مِنْكَ بِهِ ذَلِكَ وَلَمْ
 تُصْرِفْ عَنِّي شَيْئًا مِمَّا صَرَفْتَهُ مِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا
 وَأَوْجَاعِهَا وَفَجَائِعِهَا وَأَنْوَاعِ بَلَايَاهَا وَأَمْرَاضِهَا

خود را آورد و در آن وقت از سن مبارک آنحضرت مبعیت و هفت سال
 گذشته بود و خدیجه چهل سال داشت و حضرت نوح م در این روز
 متولد شده است و طفلی که درین روز متولد شود عمرش شود و فراخ
 روزی شود و نیک است برائے خریدن و فروختن و سفر کردن
 و گم شده درین روز یافت شود و اگر نخیته زود بدست آید و به نیاقت
 و هر که درین روز بیمار شود سزاوار آنست که وصیت کند و در سر
 حدیث دیگر برائے شخم کردن و زراعت و سلف خریدن
 نیکو است و بروایت دیگر برائے همه کارها خوب است بجز رفتن
 نزد پادشاهان و هر که بیمار شود درین روز عافیت یابد و
 بروایت سلمان فارسی رحمه الله روز آبان است و آبان
 نام فرشته است مؤکل بدریاها و آبها و مسدود آنها و تاویل فرسخ
 این روز در مدت بیت روز ظاهر شود و نام این روز نزد اهل
 فرس آبان است و عمارت این روز لا الهی کے من
 آمِرُ عِیَّتْ فِیْهِ فِیْسَرْتُ لِی فِیْهِ الْمُنَافِعُ وَدَفَعْتُ
 عَنِّی فِیْهِ الشَّرَّ وَحَفِظْتُ نِی فِیْهِ عَنِ الْغِیْبَةِ مَعَا
 وَرَفَقْتُ نِی فِیْهِ وَكَفِیْتُ نِی فِی السَّهَادَةِ بِأَعْمَلِ مِی
 سَلَفَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ فَلَا الْحَمْدُ عَلَی

روز آبان روز
 نیکو است و هر که
 بیمار شود درین
 روز عافیت یابد

روز آبان روز
 نیکو است و هر که
 بیمار شود درین
 روز عافیت یابد

ذَلِكَ وَالْمَنِّ وَالظُّلُمِ إِلَهِي وَكَمْ مِنْ شَيْءٍ غَبِثَ عَنْكَ
 يَا إِلَهِي فَتَوَلَّيْتُ لِي وَسَدَدْتَ فِيهِ الرَّاىَ وَأَقْلَتَ الْعَنْدَ
 وَأَلْجَأْتَ فِيهِ الطَّلِبَةَ وَقَوَّيْتَ فِيهِ الْعِزْمَةَ فَلَا أَلْجَأَ
 يَا إِلَهِي كَثِيرًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ ابْنِ النَّبِيِّ الْأَقْبَرِ
 الطَّيِّبِ الرَّضِيِّ الْمُبَارَكِ الثَّقِيِّ الزَّكِيِّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ
 إِبْرَاهِيمَ لَا تَكْ حَسِيدٌ فَحِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِجَمِيعِ تَحَامِيدِكَ وَالصَّلَاةِ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا حَذِيثَهَا وَقَدِيرَتَهَا صَغِيرَهَا
 وَكَبِيرَهَا سَرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَلَكْتُهَا
 أَعْلَمُ وَمَا أَحْصَيْتَ أَنْتَ عَلَيَّ مِنْهَا وَحَفِظْتَهُ رَاىَ
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَنْ تَحْفَظَنِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ
 ضَرَّةً حَتَّى أَكُونَ لِفَرَايِضِكَ مُؤَدِّيًا وَلِعَرْضَاتِكَ
 مُبْتَغِيًا يَا إِخْلَاصَ مَوْقِنًا وَمِنْ الْحُرْصِ أَمِينًا
 وَعَلَى الصِّرَاطِ جَائِرًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 إِلِهِ مُصَاحِبًا وَمِنْ النَّارِ أَمِنًا وَآلِ الْجَنَّةِ دَاخِلًا
 اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي حَيَاةِ الدُّنْيَا فِي حِسْمِي وَأَمِنْ بَرِي

الرزق الكرم
 النفس يقال
 فقال آمن
 في سرابى
 في نفعه
 منار الصلح

وَأَسْتَغْفِرُكَ يَا طَيِّبُ يَا لَهْمُ وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ
 الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَا أَعْظَمَ
 أَنْعَامَكَ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ وَأَحْمَدُ فِعْلَكَ فِي أَهْلِ
 الْأَرْضِ وَأَفْشَى خَيْرِكَ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ أَنْتَ
 الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَيْثُ
 مُقَدِّمُ الْأَقْوَاتِ قَاسِمُ الْمَعَاشِ قَاضِي الْأَحَالِ
 رَازِقُ الْعِبَادِ مُرَوِّى الْبِلَادِ عَظِيمُ الْبَرَكَاتِ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لِيَسِيرَةُ
 الرِّيحِ بِحَمْدِكَ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِكَ
 وَالْعَرْشُ الْأَعْلَى وَالْهَوَاءُ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ
 الثَّرَى وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالضِّيَاءُ وَالنُّورُ
 وَالظِّلُّ وَالْحَرُورُ وَالْقُرْءُ وَالظُّلُمَةُ سُبْحَانَكَ
 مَا أَعْظَمَكَ لِيَسِيرَتِكَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَمَنْ فِي الْهَوَاءِ وَمَنْ فِي كُنْهِ الْجِبَارِ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى

وَمَا بَيْنَ الْخَافِقَيْنِ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
إِجَابَةَ الدُّعَاءِ وَالشُّكْرَ فِي الرَّخَاءِ أَمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَيَحْمَدُكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَطَرْتَ
السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَأَوْثَقْتَ أَكْنَافَهَا سُبْحَانَكَ
نَظَرْتَ إِلَى عِمَادِ الْأَرْضِ ضِلْزِلَ السُّفْلَى فَرَزْتَ
أَقْطَارَهَا سُبْحَانَكَ وَتَظَهَّرْتَ إِلَى مَا فِي الْبُحُورِ
وَلِجْهَهَا فَتَضَخَّتْ بِمَا فِيهَا فَرَقًا مِنْكَ وَهَيْبَةً لَكَ
سُبْحَانَكَ وَنَظَرْتَ إِلَى مَا أَحَاطَ الْخَافِقِينَ
وَلَا إِلَى مَا فِي ذَلِكَ مِنَ الْهَوَاءِ فَخَشَعَكَ جَمِيعُهُ
خَاضِعًا لِحِلَالِكَ وَلِكِرَامِ وَجْهِكَ أَكْرَمِ الْوُجُودِ
خَاشِعًا سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي حَضَرَكَ حَسْبُكَ
بَنَيْتَ السَّمَوَاتِ وَاسْتَوَيْتَ عَلَى عَرْشِكَ عَرْشَ
عَظَمَتِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي رَأَى حِينَ سَطَعَتْ
الْأَرْضُ فَمَهْدُ نَفَاثَتِ دَحْوَتِهَا فَجَعَلَتْهَا قَرَارًا
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَقْدِرُ قُدْرَتَكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي
رَأَى حِينَ نَصَبْتَ الْجِبَالَ فَاتَّيَبَتْ أَسَاسُهَا لَا فِئَا
رَحْمَةً مِنْكَ لِخَلْقِكَ سُبْحَانَكَ مَنْ ذَا الَّذِي أَمَّاكَ

الفرق بالضم
أخون
أصحا

حِينَ تَصَبَّتَ الْجِبَالَ وَفَجَّرْتَ الْبَحُورَ وَأَخْطَيْتَ بِهَا
 الْأَرْضَ بَيْنَ نَحْوِكَ مَا أَقْضَى حُكْمَكَ وَأَمْضَى عِلْمَكَ
 وَأَخْسَنَ خَلْقَكَ بَيْنَ نَحْوِكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ مَنْ يَنْبَغُ
 كُنْهَ حَمْدِكَ وَوَصْفِكَ أَوْ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَبْأَلَ مُلْكَكَ
 بَيْنَ نَحْوِكَ حَاسِرَتِ الْأَبْصَارُ وَنُكْ وَامْتَلَأَتْ الْقُلُوبُ
 قَرَامِيْنِكَ وَوَجَلَّ مِنْ خَافَتِكَ بَيْنَ نَحْوِكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مَا أَحْكَمَكَ وَأَعْدَلَكَ وَأَرْزَقَكَ وَأَرْزَمَكَ
 وَأَفْهَرَكَ بَيْنَ نَحْوِكَ أَنْتَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَبَارَكْتَ
 وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا

روز زیارت

روز زیارت دهم بروایت معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است
 که درین روز حضرت شعیب علیه السلام متولد شده اند و این روز شایسته است
 برائے ابتداء کارها و خرید و فروخت و سفر کردن و باید که احقران
 نمایندگان بنزادشاهان و هر که درین روز بگریزد و بزد و بلی ذکر و آذین
 اطاعت و هر که بیمار شود امید است که بزودی شفا یابد و هر طفلی که
 متولد شود بیکی زندگانی نماید ولیکن نیر و تا آنکه پریشان نشود
 و از پادشاه بگریزد و در سر روایت دیگر هرگز پریشان نشود
 و بروایت سلمان فارسی رح خواسته که به بنیاد تالبت

اثرش ظاهر شود و بدایت مذکوره روز خوراست و خورنام از این روز
 مؤکل بافتاب و نام این روز نزد اهل فرس رس است و عا
 این روز سُبْحَانَ الَّذِي أَسْأَلُ بِعَبْدِهِ كَيْلًا مِنَ الْمُسْجِدِ
 الْحَرَامِ إِلَى الْمُسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ
 مِنَ الْآيَاتِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلَوْا كِبِيرًا تَبِعَهُ لَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يَكُنْ
 بِحَمْدِهِ وَلَا يَكُنْ لَا يَفْقَهُونَ تَتَبِعَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمٌ
 غَفُورًا سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ
 فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ
 الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
 النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ مَا أَغْنَىٰ
 شَانَكَ سُبْحَانَكَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ سُبْحَانَكَ
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَبْدَأُ
 الْمَلَكُوتَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ
 عِلْمُ السَّاعَةِ سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ

الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ سُبْحَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
 وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَ
 الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَهُوَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
 عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
 وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ
 أَيُّهَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ لَهُ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلِلَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ
 يُوجِبُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوجِبُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ هُوَ عَلَيْهِ يَدَامُتِ
 الصُّدُورُ سُبْحَ اللَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
 فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يُسَبِّحُ اللَّهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ
 لَيْلًا طَوِيلًا فَيَسْبُحُ بِحَمْدِكَ وَاسْتَغْفِرُكَ لِأَنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

مُبْتَحَانُكَ أَنْتَ الَّذِي يُسَبِّحُكَ بِالْغَدُوقِ وَالْأَصَالِ
 رِجَالٌ لَا تُلْهِمُهُمْ تِجَارَةً وَلَا بَيْعَةً عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَلَا قَامِ
 الصَّلَاةِ وَلَا نِيَّاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ
 وَلَا بَصَارٌ مُبْتَحَانُ الَّذِي يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَرَجُلًا
 وَالْمَلَائِكَةُ سَافِقًا وَالْأَرْضُ خَوْفًا وَلِجَمْعًا وَكُلُّهُ يُسَبِّحُونَ
 وَأَخِيرِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَرْجِعُ الْأَمْرَ
 كُلَّهُ أَسْئَلُكَ لِدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي مِنَ الْخَيْرِ
 كُلِّهِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
 وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَبْرَارِ
 الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ

حضرت رسول خدا درین روز نزول ببدین مشرف نموده و روز انقضا
 دولت نبی امیه است و بروایتی امام زین العابدین ۳ درین روز
 وفات یافت و بروایتی شب دوازدهم ماه زفاف حضرت
 فاطمه واقع شد و بروایت محمد بن یعقوب کلینی رحم لولد حضرت
 رسالت پناه درین روز واقع شد و در ماه ربیع الاول اکثر
 عامه بر این قائل اند و این روز برای زن خواستن و دکان
 کشودن و شراب شدن و بدریا سفر کردن شایسته است و

روز دوازدهم

دین روز واسطه میان کس نباید شد و بروایت دیگر اگر نیت بدست آید
 و فرزند کس که درین روز متولد شود طول العمر باشد و پریشان نشود
 و بروایت دیگر بر اے همه حاجت خوب است و در اول روز نظر
 بادشاهان بروید و در آخر روز مروید و بروایت سلمان فارسی روز
 ماه است و ماه نام فرشته الهیست مؤکل باده و نزو اهل فرس هم
 همین اسم است و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام درین روز این
 دعا می خوانند سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَوَاتِ عَرْشُهُ
 سُبْحَانَ مَنْ فِي الْأَرْضِ بَطْشُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي
 فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَطْوُهُ
 سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْأَرْضِ شَانُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي
 فِي الْقُبُورِ قَضَائُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي النَّارِ نَقِيبَتُهُ
 وَعَذَابُهُ سُبْحَانَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ وَ
 ثَوَابُهُ سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَفُوتُهُ هَارِبٌ سُبْحَانَ
 الَّذِي لَا مَلْجَأَ مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي
 لَا يَمُوتُ فَبُحَّانَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ
 تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَعِشْيَا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَمْ تَبْتَغُونَ
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ
الَّذِينَ وَكِبْرُهُ تَكْبِيرًا سُبْحَانَهُ عَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ أَضْعَافًا
مُضَاعَفَةً سَرْمَدًا أَبَدًا كَمَا يَنْبَغِي لِعَظَمَتِهِ
وَمِنْهُ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَبِحَمْدِكَ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْخَلِيدِ
الْكَرِيمِ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
الْحَقُّ الْمُبِينُ سُبْحَانَ الْقَائِضِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ
الضَّارِّ النَّافِعِ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ سُبْحَانَ
الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى سُبْحَانَ الْعَظِيمِ
الْأَوَّلِ الْآخِرِ الظَّاهِرِ الْبَاطِنِ الَّذِي هُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ سُبْحَانَ الَّذِي هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَسْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ
لَا يَكْهُو سُبْحَانَ مَنْ هُوَ غَنِيٌّ لَا يَفْقِرُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ
جَوَادٌ لَا يَجَلُّ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ شَدِيدٌ لَا يَضْعُفُ
سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَقِيبٌ لَا يَغْفُلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ سُبْحَانَكَ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ الْإِلَهَ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ وَالظَّاهِرَ وَالْبَاطِنَ أَعْلَمُ
 بِمَا نَسْتَعِيزُكَ الْجِبَالُ وَالرَّوَابِيَةُ يَا ضَوَّاءَ تَقُولُ سُبْحَانَكَ
 رَبِّيَ الْعَظِيمُ وَيَحْمَدُهُ سُبْحَانَكَ مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْأَشْجَارُ
 يَا مَوْلِيهَا تَقُولُ سُبْحَانَكَ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْمُبِينِ سُبْحَانَكَ
 مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ يَقُولُونَ سُبْحَانَكَ
 اللَّهُمَّ الْعَظِيمُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ وَيَحْمَدُهُ سُبْحَانَكَ مَنْ اعْتَدَى
 بِالْعِظَمَةِ وَاجْتَحَبَ بِالْقُدْرَةِ وَامْتَنَ بِالرَّحْمَةِ وَعَلَا
 فِي الرَّفْعَةِ تَدْنَانِي اللَّطِيفُ وَلَمْ تَخَفْ عَلَيْهِ خَافِيَاكَ الْكَرِيمُ
 وَلَمْ يُوَاسِعْهُ لَيْلٌ دَاجٍ وَلَا يَجْرُ عَجَاجٌ وَلَا حُجْبٌ وَلَا أَشْرُ وَلَا حَرٌّ وَلَا
 بَحْلٌ شَيْءٌ عِلْمًا وَوَسِعَ الْمَدَنِينَ رَأْفَةً وَحِلْمًا وَأَبْدَعَ
 مَا تَرَى لَا تَقَانًا وَمُصَنِّعًا نَطَقْتَ الْأَشْيَاءَ الْمُبَهَّمَةَ عَنْ
 قُدْرَتِهِمْ وَشَهِدَاتٍ مُبْدِعَةً بِوَحْدَانِيَّتِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الْهُدَى وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْمَيَامِينِ
 الطَّاهِرِينَ وَلَا تُؤْذِنَا يَا إِلَهَنَا مِنْ رَحْمَتِكَ خَائِبِينَ
 وَلَا مِنْ فَضْلِكَ أَيُّسِينَ وَأَعِدْنَا أَنْ تُرْجِعَ بَعْدَ إِخْ

ای کامیابی و خوشحالی
خداوند تعالیٰ

هَذَا يَتَنَا الصَّالِحِينَ مَضْلِينَ وَآخِرِنَا مِنَ الْخَيْرَةِ فِي الدُّنْيَا
 وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ وَالْحَقُّنَا بِالصَّالِحِينَ بِحَمْدِ وَالِدِ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَصْنَاءِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 تر وین سیزدهم بسیار نغمه است و موافق نجوم
 نیز مذموم است و درین روز ناله صالح را پلے کردن و
 شعب درین روز معذب شدند و موفکات که مراد شهرها
 است درین روز سر از پر شد و این پنج شهر بود که مابین کرمان
 و سیستان است که هنوز اثر خرابی آن شهر باقی است شصت
 فرسخ است که حال بیابان شده بے آب و گیاه بهر بنهر
 و در این روز از همه کارها خصوصا سفر کردن و زراعت نمودن
 و بنظر پادشاهان رفتن و روغن بر سر و بدن مالیدن و
 سرتاشیدن و هر کارے که باشد و گریخته بدست نیاید
 و بیمار متعب افتد و فرزندے که متولد شود کم زندگانی
 باشد و بروایت سلمان فارسی رحمه الله خوا بے که درین روز
 ویدہ شود تا نه روز اثرش ظاهر شود و بر وایسته حضرت
 امیرالمؤمنین ۴ درین روز متولد شده و نام این روز زواہل
 فرس سورا است و بروایت سلمان فارسی نام این روز

اثير است و اثير نام فرشته السيت بيوكل بتباركان و دعائے
 اين روزاين است سُبْحَانَ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى سُبْحَانَ مَنْ
 قَضَى بِالْمَوْتِ عَلَى خَلْقِهِ سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ
 سُبْحَانَ الْقَادِرِ الْعَلِيِّ الْمُقْتَدِرِ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ تَسْبِيحًا
 يَبْقَى بَعْدَ الْفَنَاءِ وَيَبْقَى فِي كِفَّةِ الْمِيزَانِ لِلْجَزَاءِ
 سُبْحَانَهُ تَسْبِيحًا كَمَا يَنْبَغِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ
 وَجَرِّ جَلَالِهِ وَعَظِيمِ نَوَائِبِهِ سُبْحَانَ مَنْ تَوَاضَعُ
 كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ اسْتَسْلَمَ كُلُّ شَيْءٍ
 لِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ سُبْحَانَ
 مَنْ أَشْرَقَ كُلُّ ظُلُمَةٍ لِنُورِهِ سُبْحَانَ مَنْ قَدَّرَ
 وَقَدَّرَتْهُ فَوْقَ كُلِّ ذِي قُدْرَةٍ وَلَا يَقْدِرُ أَحَدٌ
 قُدْرَتَهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُوصَفُ آوَلُهُ وَلَا يَنْفَدُ
 اخِرُهُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ عَالِمُ بِمَا تَجَنُّهُ جَوَائِزُ الْقُلُوبِ
 سُبْحَانَ مُحْصِي عِلَلِ الدُّنُوبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى
 عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ سُبْحَانَ
 الرَّبِّ الْوَكُودِ سُبْحَانَ الرَّبِّ الْفَرْدِ سُبْحَانَ الْأَعْظَمِ
 مِنْ كُلِّ عَظِيمٍ سُبْحَانَ الْأَرْحَمِ مِنْ كُلِّ رَحِيمٍ سُبْحَانَ

مَنْ هُوَ حَلِيمٌ لَا يَجْعَلُ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَفْقَدُ
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ جَوَادٌ لَا يَجْعَلُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 يَا ذَا الْعِزِّ الشَّاهِدِ يَا قُدُّوسُ أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ يَا مُنِيبُ
 وَيَقْدَرَتِكَ يَا قُدُّوسُ وَيُحْلِيكَ يَا حَلِيمٌ وَيُعَلِّمُكَ
 يَا عَلِيمٌ وَيُعْطِيكَ يَا عَظِيمٌ يَا قَبِيضُ يَا قَبِيضُ
 يَا قَبِيضُ يَا حَقُّ يَا حَقُّ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ
 يَا حَيُّ يَا حَيُّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا حَمْدُ
 يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبَّنَا يَا رَبَّنَا
 رَبَّنَا يَا إِلَهَ الْآلَةِ أَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ يَا سَنَدَ نَايَا فَخْرَنَا يَا ذُخْرَنَا يَا خَالِقَنَا
 يَا رَزَقَنَا يَا هُمِيَّتَنَا يَا مُجِيبَنَا يَا وَارِثَنَا يَا عِدَّتَنَا
 يَا أَمَلَنَا يَا رَجَاءَنَا أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا اللَّهُ
 وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا عَزِيزُ وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ يَا تَوَّابٌ وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا
 غَفَّارٌ وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا
 سَتَّارٌ وَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا

يَا قَبِيضُ
 يَا قَبِيضُ

فَاذْكُرْ وَاسْتَعِذْ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا مُقْتَدِرُ
 فَاَسْتَعِذُّكَ يَا سَمَاءَاتِكَ الشَّرِيفَةِ الْعَالِيَةِ الْكَرِيمَةِ
 اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ
 نَبِيِّكَ وَ عَلٰى اٰلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِأَفْضَلِ
 صَلَوَاتِكَ وَبَرَكَاتِكَ عَلٰى نَبِيِّ مِنْ أَنْبِيَائِكَ
 وَمَلَائِكَتِكَ أَجْمَعِينَ وَعَافِنِي فِي دِينِي وَ
 دُنْيَايَ وَفِي جَمِيعِ أَحْوَالِي بِمَنِّكَ عَافِيَةً تَغْفِرُ
 بِهَا ذُنُوبِي وَتُثَرِّبُهَا عِيُونِي وَتُصَلِّحُ بِهَا دِينِي
 وَتَجْمَعُ بِهَا شَمْلِي وَتُرْزُقُنِي بِهَا غَايَتِي وَتُنَجِّنِي بِهَا
 مَطَالِبِي وَتَنْصُرُنِي بِهَا عَلَى عَدُوِّي وَتُكَفِّرُنِي بِهَا
 مَنْ يَبْتَغِي أَذَاتِي وَيَلْتَمِسُ سَقَطَتِي وَتُبَلِّسُ بِهَا
 أُمُورِي وَتُوسِّعُ بِهَا رِزْقِي وَتُعَافِيُنِي بِهَا فِي
 جَسَدِي وَتَقْضِي بِهَا دِيُونِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ
 أَنْتَ الْهَيَّ وَمَوْلَايَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
 سر و ز چهاردهم درین روز نبی اسرائیل بر عاقل و ظفر
 یافتند و فتح شهر بای پروشان بدست حضرت یوشع مد واقع
 شد و درین روز بلعم بن بعور مغلوب شد اهل اسلام گویند بلعم

سر و ز چهاردهم

عابدی بود و اسم اعظم پیدا نشت و در آخر مرتد شد که با حضرت
 یوشع جنگ کرد و یهود گویند بلعم ساحر بود و درین روز
 هلاک شد و درین روز نیز پید بهای ویه نزد معاویه و سایر بنی امیه
 رفت و بعضی گویند قصه اصحاب کهف و بیرون آمدن
 تخمینا بزرگ ایشان از غار جریم درین روز واقع شد این
 غار در مقابل نبات النعش در کنار شهر السوس واقع است
 نیک است بر اے هر کاره اماند زنده که متولد شود
 ظالم باشد و نیک است بر اے طلب علم و خریدن و فروختن
 و سفر کردن و قرض گرفتن و بدریا نشستن و گریختن درین
 روز بدست آید و بیمار صحت یابد انتشارا شد تقال و
 بروایت دیگر فرزنده که در این روز متولد شود
 عمرش طویل باشد و طالب علم شود و در آخر عمر مالش فراوان
 باشد و بروایت دیگر پسندیده است بر اے
 دیدن اشرف و علما و طلب حوائج و بروایت سلمان فارسی
 رحمه الله نیک است بر اے هر کاره و بر اے دیدن پادشاهان
 و فرزنده که متولد شود خوشنویس و دانا گردد و خواسته
 که دیده شود تا بدست و شش روز تعبیرش ظاهر شود و نام این روز

جوش است و جوش نام فرشته است که هر کس بخشد از بارانها و باد و اهل
 فرس شریعی گویند و دعا کے این روزا اللهم صل على محمد
 النبي الا في وال محمد كما صليت على ابراهيم
 وال ابراهيم لانك حميد مجيد اللهم اني انشاك
 وارغب اليك على اثر تسبيحك والصلوة على
 نبيك ان تخفرك ذنوبي كلها قد نبها وحدها
 كثيرها وصغيرها سرها وجهرها وما انت محض
 منها وانا سنيه وان تسر على سائر عيوني ابدا ما
 ابقيتني ولا تفضني يا رب وان تيسر لي مع ذلك
 اموري كلها من عافية تجلها ورحمة تنشرها
 وعمل صالح توفق له ورنق تبسطه ومطالب
 ينجزها وحوائج تيسرها فانه لا يقدر على ذلك ولا
 يملك غيرك لا اله الا انت الله الذي خشت
 لك الاصوات وتحيرت دونك الصفات و
 ضلت فيك العقول لا اله الا انت كل شيء
 خاضع لك وكل شيء صائر اليك لا اله الا انت
 لك الخلائق وفي يديك النواصي كلها وفي قبضتك

دفعه عن
الملك
مولا

وَكُلُّ مَنْ أَشْرَكَ بِكَ قَعْبُهُ دَاخِرُكَ أَنْتَ الرَّبُّ
الَّذِي لَا يَنْتَ لَكَ وَالذَّالِمُ الَّذِي لَا تَفَادُ لَكَ وَالْقِيَمُ
الَّذِي لَا زَوَالَكَ وَالْمَلِكُ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَكَ الْحَيُّ الْحَيُّ
الْمَوْتُ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ خَلْقِكَ وَالْآخِرُ بَعْدَهُمْ وَالظَّالِمُ
فَوْقَهُمْ وَرَازِقُهُمْ وَقَائِضُ أَرْحَامِهِمْ وَمَوْلَاهُمْ وَمُنْتَهَى
رَغْبَاتِهِمْ وَمَوْضِعُ حَاجَاتِهِمْ وَشَكْوَاهُمْ وَالذَّافِعُ عَنْهُمْ
وَالنَّافِعُ لَهُمْ لَيْسَ فَوْقَكَ حَاجِزٌ مَحْجُوزٌ بِكَ وَمِنْهُمْ وَلَا قُوَّةَ
مَا نَعَرَكَ مِنْهُمْ وَفِي قَبْضِكَ مَثَوَاهُمْ وَإِلَيْكَ مُنْقَلِبُهُمْ
فَهُمْ بِكَ مُوقِنُونَ وَلِفَضْلِكَ رَاخِسَانِكَ رَاجُونَ وَأَنْتَ
مَنْزَعُ كُلِّ مَاهُوفٍ وَأَمِينُ كُلِّ خَائِفٍ مَوْضِعُ كُلِّ شَاكٍ
وَكَاشِفُ كُلِّ بَلَاءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ وَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَدَافِعُ كُلِّ سَيِّئَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ
رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الرَّحِيمُ الْخَلِيفَةُ اللَّطِيفُ بَعَادُهُ عَلَى
غَنَاهُ عَنْهُمْ وَشِدَّةُ فَقْرِهِمْ فَاقْتَرَبُوا إِلَيْهِ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ الْمُطَّلِعُ عَلَى كُلِّ خَفِيَّةٍ وَالْحَافِظُ لِكُلِّ سِرٍّ

اللطيف لما يشاء والفعال لما يريد اللهم لا اله الا انت يا ارحم الراحمين لك الحمد شكر ايا عالم الغيب والشهادة الرحمن الرحيم والحمد للسموات والارض يا ذا الجلال والاكرام انت غافر الذنب وقابل التوب شديد العقاب الظاهر لا اله الا انت اليك المصير وصلى الله على محمد وآله وسلم يا نذر دهم

اول نذر دهم

رسول خدام از غار ثور بیرون آمد و درین روز تزویج حضرت فاطمه واقع شد و تحویل قبله درین روز از بیت المقدس کعبه واقع شد بعد از آن چهار ماه سال نه ماه حضرت رسالت پناه و مسلمانان رو به بیت المقدس نماز گذارده بودند و بروایت صحیح توبه حضرت آدم درین روز قبول شد و مولود حضرت امام علی نفی عم درین روز است و بروایتی حضرت امام محمد تقی و امام حسن عسکری علیه السلام درین روز متولد شدند و شبش حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه متولد شده و وفات حضرت موسی بن جعفر در این روز گفته اند و این روز نیکی است برای همه کار با اگر قرض گرفتن و دادن و کسی که درین روز بیمار شود بزودی صحت یابد و اگر بخیه بدست آید و فرزندی که متولد شود دلالت باشد یا

وزیرالشعبه باشد و بروایت سلمان فارسی رضی الله عنه خواسته است
 درین روز دیده شود و بعد از شش روز اثر نماید و نام این روز و جمعه است و در
 نامه است از نامه های خداوند عزوجل و در و اهل فرستاده است
 دعای این روز است **اللَّهُمَّ يَا سَمِيكَ يَا سَمِيكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ**
وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْوَاحِدَ الصَّمَدَ الْفَرْدَ الَّذِي لَا يَعْذِلُهُ شَيْءٌ وَلَا يَكُنْ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى
وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْعَظِيمَ الْأَعْظَمَ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ
الْجَلِيلَ الْأَجَلَّ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ الشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَسْأَلُكَ
يَا سَمِيكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
أَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّلَامُ
الْمُؤْمِنُ الْمُحْيِي الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ عَمَّا يَشْرِكُونَ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْكَرِيمَ الْعَزِيزَ
يَا أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
الْمُصَوِّرُ يَا سَمِيكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ
الْمَكْنُونِ الْخَزُونِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ

يَا نَبِيَّكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَلَا تَأْسُفْتَ بِهِ
 أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِمَا تُحِبُّ أَنْ أَسْأَلُكَ
 بِهِ مِنْ مَسْئَلَةٍ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي سَأَلْتُكَ
 بِهِ عَبْدُكَ الَّذِي عِنْدَكَ عِلْمُ مِنَ الْكِتَابِ فَأَتَيْتَهُ
 بِالْعَرِشِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْهِ حُرُوفُهُ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
 يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
 لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ خَالَكَ الَّذِي
 يَشْفَعُ عِنْدَكَ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
 وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
 وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا إِلَهَ الْآلَاءِ
 يَا قُرْآنَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَ
 سَيِّدِ الرُّسُلِينَ وَرَسُولِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ مُحَمَّدٍ
 صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
 يَا إِلَهَ الْآلَاءِ أَنْتَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّيْتَ بِهِ أَحَدًا مِنْ
 خَلْقِكَ فِي السَّمَوَاتِ السَّنْبَعِ وَالْأَرْضِ مِنْ السَّبْعِ وَمَا
 بَيْنَهُمَا رَبَّنَا فَقَدْ مَدَدْنَا إِلَيْكَ أَيْدِيَنَا وَهِيَ ذَلِيلَةٌ

وَبِالْإِخْتِرَافِ بِرُبُّوبِيَّتِكَ مَوْسُومَةً وَرَجُوتَكَ
 يَقْلُوبُ بِسَوَالِفِ الذُّبُوبِ مَهْمُومَةً اللَّهُمَّ فَانْصُرْ
 لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ
 وَمِنْ طَاعَتِنَا لَكَ مَا يُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتَكَ وَمَتِّعْنَا
 يَا سَمَاعِنَا وَابْصَارِنَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا
 الدُّنْيَا أَكْبَرَهُمِّنَّا وَلَا تَجْعَلْهَا مَبْلَغَ عَلُونَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا
 كَسَنَ لَا يَرْحَمُنَا وَتَجْعَلْنَا مِنْ كُلِّ غَمٍّ وَشِدَّةٍ وَهَيْمٍ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ **روز ششازدهم** درین روز ضحاک ماروش
 خواهرزاده شادون ارم بن عاود که عرب آنرا علوان می گفتند و ملوک
 پیور است و در دنیا هزار سال یک ماه کم پاوشاهی کرده و بر پیشانی
 غالب شده و او را گرفت و باره دوسر تعلیم شیطان او را دو باره کرد
 و پیش از آن از او سرشود و همچنین درین روز فریدون بر ضحاک
 غلبه کرده با کاه و آسنگ ضحاک را گرفت و در چاه کوه دماوند حبس کرد
 و اصحاب الراس درین روز معذب شدند و فرو و ملعون درین
 روز بجانب آسمان رفت بقوت چهار کرگس و این روز نخست
 و موافق نجوم نیز مذموم است بر اے هیچ کار خوب نیست
 مگر عمارت بنا کردن و هر که سفر کند درین روز هلاک شود و کس که

روز ششازدهم

مورد

درین روز دشت قبیاق گم شدند و پادشاهند و ایست که هنوز میروند
 و گویند آن لشکر پارسه هر کس بودند و بعضی چهل هزار گفته اند و با
 منوچهر آمده بودند که جنگ کنند و گریخته درین روز نبودی برگرد و هر که راه
 گم کند سالم بماند و هر که بیمار شود نبودی شفا یابد و فرزند کسی که پیش از
 زوال متولد شود دیوانه گردد و اگر بعد از زوال باشد حالش نیکو
 باشد و بروایت دیگر بسیار نحس و مذموم است پس هیچ حاجت در آن
 مطلبید و سفر نکنید و تصدق بسیار نکنید و بروایتی که هر روز درین روز
 بیمار شود تلف گردد و تمامی توانید متوجه کار کسی نشوید و گویند که
 عذاب عاد و ثمود درین روز بود و گفته اند ملاک نفیست کس که دعوی
 خدای کرد و درین روز بود فرعون و مردود و جمشید و قیاس و شاد و
 زمر و شاه و کاؤس بن کیقباد و گویند بخت النصر درین روز منجم
 شد بصورت عقاب و بروایت سلمان فارسی رضی الله عنه
 خواب بعد از سه روز اثرش ظاهر شود و نام این روز مهر است
 و مهر نام نوشته است مؤکل بر حمت و نزد اهل فرس مهرگان
 است و عاکی این روز است **اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا سَمِيعُ الَّذِي عَزَمْتَ بِهِ عَلَى السَّمَوَاتِ السَّبْعِ**
وَمَا خَلَقْتَ بَيْنَهُمَا وَمَا فِيهَا مِنْ

شَيْءٌ فَاسْتَجِيزْ بِذَلِكَ اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَلْحَمْدُ
 اِلَيْكَ بِذَلِكَ اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَوْمِنْ بِذَلِكَ
 اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اسْتَغِيْثُ بِذَلِكَ اِسْمِ اللّٰهِمَّ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اَنْصَرِّعُ بِذَلِكَ اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا
 اَنْتَ اسْتَعِيْنُ بِذَلِكَ اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ
 اَسْئَلُكَ بِمَا دَعَوْتُكَ بِذَلِكَ اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ اَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيْكَ
 لَكَ اَسْئَلُكَ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ بِمَجْدِكَ وَجُودِكَ
 وَفَضْلِكَ وَمِنَّكَ وَرَافِقِكَ وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ
 وَجَمَالِكَ وَجَلَالِكَ وَعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ لِمَا اَوْجَبْتَ
 لِيْ عَلَى نَفْسِكَ الَّتِي كَتَبْتَ عَلَيْهَا الرَّحْمَةَ اَنْ تَقُوْلَ
 قَدْ اَتَيْتُكَ يَا عَبْدِيْ مِنْهُمَا سَأَلْتُكَ فِيْ عَافِيَةٍ اِنْ
 رِضْوَانِيْ وَاَنْ تَبْعَثَنِيْ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ اسْتَجِيزْ بِذَلِكَ
 اِسْمِ اللّٰهِمَّ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
 اَقْسَمْتُ بِكَ فِيْ اُمِّ الْكِتَابِ الْمَكْنُوْنِ فِيْ زُبُرِ الْاَوَّلِيْنَ
 وَفِي الصُّحُفِ وَالْاَوَّلِ وَالْاٰخِرِ وَفِي الزُّبُوْرِ وَالتَّوْرَةِ
 وَالْاِنْجِيْلِ وَفِي الْكِتَابِ الْمُبِيْنِ وَفِي الْقُرْآنِ الْعَظِيْمِ

وَأَتُوْجَّهْ إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ بِبَيِّتِ الرَّحْمَةِ عَلَيْهِ وَالْإِلَه
 السَّلَامُ وَالصَّلَاةُ وَالْبَرَكَاتُ يَا مُحَمَّدُ يَا بَيْتِ
 أَنْتَ وَأُمِّي أَتُوْجَّهْ بِكَ فِي حَاجَتِي هَذِهِ وَفِي جَمِيعِ
 حَوَائِجِي إِلَى تَرْتِيكَ وَتَرْتِي لَوْلَا لَهْ لَا هُوَ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ تَضِيئًا
 فِي كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ فِي هَذِهِ الْغَدَاةِ مِنْ نُورٍ تَهْدِيهِ
 إِلَيَّ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُجَلِّسُهَا أَوْ زِيَادَةٍ
 تَبْسُطُهَا أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ عَمَلٍ صَالِحٍ تُوَفِّقُ لَهُ أَوْ
 عَدُوٍّ تَقْتَعُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَصْرِفُهُ أَوْ خَسْرٍ تُحَوِّلُهُ إِلَى
 سَعَادَةٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَ
 الْوَاحِدِ الْأَحَدِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ الْوَحْدَ الْمُسَعَّالِ رَبِّ
 النَّبِيِّينَ وَرَبِّ إِبْرَاهِيمَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ قَالِي أَوْ مِنْ بَيْنِكَ وَبَيْنِي يَا بَيْتِكَ وَجَنَّتِكَ
 وَتَارِكَ وَبَعَثِكَ وَنَشَوْرِكَ وَعُودِكَ وَعَبِيدِكَ
 فَجَنِّبْنِي يَا إِلَهِي مِمَّا تُكْرَهُ وَوَقِّفْنِي إِلَى مَا تُحِبُّ
 وَتَرْضَى وَاقْضِ لِي بِالْحُسْنَى فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى
 لَكَ وَلِي الْخَيْرِ وَالْمَوْفِقِ لَهُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

روز هفدهم تولد حضرت رسالت پناه م درین روز
 واقع شده بطریق شیعه و جنگ بدر درین روز واقع شد و هر نام
 چاه است در حواله مدینه مشرفه و اول فتنه بود که در اسلام
 ظاهر شد و درین روز ملائکه بعد حضرت رسالت پناه م آمدند
 و شوکت بت پرستان و صنادید عرب درین روز شکست خورد
 و بقول حضرت امام جعفر صادق ^ع درین روز متولد شد و در این روز
 این روز میان است پسر سید از منازعه کردن و فرض کردن
 هر که فرض خواهد باوندند و فرزندان که درین روز متولد شود
 باشد و روایتی روزگرا نه است و دران روز حاجت طلبی
 و روایتی برائے هر کار خوب است خصوصاً تزویج و خردن
 و فروختن و زراعت کردن و عمارت بنا کردن و بنظر پادشاهان
 و قول اول اقوے است و در روایت دیگر حجامت در روز هفدهم
 ماه موجب شفا است و نام این روز نزد اهل فرس سروش است
 بروایت سلمان فارسی رح همین است و در همین روایت است که
 سروش نام فرشته ایست که مؤکل به بحر است و عاے این روز
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُقَرَّبُ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ

كُلِّ دَلِيلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَنْتَ كُلِّ وَحِيدٍ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ غَنَى كُلِّ فَقِيرٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قُوَّةُ كُلِّ ضَعِيفٍ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كَاشِفُ كُلِّ كُتْرَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 قَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ دَافِعُ كُلِّ بَلِيَّةٍ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ كُلِّ خَفِيَّةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَاضِرُ كُلِّ
 سِرِّيَّةٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ شَهِيدُ كُلِّ نَجْوَى لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ كَاشِفُ كُلِّ بَلْوَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ
 بِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ كُلُّ شَيْءٍ مُفْتَقِرٌ إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
 لَكَ إِلَهًا وَاحِدًا أَحَدًا لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ
 الْمَجْدُ تَجَمُّعُ وَمِيتَةٌ وَأَنْتَ حَيٌّ لَا تَمُوتُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ قَبْلَ كُلِّ
 شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُنْتَهَى كُلِّ شَيْءٍ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا دَامَتِ الْجِبَالُ
 الرَّاسِيَّةُ وَبَعْدَ نَزْوِهَا أَبَدًا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ مَا دَامَتِ الرُّوحُ فِي جَسَدِي وَبَعْدَ خُرُوجِهَا
 أَبَدًا وَاسْتَغْنَى بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ

فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ الَّذِي لَا تَنْفَعُ سَائِلُهُ اسْتَعْلَاكَ بِمَا اسْتَعْلَاكَ
 مِنْ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ اسْتَعْلَاكَ يَا حَسَنُ يَا مَنَانُ يَا ذَا الْعَرْشِ
 الْجَبِيدِ يَا ذَا الْجَلَالِ الْكَرِيمِ يَا حَيُّ يَا غِيَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ فِي جَسَدِي
 وَفِي سَمْعِي وَفِي بَصَرِي وَفِي جَمِيعِ جَوَارِحِي وَأَرْزُقْنِي
 ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ فِي كُلِّ حَالٍ أَبَدًا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 اللَّهُ مَا عَمِلْتَ الْيَدَانِ وَمَا لَمْ تَعْمَلْ وَبَعْدَ فَنَاءِ عَمَلِي
 كُلِّ حَالٍ أَبَدًا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 مَا سَمِعْتُ الْأَذْنََانِ وَمَا لَمْ تَسْمَعْ وَأَعْلَى كُلِّ حَالٍ أَبَدًا
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا أَبْصَرْتُ
 الْعَيْنَانِ وَمَا لَمْ تَبْصُرْ وَأَعْلَى كُلِّ حَالٍ أَبَدًا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا تَحَرَّكَتِ الشَّفَتَانِ وَاللِّسَانُ
 وَمَا لَمْ يَتَحَرَّكَ وَأَعْلَى كُلِّ حَالٍ أَبَدًا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ قَبْلَ دُخُولِ قَبْرِي وَعَلَى كُلِّ
 حَالٍ أَبَدًا أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 لَهُ شَهَادَةٌ لِيَسْمَعَ بِهَا سَمْعِي وَبَصَرِي وَلِحِمِي وَدَمِي
 وَعَظْمِي وَشَعْرَتِي وَبَشَرِي وَفُحْيِي وَعَصَبِي وَمَا يَسْتَوْفِي

بِهِ قَدْ مَنَى أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 شَهَادَةً أَرْجُو بِهَا الْجَوَانَ عَلَى الصِّرَاطِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ
 وَاللَّخْوَلِ فِي الْجَنَّةِ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَهَادَةً
 أَرْجُو بِهَا أَنْ يَنْحَلِقَ لِي سَانِي عِنْدَ خُرُوجِ رُوحِي أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ شَهَادَةً أَرْجُو بِهَا أَنْ يَسْعِدَنِي
 رَاحَتِي فِي حَيَاتِي وَبَعْدَ مَوْتِي مِنْ طَاعَةٍ يَكْتُمُهَا وَذُنُوبٍ
 يَغْفِرُهَا وَرِزْقٍ يَبْسُطُهُ وَشَرٍّ يَدْفَعُهُ وَخَيْرٍ يُؤَفِّقُهُ
 لِفِعْلِهِ حَتَّى يَتَوَفَّانِي وَقَدْ خَلَمَ بِحَسَنَةِ عَمَلِي
 أَمِينَ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ رَاوِزِ هَجْدِ هَم

راوِزِ هَجْدِ هَم

پسین روز بود که حضرت ابراهیم از دست فرودین کنعان خلاص
 شد و درین روز حضرت موسی بن عمران بر بحرۃ فرعون طفر یافت
 و درین روز حضرت عیسی شمعون بن جمون الصفا را بر امت خود
 نصب کرد و درین روز سلیمان آصف بن برخیا را وزیر خود گردانید
 و درین روز صحابه عثمان بن عفان را کشتند و این روز است
 که پیغمبر درین روز وصیتی تعیین کرد و این روز است که
 جمشید وضع کرد و اول تحویل آفتاب بود در برج حمل و این روز را
 نوروز نام کردند و اول سال قرار داد و درین روز حق تعالی آفتاب

نوروز
 روز
 نوروز

و ماه و گلهای ریاضی و عطرها و باد بار بار و شایهها افزید و درین روز
 ابراهیم فرزند رسول خدام از دنیا رحلت نمود و درین روز سده ششم سی سال
 خراب شد و آب آن ولایت را خراب کرد و بعضی گویند تولد و الف
 درین روز بود و همدین روز وفات یافت و اسکندر بن فیلقوس که
 آب یونان انداخت و خراب کرد و همدین روز وفات یافت
 و درین روز جزایر خالدا که انتهای معموره دنیا است از اجناب
 مابا ساحل دریای مغرب ده درجه است و آن دریا را اقبال
 می گویند آن جزایر بآب محمود رشدند و افراسیاب درین روز کنک
 وثر چین را بنا کرد و درین روز حدود ایران و توران را منوچهر
 داد و آرش تیر را انداخت از آمل زندران که در کنار آب آمون
 زمین آمد چهل منزل مسافت است و گویند حکما آن تیر را بچون
 و میان تپی ساخته بودند و پرازیاب کرده بودند و در وقت طلوع
 آفتاب رو به شرق انداخت و بجهت آن تیر آمد تا بان زمین رسید
 و درین روز خلافت حضرت امیر المومنین علی ابن ابی طالب است
 و خلافت و ولایت بعیت کردند و آخر همه کس برگشتند مگر معاویه
 چند از مومنان مثل سلمان و ابوذر و مقداد و غیرهم رضوان الله
 علیهم که بر حاذق متابعت آن حضرت ماندند و باقی صحابه گو ساله پستی

اختیار کردند و ابوبکر را خلافت برداشتند و درین روز منافقین بکوه
 مدینه اظهار نفاق کردند خصوصاً لشکر مدینه روز چهارم نهر و برود
 بازده نفر مردان صحابه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 و سلم هم قسم شدند که نفر از مهاجر بودند ابوبکر و عمر و عثمان و طلحه و
 عبدالرحمن بن عوف و سعد بن ابی وقاص و ابوعبیده بن
 جراح و معاویه بن ابی سفیان و عمرو بن العاص و یحییٰ بن
 زانصار ابوموسیٰ اشعری و مغیره بن شعبه و اوس بن الحکم
 و ابوسریح و ابوطالب و انصاری که ایشان را اصحاب عقبه و اصحاب
 سفینه نیز گویند که صحیفه نوشتند و توطیه کردند یعنی اتفاق کردند که
 که خلافت را بعد از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
 بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام نهند و تمهید و حکایت عقبه
 و انداختن دبه ها درین روز کردند و این عقبه بامین حنفیه و ابوبکر
 مشهور به تل هاشمی که شتر حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم
 کند و آنحضرت را بنید از و و ملاک کند و درین روز عمر و ابوبکر و عثمان
 با سایر منافقان بحضرت امیر المؤمنین علیه السلام بیعت کردند بامر
 خلافت و آخر نقض عهد کردند و هم درین روز حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 بعد از بیست و پنج سال و شش ماه از فوت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم

علیه و آله وسلم بجلافت نشست و صحابه با او بیعت کردند بعد قتل
 عثمان و این روز مبارک است برائے خریدن و فروختن و زراعت
 و سفر و تزویج و طلب حوائج کردن و اگر با دشمن خصمی کند بر او غالب
 آید و اگر مالے بقرض دهد با و برگردد و بیمار شفا یابد و فرزند صالح
 باشد و سنیان میگویند درین روز فریدون ضحاک مار دوش را در جام
 و ماوند حبس کرد و هنوز هست و سمرغ درین روز بدعاے حنظل
 بن صفوان علیه السلام از میان مروان غائب شد در مغرب
 و درین روز بنی اسرائیل گوشت گاو را بر عامیل زوند و او
 زنده شد در ایام موسی بن عمران و قارون درین روز زیر زمین فرو
 شد و بنی اسرائیل درین روز گو ساله پست شدند و نام این
 روز نزد اهل فرس رے رش است و بروایت سلمان
 فارسی حمه الله روز رش است و رش نام فرشته الیه است و کل
 بیزان و این روز است سبک و ثنالیته است برائے
 سفر و طلب حوائج و دعاے این روز که الله الا الله عدد
 بر صلاه که الله الا الله عدد خلقه که الله الا الله عدد
 کلماته که الله الا الله نزهة عرشه که الله الا الله عدد
 سنوایه و آرزیه که الله المحمد الحمید که الله الا

اللَّهُ الْعَفْوَ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمُّ الْقَزِيرُ
 الْجَبَّارُ الْمُسَكِّبُ الْقَهَّارُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ
 الْقَيُّومُ الْوَثِقُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ الْقَاهِرُ الْبَارِئُ الْوَدُّ
 الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْأَوَّلُ الْآخِرُ الظَّاهِرُ الْبَاطِنُ الْمَغِيثُ
 الْقَرِيبُ الْبَعِيدُ الْعَفْوَ الشُّكُورُ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ الصَّادِقُ
 الْأَوَّلُ الْعَالِمُ الْأَعْلَى الظَّالِمُ الْغَالِبُ الثَّوَرُ الْحَلِيلُ
 الْقَارِئُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْبَدِيعُ الْمُبْتَدِعُ الْمَنَّانُ الْخَالِقُ
 الْكَافِي الْمُعْزِي الْمُدِّكُ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْقَدِيرُ
 الْحَلِيمُ الدَّافِعُ النَّافِعُ الْمُنَافِعُ الْمُسَكِّبُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ
 الْبَاعِثُ الْوَارِثُ الْقَدِيمُ الرَّفِيعُ الْوَاسِعُ الْجَبَّارُ الْمُصَوِّرُ
 لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَمِّيهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ اللَّهُ الْجَبَّارُ فِي دُيُومِهِ فَلَا شَيْءَ
 يُعَادِلُهُ وَلَا يُشَبِّهُهُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
 وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ اسْرِعْ الْخَاسِبِينَ وَاعْطِ الْفَاضِلِينَ
 الْحَيِّبِ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّينَ وَالظَّالِمِينَ إِلَى وَجْهِهِ الْكَرِيمِ
 أَسْأَلُ اللَّهَ بِمُنْتَهَى كَلِمَتِهِ وَبِعِزَّتِهِ وَتَدَارَاتِهِ وَ
 سُلْطَانِهِ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ

يَبَارِكُ لَنَا فِي مَحْيَانَا وَفِي مَمَاتِنَا وَأَنْ يُجِيبَ لَنَا السَّلَامَةَ
وَالْمَعَاوَاةَ وَالْعَافِيَةَ فِي أَجْسَادِنَا وَالشَّعَةَ فِي شَرِّهَا قِيَامًا
وَالْأَمْنَ فِي سِرِّيْنَا وَأَنْ يُؤَفِّقَنَا أَبَدًا إِلَى أَعْمَالِ الصَّالِحِينَ
فَإِنَّهُ لَا يُؤَفِّقُ لِلْخَيْرِ إِلَّا هُوَ وَلَا يَكْشِفُ الشُّوْءَ إِلَّا هُوَ وَرَبُّ الشُّعَرَاءِ
إِلَّا هُوَ وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ نَسَاءُ وَنَوْزُهُ هَمْدُ رُزْزِيسْتِ
حضرت اسحاق متولد شده و درین روز مسجد اقصی را حضرت و ابوبکر
بنا کرد و در شب نوزدهم ماه حضرت آمنه بحضرت رسالت پناه حاصل
شد نوزدهم و وسطی در منزل عبدالمطلب درین روز اسکندر زودا القرن
تدارک رفتن بظلمات کرد و درین روز عبد الرحمن بن یحیی حضرت بر حشر
امیر المومنین زد و این روز میانه است و بروایت دیگر شایسته است
برای سفر و طلب علم و طلب تنزی و سعی در کارها و بد است برای کسی که بدود
چهار پایان خریدن و گم شده بعد از پانزده روز بد است آید و فرزندی
که متولد شود توفیق خیرات یابد و بابرکت باشد و بر دشمن درین روز
غالب آید و بروایت سلمان فارسی رحمه الله روز فردر دین است
و فردر دین نام فرشته ایست موكل بار و اح و قبض آنها و نزول فرس
نیز همین نام است دعاء این روز الحمد لله بما حمدا لله
نفسه ولا اله الا الله بما هلك الله به نفسه و سبحان

اللَّهُ بِمَا سَبَّحَ اللَّهُ بِهِ نَفْسَهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا أَكْبَرَ اللَّهُ بِهِ
 نَفْسَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ بِمَا حَمِدَ اللَّهُ بِهِ خَلْقَهُ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ بِمَا هَلَّلَ اللَّهُ بِهِ خَلْقَهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا أَكْبَرَ اللَّهُ
 بِهِ خَلْقَهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْتَهَى حِلْمِهِ وَمُكَلَّمُ رِضَاكَ مُحَمَّدًا
 لَا نَفَادَ لَهُ وَلَا انْقِضَاءَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 عَلَى أَثَرِ تَهْلِيلِكَ وَتَحْمِيدِكَ وَتَسْبِيحِكَ وَتَكْبِيرِكَ
 وَالصَّلَاةِ عَلَى نَبِيِّكَ وَإِلَيْهِ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا
 صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا سِرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا قَدِيمَهَا وَحَدِيثَهَا
 مَا أَحْصَيْتَ مِنْهَا وَنَسِيتَ أَتْيَامَ حَيَاتِي وَتَوْفِيقِي
 لِلْأَعْمَالِ الصَّالِحَةِ حَتَّى تَتَوَفَّأَنِي عَلَيْهَا عَلَى أَحْسَنِ
 الْأَعْمَالِ وَأَسْعِدَنِي فِي جَمِيعِ الْأَعْمَالِ وَلَا تَفَرِّقْ
 بَيْنِي وَبَيْنَ الْعَافِيَةِ وَالْمُعَافَاةِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي
 وَلَا تَقْزِرْ عَلَيَّ رِزْقِي وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ وَسِعًا عَلَى عِنْدِ
 كِبَرِ سِنِّي وَافْتِرَابِ أَجَلِي وَاقْضِ لِي بِالْخَيْرِ فِي جَمِيعِ
 الْأُمُورِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلَامٌ تَسْلِيمًا
 كَثِيرًا رُوِيَ بِسُحُوبِ رَوَاتِي دَرِينِ رُوِيَ مَوْلُوهُ وَحَضَرَتْ فَاطِمَةُ

واقع شد و حرم محترم حضرت امام حسین علیه السلام! بقیة اهل بیت
 رسالت از شام بدمیه آمدند و بروایت دیگر کبریا آمدند سیاه است
 ولیکن نیکو است براس سفر کردن و بر آوردن حاجات و عمارت
 بنا کردن و درخت نشاندن و خریدن چهارپایان و پستان
 گم شده و گرسخته و اگر کسی راه گم کند خوف هلاکت بر او هست و بار
 بهشت گذراند و مولود بهشت زندگانی کند و بروایت دیگر نیک
 است براس هر کار خصوصاً سفر و طلب حوائج و نزد بابو شایان نفع
 و بروایت سلمان فارسی روز بهرام است و بهرام نام فرشته است
 مؤکل بیارے کردن و خذلان نمودن در جنگها و جداسازی و نزد
 اهل فرس نام این روز خوراست دعا را این روز آله الله صل
 علی محمد و آل محمد صلوة تبکیر بها رضوا ناک
 و الجنة و تنجو بها من سخطک و النار اللهم ابعث
 محمداً صلى الله عليه و آله مقاماً محموداً یفیض
 به الاولون و الاخرین اللهم و اخصص محمد
 صلى الله عليه و آله بافضل قبته و تبلغه افضل
 سودة و محلی و خص محمد صلى الله عليه و آله
 بالذکر المحمود و الخیر من المورود اللهم شرف محمد

صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ بِرُحْمَانِهِ وَأَكْرَمَ رِجَالِهِ
 وَاسْتَفْنَى بَيْنَهُمْ وَأَخْتَرَنَا فِي زَمَرَتِهِ خَيْرَ خَزَائِنَا وَلَا نَادِي مِينَةٍ وَلَا
 سَائِلِينَ وَلَا جَاحِدِينَ وَلَا مُقْتَنِينَ وَلَا ضَالِّينَ وَلَا مُضِلِّينَ قَدْ
 رَضِينَا الثَّوَابَ وَأَمَّنَّا الْعِقَابَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَالِدَاعِي
 إِلَى الْخَيْرِ وَبَرَكَةِ تَوْفِي عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا
 صَلَّيَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ أَفْضَلَ تِلْكَ الْكَرَامَةِ
 وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ أَفْضَلَ تِلْكَ النِّعْمَةِ وَمِنْ كُلِّ قِسْمٍ أَفْضَلَ
 مِنْ ذَلِكَ الْقِسْمِ حَتَّى لَا يَكُونَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَقْرَبَ مِنْهُ
 بِجَلِيسًا وَلَا أَخْطَى عِنْدَكَ مَنَازِلًا وَلَا أَقْرَبَ وَسِيلَةً وَلَا أَعْظَمَ
 عِنْدَكَ شَرَفًا وَلَا شَفَاعَةً مِنْهُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي بَرْدِ
 الْعَيْشِ وَالزَّوْجِ وَقَرَارِ النِّعْمَةِ وَسُتَيْهِ الْفَضِيلَةِ وَسِرْوِي
 الْكَرَامَةِ وَمَنْى اللَّذَاتِ وَبَهْجَةِ لَا تُشْبِهُهَا بَهْجَاتُ الدُّنْيَا
 اللَّهُمَّ أَنْتَ مُحَمَّدٌ أَصْلَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ وَأَعْظَمَ
 الرَّفْعَةَ وَاجْعَلْ فِي الْعَلِيِّينَ دَرَجَةً وَفِي الْمَقَرَّةِيِّينَ ذِكْرًا
 فَتَنْ شَهَادَةً أَنَّهُ بَلَّغَ رِسَالَتِكَ وَنَصَرَ لِعِبَادِكَ وَتَلَا
 آيَاتِكَ وَأَقَامَ حُدُودَكَ وَصَدَّقَ بِأَمْرِكَ وَيَلْبِسُ حُكْمَكَ

وَفِي بَعْدِكَ وَجَاهِدَ فِي سَبِيلِكَ وَعَبْدَكَ حَقَّ
عِبَادَتِكَ حَقَّ آتَاةِ الْيَقِينِ وَأَنَّهُ أَمْرٌ بِطَاعَتِكَ وَأَمْرٌ بِهَا
وَنَهَى عَنِ مَعْصِيَتِكَ وَانْتَهَى عَنْهَا وَقَالَ وَلِيكَ وَعَادَى
عَدُوَّكَ فَصَلِّ وَأَنَّكَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ
وَحَاثِمِ النَّبِيِّينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
الطَّيِّبِينَ فِي اللَّيْلِ إِذَا غَسَقَ فِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى فِي الْخَوَافِ
وَالْأَوَّلِ وَأَعْطِهِ الرِّضَا بَعْدَ الرِّضَا اللَّهُمَّ اقْرَأْ عَيْنَ نَبِيِّنَا
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِمَنْ يَتَّبِعُهُ مِنْ دُرَرِ رَيْتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
وَأَنْزِلْ رَاحِيَهُ وَأُمَّتِهِ جَمِيعًا وَاجْعَلْنَا وَأَهْلَ بَيْتِنَا وَمَنْ أَجُوبَ
حَقَّهُ عَلَيْنَا الْأَحْيَاءَ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتَ فِيهِمْ تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ
وَاقْرَأْ عِيُونَنَا جَمِيعًا بِرُؤُوسِهِ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ اللَّهُمَّ
وَأَوْزِدْنَا حَوْصَنَهُ وَاسْقِنَا بِكَاسِهِ وَاحْشُرْنَا فِي سُرُورَاتِهِ وَ
تَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ وَلَا تَحْرِضْنَا أَجْرَهُ وَمَرَّافَقَتَهُ إِنَّكَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ رَبِّ الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ وَرَبِّ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ وَرَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَبَّنَا وَرَبِّ آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ
أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
أَحَدٌ مَلَكَتِ الْمُلُوكُ بِعِزَّتِكَ وَاسْتَعْبَدَتْ الْأَسْرِبَاتُ

بِقُدْرَتِكَ وَسُدَّتْ الْعُظُمَاءُ بِجُودِكَ وَبَدَّدَتْ الْأَشْرَافُ
 بِجَبَرَتِكَ وَهَدَدَتْ الْجِبَالُ بِعِظَمَتِكَ وَاضْطَفَنَتِ الْحَجَدُ
 وَالْكِبَرِيَاءُ لِنَفْسِكَ فَلَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ مِنْ قُدْرَتِكَ
 غَيْرُكَ وَلَا يَكْلَعُ عَزِيزُ عِزَّتِكَ سِوَاكَ أَنْتَ لِبَارِئِ الْمُسْتَغَايِرِينَ
 وَمُلْجَأُ اللَّاجِينَ وَمَقْعَدُ الْمُؤْمِنِينَ وَسَبِيلُ حَاجَةِ الطَّالِبِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِسَمِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي فِتْنَةَ الشَّهَوَاتِ
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتَنْصِتَنِي عِنْدَ كُلِّ فِتْنَةٍ مُصِِّلَةٍ
 أَنْتَ مُوَضِعُ شُكُوعِي وَمَسْئَلَتِي لَيْسَ لِي مِثْلُكَ أَحَدٌ وَلَا يَقْدِرُ
 عَلَى قُدْرَتِكَ أَحَدٌ أَنْتَ الْكَبِيرُ وَاجِلُ الْكَرِيمِ وَأَعَزُّ وَأَعْلَى
 وَأَشْرَفُ وَأَفْجَدُ وَأَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَقْدِرَ الْخَلَائِقُ كُلُّهُمْ
 عَلَى صِفَتِكَ وَأَنْتَ كَمَا وَصَفْتَ نَفْسَكَ يَا مَالِكُ يَوْمَ
 الدِّينِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ تَحِيَّاتٌ تُدْعَى
 بِهِ وَبِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ الْأَوَّلِينَ
 وَالْآخِرِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُ بِهَا أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا
 صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا بَدِيئَهَا وَقَدِيمَهَا سِرَّهَا وَعَلَانِيَتَهَا
 وَمَا أَحْصَيْتَ عَلَى مِنْهَا وَنَسِيتَهُ أَيَّامَ حَيَاتِي وَإِنْ تَصِلَ

الحمد لله
 الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا
 أن هدانا الله

بِأَمْرِ دِينِي وَدُنْيَايَ صَلَاحًا بَاقِيًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مِنْ تَحْتِ
 إِلَهِكَ وَخَوَائِجِي وَمَسَائِلِي لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْمُبَرَّكَاتِ
 مِنَ النَّفَاقِ وَالرَّحْبِ أَجْمَعِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 رَازِ بَسْت وَيَكْمُ دَرِين رُوزِ وَفَاتِ حَضَرَتِ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَقَعَ شَدُّ وَرَشَبِ آيِنِ رُوزِ حَضَرَتِ
 رَسَالَتِ پَنَاهِ رَا بَعْرَاجِ بَرْدِنْدِ حَضَرَتِ عِيسَى عَزَّ وَجَلَّ مِنْ جَهْدِ
 شَبِّ بَاسْمَانِ رَفْتِ وَرُوزِشِ بَسَارِ نَحْسِ اسْتِ وَمُوَافِقِ بَیْزِ نَزْدِ
 اسْتِ وَرُوزِ نَخْتِ خُونَاهِ اسْتِ پَسِ دَرِینِ رُوزِ حَاجَتِ طَلَبِ مَن
 وَبَا کِسِ مَنَازِعِ مَن وَبِ پَرِ پَرِ دَرِینِ رُوزِ از نَظَرِ پادِشَاهِ آنِ وَ سَفرِ کَرْدِ
 وَ فَرِزَنْدِ کِ دَرِینِ رُوزِ مَتُولِ شُودِ فُقِیرِ پَرِشِیَانِ بَاشْدِ وَ بَرَا یِ کِشْتِ حِیَوَانَاتِ
 نَکِ اسْتِ وَ بَرِوَاتِ سَلِمَانِ فَارِسِ آيِنِ رُوزِ رَامِ اسْتِ وَ رَامِ نَامِ فَرِشِ
 اِیْسْتِ مُوکلِ سَیْجُونِشِ وَ قَتِ وَ نَزْدِ اَهْلِ فَرَسِ نِیْرِ سَمِینِ نَامِ وَارِ وَ عَادِ آيِنِ
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ جَعَلْتَنِي مِنَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَ
 يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَحَمَلْتَ أَرْزُقْنَاهُمْ يُفْقَهُونَ فَاجْعَلْنِي
 عَلَى هُدًى مِنْكَ وَلَقِّنِي الْكَلِمَاتِ الَّتِي لَقَّنْتَ آدَمَ
 عَلَيْهِ السَّلَامَ وَتَبَّتْ عَلَيْهِ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَقِيمُ الصَّلَاةَ وَيُؤْتِي الزَّكَاةَ وَاجْعَلْنِي
 مِنَ الْخَاشِعِينَ فِي الصَّلَاةِ الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا
 أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ
 وَاجْعَلْ عَلَيَّ صَلَوةً مِنْكَ وَرَحْمَةً وَاجْعَلْنِي مِنَ
 الْمُتَّقِينَ اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ فِيهِمْ
 حُسْنٌ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ
 وَتَخَيَّرْ مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنَ الْمُخْبِتِينَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ
 الصَّابِرِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةَ وَمَا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَتَّقُونَ فِي
 صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ
 وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ الزَّكَاةَ فَاعِلُونَ وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ لِفِرَاقِهِمْ

حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَكْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ
 غَيْرُ مَلَكُومِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْوَارِثِينَ الَّذِينَ يَرْثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ وَالَّذِينَ يَنْهَضُونَ مِنْ خَشْيَتِكَ
 مُشْفِقُونَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ جَعَلْتَنِي مِنَ الَّذِينَ يَنْهَضُونَ بِأَيِّكَ
 يُؤْمِنُونَ وَالَّذِينَ يَرْتَبُهُمْ لَا يَشْرِكُونَ فَاَجْعَلْنِي مِنَ
 الَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاكَ وَتَقْلُوبُهُمْ وَجِلَّةَ أَتَمِّهِمْ
 رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ لَيْسَ رِعْوَانُ
 فِي الْخَيْرَاتِ وَهَاجِلُهُمَا سَابِقُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنْ حِزْبِكَ فَإِنَّ حِزْبَكَ هُمْ الْمَقْلُوحُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنْ حِزْبِكَ فَإِنَّ حِزْبَكَ هُمْ الْغَالِبُونَ اللَّهُمَّ اسْقِنِي
 مِنَ الرَّحِيقِ الْمَخْتَوِ مَخِثَامَهُ مِثْلَكَ وَفِي ذَٰلِكَ
 فَلَيْتَنَامِيَ الْمَتَنَافِسُونَ اللَّهُمَّ اسْقِنِي مِنْ تَسْنِيمِكَ
 يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
 الْآتِفْهِ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ اللَّهُمَّ
 سَوِّ لِي التَّيْسِيرَ بَعْدَ التَّعْسِيرِ وَاجْعَلْ لِي أَجْرًا عَظِيمًا
 مَكْمُونٍ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ
 أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ

مَتَّاسِيَّاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَنْبِيَاءِ رَبَّنَا وَاتِّنَا مَنَا وَعَدَّتْنَا
 عَلَى رَسَلِكَ وَلَا تَحْزِنْنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ
 اللَّهُمَّ أَنْفَعْنِي مِنْكَ دَرْجَةً وَرِثَةً أَلْزِمْنَا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنَ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِكَ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَهْدَ ثِقًا وَ
 مِنَ الَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
 يَحْشَرُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 مِنَ الَّذِينَ صَبَرُوا وَابْتَغَاءَ وَجْهَ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ
 السَّيِّئَةَ وَمِمَّنْ جَعَلْتَ لَهُمْ عَقَبَى الدَّارِ رَبَّنَا اتِّنَا فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 تراویست و دوم درین روز مسأوم و یزدید پدید علی
 العذاب الشدید و الی این امت شد و درین روز ولید بن مصعب
 ابن قابوس که فرعون باشد دعوائی خدا الی کرد و بعد از آنکه نخیس
 بت پرستی کرده بود آتشالیت است برای بر آوردن حاجات و
 بیع و شرا و رفتن به نزد پادشاهان و تصدق درین روز مقبول است
 و ثوابش مضاعف میباشد و بیمار شفا یابد و مسافر بعافیت برگردد
 و بر وایت دیگر روزی سبک است که فرزند یکم متولد شود مبارک و

محبوب باشد و هر که بنزد پادشاهان رود خوش باشد و پادشاهان
 سلمان فارسی روزی با او است و با او ج نام فرشته ایست مومل بیاد
 فرس نام این روزی بهر است دعا این روز اللهم اجعل
 مِمَّنْ يُلْقَاكَ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ وَمِمَّنْ تَسْكِنُهُ الدَّرَجَاتُ
 الْعُلَى فِي جَنَّاتٍ عَذَبٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَاجْعَلْ
 مِمَّنْ تَرْضَا رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا رَبَّنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
 خَيْرُ الرَّاحِمِينَ الْغَافِرِينَ وَارْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
 وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ
 لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا وَالَّذِينَ يَقُولُونَ سَرَّابِنَا
 اضْرِبْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا
 إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا
 لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
 مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقُولُونَ النِّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
 نَزَلُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 وَيَخْلَدُ فِيهِ مُرَبًّا وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
 بَرَّامًا وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَكَ تَخَرُّوا

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا
 مِنْ أَمْزَلِ أَرْثًا وَزِدْ ثَرَاتِنَا قِسْرًا لَا أَغْنِيَنَّا وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
 إِسَامَةً اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَجْزُونَ الْعِزَّةَ بِمَا
 صَبَرُوا وَيَلْقَوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا خَالِدِينَ
 فِيهَا حَسَنَتٌ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ
 الَّذِينَ تَحِلُّ لَهُمْ دَارُ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّهُمْ
 فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نُكُوبٌ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ فِي جَنَّاتٍ
 وَنَهْرٍ فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ
 وَقِنِي شَرَّ نَفْسِي وَاعْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ
 بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدْ
 الظَّالِمِينَ الْآثَارَ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا
 الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنَا
 مِنَ الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِاللَّذِّ يُخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنَا مِنَ الَّذِينَ يُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى
 مِنْكِنَا وَيَتَنَا وَاسِيرًا أَمَّا نَطْعِمُكُمْ لَوْ خَبَلَ اللَّهُ لَأَنْزِلَ
 مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا لَأَتَانَا مِنْ رَبِّنَا لَوْ مَا عَبَوْسًا
 قَطُّ لَرَأَوْفِيهِمُ اللَّهُ شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ اللَّهُمَّ قِنِي شَرَّ ذَلِكَ الْيَوْمِ
 وَقَبِيَّتِهِمْ وَلَقِنِي نَصْرًا وَسُرُورًا وَاجْرِنِي جَنَّةً وَحَيْرًا اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي مِنَ الْمُسْكِلِينَ فِي الْجَنَّةِ عَلَى أَمْرَائِكَ لَا يَرُونَ فِيهِمْ
 شَمْسًا وَلَا زَمَهْرِيرًا وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ
 أَرْوَاقُهَا تَدْنِي لَيْلًا وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنْبِيَاءٍ مِنْ فَضْلِكَ وَكَأَنَّ
 كَانَتْ قَوَارِيصٌ مِنْ فَضْلِكَ قَدْ رَوَّهَا تَقْدِيرًا وَيَسْقُونَ فِيهِمْ
 كَأَنَّ كَانَتْ مِنْ لُجْجَانِ جَبِيلٍ اللَّهُمَّ وَاسْقِنِي كَمَا سَقَيْتَهُمْ
 شَرَابًا طَهُورًا وَحُلِيًّا كَمَا حَلَيْتَهُمْ آسَاءً وَرَمِنْ فَضْلِكَ
 وَارْزُقْنِي كَمَا رَزَقْتَهُمْ سَعْيًا مَشْكُورًا رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا
 بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
 الْوَهَّابُ وَاجْعَلْنِي مِنَ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَائِلِينَ
 وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ يَا أَلَسَّارِ رَبَّنَا لَا تَوَاخِذْنَا أَنْ نَسِينَا
 أَوْ آخِطَانَا رَبَّنَا وَلَا تَحِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ
 مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ

وَأَرْحَمُنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تَهْتِمَ لِي بِصَالِحِ أَعْمَالِي أَنْ تَعْطِيَنِي الدِّينَ
 سَائِلَاتِكَ فِي دُعَائِي يَا كَرِيمَ الْفِعَالِ سُبْحَانَ رَبِّ الْعِزَّةِ لَهُ
 دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ
 شَيْئًا إِلَّا كِبَاسٌ بَعِيدٌ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ
 فَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالًا لَهُمْ بِالْغَدَقِ وَالْأَصْنَانِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْعَى بِي وَتَرْحَمَنِي إِنَّكَ سَرُورٌ وَكَرِيمٌ
 رَاحِمٌ أَوْ كَرِيمٌ وَإِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَّوْ ظِلَالُهُ
 عَنِ الْعَالَمِينَ وَالسَّمَائِلِ سَجَدَ اللَّهُ وَهُمْ ذَاخِرُونَ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ
 مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةُ وَهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ يَقِيمُونَ الصَّلَاةَ
 وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَتْ فَانْزِلْ قُرْآنًا
 بِالْحَقِّ قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا
 يُنْزَلُ عَلَيْهِمْ يُخْرِجُونَ الْفُتُونَةَ سَجَدُوا وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبِّكَ
 إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُ رَبَّنَا الْمَفْعُولَ الْيَوْمَ نَخْلَعُ لَكَ الْفُتُونَةَ

يَكُونُونَ وَيَزِيدُكَ هُمْ خَشَوْعًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنَ الَّذِينَ تَعْلَمُ
عَلَيْهِمْ مِنْ ذُرِّيَّةِ آدَمَ وَمِثْلَ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَائِيلَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مَعَ النَّبِيِّينَ وَالْقِدِّيسِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسِّنْ أَوْلِيَّكَ رَفِيقًا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
مِمَّنْ هَدَيْتَ وَاجْتَبَيْتَ وَمِنَ الَّذِينَ إِذَا أُنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُكَ
الرَّحْمَنِ خَرُّوا سُجَّدًا أَوْ بَلَّيَا اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ مِنَ الَّذِينَ لَا يَسْتَحْمِلُونَ
لَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَا يَفْتَرُونَ مِنْ ذِكْرِكَ وَلَا يَسْأَلُونَكَ
مِنْ عِبَادَتِكَ يُسَمِّوْنَكَ وَلَكَ يَسْجُدُونَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
مِنَ الَّذِينَ يَذْكُرُونَكَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَ
يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ
هَذَا إِلَّا طِلَاسًا نَكْفُرُ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ
تَدْخِيلِ النَّارِ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ أَنْصَارٍ
رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مَنَادِيكَ يَا بِنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَأَمَّا رَبَّنَا فَاعْفُ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ
تَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

وَالْجَبَلُ وَالشَّجَرُ وَالْأَنْبُوتُ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
 وَكَثِيرٌ رَحِمَ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
 مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ
 الرَّحْمَنُ فَمَا سَأَلَ بِهِ خَيْرًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا
 لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَ
 تَزَادُهُمْ نَفُورًا أَلَلَّحُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا وَلِيَّ الصَّالِحِينَ
 أَنْ تَخْلَعَنِي بِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَنْ تُسَجِّدَ كَعَنَاءٍ وَ
 تُعْطِيَنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي مَنْ يُعِينُنِي مُرَاهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 رَاوَرْدِ بَسْت وِسُوم روز قدر است واین روز در ماه مبارک
 رمضان قدر است با سیمت و برکت است و درین روز حضرت
 یوسف علیا السلام متولد شده و درین روز لغش حضرت یعقوب
 را از مصر بقدرس خلیل آوردند و تا بوقت عیص برادران حضرت
 را نیز در همین روز آوردند و هر دو را در یک روز دفن کردند و
 نیک است برای هر کار و طلب حوائج و تجارت و وزن
 خواستن و نوزد سلاطین رفتن و سفر کردن که خیر بسیار بیند
 و فرزندیکه درین روز متولد شود نیکو تربیت یابد و شایسته باشد

و در شب آن لیلۃ القدر است در ماه مبارک که قرآن بر حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم نازل شد و بعضی گویند فرستاده
 نزول قرآن درین شب شد و بحسب تقدیر دفعه بدفعه بآن حضرت
 آمد و بعضی گویند تمام قرآن درین شب از لوح محفوظ بیست و یک مرتبه
 نازل شد و انجیل و تورات و زبور درین شب نازل شدند و بر وایتی
 منافقین کوفه درین روز جمیعت نمودند و قتیکه حضرت امام حسن
 علیه السلام بجنک معاویه بن ابی سفیان میرفت آن حضرت را غارت
 کردند و سالم بن قبیصة اسدی خنجر بران مبارک آن حضرت زد و از
 اتفاق بی دینان آنحضرت دست خلافت برداشت و معاویه صلح کرد
 و در سده احدى و اربعین خلافت را باو گذاشت و بر وایت سلمان
 فارسی روز ویدین است و ویدین نامیست از نامهای
 خدای تعالی و نام این روز نزد اهل فرس ویدین است و عباد این نام
 لَیْلَتٌ وَحَدَّثْتُ امْرَأَةً تَمْلِكُ هَمَّ وَأَوْتَيْتُ مِنْ كُلِّ شَوْءٍ
 وَلَهَا عَمْرٌ شَعْرٌ عَظِيمٌ وَحَدَّثْتُهَا وَتَوَكَّلْ عَلَيْهَا يَسْجُدُونَ
 لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَتَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَ هَمَّ
 فَصَدَّ هَمَّ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ أَلَا يَسْجُدُونَ
 لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ

مَا تَخْفُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ
 الْعَظِيمِ قَدْ وَقَّاهُمَا نِسِيَّةَ لِقَاءِ يَوْمِكُمْ هَذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
 وَذُقُوا آعْدَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّمَا يُؤْمِنُ
 بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ
 رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ
 يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ لَا تَعْلَمُ لَفْسٌ مَّا أَخْفَى لَهُمْ مِنْ قُدْرَةٍ
 عَنِ جَزَاءٍ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ تَسْجُدُونَ
 لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِلَّا تَعْبُدُونَ اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنَا الْمَذْنُوبُ الْخَاطِئُ الدَّلِيلُ اللَّهُمَّ
 أَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْبَاقِي وَأَنَا الْفَائِ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ
 وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الرَّازِقُ وَأَنَا الْمَرْزُوقُ
 وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ اللَّهُمَّ أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ
 إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا سَمِعْنَا وَ
 اطعنا غفرانك ربنا وإليك المصير رب زدني علما ولا تخزني

سبحان ذي الجلال

سبحان ذي الجلال

يَوْمَ يُبْعَثُونَ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّمَنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا تَصِيْرًا رَبِّ اَلْهِنَّا
مَلَكًا مَّبَارَكًا وَاَنْتَ خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ رَبِّ اشْرَحْ لِيْ صَدْرِيْ
وَيَسِّرْ لِيْ اَمْرِيْ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُونَا
بِالْاِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِيْ قُلُوْبِنَا غِلًا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا رَبَّنَا اِنَّكَ
رَؤُوْفٌ رَّحِيْمٌ اَللّٰهُمَّ يَا فَارِجَ الْهَمِّ وَاِيَاكَ شَفِىَّ الْغَمِّ وَرَبِّ
مُحِبِّ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ اَنْتَ رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَرَحِيْمٌ هَمًّا اَرْحَمَنِيْ فِيْ جَمِيْعِ اَسْبَابِيْ رَحْمَةً تَقْبِلُنِيْ
بِطَاعَتِكَ رَحْمَةً تَحْمِلُنِيْ سِوَاكَ اَللّٰهُمَّ يَا سَمِيْعًا يَا قَيُّوْمًا رَحْمَةً
اَسْتَعِيْنُكَ فَاَغْنِنِيْ فَاِنَّكَ لَا اَمْلِكُ مَا اَرْجُوْ وَلَا اَسْتَطِيْعُ
دَفْعَ مَا اَكْزَرُهُ اِلَيْكَ وَاَلَا مُرَبِّدِيْكَ وَاَنَا عَبْدُكَ فَقِيْرٌ
اِلَى اَنْ تَغْفِرَ لِيْ وَتَرْحَمَنِيْ وَكُلُّ خَلْقِكَ اِلَيْكَ فَقِيْرٌ وَلَا
اَحَدًا اَفْقَرُ مِنِّيْ اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ بِنُورِكَ اَهْتَدَيْتُ وَ
بِفَضْلِكَ اَسْتَعِيْنُكَ وَفِيْ نِعْمَتِكَ اَصْبَحْتُ وَاَمْسَيْتُ
ذُنُوْبِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ اَسْتَغْفِرُكَ مِنْهَا وَاَتُوْبُكَ
اِلَيْكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَدْرُؤُكَ بِكَ فِيْ خَوْفِكَ مِنْ اَخَاوِ
مَلِكَةٍ وَاَسْتَجِيْرُكَ مِنْ شَرِّهَا وَاَسْتَعِيْنُ بِكَ عَلَيْهَا

لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين اللهم
 اني استعانتك عيشة هنيئة وميتة سوية ومسرة خيرة
 معني ولا فناء لي يا ارحم الراحمين اللهم اني اعوذ بك
 ان اذل او اذل او اظلم او اظلم او اجهل او يجهل
 علي يا ذا العرش العظيم والحق القدر تباركت
 وتعالى كيت يا ارحم الراحمين روز بهست و چهارم
 روز بهار نخی است و موافق نجوم نیز مذموم است و فرعون درین روز
 بوجود آمد و تولد عمر بن خطاب درین روز شد و بخت النصر درین روز
 پادشاه شد و های بنت بهمن نیز درین روز تلج شای پر سر گذشت
 و سی سال سلطنت ایران کرد و قتل ارمیاء درین روز بود و ملاکو
 خان درین روز کوفه را خراب کرد و درین روز حضرت رسالت پناه
 مرض شد پس هیچ کاره را درین روز اراده کن و مندر زند که
 متولد شود و روزگار بختی گذرانند و توفیق خیر نیابد و در آخر عمر گشته شود
 و یا غرق گردد و کبریا شود و یاریش بطول انجامد و بروایتی هر که سفر کند و آن
 سفر ببرد و درین روز حضرت رسالت پناه با قوم نصاری سابل
 کرد و درین روز فتح خیبر واقع شد و درین روز حضرت امیر المومنین
 خاتم مبارک خود را به سائل داد و آیه مبارکه انما وليکم الله

این روز بهار نخی است
 و موافق نجوم نیز مذموم است
 و فرعون درین روز
 بوجود آمد و تولد عمر بن خطاب درین روز شد و بخت النصر درین روز
 پادشاه شد و های بنت بهمن نیز درین روز تلج شای پر سر گذشت
 و سی سال سلطنت ایران کرد و قتل ارمیاء درین روز بود و ملاکو
 خان درین روز کوفه را خراب کرد و درین روز حضرت رسالت پناه
 مرض شد پس هیچ کاره را درین روز اراده کن و مندر زند که
 متولد شود و روزگار بختی گذرانند و توفیق خیر نیابد و در آخر عمر گشته شود
 و یا غرق گردد و کبریا شود و یاریش بطول انجامد و بروایتی هر که سفر کند و آن
 سفر ببرد و درین روز حضرت رسالت پناه با قوم نصاری سابل
 کرد و درین روز فتح خیبر واقع شد و درین روز حضرت امیر المومنین
 خاتم مبارک خود را به سائل داد و آیه مبارکه انما وليکم الله

در شان او نازل شد و بروایت سلمان فارسی رحمه الله روز دین است
 و دین نام فرشته است موکل بخواب و بیداری و سعی و حرکت و استراحت
 داشت ارواح تا بر گردند به بدنهای خود و نزول فرس نام این
 روز نیز دین است و دعا که این روز اللهُمَّ عَافِنِي فِي سَائِرِ
 وَجَدِي وَ سَمْعِي وَ بَصَرِي وَ اجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ
 مِنِّي يَا بَدِي لَا بَدَا لَكَ يَا دَائِمُ لَا نَفَادَ لَكَ يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ
 يَا مُحْيِي الْمَوْتِ أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَفْعَلْ
 كَذَا وَ كَذَا اللَّهُمَّ يَا فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَ جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا
 وَ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ حَسْبَانَا اقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَ اعْزِزْ
 مِن الْفَقْرِ وَ مَتِّعْنَا يَا سَمَاعِينَا وَ أَبْصَارِنَا وَ قُوَّتَنَا فِي أَنْفُسِنَا
 وَ فِي سَبِيلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْإِلَهُ الْغَلِيظُ
 الْإِلَهِ غَيْرُكَ الْبَدِيُّ الْبَدِيُّ لَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ إِلَّا الدَّائِمُ غَيْرُ الْفَانِي
 الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ خَالِقُ مَا يُرَى وَ مَا لَا يُرَى كُلُّ يَوْمٍ
 أَنْتَ فِي شَأْنٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ لِيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ
 الْمَغْفِرَةُ لِي وَ لِيُؤَدِّي وَ وَلَدِي وَ إِخْوَانِي وَ مَنْ يَغْنِيهِمْ
 أَمْرُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ

الْجَلِيلِ الْمُقْتَدِرِ وَأَنْتَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ يَكُنْ وَآتُوخًا
 إِلَيْكَ بِتَبَيُّنِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْوَآلِ الْأَحْيَاءُ وَالطَّيِّبِينَ
 الْأَكْبَرَارِ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي آتُوخًا بِكَ إِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّكَ فِي
 قَضَائِ حَاجَتِي هَذِهِ فَكُنْ شَفِيعِي فِيهَا وَفِي جَمِيعِ حَوَائِجِي
 وَمَطَالِبِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَمْشِي بِهِ
 الْمَقَادِيرُ وَيُوقِيهِ يَمْشِي عَلَى خُلُقِ الْمَاءِ كَمَا يَمْشِي بِهِ عَلَى خُلُقِ
 الْأَرْضِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَهْتَرِ بِهِ أَقْدَامُ الْمَلَائِكَةِ
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى مِنْ جَانِبِ الطُّورِ
 فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَالْقَبِيَّتِ عَلَيْهِ قَحْبَةٌ مِنْكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاوِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ
 وَمُسْتَقَرِّ الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
 وَجَلَالِكَ الْأَعْلَى الْأَكْرَمِ وَكَلِمَاتِكَ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ
 وَلَا فَاجِرٌ أَنْ تَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غِنَى مُطْعِمٍ وَمِنْ
 فَقْرٍ مُنْسٍ وَمِنْ هَوًى مُرْدٍ وَمِنْ عَمَلٍ مُخْذٍ أَصْبَحْتُ وَ
 أَسَاءْتُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا أُعْجُزُ

مَعَهُ الْيَأْسُ وَلَا اتَّخِذْ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَكَهْوْنٍ عَلَى مَا أَخَافُ عَلَى مَشَقَّتِهِ وَيَسِّرْ لِي
 مَا أَخَافُ عُسْرَتَهُ وَسَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ خُسْرَ وَنَشْتَهُ
 وَوَسِّعْ عَلَيَّ مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ وَفَرِّجْ عَنِّي فِي دُنْيَايَ
 وَآخِرَتِي بِرِضَاكَ عَنِّي اللَّهُمَّ هَبْ لِي صِدْقَ الْيَقِينِ
 فِي التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِي الْمُسْتَجَابِ مِنْ
 الدُّعَاءِ وَاجْعَلْ عَمَلِي فِي الْمَرْفُوعِ الْمُتَقَبَّلِ اللَّهُمَّ كَسِّرْ لِي
 مَا حَمَلْتَنِي وَلَا تَحْمِلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ حَسْبِيَ اللَّهُ
 وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ آعِزِّي وَلَا تُعِزِّ عَلَى وَأَقْضِ لِي عَلَى
 كُلِّ مَنْ بَغَى عَلَيَّ وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ لِي وَاهْدِ لِي وَكَيْلِي
 الْهَدَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوِدُّكَ دِينِي وَأَمَانَتِي وَحَوَائِي
 أَعْمَالِي وَجَمِيعَ مَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ بِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 فَإِنَّكَ الَّذِي لَا تُضَيِّعُ وَدَائِعُكَ اللَّهُمَّ وَإِذَا
 لَنْ يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِكَ مُلْتَجئًا
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ
 وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا أَعْطَيْتَنِيهِ فَإِنَّهُ لَا مَانِعَ لِي مَا أَعْطَيْتَ
 وَلَا مُعْطٍ لِي مَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَلِكَ الْجَدَّ مِنْكَ الْجَدُّ

تَتَابَعْنَا اتِّعَانِي لَدُنِّي حَسَنَةً وَفِي آخِرَةٍ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ صَلَّی اللہُ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِہِ الْاَحْیَارِ بِرَحْمَتِکَ
یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ سَ وَنَزَلَتْ وَیَنْجِیْہُمْ رُوزَ

بیاضی است و موافق نجوم نیز مذکور است پس درین روز حفظ کردن پنج
و پے کار و کہ حق تعالی اہل عصر را در این روز آیات عذاب عنود
بتلا گردانید و کینہ و بن سادش کہ پادشاہ ایران بود بر عباس حضرت
سلیمان ۴ درودہ سندان شیران اورا بالشکر ش کشت و از حضرت امام
رضا ۴ منقول است کہ کینہ و شش پیغمبر اکثرتہ بود و بیمار دین روز شش
بد باشد و ہر کہ دین روز سفر کند خطر یابد و فرزندے کہ دین روز مستول شود

سپاک و فراخ روزی باشد اما ببلای سخت مبتلا شود و در آخر نجات یابد
و در روایت دیگر از سلمان قاسی رحمہ و ارد شدہ است کہ پناہ برید سجد
تعالی از شتر این روز و نماز و اعمال خیر دین روز بجا آورد و درین
روز کعبہ را بر زمین نصب کرد و تعظیم کعبہ دین روز بر حضرت آدم
علیہ السلام نازل شد و اول رحمتی کہ نازل شد از آسمان درین روز
بود زمین را خدا درین روز بہین کرد و در روایت سلمان فارسی
رحمہ اللہ روز ارا و است و ارا و نام فرشتہ ایست

ایست موکل بجن و شیاطین و این روز است نحس و می و نام فرس این روز

روایت دیگر

راود است وعاشه اين روز أعوذ بكلمات الله التامة التي
 لا يجاوزهن بر ولا فاجر من شر ما ذرأ و برء في الارض
 ما يخرج منها ومن شر ما ينزل من السماء وما يعرج فيها
 ومن شر هوارق الليل والنهار الا طارقا يطرق منك
 يخير في عافية يا رحمن اللهم اني استسئلك ايمانك
 لا يرتد ونعيمك لا ينقذ ومرافقه النبي محمد وآله
 صل الله عليه وعليهم في اعلا الجنة الخلد مع
 النبيين والصديقين والشهداء والصالحين
 وحسن اولئك رفيقا اللهم امين روعتي واسئلك
 عورتي واقلبي عثرتي فانك انت الله لا اله الا انت
 وحدك لا شريك لك لك الملك ولك الحمد وال
 انت على كل شيء قدير اللهم اني استسئلك وانت
 المستؤل المحمود وانت المحمود المنان ذو الجلال
 والاكرام ان تغفر لي ذنوبي كلها كبرها وصغيرها
 عمدتها وخطاياها ما حفظته علي ونسيته ان
 من نفسي فانت الغفار وانت الجبار وانت
 ارحم الراحمين اللهم اني استسئلك بلا اله الا انت

اللهم ولا اله كل شيء الا الواحد لقد ارانا تفعلين كذا وكذا
 اللهم فاعطيني ذلك وما قصر عنه رائي ولم تبلغه
 مسئلتى من شيء وعدته احدا من عبادك او خيرا

انت معطيته احدا من خلقك فاني استغيب اليك
 فيه واسئلك بآية برحمتك واسمك المكنون

المخزون المبارك الطاهر المطهر افرجه الواحد
 لولا الاحياء الصمد الكبير المتعال الذي هو نور

السموات والارض اسئلك بما سئلت به نفسك فانك قلت

الله نور السموات والارض فاني اسئلك نور السموات والارض ان

علي محمد وال محمد وان تغفر لي ذنوبي كلوا

صمد ما وخطاها انك انت التواب الرحيم وان

تفعل بي كذا او كذا اللهم يا كاشف كل كرب ويا

يا كل نعمة ومُنَّة هي كل ترغيب وموعدة كل حاجة

بيانية السموات والارض والجلال والالو الام صريح

مستخير خبير وغيث المسكروبين ومُنَّة هي حاجة

الراغبين والمفترجة عن المغموصين ومُنَّيب دعوة

المضطربين اليه العالمين وارحم الراحمين

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعَلْ بِكَ كَذَا كَذَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 رَبِّي وَسَيِّدِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَبْنُ عَبْدِكَ وَأَبْنُ أَمَتِكَ
 تَا صِيغَتِي بِبَيْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي أَقْرَبْتُ بِخَطِيئَتِي وَأَعْتَرَفْتُ
 بِذَنْبِي أَسْأَلُكَ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَرَسُولِكَ وَعَلَى آلِهِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ
 خَلْقِكَ وَأَسْأَلُكَ يَا قُدْرَتِي الَّتِي فَلَقْتَ بِهَا الْبَحْرَ
 لِبَنِي إِسْرَائِيلَ لَمَّا كَفَيْتَنِي كُلَّ بَاغٍ وَعَدُوٍّ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَكْتُابُكَ فِي نُحُورِهِمْ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ وَأَسْأَلُكَ
 بِكَ مِنْهُمْ وَأَسْتَغِيثُكَ عَلَيْهِمْ أَنْتَ رَبِّي لَا شَرِكَ لَكَ
 شَيْئًا وَلَا آخِذٌ مِنْ دُونِكَ وَلِيَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 تا روز بخت و ششم شائسته است برای سفر و هر امری که
 اراده کنی مگر زن خواستن که هر که درین روز تزویج کند میان او و
 زوجه اش جدائی افتد زیرا که درین روز دریا شکافته شد برای حضرت
 موسیؑ و اگر از سفر برگردی درین روز داخل خانه شو و درین روز هم
 حالش بد باشد و فرزند عمرش دراز باشد و درین روز شداد و زنگنه
 را وداع کرد و بر وایت دیگر هر که مسافر شود درین روز بگوید

بنیاد و شایسته گردد و تصدق بسیار کند که خواهر بسیار دارد و فنام فرس
 این روز استاد است و بروایت سلمان فارسی رحمه الله تعالی هم همین
 نام است و در روایت مذکوره گفته که استاد فنام فرشته ایست که خلق کرده
 شده است نزد ظاهر شدن دین و عار این روز **اللَّهُمَّ صَلِّ**
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْئَلْكَ يَا رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَ
الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ
السَّعْبِ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبَّ حَبْرَتَيْلَ وَ
مِيكَائِيلَ وَإِسْرَاقِيلَ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ أَجْمَعِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ
وَأَحْمَدَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ اسْئَلُكَ
اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ الَّذِي تَقُومُ بِهِ السَّمَوَاتُ وَتَقُومُ بِهِ الْأَرْضُ
وَبِهِ أَحْصَيْتَ كُلَّ الْبَارِ وَوَزَنَ الْجِبَالَ وَبِهِ تَحْدِثُ
الْأَحْيَاءُ وَبِهِ تُحْيِي الْمَوْتَى وَبِهِ تُنْشِئُ السَّحَابَ وَبِهِ
تُرْسِلُ الرِّيَّاحَ وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَدَ الرِّمَالِ وَبِهِ
تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَبِهِ تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ أَنْ تَسْأَلَ
نَفْرِي بِغِنَاكَ وَأَنْ تَسْأَلَ لِي دُعَائِي وَأَنْ تُعْطِيَنِي سُؤْلِي
وَمَنْ أَيْ وَأَنْ تُعْجَلَ فَرَجِي مِنْ عِنْدِكَ بِرَحْمَتِكَ فِي غَافِيَةٍ
وَأَنْ تُؤْمِنَ مِنْ خَوْفِي وَأَنْ تُحْيِيَنِي فِي أَشْجَرِ النَّعِيمِ

وَأَعْظَمَ الْعَافِيَةِ وَأَفْضَلَ الرِّزْقِ وَالشَّعَةِ وَالذِّعَةِ
 وَتَرْقِي الشُّكْرَ عَلَى مَا أَنْتَنِي وَصَلْ ذَلِكَ لِي بِكَ
 أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَصِلَ ذَلِكَ بِنَعِيمِ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ
 بِيَدِكَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْمَوْتِ
 وَالْحَيَاةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ وَالْخِذْلَانِ وَالْخَيْرِ وَالشَّرِّ
 اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِينِي الَّذِي هُوَ مِلَّةُكَ أَمْرِي فِي
 دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعِيشَتِي وَآخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَقْلَبِي
 وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 وَعِنْدَكَ حَقٌّ وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَارِ
 جَهَنَّمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
 الْمَسِيئَةِ وَالْمَمَاتِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ مَكَايِدِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الشَّكِّ وَالْفُجُورِ وَالْكُسْلِ وَالْعَجْزِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ
 الْبُخْلِ وَالشَّرِّ اللَّهُمَّ قَدْ سَبَقَ مِنِّي مَا قَدْ سَبَقَ مِنِّي
 قَدْ يَمُّ مَا كَسَبْتُ وَجَنَيْتُ بِهِ عَلَى نَفْسِي وَأَنْتَ يَا رَبِّ
 تَمْلِكُ مِنِّي مَا لَا أَمْلِكُ مِنْهَا خَلَقْتَنِي يَا رَبِّ وَتَفَرَّدْتَ
 بِخَلْقِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا وَلَكُنتُ شَيْئًا إِلَّا بِكَ وَلَا أَرْجُو الْخَيْرَ

جبرائيل
 ١٠

الْآمِينَ عِنْدَكَ وَلَمْ أَصْرِفْ عَنْ نَفْسِي سُوءَ قَطَا إِلَّا مَا
 صَرَفْتَهُ عَنِّي وَأَنْتَ عَلَّمْتَنِي يَا رَبِّ مَا لَمْ أَغْلَمْ وَرَزَقْتَنِي
 يَا رَبِّ مَا لَمْ أَمْلِكْ وَلَمْ أَخْتَسِبْ وَبَلَّغْتَنِي يَا رَبِّ مَا لَمْ
 أَكُنْ أَزْجُرُ وَأَعْطَيْتَنِي يَا رَبِّ مَا قَصُرَ عَنْهُ أَمَلِي فَلَاكَ
 الْحَمْدُ كَثِيرًا يَا غَافِرَ الذَّنْبِ اغْفِرْ لِي وَأَعْطِنِي فِي قَلْبِي
 مِنَ الرِّضَا مَا تَهْوِي بِهِ عَلَى بَوَائِقِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي يَا رَبِّ الْبَابَ الَّذِي فِيهِ الْقَرَارُ وَالْغَافِيَةُ وَالْخَيْرُ
 اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَهُ وَاهْدِ لِي سَبِيلَهُ وَابْنِ لِي مَخْرَجَهُ
 اللَّهُمَّ وَكُلَّ مَنْ قَدَرْتَ لَهُ عَلَى مَقْدَرَةٍ مِنْ عِبَادِكَ
 وَمَلَكَتَهُ شَيْئًا مِنْ أَمْرِي فَخُذْ عَنِّي بِقُلُوبِهِمْ وَالسِّنْتِهِمْ
 وَأَنَا مَعَهُمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَمِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ
 خَلْفِهِمْ وَمِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَعَنْ يَمَانِهِمْ
 وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَمِنْ حَيْثُ شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ وَ
 أَنْ شِئْتَ حَتَّى لَا يَصِلَ إِلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ بِسُوءٍ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي فِي حِفْظِكَ وَسَيِّدِكَ وَجَوَارِكَ عَزَّ جَارُكَ
 وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ
 وَمِنْكَ السَّلَامُ أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

فَكَانَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَسْكِنَنِي دَارَكَ دَارِ السَّلَامِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَسْأَلَةً
 عَلِمْتَ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنَ الْخَيْرِ
 كُلِّهِ مَا أَدْعُو وَمَا لَمْ أَدْعُ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ مَا
 أَحْذَرُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَحْذَرُ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ حَيْثُ
 أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَأَبْنُ
 عَبْدِكَ وَأَبْنُ أُمَّتِكَ وَفِي قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ
 فِي حَكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 سَمِيَّتٌ بِهِ نَفْسِكَ أَوْ أُنْزِلَتْهُ فِي شَيْءٍ مِنْ كُتُبِكَ أَوْ عَلَّمَنِي
 أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
 عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأَمِيِّ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
 الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ وَأَنْ تُرَحِّمَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَتَبَارِكَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَأَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ نُورًا
 بَصِيرِي وَتُيسِّرَ بِهِ أُمْرِي وَتَشْكِرَ بِهِ صَدْرِي وَتَجْعَلَ
 رَبِّيعَ قَلْبِي وَجَلَاءَ حُزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي وَغَمِّي نُورًا فِي مَطْعَمِي

وَنُورًا فِي مَشْرِقِي وَنُورًا فِي سَمْعِي وَنُورًا فِي بَصَرِي وَنُورًا
 فِي يَمِينِي وَعَظْمِي وَعَصْبِي وَشَعْرِي وَنَبْرِي وَأَمَامِي وَخَلْفِي
 وَتَحْتِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَنُورًا فِي قَمَاتِي وَنُورًا
 فِي خِيَوَتِي وَنُورًا فِي قَبْرِي وَنُورًا فِي حَشْرِي وَنُورًا فِي كُلِّ
 شَيْءٍ مِمَّنِي حَتَّى تَبْلُغَنِي بِهِ الْجَنَّةَ يَا نُورَ السَّمَوَاتِ الْأَخْرَى
 أَنْتَ كَمَا وَصَفْتَ لَفْسَكَ يَقُولُكَ الْحَقُّ اللَّهُمَّ زِدْ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ مِثْلَ نُورِهِ كَمَا تَكُونُ فِيهَا مِصْبَاحُ الْمَصْبُوحِ زُجَاجَةٍ
 الزُّجَاجَةُ كَمَا نَهَاكَ كَبْكُ دُرِّي يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ
 زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةَ وَلَا غَرْبِيَّةَ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضَيِّعُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارًا
 يُوقَدُ عَلَى نُورِ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَلْيَضْرِبِ
 اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ اللَّهُمَّ
 اهْدِنِي لِي بِنُورِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي الْقِيَمَةِ نُورًا ابْنِ يَدِي
 وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي اهْدِنِي
 إِلَى دَارِكَ دَارِ السَّلَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَكَرْمِي
 وَمَالِي وَأَنْ تُلْبِسَنِي فِيهِ الْمَغْفِرَةَ وَالْعَافِيَةَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ

يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ قُدْرَتِي وَمِنْ تَحْتِي وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمُلْكُ قُوَّتِي الْمُلْكُ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ تَشَاءُ وَلَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا تُوَلِّهِ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ تَشَاءُ مِنْهُمَا مَنْ تَشَاءُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَرْحَمَنِي وَاقْضِ دِينِي وَاعْفِرْ لِي ذَنْبِي وَاقْضِ حَوَائِجِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِنَّكَ مُلِكٌ وَلَا تُلَاقِيَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرِ يَكُنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا صَادِقًا وَيَقِينًا ثَابِتًا لَيْسَ مَعَهُ شَكٌّ وَلَوْ أَصْعَالَيْسَ بَعْدَهُ كِبَرٌ وَرَحْمَةً أَنَا لِبَهَا شَرَفٌ كَرَامَتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ رُوَيْبِذٌ وَهَفْظٌ

لَا رُوَيْبِذٌ وَهَفْظٌ

همه کارها خوب است و این روز بخت حضرت رسالت پناه است
 راه رجب و فرزند که درین روز متولد شود خوش و خوش
 و طویل العمر و محبوب القلوب باشد و بروایت دیگر باب علم است بنا بر این
 وزارت و خرید و فروخت و رفتن بجلوس پادشاهان و بی و حوائج نیک
 است و نام این روز نزاهل فرس آسمان است و بروایت سلمان
 فارسی رحمه الله علیه این است و در روایت مذکور گفته که آسمان نام روز است
 است مویکل سپید باد و عا که این روز اللهم لا فی استسک حجت
 من غنیك تهدي بها قلبي و تجمع بها امری و تكم بها
 شغی و تصلي بها دینی و تحفظ بها غایبی و توفی بها شأني
 و تكثر بها مالی و تمني بها عمري و تيسر بها امری و تسر بها
 طبعی و تصلي بها كل فاسد من حالي و تصرف بها عني كل
 ما اكره و تبيض بها وجهی و تعصمني بها من كل سوء بقية
 صبري اللهم انت الاول فلا شيء قبلك و انت الاخر فلا شيء
 بعدك و انت الظاهر فلا شيء فوقك و انت الباطن
 فلا شيء دونك ظهرت فبطنت و بطنت
 فظهرت تبكنت الظاهرين من خلقك و
 اظفنت للناظرين في قطرات ارضيك و علوت

فِي دُعَاؤِكَ وَدَعَاؤَاتِي فِي عُلُوكَ فَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ أَشْهَدُ
 أَنْ يَقُولَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُصَلِّىَ عَلَى
 دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَدُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا
 مَعِيشَتِي وَأَخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلِبِي وَأَنْ تَجْعَلَ
 الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ اللَّهُمَّ لِلْكَرْبِ
 الْحَدِّ قَبْلَ كَلْبَتِي وَلَكَ الْحَمْدُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَغِيثِ
 يَا مُفْرِجَ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
 يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَكْثَرُ
 كَرَمِي وَغِيٍّ فَإِنَّهُ لَا يَكْتَفِيهِمَا غَيْرُكَ عَنِّي قَدْ تَعْلَمُ
 حَالِي وَصِدْقَ حَاجَتِي إِلَيْكَ وَلِأَنَّ بَرِّكَ وَإِحْسَانَكَ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَاقْضِهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ وَلَكَ الْعِزُّ كُلُّهُ وَلَكَ السُّلْطَانُ كُلُّهُ
 وَلَكَ الْقُدْرَةُ وَالْفَخْرُ وَالْجَبَرُوتُ كُلُّهَا وَبِيَدِكَ
 الْخَيْرُ كُلُّهُ وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ عَلَانِيَتِهِ وَسِرِّهِ
 اللَّهُمَّ لَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَّتْ وَلَا مُصِلَ لِمَنْ
 هَدَيْتَ وَلَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ لِمَا سَأَلْتَ
 وَلَا مُؤَخِّرَ لِمَا قَدَّمَتَ وَلَا مُقَدِّرَ لِمَا أَخَّرْتَ وَلَا

يَا قَبُضْتَ وَلَا تَابِضْتَ لِمَا بَسَطْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْسُطْ عَلَى مَنْ بَرَكَاتِكَ وَفَضْلِكَ
 وَرَحْمَتِكَ وَرِزْقِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْغِنَى يَوْمَ
 الْفِتَاةِ وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ وَالنَّعِيمَ الْمَقِيمَ الَّذِي
 لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ اللَّهُمَّ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
 وَرَبِّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّمَا
 وَرَبِّ كُلِّ شَيْءٍ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ
 وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ قَالِقِ الْحَبِ
 وَالنَّوَى أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ
 آخِذٌ بِنَاصِيَتَيْهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَبِكُلِّ شَيْءٍ
 مُحِيطٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ
 الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
 شَيْءٌ وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا بِسْمِ اللَّهِ
 يَا اللَّهُ أَوْمِنْ يَا اللَّهُ أَعُوذُ وَيَا اللَّهُ أَعْتَصِمُ وَالْوَدُّ
 وَبِعِزَّتِهِ أَمْتَنُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَمِنْ غِيْلَتِهِ
 وَخِيْلَتِهِ وَرَجْلِهِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ يَرْجِفُ مَعَهَا

وَأَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الْمُبَارَكَاتِ الَّتِي لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ
عَنِ ذُنُوبِكُمْ إِلَّا أَتَّيْتُمْ لَهَا وَهْماً وَلَا يَمْلِكُ إِلَّا ظَنُّ اللَّهِ الْحُسْنَى كُلُّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا
وَمَا لَمْ أَعْلَمْ وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَرِّ طَائِفَةِ
الَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْأَهَارِ قَائِلُ طَرُقٍ مِنْكَ يُخَذِّرُنِي عَافِيَةَ
اللَّهِ لَئِنْ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ كُلِّ صَاحِبِ ظُلُمَةٍ
وَأُذُنٍ سَامِعَةٍ وَلِسَانٍ نَاطِقٍ وَيَدٍ بَالِغَةٍ وَفَمٍّ قَدِيمٍ
مَا شَيْئَةٍ فَمَا أَخَافُهُ عَلَى نَفْسِي فِي لَيْلٍ وَنَهَارٍ أَلَا
وَمَنْ أَرَادَنِي بِبَغْيٍ أَوْ عَيْبٍ أَوْ مَسَاءَةٍ أَوْ شَيْءٍ مَكْرُومٍ
مِنْ جِنِّ أَوْ إِنْسٍ أَوْ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ أَوْ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ
فَأَسْأَلُكَ أَنْ تَخْرِجَ صَدْرَكَ وَأَنْ تُمْسِكَ يَدَكَ وَأَنْ
تَقْصِرَ قَدَمَكَ وَتَقْطَعَ بَاسَهُ وَدَعْلَهُ وَتُرَدِّدَهُ لِيُغِثَهُ
وَتُشْرِقَهُ بِرَيْقِهِ وَأَنْ تُفْحِمَ لِسَانَهُ وَلُغِيَّ بَصَرَهُ وَتَجْعَلَ
لَهُ شَاغِلًا مِنْ نَفْسِهِ وَأَنْ تُحَوِّلَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ وَتُكَلِّفَنِي
بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ إِنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ

روز نهم و هشتم نیک است بر هر کس

خصوصاً سفر کردن و درین روز حضرت یعقوب متولد شده اند پس
روز نهم که درین روز متولد شود روزی او وسیع و در نظر مردم عزیز باشد

روز نهم و هشتم

ولیکن غمهای عظیم باور بسد و در آخر بر خسته یا ضعیف شیمی مبتلا گردد و در وقت
 سلمان فارسی رح وارد شده است که خواب در این روز اثرش بر روی
 عالم شود و وفات حضرت خاتم الانبیاء و امام حسن مجتبی هم در این روز
 واقع شده و درین روز غضب حق الهیبت و خلافت کردند و بنا
 علم بر آل محمد گذاشتند و نام این روز زو فرس و آباد است
 و روایت مذکوره نام این روز میا و است و میا و نام نوشته
 است مؤکل با سمانها و گفته شد که مؤکل است بکلم در میان خلیق
 دعای این روز **اللَّهُمَّ أَنْتَ الْكَبِيرُ الْأَكْبَرُ مَنْ كُلِّ**
شَيْءٍ اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْ نِي خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَنِي وَلَا تَقْتِنِي
يَا مَنْعَتَ نِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا تُعْطِي عِبَادَكَ
مِنَ الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْإِيمَانِ وَالْأَمَانَةِ وَالْوَلَدِ الْبَارِئِ نَافِعِ
خَيْرِ الصَّائِرِ وَالْمُخِيرِ اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْكَ خَائِفٌ
وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ لَا تُبَدِّلْ أَسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ حَسَنِي وَ
لَا تُجْهِدْ بِلَايِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غِنَى مُطْعِمٍ أَوْ
فَقْرٍ مُرْدٍ أَوْ عَمَلٍ مُخْذِرٍ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَأَقْبَلْ
تَوْبَتِي وَأَطْهَرْ حُجَّتِي وَأَسْتَرْ عَوْرَتِي وَاجْعَلْ مُحَمَّدًا
وَأَلَّ مُحَمَّدِينَ الْمُصْطَفَيْنِ أَوْلِيَا لِي اللَّهُمَّ إِنِّي

اَعُوذُ بِكَ اَنْ اَقُولَ قَوْلًا لَّا هُوَ مِنْ طَاعَتِكَ اَسْتَغِيثُكَ
 بِسُوءِ وَجْهِكَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِكَ اَنْ يَكُوْنَ غَدِي
 اَسْعَدَ بِمَا اتَّبَعْتَنِيْ مِنْيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوذُ بِكَ مِنْ
 شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ السُّلْطَانِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَجْزِيْ بِهِ
 اَلْاَقْلَامُ وَاسْأَلُكَ عَمَلًا بَارًّا وَعَيْشًا قَارًّا اَوْرِدْ
 دَاثِرَ اَللّٰهُمَّ كَتَبْتَ الْاَثَامَ وَاطْلَعْتَ عَلَى السَّرَّاءِ
 وَحُلْتَ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَالْقُلُوبِ اِلَيْكَ مُصْغِيَةً
 وَالْيَسْرَ عِنْدَكَ عَلَانِيَةً وَلَا تَمَّا اَمْرُكَ وَلَا ذَا اَرْزُوقُ
 الشَّيْءَ اَنْ تَقُوْلَ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
 بِرَحْمَتِكَ اَنْ تُدْخِلَ طَاعَتِكَ فِيْ كُلِّ عَضْوٍ مِنْ
 اَعْمَلٍ بِهَا ثُمَّ لَا تُخْرِجَهَا مِنِّيْ اَبَدًا اَللّٰهُمَّ واسْأَلُكَ
 اَنْ تُخْرِجَ مَعْصِيَتَكَ مِنْ كُلِّ اَعْضَايَ بِرَحْمَتِكَ
 لَا تُنْهِى عَنْهَا ثُمَّ لَا يُعِيْدُهَا اِلَيَّ اَبَدًا اَللّٰهُمَّ لَا تَكْ عَفْوُ
 تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّيْ اَللّٰهُمَّ كُنْتُ وَلَا شَيْءَ قَبْلَكَ
 بِمَحْسُوسٍ وَيَكُوْنُ اٰخِرًا وَاَنْتَ الْحَيُّ تَنَامُ الْعَيُّوْنَ وَتَعُوْ
 النُّجُوْمُ وَلَا تَاْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ
 وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّجْ غَمِّيْ وَهَمِّيْ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ

[illegible]

اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتُ حَصَصْتُ بِذَلِكَ عِبَادًا وَالطَّلْعُ
 فِيمَا أَمَرْتَهُمْ بِهِ وَعَمِلُوا لَكَ فِيمَا خَلَقْتَهُمْ لَهُ فَإِنَّهُمْ كُنُوا
 ذَلِكَ إِلَّا بِكَ وَلَمْ يُوقِفْهُمْ لَهُ إِلَّا أَنْتَ كَانَتْ رَحْمَتُكَ
 لَهُمْ قَبْلَ طَاعَتِهِمْ لَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ فَخَصِّنِي
 يَا سَيِّدِي يَا مُوَلَايَ وَيَا إِلَهِي وَيَا كَهْفِي وَيَا حِزْبِي
 وَيَا ذَخِيرِي وَيَا قُوَّتِي وَيَا جَابِرِي وَيَا خَالِقِي وَيَا رَافِي
 بِمَا خَصَصْتَهُمْ بِهِ وَوَقَّعْتَنِي لِمَا وَفَّقْتَهُمْ لَهُ وَأَرْحَمِ
 كَمَا رَحِمْتَهُمْ رَحْمَةً لَا مَتَّ تَامَّةً عَامَّةً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ يَا مَنْ لَا يَغْلِطُهُ السَّامِعُ
 يَا مَنْ لَا يَبْرُمُهُ الْحَاحُ الْمُلْحَيْنُ أَذِقْنِي بَرْدَ عَفْوِكَ
 وَحَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا
 تُبِتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتَ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلنِّعَمِ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَتَقَوَّيْتُ بِهَا عَلَى مَعْصِيَتِكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ
 لِكُلِّ أَمْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهَكَ فَنَالَ الْخُنْيُ فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ
 وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَعَدْتُكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ أَخْلَقْتُكَ
 وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا دَعَانِي إِلَيْهِ الْهَوَى مِنْ قَبُولِ الرِّخْصِ
 فِيمَا آتَيْتَهُ مِمَّا هُوَ عِنْدَكَ حَرَامٌ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِلذُّنُوبِ

الَّتِي لَا يَعْلَمُهَا غَيْرُكَ وَلَا يَسْمَعُهَا إِلَّا حِلْمُكَ وَ
 ظُفُوكَ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ يَمِينٍ حَنَنْتُ فِيهَا عِنْدَكَ
 إِذَا الْجَلَالُ وَالْأَكْرَامُ يَا مَنْ عَرَفَنِي نَفْسَهُ لَا تَشْغَلْ
 بَعْدِي وَلَا تَكِلْنِي إِلَى سِوَاكَ وَأَغْنِنِي بِكَ عَنْ كُلِّ
 مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ طَرِيقَ رُزْوَاجِ بَيْتٍ وَلَهُمْ رَأْسُ

جميع کارها خوب است و فرزندے کہ دین روز متولد شود حلیم باشد
 و اگر باری شود زود صحت یابد و در این روز وصیت نامه نه نویسد و
 بروایت دیگر اے همه کارها خوب است مگر کاتبان کہ باید متوجه
 کارے نشوند خصوصاً سفر کردن و گم شده و گرنجیہ زود بدست آید
 و شائسته است رقتن قنطر یا و شایان و بدیدن برادران و دوستان
 رقتن و موافق نجوم این روز تحت الشعاع است و از برای اکثر
 کارها بد است خصوصاً تزویج کردن و بروایت سلمان فارسی
 خوابے کہ دین روز ویدہ شود و اثرش تا این روز ظاہر شود و نام این
 روز زواہل فرس اسفند است و بروایت سلمان فارسی رح
 روز مار اسفند است و مار اسفند نام فرشتہ است مویکل بدیها
 و عظمها و گوشها و چشمها و عانے این روز الحمد لله رب

و این
 روز
 است

الْعَالَمِينَ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ بَيْتِي الْعَافِيَةِ حَتَّى تُهَيِّئَ لِي الْمَعِيشَةَ وَاخْتِمْ لِي
 بِالْمَغْفِرَةِ حَتَّى لَا تُضَرَّني مَعَ مَا الذُّنُوبُ وَالْغِنَى تَوَاتَرَتْ
 الدُّنْيَا وَهُمْ وَمَا الْآخِرَةُ حَتَّى تَدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ أَنْتَ تَعْلَمُ سِرِّي وَ
 عَلَانِيَتِي فَأَقْبِلْ مَعْدِي رَافِي وَتَعْلَمُ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي
 مِنْ عِلْمِكَ وَتَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي اللَّهُمَّ
 أَنْتَ أَنْتَ وَأَنَا أَنَا تَعْلَمُ حَوَائِجِي وَذُنُوبِي فَأَقْضِ
 جَمِيعَ حَوَائِجِي وَاعْفِرْ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي اللَّهُمَّ أَنْتَ
 الرَّبُّ وَأَنَا الْمَرْبُوبُ وَأَنْتَ الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ
 الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ وَأَنَا الْمَيِّتُ وَأَنْتَ
 الْقَوِيُّ وَأَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ
 الْبَاقِي وَأَنَا الْفَاقِي وَأَنْتَ الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ
 وَأَنَا الْمُدْنِبُ وَأَنْتَ الْمَوْلَى وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ الْعَالِمُ وَأَنَا الْجَاهِلُ
 عَصِيَّتُكَ يَجْعَلُنِي وَأَزْكَبْتُ الذُّنُوبَ لِفَسَادِ عَقْلِي وَتَوَاتَرَتْ
 الدُّنْيَا لِسُوءِ عَمَلِي وَسَهَوْتُ عَنْ ذِكْرِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

سنن الألباء
 بمعنى مشغول
 كقول
 خراج

وَأَنْتَ أَرْحَمُ لِي مِنْ نَفْسِي وَأَنْظُرَ لِي مِنْهَا فَاعْفُ عَنِّي
 يَا بَارِئُ زَعَمْتُ أَنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ
 فِي رِزْقِي وَأَمْلِكْ لِي فِي عُمُرِي وَاعْفُ عَنِّي وَدُنِّي وَاجْعَلْ لِي
 مَقَرَّ رَأْيِي لِيَدِّ نِيكَ وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي يَا حَنَّانُ
 يَا مَنَّانُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ فَرِّغْ قَلْبِي لِذِكْرِكَ يَا لَيْسَنِي
 يَا فَتِيَّتَكَ فَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
 مَا أَتَلَّكَ وَرَبَّ الْأَرْضِ صِنِينَ السَّبْعِ وَمَا أَتَلَّكَ وَرَبَّ
 الْبَحَارِ وَمَا فِي قَعْرِهَا وَرَبَّ الْجِبَالِ الرُّوَاسِي وَمَا
 فِي أَقْطَارِهَا أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَالِكُهُ وَبَارِعُهُ وَ
 خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقْنِيهِ الْعَالَمِ بِكُلِّ شَيْءٍ وَالْقَاهِرُ
 لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْحَيُّ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَالرَّازِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ أَنْ تُصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَأَنْ تُسَيِّبَ لِي دُعَائِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ **ترجمہ** اے عزیز! است برائے خریدن و
 فروختن چهارپایان و تزویج کردن و فرزندان که درین روز بوجود آید
 بر دبار باشد و راست گو و وفادار و عالی شان و جلیل القدر باشد و
 اگر غنی و کم شده بزودی ظاہر شود و هر که مالے قرض کند بزودی بازدهد و برستی

حضرت اسماعیلؑ فرزند ابراهیمؑ درین روز متولد شده و براسه کار رسیده
 خوب است خصوصاً درخت نشاندن و زراعت و عمارت و تجارت
 نمودن و از حضرت امام موسی کاظمؑ منقول است که فرمود ترک تجارت
 نکن در هفتم ماه حزیان رومی و اگر نه کنی در چهاردهم البته بکن و نام
 این روز نزد اهل فرس اسفنداران دان است و بروایت سلمان
 فارسی رح روزانیران و انیران نام فرشته است مؤکل بهیدر
 و زبانه دعا که این روز اللهم اشترحه صل بری للاسلام
 وَ تَزِيَّتِي يَا اِلٰهِيْمَانِ وَ قِيَمِ عَذَابِ النَّارِ می گویند
 هفت مرتبه سوال می کن از خدا که عزوجل حاجت خود را
 اللَّهُمَّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ
 يَا قُدُّوسُ اسْأَلُكَ يَا سَمِيكَ الْأَعْظِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
 وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي
 يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْوَلَدَيْنِ وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ وَأَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي اللَّيْلِ ذَا يَغْشَى أَنْ تُصَلِّيَ
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي لَيْلَتِهِ ذَا تَجْلِي وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَأَنْ تُعْطِيَنِي
 مَوْلِي فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ
 قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ رَحْمَتِكَ
 أَسْتَغْنِي فَأَعِزَّنِي وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي
 إِلَى نَفْسِي خُزْفَةً عَلَيْهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ الرَّحِيمُ لَا شَرِيكَ لَكَ مِمَّنْ كَوْنِي مِنْ رَحِمَتِهِ
 يَا رَبِّ أَنْتَ لِي رَحِيمٌ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ بِمَا حَلَّ عَرْشُكَ مِنْ
 عَمَلِي جَدَّكَ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا مَا أَنَا أَهْلُهُ
 فَإِنَّ أَهْلَ الثَّقَوَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِكَ بِحَمْدِكَ أَبَدًا أَبَدًا وَتَسَاءً أَطَارِقَ عَيْنِي
 وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ وَحِيدًا أَسْتَغْفِرُكَ فَرِيدًا أَسْتَعِيذُكَ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ شَهِادَةٌ أَفْنِي بِهَا عَمْرِي وَأَلْقِي بِهَا
 رَبِّي وَأَدْخُلْ بِهَا قَبْرِي وَأَخْلُ بِهَا فِي وَحْدَتِكَ اللَّهُمَّ

وَأَسْأَلُكَ مَعَ مَا سَأَلْتُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَتَرْكَ الْمُنْكَرَاتِ
 وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تَقْطَعْ رَحْمَتَكَ
 بِقَوِيٍّ سَوْءٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَنْ تَقْيِنِي ذَلِكَ وَأَنَا غَيْرُ مُقْسِمٍ
 وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ أَحْبَبْتَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُ
 حُبِّي إِلَى حُبِّكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنَ الذُّنُوبِ فَرْجًا
 وَمَخْرَجًا وَاجْعَلْ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
 خَلْقَ مَنْ خَلَقْتَ وَلِخَلْقِكَ قَبْلِي حُقُوقٌ وَلِي فِيهَا بَيِّنَاتٌ
 وَبَيِّنَاتُ ذُنُوبِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيَّ خَيْرًا تَجِدُ كُفَايَاكَ
 إِنْ لَمْ تَجْعَلْهُ لَا تَجِدُكَ فَارْضَ عَنِّي خَلْقَكَ مِنْ حُقُوقِهِمْ
 عَلَيَّ وَهَبْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي بَيَّنَّنِي وَبَيَّنَّنَا اللَّهُمَّ
 خَلَقْتَنِي كَمَا أَرَدْتَ فَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا وَاعْفُ عَنَّا وَتَقَبَّلْ مِنَّا وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ
 وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ وَاصِلِي لَنَا شَأْنًا كُلَّهُ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ عَدَدَ مَنْ صَلَّيَ عَلَيْهِ وَ
 عَدَدَ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ وَارْحَمْنَا اللَّهُمَّ رَحِمَةً
 إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ رَبِّ الْبَيْتِ
 الْحَرَامِ وَرَبِّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبِّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ

رَبِّ الْجَلِّ وَالْحَرَامِ بَلِّغْ رُوحَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ عَمَّا اسْتَلَامَ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقَرَارِ
 الْعَظِيمِ وَرَبَّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَرَبَّ الْمَلَائِكَةِ
 الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَفَكَرْنِي كَذَا وَكَذَا اسْتَغْلِكَ اللَّهُمَّ
 رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ السَّبْعِ وَنَافِثَتَيْنِ رَاغِبَتَيْنِ
 يَا نَبِيَّكَ الَّذِي بِهِ تَرْزُقُ الْأَحْيَاءَ وَبِهِ أَحْصَيْتَ كَيْلَ الْعَادِ
 وَبِهِ أَحْصَيْتَ عَدَّ الرِّمَالِ وَبِهِ مَيِّتَ الْأَحْيَاءَ وَبِهِ تُحْيِ
 الْمَوْتَى وَبِهِ تُعِزُّ الذُّلَّيلَ وَبِهِ تُذِلُّ الْعَزِيزَ وَبِهِ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ
 وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ وَبِهِ تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْلِكَ
 يَا نَبِيَّكَ الْعَظِيمِ الَّذِي إِذَا اسْتَغْلِكَ بِهِ السَّائِلُونَ أَعْطَيْتَهُمْ شَيْئًا
 وَإِذَا ادَّعَاكَ بِهِ الدَّاعُونَ أَحْبَبْتَهُمْ وَإِذَا اسْتَجَارَكَ بِهِ الْمُسْتَجِيرُونَ
 أَحْيَيْتَهُمْ وَإِذَا ادَّعَاكَ بِهِ الْمُضْطَرُّونَ أَنْقَذْتَهُمْ وَإِذَا اسْتَفْعَلَ
 بِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ سَفَحْتَهُمْ وَإِذَا اسْتَضَرَّكَ الْمُسْتَضَرُّونَ
 أَمَرْتَهُمْ وَفَرَجْتَ عَنْهُمْ وَإِذَا نَادَاكَ بِهِ الْهَارِبُونَ لَكَ سَمِعْتَ
 نَادِيَهُمْ وَأَغَشْتَهُمْ وَإِذَا أَقْبَلَ بِالسَّائِبُونَ قَبِلْتَهُمْ وَقَبِلْتَ تَوْبَتَهُمْ
 فَإِنَّ اسْتَغْلِكَ بِهِ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ
 يَا كَهْفِي وَيَا لُزْمِي وَيَا ذُخْرِي وَيَا ذُخْرِي وَيَا عُدَّتِي

لِي نِيَّيْ وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَمُنْقَلَبِي بِكَ لَكَ الْإِسْمُ الْعَظِيمُ
 الْأَعْظَمُ أَذْعَمُكَ لِذَنْبِي لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ وَلَكِنْ كَيْ يَشْفِيكَ
 غَيْرُكَ وَلِيهِمْ لَا يَقْدِرُ عَلَى إِتْرَاتٍ غَيْرُكَ وَلِذُنُوبِي الْتَمَسْتُ
 بَارِقَتِكَ بِهَا وَقَلَّ مَعَهَا حَيَاتِي عِنْدَكَ بِفِعْلِهَا فَهَذَا
 ذَا قَدْ أَتَيْتُكَ خَاطِئًا مَدَّنِيَا قَدْ صَاقَتْ عَلَيَّ الْأَرْوَاحُ
 بِمَا رَحِبْتُ وَصَاقَتْ عَلَيَّ الْحَيْلُ فَلَا مَلْجَأَ وَلَا مُلْتَجَاءَ مِنْكَ
 إِلَّا إِلَيْكَ فَهَذَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ قَدْ أَجْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ
 مَدَّنِيَا خَاطِئًا فَقِيرًا مُتَحْتَاجًا جَلَّالًا أَحَدًا لِدُنْبِي غَافِرًا غَيْرُكَ
 وَلَا لِكُسْرِي جَابِرًا سِوَاكَ وَلَا لِضُرِّي كَاشِفًا غَيْرُكَ
 أَقُولُ كَمَا قَالَ يُوسُفُ حِينَ سَجَدَتْهُ فِي الظُّلُمَاتِ
 رَبِّ اجْعَلْ لِي تَوْبَةً عَلَيَّ وَتَخَيَّرْ لِي مِنْ غَمِّ الدُّنْيَا وَتَوْبَةً
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 وَإِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ يَا سَمِيكَ
 الْعَظِيمُ الْأَعْظَمُ أَنْ تُسَجِّبَ دُعَائِي وَتُعْطِيَنِي
 سُؤْلِي وَمُنَائِي وَأَنْ تُعْجِلَ لِي الْفَرَجَ مِنْ عِنْدِكَ
 فِي أَتَمِّ نِعْمَةٍ وَأَعْظَمِ عَافِيَةٍ وَأَوْسَعِ رِزْقٍ وَ
 أَفْضَلِ دَعَةٍ وَمَا لَمْ تَزَلْ تُعَوِّذُنِيهِ يَا إِلَهِي

وَتَجْعَلْ لِي ذَلِكْ بَاقِيًا
 مَا أَتَيْتَنِي وَتَعْفُو عَن ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَإِسْرَافِي
 وَأَجْبِرْ أَمْرِي إِذَا تَوَقَّيْتَنِي حَتَّى تَصِلَ نَعِيمَ الدُّنْيَا بِنَعِيمِ
 الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَالِيدُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالسَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالْخَلْقِ وَالْشَّيْءِ بَارِكْ لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَبَارِكْ
 لَكَ اللَّهُمَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِي اللَّهُمَّ وَعْدُكَ حَقٌّ وَإِقَاؤُكَ
 حَقٌّ لَا يَزِيدُكَ لَابِدًا مِنْهُ وَلَا يُحِيدُ عَنْهُ فَافْعَلْ بِكَ كَذَا أَوَّلًا
 اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكَلَّمْتَ بِرِزْقِي وَرِزْقِ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ
 أَحَدٌ بِبَنَاتِنِي يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمَ مُسْتَوْكٍ أَوْسَعِ
 مَطْطِي وَأَفْضَلِ مَرْجُوٍّ أَوْسَعِي لِي فِي رِزْقِي وَرِزْقِ عِيَالِي
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنْ الْأَمْرِ الْمَحْصُونِ
 فِيمَا تَفَرَّقَ بِهِ بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
 فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ
 تَكُنِّي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ حُجَّاهُمْ الْمَشْكُورِ سَعِيَهُمْ
 الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ الْمَوْسُوعَةُ أَرْزَاهُمْ
 الصَّيْحَةُ أَبَدًا إِنَّهُمْ الْأَمِينِينَ خُوفُهُمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي

وَتَقَدَّرَ أَنْ تَصِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعْطِيَكَ
 عُصْرِي وَتَمُدَّ فِي أَجَلِي وَتَزِيدَ فِي رِزْقِي وَتُعَافِي بَيْنِي وَبَيْنَ
 جَسَدِي وَكُلِّ مَا يَكُونُ أَمْرًا مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَدُنْيَايَ
 آخِرَتِي وَعَاجِلَتِي وَأَجَلَتِي لِي وَلِحِمِّي يَعْنِي أَمْرًا وَنَازِلَةً
 شَانَهُ مِنْ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ سَرُورٌ وَهُدًى
 رَحِيمٌ يَا كَايِنًا قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ تَنَامُ الْعُيُونُ وَتَنُكَلِّهِ النَّجْمُ
 وَأَنْتَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ وَأَنْتَ اللَّطِيفُ
 الْخَبِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ *

باب ششم

در احکام کسوف و خسوف همراه و اعمال سال و رین ماه ششم فصل است
 فصل اول در احکام خسوف و کسوف و مضائل ماه حرام و حرام
 و اعمال آن بدانکه خسوف در لغت گرفتن ماه است و کسوف گرفتن
 آفتاب و ماهتاب به هر دو شامل است مگر بعضی اهل لغات
 قائل شده اند که کسوف مختص است بافتاب و خسوف بقره و همین قول
 بظاهر بهتر است چنانکه صاحب صراح مینویسد که کسوف آفتاب

و خفت القمر من اجود الکلام یعنی کسوف را بتبس و خسوف را بقمر خاص
 کردن عمده ترین مقال است پس آگاه باش که ماهیت کسوف و خسوف
 از تبع و تصفح کتب علماء کبار و جهابذه فخر شل کتاب السمار و المعالم
 و غیره چنین مستفاد میشود که علی بن ابراهیم از آباء خود و آن از ابن محبوب
 و آن از عبد الله بن یسار و آن از معروف بن خربوذ از حکم بن سنان
 از علی بن اکسین روایت کرده که پروردگار عالم یک دریا را بین
 زمین و آسمان پیدا کرده که آن دریا مجرای شمس و قمر و نجوم و کواکب
 است اجدان آن برای کوهها فلک محین کرده و بر هر فلکی یک فرشته
 موكل است و ماتحت او هفتاد هزار فرشته اند که آنها فلک را گردش
 میدهند و بسبب این گردش شمس و قمر و نجوم بمنازل معینه خود شب
 و روز دور می کنند پس هرگاه ذنوب عباد و کثرت معاصی بپدید
 و ظاهر می شوند حق تعالی اراده می کند که بر ایشان غضب و قهر
 نازل کند بواسطه نشانی از نشانیهای خود پس ملک موكل را حکم
 می فرماید که فلک را از مجرای شمس و قمر و کواکب دور ساز و پس این
 ملک به هفتاد هزار فرشته حکم می کند که فلک را از مجرای شمس و غیره
 جدا سازند بکلمه آن ملک موكل شمس و قمر را از فلک دور می کنند پس
 شمس در آن دریا غوطه می خورد و پس روشنی و حرارت و رنگش

زایل میشود و همچنین بفرستند و هرگاه اراده میکنند اولتعالی که هر دو زمین را
 را ازین دریا بیرون آرند و بفلک آنها رو کنند پس حکم می کنند ملک را
 را که بفلک رو کند بجزایران تاروشن شوند پس آن ملک آسمان را
 بجزایر شمس می آرند و شمس از آب بیرون می آید و در حالیکه اخطایان نشسته
 باشد و همچنین قمری و ثواب علی بن الحسین ع که خوف و هراس است که
 اگر آنکه شیعه اما سیه باشد پس هرگاه چنین باشد رجوع کند بجانب
 پروردگار عالم خوف کند از و و نیکو در کتاب مذکور از شیخ بزرگوار
 قطب الدین راوندی با سند خود از صدوق ح و آن از حسین بن
 علی صوفی از حمزه بن قاسم عباسی از جعفر بن محمد بن مالک غزازی
 از محمد بن حسین بن زید الزیاتی از عمر بن عثمان خزاز از عبد الله
 فضل الهاشمی از حضرت صادق ع که فرمود آنحضرت ع که در کتاب
 دانیال ع چنین است که هر سال در ماه رجب آفتاب بگیرد زمین
 درست و آباد شود و در کوستان مشرق باران بسیار بارد و در
 به اطراف فارس فرو آید و ضرر نرساند بایشان و هر سال که در
 رجب المرجب ماه بگیرد و در ناحیه مغرب و با و طاعون و قحط پدید
 شود و در بابل باران بسیار شود و در همه شهرها در چشم بسیار باشد
 و احکام کسوف و خسوف ماه بای دیگر همراه شورشانی عشر جده است

این حدیث ایما و خواهم نمود انشاء الله صاحب جواهر الاحیاء
 و نقیض امام حسن عسکری علیه السلام از رسول مقبول نقل کرده که هر روز که
 عالم در روز قیامت جمیع بندگان خود را مبعوث خواهد کرد و پس همه را را
 در یک خاک جمع خواهد کرد و بعد از آن همه روز و شب و صبح و آفتاب و ماهها
 جمع خواهند شد و بر اعمال عباد از ایشان شراوت طلبیده می شود
 پس اعضا و جوارح و بیابانها و ماهها و ساعتها و سالها و روز و شب
 همه گواهی میدهند بر اعمال نیک و بد بندگان پس باید دانست که
 قیامت یک روز ضرور خواهد شد پس مستعد و آماده باش بر اسامی او
 و زاد و راه طیار کن برای این سفر پس تحقیق کسیکه بزرگی رجب
 و شعبان را بداند و ماه رجب را به شعبان وصل کند و شعبان را به ماه
 رمضان پس این هر سه شهر را بشمارد و با شند بر روز قیامت که فلان
 بنده مرا خیلی تعظیم کرد و روز و شب بعبادت بسر کرد پس ندای آید
 از جانب پروردگار که ای رجب و ای شعبان و ای ماه رمضان
 این بنده بچه طور در هر سه ماه عبادت کرد پس همه با جواب می دهند
 که ای پروردگار من البته این بنده مؤمن خیلی سعی و کوشش و عبادت
 کرد برای خوشنودی تو پس پروردگار عالم حکم می فرماید بر بندگان که
 مؤکل این هر سه ماه اند که شما را برگزیده این هر سه ماه تصدیق میکنند

یانه پس ملائکه عرض می کنند که ای پروردگار این هر سه ماه شهادت صادق
 و راست گواند و ما به این گواهی میدیم که این بندگان در نیکی و عمل
 خیر بر ائمه خوشنودی توحی الا سکان جد و جهد بلیغ در عبادت میکردند
 و از آمدن این هر سه ماه خوشنودی شدند و منتظر رحمت و برکت تو
 می بودند و از منای تو پرهیز میکردند و روزهای این ماه روزه میگرفتند
 و به پیشها احیا و بر فقر و مساکین تصدق می کردند پس حکم میفرماید
 که بر اینها از حدت پس ملائکه از ایشان ملاقات می کنند و توفیق
 تکوین می کنند و بر شترهای قوی و سبک و اسبهای تیز و سوار می کنند
 و از نعمتهای جنت تنعم می شوند و صفت نعمت جنت چنین است
 که گاهی کم نمی شود چرا که در اوصاف جنت چنین است که تغیری نمی شود
 و ائمان آن جا پیر و بچه گان آنجا پیر و سرور آنجا سبدل بخشن نمی شود
 و جدید آن جا کهنه نمی گردد و در امالی از جناب صادق و منقول
 است که فرمود کسی که در ماه حجب اول و او وسط و آخر ماه روزه بگیرد
 جنت بر او واجب است و همراه مادر محشر خواهد بود و کسی که در روز نهم
 بگیرد پس گناهان گذشته او آمرزیده می شوند پس می باید که از سر
 عمل کند و کسی که سه روز روزه بگیرد پس گناهان او چه گذشته و چه آینده
 همه با آمرزیده می شوند پس انصاحم شفاعت خواهد کرد برای برادران

ایمانی خود و اینکه سفت روز روزه بگیرد و سفت در برای جهنم بر روی
 سفت خواهد شد و سفت روز روزه بگیرد و سفت در برای بهشت برای
 او کشاده خواهد شد از هر کدامی که خواهد داخل شود صاحب روزه
 الما ذکر نوشته که از حضرت رسول ۱۲ مروی است که می گذشت بر
 مقبره در خدمت آن حضرت ثوبان نام از اصحاب بود آن حضرت
 ایستاد و گریه کرد بعد از آن گفت یا ثوبان اهل این مقبره در عذاب
 بودند و عاگردم خدای تعالی تحقیق عذاب ایشان داد و اگر این
 جماعت یک روز از ماه رجب را روزه میداشتند و در یک شب از عباد
 برمی خواستند باین عذاب گرفتار نمی شدند و در جمله ثالث از سجاد
 در باب سکرات موت از ابی سعید خدری از رسول خدا صلی الله علیه
 و آله و سلم آورده که فرمود آن حضرت تا کسی که روزه بدارد در ماه رجب
 بست و چهار روز پس هرگاه ملک الموت بروی نازل شود پس این
 محضره بیدار و البصورت جوانی خوش رو که در برش باشد از وی بپای
 سبز رنگ سوار بر اسب چنت و بدست او پارچه ریشمی باشد معطر مشک
 و در دست دیگر پیاله باشد از طلا خالص پراثر لب چنت که می نوشاند
 بمحضه و از سکرات موت محفوظ ماند و روح این را در پارچه حریر می کنند
 و از خوشبوی روحش همه ملائکه سفت آسمان از استنشاق او خوش

می شوند و سیراب می ماند در قبر تا اینکه پیش رسول مقبول ص بر حوض کوثر
 حاضر شود و در کتاب و سائل از ابان بن عثمان از اسب
 عبد الله آورد که فرمود تحقیق که نوح ع در کشتی سوار شد بخره ماه رجب
 پس پروردگار عالم حکم فرمود که ای نوح ص مع همراهم این خود روزه بگیر
 درین روز پس جناب صادق ع فرمود کسیکه یکم رجب را روزه بگیرد
 آتش دوزخ بمسافت یک سال از او دور گردد و کسیکه پانزده روز روزه
 بگیرد همه حاجتهای او برآورده میشود و جناب موسی بن جعفر ع فرمود که
 رجب نام هنری است در بهشت که سفیدیش از شیر زانده تر است و در
 شیرینی از شهد بالاتر پس کسیکه یک روزه بگیرد درین ماه از ان هنر
 سیراب می شود و آنس از جناب رسول خدا ص آورده کسیکه یک روزه
 از رجب بگیرد پروردگار عالم میان آتش و او بختا و خندق فصل میکند
 که بین هر خندق دوری آسمان و زمین است و علی بن سالم از پدر خود
 و او از جناب صادق ع روایت کرده که رفتم پیش آن حضرت ع در ماه
 رجب پس نظر کرد بر من و فرمود ای سالم آیا درین ماه روزه گرفته
 عرض کردم نه قسم بخدا یا بن رسول الله پس فرمود که آن قدر ثواب
 از تو ضایع شده که مقدار آن را سوای خدا کسی نمی داند تحقیق که اینهاست
 که عظمت و بزرگی از جانب پروردگار عالم یافته و کرامت بزرگی

روز دوازده داران این ماه واجب میگردد پس عرض کرد و این رسول الله
 اگر روزی بگیرد بقیه رجب را آیا میشود که ششاد ثواب حصانین این ماه
 یافته شود پس فرمود ای سالم کسیکه آخر این ماه یک روز بگیرد و امان از
 لذت سکرات موت و امان از عذاب قبر و امان از هول محشر می یابد
 و یک دور در دین ماه روزی بگیرد و علاوه ثواب مذکور بر صراط آسانی
 بگذرد و کسیکه سه روز روزی بگیرد و امن یابد از خوف قیامت و شدائد
 از آتش دوزخ و ابی سعید خدری از رسول مقبول روایت کرده که رجب
 ماهیت اقصم و آن ماهیت بزرگ و اقصم باین سبب نام نهادند که
 که مثل این ماه دیگر شهر عزت و حرمت و فضیلت ندارند و اهل عالمیت
 این ماه را تعظیم میکردند و اهل اسلام هم وای ابی سعید رجب ماه خدا است
 و شعبان ماه رمضان برای امت من پس آگاه باش که کسی که در
 رجب روزی بگیرد و صدق دل مستوجب خوشنودی خدا خواهد شد و کسی که
 در روزی بگیرد و اهل آسمان و زمین احصای ثواب و فضیلت آنکه
 پیش پروردگار است نمی تواند کرد و کسی که سه روز روزی بگیرد و میان او و
 آتش خندق و حجاب حائل باشد که طوالتش مقدار هفتاد و هفتاد و سال
 باشد و کسی که چهار یوم روزی بگیرد و از بلیات محفوظ ماند مثل جناب
 و برهن و جنون و کسی که پنج یوم روزی بگیرد و روز قیامت حق تعالی

ثواب چنان عنایت فرماید که او راضی شود و کسی که ششایم روز
 بگیرد از قبر خود بیرون آید که نور چهره او تابان و درخشان باشد
 و کسی که هفت روز روزه بگیرد هفت در و درخت بر رویش بنشیند
 و کسی که هشت روز روزه بگیرد هشت درهای جنت کشاده شوند بهر دری که
 خواهد داخل شود و کسی که نه روز روزه بگیرد از قبر خود بیرون آید که لاله
 الا الله بر زبانش جاری باشد و کسی که ده روز روزه بگیرد دو بار زوای
 سبز رنگ باو عطا میشود که آن پرواز کند بر پل صراط بطرف جنت
 مثل برق چنده و کسی که یازده روز روزه بگیرد بر وز قیامت اجرش از
 ثواب همه کس زائد باشد و کسی که دوازده روز روزه بگیرد و طعمه سبز رنگ از
 سندس و استبرق از جنت باو عطا شود و کسی که سیزده روز روزه بگیرد بر روز
 قیامت برای او مانده درست کنند از یاقوت اخضر لبایه عرش پهلایان
 صائم اکل و شرب میکند در آن حال که دیگر مردمان در شدت و کرب
 باشند و کسی که چهارده یوم روزه بگیرد چنان ثواب عنایت کرده شود
 که گاهی چشم و گوش و قلب انسان از و حظ نیافته باشد و کسی که پانزده
 روز روزه بگیرد بر وز قیامت بجای مومنین صادق الایمان ایستاده شود
 و کسی که شانزده روز روزه بگیرد پیش از همه کس بر چهار پایه نور سوار شده بخت
 داخل خواهد شد و کسی که هفده روز روزه بگیرد بصراط بکند و در روشنی

یک هزار چهل و هفت طوبخت داخل شود و کسیکه سیصد روز روزه بگیرد و در
 آن حضرت ابراهیم علیهما السلام جای بد و کسیکه نوزده روز روزه بگیرد و مکان بیاید و در
 جنت از سر و آرید مقابل قصر آدم و ابراهیم و کسیکه سبست روزه بگیرد
 گویا عبادت کرده است سبست هزار سال و کسیکه سبست و یک روز
 بگیرد شفاعت خواهد کرد و در روز قیامت بسیار مردمان را و کسیکه
 سبست و دوازده بگیرد و منادی ندای کند ای دوست خدا ترا
 بنیاد سید هم بفضل و کرامت و کسیکه سبست و سه روز روزه بگیرد
 ندای آید از جانب آسمان که خوشخبری باد برای تو که عبادت کرم کردی
 و ثواب زیاده یافتی و کسیکه سبست و چهار روز روزه بگیرد و سکر است موت
 بر او آسان گردد و بر حوض کوثر پیش رسول خدا حاضر شود
 و کسیکه سبست و پنج روز روزه بگیرد و پیشتر از همه کس بجنت همراه مقربین
 داخل جنت میشود و کسیکه سبست و شش روز روزه بگیرد برای او در سایه
 عرش یکصد قصر طیار کنند تا در آن قیام کند و راغنا لیکه مردمان دیگر
 حساب مشغول باشند و کسیکه سبست و هفت روز روزه بگیرد و قبرش موافق
 سافت چهار صد سال کشاوری گردد و کسیکه سبست و هشت روز روزه
 بگیرد میان آتش و او هفت خندق باشد و کسیکه سبست و نه روز روزه
 بگیرد و گناهانش ده چند باشند و زن او هفتاد مرتبه زنا کرده باشد

پروردگار عالم همه گناهان آدمی آمرزودگی که سی روزه بگیرد از جان پاک
 ندای آید که ای بنده خدا گناهان گذشته تو آمرزیدم پس عمل خود را از آن
 و این ثواب بر اے کس است که از غزوة تاسلخ روزه گرفته باشد
 چنانکه حدیث طولانی بود نحیف موافق مطلوب خود از آن ایجاز و اختصار
 کرده تحریر نمود و کسیکه احیاء شب بکند از آتش دوزخ نجات یابد
 و شفاعتش بر اے هفتاد هزار کس مقبول گردد و کسیکه چهل شب
 کند درین ماه بر اے رضای خدا غایت کرده می شود روز قیامت
 چنان ثواب لے که چشمه ندیده و گوشت نشنیده در خاطر کسی خطور نکند
 باشد از جناب امام رضا منقولست که کسیکه بست و پنجم ماه روزه بگیرد
 روزه کفاره هفتاد سال می شود و کسی که روزه بگیرد بست و هفتم
 ماه برابر است بر روزه هفتاد سال و کسیکه بست و ششم این ماه روزه
 بگیرد این روزه کفاره گناه هشتاد سال می شود و از امام جعفر صادق
 منقول است که روزه بست و هفتم این ماه ترک نکند چنانکه در سنن
 روز رسول خدا مبعوث شده اند و ثوابش مثل روزه شصت
 است سید ابن طاووس در اقبال از حضرت رسالت پناه م آورده که
 خداے تعالی انصیب کرده است در آسمان هفتم فرشته را که او را
 می گویند و هر گاه می شود ماه رجب ندای کند آن فرشته در هر شب این

کہ خوشحال ذکر کنندگان و خوشحال طاعت کنندگان و سیکویر حق تعالی
 کہ من ہشتینم کسیکہ ہم نشینی من کند و طاعت من کند و
 آمیزم کسی را کہ آمیزش از من طلبد و این ماہ من است و بندہ بندہ
 من است و رحمت رحمت من پس ہر کہ دعا کند مراد دین ماہ قبول سکند
 دعای او را و ہر کہ سوال کند از من عطا می کنم او را و ہر کہ راہ راست
 طلبد از من راہ راست ینمایم او را و گردانیدہ ام این ماہ را ریسمانی
 در میان خود و بندگان خود پس ہر کہ چنگ زند باین ریسمان میرسد بہ
 من محمد بن بابویہ در عیون الاخبار از حضرت امام رضا
 آورده کہ ہر کہ روزہ بگیرد در اول رجب در حالتی کہ عنبت در ثواب خدا
 داشتہ باشد واجب می شود او را بہشت و ہر کہ روزہ بگیرد یک روز از
 اوسط این ماہ حق تعالی شفاعت او را قبول می کند مانند ربیعہ
 و مضر و ہر کہ یک روز بگیرد روزہ را در آخر این ماہ حق تعالی او را
 از پادشاہان بہشت گرداند و قبول کند شفاعت او را در باب پدر
 و مادر و دختر و پسر و برادر و خواہر و عم و عمو و خال و خالہ و آشنایان
 و ہمسایگانش ہر چند کہ مستوجب جہنم شدہ باشند علامۃ مجلسی
 در زاد المعاد از حضرت رسالت پناہ آورده کہ فرمود ماہ رجب ماہ
 بزرگ خداست و ماہی در حرمت و فضیلت بآن نرسد و قتال

۲
 ختم ہفتاد و نہ
 نمائندہ
 حجہ ۱۲۸۰
 شہر رجب
 شہر قزوین

با کافران و دین ماه حرام است بستن معتبر از خباب صادق
 منقول است که حباب را اصبت نامند بحبت آن که چشمتهاست خدا
 دین ماه بر امت پیغمبر بسیار نختی میشود پس دین ماه از گناهان استغفار
 نماید و روزهای این ماه را اطاعت گذرانید و روزهای گمراه
 پس بسیار گویند استغفر الله و استسئل الله التوبة علامه
 مجلسی رح در اختیارات آورده که شب جمعه اول این ماه رغبه
 است و رغبه جمع رغبه است بمعنی بخشش بسیار است و تمام ملائکه
 آسمانها زمین با دین شب در بیت المعمور و حوالی آن جمع می شوند
 و آمرزش از برای امت رسالت پناه می خواهند و احادیث
 بطرق خاصه و عامه در فضیلت این شب بسیار است و در روز اول
 این ماه حضرت نوح و کشتی نشت و دین روز حضرت رسالت
 پناه حضرت فاطمه را بشاه ولایت صرت و حج نمود و حضرت فاطمه زهرا
 سال داشت و در کتب دیگر نه سال و ده سال نیز و او گردیده و زیاده
 این ماه را روز استقلال می گویند و دعائے ام داود در این روز بسیار
 شد و این داود پسر مثنی بن امام حسن است و بعضی تحویل
 قبل را دین روز می گویند و روز هجدهم ابراهیم و فرزند رسول خدا
 از دنیا رفت و در سبت دوم این ماه معاویه بن ابی سفیان و معاویه بن ابی سفيان

دهم این روز بود که واصل بنیم شد و هفده سال امارت شام کرد و بیست
 سال حکومت تنها کرد و بعضی نوزده سال گفته اند و در بیست و سوم این
 ماه منافقان کوفه خنجر بر سر آلود بران مبارک حضرت امام حسن مزورند
 و در بیست و چهارم این ماه جعفر طیار از حبشه آمد و در بیست و هفتم
 این ماه مبعث حضرت رسالت پناه است و اول روز است
 که لا اله الا الله گفتند و روزه این روز سنت است و ثواب بسیار دارد
 و شب بیست و نهم این ماه حضرت امام حسین ع از استیلا منافقان انجیا
 متوجه کعبه میگذشتند و در بیست و نهم این ماه معاویه بن ابی سفیان نترات عالیه
 در جابه انداخت و کشت در راه شام در بیان اعمالی است که کسی از روزه عاجز باشد
 یا بر او شوار باشد بعضی آن بعمل آورد و بعضی از روایات معتبره وارد شده
 است که بدل روزه مستحب یک درهم تصدق کند که موافق زرهاست این
 زمانها تقریباً بوده باشد و روایت دیگر عوض یک روزه یک مد کند
 یا جو وارد شده است و حوط در صد و هشتاد و هشت است و طاهر اصد و هشت
 کهنه کافی باشد و در روایتی در خصوص روزه ماه حجب یک گرده نان نیز
 وارد شده است اگر قادر بر روزه نباشد و حمل کرده اند یک بر یک بر ایشان باشد و قنار
 بر در هم و مد نباشد شیل طوسی رم و کتاب مصباح متعبد از ابو سعید خدری
 آورده که روزی حضرت رسالت پناه بیان می فرمودند فضیلت روزه

ماه رجب و ثواب روزه داران آنرا گفتند یا رسول الله! من کیست که در روز
 روزه داشتن نداشته باشد چه کار کند که این ثواب را در پای بندد و روز
 که در روز رجب تا آخر ماه صدم مرتبه این تسبیح را بگوید سبحان
 اَللّٰهُ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْفَعُ التَّسْبِيْحُ اِلَّا لَهُ سُبْحَانَ
 الْعَزِيزِ الْاَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَهُوَ لَهُ اَهْلُ
 سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكَرَّرَ قَرِيبُهُ و در روایات نیز
 وارد شده است که هر که بنزل برادر مومن خود وارد شود و قصد روزه
 ست کرده باشد و او طعامی حاضر سازد و او را تکلیف کند ثواب
 انظار کردن زیاده از ثواب روزه داشتن است هفتاد برابر و اگر
 اظهار نکند که روزه دارم ثوابش بیشتر است و برابر یکسال روزه
 است وزن را روزه سنت داشتن بے خصلت مشهور و غلام و کنیز
 بے خصلت مالک و فرزندان بے خصلت پدر و مادر و همان را بخت
 همانندار و همانندار را بے خصلت همان از احادیث ظاهر می شود که خوب
 نیست و مشهور میان علما آنست که روزه سنت ملوک بدون اذن
 مالک باطل است و همچنین روزه سنت زن بے خصلت شوهر صحیح
 نیست و در پدر و مادر مشهور آنست که روزه سنت فرزندان بدون
 اذن ایشان مکروه است و باطل نیست و بعضی گفته اند که بی خصلت

پیر باطل است و احوط آنست که بدون اذن پدر و مادر روزی هفت
 یکروز و در روزه سنت همان بدون خصلت نهان از غیر خلاف است و
 احوط آنست که همان و نهان از هیچیک بی خصلت و یکروزه مستحب یکروز
 اگر چه از آنست که کرده است کذا فی زاد المعاد در بیان
 اعمال هر روز و شب این ماه سید ابن طاووس در کتاب
 اقبال از حضرت رسول خدام آورده که آنحضرت هر وقت ریت
 بلال ماه جب این دعای خوانند اللهم اهله علينا يا اامين و
 لا یمکان والسلامة والاسلام ربی و ربک الله عز وجل و یوم
 کتاب مذکور آورده که آنحضرت هر وقت ریت بلال این ماه این دعا
 می خوانند اللهم باریک لنا فی رجب و شعبان و بلغنا شهر
 رمضان و آعنا علی الصیام و القیام و حفظ اللسان
 و غص البصر و لا تجعل حطامه الجوع و العطش
 دعای صحیفه کامله و دیگر ادعیه ماه نو در فصل اول باب پنجم گذشت صاحب
 سہاج العارفین رحم نوشته که در بعض کتب مسطور است که هر کس که در وقت
 ریت بلال جب بر صفحات قرآن نظر نماید تا برق از پل بگذرد و در تحفه
 العابدین مسطور است که در وقت دیدن ماه رجب بدستهای خود نظر کند و
 بعضی گفته اند که بگویند و گا و نوشته نظر نماید سید ابن طاووس رحم

در کتاب اقبال از حضرت رسول خدام آورده کسیکه در شب اول رجب
 وسط و آخر این ماه غسل کند از گناہان بیرون آید مانند روزی که از
 مادر رسول شده باشد و نیکو در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که در شب اول رجب بعد از نماز عشاء این دعا بخواند **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ وَأَنَّكَ
 مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرِ تَكُنُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّوْا تَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 إِنِّي أَتُوجِّهُ إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكَ لِصِبْغَةِ بَيْتِكَ طَلِبَتِي اللَّهُمَّ
 بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَبِأَهْلِ بَيْتِهِ أَتُوجِّهُ طَلِبَتِي**
 بعد از آن طلب کن حاجات خود را شیخ طوسی در مصباح مشهور از حضرت
 امیر المؤمنین آورده که عجب دارم از کسی که فارغ دار و نفس خود را از چهار
 شب در سال و آنها شب اول رجب و شب نصف شعبان و شب عید
 فطر و شب عید قربان است و نیکو در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که اگر کسی
 محافظت نماید از شب عید فطر و شب عید قربان و شب اول محرم و شب عاشورا و شب اول
 رجب و شب نصف شعبان و درین شبها دعا و نماز و تلاوت قرآن بسیار
 بکند و در شب اول و روز اول زیارت حضرت امام حسین رضی الله تعالی عنهما
 دارد و سید بن طاووس رحمه الله در کتاب اقبال از حضرت رسالت

نمازهای اول شب رجب

آورده که نیت مومن و مومنہ کہ بگذار و در شب اول جب ہی رکعت
 نماز بخواند و هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و
 قل هو الله احد مرتبه مگر آنکه بایمزد خدا نے تعالیٰ جمیع گناہان
 صغیرہ و کبیرہ اور او بنویسد اور از نماز گذاران تا سال و گیر و پاک شود از
 نفاق و نیندر کتاب مذکور از آنحضرت م آورده کہ ہر کہ بعد از نماز مغرب
 در شب اول جب بیت رکعت نماز بگذار و بخواند و هر رکعتی فاتحہ الکتاب
 یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و بعد از ہر دو رکعت سلام گوید تعالیٰ
 محفوظ دارد او را و مال او را و فرزندان او را و از عذاب قبر ایمن
 شود و از پل صراط مجبور بقی خاطف بگذرد و بجز حساب و نیندر کتاب
 مذکور از آن حضرت صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم آورده کہ ہر کہ بگذار و در شب
 اول جب دو رکعت نماز بعد از غشا و بخواند و رکعت اول فاتحہ الکتاب یک مرتبه و از نماز
 یک مرتبه و قل هو الله احد مرتبه و در رکعت دوم فاتحہ الکتاب یک مرتبه و الحمد یک مرتبه
 و قل هو الله احد و مودتین یک مرتبه بعد از آن تشهد بخواند و سلام گوید
 بعد از آن گوید لا اله الا الله سی مرتبه و صلوات بفرستد سی مرتبه از
 جمیع گناہان پاک شود و مانند روزیکہ از مادرش متولد شدہ باشد شب
 دوم سید بن طاووس رحمہ اللہ در کتاب اقبال از حضرت رسالت علیہ السلام
 آورده کہ ہر کہ بگذار و در شب دوم جب دو رکعت نماز بخواند و هر رکعتی

شب اول

دوم

الحکمیتہ وقل یا ایہا الکافرون یک مرتبہ بیا مزو خدا سے تعلق
 گناہان صغیرہ و کبیرہ اور ادب نو سید اور از نماز گزاران تا سال دیگر
 شود از اتفاق و پیشہ طوسی رح آورده کہ حضرت امام علی نقی ۲۱ در روز دوم
 رجب در سال دو صد و دو از ہم از ہجرت متولد شدہ اند شب سویم
 سید ابن طاووس نور اللہ مرقدہ در کتاب اقبال از حضرت رسالت
 پناہ ۴ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب سویم رجب دہ رکعت نماز بخواند و
 ہر رکعت فاتحہ الکتاب یک مرتبہ و اذا جاء نصر اللہ والفتح پنج مرتبہ
 می کند خداے تعالیٰ از برائے او قہرے در بہشت کہ در عرض
 طول ہفت برابر دنیا باشد و ندای کند منادی از آسمان کہ شہادت
 دہید و دوست خدا را بکرامت بزرگ و رفاقت پیغمبران و صدیقان
 و شہیدان و صالحان شب چہارم سید ابن طاووس
 در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناہ ۴ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 چہارم رجب صد رکعت نماز بخواند و در رکعت اول از ہر دو رکعت
 الحمد و قل اعوذ برب الفلق و در رکعت دوم الحمد و قل اعوذ برب
 الناس نازل میشود از ہر آسمان فرشتہ کہ نوشتہ می باشد ثواب از
 تا روز قیامت شب پنجم سید ابن طاووس ۴ آورده کہ
 مذکور از آنحضرت ۴ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب پنجم رجب شصت رکعت نماز

۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰

۱۰۰
 ۱۰۰
 ۱۰۰

بخواند و هر رکعتی احمد یک مرتبه و قل هو الله احد بیست و پنج مرتبه
 عطا می کند و خدا تعالی ثواب چهل و نهم و چهل صدیق و چهل شهید و
 می کند و بر صراط ما تندر برق درخشند و بر اسب تور سوار شده شدت ششم
 سید ابن طاووس رح و کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر یک بار
 شب ششم چوب رکعت نماز و بخواند و هر رکعتی احمد یک مرتبه و آیت
 و شب ششم مرتبه ندای کند مناد که از آسمان که اے بنده خدا
 ای کسی هفت مرتبه ندای کند مناد که از آسمان که اے بنده خدا
 بخونق دوست خدای و ترا است در بدل هر حرفی که قرات کردی
 درین نماز شفا عتی از مسلمانان و ترا است هفتاد هزار حسنه که هر حرفی
 از کوفته های که در دنیا است شب هفتم سید ابن طاووس رح و کتاب
 مذکور از آنحضرت آورده که هر یک بار در شب هفتم چوب رکعت نماز و
 بخواند و هر رکعتی احمد یک مرتبه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق
 و قل اعوذ برب الناس هر کدام سه مرتبه و بعد از قراغ ده مرتبه صلوات بفرستد
 ده مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
 بگوید یا ایازه و خدا تعالی دوازده سوره عرش خود عطا کند با و ثواب
 یک روز گرفته باشد ماه رمضان را و استغفار می کند از برای او و شش
 تا فارغ شود ازین نماز و آسان می کند بر او سکرات موت و فشار قبر و او
 بر نیاید از دنیا تا پیمید جائی خود را از بهشت و ایمین می کند و خدا تعالی

کتب
 جامع

کتب
 جامع

از قزع اکبر شب هشتم سید ابن طاووس
 در کتاب مذکور از آن حضرت ۴ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 رجب سبت رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت الحمد یک مرتبہ و قل یا ایہا
 کافرون و قل اعوذ ب اللہ و قل یا ایہا کافرون و قل اعوذ ب اللہ
 ہر کہ ۱۰۰ مرتبہ عطا می کند اور خداے تعالیٰ ثواب بکند
 کندگان و مکتبندگان و بلند می کند نام او را و در حجب صدقہ
 خواهد بود و را بہر حرفی اجر صدیقی و شہید و گویا ختم کردہ
 قرآن را در ماہ رمضان و ہر گاہ بر آید از قبر خود ملاقات کند
 بہشت و فرشتہ و نجات دہند او را بہ بہشت و مشالعت
 نمایند بسوے آن شب انھم سید ابن طاووس
 در کتاب مذکور از آن حضرت ۴ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 رجب دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت الحمد یک مرتبہ و اللہ
 پنج مرتبہ بر نمی خیزد از جاے خود تا آنکہ می آید و خداے تعالیٰ
 او را عطا می کند اور الثواب صد حج و صد عمرہ و نازل می کند
 ہزار ہزار مرتبہ رحمت را و ایمین میگردد و از آتش اگر ببرد تا ہشتاد و ہفت مرتبہ
 سید ابن طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت ۴ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 از مغرب دو از وہ رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت الحمد یک مرتبہ

بسم اللہ الرحمن الرحیم

بسم اللہ الرحمن الرحیم

و قل هو الله احد سه مرتبه بالامی بر وجه تعالی از برای او قسری
 بر عودی که از یاقوت شمع باشد گفتند ای رسول خدا چه قسم است
 آن عمو و فرمودند که مانند ما بین مشرق و مغرب است و در آن عمو
 بقصد غرقه باشد و سیع تر از دنیا و هر غرقه از طلا و نقره و یاقوت و
 زبرجد باشد و در آن قصر خانه ها باشد بعد و ستارگان آسمان و دنیا
 چیزی چند باشد که هیچ بشری را قدرت توصیف آن نباشد
 شب یازدهم سید بن طاووس در کتاب اقبال
 از حضرت رسالت پناه ص آوروه که هر که بگذارد در شب یازدهم
 دوازده رکعت نماز بخواند و هر رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه الکرسی
 دوازده مرتبه عطا میکند او را خدای تعالی ثواب هر که خوانده باشد
 توبیت و انجیل و زبور و فرقان را و هر کتابی که نازل کرده است
 آن را خدای تعالی بر پیغمبرانش و ندای کند منادی از عرش که آن
 سید بن طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت آمده
 که هر که بگذارد در شب دوازدهم و هر رکعت نماز بخواند و
 رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه امن الرسول بجا آورد
 اَللّٰهُمَّ اَنْصِرْنَا عَلٰی الْقَوْمِ الْكَافِرِیْنَ ده مرتبه عطا میکند

شب یازدهم

شب دوازدهم

اور خدا تعالیٰ ثواب کسانی که امر معروف و نهی از منکر میکنند و ثواب
 از او کردن به قناعت و بنده از اولاد اسمعیل و عطامی کند و او را به قناعت و رحمت
 شب سیزدهم سید بن طاووس در کتاب تذکره
 از آن حضرت آورده که هر که بگذارد در شب سیزدهم رجب در رکعت
 نماز و بخواند در هر دو رکعت که میگذارد دو رکعت اول الحمد یک مرتبه
 و العادیات یک مرتبه و در رکعت دوم الحمد یک مرتبه و الحمد یک مرتبه
 یک مرتبه بیاورد خدا تعالی گناهای او را اگر چه باشد عاقبت پروردگار
 خود و راضی میماند از او خدا تعالی و امین شود از ترس منکر و نیکو بگذرد
 بر صراط مانند برق درخشنده و عطا کند نامه عمل او را بدست راستش
 و ترازوی اعمال او را سنگین کند و در بهشت فرو رسد هزار شهر آباد و آباد
 شود و نیز در کتاب تذکره از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آورده
 که عطا کرده شده است این است رافضیلت سه ماه رجب شعبان
 و ماه رمضان که عطا کرده نه شده است هیچ استی را و عطا کرده شده
 است این است راسه شب سیزدهم و شب چهاردهم و شب
 پانزدهم که عطا کرده نشده است مثل آن باسنتهای دیگر و عطا
 کرده شده است این است راسه سوره سوره کیس سوره تبارک و تعالی
 بیده الملک و سوره قل هو الله احد که عطا کرده نشده است

هیچ استی را پس هر جمیع کند در میان این سه چیز تحقیق جمیع کرده خواهد
 بود جمیع فضیلتها که این است را عرض کردند که چگونه جمیع کن
 این سه چیز را فرمودند که بگذار دو در هر شب از شبهای بعین
 درین سه ماه و شب سیزدهم دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه
 کتاب این سه سوره را و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز و بخواند در هر
 رکعتی فاتحه کتاب این سه سوره او و در شب پانزدهم شش رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
 فاتحه کتاب این سه سوره را تا جمیع فضیلت این سه اورا بدست جمیع گناهانش از مزبور شود و غیره

چهاردهم سید بن طاووس
 اقبال از حضرت رسالت پناه آورده که هر که بگذار دو در شب
 چهاردهم و شب سی رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و
 قل هو الله احد یک مرتبه و آیه آخر که قل انما آنا بشر مثلكم
 یا آخر سوره قسم باینکه نفس من در دست قدرت اوست که اگر باشد
 گنا بان او پیش از ستارگان آسمان برنی آید از نماز خود مگر آنکه او طاهر
 و مطهر باشد و گویا خوانده باشد جمیع کتابهای را که نازل کرده است خدای
 تعالی شب پانزدهم سید بن طاووس در کتاب
 مذکور از آن حضرت آورده که هرگاه در آید شب نصف شب را مسکنید
 خدای تعالی نویسندگان اعمال خلایق اگر نظر کنید در دیوان سیدگان

سید محمد

سید محمد

من و هر گناهی را که بیاورد محو کنید و بدل کنید آن را بجنات و فیروز
 کتاب مذکور از آنحضرت ع آ و رده که هر که بگذارد درین شب سی رکعت
 نماز و بخواند در هر رکعتی احمده یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه برتری
 از نماز خود تا آنکه عطا کرده میشود با و ثواب هفتاد شهید و می آید در
 قیامت در حالتیکه نور او روشن می کند اهل محشر را بقدر این که در دنیا
 و عطا می کند او را خدا تعالی برأت بیزاری از آتش و نفاق و دور
 میکند از عذاب قبر و شیخ طوسی ع در کتاب مصباح متعبد از حضرت
 امام جعفر صادق ع آ و رده که بگذارد در شب نصف رجب و از دو رکعت
 نماز و بخواند در هر رکعتی احمده و سوره که خواهد و چون نماز قضا شد
 احمده و معوذتین و سوره اخلاص و آیه الکرسی چهار مرتبه بخواند و چهار
 مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله
 اکبر و بعد از آن بگوید الله الله رب لا تشرك به شیئاً
 و ما استاء الله لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم
 شب شانزدهم درین شب همان نماز شب پانزدهم است
 همان روایت و همان ثواب شب هفدهم درین شب نیز
 همان نماز شانزدهم است همان روایت و همان ثواب شب
 هجدهم سید بن طاووس ع در کتاب مذکور از آنحضرت

شب شانزدهم

شب هجدهم

آورده که هر که بگذارد در شب یازدهم رجب دو رکعت نماز و بخواند هر
 رکعتی احمد یک مرتبه و قل هو الله احد و قل اعوذ برب الفلق و قل
 اعوذ برب الناس هر کدام ده مرتبه پس هرگاه از نماز فارغ شود
 حق سبحانه و تعالی ببلایک خطاب فرماید که اگر باشی گناهمان او پیش از
 گناهمان عشاران هر آنکه بخشیدهم آنرا از برای او بسبب گذاردن
 این نماز و بگرداند خدای تعالی در میان او و آتش دوزخ شش خندق
 را که مابین هر خدقی بقدر مابین آسمان و زمین باشد شب نوزدهم
 سید بن طاووس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه
 آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم رجب چهار رکعت نماز و بخواند
 در هر رکعتی احمد یک مرتبه و آیه الکرسی و قل هو الله احد هر کدام پانزده
 مرتبه عطا میفرماید او را خدا تعالی از ثواب چیزیکه عطا فرموده است
 حضرت موسی را و خواهد بود او را بهر حرفی ثواب شهیدی و بفرستد
 خدا تعالی بدست فرشتگان از برای او سه بشارت را آنیکه رسوا نکند
 او را در موقف و آنیکه نکند او را حساب و آنیکه داخل بهشت شود بغیر حساب
 و هرگاه باز دارند او را در موقف سلام بفرستد خدای تعالی بر او و به فرماید که
 ای بنده من شرم اندو گمین مباش که من از تو را ضمیم و بهشت بر تو صلاح
 است شب یازدهم سید بن طاووس رح در کتاب مذکور از

شب نوزدهم

بسم الله الرحمن الرحیم

آنحضرت ص آ آورده که هر که بگذارد در شب بستم رجب و در رکعت نماز و
 بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی السیة القدر پنج مرتبه عطا
 می فرماید و را خدای تعالی ثواب ابراهیم و موسی و یحیی و عیسی علیهم
 السلام و هر که بگذارد این نماز را ضرر نمی رسانند و راجب و الشرف و نظر
 می کند خدای تعالی بجانب او چشم رحمت خود و شب بستم و یکم
 سید بن طاووس ح در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که
 بگذارد در شب بستم و یکم رجب شش رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
 الحمد یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر ده مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه
 امر میفرماید خدا تعالی کرام الکاتبین را که بنویسند برای او گنجایی را
 تا یکسال و می نوشته باشند از برای او حسنات را تا یکسال و قسم
 بذاتیکه نفس من در دست قدرت اوست و قسم بذاتیکه سبوت کرده
 است مرا به پیغمبری که هر که مرادوست دارد و خدا را دوست دارد و
 و این نماز بگذارد و اگر از ابتاد و ن عاجز آید شصت بگذارد که مباحات میفرماید
 حق تعالی با و فرشتگان را و می فرماید که تحقیق آمرزیده ام او را و شب
 بستم و دوم سید بن طاووس فوراً الله مرقده در کتاب
 مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد در شب بستم و دوم رجب هشت
 رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون

در شب بستم

در شب بستم

هفت مرتبه و هرگاه غایب شود از نماز صلووات بفرستد ده مرتبه و اعتقاد
 کند خدای عزوجل راده مرتبه پس هرگاه این نماز را بگذارد بر بنی آید از
 دنیا تا پدید جای خود را از بهشت و خواهد بود مردن او بر دین اسلام
 و باشد او را از جهنم نجات و پیغمبر شب بخت و سوم سید بن
 طاووس طاب الله ثراه در کتاب مذکور از حضرت رسالت پناه
 آورده که هر که بگذارد در شب بخت و سوم رجب دو رکعت نماز بخواند
 در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و والضحی پنج مرتبه عظامی فرماید او را خدا
 تعالی بعد از هر حرفی و بعد از هر کافری و کافره در رجب در بهشت و عطا
 میفرماید او را ثواب هفتاد حج و ثواب هر که مشایعت کرده باشد هزار
 جنازه و ثواب هر که عیادت کرده باشد هزار بار و ثواب هر که بر آورد
 باشد هزار حاجت را از مسلمانان شب بخت و چهارم
 سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که
 بگذارد در شب بخت و چهارم رجب چهل رکعت نماز بخواند در هر
 رکعتی الحمد یک مرتبه و آیه اَمْ بِالنَّاسِ لَمْ یَرْحَمِ اللَّهُ
 حد یک مرتبه می نویسد خدای تعالی از برای او هزار حسنه و محوی کند
 از هزار گناه و بلند می کند از برای او هزار درجه و نازل می شوند از
 آسمان هزار فرشته که دستها برداشته صلووات می فرستاده باشند

شب بخت و سوم

شب بخت و چهارم

بر او روزی میکند و در اخذای عز و جل سلامتی در دنیا و آخرت
 و گویا در یافته باشد شب قدر را شب بیست و پنجم سید بن طاووس
 در کتاب مذکور از حضرت رسول خدا آورده که هر که بگذارد در شب بیست و پنجم
 رجب بیست رکعت نماز در میان مغرب و عشاء بخواند در هر رکعتی الحمد یک
 مرتبه و آیه امن الرسول یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه حفظ می کند
 خدای تعالی نفس او را و اهل راد و دنیا و آخرت او را و بر بنی خیر و از
 جای نماند که آنکه آن روز شب بیست و ششم سید بن طاووس
 در کتاب مذکور از حضرت رسول خدا آورده که هر که بگذارد در شب بیست
 و ششم رجب و دوازده رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
 چهل مرتبه مصافحه میکند با او فرشتگان و هر که مصافحه کنند با او فرشتگان
 این میشود از ایستادن بر صراط و حساب و میزان و برمی انگیزد خدای
 تعالی بجانب او و مقادیر فرشته را که استغفار کنند از برای او و شب
 بیست و هفتم سید بن طاووس در کتاب مذکور از حضرت
 امام محمد تقی آورده که در رجب شبی هست که بهتر است از برای مردم
 از آنچه بر آن افتاب می تابد و آن شب بیست و هفتم است و در صبح
 آن حضرت رسالت پناه به پیغمبری مبعوث شدند و عمل کنند این
 شب را مثل اجر عمل شصت سال است پرسیدند که کدام است عمل در این شب

شب قدر

شب قدر

شب قدر

دوازده رکعت نماز بخواند و هر رکعتی الحمد یک مرتبه و سبح اسم ده مرتبه
 و انا انزلناه فی لیلة القدر ده مرتبه و هرگاه فارغ شود از نماز خود و صلوات
 بفرستد صد مرتبه و استغفار کند صد مرتبه می نویسد خدای تعالی
 از برای او ثواب عبادت فرشتگان و پیغمبر و کتاب مذکور
 آورده که بهترین اعمال دین شب زیارت حضرت امیر المومنین است
 و طریق زیارت آنحضرت در باب زیارت انشاء الله تعالی خواهد آمد
 و اگر کسی از زیارت جامع را که در محل خود نخواهد آمد بخواند
 نیز خوب است شب بسمت و هشتاد و سه مرتبه سید ابن طاووس
 و اقبال از حضرت رسول خدا ص آورده که هر که بگذارد در شب
 بست و هشتاد و سه مرتبه دوازده رکعت نماز بخواند و هر رکعتی الحمد یک
 مرتبه و سبح اسم ده مرتبه و انا انزلناه ده مرتبه و هرگاه فارغ شود از نماز
 خود صلوات بفرستد صد مرتبه و استغفار کند صد مرتبه می نویسد
 خدای تعالی از برای او ثواب عبادت فرشتگان و
 شب بسمت و نهم دین شب همان نماز شب
 بست و هشتاد و سه مرتبه و همان ثواب است شب
 سی ام سید ابن طاووس رح در کتاب اقبال
 از حضرت رسول خدا ص آورده که هر که بگذارد در شب سی مرتبه

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

بسم الله الرحمن الرحیم

ده کت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
 ده عطا می فرماید و خداوند تعالی در بهشت فردوس
 ده شهر و بی آید از قبر خودش در حالتیکه روی او مانند ماه
 بهشت شهر و بی آید از قبر خودش در حالتیکه روی او مانند ماه
 شب چهارده باشد و می گذرد بر صراط مثل برق و خشنده و
 نجات می یابد از آتش بسبب این طلوس رحمت کتاب اقبال
 حضرت رسالت پناه آورده که غافل شوید از شب جمعه اول
 شب که فرشتگان نام از الیلۃ الغایب گذاشته اند و هر گاه بگذرد
 آن شب باقی نمی ماند فرشته از فرشتگان آسمان و زمین که آنک
 جمع میشوند در کعبه و در دوران پس می گوید خداوند تعالی که ای
 فرشتگان من سوال کنید از من آنچه می خواهید پس می گویند
 آن فرشتگان که ای پروردگار ما حاجات ما بجانب تو است
 ایامزده روز واران رجب را پس بفرماید خدای تعالی
 تحقیق چنان کردم بعد از آن حضرت رسالت پناه فرمودند که
 است یک روز بگردد و چشمنه اول رجب را پس دوازده رکعت
 نماز میان شام و صبح بگذارد و فصل کند در هر دو رکعت سلام
 دادن و بخواند در هر رکعت فاتحه کتاب یک مرتبه و انا انزلناه
 فی الیلۃ القدر سه مرتبه و قل هو الله احد دوازده مرتبه و هر گاه غافل

شود از نماز خود منتهی و مرتبه بگوید اللهم صل علی محمد و آل محمد
 اهل قبی و علی الیه بعد از آن سجده کند و بگوید در آن منتهی و مرتبه
 سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ بعد از آن
 سر از سجده بردارد و بگوید رب اغفر وارحم و تجا و ترا عظماء
 تعلم انک انت العلی الاعظم بعد از آن سجده دیگر کند و بگوید
 در آن چیزهای را که در سجده اول گفته قسم بذاتیک نفس من دوست
 قدرت اوست که نمی گذارد این نماز را نبوده از مردان و زنان که
 آنکه می آمرزد و خداوند تعالی جمیع گناهان او را و اگر چه پادشاه
 گناهان او مثل کف و ریاء و در گری و وزن کوها و عدد و برکت و
 و شفاعت کند در روز قیامت در باب هفت صد کس از اهل بیت
 خود که مستوجب آتش و دوزخ شده باشند و برانگیزد و خداوند تعالی
 از برای او در شب اول قبر ثواب این نماز را به نیکوترین همسر
 بار و شکفته و زبان خوش و بگوید که شاد شوای دوست من
 تحقیق که نجات یافته از همه شدتها پس آن شخص بگوید او را
 تو کیستی که ندیده ام نیکوترین روی را از تو شنیده ام بوی را
 که نیکوتر از بوی تو باشد در جواب گوید که اے دوست من ثواب
 آن نماز من که گذارده بودی آن را در فلان شب و در فلان بلد و

فلان ماه و در فلان سال آمده ام و این شب تا قضا سے حق تو بکنم
 و بوی تنهایی تو باشم و وحشت را از تو بردارم و هر گاه در صورت بد من
 سایه افکنم و عرصه قیامت بر سر تو و بد رستیکه بدی نخواهی دید از یار
 خود هرگز نزد علامه مجلسی این نماز معتبر نیست و از تحفه
 شان ثابت می شود که شاید بطریق عامه باشد مگر مؤلف این
 کتاب اعتماد و وثوق بر سید جلیل دارد و بنا بر آن ایراد نمودم نماز
 هر شب صاحب در کتاب مذکور از آن حضرت ص آورده که هر که
 شصت رکعت نماز در هر شب و دو رکعت بخواند
 بگذارد و در حبس یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون سه مرتبه
 و هر کس فاتحه کتاب یک مرتبه و هر گاه سلام بگوید و شهادت خود را بدارد
 قل هو الله احد یک مرتبه و هر گاه سلام بگوید و شهادت خود را بدارد
 بگوید لا اله الا الله و حده لا شریک له له الملك و
 له الحمد یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیدیه الخیر
 و هو علی کل شیء قدير و الیه المصیر و لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظیم اللهم صل علی النبی الافر
 و الیه پس دستها را بر روی خود بمالد بد رستیکه خدای تعالی
 مستجاب می کند دعائے او را و عطای می کند او را و ثواب شصت
 رکعت عمره شریف و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که حضرت

این نماز
 در هر شب

امام موسی کاظم و رشب اول ماه رجب بعد از آنکه از نماز شب
 فارغ می شدند این دعا را در سجده می خوانند **لَكَ الْحَمْدُ**
إِنَّ أَطْعَمَكَ وَلَكَ الْحَاجَّةُ إِنَّ عَصَيْتُكَ لَا صُنْعَ لِي وَلَا
لِغَيْرِي فِي إِحْسَانٍ إِلَّا بِكَ يَا كَافٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ
وَيَا مُكُون كُلِّ شَيْءٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ عِنْدَ الْمَوْتِ وَمِنَ
شَرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقُبُورِ وَمِنَ الْبُتْدَامَةِ يَوْمَ الْفُرْقَةِ
فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ
عَيْشِي عَيْشَةً نَقِيَّةً وَمَيِّتِي مَيِّتَةً سَوِيَّةً
وَمُنْقَلِبِي مُنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْإِثْمَةَ يَنَابِيعَ الْحِكْمَةِ وَ
أُولَى النِّعْمَةِ وَمَعَادِنَ الْعِصْمَةِ وَأَعْصِمْنِي بِهِمْ
مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَلَا تَأْخُذْنِي عَلَى عِزَّةٍ وَلَا عَلَى غَفْلَةٍ
وَلَا تَجْعَلْ عَوَاقِبَ أَعْمَالِي حَسْرَةً وَارْضَ عَنِّي فَإِنَّ
مَغْفِرَتَكَ لِلظَّالِمِينَ وَأَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ اللَّهُمَّ
اعْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ وَأَعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فَإِنَّكَ
الْوَسِيُّ رَحْمَتُهُ الْبَدِيْعُ حِكْمَتُهُ وَأَعْطِنِي السَّعَةَ

على نقي صلوات الله وسلامه عليه منقول است که بعد از نماز تراویح
 و عاراج خواند یا نور الثوب یا مدبر الامور یا بحر المهور یا
 باحث من فی القبور یا کهنی حین تعین المذاهب
 و کذری حین تجزئ المکاسب و مؤنسی حین یجوز
 الا باعد و تمکنی الا قارب و منزهی بجمالس اولیاء
 و مرافقه احبائه فی ریاضه و ساقی بموانست من مبل
 حیاضه و رافعی بمجاوراته من و رطه الذنوب
 الی ربوة التقرب و مبدل لی یو لایت عزة العطا یا
 من ذلة الخطایا استک یامو لای بالفجر الیالی
 العشر الشفع والوتر واللیل خالیر بما جرى به
 قلم الا قلا و یغیر کف ولا بها و با سماءک العظام
 و یججک علی جمیع الانام علیهم منک افضل السلام
 و بها استخفظهم من اسماءک الکرام ان تصل
 علیهم و ترحمنا فی شهرنا هذا و ما بعده من
 الشهور و الا یام و ان تبلغنا شهر الصیام فی
 عامنا هذا و فی کل عام یا ذا الجلال و الا کرام و
 المین لجسام و علی محمد و الیه مننا افضل السلام

رجب و ماه شعبان و ماه رمضان هر یک از فاتحه و آیه الکرسی و چهار
 قل را سه بار بخواند و سه بار بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و سه بار صلوات بفرستد و سه بار بگوید
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ پس بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا وَ اغْفِرْ
 لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ صد بار و بروایتی چهار صد بار
 استغفار کند گنایان او آمرزیده شود چنانکه از مادر متولد شده باشد
 و در روایت دیگر آمده که بعد از تسبیحات اربعه سه بار لا حول و لا
 قوة الا بالله العلی العظیم نیز بگوید و حسن یلهی
 در کتاب اعلام الدین از حضرت امیر المؤمنین ع آورده که خوف
 رسالت پناه م فرمودند که هر که بخواند در رجب و شعبان و ماه
 رمضان در هر روز و شب فاتحه کتاب و آیه الکرسی
 و قل یا ایها الکافرون و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ
 برب الناس و قل هو الله احد سه مرتبه یعنی هر کدام را سه
 مرتبه چنانچه بعضی از علما بان تصریح کرده اند بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و لا حول و لا قوة
 الا بالله العلی العظیم سه مرتبه پس بگوید اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

قالوا له مرتبه پس گويد اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات
 واما مرتبه پس گويد استغفر الله واثوب اليه چهار مرتبه پس
 مرتبه پس گويد تالے گناہان اور اگرچہ باشد بعد و قطر با سے
 یا مژد خدا کے تالے گناہان اور اگرچہ باشد بعد و قطر با سے
 باران و برگ و رخسان و کف و ریابا و در روز عید اور انداکند کہ اسے
 بدو من لودوست منی برستی و تراست نزد من بہر حرنی کہ خواند
 ترا شفا عتی در حق برادران خود و خواہران مؤمنہ خود بعد از ان
 حضرت رسالت پناہ ۴ فرمودند کہ قسم بداسے کہ برا نگینہ است مرا
 برستی پیغمبر کے کہ ہر کہ کند این عمل اذ روزیابی بن سیدہ و شہبای آن
 اگرچہ باشد در مدت خودش یک مرتبہ عطا کند اور خدا سے تعالیٰ
 اگرچہ باشد در مدت خودش یک مرتبہ عطا کند اور خدا سے تعالیٰ
 ہر مرتبہ ہفتاد ہزار حسنہ کہ حسنہ سنگین تر باشد از کوہ ہما سے دنیا
 دیر آور و از برای او مقصد حاجت اور وقت مرون و مفتت صد
 حاجت را در وقت پر و از کردن نامہائے اعمال و مثل آنرا در وقت
 آن را در وقت پر و از کردن نامہائے اعمال و مثل آنرا در وقت
 پنجیدن اعمال در میزان و مثل آنرا در وقت گذشتن از صراط و
 جاوید اور و سایہ عرش خود و حساب کند اور احساب بے آسان
 و ہفتاد ہزار فرشتہ اور اسالیت کند تا داخل بہشت شود و عطا
 می کند اور چیزے کہ پہنچ چہمی ندیدہ باشد و پہنچ گوشے نشیدہ باشد

علامه مجلسی رحم آورده که از حضرت رسول خدام منقول است
 که در جمیع ماه رجب هر بار صد و پین منقار و مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ**
وَآتُوْبُ اِلَيْهِ پس دستار البوسه آسمان بزرگوار بگوید **اللّهُمَّ**
اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ و این استغفار در جمیع ایام سال سنت است
 و هزار مرتبه سوره قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن ثواب بسیار
 در آن وارد شده است اگر خواهد در یک روز بخواند و اگر خواهد
 هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خوانده باشد
 و نیز منقول است که هر که هزار مرتبه **لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ** در
 جمیع ماه بگوید صد هزار حسنه برای او نوشته شود و حق تعالی
 شهره در بهشت بر او بنام کند و در هر شب از شبهای
 این ماه هزار مرتبه **لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ** وارد شده است و صد
 مرتبه این استغفار نیز منقول است و اگر در جمیع این ماه چهار
 صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار دارد **اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي**
لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَآتُوْبُ اِلَيْهِ دَرَسًا
بِیَانِ اَعْمَالِ اِیَّامِ رَجَبِ شیخ طوسی رحم بسند معتبر روایت کرده
 که حضرت صادق معجل بن خنيس گفت که در ماه رجب این دعا را
 بخوان **اَللّهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ صَدْرًا لِّشَاكِرِیْنَ لَكَ وَعَمَلًا**

۲۴۵
 اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالِمُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَأَنَا عَبْدُكَ الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ الْخَيْرُ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْنِ
 بِعَمَلِكَ فَقِيرٌ وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقُوَّتِكَ عَلَى
 ضَعْفِي يَا قَوِيَّ يَا عَزِيزَ اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الْكَوْصِيَّاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَالْكَفَى مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 روايت
 سيد ابن طاووس رحمه ظاهر می شود که این دعا جامع ترین دعاهاست
 در همه اوقات میتوان خواند نشیمن طوسی هم وسيد و دیگران
 بعد از این معتبر از حضرت صاحب الامر روايت کردند که سنت
 است که در هر روز از روزهای ماه مبارک رب این دعا
 را بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُوَلُّو دُنْيِي فِي رَجَبٍ
 مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ
 الْمُتَنَجِّبِ وَأَتَقَرَّبُ بِوَسَائِلِكَ خَيْرَ الْقُرْبِ
 يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلِبٌ وَفِيهِ الدَّيْرُ غَيْبٌ
 أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ آوَى بَقْعَتَهُ
 ذُنُوبَهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا

این دعا را در هر روز از روزهای ماه مبارک رب این دعا را بخواند
 در همه اوقات میتوان خواند نشیمن طوسی هم وسيد و دیگران
 بعد از این معتبر از حضرت صاحب الامر روايت کردند که سنت
 است که در هر روز از روزهای ماه مبارک رب این دعا را بخواند
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُوَلُّو دُنْيِي فِي رَجَبٍ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ
 الثَّانِي وَابْنِهِ عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْمُتَنَجِّبِ وَأَتَقَرَّبُ
 بِوَسَائِلِكَ خَيْرَ الْقُرْبِ يَا مَنْ إِلَيْهِ الْمَعْرُوفُ طَلِبٌ وَفِيهِ
 الدَّيْرُ غَيْبٌ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ مُذْنِبٍ قَدْ آوَى بَقْعَتَهُ
 ذُنُوبَهُ وَأَوْثَقَتْهُ عُيُوبُهُ فَطَالَ عَلَى الْخَطَايَا

در این دعا امامین بنام مولودین (نور) سلام را می خواند
 در این دعا امامین بنام مولودین (نور) سلام را می خواند
 در این دعا امامین بنام مولودین (نور) سلام را می خواند

اَدْوِبُهُمِنَ الرَّزَايَا خُطُوْبُهُ يَسْتَعْلِكَ التَّوْبَةُ وَحُسْنُ
 الْاَوْبَةِ وَالزُّوْعَرَيْنِ الْحَوْبَةِ وَمِنَ النَّارِ فَكُلَّكَ
 رَقَبَتِهِ وَالْعَقْوَعَمَّا فِي رِقَبَتِهِ فَانْتَ يَا مُوَلَايَ
 اَعْظَمُ عَمَلِهِ وَثِقَتِهِ اَللّٰهُمَّ وَاسْتَعْلِكَ بِسَائِلِكَ
 الشَّرِيفَةِ وَوَسَائِلِكَ الْمُنِيْقَةِ اَنْ تَتَغَمَّدَنِي فِي
 هَذِهِ الشَّهْرِ بِرَحْمَةٍ مِنْكَ وَاسْعِدْهُ وَنِعْمَةً وَارِثَةً
 وَتَقْسِي بِمَا تَرْزُقُنَا قَانِغَةً اِلَى تَزْوِلِ الْخَافِرَةِ وَتَحُلِ الْاٰخِرَةَ فَاَوْفِي
 اِلَيْهِ صَائِرَةً صَاحِبِ بِلَدِ الْاِيْنِ ذَكَرُوْهُ كَمَا سَلَانِ فَارِسِي اَمْرٍ اَزْ رَسُوْلِ خَدَامِ
 اَوْرُوْهُ كَيْكُوْرَاهُ رَجَبِ شَيْ رَكْعَتِ نَازِجُوْا نَدُوْهُرُ وَرَكْعَتِ بَيْكِ سَلَامِ وَهُ
 رَكْعَتِ رَاوِلِ يَوْمِ رَجَبِ وَدُوْهُ رَكْعَتِ پَانْزُوْمِ اَنْ مَاهُ وَدُوْهُ رَكْعَتِ مَدْرُ اَخْرَ اَنْ مَاهُ
 طَرِيقِشِ اَمِيْسَتْ كُوْرَاوِلِ رَكْعَتِ يَكِ مَرْتَبَةِ سُوْرَةِ حَمْدِ وَهُ مَرْتَبَةِ قُلْ هُوَ اللهُ
 اَحَدُ وَهُ مَرْتَبَةِ سُوْرَةِ قُلْ يَ اَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ نَجُوْا نَدُوْا بَعْدَ هَرِ سَلَامِ وَتَهْمَارِ
 بَلَنْدِ كَنْدُوْا اِيْنِ وَعَاجِ نَجُوْا نَدُوْا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيْكَ لَهُ لَهُ
 الْمُلْكُ وَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُ وَحْدَهُ لَا يَمُوْتُ بِيْدِهِ
 الْخَيْرُ وَهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَ
 لَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ بِرِسْمِهَا
 خُوْرِيْزْمِشِ وَرُوْرُوْزِ وَرُوْزِ مَاهِ الْغَنِيِّ رُوْزِ پَانْزُوْمِ وَهُ رَكْعَتِ بَهَانِ طَرِيقِ بِيْجَا اَوْرِيْ

بعد از سلام و تهابوس آسمان بر روی و میگویی کلا اله الا الله
 لا اله الا انت لا شریک لک له الملك وله الحمد یحیی و یمیت
 لا یموت بیدیه الخیر و هو علی کل شیء قدیر
 لا یغفل عن احد احد افر دأ صمد الکریم یخذ صاجبه
 یطوایحدا این شهر ابروی خود بخش و در روز آخر ماه ده رکعت
 و بعد از هر سلامی دست بردار و بگو کلا اله الا الله
 بعد از طریق کین و بعد از هر سلامی دست بردار و بگو کلا اله الا الله
 لا اله الا انت لا شریک لک له الملك وله الحمد یحیی و یمیت
 لا یموت بیدیه الخیر و هو علی کل شیء قدیر و صلی الله
 علی محمد و آله الطاهیرین و لا حول و لا قوه الا بالله
 تعالی العظیم و شهر ابروی خود بخش حاجت خود را بطلب که مستجاب
 می شود ان شاء الله تعالی و در روزگار عالم میان پنج روز خفت خندق قرار
 می دهد که فاصله هر خندق بقدر ما بین آسمان و زمین باشد و نوشته میشود
 بعضی هر رکعت ثواب هزار رکعت در نامه عمل نوشته میشود برای او و برای
 از کتب دوزخ و بهیولت گذشتن از صراط ما و عطا فرماید و محو میکند و در دنیا
 عالم از نامه عمل خواننده این نماز گناهانی که ضحیه باشد پاکیزه و عطا منفعت نماید
 مثل ثواب ماه مبارک رمضان و نوشته میشود از نماز گذاردگان تا سال آن نماز
 و عطا کرده میشود ثواب شهیدی از شهیدی بدر و نوشته میشود و بعضی وزه هر روز

که میگذارد آنرا ثواب عبادت یک سال و بلند کرده میشود برای او نذر کرده
 پس تحقیق که روزه این ماه نجات میدهد از آتش و سرخ و جنت بر او واجب است
 و مسلمان این نماز نشانی است در میان مؤمن منافق چرا که منافق گاهی این نماز بخواند
 سید ابن طاووس علیه السلام مقامه در کتاب اقبال از آنحضرت آورده
 که هر که بگذارد در روز جمعه رجب در میان ظهر و عصر چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعت
 الحمد یک مرتبه و آیه الکرسی هفت مرتبه و قل هو الله احد صد مرتبه بعد از آن بگوید
 و مرتبه استغفر الله الذی لا اله الا هو و استغفر الله التوینة زیاده
 خداوند تعالی باری او از روزیکه آن نماز گذارده است تا روزی که
 بمیرد هر روز هزار حسنه و عطا فرماید او را خداوند تعالی بهر آیه که قرات کرده
 است آنرا شهره و در بهشت از یاقوت سرخ و بهر حرفی که در بهشت
 از مر و ارید سفید و تزویج کند او را با حور العین و راضی باشد از و راضی بودی
 که نباشد خشمی بعد از آن و بنویسد او را از جمله عبادت کنندگان و ختم کند کار
 او را بسعادت و آمرزش و بنویسد برای او بهر رکعتی که گذارده است آنرا آن
 پنجاه هزار نماز و هزار تاج بر سر او بگذارد و ساکن بهشت گرداند او را با صدیق
 کنندگان و بر نیاید از دنیا تا آنکه به بید جای خود را از بهشت و غیر در کتاب کور
 آورده که هر که بخواند در روز جمعه قبل هو الله احد صد مرتبه باشد از برای او روز
 قیامت نور یکمیرد و روشنی آن نور سبوح بهشت دعا های هر روز از او

وَحَفَظَةٌ وَرُقَادٌ مِنْهُمْ سَلَاتٌ سَمَاءٌ وَأَرْضٌ مَكَانٌ خَلْقٌ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَبِذَلِكَ أَسْتَعِيْذُكَ وَبِمَوَاقِعِ الْعِزِّ مِنْ خَشْيَتِكَ
وَبِمَقَامَاتِكَ وَعِلَامَاتِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تُزِيلَ فِي
إِيمَانِي وَتَثْبِيْتِي بَابَاطْنِي ظُهُورِي وَظَاهِرِي بِطَوْلِي وَمَكُونِي بِسَاحَتِي
مُقَرَّبَاتِي النُّورِ وَالْذِّجْوَرِ يَا مُؤَصِّفًا لِبَغِيْرِكُنِي وَمَعْرِفًا لِبَغِيْرِي بِحَاجَتِي
كُلِّ مَحْدُوْدٍ وَشَاهِدٍ كُلِّ شَيْءٍ وَوُجِدٍ كُلِّ مَوْجُوْدٍ وَخَصِيٍّ كُلِّ
مَعْدُوْدٍ وَقَاعِدٍ كُلِّ سَقُوْدٍ لَيْسَ دُونَكَ مِنْ مَعْبُوْدٍ وَاهْلٍ
الْكِبَرِيَاءِ وَالْجُوْدِ يَا مَنْ لَا يَكْفُفُ بِكَيْفٍ وَلَا يُؤَيِّنُ بِأَيٍّ وَتَحِيَّةٍ
عَنْ كُلِّ عَيْنٍ يَا دَائِمُوْهُ يَا سَمِيَّ يَا قَيُّوْمُهُ يَا عَالِمَ كُلِّ مَعْلُوْمٍ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى عِبَادِكَ الْمُتَحَبِّبِيْنَ وَلِيْبِكَ
الْمُتَحَبِّبِيْنَ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَبِهِمُ الصَّلَاةُ فِيْهِ
الْحَافِيْنَ وَبَارِكْ لَنَا فِيْ شَهْرِ تَاهِدِ هَذَا الرَّجَبِ الْمَكْرَمِ
وَمَا بَعْدَهُ مِنْ الْأَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَسْبِغْ عَلَيْنَا فِيهِ النِّعَمَ وَ
أَجْزِلْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ وَأَبْرِزْ لَنَا فِيهِ الْقِسْمَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى النَّهَارِ فَاضًا
وَعَلَى اللَّيْلِ فَظَلَمَ وَاعْفِرْ لَنَا مَا تَعْلَمُ مِنَّا وَمَا لَا نَعْلَمُ مِنْكَ
اعْصِمْنَا مِنَ الذُّنُوبِ خَيْرَ الْعَصِيْمِ وَاكْفِنَا كَوَالِفَ

وَأَمَّا أَنْ عَلَيْنَا بِحَسَنِ ظَنِّكَ وَلَا حِلَّ لَنَا إِلَى عَذَابِكَ
وَلَا تَقْنَعْنَا مِنْ خَيْرِكَ وَتَبَارَكَ لَنَا فِيهَا كَتَبْتَهُ لَنَا مِنْ أَعْمَارِنَا
وَأَصْلِحْ لَنَا خَيْبَةَ اسْتِرَارِنَا وَاعْطِنَا مِنْكَ الْآمَانَ
وَأَتَمِّمْ لَنَا بِحَسَنِ الْإِيمَانِ وَبِلَاغِنَا شَهْرَ الصِّيَامِ
وَمَا بَعْدَهُ مِنْ الْأَيَّامِ وَالْأَعْدَاءِ يَا خَلَّالَ الْأَلْوَانِ

سید ابن طاووس رحمہ در اقبال از حضرت رسول خدا ص آورده
کہ ہر کہ بخواند در مدت عمر خود ہزار مرتبہ قل ہواللہ احد یا نبیت صافات
ورایہ رجب بیاید در روز قیامت در محالیتی برآمدہ باشد از گناہان
بزدماندہ کہ از ماوریش متولد شدہ باشد و استقبال کند اورا
بقادہ ہزار فرشتہ و بشارت دہند اورا بہ بہشت و ندین در کتاب مذکور
و انحضرت ص آورده کہ ہر کہ بخواند قل ہواللہ احد را ہزار مرتبہ می آید
در روز قیامت بعمل ہزار پیغمبر و ہزار فرشتہ و نباشد از و مقرب تر
و رخصہ اگر کسیکہ زیادہ بگوید و و چند است ثواب خواندن آن
ورایہ رجب و ندین در کتاب مذکور از انحضرت آورده کہ ہر کہ بخواند
قل ہواللہ احد را صد مرتبہ برکت وادہ می شود و اولاد او را
و اول او و ہمہ اہل گان او را دہر کہ بخواند از رجب بنا میکند حق تعالی از برای
او از دہہ قصر و بہشت کہ مکمل باشند در و یا قوت و می نویسد

از برای او هزار هزار حسن پس می گوید که بروید بسوی بنده من و بپوشید
 چیزی که میا کرده ام از برای او پس بپوشید ده هزار قرمان و آنجا بجا آید
 اندک که موکل اند بسکنای او در بهشت و دومی کنند از برای او هزار هزار قرمان
 و در این هزار هزار قرمان از بایقوت سرخ که کلان باشد همه آنها بدریاقوت و سلسله و
 که عاجز باشد از وصف آن وصف کنندگان و اخطا کنند بآن جز
 خدا تعالی پس هرگاه ببیند آنرا حیران شود و گوید که این برای کدامیک
 از پیغمبران است پس گویند او را که این از برای تست و بدل خواندن قل بر او
 احد و در حدیث قدسی واقع شده است که هر یک ماه حرب هزار مرتبه
 بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ ذَا الْجَلَالِ الْاَكْبَرِ مِنْ جَمِيعِ الذُّنُوبِ الْاَثَامِ**
 خدا تعالی می فرماید که اگر او را نیا مزیم پروردگار او بنام اعمال و زهد
 و حبیب شیخ طوسی رح در مصباح مستحبه آورده که حضرت امام محمد باقر در روز
 اول حرب در سال نجاه و نهم از هجرت متولد شده و بعضی در سوم ماه صفر گفته اند
 و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق **آورد** که هر که زیارت کند
 حضرت امام حسین ع را در روز اول حرب بیامزد او را خدا تعالی
 تعالی **اَلْبَيْتِ اَمَّا زِيَارَتُ حَضْرَتِ اِمَامِ حُسَيْنٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ**
 بچند طریق وارد شده است و بعضی علما ذکر کرده اند
 که هرگاه زیارت آن حضرت مستحب است باین پنج طریق

السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ
 يَا وَارِثَ نُوحٍ تَبِيِّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
 خَلِيلِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ
 اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّ اللَّهِ
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلامُ
 عَلَيْكَ يَا بَنِي الْمُرْتَضَى السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي
 خَالِطَةَ الرَّهْلَاءِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي خَدِيجَةَ الْكُبْرَى
 السَّلامُ عَلَيْكَ يَا ثَنَاءَ اللَّهِ وَابْنِ ثَارِهِ وَالْوَشْرِ
 الْمُونِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ
 آتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَأَطَعْتَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ
 مَن قَتَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
 سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَخَضِلَتْ بِهِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ
 فِي الْأَنْحَامِ الْمُظَهَّرَةِ لِحُجَّتِكَ الْحَامِدِيَّةِ بِأَنْجَاسِهَا

وَلَمْ تَلَيْسَ مِنْ مَدْلِهِمَا شَيْءًا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَنَّكَ كَانِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ
الْإِمَامُ الْبَرُّ الْتَقِيُّ الرَّحِيصُ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمَهْدِي
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ الْتَقْوَى وَ
أَعْلَامُ الْهَدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ
الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ وَرُسُلَهُ
إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا أَيُّهَا بَيْتُكُمْ مَوْقِفٌ بِشِرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ
عَمَلِي وَقَلْبِي لِقُلُوبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي بِكُمْ مُسْتَعِيمٌ
صَلُّوا عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى أَجْسَادِهِمْ
وَعَلَى أَجْسَادِهِمْ وَعَلَى شَاهِدِيكُمْ وَعَلَى غَائِبِيكُمْ وَعَلَى
ظَاهِرِيكُمْ وَعَلَى بَاطِنِيكُمْ بِسُورَةِ نَمَازِ زِيَارَتِ مِي كَنْدُو
اگر نماز را پیش از زیارت کند نیز خوب است و اگر از دو زیارت
کند پس قصد زیارت علی بن الحسین شهید علیه السلام کند و بگوید
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا بَنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ يَا بَنَ الشَّهِيدِ السَّلَامُ

بِكَ يَا مَوْلاَ الْمُظْلُومِ وَابْنِ الْمُظْلُومِ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ ظَلَمْتُكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ سَمِعَتْ
 بِكَ فَتَحَنَنْتُ بِسَاحَةِ قُصْدِ زِيَارَتِ سَائِرِ شُهَدَا بَكُنْدِ بَكُوَيْدِ
 سَلَامٌ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجْتَبَاءَ الْإِسْلَامِ عَلَيْكُمْ
 يَا أَصْفِيَاءَ اللَّهِ وَادْعَاءَ الْإِسْلَامِ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ
 اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ مِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ
 يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ بْنِ
 عَلِيِّ بْنِ أَبِي النَّاسِحِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي
 عَبْدِ اللَّهِ يَا أَبْنَاءَ أُمِّ طَيْمٍ وَطَائِفَةِ الْأَرْضِ
 أَنْتُمْ فِي جَاهِ دِينِهِمْ وَفَوْزُكُمْ فَوْزُكُمْ فَوْزًا عَظِيمًا فَيَا لَيْتَنِي كُنْتُ
 مَعَكُمْ فَأَوْفَوْكُمْ مَعَكُمْ وَبَيِّنْكُمْ فِي كِتَابِ مَذْهُبِ آوَرْدِهِ كَهَ حَضَرْتِ
 إِيَّامِ عَلَى نَقِيٍّ وَرُزْ وَوَيْمِ رَجَبِ وَرِسَالِ وَوَصْدِ وَرُزْ وَوَيْمِ
 وَرَجَبِ مَوْلِدِ شَدِيدِ وَرِجَالِ بَعْضِ الشَّيْخِ بَعْضِ كَفْتِ أَتَدُو مَشِيخِ طَوْسِ
 وَرِجَالِ سَيِّدِ وَهَمِ كَفْتِ وَبَعْضِ وَرِجَالِ وَهَمِ وَبَعْضِ كَفْتِ سَمِعْتُمْ أَنَّ
 سَيِّدِ بْنِ طَاوُسٍ وَرِجَالِ إِيَّانِ حَضَرْتِ عَمَّ آوَرْدِهِ كَهَ

بر که بگذارد در روز سوم رجب چهار رکعت نماز و در هر رکعت بعد فاتحه کتاب آیت
 وَ اَللهُ اَكْبَرُ وَاَحَدٌ تَاوَلَتْ اِلَیْهِ اَلْعِیَاقِبُ بخواند عطا میکند بام
 خدای تعالی چیز را که وصف نمیتوان کرد آنرا هیچ وصف کننده و شایسته
 رساند در مسجد آورده که حضرت امام علی نقی علیه السلام در روز سوم رجب در سال
 دویصد و پنجاه و چهارم از هجرت وفات یافتند روز دهم رجب و شینج طوسی آورده
 که روز دهم رجب در سال یک صد و نود و پنج از هجرت امام محمد تقی علیه السلام
 متولد شد و کلینی در ماه رمضان گفته و شینج طوسی در کتاب مذکور
 از امام جعفر صادق ۴ آورده که هر که روزه بگیرد ایام بیض را از
 رجب می نویسد خدای تعالی برای او در بدل هر روزه ثواب
 روزه عبادت یک ساله را و در قیامت محل ایمان دارد و ثواب
 در کتاب مذکور آورده که در روز سیزدهم رجب حضرت امیر المومنین
 اندرون کعبه پیش از بعثت بدوازده سال متولد شدند و نیز
 در کتاب مذکور شیخ طوسی حر از ابن ابی نصر روایت کرده که سوال
 کردم از حضرت امام رضا علیه السلام که زیارت حضرت امام
 حسین ۴ در کدام ماه بکنیم فرمودند که در نصف رجب و نصف شعبان
 و طریق زیارت آن حضرت ۴ در اعمال روزها گذشت و نیز
 در کتاب مذکور آورده که غسل کردن روز پانزدهم رجب مستحب است

و کتاب مذکور آورده که پانزدهم رجب بعد از پنج ماه از هجرت
 مقدس جناب فاطمه زهرا با حضرت امیر المومنین ۴ واقع شده و بعضی در
 ازل نهمه و بر وایتی در ششم و نهمه و حضرت فاطمه در آن وقت
 بیست و سه ساله بودند و بعضی ده ساله گفته اند و موافق بعضی علماء نه ساله
 و در همین روز قبل از بیت المقدس بجانب کعبه بخواب یافت و
 در این روز حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله از غار برآمد
 و بیست و نه شهید در کتاب دروس آورده که حضرت امام جعفر صادق
 در نصف رجب در سال صد و چهل و هشتم از هجرت وفات یافتند
 و شیخ کلینی در وفات آن حضرت را در ماه شوال ذکر کرده است
 و از جمله عمل این روز نماز سلمان فارسی و خواندن سوره توحید هزار
 مرتبه است و ذکرش بالا گذشت سید بن طاووس در کتاب
 انبیا در حدیث طولانی فضیلت روز پانزدهم رجب ذکر کرده
 و از حدیثش اینست که حضرت آدم ۱ منا حیات کرد که پروردگار را
 بزرده مراد است ترین روزها و وقتها به پیش خود وحی رسید که ای
 آدم دوست ترین اوقات پیش من پانزدهم رجب است هر صبح
 کند بر روز پانزدهم رجب و روزه دار باشد و ذکر یا کند بخشوع و خشوع
 و فرج خود را از حرام محفوظ دارد و صدقه داده باشد نیست او را جزا

پیش من مگر بهشت اے آدم بگو بفرزندان خود که محافل نماز
 نفسها کے خود را در حجب بدرستی که گناه درین ماه بزرگ است
 و تیر در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام آورده کہ حضرت
 امیر المومنین علیه السلام چار رکعت نماز درین روز گزارند و در نماز
 خود اکشودند و این دعا خوانند **اللَّهُمَّ يَا مُدَبِّرَ كُلِّ جَبَّارٍ**
وَمُعِزِّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تُعِينِي
الْمَدَنَ اهْبِ وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً لِي قَدْ
كُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ
الْهَالِكِينَ وَأَنْتَ مُوَيِّدِي بِالنَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي
وَلَوْ لَا نَصْرُكَ لَا يَأِي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا
مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِنِهَا وَمُنْشِئِ الْبَرَكَةِ
مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوسِ وَالرَّفْعَةِ
فَأَوْلِيَائِهِ يُعِزُّهُ يَتَعَزَّرُونَ يَا مَنْ وَضَعْتَ لَهُ
الْمُلُوكَ نِيرَ الْمَدَنِ لَوْ عَلَى أَغْنَائِهِمْ فَهُمْ مِنْ
سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ أَسْأَلُكَ بِكَيْفُونِ نَيْتِكَ الَّتِي
اشْفَقْتَهَا مِنْ كِبَرِيَّاتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِكِبَرِيَّاتِكَ الَّتِي شَفَقْتَ
مِنْ عِزَّتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي سَوَّيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ

بِمَا جَعَلْتُمْ لِي قُلُوبًا فَغَفِرْتُمْ لِي وَلِأَهْلِ بَيْتِي ۖ اَعِدْ لِي مِنْ اَمْرِكَ
 مَا تَشَاءُ ۚ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝
 این دعا را صاحب اندوهی مگر آنکه در گرد و اندوه و غم و غم
 در کتاب مذکور از رسول مقبول مر آورده که هر که بگذارد و در روز
 پنجشنبه بوقت بلند شدن آفتاب پنجاه رکعت نماز و در
 هر رکعت صد مرتبه قل هو الله احد و قل اعوذ برب الناس
 هر کدام یک مرتبه برمی آید از گناهانش مانند روزی که از مادر متولد
 شده و محشور می شود یا شبیدان داخل بهشت میشود یا پیروزان
 و عذاب کرده نمی شود در قبر و دور کرده می شود از تنگی قبر و تاریکی آن و
 برمی آید از قبر خود بروی تابان و درخشان و عمل ده اعمال نصف
 جب دعای ام داود است که ابن بابویه و شیخ طوسی و سید ابن
 طاووس رضی الله عنهم بسند های معتبر روایت کرده اند و برائے
 برآمدن حاجات و کشف کربات و رفع ظلم ظالمان مجرب است
 و بحال روایاتش آنست که فاطمه مادر داود بن الحسن پسر زاده
 حسن مجتبی و ایام حضرت امام جعفر صادق بود و بشیر داود آنحضرت را

شیرادہ بود و چون محمد بن عبداللہ بن الحسن در مدینہ خروج کرد و نمود
 دو انقی لشکر و ستاد و او را کشتند و ابراہیم برادر محمد را نیز شہید کردند و
 عبداللہ بن الحسن و جمعی از سادات حسنی را با غل و زنجیر از مدینہ عراق
 بردند و او و دیگر میان آنها بود اُمّ داؤد گفت چون مدّے از
 حبس فرزند من گذشت و از و خبر کے بمن نہیں رسید پوچستہ دعا و تضرع
 سیکردم و از صلحا و بزرگان و برادران مؤمن استدعائے دعا
 می نمودم و ایشان تفصیری کردند و مطلقاً اثر استجابت نمی یافتند
 و گاہے خبر بمن می رسید کہ داؤد را کشتند و گاہے می گفتند کہ او را
 با پسران عم او زندہ در زیر عمارت گذاشتند و روز بروز مصیبت بہ
 عظیم تر و اندوہ من بہتری شد تا آنکہ از غم کلد ختم و پیر شدم و از ملاقات
 او نا امید شدم تا آنکہ روزے شنیدم کہ حضرت صادق ہ را علی
 عارض شدہ است بعبادت آنحضرت و رفتم چون احوال گرفتہ
 دعا کردم و خواستم کہ برگردم حضرت فرمود کہ از داؤد چہ خبر داری و
 من شیر داؤد را با آنحضرت دادہ بودم چون نام داؤد را شنیدم گریتم و
 گفتم فدای تو شوم داؤد کجا است او در عراق مجبوس است بمن
 ملاقات او قطع امید کردہ ام و از شما التماس می کنم کہ او را دعا کنید او
 برادر رضاعی شما است حضرت فرمود چرا غافل از دعائے استفتاح

و دعا کے اجابت و نجات و آن دعا سے است کہ در ہائے آسمان
 پائے آن کشودہ می شود و ملائکہ استقبال می کنند خوانندہ آنرا و عجب
 پیداوارا با حاجت و آن دعا سے است کہ از مجیب الدعوات
 میگرد و خوانندہ آن را ثواب نیست بغیر از بہشت ام داود
 محبوب میگردد و زندگاہین و راست گویان چگونہ است آن دعا حضرت
 آفتاب کے فرمود کہ اے ماورداود ماہ محترم یعنی جب نزدیک شدہ است و
 فرمود کہ اے مبارک و حرمت آن عظیم است و دعا ہا و ان
 آن ماہ ہے است مبارک و حرمت آن عظیم است و دعا ہا و ان
 است حاجت چون آن ماہ در آید سینہ و ہم و چہار دہم و پانزہم آنرا
 کہ ایام البیض اندر روزہ بدر پس حضرت کیفیت آن عمل را تعلیم فرمود
 فرمود و فرمود کہ این دعا را حفظ کن و بہر کس تعلیم کن کہ می ترسم بدست
 کسی افتد کہ از براے امر باطل و نامشروعی این دعا را بخواند بدست
 این دعا بسیار شریفی است و مثل است بر اسم اعظم خدا کہ ہر بخواند
 حاجت او بر آوردہ می شود و اگر در ہائے آسمان و زمین بستر
 شود یا دریا یا حائل باشد میان تو و حاجت تو چون این دعا را
 بخوانی البتہ حق تعالی آسمان می گرداند رسیدن ترا بطلب تو
 حاجت ترا بر می آورد و ہر کہ این دعا را بخواند خدا مستجاب گرداند
 خواہ مرد باشد یا زن و اگر جن و انس ہمہ دشمن پس تو باشد خداوند و قائل

کفایت شرایشان می کند و زبان ایشان را می بندد و ایشان را
 منعقاد فرزند تو میگردد و اندام داؤد گفت که حضرت این دعا را بر اے
 من نوشت و سحانه گشتم و چون ماه رجب شد آنچه حضرت فرموده بود
 بعمل آوردم و در شب شانزدهم نماز شام و خفتن را ادا کردم و روز
 افطار کردم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم
 جمیع ملائکه و پیغمبران و شهدا و عباد را که من بر ایشان صلوات
 فرستاده بودم و حضرت رسول م را خطاب فرمود که اے ماوراء
 نهارت باد ترا که این جماعت که می بینی همه برادران و یاوران و
 شیعیان تو اند و از برای تو طلب آمرزش می کنند و بشارت
 میدهند ترا بآنکه حاجت تو برآورده است پس بشارت باد ترا
 بآمرزش خدا و خوشنودی خدا و خدا جزا اے خیر و بدشاد باش
 که حق تعالی فرزند ترا حفظ می کند و بتو برمی گرداند انشاء الله تعالی
 ام داؤد گفت که از خواب بیدار شدم و بعد از آن بآن قدر زمان
 که سوار تند رو که از عراق بدمینه آید داؤد و نزد من آمد و گفت
 اے ماوراء من در عراق در زندان بسیار تنگی و سنگینی در بند و زنجیر
 بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب نصف رجب شد
 در خواب دیدم که بلند میای زین پست شد و ترا دیدم که بر روی صخره

آثار خود است بودی و بر دو تو مردانی چند بودند که سر با سبزه ایشان
 در آسمان و با پایا سبزه ایشان در زمین و تسبیح و تترنج خدا میگردانیدند
 از ایشان که از همه خوشتر و خوشبو تر بود و جامه های بسیار پاکیزه و در
 برداشت و گمان کردم که حضرت رسالت پناه جبرئیل است خطاب کرد با من که ایشان
 با تو ای سبزه فرزند عجزه صالح که حق تعالی دعا را بر تو مستجاب
 گردانید چون بیدار شدم رسولان منصور و انقی بدر زندان رسیده اطلب آن آمده
 بودند در میان شب مرا نزد او بردند پس امر کرد که زنجیر را از من بدارند و ده تیر
 و سیم که زیاده از هزار تومان بود بحساب آن زمان بمن عطا کرد و فرمود که هر چه
 میخواست سوار کن و بنهایت سرعت بدین بیا و زنده ام داود گفت که من می توانم
 بحضرت حضرت صادق بروم حضرت فرمود که سبب خلاص تو آن بود که من
 حضرت امیر المؤمنین را در خواب دیدم که با او فرمود که مرا کن فرزند مرا و اگر کنی
 ترا دین آتش می اندازم چون نظر کرد در پایی آتشی در زیر پای خود دید
 زده است بیدار شد و از کرده خود پشیمان شد و توبه کرد اما کیفیت
 بن علی شریف ام داود گفت که حضرت صادق فرمود که در ماه مبارک
 ربیع الاول سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را روزه بدار و روز پانزدهم در
 وقت زوال غسل کن و بروایت دیگر نزدیک بزوال غسل کن و چون
 زوال معلوم شود پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و بخانه خلوتی برو و سعی

کن که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و بالتو سخن بگوید و شست رکعت
 نافله زوال را بعمل آورد و رکوع و سجود آن را خوب بعمل آورد و بعد از نماز فرضی و نافله
 رکعت نماز کن بهر سوره که خواهی بعد از آن صد مرتبه بگو یا قاضی حوائج الطالبا
 پس شست رکعت نافله عصر را با آداب و شراط بجای آوری و در بعضی
 از روایات وارد شده است که در هر رکعت از نافله عصر بعد از حمد سه مرتبه سوره
 قل هو الله و یک مرتبه انا اعطینا الک کثر بخوان پس نماز عصر را با خشوع و آداب
 بجای آور و روایتی وارد شده است که بروی حصیر یا کیزه بنشین پس صد مرتبه سوره قل هو الله
 سوره قل هو الله احد و ده مرتبه آیه الکرسی بخوان پس هر یک ازین سوره ها را یک مرتبه
 بخوان سوره انعام سوره بنی اسرائیل و کهف لقمان و طه و الصافات و جم
 و حم و غ و حم دهان انا فتحنا و اذا وقعت الواقعة و تبارک الذی بیده الملك و الین
 و العلم و اذا السماء انشقت تا آخر قرآن و اگر نتوانی این سوره ها را از روی مصحف
 درست بخوانی بعضی همه هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید علیه الرحمه گفته
 است که اگر نتوانی یا ندانی این سوره ها را مخصوصا بخوانی صد مرتبه سوره
 حمد و ده مرتبه آیه الکرسی هزار مرتبه سوره قل هو الله احد را بخوان یا این
 احوط است و در روایت دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه
 بگوید بسم الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله و الله
 آت بتر و بعد از آیه الکرسی صد مرتبه بگوید اللهم صل علی

[illegible]

وَالْحَمْدُ وَالشُّكْرُ وَالنَّعْمَاءُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جِبْرِيلَ امْنِيَّا
 عَلَى رَحِيكَ وَالْقَوِي عَلَى أَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَفِي
 أَرَامَاتِكَ الْمُتَحَمِّلَ لِكَلِمَاتِكَ النَّاصِرَ لِنَبِيِّكَ الْمُدْمِنَ
 لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلَكِ رَحْمَتِكَ
 وَالْمَخْلُوقِ لِزَافَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعِينِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ وَصَلِّ عَلَى
 الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجِلِ لِمُسْتَفِقٍ مِنْ خِيفَتِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزْرَةَ إِثِيلَ قَابِضِ أَرْوَاحِ جَمْعِهِ
 خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى حَسَنَةِ الْعَرْشِ لَطَافِ مَرْئِي وَعَلَى
 مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ الثَّامِنِينَ عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السُّفَرَاءِ
 الْكَرَامِ الْبَرَةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى
 مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ وَخَزَنَةِ النَّبَرَانِ مَلِكِ الْمَوْتِ الْأَعْوَانِ سَائِلِ
 وَالْجَلَالِ الْكَرَامِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِبْنِ آدَمَ بَدِيعِ فِطْرَتِكَ لِذِي الرَّمْتَيْنِ
 مَلَائِكَتِكَ وَابْنَتِهِ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّ نَاحِ الْمَهْمَةِ
 مِنَ الرُّجُلِ لَصَفَاءٍ مِنَ اللَّهِ نَسْلَ الْفُضْلَةِ مِنَ الْإِنْسِ الْمُرْدَةِ دُونَ
 بَيْنِ قَحَالِ الْقُدْسِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هَاطِلِ وَشَيْثِ إِدْرِيسَ
 وَلَوْجِ وَهُودِ وَصَالِحِ إِبْرَاهِيمَ وَاسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَإِسْحَاقَ
 وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَذَكَرِيَّا وَشُعْبَةَ
 وَنُوحَ وَمُوسَى وَأَرْمِيَا وَحَبَقُوقَ وَدَانِيَالَ وَ
 شَمْعُونَ وَجَرَجِيْسَ وَالْحَوَارِيْنَ
 وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلَقْمَانَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحِمْتَ وَبَارَكْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ وَالْأَوْتَادِ
 وَالْعُبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَّادِ وَأَهْلِ الْحِلْمِ
 وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ
 وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنْ تَحِيَّةٍ وَ
 فَضْلٍ وَأَوْفِرْ فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَامَةً تَبْلُغُ أَهْلَ بَيْتِهِ أَهْلَ الشَّرَفِ
 وَالْمُرْسَلِينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفَاضِلَ الْمُفَرَّدِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مَنْ تَمَيَّزَ مِنْ أَمَمِهِمْ مِنْ سُلَاطَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَ

رُسُلِكَ وَأَهْلَ صَاعَتِكَ وَأَوْصِيَائِكَ صَلَوَاتِي إِلَيْكُمْ وَلِي
 أَرْوَاهِمُ وَأَجْعَلَهُمْ لِحْوَانِي فِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ عَلَى خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ إِنِّي أَسْتَثْفِرُ بِكَ إِلَيْكَ وَيَكْرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَيَجُودَكَ إِلَى
 جُودِكَ وَيَرْحَمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَيَا أَهْلَ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ أَسْأَلُكَ
 اللَّهُمَّ لِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنْ مَسْأَلَةٍ شَرْفَةٍ غَيْرِ
 مُرْدُودَةٍ وَيَا دَعْوِكَ بِمَنْ دَعَاكَ فَجَابَ غَيْرِ فَخَيَّرَ بِاللَّهِ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
 يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَلِيلُ يَا مُنِيلُ يَا جَبِيلُ يَا كَبِيلُ
 يَا مُقِيلُ يَا خَيْرُ يَا خَيْرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ يَا مُنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُجِيلُ
 يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ يَا طَهْرُ يَا قَاهِرُ
 يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَاتِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقَدِّرُ يَا حَفِيطُ يَا مُجَبِّدُ
 يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَيُّدُ يَا حَمِيدُ يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ
 يَا حُسَيْنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادٍ
 يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَلِّحُ يَا مُعْطِي يَا مَانِعُ يَا حَافِظُ يَا رَافِعُ
 يَا بَاقِي يَا وَافِي يَا خَلَّاقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاثُ
 مُرْتَاخُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاعُ يَا رُوفُ يَا عُطُوفُ
 يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِي يَا مُهِيمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ
 يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا لَوْ عَرِيَا مُدِيرُ يَا وَدُودُ

وَالْأَكْرَامِ يَا سَمِيَّ يَا قِيَوْمَ يَا سَمِيَّ جَلِيلٌ لَا سَمِيَّ يَا سَمِيَّ
 يَا مُجِيبِي الْمَوْتِ يَا سَمِيَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَدِي فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 آلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ
 وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ جَمِيدٌ
 جَمِيدٌ وَارْحَمْ ذُلِّي وَفَقْرِي وَفَاقَتِي وَانْفِرَادِي وَ
 وَحْدَتِي وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ
 وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَائِفِ
 الْخَائِبِ الْمُسْتَغِيثِ الْبَائِسِ الْمُهَيَّنِّ الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ
 الْغَائِبِ الْمُسْتَجِيرِ الْمَقْرَّبِ بِكَ نَبِيَّهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ
 الْمُسْتَكَيْنِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمْتَهُ ثِقَتُهُ وَرَفَضْتَهُ
 أَحِبَّتُهُ وَعَظَمْتَهُ فَجِئْتَهُ دُعَاءَ حَرِّ حَرِّينِ ضَعِيفِ
 مُهَيَّنِ بَائِسِ مُسْتَكَيْنِ بِكَ مُسْتَجِيرِ اللَّهُمَّ
 وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ
 وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ
 الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ

يُجَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُتَبَطِّنِي
عَنِ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ أَلْجَمَ الْحَقَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَقَهَرَ
عُتَاةَ الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَّ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ
كَيْدَ الْمُسْتَطِيطِينَ عَنِ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ
بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَسْهِيكَ مَا تَشَاءُ كَيْفَ
تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيَمَا تَشَاءُ

پس سجدہ برو و پہلوهای روی خود را بر خاک بگذارد و بگوید
لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ فَإِرحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي
وَاجْتِهَادِي وَتَضَرُّعِي وَمُسْكِنَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ

یا ربّ پس حضرت فرمود که سعی کن که آب از دیده ات بیرون
آید اگر چه بقدر پرگسی بوده باشد که آن علامت استجاب است

است و در روایت دیگر وارد شده که در سجدہ این دعا را بخوان اللهم

لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ فَإِرحَمْ ذُلِّي وَخُضُوعِي بَيْنَ
يَدَيْكَ وَفَقْرِي وَفَاقَتِي إِلَيْكَ وَإِرحَمِ الْفِرَادِي
وَخُشُوعِي وَاجْتِهَادِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَوَكُّلِي

عَلَيْكَ اللَّهُمَّ بِكَ اسْتَفِيقْ وَبِكَ اسْتَبِيحْ وَبِحَمْدِكَ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَإِلَهَ آتُوحَّهِ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ

تَهْلِكُ بِكُلِّ حُرْفَةٍ وَكَذَلِكَ لِكُلِّ صُغُورَةٍ وَاعْطِئْنِي
مِنْ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مِنْهَا أَرْجُو وَعَافِنِي مِنْ الْمَشَقَّةِ
أَصْرِكْ عَنِّي السُّوءَ وَبِعْ وَابَيْتَ دِكْرَ صِدْقٍ مَرْتَبَةٍ وَرَسْمَةً كَبِيرَةً
بِأَقْصَى حَوَائِجِ الظَّالِمِينَ اقْصِنِ حَاجَتِي بِإِطْفَافِكَ
بِأَخْيَرِ الْأَطْلَافِ وَدَرْسِ رِوَايَتِ مَعْتَبَرٍ وَارْشَدِ شَيْخِ
كَلَامٍ دَاوُدَ سَجْدَتِ حَضْرَتِ عَرَضِ كَرِيمِ آقَايِ مِنْ آيَاتِ عِلْمِ
رَادِ غَيْرِ مَاهِ رَجَبِ مِتْوَانِ خَوَانِدِ حَضْرَتِ فَرَسُودِ بَلِي دُرِّ زَعْرِفَةِ مِتْوَانِ خَوَانِدِ
وَإِذَا مَوَاقِفُ انْتَدَتْ رُوحُ جَمْعِهِ بِأَشَدِّ حَاجَتِهِ فَارِغْ عَنِّي وَكَلِّمْهُ خَدَاوَرَا
مِی آمَرِ دُورِ مَاهِ كِه بَاشَدِ اِگَرِ اِيَامِ الْبَيْضِ نَزَارِ رُوزِ بَارِ دُورِ رُوزِ پَانِزِ دَهْمِ اِنْشَاء
بِخَوَانِدِ خُجُوكِ ذِكْرِ كَرْدَمِ حَاجَتِش بِرَأَوْرْدِ مِشُودِ دَرْ رِوَايَتِ دِكْرِ آوَرْدِ شَيْخِ
كِه حَضْرَتِ فَرَسُودِ كِه دَرْ رُوزِ عَرَفَةِ وَهَرِ رُوزِ كِه اَنِيدِ عِلَا بِخَوَانِدِ حَاجَتِش بِرَأَوْرْدِ
مِشُودِ عَلَامَةُ مَحَلَّتِي كُوِيْدِ كِه اَزِینِ اَحَادِیْثِ ظَاهِرِ مِشُودِ كِه دَرْ سَهْرَ مَاهِ كِه اِيَامِ تَبِیضِ
اَزِ اَبْنِی سِنِ دَهْمِ وَچَهَارِ دَهْمِ وَپَانِزِ دَهْمِ بَارِ رُوزِ بَارِ دُورِ رُوزِ پَانِزِ دَهْمِ اِنْشَاء
عَمَلِ رَاجِیَا آوَرْدِ مَطْلُوبِ فَاَنْزِ مِیگِرْدِ دُورِ دُورِ عَرِیْثِ كِه اِگَرِ دَرْ رُوزِ عَرَفَةِ وَجَمْعِهِ
وَسَا اِيَامِ مَتَبَرِ كِه اِنْ عَمَلِ رَابِدُونَ رُوزِ لَعْمَلِ آوَرْدِ خُوبِ بَاشَدِ وَاِگَرِ دَرْ غَيْرِ
اَشْهَرِ حَرَمِ كِه ذِي الْقَعْدَةِ وَذِي الْحِجَةِ وَمَحْرَمِ وَمَاهِ رَجَبِ بَاسِتِ اَنِيدِ عِلَا بِخَوَانِدِ
بِجَايِ حَجْرَةِ هَذَا الشَّهْرِ اَحْرَامِ كُوِيْدِ حَجْرَةِ الشَّهْرِ اَحْرَامِ وَنَهَارِ اَبْنِی دَازِ وَبَهْتَرِ بَاشَدِ

روز هجدهم شیخ طوسی و دیگران گفته اند که روز سید محمد مهم این ماه برای سید محمد
 رسول خدا از دنیا رفت پس حزن و اندوه و لعن بر آنها که درین مصیبت شرکت
 کرده اند مناسب است خصوصاً عائشه و ابن عباس و لیکن از محدثان
 شیعه است گفته وفات جناب فاطمه و روز نوبت و یکم ماه رجب
 است اگر چه خلاف مشهور است اما لعن بر قاتلان و ظالمان گان جایز است
 رسالت پناه که عمده آنها عمر بن الخطاب علیه اللعن والغضب است
 و زیارت آنحضرت احتیاطاً مناسب است در محل خود خواهد آمد انشاء الله
 شیخ مفید فرمود که روز نوبت و دویم این ماه معاویه علیه الها و بیجهنیم و صل شد
 و استحباب است که این روز روزه دارند لشکر باین نعمت روز نوبت و
 سوم این ماه خارجیان خنجر زهر آلود بران حضرت امام حسن علیه السلام
 زدند زیارت آنحضرت و لعن بر قاتلان آن حضرت مناسب است
 روز نوبت و چهارم فتح خیبر بر دست اسد الله الغالب علی بن ابیطالب شد
 و محراب یهودی بر دست آنحضرت کشته شد و روزه آن روز به شکرانه
 این نعمت و زیارت آنحضرت مستحب است و روز نوبت و پنجم
 شیخ علیه الرحمه ذکر کرده که شهادت امام موسی کاظم در این روز واقع
 شد اما احادیث در فضیلت این روز و ثواب روزه اش بسیار است
 و در سایر روایاتی نقل کرده اند از ابن بابویه و غیر او که حضرت رسول

در روز نهم و پنجم سبوت بر سالت شد و این خلافت مشهور است
 مادر فضیلت روزه اش تنگی نیست چنانچه از حضرت امیر المومنین
 منقول است که روزه اش کفاره دو لیست سال گناه است و
 از حضرت امام رضا علیه السلام مرویست که هر که درین روز روزه دارد حق تعالی
 روزه اش را کفاره هفتاد سال گناه گرداند و در لیست و ششمین
 روز از امام رضا علیه السلام منقول است که هر که درین روز روزه دارد حق تعالی آن روز را
 صبح از امام رضا علیه السلام گرداند و در لیست و هفتمین روز از جماعه اعیان
 کفاره گناه هشتاد سال گرداند و درین روز بر سالت مسبوت گردید
 عظیمه است و در روز لیست که حضرت رسول درین روز بر سالت مسبوت گردید
 بر سالت و جبریل پیام پنداری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز مبارک است
 و بعد از حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقول است که در ماه حجب شبی است بهتر
 از آنچه که آفتاب بر آن می تابد و آن شب لیست و هفتمین این ماه است و در
 این شب حضرت رسالت پناه بر سالت مسبوت گردید و کسی که عبادت
 کند این شب را مثل اجر عبادت شصت سال خدا باو عطا فرماید و درین
 عمل سنت است و روزه اش بسیار ثواب دارد و منقول است که حسن بن
 راشد از حضرت صادق سوال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عیدی هست
 حضرت فرمود بلی شریف تر و فاضلتر همه روز لیست که حضرت رسول
 مسبوت گردیده است و آن لیست و هفتم حجب است باید که روزه بداری

وصلوات بر محمد و آل محمد بسیار بفرستی و زیارت حضرت رسول و زبیران
 درین روز منقول است و نماز این روز بطریق مختلفه واروده شده و اکثر گفته اند
 که پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر میشود که در هر وقت روز که
 بکند خوب است و تسبیح معتبر از زبان بن صلت منقول است که چون حضرت
 امام محمد تقی ع به بغداد تشریف آوردند به پانزدهم و سبت و هفتم این ماه روز
 داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند که درین دور روز روز
 بگیرند و در هر یک ازین دور روز دوازده رکعت نماز بکنند یعنی هر دو رکعت
 بیک سلام و هر رکعت را بحدود هر سوره که خواهند بکنند و چون از همه فارغ شوند
 سوره حمد و قل هو الله و قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس یک
 چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگوید لا اله الا الله و الله اکبر و سبحان الله
 و الحمد لله و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم پس چهار مرتبه بگوید
 الله الله ربی لا اشترک به شیئا پس چهار مرتبه بگوید لا اشترک
 برب احد الا تسبیح معتبر از حضرت صاحب الامر منقول است که درین دور
 دوازده رکعت نماز بجا آری و در هر رکعت بعد از حمد هر سوره که میسر
 شود بخوانی و بعد از هر دو رکعت سلام بگویی و این دعا بخوانی الحمد لله
 لله الذی لم یکن له صاحبه و لا ولد و لم یکن له
 شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الذل و کبریه

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُعَاذِ عِزِّكَ عَلَى أَنْ كَانَتْ
رَحْمَتُكَ مِنَ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَتَكْلِيمَاتِكَ
الْقَامَاتِ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَقْتُلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَحِينَ انْزِعَاوْنَا زَفَارِغَ شَوْى سَوْرَهُ
وَقَتْلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَحِينَ انْزِعَاوْنَا زَفَارِغَ شَوْى سَوْرَهُ
وَأَنَا انْزِلْنَا هَآءِ الْكُرْسَى هَرَكِي رَأْسِي مَرْتَبَةً بِخَوَاسِنِ
بِسْمِ مَرْتَبَةٍ بَكُوْنِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ
أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
بِسْمِ مَرْتَبَةٍ بَكُوْنِ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا سُبْحَانَ
رَضِيَتْ مُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ مَنْقُولٌ اسْتَكْبَرَتْ اسْتِ اَيْنَ دَعَارِ
وَرَضِيَتْ سُبْحَانَ مَنْ يَا عَفُوًّا وَالتَّجَاوُزَ وَضَمِّنَ نَفْسَهُ
لَقُوًّا وَالتَّجَاوُزَ يَا مَنِّ عَمِي وَتَجَاوُزَ لَعَفُفُ عَمِي وَتَجَاوُزَ
بِالْكَرِيمِ اللَّهُمَّ وَقَدْ أَلَدَّ الطَّلَبُ وَأَعْمَيْتِ الْحَبِيلَةَ
وَالْمَذْهَبُ وَدَرَسَتْ الْأُمَالُ وَالنَّقْطَةُ الرَّجَاءُ إِلَّا
بِكَ وَخَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الطَّلِبَ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَنْ هَلِ الرَّجَاءُ لَكَ

مُنْزَعَةً وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَةً وَالْأَشْيَاءَ
 لِمَنْ اسْتَعَانَ بِكَ مُبَاحَةً وَأَعْلَمَ أَنَّكَ لَدَاغِيكَ
 بِعَوَضٍ جَابِيٍّ وَالصَّائِرِ إِلَيْكَ بِعَمْرٍو صَدِيقًا غَافِقًا
 وَأَنَّ فِي اللَّحْفِ إِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانِ بِعِدَّتِكَ
 عَوَضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي
 الْمُسْتَائِرِينَ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ يَحْتَجِبُوا
 الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّحْلِ
 إِلَيْكَ عَرْمٌ رَادَّةٌ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعِزِّهِ إِلَّا رَادَّةٌ قَلْبِي
 فَاسْتَعْلَكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ تَلْبِغَتَهُ أَمَلَهُ أَوْ
 صَارَ خِرَافَةً لَكَ أَغْنَتْ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوَتُكَ مَكْرُوبَكَ
 فَرَجَّجْتَ عَنْ قَلْبِهِ أَوْ مَدُّنَيْكَ خَاطِئِي غَفَرْتَ لَهُ أَوْ
 مَعَا فِي أَنْتَمَّتْ نِعْمَتُكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرًا هَدَيْتَ
 غِنَاكَ عَلَيْهِ وَلِنِيْلِكَ الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ
 مَنَزِلَةٌ إِلَّا صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقَضَيْتُ حَوَائِجَ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا رَجَبُ الْمُرَجَّبِ الْمَكْرُمِ الَّذِي
 أَكْرَمْتَنَاهُ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحُرُمِ وَأَكْرَمْتَنَاهُ
 مِنْ بَيْنِ الْأَمَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْتَعْلَكَ بِهِ

يَا أَعْظَمَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ
 يَا مَنْ خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّتْ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى
 شَيْءٍ أَنْ تَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
 يَا مَنْ خَلَقْتَنَا مِنَ الْغَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمِلِينَ فِيهِ
 بِطَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهِدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ اجْعَلْ
 سَبِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظِلِّكَ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا
 وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفِينَ وَصَلُوا
 عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا
 الَّذِي فِيهِ فَضْلَتُهُ وَبِكِرَامَتِكَ جَلَلَتُهُ وَبِالْمَنْدُورِ
 الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلَّ عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ
 رُسُلَتُهُ وَيَا مُجَلِّدَ الْكَرِيمِ أَجَلْتَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ
 صَلَوةً دَائِمَةً تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ
 لَنَا مِنْ أَمْرِنَا بُرًّا وَاجْتِمِعْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى الْجَاكِنَا
 وَقَدْ قَبِلْتَ الْبَسِيرَ مِنْ أَعْصَا لَنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ فَضْلَ
 أَمَالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رُوَيْسَتِ وَهْشْتَمِ بِنْدِ مَتَبَرِزِ حَضَرِ
 إمام رضا عليه السلام منقول است که هر که روزه بدارد کفاره گناه

نود سال گردد و نسبت و نه هم هر که روزه بدارد و کفاره گناه
 صد سال او باشد و هر که روزه سی ام این ماه روزه بدارد حق تعالی
 گناهان گذشته و آینده او را بپامزد و درین روز نماز سلمان فارسی
 به نحو یک قبل گذشت بخواند و اگر احتمال نقصان ماه باشد روز روزه
 نیز احتیاطا کند فصل دوم در احکام خسوف و کسوف و فضائل
 ماه شعبان المعظم و اعمال آن بکافکه هر سال در این ماه آفتاب
 بگیرد مردمان از شر پادشاه سالم بمانند و پادشاه بزرگین مغرب
 ظفر باید و در آخر سال مرگی در میان مردم بسیار باشد و اگر درین شهر
 ماه بگیرد بعضی از نواحی پادشاه کشته میشود و تسعیرات بالارود و قحط در میان
 مردم پیدا شود صاحب جواهر الاخبار از تفسیر امام حسن عسکری آورده
 که فرمود رسول مقبول آیه آگاه کنم شمار از ان پراگندگی که واقع میشود
 در میان شیطان و اعدای و انصار او سخت تر از ان که در میان ان
 شامی باشد عرض کردند بلی یا رسول الله فرمود که قسم بانکه مرا بر سال
 فرستاد تحقیق که ابلیس از اول شعبان لشکر خود را در جمیع اقطار و اطراف
 زمین پراکنده می کند و می گوید کوشش کنید بگمراه کردن بندگان خدا
 بتحقیق که پروردگار عالم ملائکه خود را در روی زمین فرستاده است
 برای انیکه بندگان خود را محفوظ دارد از گناهان پس همگی از گناه

این نظرگران شود
 کدبان القاموس

محفوظ و مصلون خواهند ماند مگر آنکه سرکشی و نافرمانی مینمود و خود کنند پس
 ایشان در گروه البیس و الضار او محسوب خواهند شد تحقیق که حق تعالی از
 ایشان در وازه های جنت را کثاوه میگردد و درخت طوبی را
 که شاخهای خود را بلند کند بجانب دنیا بعد از آن در وازه های
 حکم می کند که شاخهای خود را بلند کند بجانب دنیا بعد از آن در وازه های
 کثاوه میکند و حکم میدهد درخت زقوم را که شاخهای خود را بطرف
 کثاوه رساند بعد از آن منادی ندا می کند که ای بنده گان خدا
 این شاخهای درخت طوبی دست بزنید با آنها تا بخت برسید
 این شاخهای درخت زقوم پس در باشد از آنها تا که بدو رخ نزود
 بود نهم بدانکه مراسلت فرستاده است تحقیق کسی که درین روز
 چیزی نیک کند پس شاخ طوبی را گرفته داخل جنت خواهد شد و کسی که درین
 مصیبت کند از شاخ درخت زقوم ملصق میشود پس بجهنم خواهد رسید
 پس فرمود که درین ماه کس برای رضای خدا نماز و روزه کند و اصلاح در میان
 زن و شوهر و پدر و ولد در میان عزیز و در میان همسایه یا در میان
 غیار نماید یا اینکه مدیون قرض خود را ادا کند که در صبحگاه از گرفتار آن
 بپوش شده باشد یا پدرش عتیقی کند یا محفوظ و آبروی مومن را
 بملات قرآن کند یا شالعت جنازه یا تعزیت مصیبت زوگان
 و مثل ذلک پس چنین کس خصل زوده است ایشاخ طوبی پس آنحضرت

طرف آسمان سر برداشت و خنده نمود و خوش خبری داد پس چشم خود
 زیر انداخت و رنجیده شد و فرمود با اصحاب خود قسم بآنکه مرا بر سالت
 فرستاد که درخت طوبی را ببینم خود دیدم که شاخهایش دراز شده و بنین
 بآنها پیوسته بودند به یک شاخ و بعضی بدو شاخ و بعضی بچند شاخ موافق و موافق
 خود تحقیق که زید بن حارثه غلام علی بن ابی طالب جمیع شاخهای طوبی
 پیوسته بود و قصد میکرد با علی حبت پس باین سبب خندیدم و بعد از آن
 نظر کردم بسوی زمین دیدم شاخهای درخت زقوم را که اکثر مردم
 بدو شاخ و بعضی بچند شاخ موافق گنا همان خود پیوسته اند و تحقیق که
 بعض منافقین را دیدم که تمامی شاخهای زقوم پیوسته اند و سیلان کان
 شاخها بطرف اسفل در کات جهنم است ازین جهت خشکین شدم
 پس دیدم شاخهای درخت طوبی را که معاودت کردند طرف جنت پس
 شادی ندا کرد که ای ملائکه نظر کنید طرف آنها که پیوسته اند بشاخ
 پس موافق عرض و طول هر شاخ قهری در بهشت بهید پس بعضی ایشان
 مکانی می یابند که مسافتش مقدار یک هزار سال باشد از چهار طرف
 و بعضی دو و چند آن مسافت و بعضی سه چند و بعضی نه اند از آن موافق
 مراتب و فضائل خود و همچنین شاخهای زقوم معاودت میکنند طرف
 جهنم پس ندای آید که ای ملائکه نظر کنید هر کسی را که بشاخش پیوسته است

فصل اول در فضیلت شعبان

پس بقدر طول و عرض آن شاخ بدکات جہنم برسانید موافق کلامان
ایشان پس نظر کرد رسول خدا به اطراف زمین و گاهی متعجب می شد
و گاهی از چهار سیکر و بعد از آن روی جانب اصحاب کرد و فرمود خوشا بحال
کسانی که اطاعت پروردگار عالم میکنند و جناب احدیت تعظیم و تکریم
ایشان میکنند و عذاب و غضب الهی بر آن کسانی که نافرمانی معبود
نمود کرده اند و آخرت مخدول خواسته شد فضائل روز شنبان
در وسائل از عبداللہ بن مرحوم الارزوی منقول است از ابی عبد اللہ
علیہ السلام کہ فرمود کسی کہ اول روز شعبان روزه بگیرد و جنت بر او واجب
گردد و کسی که دو روز بگیرد و پروردگار عالم هر شبانه روز او را بنظر حرمت
می بیند و همچنین در جنت و کسی که روزه بگیرد زیارت عرش معلی هر روز
در جنت می کند علی بن طاووس در کتاب اقبال از جناب صادق
روایت کرده کہ جناب رسول خدا ص می فرمود کہ شعبان
ماه سن است و ماه رمضان شهر خدا است کسی که روزه بگیرد و یک روز درین
ماه شیع او در روز قیامت خواہم شد و کسی که دو روز ازین ماه بگیرد
کلامان گذشته و آئینہ آمرزیدہ شوند و کسی که روز روزه بگیرد می باید
کہ عمل خود از سر گیرد و از حضرت امیر المومنین ع منقول است کہ
فرمود رسول خدا ص کہ آسمانها را بر روز پنجشنبہ زمینی می دهند و ملائکہ

عرض میکنند که پروردگار عالم صائمین این ماه را بچش و دعای ایشان را
 مستجاب کند و فرمود کسی که یک روزه بگیرد آتش دوزخ بر بدنش حرام گردد و
 کسی که دو شنبه و چشبه روزه بگیرد سبب حاجت دنیا و سبب حاجت آخرت
 برآورده میشود شیخ صدوق رحمه الله علیه در امالی از ابن عباس آورده
 که اصحاب رسول خدا پیش آنحضرت ذکر فضائل شعبان می نمودند پس
 آنحضرت بجاوب آنها فرمودند که این ماهیست ماه بزرگ و این ماهیست
 و حاملان عرش تعظیم و تکریم میکنند و درین ماه ارزاق مومنین زیاده
 میشود و مثل ماه رمضان و جنت مزین می شود و شعبان را وجه تسمیه این است
 که منشعب و منتشر میشود از رزاق مومنین و اینصفا گفته اند که چون درین
 ماه عرب منشعب می شدند در طلب غارت بدین جهت این ماه مسمی
 به شعبان شد و آن ماهیست که اعمال و حسابات مصناف بهفتاد
 درجه میشوند و سیئات محو میشوند و پروردگار عالم فخر میکند بسبب
 عبادت بندگان خود بر حاملان عرش دوم و در این ماه که سال
 دوم هجرت بوده روزه ماه مبارک رمضان واجب شد و پروردگار
 نظر میکند بر صائمین روز و نماز گذارند ماهی شب پس ایستاد جناب
 امیر و عرض کرد که پدرم و ملو درم فدای تو باد یا رسول الله بیان کن
 مرا فضائل ماه شعبان را تا که رغبت و شوق در عبادت این ماه

بر تو حرام کردم و یکشنبه شانزده روزه بگیر و هفتاد دریای آتش سوختند
 و یکشنبه هفتده روزه بگیر و درهای دوزخ بر رویش مسدود گردد و کسی که
 بیحیدر روزه بگیر و همه بایه های جنت و اسیر دند و کسی که نوزده روزه بگیر
 هفتاد هزار قصر و حنت از دوزخ قوت می یابد و کسی که سبست روزه بگیر
 تزویج کرده میشود با هفتاد هزار حورالعین و کسی که سبست و یک روزه بگیر
 ملائکه بازوهای خود از بدنش مس میکنند و کسی که سبست و دو روزه بگیر
 هفتاد هزار حله از سندس و استبرق می پوشد و کسی که سبست و سه روزه بگیر
 چهار پای از نور بر قبرش خواهد آمد که بر آن سوار شده بجهت می رود و کسی که
 سبست و چهار روزه بگیر برای هفتاد هزار مسلمان شفاعت کند و کسی که سبست و پنج
 روز بگیر و نیرای از نفاق می یابد و کسی که سبست و شش روزه بگیر بر پل صراط با ساقی
 کند و کسی که سبست و روزه بگیر برات از آتش و توح می یابد و کسی که سبست و هفت
 روز بگیر در روز قیامت روشن خواهد شد و کسی که سبست و روزه بگیر خوشنودی پروردگار عالمی یابد و کسی که
 بگیر و جبریل از طرف رب جلیل پیش عرش اعظم ندای میکند ان فیضان کس عمل خود را بر
 گناهان گذشته و آینده تو آمرزیده شد و او تعالی می فرماید اگر چه گناهان
 این بنده مثل ستارهای آسمان و قطره های باران و برگهای درختان
 و ذره های ریگستان و مثل عدد روزهای دنیا باشند همه را آمرزیدم و پیش
 پروردگار تو این ثواب هیچ زیاده نیست بمقابل آن مشقت و محنت

که برای خوشنودی ماکردی و در ثواب الاعمال از محمد بن ابراهیم باستان
 نوشت این حدیث آورده و از جناب صادق علیه منقول است که صوم
 شعبان و ماه رمضان توبه است از گناه اگر چه چون ناحق کرده باشد
 و صفوان بن حران از جناب صادق علیه آورده که وقتیکه ماه شعبان
 می آمد از طرف رسول خدا منادی ندا میکرد که ای اهل مدینه منعم رسول خدا
 به شما و این ماه می است هر کس یک بار درین ماه اعانت کند مستوجب توبه است
 به شما و اگر در روز و باز فرمود آنحضرت که علی بن ابیطالب میفرمود وقتیکه این
 ماه را شنیدیم گاهی صوم شعبان را ترک نکردیم ان شاء الله تعالی حیات خود ترک
 نخواهیم کرد باز فرمود آن حضرت که بدین ماه محمد باقر علیه صوم
 دو ماه متواتر کفاره گناه است فضائل صدقه و استغفار
 و صلوات و تهلیل از عباس بن لعل نقل شده که شنیدیم از ابوالحسن
 علی بن موسی الرضا که فرمود کسی که درین ماه تصدق کند اگر چه نصف
 دریا باشد آتش دوزخ بر او حرام گردد و صاحب اقبال از داود
 بن کثیر الرقی از جناب صادق علیه روایت کرده که کسی که استغفار و تصدق
 کند درین ماه حق تعالی پرورش کند آن صدقه را تا روز قیامت که
 بزرگ شده برای او که احد شود چنانکه شما با بچه خود را پرورش می کنید
 برای اینکه بزرگ شود و از عباس بن لعل نقل کرده که شنیدیم

از ابوالحسن علی بن موسی الرضا که میفرمود کسی که استغفار می کند
 درین ماه هفتاد مرتبه بگوید یا رسول الله محسوب و مستوجب
 جنت خواهد شد و ریگان بن صلت نیز از آنحضرت روایت کرده
 که فرمود کسی که هر روز در شعبان استغفار و توبه کند برات از آتش
 می یابد و بر صراط آسانی بگذرد و جنت ما و او مسکن او باشد محل بن
 ابی حمزه از جناب صادق روایت کرد که فرمود کسی که هر روز در شعبان
 هفتاد مرتبه استغفار کند شش رافق المبین نوشته خواهد شد و افاق
 میدانست زیر عرش که در آن تنهایاری اند که بالای آن قله های بزرگ
 مثل ستارهای آسمان چیده اند و استغفار چنین است **اَسْتَغْفِرُ اللهَ**
اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَاللَّيْلُ
إِلَيْهِ وَأَزْهَنُ بْنُ فَضَالٍ منقول است که میگوید شنیدم از علی بن
 موسی الرضا میفرمود کسی که استغفار کند درین ماه هفتاد مرتبه گناهانش
 آمرزیده شوند اگر مثل ستارگان آسمان باشند و ندین محمد بن بابویه
 در عیون الاخبار از حضرت امام رضا آ آورده که هر که بگوید در هر روز
 از شعبان هفتاد مرتبه **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** می نویسد
 خدا تعالی از برای او برات بنیاری از آتش و گذشتن از صراط
 و داخل بهشت میگردد و او را از جناب صادق منقول است

که فرمود درین ماه درود بر نبی ص بسیار بفرستید و از رسول خدا ص منقول است
 که درین ماه یک هزار مرتبه لا اله الا الله و لا نعبد الا ایاه
 علی صین له الدین گوید ثواب عبادت یک هزار سال و رایج
 در بیان ریت هلال باید که نزور ریت هلال شعبان
 در فصل اول باب پنجم مذکور شدند بخوانند و دعا مخصوص ریت
 هلال است اللهم ان هذا هلال شهر وقد سرک من
 الاضیاء فاجعله اللهم هلال برکات و سعادات
 کامله الايمان والغفران والرضوان وما حیه الاخطا
 فی الاخیان والازمان وحامیه من اذى اهل العصیان
 والظنای وشر فناء یا متثال ص احمیه و اخیاء ص احمیه
 یا لطفنا یشمول ص احمیه و مکارمیه و طهرنا فیه تطهیر
 ص احمیه یا لطفنا یشمول علی شهر رمضان مظهرین یا فضل
 یا لطفنا یا احمیه من اهل الاسلام و الايمان برحمتک
 یا ارحم الراحمین و بعضی گفته اند که در نزور ریت هلال شعبان
 هر کس بگل و ریاحین نظر کند و بعضی فیروزه را گفته اند و جمعی آب و سرکه
 گفته اند باید نظر نمود و صاحب روضه الاذکار نوشته که چون ماه شعبان
 را بینداید که نظر بر روی علما و صلحا کند انگاه این دعا بخواند اللهم

تَقْبَلُ مِنَّا رَحِمًا وَبَارِكْ لَنَا شَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ
 وَأَنْزِلْ قُرْآنًا صِيَامَهُ فِي بَيْتِي مِنْكَ وَعَافِيَةً يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 شب اول سید بن طاووس در کتاب اقبال از آنحضرت م آورده
 که هر که بگذارد در شب اول شعبان صد رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد
 یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و چون از نماز فارغ شود فاتحه الکتاب
 پنجاه مرتبه بخواند قسم بذاتیکه معجوت کرده است مرا بپستی به پیبری که هر
 بنده این نماز را بگذارد و روزی بگیرد و در مسکنه خدای تعالی از او بدست
 اهل آسمان این من را و برمی بادشاهان و شیاطین را و می آمرزد از برای
 او هفتاد هزار گناه کبیره را و برمی دارد از او عذاب قبر را و ایمن می ماند از
 هول منکر و نیکو برمی آید از قبر در حالتیکه روی او مانند شب چهارده باشد
 و میگذرد بر صراط مانند برقی و نامه عمل در او بدست راست او بدینست
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت م آورده که هر که بگذارد در شب اول
 شعبان دوازده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه
 و قل هو الله احد پانزده مرتبه عطا میکند خدای تعالی او را ثوابی از ده
 هزار شهید و مینویسد از برای او عبادت دوازده سال و برمی آید از
 گناهان مانند روزی که از مادرش متولد شده و عطا میکند او را بعد از
 آنکه در قرآن است قصری در بهشت و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت

آورده که هر که بگذارد در شب اول شعبان دو رکعت نماز بخواند و هر رکعتی
 فاتحه کتاب یک مرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه و بعد از سلام گوید اللهم
 صل علی محمد و علی آله و سلم و بعد از آن یوم القيمة محفوظ می ماند از شر شیطان
 خدا اعظمی عطا مسکنه و اراضه و ثواب صدیقان شب دوم
 در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب
 سیدین طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب
 دوم شعبان پنجاه رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه کتاب و قل هو الله
 احد و بعد از آن یک مرتبه می فرماید خدای تعالی کرام الکاتبین را که نویسد
 بنده من گناهی را تا سال دیگر و بگیرد و اند خدای تعالی از برای او
 فیضی از عبادت اهل آسمانها و زمین و قسم بذاتیک برانگیخته است مرا
 راستی پیغمبری که اجتناب نمیکند از عبادت این شب مگر شقی و فاسق
 فاجر شب سیم سیدین طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب سیم شعبان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه
 کتاب یک مرتبه و قل هو الله احد سبست و پنج مرتبه و امسکند خدای تعالی
 از برای او در روز قیامت هشت در هشت راوی بنده و از برای او هفت
 در دوش راوی پوشا خدا و اراضه و ثواب صدیقان و هزاره ملک و هزاره تملک
 شب چهارم سیدین طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت
 آورده که هر که بگذارد در شب چهارم شعبان چهل رکعت نماز بخواند در هر

رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد است و پنجم مرتبه می خواند
 خدای تعالی از برای او بعد از هر رکعتی ثواب عبادت هزار هزار ساله و
 بنامی کند از برای او بعد از هر سوره هزار هزار شتر و در بهشت و عطای می کند
 او را ثواب هزار هزار شهید شب پنجم در کتاب مذکور از آن حضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب پنجم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه
 الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد با صد مرتبه و بعد از سلام صلوات
 بفرستد هفتاد مرتبه بر می آرد خدای تعالی از برای او حاجت را از حاجتگاه
 دنیا و آخرت و عطای می کند او را بعد دستار گان آسمان شهر و در بهشت
 شب ششم سید بن طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب ششم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد ده مرتبه قبض می کند خدا تعالی
 روح او را بسعادت و وسیع میگرداند قبر او را شب هفتم سید بن طاووس در
 کتاب مذکور از آن حضرت آورده که هر که بگذارد در شب هفتم شعبان
 دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد صد مرتبه و در رکعت دوم
 الحمد یک مرتبه و آیه الکرسی صد مرتبه نیست هیچ مومنی و نه مومنه که این نماز
 را بگذارد مگر آنکه مستجاب میگردد از خدای تعالی دعای او را و بر می آید حاجتگاه
 او را و می نویسد از برای او هر روز ثواب شهیدی و منی مانند بر او گناه شب هشتم

سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
 در شب ششم شعبان دو رکعت نماز بخواند در رکعت اول فاتحه الکتاب یک مرتبه و
 اَیُّهَا الرَّسُولُ بِنَا أَنْزِلْ إِلَیْهِ مِنْ رَحْمَةٍ وَالْمُؤْمِنُونَ
 اَیُّهَا اللَّهُ وَمَلَائِکَتِهِ وَکُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نَقِرُّ وَتَبِینَ
 اَعْلَیَّ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرًا أَنْتَ رَبُّنَا
 وَالْیَوْمَ الْمَصِیرُ لَا یُکَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا مِمَّا
 کَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا انْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تَوَاحِشْنَا إِنَّ نَفْسِنَا
 تَرْتَابَتْ عَلَیْهَا وَرَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَیْنَا إِصْرَ الْکَافِرِینَ عَلَی
 الَّذِینَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ
 وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
 عَلَى الْقَوْمِ الْکَافِرِینَ یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد و رکعت
 دوم فاتحه الکتاب یک مرتبه و آیه قل انما انا بشر مثلکم
 یسئلی الی انما اهلکم الله واحد فمن کان یرجو
 لقاء ربه فلیعمل عملاً صالحاً ولا یشرک بعبادته
 رَبِّهِ احداً یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد پس اگر باشد
 گنا بان او پیش از کف دریا بر نمی آید از دنیا مگر آنکه پاک باشد و گوید یا خوانده باشد
 نوبت و انجیل و زبور و فرقان را شب نهم سید بن طاووس

در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب دهم شعبان
 چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و اذا جاء
 نصر الله والفتح ده مرتبه حرام میگردد و اند خداوند تعالی حیدر او را از پیش
 البیت و عطا میکند او را بعد هر آیه ثواب دوازده شهید از شهیدان کربلا
 علما شب دهم سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب دهم شعبان چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و آیه الکرسی یک مرتبه و انا اعطیناک الکفر
 سه مرتبه پس هر که بگذارد این نماز را میگوید خداوند تعالی بفرشتگان
 که بنویسند برای او صد هزار حسنه و بلند کنند از برای او صد هزار درجه و
 کنند از برای او صد هزار در لبوی بهشت و نه بندید آنرا بر او هرگز وی
 آمرزد او را و پدر و مادر او را و همسایگان او را شب یازدهم
 سید بن طاووس در کتاب اقبال از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در
 شب یازدهم شعبان هشت رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب
 یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون ده مرتبه و تسبیح تسبیح کرده است
 برستی که نمی گذارد این نماز را اگر مؤمن کامل و عطای فرماید او را خداوند
 تعالی بعد در هر رکعتی باغی از باغهای بهشت شب دوازدهم
 سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد

در شب دوازدهم شعبان دوازده رکعت نماز بخواند در هر رکعتی اعمد یک مرتبه
 والکلم التکاثره مرتبه می آید و خدای تعالی گناهای آن چهل ساله او را او
 ببندد میکند از برای او چهل رجه و استغفار میکند از برای او چهل هزار
 درشته و او را است نواب شخصی که دریافت باشد شب قدر را بشب
 سیزدهم سیدین طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب سیزدهم شعبان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی
 فاتحه الکتاب یک مرتبه والتین و التزین یک مرتبه گویا آزاد کرده باشد
 دو صد بنده را از اولاد اسمعیل و برمی آید از گناهانش مانند روزی که
 از مادر متولد شده و عطا میکند او را خدای تعالی برکت بیاری از آتش
 و رفیق سازند او را با محمد و ابی ابراهیم و عمل دیگر درین شب گذاردن نماز است
 که در عمل شب سیزدهم رجب گذشت که در لیالی میضربین سه ماه بگذارد
ارد هم در کتاب مذکور از آن
شب چهارم حضرت آورده که هر که بگذارد در شب چهاردهم شعبان چهار رکعت نماز
 بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و بالعصر سحر مرتبه می نویسد
 خدای تعالی از برای او ثواب نماز گذاران از آدم تا روز قیامت
 و بیوٹ می کند او را در حالتیکه روی او روشن تر از آفتاب ماه باشد
 و می آمرزد او را شب پانزدهم شیخ طوسی در مصباح منتهی آورده

که سوال کرده شد از حضرت امام محمد باقر از فضیلت نصف شعبان
 فرمودند که آن بهترین شبهاست بعد از شب قدر و خدای تعالی عطا کند
 فضل خود را در آن به بندگان و می آمرزد آنها را بهشت میگذارد و پس از آن
 کنید در عبادت کردن درین شب که این شبی است که خدای تعالی
 بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد
 نکند تا وقتی که سوال نکند از او معصیتی را و گردانیده است این شب را
 از برای ما اهل بیت در برابر شب قدر که از برای پیغمبر قرار داده است پس
 سعی کنید درین شب در دعا کردن و ثنا کردن بر خدای عزوجل زیرا که
 هر که بگوید درین شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله
 و صد مرتبه الله اکبر می آمرزد خدای تعالی جمیع گناهای آن گذشت
 او را و برمی آرد حاجتهای دنیا و آخرت او را خواه طلب کند خواه
 نکند و در بعضی از نسخ صد مرتبه لا اله الا الله بعد از تکبیر وارد شده
 است و نیز در کتاب مذکور از زید بن علی آورده که حضرت امام
 زین العابدین جمع میفرمودند ما را در شب نصف شعبان و شب
 سه حصه میگردند در یک حصه نماز میکردند و در یک حصه میفرمودند و ما این میگفتیم و در یک
 حصه استغفار میکردند و ما نیز استغفار میکردیم و سوال میکردیم بهشت را تا
 طلوع فجر و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام رضا علیه السلام آورده که

حضرت ابی المونین ۲ خواب نمی فرمودند در روزه شب و در شب است
 در ماه رمضان و در شب عید فطر و در شب انقضای شعبان و
 در شب قیامت می شود روزیها و اجملها و هر چه می شود در سال
 و این کتاب مذکور آورده که بهترین اعمال درین شب زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام است و حدیثی چند مشتمل بر ثواب
 حضرت بسیار از بابی زیارت آن حضرت ۲ درین شب نقل
 فضیلت بسیار از بابی تطویل می شود و طریق زیارت
 کرده است که ذکر آنها موجب تطویل می شود و طریق زیارت
 در فصل اول باب ششم در عمل روز اول حرب گذشت
 آنحضرت ۲ در مذکور از حضرت امام جعفر صادق عم آورده که روزه بگیرد
 و نیکو در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق عم آورده که روزه بگیرد
 شبان را غسل بکند و در شب نیمه آن و مستید بن طاووس کتاب
 انبیا از حضرت رسالت پناه آورده که در خواب بودم در شب
 نصف شعبان پس جبرئیل آمد و گفت ای محمد آیا خواب میفرمائی درین
 شب گفتم ای جبرئیل این چه شب است گفت این شب نصف
 شعبان است و از خواب بیدار داشت مرا و بجاست بقیع برو و گفت بلند فرما
 بسیار که خود را بدستگیر این شبی است که گشوده میشود درین شب و ربای
 آسمان و درهای رحمت و در خوشنودی خدا و در بخشش در فصل و در توبه
 در وجود و در احسان و آزاد میفرماید خدای عزوجل درین شب از بندگان

بعد و موهای چهار پایان و پشمهای ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را
 بگفتن تکبیر تسبیح و تهلیل و دعا و صلوات و قنوت و تطوع و استغفار باشد
 جای او و آمرزیده شود گناهان گذشته و آینده او ای محمد هر که بگذارد و درین
 شب صد رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد و درین
 و بعد از فراغ نماز بخواند آیت الکرسی ده مرتبه و فاتحه الکتاب ده مرتبه تسبیح کند
 خدای تعالی را صد مرتبه می آمرزد خدای تعالی از برای او صد هزار گناه ببرد
 را که بسبب آنها مستحق دخول نار شده باشد و عطا میفرماید او را بعد هر سوره و
 تسبیحی قصری ریشست و شفاعت میکند در باب صد نفر از اهل خانه او و یک
 میکند او را در ثواب شهیدان عطا میکند او را چیزی که عطا میفرماید بر دهنه داران
 این ماه و عبادت کنندگان این شب بغیر از آنکه از اجرا ایشان چیزی کم شود
 پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن است خود را با حیا کردن این شب را
 تقرب جستن بسوی خدا تعالی بعبادت کردن بدستیکه این شبی است
 شریف و چون آمد بسوی حضرت جمیع فرشتگان آسمان پایهای خود را
 صاف کرده بودند و عبادت خدا میکردند بعضی در رکوع بودند و بعضی ایستاده
 بعضی در سجده و بعضی دعا میکردند و بعضی تکبیر میگفتند و بعضی استغفار
 میکردند و بعضی تسبیح میگفتند ای محمد بدستیکه خدا تعالی مطلع میشود
 شب احوال بندگان پس می آمرزد هر مومنی را که نماز ایستاده باشد یا نشسته

مشغول بیتیج باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول یا در خدا باشد و این
 شبی است که دعا نمیکند درین شب کسی مگر آنکه استجاب میشود از برای او و
 هر که سوال کند عطا کرده میشود با و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که
 توبه کند توبه او پذیرفته میشود و هر که کسی است که از خیر این شب محروم گردد و
 نایز در کتاب مذکور آورده که در شب پانزدهم شعبان چهار رکعت نماز
 بگذارد و بخواند هر رکعتی الحمد یک مرتبه و سوره اخلاص پنجاه مرتبه و اگر
 نوا صد مرتبه و اگر خواهد دو صد و پنجاه مرتبه و بعد از سلام بگوید
 اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ
 مُسْتَعِيزٌ لَا تُبَدِّلْ أَسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ جِسْمِي وَلَا
 تُجَيِّدْ بِلَانِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَاءِي اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَيْكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ
 مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ تَنَازُؤُكَ وَلَا أَحْصَى حَنَكُ
 وَلَا الشَّاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَشَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ
 مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَتَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَنِيَزْ وَكِتَابُ مَذْكَورِ از حضرت
 رسالت پنجاه آورده که هر که بگذارد در شب نصف شعبان چهار رکعت

نماز در میان شام و صبح و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه
 و قل هو الله احد و مرتبه و برواتی باز ده مرتبه و قل هو الله احد
 یک مرتبه و بعد از فراغ گوید یا رب اغفر لنا و مرتبه یا رب
 ارحمنا و مرتبه یا رب تب علینا و مرتبه و قل هو الله احد
 بست و یک مرتبه بعد از آن گوید سبحان الذی یحیی الموتی
 و مییت الا حیاة و هو علی کل شیء قدير و مرتبه
 قبول می کند خداوند تعالی دعا را و بر می آورد حاجت را
 او را در دنیا و آخرت و عطای می کند نامر اعمال او را بدست راست
 او و باشد در حفظ خداوند تعالی تا سال آینده و شیخ شمس
 در کتاب دروس آورده که در شب پانزدهم شعبان در سال دو صد و
 پنجاه و پنج از هجرت حضرت صاحب الزمان علیه السلام متولد شد
 و شیخ طوسی در مصباح متجددین از حضرت امام رضا علیه السلام
 در باب استحباب نماز حضرت جعفر طیار روزه در شب نیمه شعبان آورده
 و طریق گذاردن آن در مطلب مفتم خاتمه خواهد آمد ان شاء الله
 و نیز در کتاب مذکور آورده که مستحب است که در این شب
 این دعا بخواند اللهم بحق لیلتینا هذه و مولودها و جنات
 و موعودها التي قرئت الى فضیلتها فضلا فتمت کلمة

صَدَقَ وَعْدُكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِآيَاتِكَ
 تَوَكَّلْ عَلَىكَ الْمُسْتَغِيثُ وَضِيَاءُكَ الْمَشْرِقُ وَالْعِلْمُ النُّورُ فِي
 أَنْبِيَائِكَ الَّذِي جُوبِ الْغَائِبُ الْمُسْتَوْرَجَلُ مَوْلِدُهُ وَكَرَّمُ
 مَحَبَّتِهِ وَالْمَلَائِكَةُ شُهَدَاؤُهُ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ
 إِنَّا أَنْتَ مَنِعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللَّهِ
 الَّذِي لَا يَنْبُو وَلَوْ رُءُوسُهُ الَّذِي لَا يَنْجُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي
 لَا يَضْبُو مَدَارُ الدَّهْرِ وَلَوْ أَمْسَيْتُ الْعَصْرُ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ
 وَالْمَنْزِلُ عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ وَمَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ
 أَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشِيرُ تَرَاجِمُهُ وَخِيَرُهُ وَوَلَاةُ أَمْرِهِ
 وَتَهْنِئَةُ اللَّهِ فَصَّلْ عَلَى خَاتَمِهِمْ وَقَائِمِهِمُ الْمُسْتَوْرَجَلُ
 وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَأَذِيرْكَ بِنَايَا مَمْلُوكِهِ وَظُهُورِهِ وَفِيَامِهِ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرُنْ تَارَنَا بِشَارِهِ وَالتَّبَا
 فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَآخِيَانَا فِي دَوْلَتِهِ نَا عِمَامِينَ
 وَتَحَابُّنَا غَايِمِينَ وَبِحَقِّهِ قَائِمِينَ وَمِنْ السُّوءِ
 سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَعِثْرَةِ النَّاطِقِينَ

وَالْعَنَ كُلَّ ظَالِمٍ مِنَ الظَّالِمِينَ وَالْحَكْمُ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَخْلَافَ
الْحَاكِمِينَ وَكَفَعَنِي دُرِّ صَاحٍ آوَرْدَهُ كَهْدِ شَبِّ نَبِيٍّ شَعْبَانَ
اللَّهُمَّ الْعَنَ صَدَمِي قُرَيْشِي رَانِجُوا مَنَدَايْنِ دَعَا وَفَضْل
دَوَا زِدْهُمْ بَابِ دَهْمِ نَدُ كُورْ شَدَّ وَنَجْوَانْدِ دَرِینْ شَبِّ صَلَوَاتِی رَا كَهْدِ حَضْرَتِ
امام زین العابدین ۳ در هر روز شعبان در وقت زوال و در شب نیمه شعبان
در اعمال مشترکه شعبان خواهد آمد و سیل ابن طاووس ۳ در کتاب
اقبال از کیل ابن زیاد آورده که شسته بودم در خدمت مولای
خود حضرت امیر المؤمنین ۳ در مسجد بصره و با او بودم در جماعتی از
اصحاب پس عرض کردند بعضی از آنها از معنی قول خدا لَقَدْ
فِيهَا كُفْرٌ قُلُّ كُلٍّ اَمْرٌ حَكِيمٌ آنحضرت ۳ فرمودند که آن شب نصف شعبان
است و فرمودند که نیست بنده که احیا کند آن شب را بخواند دعای خضر را
مگر آنکه مستجاب میشود دعای او و چون از آنجا آنحضرت ۳ برگشتند شب
نجدت آنحضرت رقم فرمودند که کجا آمدی ای کیل ۳ عرض کردم که
یا امیر المؤمنین ۳ دعای خضر را میخواهم فرمودند که بیشین ای کیل
چون حفظ نمایی این دعا را پس بخوان در هر شب جمعه یک مرتبه
هر ماه یک مرتبه یا در هر سال یک مرتبه یا در عمر خود یک
مرتبه که کفایت شود دشمنان از تو شود و یارے کرده شود

[illegible]

شَكَرَكَ وَأَنَّ تَكْلِيمِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤلاً
 خَافِعِ مُتَدَلِّ خَاشِعِ أَنْ تُسَاحِتَنِي وَتُرَحِّسَنِي وَتَجْعَلَنِي نَبِيكَ
 تَاضِيقاً لِقَارِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعاً لِلَّهِمَّ وَأَسْأَلُكَ سُؤلاً
 مِنْ شِدَّةِ فَاقَتِهِ وَأَنْزِلْ بِكَ عِنْدَ الشَّدَائِدِ حَاجَتَهُ وَعِظْهُ
 فِيمَا عِنْدَكَ رَغْبَتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ سُلْطَانُكَ وَعَلَامَتُكَ وَخَفِيَ
 مَكْرُكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ وَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَبَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يَكُنِ الْفِرَارُ
 مِنْ جُودِ مَتْلُوكِ اللَّهِمَّ لَا أَجِدُ لِدُنُوبِي غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَاتِرًا وَلَا لَشَيْءٍ
 مِنْ عَمَلِي قَبِيحٍ بِالْحَسَنِ مَبْدِلَ لَاغْيَرِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّأتُ بِجَهْلِي سَكَنْتُ إِلَى قُدْرَتِكَ
 ذِكْرَكَ إِنِّي ذَمَمْتُكَ عَلَى اللَّهِمَّ مَوْلَايَ كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ قَابِ
 مِنْ الْبَلَاءِ أَقْلَتَهُ وَكَمْ مِنْ عِشَاءٍ وَقَيْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُورٍ دَفَعْتَهُ
 وَكَمْ مِنْ شَاءٍ جَمَلِ السُّتِ أَهْلَكَ لَشَرَّتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ بَلَاءِي
 وَأَفْرَطَ سُوءُ حَالِي وَتَصَرْتُ بِإِعْمَالِي وَقَعَدْتُ بِإِعْثَالِي وَ
 حَبَسَنِي عَنْ نَفْعٍ بُعْدًا مَالِي وَخَدَعَنِي الدُّنْيَا بِغُرُوبِهَا وَفَنِي
 بِخِيَانَتِهَا وَمِطَانِي يَا سَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْبُبَ
 عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَقْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا أَظْلَمْتُ
 عَلَيْكَ مِنْ سِرِّي وَلَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتَهُ فِي خَلَوَاتِي

مِنْ شَوْءٍ فَعَلَيْكَ وَلَا سَاءَ لِي وَدَقَامَ لِقَائِي بِهَا لَوْ تَسْتَعِزُّ بِغَفْلَتِي
 يَا اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ الْكَثِيرَةِ وَفَاوَعَلَيْكَ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ
 طَوَّلُوا يَا إِلَهِي وَرَبِّي مِنْ لِحْزَانِكَ أَسْأَلُكَ كَشْفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ
 فِي أَمْرِي يَا إِلَهِي وَمَوْلَايَ أَجْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا لَتَبْعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي
 يَا أَحَدُوسَ فِيهِ مِنْ تَرْبِيَّتِي عَدُوٌّ فَعَرَفْتُ بِمَا أَهْوَايَ
 وَأَسْعَدَكَ عَلَى ذَلِكَ الْقَضَاءُ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَى مَنْ
 ذَكَرْتُكَ بَعْضَ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَمْرِكَ فَلَكَ الْحَمْدُ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ جَمِيعِ ذَلِكَ وَالْحَمْدُ لِي فِي مَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالْحَمْدُ
 حُكْمِكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدْ آتَيْتَنِي يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي
 عَلَى نَفْسِي مُعَذِّبًا أَنَا وَمَا مِنْكَ رَأْسُ تَقْبِيلٍ لِمُسْتَغْفِرٍ أَسْأَلُكَ بِمَا مَعِيَ
 مَدْعِيًا مُعْرِفًا لَا أَجِدُ مَعْرَفَةً مَا كَانَ مِنِّي وَلَا مَفْرَعًا أَوَّجَّهَ إِلَيْهِ
 فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُنْدِي وَلَا دُخَالِكَ أَيَّامِي فِي سَعَةِ
 مِنْ رَحْمَتِكَ يَا اللَّهُمَّ فَأَقْبِلْ عَذْرَتِي وَارْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي
 وَفَلْنِي مِنْ شِدَّةِ قَنَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَسِرْفَةَ
 جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَّلَ خَلْقِي وَذِكْرِي تَرْبِيَّتِي وَرَبِّي
 وَتَغْلِيَّتِي هَبْنِي لِابْتِدَالِ كَرَمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ يَا إِلَهِي وَالْحَمْدُ
 سَيِّدِي وَرَبِّي أَتَرَاكَ مُعَذِّبِي بِبَارِكٍ بَعْدَ حَيْدِكَ وَبَعْدَ

مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهُمْ بِهِ
 لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَاعْتَقَدَ صَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ
 وَبَعْدَ صِدْقِ اعْتِرَافِي وَكَدْعَائِي خَاضِعًا لِرُؤُوسِ بِلَدِكَ
 يَهْمَاتُ أَنْتَ الْكَرِيمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَيْبَتِهِ أَوْ تَبْقِدَ مِنْ
 أَدْنَيْتِهِ أَوْ تُشَرِّدَ مِنْ أَوْبَتِهِ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مَنْ كَفَيْتَهُ
 وَرَحِمْتَهُ وَلَيْتَ شِعْرِي يَا سَيِّدِي وَالْهَى وَمَوْلَايَ السُّلْطَانِ
 النَّارِ عَلَى وَجْهِ خَرَّتْ لِعَظَمَتِكَ سَاجِدَةٌ وَعَلَى السُّنَنِ نَطَقْتُ
 بِتَوْحِيدِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَا دَحَاهُ وَعَلَى قُلُوبِي اعْتَرَفْتُ
 بِأَهْلِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَى ضَمَائِرِي حَوَّثْتُ مِنَ الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَ
 خَاشِعَةً وَعَلَى اجْوَارِي سَعَتْ إِلَى أَوْطَانِ تَعَبِيدِكَ طَائِعَةً وَ
 أَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ مُذْنِعَةً مَا هَلَكَنَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا أَخْبَرْنَا
 بِفَضْلِكَ عَنْكَ يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ
 الدُّنْيَا وَعَقُوبَاتِهَا وَمَا يَجْرِي فِيهَا مِنَ الْمَكَارِهِ عَلَى أَهْلِهَا
 عَلَى أَنَّ ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرٌ وَقَلِيلٌ مَكْلَةٌ يَصِيرُ بَقَاءُ قَصِيرٍ
 مَدَّةً نَهْ فَلَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْآخِرَةِ وَحَلِيلِي وَقُوعِ الْمَكَارِهِ
 فِيهَا وَهُوَ بَلَاءٌ تَطُولُ مَدَّتُهُ وَيَدُومُ مَقَامُهُ وَلَا يَخَفُّ
 عَنْ أَهْلِهِ لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَنْ غَضَبِكَ وَأَنْتِ قَامِي

وَهَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
فَلَيْفَ بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْبَلِيدُ
يَا إِلَهِي الْمُسْتَكَاتِي يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي
الْأُمُورِ إِلَهِي أَسْتَكُو وَمِنْهَا أَضَيُّهُ
وَسَيِّدِي الْعَذَابِ وَسَيِّدِي أَوَّلِ طُولِ الْبَلَاءِ وَمُصَدِّقِي
صِدْقِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمَعْتِ
بَيْنَ أَهْلِ بِلَادِكَ وَفَرَّقْتِ بَيْنَ وَدَيْنِ أَحِبَّائِكَ
فَصَبِّرْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَسِرِّي
عَلَى عَذَابِكَ فَلَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَهَكُنِي
مَعَكَ عَلَى خَيْرِنَاكِ فَلَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ
وَكَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَنْكَ فَصَبِّرْنِي يَا
سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا لَنْ تَرَكْتَنِي نَاطِقًا
تَضَعُ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا صَحْبَةً الْأَمِلِينَ وَالْأَصْرَحِينَ
بَيْنَ صَرَاحِ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَالْأَتَكِلِينَ عَلَيْكَ بِكَلَاءِ
مُؤَيَّدِينَ وَلَا نَادِيَنَّكَ آتِينَ كُنْتُ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
بِغَايَةِ أَمَالِ الْغَارِفِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا
مَلِكَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتِرَاكِ

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ قِيَامَ صَوْتِ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجِدٍ
قِيَامًا خَالِفَتِهِ وَذَاتَ طَعْمٍ عَذَائِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحَسْبُكَ بَيْنَ الْمَلِكِ وَالْمَلِكِ
بِحَمْدِهِ وَجَرِيَّتِهِ وَهُوَ يَخْبِرُ إِلَيْكَ ضَجِيرَ مَوْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَنَادٍ
بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَتَبْتَغِي إِلَيْكَ بِرُكُوبِ نَيْتِكَ بِأَمْرِكَ
فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ
وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَوَلَّى لِمِثْلِهِ النَّارَ وَهُوَ بِأَمْرِكَ
فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ يَجْرِي لَهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ
صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَلِ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ
ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّغَلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ
تَرْجُرُهُ زَبَانَتُهَا وَهُوَ يَنَادِيكَ يَا رَبِّهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
عَيْقِهِ مِنْهَا فَتُزَكِّيهِ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَا لِكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا
الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلُهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ
مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَيَا لِبَقَائِنِ اقْطَعُوا وَلَا مَا حَكَمْتَ بِهِ
مِنْ تَعْدِيْبٍ جُلْحِدِيْلِكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ إِخْلَادٍ مُفَانِدِيْلِكَ
لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَطَافَا نَتِكَ لَا حَدَّ قِيَامًا مُقَرَّرًا
وَلَا مَقَامًا لِيَكُنَّكَ نَقْدًا سِتِّ أَسْمَاؤِكَ أَفْسَمْتَ
أَنْ تَمْلَأَ هَا مِنْ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ

أَجْمَعِينَ وَأَنْ تَخْلُدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
 خَلَقْتَ مَبْنَدِيَّاءَ وَتَطَوَّلْتَ بِأَلَا نِعَامَ مُتَكَرِّمًا أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا
 تَمَنَّى كَانَ فِئَاسِقًا لَّا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ
 بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَبِالْقُضِيَّةِ الَّتِي خَتَمْتَهَا وَبِحُكْمَتِهَا وَغَلَبَتِ
 بِهَا عَلَيْهَا أَجْرُ نَبِيَّهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرُ مَنَّهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ
 أَسْرَفْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَتَمْتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ
 أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِأَثْبَاتِهَا الْكِرَامَ الْكَاتِبِينَ
 الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُرُودًا عَلَى
 مَعْرَاجِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِي وَالشَّاهِدَ
 لِمَا خَفِيَ عَنِّي وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتُهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتُهُ وَ
 أَنْ تُؤْتِيَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُهُ أَوْ أَحْسَنَ تَفْضُلِهِ أَوْ
 تَكْفُرُهُ أَوْ رِيَاءِي تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبِي تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَايَايَ
 تَسْلُكُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
 وَمَالِكِي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَّتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي وَمُسْكِنِي
 يَا خَيْرَ الْبُقَرَى وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ

أَنفَارِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ
 مَعْمُورَةً وَتَجِدَ مَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً
 حَتَّى تَكُونَ أَخْطَابِي وَأَوْسَادِي كُلُّهَا وَرِزْكَ وَاحِدًا وَ
 حَالِي فِي خِدْمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ
 مَعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ شَكُوتُ أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 قَرِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي وَاشْدُدْ عَلَى لَعْنَتِي جَوَارِحِي
 وَهَبْ لِي الْجِدَّةَ فِي خَشْيَتِكَ وَالِدَّامَ فِي الْإِرْتِصَالِ
 بِخِدْمَتِكَ حَتَّى أَسُوحَ إِلَيْكَ فِي مِيَادِينِ السَّابِقِينَ وَ
 أَسُوحَ إِلَيْكَ فِي الْمُبَادِرِينَ وَأَشْتَاكَ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمَشَاقِقِينَ
 وَأَذْنُوكَ دُنُو الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافَكَ خَافَةَ الْمُقْبِلِينَ
 وَاجْتَمِعَ فِي جَوَارِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَ فِي
 يَسُوعٍ فَارْدَةً وَمَنْ كَادَ فِي فِكْدَةٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبِيهِمْ مَنَازِلَةً مِنْكَ وَأَخْصِي
 زُلْفَةً لَدُنْكَ فَإِنَّهُ لَا يُنَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجُدْ لِي
 بِجُودِكَ وَأَعْطِنِي عَلَى عَمَلِكَ وَاحْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ
 لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي حُبِّكَ مَيِّمًا وَمَنْ عَلَى حُجْسِ
 إِحْيَايَتِكَ وَأَقْلِبْ عَنِّي وَعَنْ رَجَائِي وَاعْفِرْ لِي رَجَائِي فَإِنَّكَ

عَمَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدَعَائِكَ
 تَهْتَمُّ الْأَحْيَاءُ بِكَ يَا رَبِّ تَصَلَّبْتَ وَتَجَبَّيْتُ
 يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي
 يَا رَبِّ بَلِّغْنِي مَنَآيَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ رَحْمَاتِي
 يَا رَبِّ شَرِّ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ أَعْدَائِي نِعِ الرَّضَا غَفْرًا لِمَنْ
 لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ فَاعِلٌ لِمَا تَشَاءُ يَا مَنْ
 يَهْدِي دَوَائِي وَذِيكَ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى يَا رَحِيمُ مَنْ
 تَأْسَى مَالُهُ الرَّحْبَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ يَا سَابِغَ النِّعَمِ
 يَا دَائِعَ النِّعَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا
 يُعْلَمُ عَلَيْهِ الْقَدْرُ وَالْمُحَمَّدُ وَافِعٌ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَالْآئِمَّةِ الْمَيَامِينِ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا
 علامه مجلسی نوشته که از حضرت صادق علیه منقول است
 که روزه بدار نیمه ماه شعبان را و در شب نیمه آن غسل کنی که باعث
 تخفیف گناہان شما باشد و رحمت الهی شما را در یابد و از حلقه اعمال
 این شب زیارت امام حسین علی است و از حضرت امام زین العابدین
 منقول است که هر که خوابد با وضو کند روح صد و سست و چهار
 هزار پیغمبر پس زیارت کند حضرت امام حسین را و در شب نصف شعبان

زیرا که ملائکه و پیبران درین شب از خدا رخصت می طلبند که زیارت
 آنحضرت بپایند و رخصت می یابند پس خوشحال کسی که این بزرگواران
 با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولو العزم نوع و ابراهیم و یحیی
 و عیسی و محمد که بعثت گردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنیان و آدمیان
 و آنحضرت صادق منقول است که در شب نیمه شعبان می آمرزند جمیع
 گناهان کسی را که زیارت آنحضرت کند در آن شب اقل زیارت آنحضرت
 است که بیامد بایچه سخن کشاده در آید بجانب راست آسمان و بجانب
 چپ و بیالای سر نظر کند پس بآنکشت اشاره بجانب راست قبله کند
 و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا اَبَا عَبْدِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَنِي
 رَسُولِ اللَّهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 و اگر زیارت مبسوطه و زیارت سائر شده از زیارت حضرت علی بن حسین
 بعمل آورد بهتر است و این زیارات در ماه حجب مذکور شدند این باب
 از حضرت امام حسن مجتبی روایت کرده که جبریل بر حضرت رسول خدا
 نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت
 نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه بگوید
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
 سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ

الْعَظِيمُ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُكَ غَيْرُكَ يَا عَظِيمُ پس هر که این عمل را
بجا آورد و بخون حق تعالی از و هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن گناه
در نامه عمل و بنویسد و بخون کند از پیر و مادرش هفتاد و هزار گناه را و
صاحب روضه الاذکار نوشته که سنت است در این شب سه مرتبه
سوره یس خواندن یکے بجهت وسعت رزق و دوم بجهت مزید عیش و

بجهت مغفرت و بعد از هر مرتبه این دعا بخواند **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ كَتَبْتُ اسْمِي فِي دِيْوَانِ السَّعَادَةِ
فَلَكَ الْحَمْدُ وَكَالشُّكْرُ وَإِنْ كُنْتُ كَتَبْتُ اسْمِي فِي
دِيْوَانِ الْأَشْقِيَاءِ فَافْحْهُ وَأَتَيْتُهُ فِي دِيْوَانِ السَّعَادَةِ فَإِنَّكَ
تَجْعَلُهُ مَا تَشَاءُ وَتُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ شَبَّانُ**

سید ابن طاووس رح در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه م آورده
که هر که بگذارد در شب شانزدهم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد پانزده مرتبه بدرستی که خداے
تعالی بمن فرمود که هر که بگذارد این نماز را عطا می کنم با دو مانده چیز یک
عطا کرده ام آنرا پیغمبرے و نبامی کند خداے تعالی از برای او
نماز قصر در بهشت **هفدهم** سید ابن طاووس از ائمه
مقدمه در کتاب مذکور از آن حضرت م آورده که هر که بگذارد در شب هفدهم

سید ابن طاووس

سید ابن طاووس

اشبان و رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد و بقا رکعت
 و چون از نماز فارغ شود استغفار کند بنقصد و مرتبه بر زمین بخیزد و از جای خود
 نماند که بیاورد خداے تعالیٰ او را و نوشته نمی شود و بر او هیچ گناهی
 شب هجدهم سید ابن طاووس رحمه الله در کتاب اقبال
 از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب هجدهم شعبان ده رکعت
 نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل هو الله احد و
 مرتبه بر می آرد خداے تعالیٰ بر او هر حاجتی را که طلب کند
 در آن شب و اگر شقی باشد سعید میکند او را و اگر پیروز آن
 سال میرد شهید شد شب نوزدهم سید ابن طاووس در کتاب
 مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب نوزدهم شعبان ده رکعت
 نماز و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل اللهم مالك
 الملك تؤتي الملك من تشاء وتزعج الملك ممن
 تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بيدك الخير
 انك على كل شيء قدير تؤتي في الليل في النهار و تؤتي في
 النهار في الليل و تخرج الحي من الميت و تخرج الميت
 من الحي و توزق من تشاء بغیر حساب پنج مرتبه می آموزد
 حق تعالیٰ جمیع گناہان گذشته و آینده او را قبول می کند هر نماز را که

در شب هجدهم

در شب نوزدهم

بخواند

بعد از آن بگذارد و اگر خیاچی باشد پروا دارد و اگر نشی می آورد آن ملاک
 نشی شب بسمت سید این طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت
 آورده که هر که بگذارد و شب بسمت شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و اذا جاز نظر شد یا نزده مرتبه قسم ندانے که
 است مرا بر استی به پیغمبر که نبی آید از دنیا تا آنکه به بیند
 مراد خواب می بیند جای خود را در بهشت و محشور می شود با گریان دیگر کتاب
 و بسمت سید این طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت آورده که هر که بگذارد
 بسمت یکم شعبان بهشت رکعت نماز و بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب و
 قل هو الله احد و معوذتین رانی اولی سید خداے تعالی از برای او بعد از گمان
 آسمان حسات را و بلند می کند از برای او بعد از آن دعا را بخواند و بعد از آنها
 کتاب این را شب بسمت و دوم سید این طاووس در کتاب مذکور از آن
 حضرت آورده که هر که بگذارد و شب بسمت و دوم شعبان دو رکعت نماز و بخواند
 در هر رکعت فاتحه الکتاب یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون یک مرتبه و قل هو الله احد
 یا نزده مرتبه سید خداے تعالی نام او را در نامهای راست گو یان می آید
 روز قیامت در زمره پیغمبران خواهد بود در ستر خداے تعالی شب بسمت سید
 این طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت آورده که هر که بگذارد و شب بسمت سید
 سی رکعت نماز و بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب یک مرتبه و اذا زلزلت الارض یک مرتبه

دوریگرداند خداے تعالیٰ از دل او کینه و خیانت را شنب لبست
 و چہارم سید ابن طاووس ۷ در کتاب مذکور از آنحضرت ۸ آورده کہ ہر کہ
 بگذارد در شب لبست و چہارم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت
 فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و اذا جاء نصر اللہ والفتح وہ مرتبہ آنرا و اگر داند خداے
 تعالیٰ اور از آتش و نجات و ہزار عذاب قبر شب لبست و چہارم
 سید ابن طاووس ۷ در کتاب مذکور از آنحضرت ۸ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 لبست و چہارم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب
 اللہم انکاکثر اعطانی کند خداے تعالیٰ با و ثواب جماعتی کہ از ہر
 و نہی از منکر می کنند و ثواب ہفتاد و بیخیم شب لبست و ششم
 ابن طاووس ۷ در کتاب مذکور از آنحضرت ۸ آورده کہ ہر کہ بگذارد در شب
 شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و اگر
 الرسول وہ مرتبہ عافیت می بخشد اور خداے تعالیٰ از آفتماے دنیا
 و آخرت و عطای می کند اور اشش نور در روز قیامت شب لبست
 و ہفتم سید ابن طاووس ۷ رحمہ اللہ در کتاب مذکور از آنحضرت ۸ آورده
 کہ ہر کہ بگذارد در شب لبست و ہفتم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعت
 فاتحۃ الکتاب یک مرتبہ و سبحان ربک الاعلیٰ وہ مرتبہ می نویسد خداے تعالیٰ
 از برائے او ہزار ہزار حسنہ را و میسکند از ہزار ہزار گناہ را و بلند میکند از ہزار

هزار و چارادوی پو شاندا و اما جمعی از نو مشتب لبست و هشتقم سید
 بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب لبست
 بنم شعبان چهار رکعت نماز و بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب قل یواشع
 و معوذتین را مبعوث می کند خداے تعالیٰ او را از قبر در حال تنگی روی او
 سال ماه شب چهارده باشد و در وی کند از و موهل های روز قیامت است شب
 لبست و انهم سید ابن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب لبست و نهم شعبان ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعت
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و اللهم التکاثره مرتبه و معوذتین ده مرتبه
 قل یواشع احد ده مرتبه عطا می کند او را خداے تعالیٰ ثواب
 چهار کنگدان و سنگین می گرداند تران و کس عمل و را و سبب سکین
 بر حساب او میگذرد بر صراط مانند برق درخشنده شب سیام سید ابن
 طاووس حمد الله در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب سیام
 شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب و ده مرتبه سبح اسم ربک
 الاعلیٰ چون از نماز فارغ شود صلوات بفرستد صد مرتبه قسم ندائے که
 مبعوث کرده است مرا به راستی به پیغمبر که خداے تعالیٰ بلند می کند از
 راس او هزار هزار شهراد و بهشت نعیم و اگر جمیع شوند اهل آسمان با زمین
 پیروزان ثواب گذارنده این نماز هر آنکه عاجز آید و بر می آرد

خدای تعالیٰ از برای او هزار حاجت اعمال مشترکه ایام
 شعبان شیخ طوسی رحمه الله و کتاب صبح مستحجاب آورده که حضرت
 امام زین العابدین علیه السلام دعای فرمودند در وقت زوال هر روز از شعبان
 و در شب نیمه آن این صلوات اللهم صل علی محمد و آل محمد شجرة
 النبوة و موضع الرسالة و مختلف الملائكة و معدن العلم و
 أهل بیت الوحي اللهم صل علی محمد و آل محمد الفلك الجاری فی
 البحر الغامرة یا من من ربها و یغرق من ترکها المتقدّم
 لهم مارق و المتأخّر عنهم زاهق و اللازم لهم لاحق اللهم
 صل علی محمد و آل محمد کف لحصین و غیاث المضطرب
 المستلکین و ملجأ الهاربین و منجی الخائفین و عصمة
 المعتصمین اللهم صل علی محمد و آل محمد صلوة کثیرة
 طيبة تكون لهم رضا و یحی محمد و آل محمد آة قضاء
 یجول منک و قوّة یارب العالمین اللهم صل علی محمد
 و آل محمد الطیبین اکبرار الاخیار الذین اوجب
 لهم حقوقهم و موّد نهم و فرحت طاعتهم و ولائهم
 اللهم صل علی محمد و آل محمد و اعمر قلبي
 بطاعتك و لا تخزني بمعصيتك و ارزقني مواساة

مِنْ قُدْرَتِكَ عَلَيْهِ مِنْ رِزْقِكَ بِمَا وَسَعَتْ عَلَى مَنْ
 تَحْتَ يَدِكَ وَنَشَرْتَ عَلَى مَنْ عَدَلَ لَكَ وَأَحْيَيْتَنِي تَحْتَ
 يَدِكَ وَهَذَا اسْمُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ شُعْبَانَ الَّذِي
 خَلَقْتَهُ مِنْكَ يَا الرَّحْمَنُ وَالرَّضْوَانِ الَّذِي كَانَ رَسُولَ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَ أَبِ فِي صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ فِي اللَّيْلِ
 بِمَا يَكُونُ مِنْكَ فِي أَلَامِهِ وَأَعْظَامِهِ إِلَى فَحْلِ
 صِيَامِهِ اللَّهُمَّ فَأَعِزَّنَا عَلَى الْإِسْتِثْنَانِ لِسُنَّتِهِ فِيهِ
 بِتَبِيلِ الشَّفَاعَةِ لَدَيْهِ اللَّهُمَّ فَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا
 مُسْتَقِيمًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَرْتَبًا وَاجْعَلْ لِي مُتَّبِعًا حَتَّى
 أَتَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ ذُنُوبِي قَاضِيًا قَدْ
 كُفِّرْتَ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةُ وَالرَّضْوَانُ وَأَنْزَلْتَنِي ذَا سِرٍّ
 تَقَارِي وَفَحْلَ الْأَخْيَارِ وَهَرِيسَ لَيْسَتُكَ دَرَجَتِي وَشَامَ دَرَجَةِ شُعْبَانَ
 بِمَا بَخَّوْا مِنْ مَآثِرِ اللَّهِ تَوَجَّهًا إِلَى اللَّهِ مَآثِرًا اللَّهُ
 تَعَالَى إِلَهُ مَآثِرِ اللَّهِ إِسْتِثْنَانَهُ لِلَّهِ مَآثِرًا اللَّهُ تَضَرَّعًا
 إِلَى اللَّهِ مَآثِرًا اللَّهُ تَعَالَى إِلَهُ مَآثِرًا اللَّهُ تَلَطَّفًا لِلَّهِ مَآثِرًا
 سَفَانَةً بِاللَّهِ مَآثِرًا اللَّهُ إِسْتِثْنَانَهُ بِاللَّهِ مَآثِرًا اللَّهُ لَأَحْوَلُ
 بِالْقُوَّةِ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ أَعْمَالٍ وَزَالِبِينَ بِأَيِّ خَيْرٍ

صاحب روضه
 ورواه عن فضيل بن

از حضرت صادق ع منقول است که هر که روز اول ماه شعبان را روزه
 دارد و پشت بر او واجب گردد البته و از حضرت امام رضا ع منقول است
 استحباب روزه سه روز اول و سه روز میان و سه روز آخر ماه و شیخ مفید
 آورده که در روز سیم شعبان در سال چهار از هجرت حضرت امام حسین ع متولد
 شدند و شیخ طوسی روایتی نقل کرده است که روز ولادت سید الشهدا ع در
 پنجم این ماه است هرگاه احتیاطاً عمل در سیم یا خصوصاً زیارت
 آن حضرت درین روز سیم بجا آورند بهتر است و نیز شیخ بسند معتبر از
 حضرت صادق ع روایت کرده است که حضرت امیر المومنین ع در شب پنجم ماه
 شعبان متولد شده اند اگر چه خلافت مشهور است چنانچه در ماه حشر کوفه شدند
 اما بر وفق این روایت اگر روزه زیارت سایر اعمال خیر درین روز بعمل
 آورند مناسب است و اعمال ایام البیض ماه شعبان آنی سیزدهم و
 چهاردهم و پانزدهم چنانچه در اعمال ماه حشر مذکور شد بعمل آید و از حضرت
 امام رضا ع منقول است که در رقیه این ماه و در جمعه آخر استغفار بسیار کن
 و از مظالم بیرون آئی و از خدا ترس و کنیه مومنین را از دل بیرون کن
 و روزه این ماه را وصل کن به ماه رمضان و بسیار بخوان درین ایام
 این دعا اللهم ان تکون غفرت لنا فیما
 مکنا من شعبان فاغفر لنا فیما بقی منه

فصل سوم در احکام کسوف و خسوف و فضائل ماه مبارک
 رمضان و مسائل ضروری و اعمال آن بدانکه هر سال که در ماه
 رمضان المبارک آفتاب بگیرد و مردمان مملکت پادشاه فارس اطاعت
 کنند و مردم را بر عرب غلبه عظیم بهم رسد پس ایشان بر مردم غالب
 شوند و غنیمت بسیار از ایشان بگیرند و اما آنرا ماه گرفتن پس هر سال که
 در شهر رمضان ماه بگیرد در بلاد جبل سرساخت شود و باران و برق بسیار
 باشد و در زمین فارس درندگان بمرسند و در شهرها مگس نان اطفال بسیار
 بمرد فضائل ماه کار رمضان در مسائل از جناب امیر المومنین علیه السلام
 منقول است که رسول خدا صلی الله علیه و آله میفرمود یا ایها الناس تحقیق که
 بر شما ماهی رسیده است که پر است از برکت و رحمت و مغفرت و
 دماهی است افضلترین ماهها و روزش بهترین روزها و شبش عمد
 ترین شبها و ساعتش نیکوترین ساعتها و ماهیست که شما با همان خدا صید
 و فتن شما تسبیح خواب شما عبادت و عمل شما مقبول و دعا و شهادت شما
 است پس سوال کنید از معبود خود و صدق نیست و بصفای قلب که توفیق
 دهد شمار برای روزه گرفتن و تلاوت قرآن تحقیق که شقی کسی است که از
 رحمت خدا درین ماه بزرگ محروم ماند و یاد کنید بگرشنگی و تشنگی خود و مادرین
 اگر تشنگی روز قیامت را و بفقرا و مسکینان خود و تصدق کنید و بپرستار

پیران خود را در رحم کنید بر خوردن خود و بر اقارب و اعزرا رفت و نشستن
 کنید و زبان و چشم و گوش خود را محفوظ دارید از منہیات شرعیہ و توبہ کنید از
 گناہان خود و دعا طلب کنید از حق تعالی با اوقات نماز بجای آن چرا که درین
 اوقات معبود بر حق نظر رحمت بر بندگان میفرماید پس فوراً مستجاب میشود و آگاه
 باشید که نفسهای شما گرد گردای شماست پس بر آوردید نفس خود را با استغفار
 و پشتمای شما گرانبار است از عمل بد شما پس یک کنید بطول سجود و بدانید که اولتقا
 قسم خورده است بعزت خود آنیکه هرگز عذاب نخواهم کرد بر نماز گذاران بندگان
 و سجد کنندگان و نخواهد ترسانید بر روز قیامت از آتش جهنم ایها الناس
 کسیکه از شما افطار نماید مومن روزه دارد و درین ماه توبه و ایش اینست که
 یک بنده در راه خدا آزاد کرده و گناہان گذشته آمرزیده شوند پس عرض
 کرد کسی یا رسول الله ما با قادنستم برین امر پس فرمود اگر چه یک جرعه
 آب باشد ایها الناس کسیکه درین ماه خلق خود را نیکو کند بر صراط باستانی
 بگذرد و روزی که قدمهای مردم لغزش کنند و کسیکه درین ماه بر غلام و
 کنیز خود تحقیق نماید و سختی نه کند بر روز قیامت حساب بر او آسان خواهد
 شد و هر که درین ماه شر خود را از مردم باز دارد حق تعالی غضب خود را
 در قیامت از او بانه دارد و هر که درین ماه یممی را گرامی دارد خدا او را
 در قیامت گرامی دارد و کسیکه درین ماه صلہ و احسان کند حق تعالی

بر روز قیامت بر او احسان کند و کسی که درین ماه قطع رحم کند حق تعالی ببرد
 قیامت از رحمت خود و در گرواند و کسی که درین ماه نماز سنت ادا کند بر اوست
 از آتش دوزخ بنویسد و کسی که درین ماه فرضیه ادا کند ثوابش برابر
 هفتاد فرضیه باشد و کسی که درین ماه بسیار صلوات فرستد بر من و آل من
 پل میزندش گران باشد بر وزیکه لپه های دیگران سبک باشند و هر که
 درین ماه یک آیه قرآن تلاوت کند ثواب ختم قرآن دارد و ایها الناس
 در ایام جنت درین ماه کشته اند پس سوال کنید از پروردگار خود که بر شما
 بنماید و در ایام دوزخ نبوده اند پس سئلت کنید از جناب باری عز و جل
 که کتاب پر شما و شیاطین درین ماه بغل و زنجیر بسته اند پس عرض کنید از اول تعالی
 یا بنار یا بر شما مسلط نکند پس حضرت امیر المومنین علیه السلام عرض کرد یا رسول الله
 افضلترین اعمال این ماه چیست پس فرمود آنحضرت که افضلترین اعمال
 پناه اجتناب از پیروی کردن از محرمات شرعی است پس گریست رسول خدا
 عرض کرد امیر المومنین که کدام چیز حضرت را بگریه آورد و فرمود که گریه می کنم
 باین سبب که شقی ترین اولین و آخرین درین ماه بر تو در حالت نماز
 ختن ضربتی خواهد زد که ریش تو از خون محض خواهد شد پس
 عرض کرد امیر المومنین که ای رسول خدا من دین و ایمانم سلامت
 خواهد ماند فرمود آنحضرت ایلی باز فرمود که ای علی هر که ترا قتل کرد مرا

قتل کرده و هر که بانو دشمنی کرد با من دشمنی کرد چرا که تو بنده نفس من هستی و منی و غلبه
 جانشین من هستی بر است من و خاک تو از خاک من است در المالی و مال
 از حسن بن علی علیهما السلام منقول است که شخصی از یهود پیش رسول خدا
 حاضر شده عرض کرد یا محمد ارشاد فرما بمن چه اوصوم سی روز بر است
 معین شده بخلاف است سابقه فرمود آنحضرت آدم و قتیله گندم
 تناول کرد تا سی روز اثرش در لطن مبارک شان باقی ماند باین سبب
 سی روزه معین شد و شب که میخیزند این تفضل و ترجم باری تعالی است یهودی
 عرض کرد که راست فرمودی ای محمد چنین است در تورات من پس یکدیگر در این
 روزه بدار و جزایش نیست که هفت خلعت باو عطا کرده میشود و اول آنست
 که گوشت صائم اگر عیاذا بالله از حرام پیدا شده است تحلیل میشود دوم
 از رحمت خدا نزد یک میشود و سیم روزه این ماه کفاره گناه حضرت آدم است
 چهارم سکرات موت بر او آسان گردد پنجم از تشنگی و گرسنگی روز قیامت محفوظ
 ماند ششم برأت از آتش دوزخ حاصل کند هفتم از سیوه های جنت سیر گردد
 یهودی عرض کرد که راست فرمودی شینه نفیید در محال پس از عبدالعزیز عباس
 بن عبدالمطلب آورده که شنیدم از رسول خدا تحقیق که جنت از ابتدا سال تا
 سال آینده آراسته کرده می شود و محض برای آمدن شهر رمضان پس
 هرگاه اول شب ماه رمضان می شود و هوای از زیر عرش می آید

که آتش هفتی است که بر گهای دختان و حلقه های دروازه جنت را حرکت
 میدهد پس آوازی پیدا میشود که مثل آن کسی نشنیده باشد حوریان از جنت
 بیرون می آیند و بر کنگرهای جنت می نشینند و اسکنند کدام را خواستگار
 از پروردگار عالم برای تزویج باز میگویند حوریان ای رضوان این کدام
 است جواب میدهد که ای حوریان این شب اول ماه رمضان است که درای
 جنت برای روزه داران است محمد صلی الله علیه و آله کشاده اند و پروردگار
 می فرماید که ای رضوان در هر روزی جنت را بکشاوی مالک دروازه های جنت را
 پند بر روی صائین است محمد و ای جبریل بر زمین فرود آ و شیاطین
 در غل و زنجیر بند و بیدار آنها در دریای عمیق تا بر است محمد فساد نکند
 و پروردگار عالم در هر شب این ماه سه مرتبه میگوید یا سائلی است که حاجت
 او را بر آورم آیا توبه کننده است که توبه اش را قبول کنم و کسی استغفار
 کننده است که پیام رزم او را و فرمود آن حضرت را تحقیق اولی و ثانی
 هزار هزار روزه وقت افطار صوم از آتش دوزخ آزاد می کند و هر گاه
 که شب جمعه و روز جمعه می آید در هر ساعت هزار هزار روزه آزاد میکند
 از آتش دوزخ و هر گاه که آخر روز ماه صیام میشود آزاد میکند و تعالی
 درین روز هر قدر که در تمامی این ماه آزاد کرده است در مالی آورده که
 سایر از امام جعفر صادق روایت کرده که جناب سول خدا صلی الله علیه و آله وسلم

هرگاه نظر لطافت لیلال رمضان میکرد متوجه میشد طوف مردم و میفرمود که
 ای گروه مسلمین هرگاه لیلال در رمضان نمایان شود شیاطین مقید میشوند
 و دروازهای آسمان و جنت گشاده گردند و دروازهای جهنم مسدود شوند
 و دعاستجاب میشود و او تعالی وقت افطار رسیده بار آزاو کند از آتش و فرشته
 و فرشته در هر شب ندا میکنند تا شوال آیا سائلی هست آیا استغفار کننده
 هست و در شب عید الفطر ندا میکنند که بیامید برای گرفتن اجر عبادت و نیکو
 کتاب مذکور از ابن عباس منقول است که شنیدم از رسول خدا که میفرمود
 اگر بدانید فضیلت ماه رمضان را البته زیاده مسکینید شکر خدا را هرگاه
 شب اول از ماه رمضان میشود او تعالی گناهای آن است من پوشیده یا ظاهر
 باشند می آمرزد و هزار هزار درجه بلند مسکیند و پنجاه شهر بنا مسکیند بر ایشان
 و روز دوم عوض هر قدم ثواب عبادت یکساله و ثواب عبادت بیست و
 ثواب روزه یکسال با و عطا میشود و روزه عطا کرده میشود و بعضی
 بدن یک قبه در بهشت از مروارید سفید که بالای آن قبه دوازده هزار
 مکان از نور و در زیر آن همچنین و در هر مکانی یک هزار تخت و بالای
 هر تخت حور جنت و با هر یکی هزار فرشته که همراه آن با هر یکی باشد و
 روز چهارم عنایت کرده میشود و در جنت خلد هفتاد هزار قصر و در هر قصری
 هفتاد هزار خانه و در هر خانه پنجاه هزار تخت و بر هر تختی حوری که بمقابل آن

یک هزار کینه که تنگ آن کنیزان بهتر باشند از تمام دنیا روز پنجم در جنت باوی
 هزار هزار کاسه که در هر کاسه شصت هزار الوان طعام که با هم دیگر شایسته
 روز ششم هزار هزار شهر مبارک اسلام عطا کرده میشود و در هر شهر یک هزار
 هزار مکان و در هر مکانی هزار هزار خانه و در هر خانه هزار تخت از
 طلای خالص و طول هر تخت یک هزار ذراع و بالای هر تخت حوری از
 حورالعین که گیسوی آن حوری هزار کمانه راسته باشند از مروارید و یاقوت
 و گیسو را صد کینه داشته باشند و در هفتم ثوابش این است که در جنت بهم
 ثواب چهل هزار شهید از چهل هزار صدیق عنایت کرده میشود و در هشتم ثواب
 عبادت شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد عطا کرده میشود و در نهم
 ثواب یک هزار عالم و یک هزار اعتکاف کننده و ثواب یک هزار آن
 کسان که ملازم تقوی باشند و در دهم ثواب بر آوردن بقا و نجات
 دارد و برای این صائم آفتاب و ماه تاب و ستارگان و چهار پایه با و طوبی
 در رنده با و سنگ و کلنج و هر خشک و تر و ماهیان دریا و بر کهای درختان
 بر استغفار میکنند و در یازدهم ثواب چهار حج و عمره که همراهی کرده باشد و
 ثواب هر عمره که همراه صدیقی و شهادتی کرده باشد و در دوازدهم ثواب شما
 سبیل بحیات و جنات مضاعفت میشوند و نوشته میشود و عوض هر حسنه هزار
 هزار حسنه روز سیزدهم ثواب عبادت اهل بک و مدینه عنایت کرده می شود

روز چهاردهم ثوابش اینست که گویا شملاقات کردید جناب آدم و نوح و
 ابراهیم و موسی و داود و سلیمان علیهم السلام را و گویا شماعبادت کردید
 همراه نبی تا دو صد سال روز پانزدهم برمی آرد و حاجت دین و دنیا از غیر عطا
 کرده میشود ثواب ایوب استغفار میکند برای شما حاملان عرش و عطا کرده
 میشود روز قیامت چهل نوزده از جانب راست و ده از جانب چپ و ده از
 پیش و ده از پس پشت روز شانزدهم هرگاه که شما از قبور خود برانگیخته خواهید
 شد و بر شما شصت حله های نوز باشد و بزاقه جنت سوار باشید و بفرستند
 شما ابری که سایه کند و محفوظ دارد از گرمی آن روز روز سیفیه هم میگردد پروردگار
 عالم آمرزیدم شمارا و آباء شمارا و مصائب و سختیهای روز قیامت از شما
 دور کردم روز هجدهم حکم میکند جبریل و میکائیل و اسرافیل و حاملان
 عرش و کروبیان را اینک استغفار کنند برای امت محمد تا سال آیند
 و عنایت کنند شمارا ثواب شهداء بدر روز نوزدهم نمی ماند ملکی در آسمان و
 زمین مگر اذن حاصل میکند از و تعالی برای زیارت قبور شما که هر روز می آیند
 و هدیه و شراب همراه ایشان میباشد روز بیستم میفرستد پروردگار عالم جانب شما
 بنقاد و هزار فرشته که حفاظت کنند شمارا از شر شیطان و جیم می نویسند بر
 شما عوصن هر روز که درین ماه گرفته اید ثواب روز هک یک صد سال پس
 در میان شما و آتش دوزخ خدنی حائل می شود و عنایت می کنند

شمار ان ثواب بتیج عرش و کرسی و نیز عنایت میکند ثواب آن شخص
 که توبت و زبور و انجیل و فرقان خوانده باشد و عینو سید برای شما نوشت
 هر چه ی که بازوی جبریل است ثواب عبادت یک سال عطا کرده خواهد
 شد و انفع تعداد هر آیه قرآنی هزار حرور است و یکم و سبع میکند و شمارا
 ما هزار فرسخ از ظلمت و وحشت قبلان میدهد و قبور شما مثل قبور شهدا
 در دایه شما مثل روئے یوسف بن یعقوب خواهد شد روز کسبت و دوم
 ملک الموت قبض روح شما مثل انبیاء خواهد کرد و از خوف نکرین و رنج
 و غم دنیا و عذاب آخرت محفوظ باشد روز کسبت و سوم شما با همراة انبیاء
 و صدیقین و شهدا از پل صراط عبور می کنید و ثواب این روز هفتین
 است گویا که همه تیمان امت ما را طعام داد وید و همه برهنه با را لباس
 عطا کرد و روز کسبت و چهارم از دنیا بیرون نمیرود تا آنکه مقام خود را
 در جنت نهیند و عطا کرده میشود هر یک روز و داران را ثواب
 هزار مریض و هزار سافر که در طاعت خدا سفر کرده باشند و نیز عطا
 میشود ثواب آزاد کردن هزار بنده از اولاد اسمعیل روز کسبت و پنجم
 بنامی فرایده حق تعالی زیر عرش هزار قبه بنزد رنگ که بالایش خیمه
 باشد از نور و ندای فرایده حق تعالی که او گروه جیب من بدستیکه
 منم خدا که شما و شما ها بنده ها و کنیز ها من هستم قیام کنید و رزق

قبه را و نیمه که زیر سایه عرش اند و اکل و شرب بر شما با گوشت و باران و
 و حزن بر شما نیست و است جیب من قسم بحزرت و جلال خود و شرف
 شمار بخت که اولین و آخرین آن تعجب خواهند کرد بر شما با و هر که از
 میگذازم بر سر شما با هزار تاج نورانی و هر آئینه سوار خواهم کرد شما با هزار
 نور که مهارش از نور باشد و در آن هزار هزار حلقه از طلا باشد و در هر حلقه
 ملکه باشد که بدست او ستون باشد از نور تا اینکه داخل حوض شود
 روز است و ششم نظر رحمت بر شما با می فرماید جناب ای عزیز ائمه و اولاد
 گناهان شمارا اگر چه پرویز مقتاد مرتبه غیبت و کذب و بهتان کرده باشد
 مگر اینکه خون ناحق و مال مردم بزد منه شما باشد روز است و هفتم
 چنان باشد که اعانت کردید شما هر مؤمن و مؤمنه را و لباس پوشانید
 هزار برهنه را و خدمت کردید هزار مستقیان را و تلاوت کردید هر کتاب
 آسمانی را روز است و هشتم و حجت خلعت هزار هزار شهر از نور و در حجت است
 هزار هزار مسکن از نقره و در حجت الفردوس هزار هزار شهر و در شهر
 هزار حجره و در حجت جلال هزار هزار منبر از مشک و در میان منبر هزار
 خانه از زعفران و در هر خانه هزار تخت از مروارید و یاقوت و بالای تخت
 حور و از حور العین عنایت می فرماید روز است و نهم عنایت می فرماید
 خداوند تعالی هزار هزار محله که در میان هر محله قبه باشد سفید و در میان قبه

از کافور سفید و بالائے هفت هزار فرس از سندس بنزد بالائی هر روز
 دهی که هفتاد و هلد و در هشتاد و هزار کیس و بر سر هر کیس و وزن بموارید
 و یا قوت باشد و کسی ام پس و قنیک روزی ام بداد و ماه را تمام
 کند می نویسد خدا کے تعالیٰ جهت هر روز که گذشت است بر
 شاتواب هزار شهید و هزار صدیق و می نویسد برائے شاعها و ت
 پنجاه هزار سال و می نویسد برائے شاعها جهت هر روز شاتواب روز
 دو هزار روز و بلند می نماید و رجالت شامو افق عدد آنچه بر کار از
 ریائے نیل روئیده اند و می نویسد برائے شاعها بر ارات از
 آتش روزخ و زود گذشتن بر صراط و امان از عذاب و رحمت
 و سیت مسمی بر بیان تار و ز قیامت کشاده نمی شود و کشاده نشود
 برائے هر زن و مرد صائم از امت محمد و ندائی کند و عنوان
 اے امت محمد شتابی کنید بسوی ریان و خباب سول خدا
 می فرماید ازین مروازه امت من داخل حشت خواهد شد پس کسی که
 گنا مش درین ماه آمرزیده نشده پس کی آمرزیده می شود و عدلت
 و غایت صوره محمد بن علی بن حسین با سناد خود از امام جعفر صادق
 از علت صوم سوال کرد پس فرمود چه درو کار عالم بر صوم را واجب گردانیده
 تا که امر او را می باشد زیرا که انصاف با اختیار خود در سنگی و تشنگی نمیکشد

تا بفقر ارحم کنند زیرا که غنی هرگاه اراده می کند چیزی را پس فوراً بپوشد
 پس دروگاه عالم صوم را بامید غنی واجب کرد تا برایشند هر روز غنی از غنی
 جوع و عطش واقف شده بفقر او مسا کین نظر لطف و رحم کند و نزد اراده
 از خباب صادق ۲ روایت کرده که برای هر شروز کوه است مذکوره بدین روایت
 و در حدیث صحیح از حضرت رسول خدام در جواب سوالهای
 محمد نوشته اند در علت روزه داشتن که از جهت آنست که بیا بدین شکلی
 و تشنگی را و بسبب آن نفس اماره ذلیل شود چون قوت او از شهوات
 است و متضرع شود و چون فرمان الهی بجا آورده است ثواب یابید
 و قرب الهی حاصل شود و عادت کند نفس اماره بر صبر و سنائی کند بختیهای آخرت
 چرا که شهوات از ناکل و شرع حاصل میشود و بسبب روزه تشنگی شهوت کم میگردد و تشنگی
 او باشد در دینا و دنیا باشد بر گرسنگی روز قیامت و در صوم
 علاوه فضیلت شرعی و مشروبات اخروی عتقا نیز فوائد عدیده یافته میشود
 یکی آنکه باعث انکسار شهوات نفسانی و ارتفاع از درجات بهیمیه
 بدرجات ملکیه میشود و دوم آنکه نسبت بامر اندک حال فقر را بیگر و در دنیا
 است که حضرت یوسف در ایام محنت و خشک سالی فاقه میکرد و حال ضعیف
 و نسا و رجال پیش نظرش پوده باشد و جناب ابی ایلمر المؤمنین میفرمود
 وَكَيْفَ أَتَّبِعُ وَخَوَّلِي لِحَبْلُونِ عَرَفِي يَنْهَى جَلُونَ سِيرَتِهِمْ وَانْجَالِي كَرُونَ

وین من گرت لایماند سیم سیکه باعث تحلیل مواد است ازین بسبب طبعی
 وین را باعث تنفیه بدن میدانند چهارم حساسیت عامه و خاصه و تقویت و تحلیلی
 وین را باعث می باشد پنجم نفس حساسیت و لذتی و سکنتی پیدا میشود که موجب خنوع
 و رقت عطر و جوع و سبب لال و جوع بخالق خودش میشود و بخیر و سیر است
 و شوق در وقت غش و جوع و لذت ذکر و شوق مناجات برگزیده و فاضلی حاجات
 که آنچه حال اگر سگی از جودت فکر و لذت ذکر و شوق مناجات برگزیده و فاضلی حاجات
 میباشد در وقت سیر میشود در بیان حقیقت عموم ملا احمد ارباب و بیانی آورده
 نوشته که روزه عبارت است از بازداشتن نفس از اقدام بر فطرت باغیت
 از طلوع صبح صاوق تا غروب شمس و پنهان در قرآن مجید یا ربی
 می فرماید کَلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ
 الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ حَتَّى تَسْلُمَ جِلْسِي رَمِ وَرَاحِ
 رشان نزول این آیه از حضرت امام محمد باقر آورده که فرموده آن حضرت
 که می فرماید اول تعامی که بخورید و بیاشامید تا ظاهر شود بیان
 سفید از زبان سیاه که بیان سفید صبح است و ظهورش صبح صاوق
 است حضرت فرمودند که این آیه جهت خوات بن خیمه بر او علیه السلام
 بن خیمه که در جنگ احد شش چوبه نازل شد و او از انصار بود و در
 کندن خندق کار میکرد و روزه میداشت و شب چیزی نخورد و
 بود و چنان بود که قبل از نزول این آیه اگر کسی بخوابی رفت

نخوردن بر او حرام بود و چون روز در خندق کار کرده بود و وقت شام بخانه آمد
 و گفت طعام دارید ایشان گفتند بخواب مرو تا طعاسی مهیا کنیم و کرد
 کرد از صنعت خوابش بر او ملهش گفتند خواب رفتی گفت بله و در خواب
 نخورد چون صبح شد و بکار خندق آمد کاری کرد و ساعت بساعت
 غش می کرد پس حضرت سید ابرار بر او گذشتند و دیدند که خیزد و
 دارد از حال او پرسیدند حال خود را با آنحضرت عرض نمود حق سبحان الله
 آن آیه را فرستاد که در تمام شب بخورید و بیاشامید تا غایب شود و چون
 اذان روز این حکم جاری شد در بیان مفطرات صوم
 و آن هفت چیز است اول دوم خوردن و آشامیدن معتاد یا غیر
 معتاد و مراد از اکل و شرب اینست که چیزی از خلق ضروری
 سویم جماع مراد از آن اینست که حشفه در قبل یا و بر آدمی یا غیر
 آدمی داخل شود چهارم استمنا و آن اینست که منی یا غیر جماع بر او
 بدست یا به بازی بزن و غیر آن پنجم عبارت از جلق ضروری و بر او
 باشد یا نه مثل آرد و غیره و مراد از جلق مخرج خاکی مجرای است و بعضی
 کتب که قید غلیظ نوشته اند مثل دروس و زبده و همیشه غلیظ نیست
 کتب که بار یافته اند شود چنانکه صاحب شرح حرر الله تعالی بآن
 فرموده که قید غلیظ از بعضی عبارات مستفاد می شود و همیشه مستفاد

ششم بخت عذاباتی مانند تا صبح صادق و قحطی که شب علم حیات
 شده باشد بختم اگر کسی جنب شود و بیدار شود و باز بخواب رود و بخت
 غل و بیدار شود و باز بخوابد تا اینکه بار سوم بخوابد تا صبح صادق درین
 مفطرات نهنگانه قضا و کفاره هر دو لازم است و کفاره ماه
 رمضان آزاد کردن بنده یا صوم شهرین مستأبعمین یا اطعام
 شصت مساکین است بعضی می گویند که درین هر سه کفاره اختیار
 دارد هر کدام را که خواهد بعمل آورد و بعضی می گویند که تریب واجب
 است یعنی اگر از آزاد کردن بنده مجبور باشد روزی دو ماه بگذرد
 گیرد و اگر ازین هم مجبور باشد اطعام کند و بعضی می گویند که اگر از حرام
 انظار کنند تمامی کفارات ثلثه بعمل آورد و جوابا اگر از حلال انظار کند
 یک کفاره واجب است مسئله در رفع یستن برخدا و رسول و ائمه
 علیهم السلام بر صائم و غیر آن حرام است و در باب صائم تا کیست باید
 وارد شده لاکن مذہب اشبه انیست که موجب قضا و کفاره نیست
 مسئله اتناس یعنی سرآب فرو بردن عمد بر صائم حرام است لاکن
 قضا و کفاره بر او واجب نیست کما صرح به المحقق القمی
 فی شرایع الاسلام و شمس الاول در کتاب وروس قائل به قضا و
 کفاره شده اند و نزد حقیقین قول احوط است مسئله حقه کردن

از شکی باشد که اصطلاح اطباء شیاف گویند جایز است مگر از شکی که
جائز نیست و موجب کفاره است مسئله عمداتی کردن موجب
قضا است نه کفاره و اگر از خود بیاید موجب قضا و کفاره نمی باشد
و جناب مفتی پیر محمد عباس صاحب مرحوم و مغفور منقذات را
اشعار جمع کرده اند و آن اینست

خوشا کسی که زده چیز کف نفس کند

برای روزی که اسلام را بدست بیاورد

ز اکل و شرب و جماع و زارتها و عنایه

ز تفرقه و حقنه بقا بر خباب است

بر این قیاس بود کذب بر خدا و رسول

که حرمت است برایش بغیر استثناء

و در مهلت امر قضا بدون کفاره واجب می شود و اول فطر را

بعمل آوردن پیش از رعایت کردن صبح صادق با وجود یک عمر

قدرت داشته باشد و نکند دویم افطار کردن بر قول مجرب

که صبح نشده است حال آنکه صبح شده باشد و این خود صائم بزرگوار

وقت قدرت داشته باشد سویم افطار کردن پیش از غروب

آفتاب بسبب تاریکی ابرو غیره که موهم در آمدن شب باشد چهارم

فروفتن آب در حلق بسبب مضغه که براسه شکل کرده باشد کبریا
 وضو کے واجب یا تطہیر وغیرہ پنجم دوبارہ خواب کردن جنب
 یا صبح ہر گاہ ارادہ غسل آشتہ باشد ششم نظر کردن بجانب
 یا محرم بشہوت کہ منی بیرون آید ہفتم افطار کردن بگفتہ کے کہ
 می گویند شب شدہ است بعد آن خلاف ظاہر شود مسئلہ
 اگر کسی بسبب مرض مضغه دوا کے کند پس فرورد و در حلقش
 روزہ اش باطل نمی شود و اگر بطریق عیبت کرده است قضا
 واجب است مسئلہ چیز کے کہ از بیخ دندان بیرون
 آید فروردش مبطل صوم است و اگر سہوا فرورد بیخ چیز
 نیت مسئلہ چیز کے کہ بغیر حلق فرورد سوائے حقنہ
 بچہ روان مثلاً بجهت زخم نیزہ وغیرہ کہ بر شکم رسد و سوراخے
 شود کہ بذریعہ آن چیز کے در شکم برود مبطل نیت مسئلہ
 از فروردن آب دہن و آب بینی تا وقتیکہ از دہن بیرون نیامد
 باشد روزہ باطل نمی شود اما رطوبت بالے کہ از دماغ بیاید اگر
 از القصد از مطلق فرورد مبطل است و اگر بدون قصد بخلق رود
 بیخ چیز واجب نیست مسئلہ اگر کسی صبح کند و در و منہش چیز
 از طعام باشد می باید کہ آنرا بیندازد و اگر عمد فرورد قضا و کفارہ ہر روز

در بیان کمالات روزه

در بیان مستحبات روزه

لازم است و اگر سهوا از خلق پائین شود هیچ چیز نیست که بر بیان
 مکروهات موقوف است سر کشیدن که در آن مشک باشد
 یا صبر باشد و دست بازی کردن و بوسه گرفتن زنان و خون بریدن
 آوردن که باعث ضعف شود مثل فصد و جاست و بجمام رفتن
 که موجب ضعف باشد و پوشیدن کلبه خاصا نرگس اما پوشیدن
 عطر مستحب و تحفه صائم است و حقه کردن از چیز خشک و غشی
 وزن را در آب نشستن و پاچه را تر کرده بر بدن نهادن اما خود
 بدن را تر کردن بآب هیچ مضائقه ندارد و کلام میبوده گفتن و
 خواندن شعر اگر چه حق باشد و چکانیدن دوائی در گوش و بینی
 که در خلق زود در بیان مستحبات بسیار خواندن و
 دعا و تسبیح و استغفار و صدقه و روزه و افطار کنانیدن و
 مسح حوزدن اگر چه یک جرعه آب باشد یا بگرم و بشیر و خرما افطار
 کردن و بر افطار نماز مغرب را مقدم داشتن افضل است اگر
 آنکه دیگران انتظار کشند یا آنکه گر سنگی و تشنگی بر او غالب باشد که مانع
 حضور قلب باشد در نماز که درین دو صورت افطار را مقدم داشتن
 بهتر است و در شب اول ماه رمضان پیش زن رفتن مستحب است
 و مسواک کردن بچوب خشک و در چوب تراختلاف است و احتیاط

نیز است در بیان شرائط روزه شرائط روزه چهار
 است در وجوب روزه بلوغ و عقل پس مجنون و دیوانه و پیش از بلوغ
 روزه واجب نیست و از حیض و نفاس پاک بودن و در سفر بودن
 که موجب قصر است اما کثیر السفر یا آنکه سفرش حرام باشد بر
 ایشان روزه گرفتن واجب است اما بر کافر روزه واجب
 است مگر صحیح نیست و صحت بدن بدون از مرض پس اگر
 مرض گمان کند که روزه مضر خواهد بود یا از گفته طبیب حاذق
 که از قطع حاصل شود روزه گرفتن درین هر دو صورت جایز
 نیست مسئله در صحت روزه نیز این شرائط معتبر اند الا بلوغ
 پس بطفل روزه واجب نیست اگر چه طاققت روزه داشته باشد
 لکن سنت است که او را عادت دهند بر روزه در سن نفث
 سالگی و سخت گیرند بر او و نه سالگی و روزه ایشان شرعاً واجب
 باشد و نیت سنت کنند مسئله نیت شرط است در روزه
 واجب و سنت در غیر ماه رمضان تعیین قسم روزه مکنند یعنی
 این روزه نیت یا نذر یا کفاره و غیره و وقت نیت از اول
 نیت تا صبح است در ماه رمضان و نذر معین پس اگر عمدتاً
 بکند تا اینکه صبح صادق هویدا شود و روزه اش باطل است

و اگر فراموش کند یا آنکه نداند که قوام ماه رمضان خواهد بود و پیش از
 زوال بیاوید همان وقت نیت کند و وقتش تا زوال است و اگر
 بعد زوال نیت کند روزه اش باطل و قضا لازم و آمار روزه
 غیر تعیین باشد روزه قضا و نذر مطلق و روزه سنت وقت نیت
 آن از اول شب است تا زوال و بعضی گفته اند که نیت روزه
 سنت تا آخر روز جایز است و یک نیت در اول ماه رمضان
 جمیع روزه ها کافی است و اگر براس هر روزه نیت جداگانه کند
 بهتر است و جایز نیست روزه یوم الشک بنیت ماه رمضان
 و سنت است بنیت شعبان پس اگر ثابت شود که ماه رمضان
 بوده در آن محسوب خواهد شد و اگر شبیت ماه رمضان روزه گرفت
 و بعد معلوم شد که ماه رمضان بوده روزه اش باطل و قضا
 لازم و اگر علم ماه رمضان پیش از زوال شود و چیزی نخورده باشد
 نیت را بگرداند و اگر بعد زوال معلوم شد و چیزی نخورده باشد
 امساک کند و قضا لیش واجب است و روزه بر چهار قسم است
 مستحب و مکروه و حرام و واجب اما مستحب پس بعضی از آنها
 در محل خود ذکر کرده شد و بعضی از آنها انشاء الله خواهند آمد لکن مکروه
 چهار اند اول صوم عرفه براس کسی که اگر فتن روزه چنان ضعیف

مارض شود که از خواندن دعائی عرفه عاجز شود و دو م صوم بومالشک
 بیت تردید سوم روزه سنت و سفر سوای شهر و زک در مدینه باشد و بر
 حاجت روزه بگیرد چهارم صوم همان بدون اذن میسر بان هرگاه روزه
 نمی باشد همچنین روزه دل بخیر اذن والد همچنین صوم منتهی هرگاه که در قیام
 روزه باشد اما حرام پس نه روزه اند صوم عیدین و صوم ایام انشقاق
 یکا زنی باشد آن بزرگوار و در صوم و غیره صوم ایام شعبان نیست چون در محبت
 صوم صوم وصال غنی و روز روزه بگیرد و غیره و صوم روزه است
 هرگاه شوهرش مانع باشد همچنین روزه بنده بغیر اذن مالک و صوم واجب
 و سفر سوای مستثنیات لکن صوم واجب بر شش قسم اند صوم شهر رمضان
 و صوم بدل بدی صوم نذر و آنچه که در حدیثش باشد مثل عید و قسم صوم اعتکا
 و صوم قضائے واجب فائده چند مسئله که حکم آن ضمناً از کلام سابق
 معلوم میشود لکن چونکه آنهارا علما علیهم السلام ذکر کرده اند لهذا اتباعاً و تاسیاً لمقدمین
 هم ذکر می نمایم اول پیر و پیرزن و قریب که از روزه گرفتن مطلقاً عاجز باشند
 یا روزه بر آنها شاق باشد افطار کردن ایشان بالاجماع جائز است بصورت
 اخیر از گندم تصدق میکنند و دوم صاحب عطا شرا از آب سیر نمیشود
 و بر اساک صبر نمی تواند کرد و افطار روزه بر او واجب است و هرگاه
 مرض ازل شود قضای کند و تصدق میدهد و کسیکه او را اتفاق در روزه

تشنگی شاق رود به آب میتوان خورد الا کن بقدر سدر متق اکفا باید کرد
 و بعد از آن قضا سوائے آن صوم نماید سوم زن حامله که قریب بالوضع باشد
 هرگاه بطن بهم رساند که روزه بخوردش یا بچنین ضرر میرساند افطاری تواند کرد
 و همچنین زنی که بطفل شیر می دهد خواه مادر باشد یا اجیره یا شیر شکر
 اینکه زن دیگری نشود که کار سازی طفل نماید و صوم بطفل ضرر رساند
 افطار میتواند کرد مسئله هرگاه مریض در آشنای روز قادر شود
 اساک برایش مستحب است و اگر قبل از زوال مرض زائل
 شده باشد و بر روزه قادر شود و چیزی هم نخورده باشد درین
 صورت روزه بر او واجب است و همچنین شخصی اگر بعد از زوال
 سفر کند روزه را با تمام رساند و اگر از شب قصد سفر داشته باشد و
 قبل از زوال سفر کند و قیقه بحد ترخص برسد روزه را افطار کند و در
 سفر و بیان حد ترخص در کتاب الصلوة مشرعا ذکر نموده ام
آداب ماه رمضان در لغت رمضان سنگ گرم
 گویند که از حرارت آفتاب تابیده باشد و مرض معنی شدت حرارت
 است و مصادق بود این ماه بشدت حرارت گرام صاحب
 وسائل رم نوشته که ساعد با سند خود از حضرت امام جعفر صادق
 روایت کرده که من بخیر است آنحضرت حاضر بودم مع هفت نفر

در کتب دیگر رمضان را در دم فیرمود که می گویند که اینست رمضان و
 در کتب دیگر رمضان و آمد رمضان بحقیقت که رمضان اتمی است از اسماء
 است که در آن ایام و ذیاب نمی شود چیزی که می آید و می رود فانی و ناسل
 می باشد لکن می باید که گویند شهر رمضان یا ماه رمضان و اینست
 که قرآن درین ماه نازل شد چنانکه حق تعالی می فرماید مستقیماً
 رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ لَكُنْ وَكَفَيْتَ نَزُولَ
 اختلاف است آنچه مفسرین ذکر کرده اند اینست که در بستان و سه سال این را
 نازل شده پس و لش در ماه رمضان باین معنی است که ابتدا نزول در ماه
 رمضان است یا اینکه تکمیل نزولش در ماه رمضان واقع شده و از
 روایت حفص بن غیاث چنان واضح می شود که قرآن همگی در ماه
 رمضان در بیت المعمور نازل شد و بعد از آن بدفعات در امتداد است
 سال فرود آمد و در تهلن یب از امام جعفر صادق علیه السلام
 منقول است که تورات و انجیل و زبور هم در این ماه نازل شد
 علامه محلی رح نوشته در روایتی آمده که شب ستم این ماه صحف
 بر ائمه علیا السلام نازل شد و بر وایت دیگر شب ستم این ماه تورات
 فرود آمد و انجیل در شب سیزدهم و زبور در شب بیستم و قرآن در شب
 بیست و چهارم در بیان روایت هلال سنت است

طلب هلال ماه رمضان و بعضی واجب دانسته اند و سید ابن
 طاووس رحمه در اقبال نوشته که هرگاه مشاهده کنی هلال ماه رمضان را پس بگو
 آنچه روایت کرد محمد بن احنفیه رحمه از جناب امیر المؤمنین علیه السلام که فرمود و تقبله منی
 رسول خدا ص رویت هلال ماه رمضان می فرمودند و تقبله منی شدند
 و این دعا می خوانند اللهم اهله علينا بالامن والایمان
 والسلامة والاسلام العافية المجلاة و دفع الالاسقام
 والبرق الواسع والعون على الصلوة والصيام
 والقيام وتلاوة القرآن اللهم سلمنا شهر
 رمضان وسلمنا مناه حتى ينقضي عنا شهر رمضان
 وقد عفو عنا وغفرت لنا ورحمتنا وکلینی
 هم در کافی این دعا را نقل نموده و نیز در اقبال آورده که چون
 رویت هلال شهر رمضان کنی این دعا بخوان که از جناب صادق
 منقول است اللهم قد حضر شهر رمضان وقد
 افترضت علينا صيامه وانزلت فيه القرآن
 هدى للناس وبيّنات من الهدى والفرقان
 اللهم اعنا على صيامه وتقبله منا وسلمه منا
 وسلمنا في يومك وعافية لك على كل شيء قد ير

یا ترجمہ و فایز و کتاب نمبر آوردہ و گفته کہ ایند نمود
 روایت کریم و آن سند میرسد بسوی ابی الفضل محمد بن عبدالمطلب
 الشیبانی رحمہ اللہ از خبر ثالث کتاب المالی و باسناد او بسوی
 مفضل بن یسار از جناب صادق و او از اباسے کرام خود علیہم
 السلام فرمود و قتیکہ جناب امیر المؤمنین علی بن ابی طالب در کوفہ
 تالیف فرما بود مردمان ہمراہ آنحضرت ۳ می شدند پس چون بلال
 شہ رمضان را ملاحظہ می فرمودند این دعا می خوانند اَللّٰهُمَّ
 اَمِلْهُ عَلَيْنَا يَا اَلَا مِّنْ قَالِیْمَانِ وَالسَّلَامَةُ وَالْاِسْلَامُ
 بِالْقَضَائِ مِنْ السُّقْمِ وَالْفَرَاغِ مِنْ طَاعَتِكَ مِنْ
 الشَّغْلِ وَكَفِّنَا بِالْقَلِيلِ مِنَ التَّوْبِ يَا رَحِیْمُ وَنَذِیْرُ
 کتاب مذکور آوردہ کہ مروی است از جناب امام موسی کاظم
 کہ گامینی بلال ماہ رمضان را پس بگو اَللّٰهُمَّ قَدْ حَضَرَ
 شَہْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ
 وَقِيَامَهُ فَاَجْعَلْ صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَتَقْبَلْهُ مِنَّا
 وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ وَسَلِّمْ لَنَا فِي لَيْلِ رَمَضَانَ وَعَافِيَةٍ
 لَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدْ يَرْيَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ ذکر نموده ابن بابویہ در کتاب

صاحب سنه حاج و دیگران نوشته که غسل در شب اول این
 ماه سنت است مروی است که هر کس در شب اول این ماه غرض
 جاری غسل کند و سی کف آب بر سر ریزد تا سال دیگر با طهارت
 معنوی باشد و خارش بدن در آن سال نوزسد و در روایت دیگر
 وارد است که هر کس در شب اول غسل کند چنین باشد هر چند که
 در غیر این جاری غسل کند و سی کف آب بر سر ریزد و جمیع گزین
 در شب اول این ماه با زن حلال خود مستحب است و در
 شب اول ماه مبارک است دارد و علامه مجلسی
 آورده که منقول است چون ماه رمضان داخل می شد حضرت
 صادق علیه السلام فرزند آن خود را وصیت می فرمود که اهتمام کنی و سعی کنی درین
 ماه در عبادت که درین ماه روزی قسمت میشود و اجل با و عمر با نوشته
 می شود و حاجیان درین ماه مقدر و معین میشوند و درین ماه شبی هست
 که بهتر از هزار ماه است و از حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 منقول است که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدرستی که
 دفع میکند بلا را از شما و استغفار محوی کند گناهان شما را و زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام در شب اول ماه سنت است و از
 حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان شب بستان

یاشب آخر زیارت آنحضرت بکنند گناہان از او بریزد مانند برگ از
 درختان و از گناہ بیرون آید مانند روزیکہ از مادر مستولد شدہ و ثواب
 حج و عمرہ خدا او را عطا کند و سیّدنا ابن طاووسؒ در کتاب اقبال
 از حضرت امام موسی کاظمؑ آورده کہ ہر کہ بگذارد در وقت داخل شدن
 ماہ رمضان دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحۃ الکتاب
 و سورۃ انا فتحنا یک مرتبہ و در رکعت دوم ہر چہ را کہ خواہد و رفع
 کند خدائے تعالیٰ از او بدی آنسال را و تا سال دیگر در حفظ
 خدائے تعالیٰ باشد و علامہ مجلسیؒ رحمہ اللہ آورده کہ از حضرت
 صادقؑ منقول است کہ ہر کہ در شب اول ماہ مبارک دو رکعت نماز
 بجا آورد و در ہر رکعت بعد از حمد سورۃ النعام بخواند و سوال کند کہ حق
 از و کفایت شرور بکند خدا او را کفایت می کند از آنچہ می ترسد و در
 ماہ و حفظ کند او را از آنچہ می ترسد از بیماری ہا و درد ہا و ترس ہا
 و این نماز را شستہ میتوان کرد و سورہ را از روی قرآن می توان
 خواند **عائے کہ** حضرت امام زین العابدینؑ ہر گاہ غل
 می شد ماہ رمضان می خواندند و از ادعیہ صحیفہ کاملہ است کہ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَا اِنَّا لِحَمْدِهِ وَ جَعَلَنَا مِنْ
اَهْلِهِ لِنَكُونُ لِاِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ وَلِيَجْزِيَنَا

حَيَاتِنَا

عَلَى ذَلِكَ جَزَاءَ الْحُسَيْنَيْنِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَيَاتِنَا بَيْنَهُ
 وَأَخْتَصَّنَا بِمِلَّةٍ وَسَبَّلَنَا فِي سَبِيلِ حَسَانِهِ لِنَسْلُكَهَا
 بِمِثْلِهِ إِلَى رِضْوَانِهِ حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِمَّنْ يَرْضَى بِهِ
 طَائِفَةُ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السَّبِيلِ شَهْرَ
 شَهْرَ رَمَضَانَ شَهْرَ الصِّيَامِ وَشَهْرَ الْإِسْلَامِ وَشَهْرَ
 الْكُفُورِ وَشَهْرَ التَّحْيِصِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ
 الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
 فَأَيُّ بَيِّنَاتٍ فَضِيلَتُهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنْ
 الْحُرُمَاتِ الْمُؤَوَّرَةِ وَالْفَضَائِلِ لِمَشْهُورَةٍ فَحَرَّمَ فِيهِ
 مَا أُحِلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَامًا وَتَجَرُّفٍ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَانِ
 إِلَّا مَا جَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنَهُ لَا يُجِيرُ جُلَّ وَعَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ
 وَلَا يُقْبَلَ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَةً وَاحِدَةً
 مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ وَسَمَّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ
 نَزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِأَذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ
 أَمْسٍ سَلَامٌ دَائِمٌ الْبَرَكَةِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ نَشَاءُ
 مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِهِمُنَا مَعْرِفَةً فَضْلِهِ وَإِجْلَالِ حُرْمَتِهِ

الْمُحَرَّرَاتِ

يَتَقَدَّمُ

وَالتَّحَفُّظَ مِنْهَا حَظَرْتُ فِيهِ وَأَعْتَنَّا عَلَى صِيَامِهِ بِكَيْفِ
 الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ وَاسْتَعْنَا لِقَائِهِ بِمَا يُرْضِيكَ
 حَتَّى لَا نَضْغِي بِأَسْمَاعِنَا إِلَى لَغْوٍ وَلَا نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا
 إِلَى لَهْوٍ وَحَتَّى لَا نَبْطِشَ أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُورٍ وَلَا نَخْطِئَ
 بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ وَحَتَّى لَا تَغِي بُحُونُنَا إِلَّا مَا أَحَلَّكَ
 وَلَا تَنْطَلِقَ أَلْسِنَتُنَا إِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ وَلَا نَتَكَلَّفَ إِلَّا
 مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ وَلَا نَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَقْنِي مِنْ عِقَابِكَ
 ثُمَّ خَلَصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ وَسُمْعَةِ
 الْمُسْمِعِينَ لَا تَشْرِكْ فِيهِ أَحَدًا ذُوكَ وَلَا نَبْتَغِي فِيهِ
 مُرَادًا سِوَاكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَقِفْنَا فِيهِ عَلَى
 مُوَاقِيتِ الصَّلَاةِ الْخَيْرِ بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّثَتْ وَ
 فُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضَتْ وَوُطْأَتِهَا الَّتِي وَطَّأَتْ وَأَوْقَاتِهَا
 الَّتِي وَقَّتْ وَأَنْزِلْنَا فِيهَا مِثْلَ الْمَصِينِينَ لِمَنَازِلِهَا
 الْحَافِظِينَ لَا وَكَانِهَا الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَنَّهُ
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَ
 سُجُودِهَا وَجَمِيعِ قَوَائِلِهَا عَلَى أَتَمِّ الظُّهُورِ وَاسْتِغْفِرْ
 وَابْيِّنِ الْخُشُوعَ وَابْلُغْهُ وَوَقِّفْنَا فِيهِ لِأَنَّ لَصْلَ الْحَمْدِ

فَوَاصِلُهَا

التبهمات

بِالْبِرِّ وَالصَّالَةِ وَأَنْ نَتَعَاهَدَ حَيْرَانًا بِالْأَفْضَالِ وَ
 الْمَطْلُوبَةِ وَأَنْ نَخْلُصَ أَمْوَالَنَا مِنَ الدَّيْعَاتِ وَلَنْ
 نَطْهَرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَاةِ وَأَنْ نَرَاجِعَ مَنْ هَاجَرَنا
 وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمَنَا وَأَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا
 حَاشَا مَنْ عُوْدِي فِيكَ وَلَكَ فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي
 لَا تَوَالِيَهُ وَالْحِزْبُ الَّذِي لَا نَصَافِيَهُ وَأَنْ تَقْرِبَ
 إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الزَّكَايَةَ بِمَا تَطْهَرُكَ بِهِ مِنْ
 الدُّنُوبِ وَتَعِصْمَتَا فِيهِ مِمَّا تَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ
 حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ الْأَدْوَانَ
 مَأْثُورَةً مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ وَأَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ
 إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ وَبِحَقِّ
 مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنْ ابْنَيْ أَيْمِهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ
 مِنْ مَلَائِكَةِ قَرْنَيْهِ أَوْ بَنِي أَرْسَلْتَهُ أَوْ عَبْدٍ صَلَّيْ
 خُصَّصْتَهُ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآهْلِنَا
 فِيهِ لِيَمَّا وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ وَأَوْجِبْ لَنَا
 فِيهِ مَا أَوْجَبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالَاغَةِ فِي طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنَا
 فِي ظِلِّكَ مِنَ اسْتَحَقَّ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ
 وَالتَّقْصِيرَ فِي تَجِيدِكَ وَالشُّكَّ فِي دِينِكَ وَالْعَمَلَ
 عَنْ سَبِيلِكَ وَالْإِغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ وَالْإِنْخِدَاعَ لِعِدْوِكَ
 الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِذَا
 كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيْلِي شَهْرًا هَذَا رَقَابُكَ
 يُعْتَقُهَا عَفْوُكَ أَوْ يَصْبُهَا صَفْحُكَ فَأَجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ
 تِلْكَ الرِّقَابِ وَأَجْعَلْنَا لَشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ أَصْحَابِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْحَقْ ذُنُوبَنَا مَعَ رَحْمَتِكَ
 هَذَا إِلَيْهِ وَاسْأَلْ عَنَّا تَبَعَاتِنَا مَعَ انْسِلَاخِ أَيَّامِهِ حَتَّى يَنْقُضَ
 عَنَّا وَقَدْ صَفَيْنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَاتِ وَأَخْطَصْنَا
 فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِنْ
 مِلْنَا فِيهِ فَعَدِّ لَنَا وَلَنَا مِنْ رُغْنَاتِهِ فَقَوِّمْنَا وَإِنْ اشْتَمَلْ
 عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ اللَّهُمَّ اشْغُرْ
 بِعِبَادَتِنَا أَيَّامَكَ وَزَيْنِ أَوْقَاتِهِ بِطَاعَتِنَا لَكَ وَاعْنَانَا فِي
 نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِهِ وَفِي لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالنَّضَرِ
 إِلَيْكَ وَالْخُشُوعِ لَكَ وَالذِّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ حَتَّى لَا
 يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ وَلَا لَيْلُهُ بِتَفَرُّطٍ اللَّهُمَّ

مُطَابَقٌ

الْعَظِيمِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهُوَ
 شَهِيدُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ مِنْ الشُّهُورِ
 وَهُوَ الشَّهَرُ الَّذِي تَرَضَتْ صِيَامُهُ عَلَيْكَ وَهُوَ شَهِيدُ
 رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ
 وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لِكُلِّ
 الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فَيَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 يُجِبْنِي عَلَيْكَ مِنْ عِلْمِ بَيْتِكَ رَقَابَتِي مِنَ النَّارِ فَيَمْنِي بِكَ
 عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 كَفَعْنِي فِي كِتَابِ بِلْدِ الْإِيمَانِ رَحْمَتُكَ رَسَّالَتِ بِنَاهِمْ آوَرَدَهُ كَهْرِكُمْ بِجَوَانِهِ
 إِنْ دَعَا رَاهِ رَضَانِ عِبَادَ نَزَاهِي فَرِيضَتِي أَمْرُ وَضَدِ اسْتَوَالِي
 كُنَاهُ إِنْ أَوْرَثَهُ رَقِيَامُ أَللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَى أَهْلِ الْقُبُورِ
 السُّرُورِ أَللَّهُمَّ آغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ أَللَّهُمَّ أَشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ
 أَللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُمَيَّانٍ أَللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ
 أَللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ أَللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَافٍ
 أَللَّهُمَّ فَكِّ كُلَّ أَسِيرٍ أَللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ
 الْمُسْلِمِينَ أَللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ أَللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا
 بَغْنَاكَ أَللَّهُمَّ غَيِّرْ سَوْءَ حَالِنَا بِحَسَنِ حَالِكَ أَللَّهُمَّ اقْضِ

عَمَّا دَلَّيْنِ وَأَغْنَيْنَا مِنَ الْفَقْرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اما نوافل ماه رمضان و آن بنا بر اکثر روایات چهار رکعت نماز است
 و اختلاف در ترتیب و کیفیت آن بسیار است و درین رساله باجماع
 شیخ مفید در کتاب مقننه آورده که گفته اند شده و آن اینست که یکبار
 در شب اول در هر شب بخت رکعت شست رکعت در میان نماز
 مغرب و عشا و باقی بعد از نماز عشا و در ده شب آخر در هر شب سی رکعت
 و زیاده کند در شب نوزدهم و شب بیست و یکم و شب بیست و سوم در
 هر یک ام صد رکعت سید بن طاووس در کتاب اقبال از حضرت
 امام حسن عسکری آورده که ما بین هر رکعت از نوافل ماه رمضان این
 دعا بخواند اللَّهُمَّ اجْعَلْ نِيْمًا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنْ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِ
 وَتَقْضِي تَقْضِي مِنَ الْأَمْرِ الْحَلِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَ لِي
 مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّورِ حُجَّجَهُمُ الْمَشْكُورِ سَعْيَهُمُ
 الْمَقْضُورِ ذُنُوبَهُمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ
 عُمْرِي فِي طَاعَتِكَ وَتَوْسِعَ لِي فِي رِزْقِي وَتَعْصِمَنِي مِنْ
 كُلِّ سُوءٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَنَافِلِ رُكُوتِ كِتَابِ مَرْكُورِ از حضرت
 امام جعفر صادق آورده که بخوان از برای طلب حج و شهرهای ماه رمضان

بعد از نماز مغرب اللهم بك ومنك اطلب حاجتي
 من طلب حاجته الى احد من المخلوقين فان لا
 اطلب حاجتي الا منك اسئلك بفضلك ورضوانك
 ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل في عامي هذا
 الى بكتيك الحرام سبيلا حجة مبرورة مستقبلة
 خالصة لك تقرب بها عيني وترفع بها درجتي وترفعني
 الى ارفع بصري وان احفظ فكري وان اكف عن جميع
 محارمك حتى لا يكون شئ اثر عندي من طاعتك
 وخشيتك والعمل بما احببت والترك لما كرهت و
 نصيت عنه واجعل ذلك في يسر منك وعافيه و
 اوزعني شكر ما انعمت به علي واسئلك ان تقبل
 بي اعدائك واعداء رسولاك واسئلك ان تكرمني
 بهوان من شئت من خلقك ولا نصي بكرامة احد
 من اوليائك اللهم اجعل لي مع الرسول سبيلا
 ونيل وكتاب مذکور از آنحضرت آورده که در هر شب از شهرهای
 ماه رمضان این دعا بخواند اللهم اني اسئلك ان تجعل فيما
 تقضي وتقدر من الاموال الحسوم في الارض الحكيم من القضاء

الَّذِي لَا يَبْرُدُ وَلَا يَبْدَلُ أَنْ تَلْتَبِعَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
 الْمُقَرَّبِينَ الْمُبَرَّدِينَ حُجَّتِهِمْ الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ الْمَغْفُورِ تَوْبَتِهِمْ
 الْمَقْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا تَقْصِي وَتُقَدِّرَ
 أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَتَوْسِعَ فِي سِرِّي
 وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْصُرُهُ لِدِينِكَ وَلَا تَسْتَبِدَّ لِي فِي
 غَيْرِي وَنِزْدَكَ كِتَابٌ مَذْكُورٌ بَعْضُهُ أَلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ آدُرْدَه
 كَرِجُو اِنْدَانِ دَعَارِ ادرْشَبِ ازشبهای ماه رمضان بخشیده می شود
 از برای او گناهمان چهل سال اللَّهُمَّ رَبِّ هَذَا الشَّهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي
 أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَأَفْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ
 صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اِنْزِلْنِي حُجَّاجًا بِبَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي غَامِ هَذَا
 رَجَبٍ عَمَلِي عَامٍ وَاعْفِرْ لِي تِلْكَ الذَّنُوبَ الْعَظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا
 سِوَاكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ وَنِزْدَكَ كِتَابٌ مَذْكُورٌ آدُرْدَه
 كَرِجُو ادرْشَبِ ازشبهای ماه رمضان این دعا بخوانند اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ
 يَا الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا فِي عِلِّيِّينَ فَأَوْفِقْنَا وَبُكَاسٍ مِنْ
 عِلِّيِّينَ مِنْ عِلِّيِّ سَلَسَبِيلٍ فَأَسْقِنَا وَمِنْ الْحُورِ الْعَرِيْنَ
 بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنْ الْوَلَدَانِ الْمُخْلَدَيْنِ كَأَنَّهُمْ
 لَوْ كَانُوا مَلَائِكَةً فَأَخْذُوا مِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَالْحُورِ الْعَرِيْنَ

وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْأَسْتَبْرَقِ فَأَكْبِسْنَا
 لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَرَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلًا
 فِي سَبِيلِكَ نَوَقِّ لَنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ
 وَالْمُسْئَلَةِ فَأَسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ فَأَرْحَمْنَا وَبَرَأَةً مِنَ النَّارِ فَالْكَتُبُ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا
 تَغْلِبُنَا وَفِي عَذَابِكَ وَهَوَائِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا وَمِنْ الرِّزْقِ مَرَدُّ
 الضَّرَرِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا وَفِي النَّارِ
 عَلَى وَجْهِهَا فَلَا تَكْبِسْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْقَطْرِ
 فَلَا تَكْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ الْأَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 فَتَجْنُبْنَا وَنَذِيرُكِ مَذْكُورٌ أَدْرَهُ كَيْفَ حَضَرَتْ صَاحِبُ الْأَمْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بِشُعْبَانِ نَوَسْتَنَدُكَ دَرِشَبِ از شهرهای ماه رمضان این دعا بخوانند
 که دعای این ماه را فرشتگان با شتیاق می شنوند و برای صاحبش
 طلب آمرزش میکنند و اینست دعا اللهم انی اُفَتِّحُ الشَّعَائِرَ
 بِحَمْدِكَ وَأَنْتَ مُسَدِّدُ لِبَابِ بَعْدِكَ وَأَيُّقُنْتُ
 أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ
 وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ الثَّكَالِ وَالنِّقْمَةِ وَالْعَظَمِ
 الْمُتَجَارِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ اللَّهُمَّ أَذِنْتَ

مَا كَانَ مِنْ خَطَايَايَ وَعَسَدِي أَنْ أَظْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ
 مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي سَرَّ قَتْنِي مِنْ رَحْمَتِكَ
 وَأَرَأَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعِزَّتِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصَوَّرْتَ
 أَدْعَاؤَكَ أَوْثَانًا وَأَسْأَلَكَ مُسْتَأْنَسًا لَا خَافًا وَلَا وَجْهًا
 مُدًّا لَعَلَّكَ فِيمَا فَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أُنْطَلِقَ عَنِّي
 عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي أَنْطَلِقَ عَنِّي هُوَ خَلِيلِي
 لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَسْأَلْكَ كَرِيمًا أَصْبَرَ
 عَلَى عَبْدٍ لَيْئِيمٍ مِنْكَ عَلَى يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي
 فَأُولِي عُنَاكَ وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ وَتَتَوَكَّلُ
 إِلَيَّ فَلَا أَقْبُلُ مِنْكَ كَأَنْ لِي التَّطَوُّلُ عَلَيْكَ فَلَمْ يَمْنَعْكَ
 ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْتَفَضُّلِ
 عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَأَرْحَمُ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ
 حَبْدًا عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادُ كَرِيمٍ أَجْمَلُ
 إِلَهُ مَالِكِ الصَّلَاتِ مُجَرِّي الْأَفْئَالِ مُسَيِّرِ الرِّيَاحِ فَالْتَمَسْتُ
 الْأَصْبَاحَ دِيَارِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 عَلَى جُلُومِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ
 بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُؤُلُوبِ أَنْفَاتِهِ فِي

نَظْمِيَّةٌ وَهُوَ قَدْ عَلَّمَ مَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ
 إِلَهِي الرَّشَقِ قَالِقِ الْأَصْبَاحِ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَ
 الْإِنْفَامِ الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَى وَقُرْبِ فَشْهِدِ النَّبِيَّ
 تَارَكَ فَعَلَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ
 فِيهِ لَهُ وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَعِيرٌ يُعَاضِدُهُ
 بِعِزَّتِهِ الْأَحْيَاءُ وَتَوَاضَعُ لِعَظَمَتِهِ الْعُظَمَاءُ
 تَقْدَرُ رَتَبُهُ مَا يَشَاءُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجَنِّبُنِي
 حَيْثُ أَنَا مِنْهُ وَلَيْتُ عَلَّ كُلِّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَغْصِيهِ وَ
 تَعْلَمُ النِّصْمَةُ عَلَى قَلَا أَحَازِنُهُ فَاكُمِنْ مُوْهِبَةٍ
 حَنِيتُهُ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظِيمَةٍ فَخُوفَةٍ قَدْ كَفَانِي وَ
 مُوْثِقَةٍ قَدْ أَرَانِي وَبَلِيَّةٍ مُوْثِقَةٍ قَدْ خَرَجَنِي
 عَنْ حَيْثُ عَلَيْهِ حَامِدًا وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَا يَهْتَكُ جَبَابُهُ وَلَا يَغْلِقُ بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا يَخْشِي
 لِمَلَأَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ مِنَ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّالِحِينَ
 وَيُفْعِلُ الْمُسْتَغْفِرِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكَرِّينَ وَيُقِيلُ
 الْمَوَاقِلَ وَيَسْتَخْلِفُ الْأَخْيَارَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ فَتَاحِ
 الْبَابَيْنِ مَبْدِئِ الْفَكَالِدَيْنِ مَذْهَبِ الْهَارِيذَيْنِ نَكَالِ

الظالمين صيرني المستصرخين موضع حاجتي الظالمين
 معتمداً للمؤمنين الحمد لله الذي من خشيتك تزداد
 السماء وسكانها وترجف الأرض وعمارتها وموج
 البحار وموج ليلته في غمرايتها الحمد لله الذي في هذا
 لهذا وما كنا لنهتدي لكَ لولا أن هدانا الله الحمد لله الذي خلق
 وكل شيء ويزرعه ولا يرزق ولا يطعم ولا يطعم ولا
 يميت الأحياء ويحيي الموتي وهو حي لا يموت بيده
 الخير وهو على كل شيء قدير اللهم صل على محمد عبدك
 ورسولك وأمينك وصفيك وحبيبك وخيرتك
 من خلقك وحافظ سيرتك ومبلغ رسالتك أفضلك
 وأحسن وأجمل وأكمل وأزكى وأتم وأطيب وأطهر
 وأسن وأكثر ما صليت وباركت وترحمت
 وتمحنت وسلمت على أحد من عبادك وأنبيائك
 ورسلك وصفوتك وأهل لكرامة عليك من خلقك
 اللهم صل على أمير المؤمنين ووصي رسول رب
 العالمين عبدك ووليك وأخى رسولك وحجتك على
 خلقك وأيتك الكبرى والنبأ العظيم وصل على

الصلوات بقولها الظاهرة قاطبة الزهراء سيدة نساء
 العالمين وصل على سبطي الرحمة ولما أمر الله تعالى
 الحسين والحسين سيدة شباب أهل الجنة وصل
 على آئمة المسلمين علي ابن الحسين ومحمد
 ابن علي وجعفر ابن محمد وموسى ابن جعفر وعلي
 بن موسى ومحمد بن علي وعلي ابن محمد و
 الحسين ابن علي والخلف الهادي المهدي ججك
 على عبادك وامنائك في بلادك صلوة كثيرة
 آئمة الله وصل على ولي أمرك القائم المؤمل
 والعدل المنتظر وحقه بملكك المقربين وآئمة
 يرفع القدس يارب العالمين اللهم اجعله لنا
 في كتابك والقائم بيدك استخلفه في الأرض
 كما استخلفت الذين من قبله مكن له دينه
 الذي ارتضيته له أبد له من بعد خوفه أمنا
 عبدك لا يشرك بك شيئا اللهم أعزه وأعز دينه
 النصر والنصرة نصر أعز وأقهر
 له فها يكرأ واجعله له من كدك سلطانا نصيرا

اللَّهُمَّ أَطْهَرِيهِ دِينِكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْفِظَ
 بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْجُو
 إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيْمَةٍ تُعْزِيهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ وَ
 تُنِيلُ بِهَا الْبَيْتَاقَ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدَّاعِيَةِ
 إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا
 كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ
 فَحَمِلْنَاهُ وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا اللَّهُمَّ الْمُسْمِيَةَ شَعْنًا
 أَشْعَبَ بِهِ صَدْرَنَا وَارْتَقَ بِهِ فَتَقْنَا وَكَثُرَ بِهِ قَلْبُنَا
 وَأَعَزَّ بِهِ ذِلَّتُنَا وَأَغْنَى بِهِ عَائِلَتَنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مَعْرُوفَاتِنَا
 وَاجْبُرْ بِهِ قَمَرَنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتَنَا وَبَيَّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَ
 بَيِّضْ بِهِ وَجْهَنَا وَفُكَّ بِهِ أَسْرَنَا وَارْحَمْ بِهِ طَلِبَتَنَا وَاجْزِمْ بِهِ
 مَوَاعِيدَنَا وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا
 وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَالَنَا وَاعْطِنَا بِهِ
 فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمُسْتَوَلِينَ وَارْزُقْنَا بِالْمُعْطِينَ
 لِشَفِّ بِهِ صَدْرَنَا وَادْهَبْ بِهِ غَيْظَ قَلْبِنَا
 وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ
 إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَالصَّلَاةُ

الْحَمْدُ لَكَ وَنَا لَكَ الْحَقَّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو
 إِلَيْكَ فَقَدْ نَبَّيْنَا صَلَوَاتَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَبِيدَهُ وَلَبَّيْنَا
 بِكَ وَأَدَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَسَيِّدَةَ الْفَتَنِ نَبَا وَنَظَاهِرِ
 مَنَّا عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعِنَّا عَلَى ذَلِكَ
 بِجَلَّةٍ وَيُضِرَّ تَكْشِفُهُ وَنَصْرُ عِزَّةٍ وَسُلْطَانِ حَقِّ
 وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تَجْلِلُنَا هَا وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تَلْبِسُنَا
 بِحَمِيَّتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَاحِبِ فَخْبَةٍ بَاشِرَةٍ
 كَدَعَايَ تَهْلِيلٍ وَ شَهَادَةِ مَا رَمَضَانَ يَجْوَدُ دُعَايَ تَهْلِيلٍ
 فَوَادِ آدَمَ انْشَارَ اللّٰهُ تَعَالَى **عَلَامَةُ مَجْلِسِي رَمِ أَوْرَدَه**
 کہ ہر شب ہر مرتبہ سورہ انا انزلناہ خواندن سنت است و صدقہ
 سورہ حم دھان و گفتہ اند کہ اگر نیت روزہ را بعد از سحر کنند بہتر
 است و از اول شب تا آخر شب نیت می توان کرد و ہمین قصد
 کہ می دارد کہ فردا روزہ میدارم از برائے لقرب خدا برائے نیت
بیت وَاَمَّا آدَابُ افطاری سنت است کہ اول نماز شام
 کنند و بعد ازان افطار کنند مگر آنکہ جمعی انتظار را و بزمند یا آنکہ اگر شکی
 و شک بر او غالب باشد کہ مانع حضور قلبی باشد در نماز کہ درین
 دو صورت افطار را مقدم داشتند بہتر است و در وقت افطار

سوره انا انزلناه خواندن سنت است چنانچه دانستی و از حضرت رسول
منقول است که اگر در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انت الله
لا اله الا انت اغفر لي الذنب العظيم لانه لا يغفر
الذنب العظيم الا العظيم از گنايان بيرون رود مانند
روزی که از مادر متولد شده باشد و از حضرت امام حسن عليه السلام منقول
است که هر روزه دار که در وقت افطار وعایه مستجاب است
پس باید در قمر اول بگوید اللهم الرحمن الرحيم يا واسعه
المغفرة اغفر لي و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی کاظم
عليه السلام منقول است که در وقت افطار بگوید اللهم لك الحمد
وعلى رزقك افطرت وعليك توكلت فماذا
تعالی عطا کند با و ثواب هر کس را که درین روز روزه داشته باشد
و در روایت دیگر منقول است که حضرت امیر المؤمنین عليه السلام در وقت افطار
بدر زانو می نشستند و چون خوان را می گذاشتند می گفتند اللهم لك
صمنا وعلى رزقك افطرتنا فثقله منّا لانك انت السميع
العظیم و پیشینه طوسی در کتاب مصلح متعبد از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام آورده که بگوید در هر شب ماه رمضان در وقت افطار
الحمد لله الذي أعاننا فصمنا ورزقنا فافطرنّا

تَقْبَلُ مِنَّا وَاعْتِنَا عَلَيْهِ وَسَلِّمْ نَافِيَهُ وَتَسْلِمُهُ مِنَّا فِي
 لَيْلِي مَنِيكَ وَعَافِيَةِ الْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي قَضَىٰ عَنَّا يَوْمًا
 مِنْ شَهْرٍ مَضَانِ عِلَامَةً مَجْلِسِي بِمَقَرِّهِ كَرِيمٍ

احادیث معتبره واروشده است که حضرت رسالت پناه ص افطار میکرد
 بزخمی آب یا طب و آب و در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت
 در وقت افطار ابتدا بجلوای نمودند و اگر نمی یافتند نبات یا قند یا قند
 افطار میکردند و اگر حاضر نمی بود آب نیم گرم افطار می کردند و می فرمودند که
 آب نیم گرم پاک می کند معده را و قوت میدهد صدقه را و بیانی را زیاده
 می کند و گناہان را می شوید و عروق را ساکن می گرداند و صفرا را
 غالب را فرومی نشاند و قطع می کند بلغم را و اطفال را که حرارت می کنند
 صداع را برطرف می کند و ایضا از حضرت رسول ص منقول است که
 هر که بزخمی حلال افطار کند ثواب نمازش چهار صد برابر مضاعف
 گردد و از حضرت صادق ع منقول است که افطار کردن آب گناہان
 دل را می شوید و در حدیث دیگر فرمود که حضرت امیرالمؤمنین ع دوست
 می داشت که افطار فرماید به پیشرو از حضرت امام رضا ع منقول است
 که هر که در وقت افطار یک گزده نان تصدق کند بر مسکینی خدا گناہان
 او را برآورد و ثواب یک نوبه از او گردان از فرزندان او تحصیل و زنا عیال

نوشته شود و سید ابن طاووس رح در اقبال از حضرت
 امام جعفر صادق ع آورده که حضرت رسالت پناه بحضرت امیرالمومنین ع
 فرمودند که آمد مرا جبریل ع و گفت که اے محمد هر که دعا کند باین دعا را و
 رمضان پیش از افطار مستجاب می گردد خدا اے لعنه دعا
 او را قبول کرده می شود روزه و نماز او مستجاب میگردد انداز برای او
 ده دعا را و می آموزد گناه او را و دوری گرداند غم و اندوه او و بر
 می آرد حاجت های او را و بلند می کند عمل او را با علمای پیغمبر
 و صدیقان و می آید در روز قیامت در حالتیکه روئے او
 تراز ماه شب چهارده باشد پس گفتم که آن دعا کدام است
 جبریل ع گفت بگو اللهم رب النور العظیم و رب
 الکرمی الساقی و رب البحر المسجور و رب
 الشقیع الکبیر و النور العزیز و رب التوراة و
 الانجیل و الزبور و الفرقان العظیم انت اله من
 فی السموات و الارض کلاهما غیرک
 و انت جبار من فی السموات و جبار من فی
 الارض لا جبار فیهما غیرک و انت ملک من فی
 السموات و ملک من فی الارض لا ملک فیهما

بِسْمِكَ يَا سَمِيعُ الْكَبِيرِ وَتَوَكَّلْ بِجَهَنكَ الْمُنِيرِ
 بِسْمِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ
 بِسْمِكَ يَا سَمِيعُ الَّذِي أَشْرَقَ بِهِ كُلُّ شَيْءٍ وَبِاسْمِكَ
 الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَبِاسْمِكَ الَّذِي
 أَلْهَمَ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَبِهِ يَصْلُحُ الْآخِرُونَ يَا حَيُّ قَبْلَ كُلِّ
 شَيْءٍ يَا حَيُّ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي ذُنُوبِي وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي
 بِرَأْفَتِكَ وَأَوْفِرْ جَارِيَّتِي وَتَبَيَّنْ عَلَيَّ دِينِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَهَدِنِي هَدًى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاجْعَلْ عَمَلِي فِي لَمَعَةِ الْقَبْلِ
 وَهَبْ لِي كَمَا وَهَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ فَإِنِّي مُؤْمِنٌ
 بِكَ وَمُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ مُنِيبٌ إِلَيْكَ مَعَ مَصِيرِي إِلَيْكَ
 وَتَجَمُّعِي وَكَأَهْلِي وَوُلْدِي وَوَالِدِي الْخَيْرُ كُلُّهُ وَ
 بَرٌّ بِعَمِّي وَعَمِّي وَالِدِي وَأَهْلِي الشَّرُّ كُلُّهُ أَنْتَ الْخَنَّانُ الْمَنَّانُ
 إِلَهِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ تُعْطِي الْخَيْرَ مَنْ تَشَاءُ وَتُصْرِفُ عَمَّنْ
 تَشَاءُ فَأَمْنٌ عَلَيْكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَدُرِّ كِتَابِ
 جَمَالِ السَّبُوحِ مِثْقَلُ مِثْقَلِ رِزْقِ الْفَطَارِ الْبَرِّ مَطْلُوقُ رُوزَةِ آوَرْدَةِ اسْتِ

و صاحب زوائد القوائد نیز مثل روایت سید ابن طاووس ^{رح} آورده است
 کلینی ^{رح} در کتاب کافی آورده که حضرت رسالت پناه ^{رح} فرمودند که خوردن
 سحر برکت است و ترک نکند است من خوردن آنرا اگر چه بیک درخت
 زبون باشد و نیز در کتاب ندکورا از سماعه آورده که پرسیدم از حضرت
 امام جعفر صادق علیه السلام از خوردن سحر باز برای شخصی که اراده روزه دارد
 باشد فرمودند که اما در ماه رمضان فضیلت در خوردن سحر است و اگر چه
 بیک شربت آبی باشد و در روزهای سنتی اگر خواهد بخورد و اگر نخورد باکی نیست
 و محمد بن یاقوب ^{رح} در من لا یحضره الفقیه از حضرت ابراهیم بن یونس
 آورده که حضرت رسالت پناه ^{رح} فرمودند که خدای تعالی ملائکه صلاحت
 می فرستند بر جماعتی که استغفار می کنند در سحرها و سحر بخورند پس سحر بخورید
 اگر چه بیک شربت آبی باشد و بهترین سحر سبویق است و فرما و مطلق خوردن
 و آشامیدن تا یقین شدن طلوع فجر سید ابن طاووس ^{رح} در اقبال
 از حضرت امام جعفر صادق ^{رح} آورده که نیست مومنی که روزه بگیرد و بخواند
 انا انزلناه فی لیلة القدر را در وقت سحر در وقت افطار مگر آنکه باشد
 او را در مابین این دو وقت ثواب یک در راه خدا شهید شده باشد و نیز
 خود غلطیده باشد و نیز در کتاب ندکورا از حضرت امام رضا
 آورده که حضرت امام محمد باقر ^{رح} در سحرهای ماه رمضان این

مِنْ رَحْمَتِكَ يَا وَسَّعَهَا وَكُلَّ رَحْمَتِكَ يَا وَسَّعَهَا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَمَّتْهَا وَكُلَّ كَلِمَاتِكَ تَامَّةً اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ كَمَالِكَ يَا كَمِيلُهُ وَكُلَّ كَمَالِكَ كَامِلٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ أَسْمَائِكَ يَا أَكْبَرَهَا وَكُلَّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةً اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عِزَّتِكَ يَا أَعَزَّهَا وَكُلَّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةً اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 مَشِيَّتِكَ يَا مُصَنَّاها وَكُلَّ مَشِيَّتِكَ مَا ضِيَّةُ اللَّهِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ قُدْرَتِكَ يَا أَقْدَرَهُ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ يَا أَعْلَمَ
 وَكُلَّ عِلْمِكَ نَافِذٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ يَا أَرْضَاهُ وَكُلَّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي

اسئلك بقولك كله اللهم اني اسئلك من مسائلك
 اجملها اليك وكل مسائلك اليك حينئذ اللهم اني
 اسئلك بمسائلك كلها اللهم اني اسئلك من شرفك
 اشرفه وكل شرفك شريف اللهم اني اسئلك بشرفك
 اشرفه اللهم اني اسئلك من سلطانك باذنيه وكل
 سلطانك دائما اللهم اني اسئلك بسلطانك كله
 اللهم اني اسئلك من ملكك بافخره وكل ملكك
 بافخره اللهم اني اسئلك بملكك كله اللهم اني
 اسئلك من علوك باعلاه وكل علوك عال
 اللهم اني اسئلك بعالوك كله اللهم اني اسئلك
 من منك باقدماه وكل منك قديره اللهم اني
 اسئلك بمنك كله اللهم اني اسئلك من ياتك
 بكرمها وكل اياتك كرمه اللهم اني اسئلك
 باياتك كلها اللهم اني اسئلك بما انت فيه من
 الشان والجللوت واسئلك بكل شان وحده
 وجللوت وحدها اللهم اني اسئلك بما تحبني حين
 اسئلك فاجبني يا الله وكرست حاجت خورا

برستیکه عطا کرده می شود انشا را الله تعالی و نیدر کتاب بند که آورده
 بخوانید در وقت سحر دعائے اولیاء السلام را که باین دعائیکه کرده اند
 فداے تعالیٰ اور بجانب خود این بهترین دعاست سبحانک
 لا اله الا انت یا رب کل شیء و وارثه یا اله الا انت
 الرقیع فی جلاله یا الله المحمود فی کل نعاله یا رحمن
 کل شیء و راحمه یا حی حین لا حس فی دیمومه
 ملکه و بقائه یا قیوم فلا یفوت شیئا علمه و لا
 یؤدّه یا واحد الباقی اول کل شیء و آخره یا
 یاد اتم یغیر فنا و لا زوال لملکه یا صمد
 غیر شبیه و لا شئی کمثله یا بارق فلا شئی معکوه
 و لا مدکنی لوصفه یا کبر انت الذی لا تهتدی
 القلوب لعظمته یا باری المسئی بلا مثال
 خلا من غیره یا زالی الطاهر من کل آفة
 یقن سیه یا کافی الموسع لیس خلق من عطا یا فضل
 یا تقی من کل جور کم یرضه و لم یخالطه فعاله
 یا حنان الذی وسیعت کل شیء رحمته یا منان ذی
 الاحسان قد عم الخلاق بمنه یا دیان العباد فکل

يا خالق من في السموات و
 الأرضين فكل إليه معاذة يا رحمن ورحيم كل شيء
 ومكر وبغيانه ومعاذة يا بار فلا تصف إلا السن كنفا
 لا الملك وعينه يا مبدئ البدأ يا مغيث الشائها
 انوا أنا من خلقه يا علام الغيوب فلا يورده من شيء
 خطئه يا معيد اذا افناء ما افناء المخلوقين لا دعوت
 من تخافته يا حلیم ذال الانا فلا شيء يعد له من خلقه
 يا محمود الفعال ذا المن على جميع خلقه بلطفه يا عزيز
 المتين الغالب على امره ولا شيء يعد له يا قاهر
 البطش لشد يد انت الذي لا يطاق انتقامه يا منعا
 القريب في علو ارتفاع دونه يا جبار المذل كل شيء يقهر
 عزيز سلطانه يا نور كل شيء انت الذي فلق الظلمات
 نور يا قدير الطاهر من كل سوء ولا شيء يعد له من
 خلقه يا قريب المجيب لمدني دون كل شيء قربه يا عال
 الشاخر في السماء فوق كل شيء علو ارتفاعه يا بدیع البديع
 ومعيد ما بعد فناها بقدرته يا جليل المتكبر على كل
 شيء والعدل امره والصدق وعده يا مجيد فلا يبلغ الاوهام

حليم

كُلُّ ثَنَاءٍ وَجَدَ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ وَالْعَدْلِ أَنْتَ لَدُنِّي مَلَكٌ
 شَيْءٌ عَدْلُهُ يَا عَظِيمَ الشَّاءِ الْفَاخِرِ وَالْغَزْوِ الْكَبِيرِ يَا ذَا
 عِزِّكَ يَا عَجِيبَ الصَّنَائِعِ فَلَا تَنْطِقْ إِلَّا لِسَنَ كُلِّ لَایِهٍ وَتَنَایِهٍ
 اسْتَسْأَلُكَ يَا مُعْتَمِدِي عِنْدَ كُلِّ كَرْتَةٍ وَغِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ شِدَّةٍ بِهَذِهِ
 الْأَسْمَاءِ آمَنَّا مِنْ عُقُوبَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاسْتَسْأَلُكَ أَنْ
 تَصْرِفَ عَنِّي بِهِنَ كُلِّ سُوءٍ وَخَوْفٍ وَتَحْدُورٍ وَتَصْرِفَ عَنِّي
 أَبْصَارَ الظُّلَمَةِ الْمُرِيدِينَ بِي السُّوءَ الَّذِي نَهَيْتَ عَنْهُ
 شَرَّ مَا يُضْهِرُونَ إِلَى خَيْرٍ مَا يُمْلِكُونَ وَلَا يَمْلِكُ غَيْرُكَ يَا كَرِيمَ
 اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَأَعْجزَ عَنْهَا وَلَا إِلَى نَاسٍ
 فَيُظْفِرُوا بِي وَلَا تُخَيِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ فَلَا تُعَذِّبْنِي وَ
 أَنَا أَدْعُوكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَحْبِبْنِي لِمَا وَعَدْتَنِي
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي خَيْرَ عَمْرٍ مَّا وَلِيَ آجِلِي اللَّهُمَّ لَا تَغَيِّرْ حَبْلِي
 وَلَا تُرْسِلْ حَبْلِي وَلَا تُسَوِّ صِدْقِي عَوْدُكَ مِنْ سَقِيمٍ مُصْرَعٍ
 وَفَقِيرٍ مُدْفِعٍ وَمِنْ لَذْلٍ وَبَشْسٍ لِحِلِّ اللَّهُمَّ سَلِّ قَلْبِي عَنْ
 كُلِّ شَيْءٍ لَا تَرْوُدُهُ إِلَيْكَ وَلَا أَنْقَطِعُ بِهِ يَوْمَ الْقَالِ
 مِنْ حَلَالٍ أَوْ حَرَامٍ ثُمَّ اعْطِنِي قُوَّةَ عَلَيْهِ وَعِزَّةَ
 قَنَاعَةٍ وَمَقَاتِلَهُ وَرِضَاكَ فِيهِ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ

الحمد على عطاياك الجبيلة ولك الحمد على منة
 السوايرة التي بها كافعت عني مكاره الاثم وقبها
 انيتني مواهب السرورة مما دنى في الغفلة وما
 بيني وبين القسوة فلم يبتعك ذلك من فعلتي ان
 لم توف عني وسدرت ذلك علي وسوختني فاني يد
 نعمتك وتابعت علي من احسانك وصفت
 من قبيل ما افضلت به اليك وان تفنك
 من ما صيبك اللهم اني استلك بكل اسم هو
 لك يفي عليك فيه واجابة الدعاء اذا دعيت به
 واستلك بكل ذي حق عليك وبحقك على جميع
 من هو دونك ان تصلي على محمد عبدك ورسولك
 وعلى آل محمد ومن ارادني بسوء فخذ بسوءه
 من يمين يمين يدي ومن خلفه وعن يمينه
 ومن شماله وامنعه مني بحولك وقوتك يا من ليس
 بربه يدعي ويا من ليس فوقه خالق يخضع ليا من
 ليس دونه الله يتقي ويا من ليس له وزير يولي ويا من
 ليس له حاج يرضى ويا من ليس له بواب ينادي ويا

لَا يَزِدُّكَ عَلَى الْكَرَّةِ الْعَطَاءُ إِلَّا كَرَمًا وَجُودًا وَعَلَى تَتَابُعِ الدُّعَاءِ
 لَا مَغْفِرَةَ وَغَفَوَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْعَلُ بِمَا أَنْتَ مُفْعَلٌ
 وَلَا تَفْعَلُ بِمَا أَنَا أَفْعَلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ
 وَيُذَكِّرُ كِتَابُ مَذْكُورٍ أَوْرَدَهُ كَرَامَةُ دُعَاؤِ قَوْمٍ سَمِعُوا نِدَاءَ عِدَّتِي فِي كَرَمِي
 وَيَا صَاحِبِي فِي سِتْدِي قُبَاوَلِي فِي نِعْمَتِي وَيَا غَايَتِي فِي كَرَمِي
 أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي وَالْأَمِينُ رَوْعَتِي وَالْمُقِيلُ عَذَابِي
 فَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْأَعْيَانِ
 قَبْلَ خُشُوعِ الدُّلَى فِي لِقَائِي يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَدِيقُ
 يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ سَأَلَهُ تَحَنُّنًا وَرَحْمَةً وَيَكْتُمُ مَنْ
 يَخْبِرُ مَنْ سَأَلَهُ تَقْضِيًا آمِنَةً وَكَرَمًا بِكَرَمِكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَهَبْ لِي رَحْمَةً
 وَاسِعَةً جَامِعَةً أَتُبْلَغُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَبَيَّنَ لَكَ مِنْهُ
 عُدْتُ فِيهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ
 فَخَالِطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ اعْفُ عَنِّي ظُلْمِي وَجُرْئِي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ

يَا مَن لاَ تُخَيِّبُ سَائِلَهُ وَلاَ يَنْقُذُ نَائِلَهُ يَا مَن
 تَعْلَمُ أَفْلاَ شَيْءَ فَوْقَهُ وَدَنَا فَلَاشَيْءَ دُونَهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ اَرْحَمَنِي يَا فَالِقَ الْجَبَلِ مُوسَى لِلَّيْلَةِ اللَّيْلَةِ
 اللَّيْلَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي
 مِنَ النِّفَاقِ وَعَمَلِكَ مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكُذْبِ
 وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
 مَا تُخْفِي يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِينَ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا
 مَقَامُ الْمُتَجِدِّينَ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ الْمُتَعَبِّثِينَ بِكَ مِنَ النَّارِ هَذَا
 مَقَامُ الْهَارِبِينَ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ هَذَا مَقَامُ مَنْ يَبْوءُ
 بِطَيْبَتِهِ وَيَعْتَرِفُ بِذُنُوبِهِ وَيَتَوَبُّ إِلَى رَبِّهِ هَذَا
 مَقَامُ الْهَائِلِينَ لِفَقِيرِ هَذَا مَقَامُ الْخَائِفِينَ الْمُسْتَجِيرِينَ
 هَذَا مَقَامُ الْمُحْزُونِ الْمَكْرُوبِ هَذَا مَقَامُ الْمُحْزُونِ
 الْمُغْمُومِ الْمُهْمُومِ هَذَا مَقَامُ الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ هَذَا
 مَقَامُ الْمُسْتَوْحِشِ الْفَرِيقِ هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ
 غَافِرَ الذَّنْبِ غَيْرَكَ وَلاَ لَهْمَ مُمْسِكٍ حَتَّى يَأْتِيَكَ يَا اللَّهُ
 بِالْآلِمِ لَا يَخْرُقُ وَجْهِي بِالنَّارِ تَعْدُ يَهُودِي وَنَحْيَارِي
 لِقَابَيْنِ مِنْي عَلَيْكَ بَلِّكَ الْحَمْدُ وَكَلِّكَ الْمُنُّ وَالْفَضْلُ

عَلَى ارْحَمِ اَيُّ رَبِّ اَيُّ رَبِّ مَا يَكُنْ نَفْسٌ مُنْقَطِعٌ شَوْخٌ ضَعِيفٌ وَفَقِيرٌ
 حَيْلِي وَرِقَّةٌ حِلْيَتِي وَتَبَكُّدٌ اَوْضَائِي تَنَاوُلٌ لِحْمِي جَنْبِي
 وَجَبَدِي وَوَحْدَتِي وَوَحْشَتِي فِي قَبْرِى وَجُوعِي مِنْ
 صَغِيرِ الْبَلَاءِ اسْئَلُكَ يَا رَبِّ قُرَّةَ الْعَيْنِ وَالْاَعْيُنِ
 يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ بَيِّضٌ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ تَسْوَدُ
 فِيهِ الْوُجُوهُ وَامْنِي مِنَ الْفَزَعِ الْاَكْبَرِ اسْئَلُكَ الْبُشْرَى
 يَوْمَ تَقْلَقُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ وَالْبُشْرَى عِنْدَ
 الدُّنْيَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَرْجُوهُ عَوْنًا لِي فِي حَيَاتِي وَ
 اَعْدَّةً دُخْرًا لِيَوْمَ فَاَتَنِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَدْعُوهُ
 وَلَا اَدْعُو غَيْرَهُ وَكَوَدَعَوْتُ غَيْرَهُ لَخَيِّبَ دُعَائِي
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَرْجُوهُ وَلَا اَرْجُو غَيْرَهُ وَكَوَدَعَوْتُ
 غَيْرَهُ لَا خُلْفَ رَجَائِي الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْحَسَنِ
 الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ وَالْفَضْلِ
 وَالْاِنْعَامِ وَلِي كُلِّ غِيْبَةٍ وَصَاحِبِ كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى
 كُلِّ غِيْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي لِبَقِيَّتَيْنِ وَحُسْنِ الظَّنِّ بِكَ وَ
 اَثْبِتْ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي وَاقْطَعْ رَجَائِي عَنْ سِوَاكَ حَتَّى

يَا لَيْسَ بِكَ وَلَا أَتَى لَكَ يَا لَطِيفَ الْإِيمَانِ يَا لَطِيفَ
 فِي جَمِيعِ أحوَالِي يَا مُجِيبَ دُعَائِي يَا رَبِّ إِنِّي ضَعِيفٌ
 الْقَارِءُ لَا تَعَذِّبْنِي بِالنَّارِ يَا رَبِّ ارْحَمِ دُعَائِي وَنَصْرِي
 وَذِي وَمَسْكَنَتِي وَتَعَوِّذِي وَتَكْوِينِي يَا رَبِّ
 عَنِ حُلْكِ الدُّنْيَا وَأَنْتَ وَاسِعُ كَرَمِي
 يَا رَبِّ يَقْوَتُكَ عَلَى ذَلِكَ وَقَدْ رَكَعْتُ عَلَيْكَ
 وَحَاجَتِي إِلَيْهِ أَنْ تُرَزِّقَنِي فِي عَامِ
 هَذَا وَتَهْجُرَنِي هَذَا وَيَوْمِي هَذَا أَوْ سَاعَتِي هَذِهِ
 يَا مُغْنِيَنِي بِهِ عَنْ تَكْلَافِ مَا فِي أَيْدِي النَّاسِ مِنْ
 تِلْكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ أَيُّ رَبِّ مِنْكَ أَطْلُبُ وَ
 أَرْجُو وَأَتَخَبُّ وَيَا يَاكَ أَرْجُو وَأَنْتَ أَهْلُ ذَلِكَ
 يَا لَيْسَ بِكَ وَلَا أَتَى لَكَ يَا ارحم الراحمين
 إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَ
 يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ قُوَّةٍ وَيَا
 مُغْنِيَ النَّفْسِ عَنِ الْفُتُورِ يَا مَنْ لَا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ وَلَا تَنْتَبِهُ
 فِي الْأَمْوَالِ وَلَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَعْطَى مُحَمَّدًا صَلَوَاتُ اللَّهِ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ وَأَفْضَلَ مَا سَأَلْتُكَ لَهُ وَأَفْضَلَ

مَا أَنْتَ مُسْتَوِلٌ لَهُ إِلَّا يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ
 تُخَيِّرَنِي الْمَعِيشَةَ وَتُخَيِّرَنِي الْجَنَّةَ حَتَّى لَا تُضَرَّ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ رَحْمَتِي بِمَا قَسَمْتَ لِي حَتَّى لَا أَسْأَلَ حَدًّا شَيْئًا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْتَحْ لِي خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ
 وَارْحَمْنِي رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِي بَعْدَ هَذَا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَنْزِلْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا تُفْقِرُنِي
 إِلَى أَحَدٍ بَعْدَ كَسْوَاكَ تَزِيدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا وَآلِيكَ
 فَاكَةً وَفَقْرًا أَوْ بِكَ عَمَلٌ سِرًا أَوْ غِنًى وَتَعَفُّيًا فَخْرًا
 يَا مُجِيبُ يَا مُنِيعُ يَا مُفْضِلُ يَا مُلِكُ يَا مُقَدِّرُ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْغِنَى لِمُؤَمِّمِ كُلِّهِ وَأَقْضِ لِي بِأَحْسَنِ وَ
 بَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي وَأَقْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي اللَّهُمَّ
 يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ أَعْسِرْ لِي مَا تَتَسَيَّرُ مَا أَخَافُ أَعْسِرْ
 عَلَيْكَ يَسِّرْ وَسَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ حُزْنَتَهُ وَنَفْسَ
 عَيْنِي مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ وَأَصْرِ عَيْنِي مَا أَخَافُ بَلْبَتَهُ
 وَكَفَّ عَيْنِي مَا أَخَافُ غَمَّهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 أَمَلْ قَلْبِي حُبًّا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصَدِّقًا بِكَتَابِكَ وَ
 إِيمَانًا بِكَ وَفَرَقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

مَنْ يَجْصِي عَلَى الْكَوْبِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ
 خَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ الْأَوْدِيَيْنِ سُبْحَانَ الرَّبِّ
 الْوَدُودِ سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَحِيدِ سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ
 سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ سُبْحَانَ مَنْ
 لَا يُوَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِالْوَانِ الْعَدَّاسِ سُبْحَانَ
 الْحَنَّانِ الْمَنَّانِ سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ سُبْحَانَ
 الْجَبَّارِ الْجَوَادِ سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ
 الْعَلِيمِ سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى
 أَقْبَالِ النَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى آخِرِ اللَّيْلِ وَ
 أَقْبَالِ النَّهَارِ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَجْدُ وَالْعِظَمَةُ وَ
 الْكِبَرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَكُلِّ طَرْفَةٍ عَيْنٍ وَكُلِّ
 لَحْظَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ سُبْحَانَكَ مِلْأَمَا أَخْطَرُ
 كِتَابِكَ سُبْحَانَكَ زينة عرشك سُبْحَانَكَ
 سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ علامه مجلسی رحمه الله

جملة دعاهای مشهوره و محرومهای است که شیخ طوسی و دیگران از ابو حمزه
 ثمالی روایت کرده اند که حضرت امام زین العابدین در شبهای ماه مبارک
 رمضان اکثر شبها نماز میکرد و چون بیدار میشد این دعا میخواند و از آن دعا
 بگویند

يَوْمَ تَبْكُ وَلَا تُمْكُرِي فِي حِيلَتِكَ مِنْ آيِنِ لِي الْخَيْرِ يَا رَبِّ وَلَا يُوجِبُ
 الْآمِينَ عِنْدَكَ وَمِنْ آيِنِ لِي النِّجَاةَ وَلَا تُسْطِطِعْ إِلَّا بِكَ لَا
 تَلِيَّ إِلَّا بِكَ احْسِنِ اسْتَعْنِي عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ وَلَا الَّذِي سَأَلَ
 وَاجْتَرَى بِعَمَلِكَ وَلَمْ يُرْضِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ أَنْتَ رَازِكُ بِيكَ نَفْسٌ مُنْقَطِعَةٌ شُودَ وَعَبْدٌ زَانٌ بِكَوَيْدِكَ
 ضَرَفْتُكَ وَأَنْتَ دَلَّيْتَنِي عَلَيْكَ وَدَعَوْتَنِي لِيكَ
 وَلَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ
 فِي سُبُحَتِي وَإِنْ كُنْتُ بِطَيْئًا حَايِنٌ يَدْعُوَنِي وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِيَنِي وَإِنْ كُنْتُ بِخَيْلٍ
 حَايِنٍ يَسْتَفْرِضُنِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنَا فِيهِ
 كَلِمَاتُ شَيْءٍ لِحَاجَتِي وَأَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّ
 تَغْيِيرِ شَيْءٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ يَسْتَجِبْ
 لِي دُعَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ
 وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي وَكَلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ
 فَيُهَيِّئُونِي وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنْ

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَجْعَلُ عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لَكَ
 قَرْنِي أَحْمَدُ شَيْءٍ عِنْدِي وَأَحَقُّ بِحَمْدِي أَللَّهُمَّ
 إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً وَمَتَابِلَ
 الرِّجَاءِ لَدَيْكَ مُدْرَعَةً وَالْإِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ
 أَمَّاكَ مَبَاحَةً وَأَبْوَابَ الدَّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّالِحِينَ
 مَفْتُوحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلدَّارِجِينَ بِمَوْضِعِ إِبْجَاسِهِ
 وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصَدِ إِغَاثَةٍ وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ
 إِلَى جُودِكَ وَالرِّضَا بِفَضَائِكَ عَوَضًا عَنْ مَنِّهِ الْبَاطِلِ
 وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَائِرِينَ وَأَنَّ الرَّاحِلَ
 إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ
 إِلَّا أَنْ يُحْجِبَهُمُ الْأَمَالُ دُونَكَ وَقَدْ قَصَدْتُ إِلَيْكَ
 بِطَلِبَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي وَجَعَلْتُ بِكَ
 اسْتِغَاثَتِي وَبَدُ عَائِلَتِي تَوَسَّلِي مِنْ غَيْرِ اسْتِحْقَاقٍ لِتَهْلِيكَ
 مِنِّي وَلَا اسْتِجَابٍ لِعَفْوِكَ عَنِّي بَلْ لِيَثْقِي بِكَرَمِكَ
 وَتَسْكُونِي إِلَى صِدْقِي وَعُدِّكَ وَتَجَالِي إِلَيَّ أَلَيْسَ
 بِتَوْحِيدِكَ وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَن لَازِمُكَ
 غَيْرُكَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَللَّهُمَّ

يَا قَائِلَ وَقَوْلِكَ حَقٌّ وَعُذُّكَ صِدْقٌ وَاسْأَلُوا اللَّهَ
 مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا وَلَيْسَ مِنْ صِفَانِكَ
 سَيِّئِي أَن تَأْمُرَ بِالسُّوَالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ وَأَنْتَ الْبَنَى
 الْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مُمْلَكَتِكَ وَالْعَايِدُ عَلَيْهِمْ بِمَحَلِّ
 أَمْرِكَ إِلَهِي رَبِّيتَنِي فِي نِعْمِكَ وَبِاخْتِيارِكَ تَحْفِيزِ
 تَوْفِيقِكَ يَا سُبُّي كَبِيرًا قِيَامًا مِنْ رَبِّي فِي الدُّنْيَا بِاخْتِيارِ
 تَفَضُّلِكَ وَنِعْمِهِ وَأَشَارِكِي فِي الْآخِرَةِ إِلَى عَفْوِهِ وَ
 مَغْفِرَتِي يَا مُؤَلَّاهِي دَلِيلِي عَلَيْكَ وَحَقِّي لَكَ شَفِيعِي
 إِلَيْكَ وَأَنَا وَالَّذِينَ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ وَسَالِكِينَ مِنْ شَفِيعِي
 إِلَيْكَ شَفَاعَتِكَ أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ
 رَبُّكَ رَبِّ أَنْاجِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْفَقَهُ جُزْمُهُ أَدْعُوكَ
 يَا رَبِّ رَاهِبًا نَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا إِذَا رَأَيْتَ مُؤَلَّاهِي
 تَزُولِي مُزِعْتِي وَلَا إِذَا رَأَيْتُ كَرَمَكَ لَهْمَعْتِي فَإِنْ
 ظَنَنْتُ فُخَيْرُ رَاحِمٍ وَلَنْ عَدَّتْ بِتَفْخِيرُ ظَالِمٍ حَجَّتِي
 يَا إِلَهِي فِي جُزْأِي عَلَى مَسْئَلَتِكَ مَعْرَايَتَانِي مَا تَكْرَهُ
 جُزْأِي وَكَرَمَكَ وَعُدَّتِي فِي سِدَّتِي مَعْرُوفَةً حَيَاتِي
 يَا قَائِلَ وَرَحْمَتِكَ قَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُخَيِّبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَ

ذِينَ مُنِّيْتِي تَحَقُّقِي رَجَائِي وَاسْمِعْ دُعَائِي يَا خَيْرَ
 مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ وَأَنْصَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ عَظِيمٌ يَا سَيِّدِي
 أَمَلِي وَسَاءَ عَمَلِي فَأَعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمُقَدَّرِي يَا سَلَمَ
 وَلَا تُؤْخِذْ لِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجْلِي عَنِّي جَانِبِي
 الْمَذْنُونِ وَحِلْمُكَ يَكْبُرُ عَنْ مَكَافَاةِ الْمُقْصِرِينَ يَا
 يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ مُسْتَجِيرٌ
 مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا وَمَا أَلَانَ
 يَا رَبِّ وَمَا خَطِرُ كَهَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ
 بِعَفْوِكَ أَيْ رَبِّ جَلِيلِي بِسِلْكَ وَأَعْفُ عَنْ
 تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ فَلَوْ أَطْلَعْتُ الْيَوْمَ عَلَى ذَنْبِي
 غَيْرُكَ مَا فَعَلْتُهُ وَلَوْ خِفْتُ لَعَجِلْتُ الْعُقُوبَةَ
 لَا جُنْبُتُهُ لَا لَأَنَّكَ أَهْوَى النَّاطِرِينَ إِلَيْكَ وَ
 أَخَفَّ الْمُطْلِعِينَ عَلَيْكَ بَلْ لَا تَكْ يَا رَبِّ خَيْرُ
 السَّائِرِينَ وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ وَأَكْرَمُ
 الْأَكْرَمِينَ سَتَارُ الْغُيُوبِ غَفَارُ الذُّنُوبِ
 عَلَامُ الْغُيُوبِ تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ
 وَتُؤَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِحِلْمِكَ فَلَا الْحَمْدُ عَلَيْكَ

لِعَمَّا وَلَعَفُو عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا فَمَا نَذَرِي مَا لَنَشْكُرَكَ
أَجْمِيلَ مَا لَنَشْكُرُ أَمْ قَبِيحَ مَا لَنَسْتُرُ أَمْ عَظِيمَ
مَا أَتَلَيْتَ وَأَوْلَيْتَ أَمْ كَثِيرَ مَا مِنْهُ تَجَمَّيْتُ
وَعَافَيْتَ يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ وَبِأَيِّ
قُرَّةٍ عَيْنٍ مَنْ لَا ذِيكَ وَأَنْقَطَعَ إِلَيْكَ أَنْتَ
الْمُحِبُّ وَالْحَنَّ الْمُسِيئُونَ فَتَجَاوَزِي يَا رَبِّ عَنْ
قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ وَأَيُّ جَهْلٍ
يَا رَبِّ لَا يَسَعُهُ جُودُكَ أَوْ أَيْ زَمَانٍ أَطْوَلُ
مِنْ آثَارِكَ وَمَا قَدْ رَأَعْنَا لِنَا فِي جَنْبِ لِعَمَلِكَ
وَكَيْفَ لَنَسْتَكَثِرُ أَعْمَا لَا تُقَابِلُ بِهَا كَرَمَكَ بَلْ
كَيْفَ يَضِيقُ عَلَى الْمُدُنِ بِنَائِنَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ
رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالرَّحْمَةِ فَوَعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي لَوْ أَنْتَهَرْتَنِي مَا
يَرِحْتُ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ لِمَا
أَنْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَأَنْتَ
الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ
تَشَاءُ وَتَرْحِمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ وَلَا تَشْكُرُ

عَنْ فِعْلِكَ وَلَا تَنَازَعُ فِي مُلْكِكَ وَلَا تَشَارِكُ فِي أَمْرِكَ
 وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا يَعْزِضُ عَلَيْكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ
 يَا خَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ يَا رَبُّ هَذَا
 نَسْأَلُكَ مِنْ لَذَائِكَ وَاسْتِجَارَ بَكْرَمِكَ وَالْإِفْطَحَانِكَ
 وَتَعْلَمُ وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيقُ عَفْوُكَ وَلَا يَنْقُصُ
 فَضْلُكَ وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ وَقَدْ لَوْ تَقْنَا مِنْكَ لَصَفَحْنَا
 أَنْفُسَنَا وَالْفَضِيلَ الْعَظِيمَ وَالْوَحْمَةَ الْوَاسِعَةَ أَفْتَرَاكَ
 يَا رَبُّ نَخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ نُخَيِّبُ أَمَلَنَا كَلَّا يَا كَرِيمُ
 هَذَا ظُنُّنَا بِكَ وَهَذَا الْحَمْدُ عِنَا فِيكَ يَا رَبُّ
 إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا كَوْنًا لَا كَثِيرًا إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيمًا
 نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسْرِعَ عَلَيْنَا وَدَعْوَانَا وَنَحْنُ
 نَرْجُو أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا فَحَقِّقْ رَجَاءَ نَابِيَا مَوْلَانَا فَقَدْ
 عَلِمْنَا مَا نَسْتَوْجِبُ بِأَعْمَالِنَا وَلَكِنْ عَلِمْنَا أَنَّكَ فِينَا
 عَلِمْنَا بِأَنَّكَ لَا تَصْرِفُنَا عَنْكَ حَتَّى نَأْتِيَ الرِّغْبَةَ إِلَيْكَ
 وَإِنْ كُنَّا غَيْرَ مُسْتَوْجِبِينَ لِرَحْمَتِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ أَنْ يَجُودَ
 عَلَيْنَا وَعَلَى الْمَدِينِ بِفَضْلٍ سَعَتِكَ فَأَمَنْتَ عَلَيْنَا
 فَأَمَنْتَ أَهْلَهُ وَجَدَ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَى نَيْلِكَ يَا

اَتَقَارِبُكَ اهْتَدَيْنَا وَفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْنَا وَبِنِعْمَتِكَ صَبَّحْنَا
 اَمْسَيْنَا ذُوْنَا يَدِيكَ نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَتَوْبَتُكَ إِلَيْنَا
 الْيَا نَعِيمَ نَعَارِضُكَ بِالذُّوْبِ حَيْرُكَ الْيَا نَازِلُ وَرِيْدُنَا الْيَا
 صَاعِدُكَ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلِكُ كَرِيمٍ يَا نَبِيَّكَ أَنْ فِي كُلِّ يَوْمٍ يَمْلِكُ
 قَبْدٌ فَلَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُولَنَا بِنِعْمِكَ تَفْضُلًا عَلَيْنَا
 يَا آلَا نَبِيَّكَ فَبِحُكْمِكَ مَا أَحْلَكَ وَأَعْظَمَكَ أَكْرَمَكَ مُبْدِيًا
 مُعْجِدًا تَقْدِيرُكَ سِتْرُ سَمَائِكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَكَرَّمَ صَنَائِعُكَ
 أَنْتَ الْغَنِيُّ وَسِعَ فَضْلُكَ وَأَعْظَمَ حِلْمُكَ أَنْ تَقَابِلُنِي بِفَعْلِكَ وَطَيْبَتِي
 فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ سَيِّدُ سَيِّدِي اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ
 وَأَعِدْنَا مِنْ تَخَلُّطِكَ وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ
 وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَارْزُقْنَا حَجْرَ نَبِيِّكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ
 صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ وَرِضْوَانُكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِهِ
 أَنْتَ قَرِيبٌ مَحْبَبٌ وَارْزُقْنَا عَمَلًا يَطْلُعُكَ وَتَوْفِيقًا عَلَى
 مِلَّتِكَ وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَحِمْتَ رُسُلَكَ فِي
 صَغِيرٍ وَأَجْزِهِمَا بِالْأُحْسَانِ إِحْسَانًا وَبِالسَّيِّئَاتِ
 غُفْرَانًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَخْيَارِ

يَنْفَعُنَا وَالْأَمْوَالَ وَتَا بِعَرِّ بَيْتِنَا وَبَيْنَتُنَا بِالْخَيْرَاتِ اللَّهُمَّ
 اظْهَرْنَا لِحَقِّتِنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَعَائِدَتِنَا ذَكَرْتِنَا
 وَأَنْشَأْنَا صَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا حُرَّتِنَا وَمَمْلُوكِنَا كَذَبْتَ
 الْعَادِلُونَ يَا اللَّهُ وَصَلُّوا صَلَاةً لَا بَعِيدًا وَخَيْرًا وَاحْشُرَانَا
 مَيِّتِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاخْتِمْ لِي
 خَيْرَ قَالَتِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرٍ نِيَايَ وَآخِرَتِي وَلَا
 تَسْلُطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ حُجَّةً
 قَائِمَةً بَاقِيَةً وَلَا تَسْكِبْنِي صَالِحَ مَا أَنْفَعْتَنِي بِهِ عَلَى وَاسْرُفِي
 مِنْ فَضْلِكَ رَهَقًا وَاسْعًا حَلَا لَا طَيْنَا اللَّهُمَّ وَأَحْسِنْ
 بِحِرَاسَتِكَ وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَأَكْمَلْنِي بِكَمَالَتِكَ
 وَاسْرُفْنِي بِحُجَّتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي
 كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْأَيَّامَةِ عَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ وَلَا تَخْلِنِي يَا رَبِّ مِنْ نِلِّكَ الْمَشَا هِدِ
 الشَّرِيفَةِ وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ اللَّهُمَّ تَبَّ عَلَيَّ
 حَتَّى لَا أَغْصِيكَ وَأُلْهِمْنِي الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ وَ
 خَشْيَتَكَ يَا لَيْلٍ وَالنَّهَارِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ
 الْقَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَ

تَعَبَاتِ رَقِصَتِ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ الْقَبِيلَ
عَلَى نَعَاسَةٍ إِذَا أَنَا صَلَّيْتُ وَسَلَّيْتُ مَنَاجِيكَ إِذَا
أَنَا نَاجَيْتُكَ مَا لِي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ صَلَّيْتُ سَرَّيْتُ
وَقَرَّبْتُ مِنْ مَجَالِسِ لِقَايَا بَيْنَ مَجَالِسِي عَرْضَتُ لِي
بَلِيَّةٌ أَرَاكَ قَدَمِي وَحَالَتُ بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ
سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنْ بَابِكَ طَرَدْتَنِي وَعَنْ خِدْمَتِكَ
تَحَكَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخِفًّا بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُعْرِضًا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ
وَحَدَّثْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ فَرَفَضْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ
رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَائِكَ فَحَرَمْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْ
مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَنِي أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي
فِي الْغَافِلِينَ فَحَبَسَ رَحْمَتِكَ الْيَسْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ
رَأَيْتَنِي الْفِتْنَةِ مَجَالِسِ الْبَطَالِينِ فَبَيَّنَ وَبَيَّنَهُمْ
خَلَقْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي
أَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجَوْرِي كَانَيْتَنِي أَوْ لَعَلَّكَ بِقِلَّةِ
حَيَاتِي مِنْكَ جَاذَبْتَنِي فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ فَطَالَمَا
عَفَوْتَ عَنِ الْمَذْنِبِينَ قَبْلِي لَأَنْ كَرَمَكَ أَعْنِي

وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي أَوْتِيَهُ فَلَكَ الْحُكْمُ أَنَا يَا رَبِّ الدُّنْيَا لَمْ أَشْجِمْكَ
 فِي الْخَلَاءِ وَلَكِنْ أَرَا قَبْلَكَ فِي الْمَلَأَةِ أَنَا صَاحِبُ بِلَادٍ وَأَهْلِهَا
 الْعُظْمَى أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ أَجْتَرِي أَنَا الَّذِي لَمْ
 عَصَيْتُ جَبَّارَ السَّعَاءِ أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى الْمَعَاصِي
 الْجَلِيلِ الرَّشَى أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِطَاغَرَجِي
 إِلَيْهَا أَسْعَى أَنَا الَّذِي أَمْهَلْتَنِي فَمَا أَرْغَوَيْتُ وَ
 سَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا اسْتَحْيَيْتُ وَعَمِلْتُ يَا مَعْصِي
 فَتَعَدَّيْتُ وَأَسْقَطْنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بَالِيَتْ فِيحْلِكَ
 أَمْهَلْتَنِي وَلَيْسَ لَكَ سَتَرْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ أَخْفَلْتَنِي وَمِنْ
 عَقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي
 إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا بِرُؤُوسِكَ
 جَاهِدُ وَلَا بِأَمْرِكَ مُسْتَعِيفٌ وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ
 وَلَا لَوْعِيدِكَ مُتَهَوِّنٌ وَلَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ
 سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي وَغَلَبَتْ هَوَايَ وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا
 شِقْوَتِي وَغَرَّتَنِي سَيِّئَتُكَ الْمُرْخِي عَلَى فَقْدِ عَصِيَّتِكَ
 وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدِي فَالآنَ مِنْ عَدَايِكَ مَكْرٌ لِيَسْتَفِيدَ
 وَمِنْ أَيْدِي الْخَصْمَاءِ عَدَا مَكْرٌ يُخَلِّصُنِي وَيَجْعَلُ مِنْ

أَفْهِمَ أَنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي قَوْلًا سَوَاءً قَالَهُ عَلَى مَا
 أَهَمَّ كِتَابَكَ مِنْ عَمَلِي لَدُنْكَ لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْكَ لَوْ
 زِلْتُ رَحْمَتِكَ وَنَهَيْتَ إِيَّايَ عَنِ الْقَنُوطِ الْفَشْطِكِ
 حِينَ مَا أَتَدَّ كُرْهًا يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاكَ ذَا عِزٍّ وَافْضَلِ مَنْ
 رَجَاكَ تَاجِ اللَّهُمَّ بَيْنَ مَتْنِ الْأَسْلَامِ مَا تَوَسَّلَ لَكَ
 بِمَنْ مَتَّحُوا لِقْرَانِ اعْتَمَدَ عَلَيْكَ وَبِجَبِّ اللَّيْلِ الْأُمِّيِّ
 الْقَرَّائِي الْهَاشِمِيِّ الْعَرَبِيِّ الثَّمَامِيِّ الْمَلِكِ الْمَدِينِيِّ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَدُنْكَ فَلَا تُوحِشْ أَسْتِثْنَاءَ إِيَّامِي
 وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَبَدَ سِوَاكَ فَإِنَّ قَوْلًا
 مَتَّحُوا يَا لَيْسَتْ بِهِمْ لِيَحْفَظُوا بِهِ وَمَا تُهْمُ فَإِذَا رَكُوا مَا
 أَتَوْا وَإِنَّا أَسْنَا بِكَ يَا لَيْسَتْ بِنَا وَقُلُوبُنَا لِنَعْفُو عَنْكَ
 فَإِذَا رَكْنَا بِمَا أَتَيْنَا وَتَبَّتْ رَجَائُكَ فِي صُدُورِنَا
 وَلَا نَرَى قُلُوبُنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ
 رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ فَوَعِدْتِكَ لَوْ أَنْتَ تَهَيَّئْ
 مَا بَرِئْتَ مِنْ بَابِكَ وَلَا كَفَفْتَ عَنْ تَمْلِكِكَ لَنَا اللَّهُمَّ
 قُلْ يَا سَيِّدِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَ مَا كُنْتُ إِلَى رَحْمَتِكَ إِلَّا
 مِنْ بَيْنِ هَبِّ الْعَبْدِ إِلَّا إِلَى مَوْلَاةٍ وَإِلَى مَنْ يَلْتَجِي

الْخَلْقُ إِلَّا إِلَى خَالِقِهِ إِلَهِي أَوْفَرْتُ نَفْسِي يَا لَاضْفَادِي وَ
 مَنَعْتَنِي سَبَبَكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْرَادِ وَكَذَلَّتْ عَلَى أَهْلِي
 عُيُونُ الْعِبَادِ وَأَمَرْتُ بِي إِلَى النَّارِ وَحُلَّتْ بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَكْبَرِ
 مَا قَطَعْتَ رَجَائِي مِنْكَ وَمَا صَرَفْتَ وَجْهَكَ تَأْمِينِي لِلْعَفْوِ
 عَنْكَ وَلَا خَرَجَ حُبِّكَ عَنْ قَلْبِي أَنَا لَا أُنْسِي أَيَّامَ ذَلِكَ
 عِنْدِي وَسَيُتْرَكُ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا يَا سَيِّدِي
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآخِرِ حَبِّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي وَآخِرِ
 بَيْتِي وَبَيْنَ الْمُصْطَفَى وَإِلَيْهِ خَيْرُكَ مِنْ خَلْقِكَ
 وَخَاتَمِ النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ
 وَأَنْقُلْنِي إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ وَأَعِنِّي يَا بَاطِنِي
 عَلَى نَفْسِي فَقَدْ أَفْنَيْتُ بِالشُّؤْلِفِ وَالْأُمَالِ عُمْرِي
 وَقَدْ نَزَلَتْ مَنَزِلَةُ الْأَيْسِينَ مِنْ خَيْرِي فَمَنْ
 يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نَقَلْتُ عَلَى مِثْلِ
 حَالِي إِلَى قَبْرِ كَرَامَتِكَ لَوْ قَدَرْتُ وَلَوْ أَفْرَسْتُ
 بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لَضَجَعْتُ وَمَالِي لَا أَتْلِي وَلَا أَذُرِي
 إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي وَأَرَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي وَأَيَّامِي
 تُخَاتِلُنِي وَقَدْ خَفَقْتُ عِنْدَ سَيِّدِي أَجْنَحَهُ الْمَوْتِ

سَأَلْتُكَ يَا أَبَتِي بِمَنْ خُذْتُ نَفْسِي أَنْتَ بِي الْخَلِيعَةُ قَدْ بَرَى أَنْتَ بِي
 لِحْدِي أَنْتَ بِي لِسْوَالٍ مِنْكَ وَتَكْلِيدًا تَأْتِي أَنْتَ بِي
 الضَّيْقُ مِنْ قَبْرِ عَزِيَّا نَاذِلِيًا حَامِلًا ثِقْلِي عَلَى
 خُذْ رُوحِي مِنْ قَبْرِ عَزِيَّا نَاذِلِيًا حَامِلًا ثِقْلِي عَلَى
 طَهْرِي أَنْظُرْ مَرَّةً عَنْ يَمِينِي وَآخَرَى عَنْ شِمَالِي
 الْخَلَاءِ فِي شَانٍ غَيْرِ شَانٍ لِكُلِّ أَمْرٍ مِنْهُمْ
 مَسِينِ شَانٍ يَغْنِيهِ وَجُودُكَ يَوْمَ مَسِينِ مَسِيرَةٍ صَاحِلَةٍ
 مَسِينَةٍ وَجُودُكَ يَوْمَ مَسِينِ عَلَيْهَا غَبْرَةٌ تَكْهَفُهَا قَدْرَةٌ
 رَيْدَةٌ سَيِّدِي عَلَيْكَ مَعُولِي وَمُعْتَمِلِي وَرَجَائِي
 وَتَوَكَّلِي وَبِرَحْمَتِكَ تَعْلَقِي بِصَبَبِ بَرَحْمَتِكَ مِنْ
 نَشَاءٍ وَتَهْدِي بِلُحْمَتِكَ مَنْ تَحِبُّ فَلَاكِ الْحَمْدُ
 عَلَى مَا نَفَيْتَ مِنَ الشِّرْكِ قَلْبِي وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
 بَسْطِ الْإِسْنَانِ أَفْئِلِ الْإِسْنَانِ هَذَا الْكَمَالُ أَشْكُرُكَ أَمْرِيغَايَةَ
 جَهْدِي فِي عَمَلِي أَرْضِيكَ وَمَا قَدَّرَ لِي يَا رَبِّ
 فِي جَنْبِ شُكْرِكَ وَمَا قَدَّرَ لِي فِي جَنْبِ نِعْمَتِكَ
 إِحْسَانُكَ إِلَيَّ إِلَّا أَنْ جُودَكَ بَسْطَ أَمَلِي شُكْرَكَ
 نَبْلَ عَمَلِي سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي وَمِنْكَ رَهْبَتِي إِلَيْكَ
 تَأْمِيلِي وَقَدْ سَأَلْتَنِي إِلَيْكَ عَمَلِي عَلَيْكَ يَا وَاحِدِي

عَكَفْتُ هَهْنَى وَفِيمَا عِنْدَكَ انْتَبَسَطْتُ رَغْبَتِي وَكَرْبِي
 خَالِي رَجَائِي وَخَوْفِي وَبِكَ اَنْسَيْتُ كَحَبِيبِي وَابْنِي
 اَلْقَيْتُ يَدَيَّ وَبِحَبْلِ طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي
 يَا مُوَلَايَ بِذِكْرِكَ عَاشَ قَلْبِي وَبِمَنَاجَاتِكَ بَرَدْتُ
 اَلَمَ الْخَوْفِ عَمَى فَيَا مُوَلَايَ وَيَا مُوَلَايَ وَيَا مُوَلَايَ
 سُوِّلِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَرِّقْ بَيْنِي
 وَبَيْنَ ذَنْبِي الْمَانِعِ مِنْ كُرْوَمِ طَاعَتِكَ فَانْشَأْ
 اَسْئَلُكَ لِقَاءَ رَجَاءِ رَفِيقِكَ وَخَوْفِ ابْنِكَ
 عَظِيمِ الطَّمَعِ مِنْكَ الَّذِي اَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ
 مِنَ الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْأَمْرِ لَكَ وَحْدَكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ وَالْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِبَادُكَ وَفِي قُبُضَتِكَ
 وَكُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ تَبَارَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 اَللّهُمَّ ارْحَمْنِي اِذَا انْقَطَعَتْ حُجَّتِي وَكُلَّ عَنْ جَوَابِكَ
 لِسَانِي وَطَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ اِيَّايَ لُبِّي فَيَا عَظِيمَ
 رَجَائِي لَا تُخَيِّبْنِي اِذَا شَدَدْتُ فَاغْتِي اِلَيْكَ وَلَا
 تُرَدِّدْنِي بِجَهْلِي وَلَا تُنْغِزْنِي لِغِلَّةِ صَبْرِي اَعْظِمْ لِفَقْرِي
 وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي سَيِّدِي عَلَيَّكَ مُعْتَمِدِي وَمُعَوِّلِي

وَرَحَابَ وَتَوَكَّلْ وَبِرَحْمَتِكَ تَعْلَمُ وَبِفَيْئِكَ أَكْثَرُ
 رَحْمَتِي وَبِحُجُودِكَ أَفْضَلُ طَلِبَتِي وَبِكَرَمِكَ أَمْرُ
 رَيْبِ اسْتَفْهِمْ دُعَائِي وَكَلِّمْ نِيكَ أَرْجُو سَدَّ قَاتِلِي
 وَبِفَيْئِكَ أَجْبِرْ عَيْلَتِي وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي
 إِلَى جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْفَعُ بَصَرِي وَإِلَى مَعْرِفَتِكَ
 أَرْجُو نَظَرِي فَلَا تُخْرِقْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مُوَضِّعُ
 أَمَلِي وَلَا تُسْكِنِي الظَّاهِرَ فَإِنَّكَ قُتْرَةٌ عَيْنِي
 بِاسْتِغْنَائِي لَا تُكْذِبْ ظِلِّي بِإِحْسَانِكَ وَمَعْرِفَتِكَ
 فَإِنَّكَ تَقْتِي وَرَحَابِي وَلَا تُخْرِقْنِي ثَوَابَكَ فَإِنَّكَ
 الْغَارِيثُ بِفَقْرِي إِلَهِي نَكَاتٌ قَدْ دَلَّنِي أَجَلِي وَلَمْ
 يَفْقِهْنِي مِنْكَ عَمَلِي فَقَدْ جَعَلْتَ الْإِعْذَارَ إِلَيْكَ
 إِلَهِي وَسَائِلَ عِلِّي إِلَهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَمَلِي
 مِنْكَ بِالْعَفْوِ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ مِنْكَ
 فِي الْحُكْمِ أَرْحَمُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي وَعَيْنُ الدُّنْيَا
 كَرْبَتِي وَفِي الْقَبْرِ وَحْدَتِي وَفِي الْحَدِّ وَخَشَتِي وَإِذَا
 تَنَزَّلَ الْحِسَابُ بَيِّنْ بَيْدَتِكَ ذَلِكَ مَوْقِفِي وَاعْفُ عَنِّي
 مَا خَفِيَ عَلَى الْأَدْمِثِينَ مِنْ عَمَلِي وَأَدْنِ مَنَاسِبِي

سَتَرْتَنِي وَارْحَمْنِي سِرِّيًّا عَلَى الْفِرَاشِ تَقْلِيْبِي أَيْدِيَّ
 أَحَبَّتِي وَفَضَّلَ عَلَيَّ مَمْلُوكًا وَدَا عَلَى الْمُغْلَسَلِ
 يُغْتِيلُنِي صَالِحِ جِيرَانِي وَتَحَنَّنَ عَلَيَّ مَحْمُولًا وَشَدَّ
 تَنَاوَلَ الْآقْرِبَاءَ أَهْلَ رَأْفَتِ جَنَانِي وَحَدَّ عَلَيَّ مَنَافِعَ
 قَدْ تَرَلَّكَ بِكَ وَحِيدًا إِنِّي حُفِرْتُ وَارْحَمْنِي ذَلِكَ
 الْبَيْتِ الْحَبِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لَا أَسْتَأْذِنَ بِغَيْرِكَ
 يَا سَيِّدِي فَإِنَّكَ إِن وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكَتْ
 سَيِّدِي فِيمَنْ أَسْتَعِيْثُ إِن لَّكَ تَقْلِيْبِي عَارِيًّا وَ
 إِلَى مَنْ أَفْزَعُ إِن فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي
 وَإِلَى مَنْ أَلْتَجِيْ إِن لَّكَ تَنْفِيسُ كُرْبَتِي سَيِّدِي مَنْ لِي
 وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِن لَّكَ تَرْحَمُنِي وَفَضَّلَ مَنْ أَوْ مِثْلُ
 إِن عَدِ مَتَّ فَضْلَكَ يَوْمَ فَاقَتِي وَإِلَى مَنْ الْفِرَارُ
 مِنَ الدُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلِي سَيِّدِي لَا تُعَذِّبْنِي
 وَأَنَا أَرْجُوكَ اللَّهُمَّ حَقِّ رَجَائِي وَأَمِنْ خَوْفِي
 فَإِنَّكَ كَثْرَةُ دُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا عَفْوَكَ
 سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتِحِقُّ وَأَنْتَ أَهْلُ
 التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ فَأَغْفِرْ لِي وَالسُّبْحِي مِنْ

تَوْبًا يُغْفِرَ عَلَيَّ الذُّنُوبَ وَيَقْبَلْ تَوْبَتِي
 أَنْتَ الَّذِي تَقْبِضُ سَيْبَتَكَ عَلَى مَنْ لَا يَسْأَلُكَ
 الْجَاهِلُ بِدِينِ تَوْبَتِكَ فَكَيْفَ سَيَدِينِي بِمَنْ
 سَأَلَكَ وَأَتَقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ لَكَ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اإِلَهِي سَيِّدِي
 يَا بَابِي أَقَامَتُهُ الْخُصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ
 يَا أَبَاحِ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ وَيَسْتَعِطِفُ جَمِيلَ
 تَوْبَتِكَ يَمْلِكُونَ رَجَائِهِ فَلَا تُعْرِضْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمَ
 عَنِّي وَأَقْبَلْ مِنِّي مَا أَتَوَّلُ فَقَدْ دَعَوْتُ بِهَذَا الدُّعَاءِ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ لَا تُرَدِّدْنِي مَعْرِفَتَهُ مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ
 يَا إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يُنْقِضُكَ
 نَائِلٌ أَنْتَ كَمَا نَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا وَفَرْجًا قَرِيبًا وَفَوْكَ لَا صَادِقًا
 وَآخِرَ عَظِيمًا وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ
 أَعْلَمْ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرٍ فَاسْأَلْكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ
 يَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى آخِرُ سُوْرَةِ الْبَقَرَةِ وَالْأُولَى

وَالَّذِي وَلَدَنِي وَأَهْلِي حُرًّا نَقِيًّا وَأَخُوًّا سَلِيمًا
 فِينَاكَ وَأَرْعِدْ عَمَلِي وَأَظْهِرْ مَرْوَفِي وَأَصْلِحْ خَلْقِي
 أَحْوَالِي وَأَجْعَلْنِي مَحَقَّنْ أَطْلُتْ عُمُرُهُ وَحَسُنَتْ مَعْرَتُهُ
 وَأَتَمَمْتَ عَلَيْهِ نِعَمَتَكَ وَرَضَيْتَ عَنْهُ وَأَخْبَيْتَهُ
 حَيَوَةً طَيِّبَةً فِي أَزْوَاجِ السُّرُورِ وَأَسْبَغْتَ الْكَرَامَةَ وَأَتَمَمْتَ
 الْعَيْشَ إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ
 غَيْرُكَ اللَّهُمَّ وَخَصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ وَلَا
 تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا أَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ فِي أَنْاءِ اللَّيْلِ
 وَأَطْرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً وَلَا أَشْرَافًا وَلَا
 بَطَرًا وَأَجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ اللَّهُمَّ أَعْطِنِي
 السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ وَقُرَّةَ الْعَيْنِ
 فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ وَالْمَقَامَ فِي نِعْمِكَ
 عِنْدِي وَالصِّحَّةَ فِي الْجِسْمِ وَالْقُوَّةَ فِي السِّدَنِ وَ
 السَّلَامَةَ فِي الدِّينِ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطُلْعَةِ
 رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآهِلِ بَيْتِهِ أَكْبَرًا
 مَا اسْتَعْمَرْتَنِي وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ
 نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتُنْزِلُهُ فِي شَهْرِ مَضَانَ

ان ليلة القدر وما آنت منزل له في كل سنة من سنة
 انزلها وعافيتها تليسها وبلية تدفعها وحسنات
 تنزلها وستيات تتجبا وشر عنها وأدركني
 بحر بينك الحرام في عامنا هذا وفي كل عام وارزقني
 نفاقا واسعا من فضلك الواسع واصرف عني يا
 سيدي الأسواء واقض عني الدين والظلمات
 عني لا تأذي بشيء منه وخذ عني بأسقام أضلك
 وأنصا يا عبد الهم وحسادي والباغين علي وانصروني
 عليهم وآفر عيني وحقق ظني وفرج قلبي واجعل
 لي من همي وكربي فرجا ومخرجا واجعل من أراذي
 يسيرة من جميع خلقك تحت قدسي والكفني شر
 الشيطان وشر السطان وسيات علي وطهرني
 من الذنوب كلها وأجزي من النار بعفوك و
 أدخلني الجنة برحمتك وزوجني من الحور العين
 بفضلك والحقني بأوليائك الصالحين محمد
 وآله الأبرار الطيبين العلماء هرين الأخيار صلوات
 الله عليهم وعلى آرواحهم واجسادهم ورحمة الله

وَبَرَكَاةُ إِيَّاهُ وَسَيِّدِي وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لَكُنْ
ظَالِمَتِي بِدُنُوِّي لِأُظَالِمَ بَنِكَ بِعَفْوِكَ وَلَكُنْ ظَالِمَتِي
بَلُوْمِي لِأُظَالِمَ بَنِكَ بِكُرْمِكَ وَلَكُنْ أَذْخَلْتَنِي النَّارَ
لَاخْبِرْتَ أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ إِلَهِي وَسَيِّدِي
إِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ
فَالْيَاسَنُ يَقْرَعُ الْمُدْنِيُونَ وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا
أَهْلَ الْوَفَاءِ لَكَ فَبِمَنْ يَسْتَعِينُ الْمُسِيئُونَ إِلَهِي
إِنْ أَذْخَلْتَنِي النَّارَ فَهِيَ ذَلِكَ سُرُورٌ عَدُوِّكَ وَ
إِنْ أَذْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَهِيَ ذَلِكَ سُرُورٌ نَبِيِّكَ وَأَنَا
وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ
سُرُورِ عَدُوِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصِلَ
قَلْبِي حَبْلًا لَكَ وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصْدِيقًا لِكِتَابِكَ
وَإِيمَانًا بِكَ وَفَرْقًا مِنْكَ وَشَوْقًا إِلَيْكَ بِأَنَّ
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِيبُ إِلَى لِقَائِكَ وَاحِبُ
لِقَائِي وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ
وَالْكَرَامَةَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي بِصَالِحِ مَنْ مَضَى
وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِ مَنْ بَقِيَ وَخُذْنِي بِسَبِيلِ

الصالحين وأعني على نفسي بجاه الغائبين به الصالحين
 ظن أن نفسي منهم ولا تردني في سوء استنقذتني من
 عظم عقلي يا أحسبه واجعل ثوابي من الجنة
 يا رب العالمين وأعني على صالح
 ما أعطيتني وتبثني يا رب ولا تردني في سوء
 استنقذتني من الله اللهم لك أسئلك إيماناً
 لا أجعل له دُونَ لِقَائِكَ أخيراً ما أخليتني
 ظلي وتوفني إذا توفيتني عليه وأبعثني إذا بعثتني
 ظلي وأبرأ قلبي من الرياء والشك والسمعة
 حتى يكون عملي خالصاً لك اللهم
 بطلني بصيرة في دينك وفهم ما في حكمك وفهما
 في علمك وكفلين من رحمته ورعا بحجرتي
 من معاصيك وبيض وجهي بنورك واجعل
 رزقي فيما عندك وتوفني في سبيلك وعلى
 سبيل رسولك صلى الله عليه وآله اللهم اني
 أعوذ بك من الكسل والفشل والهضم والجبن
 والنمل والغفلة والقسوة والدلالة والمسكنة

وَالْفَقْرَ وَالْفَاقَةَ وَكُلَّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشَ كُلِّهَا مَا
 ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا تَقْنَعُ
 وَبَطْنٍ لَا يَتَّبِعُ وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ وَعَمَلٍ
 لَا يَنْفَعُ وَصَلَاةٍ لَا تَرْفَعُ وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ عَلَى
 نَفْسِي وَرَلْدِي وَدِينِي وَمَالِي وَعَلَى جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي
 مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ أَحَدٌ وَلَا أَحَدٌ مِنْ دُونِكَ
 مُلْتَجِئًا فَاجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ وَلَا تُرِدْنِي بِهَلَكَةٍ
 وَلَا تُرِدْنِي بِعَذَابٍ إِلَيْهِمُ اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْلِ
 ذِكْرِي وَارْفَعْ دَرَجَتِي وَحُطَّاءِ زُرِّي وَلَا تَذْكُرْنِي
 بِخَطِيئَتِي وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي وَثَوَابَ مَنْطِقِي وَ
 ثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ
 جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنَّ إِلَيْكَ
 رَاغِبٌ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي
 كِتَابِكَ الْعَفْوَ وَأَمَرْتَنَا أَنْ تَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا
 وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا فَأَعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِذَلِكَ
 مِنَّا وَأَمَرْتَنَا أَنْ لَا تُرَدَّ سَائِلًا عَنِ ابْنِنا وَشَدَّ

حُشْرَتِكَ سَائِلًا فَلَا تُرَدُّ فِي الْأَقْبَضَاءِ حَاجَتِي وَأَمْرَتِي
 بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ
 يَا أَتَقِي رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ يَا مُفَرِّعِي عِنْدَ كُلِّ رُبْعِي وَيَا
 غِيَاثِي عِنْدَ سَيْدَتِي إِلَيْكَ فَرَعْتُ وَبِكَ اسْتَعْنَيْتُ وَلَدَّتْ
 وَلَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
 مُحَمَّدٍ فَلْيَغْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْبَسِيرَ وَيُغْفِرُ
 عَنِ الْكَثِيرِ أَقْبَلْ مِنِّي الْبَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ
 إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْخَفِيرُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا
 يَبْثُرُ بِهِ قَلْبِي وَيَقِينًا صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّكَ لَنْ
 يَصْنَعَنِي إِلَّا مَا كُنْتَ لِي وَرَضِيَنِي مِنَ الْعَالَمِينَ بِمَا
 تَسَمَّيْتَنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمَنَّا أَعْمَالُ لِيَا لِي
 مَا هَ صِيَامُ حَبَابِ شَهِيدِي حُرِّ كِتَابِ الرَّبِّينِ مِنْ حَضْرَتِ
 سَيِّدِ الْمَوْجِبِينَ آ آورده که هر که بگذارد در شب اول ماه رمضان چهار
 رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد یا نزوده
 مرتبه عطا کند او را خدای تعالی ثواب صد لیقان و شهبان و
 بیامزد و جمیع گناهان او را و باشد در روز قیامت از رستگاران
 سید بن طاووس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پر

در شب اول ماه رمضان این دعا می خوانند الحمد لله الذي
 اكرمنا بك ايها الشكور المبارك اللهم فقوتنا على
 صيامنا وقيامنا وثبت آقدامنا وانصرنا على القوم
 الكافرين اللهم انت الواحد فلا ولك لك وانت
 الصمد فلا شبه لك وانت العزيز فلا يعزك شئ
 وانت الغني وانا الفقير وانت المولى وانا العبد
 وانت الغفور وانا المذنب انت الرحيم وانا المخطئ وانت
 الخالق وانا المخلوق وانت الحي وانا الميت
 استعلك برحمتك ان تصلي على محمد وآله
 وان تغفر لي وترحمني وتحموا رزعتي انتك على
 كل شئ قدير شب دوم شهید کی در کتاب اربعین از
 حضرت امیر المومنین آورد که هر که بگذارد در شب دوم ماه رمضان
 چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی
 لیلۃ القدر رب مرتبه بیامرز خدای تعالی جمیع گناهان او را و
 روزی او را فراخ گرداند و کفایت کند بدی آن سال را و تسبیل
 ابن طاووس در کتاب اقبال از حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه وآله وسلم آورد که در شب دوم ماه رمضان این دعا می خوانند

يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَإِلَهَ الْآخِرِينَ وَإِلَهَ مَنْ بَقِيَ وَإِلَهَ
 مَنْ مَضَى رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَنْ فِيهِنَّ قَالُوا
 الْإِصْبَاحُ وَجَاعِلُ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 حُسْبَانًا لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَلَكَ الْعَرْشُ
 وَلَكَ الظُّلُومُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ
 أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ وَسَيِّدِي وَجْهِكَ سَيِّدِي
 وَجْهِكَ لَكَ مَوْلَايَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ
 الْغَفُورُ الرَّحِيمُ شَبَّ سَوْءُ شَهِيدِي فِي كِتَابِ الْعَمِينَ
 ارْحَمْنِي أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَوْرَدَهُ كُلُّ هَرَكَةٍ لَيْلًا وَرَدَّ شَبَّ
 سَوْءُ مَاهِ رَمَضَانَ دَهْرُكَتِ نَمَازِ بَخْوَانْدِ دَرْ هَرُ كَعْتِي أَحْمَدُ كَيْبُ مَرْتَبِ
 وَقُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ بِجَاهِ مَرْتَبِ نَدَا كُنْدِ مَنَادِي أَرْبَابِ خُدَايَ عَزَّ وَجَلَّ
 كَرُفْلَانِ بْنِ فُلَانِ أَرْأَوْ كَرُ دِلْمِي خُدَا سَتِ اَزْ آتَشِ دُونِ خِ دَوَا
 كَرْدَه مِشْوَدِ اَزْ بَرَايِ اَوْدِرْمِي آسْمَانَهَا وَهَرَكَةٍ دِرَانِ شَبَّ بَعْبَادَتِ
 خُدَا بِرَخِيذِ دَوَا حِيَا كُنْدِي أَمْرُ خُدَايَ لِقَايِ اَوْرَسِيدِ بْنِ
 طَاوُسِ دَرِ كِتَابِ اِقْبَالِ اَوْرَدَه كَهْ حَضْرَتِ رَسُولِ خُدَا صَلَوَاتُ اللَّهِ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ دَرِ شَبَّ سَوْءُ مَاهِ رَمَضَانَ اَيْنِ دَعَايِ خَوَانْدِ دِيَا إِلَهَ

يَا إِلَهَ الْبَرَاهِيمَ يَا إِلَهَ اسْمُحَقَّ وَاللَّهُ يُعْقُوبَ وَالْأَسْمَاءُ
 وَرَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ الْحَلِيمِ الْكَرِيمِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ لَكَ صَمِعْتُ وَعَلَى سِرِّكَ أَقْطَرْتُ
 وَإِلَى كَفِّكَ أَوَيْتُ وَإِلَيْكَ أَنْبَتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ
 وَأَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ قَوِّنِي عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ
 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ وَنَدِينِ
 در کتاب مذکور آورده که درین شب ستمبارست غسل کردن
 شب چهارم در شصت و یکم اعلی التدریج مقام در کتاب بارین
 از حضرت امیر المومنین علیا سلام آورده که هر که بکشد در شب
 چهارم ماه صیام هشت رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یکبار
 وانا انزلناه فی لیلة القدر ربنا مرتبه بلند می فرماید خدا
 تعالی عمل او را در آن شب مثل عمل هفت پیغمبری که تبلیغ رسالت
 پروردگار خود کرده باشند سید بن طاووس در کتاب اقبال
 آورده که حضرت رسالت پناه در شب چهارم ماه رمضان این
 دعا می خواند یا رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُهُمَا
 يَا جَبَّارَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا مَالِكَ الْمُلُوكِ يَا سَازِقَ
 الْعِبَادِ هَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ وَشَهْرُ الثَّوَابِ وَشَهْرُ

الرَّجَاءِ وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ أَسْأَلُكَ أَنْ تَصَلِّحَ
 مَلِكِي مُحَمَّدٍ وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي
 بَيْتِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ وَأَنْ تُسْتَرِّبَنِي بِالشِّئْرِ الَّذِي لَا يَفْشَاكَ
 أَنْ تَجْعَلَنِي بِغَاثِيَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَتُعْطِينِي سُؤْلِي وَ
 أَنْ تَخْلِفَنِي الْجَنَّةَ بِرُحْمَتِكَ وَأَنْ لَا تَدْعَنِي ذَنْبًا
 إِلَّا غُفِرَ لَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا فُرِجَتْهُ وَلَا كُرْبَةً إِلَّا كُفِّتْهَا
 وَلَا خَاجَةً إِلَّا قُضِيََتْهَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ شَبَّ بِنَجْمِ شَهِيدِي حُرُورِ
 كِتَابِ اربعين از حضرت امير المؤمنين ع آورده كه هر كه بگذارد در شب
 پنجم ماه رمضان دو ركعت نماز بعد قتل هوا الله احد و بعد از فارغ
 شدن آن صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد صد مرتبه مزاحمت كند
 ملا در روز قیامت بر درشت سید بن طاووس در كتاب
 اقبال آورده كه حضرت رسالت پناه در شب پنجم ماه رمضان
 این دعا می خوانند یا صانع كل مصنوع و یا حابو كل
 كیوی یا شاهد كل نجوی و یا سربا كل و یا سید كل
 أنت النور فوق النور و النور كل نور فیا نور كل نور اسئلك

أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبَ اللَّيْلِ وَذُنُوبَ النَّهَارِ وَذُنُوبَ
 السَّيْرِ وَذُنُوبَ الْعِلَاقَةِ يَا قَادِرُ يَا قَدِيرُ يَا رَاحِمُ
 يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا وَدُدُ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا غَافِرُ
 الذَّنْبِ يَا قَابِلُ الثَّوْبِ سَتِدُ الْعِقَالِ يَا الظُّلُمِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ تَحِيَّتُكَ
 وَتَحِيَّتِي وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَيُذَكِّرُ كِتَابٌ مذكور آورده که درین شب
 است شب است غسل کردن شب ششم ششم می در کتاب
 العین از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد
 در شب ششم ماه صیام چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد
 یک مرتبه و تبارک الذی بیده الملك گوید در ایامه باشد شب
 قدر اذعائیکه حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
 در شب ششم ماه رمضان میخوانند اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ إِلَهُ الصَّمَدِ رَفَعْتَ السَّمَوَاتِ
 بِقُدْرَتِكَ وَدَحَوْتَ الْأَرْضَ بِعِزَّتِكَ وَأَنْشَأْتَ
 السَّحَابَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَأَجْرَيْتَ الْبَحَارَ بِسُلْطَانِكَ

يَا مَنْ يَبْتَغِي لَكَ الْحَيَاتَانِ فِي الْجُودِ وَالسَّبَّاحِ فِي
 فِي الْفُلُواتِ يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَوَاتِ
 السَّعْدِ وَالْأَرْضِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ لَكَ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَمَا
 فِيهِنَّ وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
 وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهَهُ الْجَلِيلُ لِحَبَّارِ صَلَوَاتِ مُحَمَّدٍ وَ
 آلِهِ وَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ
 الْقَفُورُ الرَّحِيمُ شَبَّ هَفْطُهُ شَهِيدِي وَكِتَابُ أَرْبَعِينَ
 رَحْمَتِ أَسِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرُودُهُ كَهْرُكُمْ بِكَذَا رُودِ شَبَّ هَفْطُهُ
 مَا رَمَضَانَ چهار رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی الحمد یک مرتب و
 یا ایزد لانا فی لیلة القدر سیزده مرتبه بنا کند خدای تعالی از برای
 و در بهشت عدن قصری از طلا باشد و امان خدای تعالی است
 ماه رمضان آینده سید بن طاووس در کتاب قبال آورده که
 حضرت رسالت پناه در شب هفتم ماه رمضان این دعای خوانند
 يَا مَنْ كَانَ وَتَكُونُ لَكِنَّ كَمَثَلِهِ شَيْءٌ يَا مَنْ لَا يَمُوتُ
 وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهَهُ الْجَبَّارُ يَا مَنْ يُسَبِّحُ الزَّعْدُ جَمَلُ
 وَالْمَلَكَةُ مِنْ خِفَتِهِ يَا مَنْ إِذَا دُعِيَ أَجَابَ يَا مَنْ
 إِذَا سُوِّحَ رَحِمَ يَا مَنْ لَا يَدْرِكُ الْوَاصِفُونَ صِفَتَهُ

مِنْ عَظَمَتِهِ يَا مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُبْصِرُ
 الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ يَا مَنْ بَرَى وَلَا يُرَى
 وَهُوَ يُنْظَرُ الْأَعْلَى يَا مَنْ لَا يُعْرَى شَيْءٌ وَلَا فَوْقَهُ أَحَدٌ
 يَا مَنْ بَيَّاهُ نَوَاصِي عِبَادٍ اسْتَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ
 حَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحَمَ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَسْبُكَ
 حَسْبُكَ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُ الْأَعْلَى
 نَافِزٌ فِي كِتَابِ مَذْكُورٍ آدُرُوه كَهْ دَرِین شَبَّ سَحَابِ سِتْ غَسَلِ
 كَرْدَنِ شَبَّ هَشْتَه شَهیدِ مَیْ حُورِ کِتَابِ اَرْبَعینِ از حضرت
 امیرالمومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب هشتم ماه
 رمضان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی اَحمَدُ یک مرتبه
 قل هو الله احد و ده مرتبه وبعد از سلام هزار مرتبه سبحان الله
 واکرده میشود و از برای او هشت در بهشت که از هر دری که خواهد
 داخل شود سید بن طاووس در کتاب اقبال آورده
 که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم در شب هشتم
 ماه رمضان این دعا می خوانند اَللّٰهُمَّ هَذَا شَهْرُكَ

الَّذِي آمَرْتُ فِيهِ عِبَادَكَ يَا دَاعِ عَاوِدَ حَمِيدَتِ لَهْمُ
 الْإِجَابَةِ وَالرَّحْمَةِ وَقُلْتُ إِذَا سَأَلْتُكَ عِبَادِي عَنِّي
 فَأَنْتَ قَرِيبٌ أَحَبُّ دَعْوَةِ الدَّاعِ إِذَا دَعَاكَ فَأَدْعُو
 يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَيَا كَاشِفَ الشُّوْخِ
 الْمَكْرُوبِ وَيَا جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَيَا مَنْ لَا يَمُوتُ
 غَفِرَ لِمَنْ يَمُوتُ قَدْ زُتْ وَخُلِقْتَ وَسَوَّيْتَ فَلَكَ
 الْحَمْدُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 فِي اللَّيْلِ ذَا الْغَيْثِ وَفِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَفِي الْآخِرَةِ
 وَالْأُولَى وَأَنْ تُكْفِيَنِي مَا أَهَمَّنِي وَتُغْفِرَ لِي إِقْلَاقَ
 أَمْتِ الْغَفُورِ الرَّحِيمِ شَبَّ نَحْمُ شَهِيدِي وَكِتَابُ رَجَبِ
 رَضْوَتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَادُودَهُ كَمَا هَكَذَا رَدَّ شَبَّ نَحْمُ مَا وَ
 رَضَانِ شَشَّ رَكْعَتِ نَازِدِ رَسِيَانِ مَغْرِبِ وَعِشَاءِ بَخْوَانِ وَرَهْمِ
 رَكْعَتِي أَحْمَدُ وَآتِيَةِ الْكَرْسِيِّ هَفِيَّتْ مَرْتَبَهُ وَصَلَوَاتِ بَفَرْتَهُ نِجَاهِ مَرْتَبِهِ
 بِالْأَمْرِ بِرَدِّ فَرِشَتِ الْكَرْسِيِّ عَمَلِ أَوْرَامَانْدِ عَمَلِ رَاسْتِ كَوِيَانِ وَنَهْمِ
 وَصَاكِيَانِ وَتَسِيدِ بْنِ طَاوُوسِ وَكِتَابِ اِقْبَالِ آدُودِهِ
 كَمَا هَكَذَا رَسَالَتِ نِجَاهِ صَلَوَاتِ الشُّعْرِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَامِ وَرَشَبِ نَحْمِ
 مَا وَرَضَانِ اَيْنِ دَعَامِي خَوَانْدِ يَا سَيِّدَ اَكَا وَبِاسْرَابَا كَا

وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الْعَرْشِ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 وَيَا ذَا الْعِزِّ الَّذِي لَا يُرَامُ وَيَا قَاضِيَ الْأُمُورِ يَا شَافِيَ
 الصُّدُورِ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي قَرَجًا وَخُشْعَانًا
 اقْذِفْ رَجَائَكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أُرْجُو أَحَدًا
 سِوَاكَ عَلَيْكَ سَتِيدِي تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْكَ مَوْلَايَ
 أَنْتَ وَالْيَكْمُ الْمَصِيرُ أَنْتَ يَا إِلَهَ الْأَلْبُصَةِ
 يَا جَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ وَيَا كَبِيرَ الْكَابِرِ الَّذِي يَمُوتُ
 تَوَكَّلْ عَلَيْهِ كَفَاءً وَكَانَ حَسْبُهُ وَبَالِغَ أَمْرِهِ
 عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ قَا كَفَيْ وَإِلَيْكَ أَنْتَ قَا رَحْمَنِي
 وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ قَا غَفِرْ لِي وَلَا تُسَوِّدْ وَجْهِي
 تَسْوِدُ وَجْهًا وَتَبْيِضُ وَجْهًا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْنِي شَجَارَةً
 عَفَى إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَيُنَازِلُ دُرَّ كِتَابِ نَزْكَو
 آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب دهم
 شهید مکی در کتاب العین از حضرت امیر المومنین ع آورده
 که هر که بگذارد در شب دهم ماه رمضان بست رکعت نماز بخواند
 در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله شی مرتبه فراخ گرداند خدا تعالی

روزی او را و باشد از رشک گاران مستی این طالع در کتاب
 انبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
 در شب دهم ماه رمضان این دعا می خواند **اللهم یا سميع یا
 بصير یا مهيمن یا عزیز یا جبار یا مقلد یا
 احد یا صمد یا واحد یا فرد یا غفور یا رحيم یا
 ودود یا حلیم مصنی من شهر المبارک التکلیف**
والسنت اذری سید من ماصنعت فی حاجتی
هل غفرت لی ان انت غفرت لی فطوبی لی ان
لم تکن غفرت لی فواسوا تا که من الان سید
فاغفر لی وارحمی وتب علی ولا تحذلنی واقبلنی
عائتنی واستر فی بسترک واغفر عمنی بعفواک و
تجاو زعمی بقدرتک انک تقضه ولا یقضه علیک
وانت علی کل شیء قدیر شب یا من دهم
 شب یکم در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام آورده
 که هر که بگذارد در شب یازدهم ماه رمضان دو رکعت نماز بخواند و در
 هر رکعتی **الحمد یک مرتبه و انا اعطیناک الکوثر** است مرتبه پیروی
 از کند در آن روز هیچ گناهی هر چند شیطان سعی نماید و نسند

بن طاووس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ۲ در شب
 یازدهم ماه رمضان این دعا می خوانند **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ**
الْعَمَلُ وَأَرْجُو الْعَقْوَ وَهَذِهِ أَوَّلُ لَيْلَةٍ مِنْ لَيْلَاتِ
الثَّلَاثِينَ أَدْعُوكَ يَا سَمَاءُكَ الْحُسْنَى وَأَسْتَغْفِرُكَ
مِنْ نَارِكَ الَّتِي لَا تَطْفَأُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُقَوِّنِي عَلَى
قِيَامِهِ وَصِيَامِهِ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِنَّكَ لَا
تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
تَبِّعْ الصَّالِحَاتِ وَعَلَيْهَا أَتَكَلَّمُ وَأَنْتَ الصَّمَدُ الَّذِي
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمَنِي وَتَجَاوِزْ
عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ و نیز در کتاب مذکور
 آورده که درین شب مستحب است غسل کردن شب دوازدهم
 شبید کمی نورالشریح در کتاب الرعین از حضرت اسیر المؤمنین
 آورده که هر که بگذارد در شب دوازدهم ماه رمضان هشت رکعت
 نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و انا انزلناه فی لیلۃ القدر
 سی مرتبه عطا میفرماید خدا تعالی او را الثواب شکر کنندگان باشد
 در روز قیامت از رستگاران و سید بن طاووس در کتاب

اقبال آورده که حضرت رسالت پناه در شب نهم ماه رمضان
 این دعا می خوانند اللهم أنت العزيز الحكيم وأنت
 الغفور الرحيم وأنت العلي العظيم لك الحمد
 حمد لا ينفى ولا يفتى وأنت السميع الخليم أنت
 توير وجهك الكريم وتجلل لك الذين لا يرامون
 ويعتازلك التي لا تفهم أن تصلي على محمد وآل
 محمد وأن تغفر لي وترحمني إنك أنت أرحم
 الراحمين شب سیزدهم شید کلمی طاب لک
 شاه در کتاب اربعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام
 آورده که هر که بگذارد در شب سیزدهم ماه رمضان چهار
 رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
 است و بیج مرتبه بگوید و بر حد اطمانند برق و خشنده و رسید
 این طاووس در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه وآله وسلم در شب نهم ماه رمضان این دعا
 میخوانند یا جبار السموات والأرضین مملکوت
 السموات ومملکوت الأرضین وغفار الذنوب
 والسمیع العلیم الغفور الخلیع الرحیم الصمد

الْفَرَكُ الَّذِي لَا شَيْبَةَ لَكَ وَلَا وَلِيَّ لَكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ
 الْأَعْلَى وَالْقَدِيرُ الْقَادِرُ وَأَنْتَ الثَّوَابُ بِالتَّحِيُّمِ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ
 تُغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 وَنَلَوْكَ كِتَابَ مَذْكُورٍ آوَرْدَه كَهْ دَرِینْ شَبَّ سَبَّحْتَ غَسَلَ كَرْدَنِ
 دِیْگَرِ اَزْ اَعْمَالِ اِیْنِ شَبَّ كَزْ اَرْدَنِ نَمَازِ سَبْتِ كَهْ دَرِ عَمَلِ شَبَّ
 سَبَّحْتَ سَبَّحْتَ كَزْ شَبَّ كَهْ دَرِ لَیَالِیِ بَیضِ دَرِینِ سَهْ مَهِ مَکْزُورِ
 شَبَّ چَهَارْ دَهْمِ شَبَّ مِکِیْ دَرِ كِتَابِ اَرْبَعِیْنِ اَزْ حَضْرَتِ
 اَمِیرِ الْمُؤْمِنِینِ آوَرْدَه كَهْ هَرْ كَهْ مَکْزُورِ دَرِ شَبَّ چَهَارْ دَهْمِ مَهِ رَمَضَانَ
 شَبَّ رَكْعَتِ نَمَازِ بَخَوَانْدِ دَرِ هَرْ رَكْعَتِیْ اَكْثَمِ كَمِ مَرْتَبَهْ وَافَزَازِ لَزَلَتِ
 الْاَرْضِ سِیْ مَرْتَبَهْ اَسَانِ مِیْگِرَدَ اَنْدِ خَدَایِ تَعَالَى بَرَاوِ سَكْرَاتِ مَوْتِ
 وَهَوْلِ مَنَكْرِ وَنَكِیرِ اَوْ سَبِیدِ بَنِ طَاوُوسِ دَرِ كِتَابِ اَقْبَالِ آوَرْدَه
 كَهْ حَضْرَتِ رَسَالَتِ پَنَاهِ دَرِ شَبَّ چَهَارْ دَهْمِ مَهِ رَمَضَانَ اِیْنِ دَعَا
 مِیْ خَوَانْدِ دُنْیَا اَوَّلِ الْاَوَّلِیْنِ وَیَا اٰخِرَ الْاٰخِرِیْنِ وَیَا جَبَّارَ
 الْجَبَابِرَةِ وَیَا اِلَهَ الْاِلَهِیْنِ وَ الْاٰخِرِیْنِ أَنْتَ خَلَقْتَنِي
 وَلَمْ أَكُنْ شَيْئًا مِّنْ كُورًا وَأَنْتَ اَمْرٌ تَمِ بِالطَّاعَةِ
 فَأَطَعْتُ سَيِّدِيْ جَبَّارِيْ وَإِنْ كُنْتُ تَوَانَدْتُ

اَوْ اَخْلَاكَ اَوْ نَسِيتَ فَقَضَلْنَا عَنْكَ يَا سَيِّدِي وَلَا
 تَقْطَعَنَّ رَجَائِي وَامْنُنْ عَلَيَّ يَا لِحَبْتَةِ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
 نَبِيِّ الرَّحْمَةِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الثَّوَابُ الرَّحِيمُ مَثَبُ
 يَأْنِزُهُمْ سَيِّدُ بَنِي طَاوُسٍ وَكِتَابُ غَدَاةٍ مَعْدُ رُكْعَتِ نَمَازِ
 اَرْحَضَتِ امِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَثَلُ بِرِثْوَابِ بِيَارِي وَرَبِّ
 شَبِّ ذَكَرْ كَرْدَه بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
 ده مرتبه و شهادت علی حر در کتاب اربعین از حضرت امیر المؤمنین
 آورده که هر که بگذارد در شب پانزدهم ماه رمضان چهار رکعت نماز
 بخواند در دو رکعت اول بعد از الحمد صد مرتبه قل هو الله احد
 و در دو رکعت آخر بعد از الحمد سجاه مرتبه قل هو الله احد می آید و
 خدای تعالی گناهای او را و اگر چه مثل کف دریا و ریگ بیابان
 علی کج و عدو ستارگان آسمان و برگ درختان و زیاده بر آن
 باشد دیگر از اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین
 است چنانچه در عمل شب اول همین ماه گذشت و تسبیح بن
 طَاوُس رَحِمَهُ اللَّهُ وَكِتَابِ اِقْبَالَ آورده که حضرت رسالت پناه
 صلی الله علیه و آله در شب پانزدهم ماه رمضان این دعا می خواند

يَا جَبَّارُ أَنْتَ سَيِّدِي الْمَلَكُوتِ أَنْتَ مَوْلَايَ الْكَرِيمِ
 أَنْتَ سَيِّدِي الْقُدْرَةِ أَنْتَ مَوْلَايَ الْخَلِيدِ أَنْتَ
 سَيِّدِي الْوَهَّابِ أَنْتَ مَوْلَايَ الْعَزِيزِ أَنْتَ سَيِّدِي
 الْقَدِيرِ أَنْتَ مَوْلَايَ الْوَاحِدِ أَنْتَ سَيِّدِي الْقَائِمِ
 أَنْتَ مَوْلَايَ الصَّمَدِ أَنْتَ سَيِّدِي الْخَالِقِ أَنْتَ مَوْلَايَ
 الْبَارِي صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنِّي أَرْحَمَ
 وَتَجَاوَزْ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ وَتَنْزِيلُ
 كِتَابِ مَذْكُورٍ آدُرْدَه كَه دَرِین شب سِتِّبَاسْتِ عَسَلِ كَرْدَنِ شَبِ
 شَانِزْدَه هَم شَبِیدِی رَحْمَتِ كِتَابِ اَرْبَعین از حضرت امیر المومنین
 آدُرْدَه كَه سِرْ كَه بَكْزَارِ دُورِ شَبِ شَانِزْدَه هَم مَهِ صِیَامِ دُورِ آدُرْدَه رَكْعَتِ
 نَازِ بَخَوَانْدِ دُورِ سَهْرِ كَعْتِ اَحْمَدِ كَی مَرْتَبَه وَالتَّكْوِينُ التَّكْوِينُ دُورِ آدُرْدَه مَرْتَبَه
 بِیْرُونِ بَنی آید از قَبْرِ حَالِ كِه سِرَابِ بَاشَدِ وَ مِی كَفْتَرِ بَاشَدِ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَأْتِكُ امْرُكُنْ اَوْرَاكُ وَ اَخْلُ مَبِثْ
 شَوُوعِیْرِ حَسَابِ وَ تَسْبِیْحِ بِنِ طَاوُوسِ وَ كِتَابِ اَقْبَالِ آدُرْدَه
 كَه حضرت رسالتِ پناه ۴۴ در شب شَانِزْدَه هَم مَهِ رِضَا نِ بِنِ دُورِ
 مِی خَوَانْدِ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ
 یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا اللَّهُ یَا رَحْمَنُ یَا رَحْمَنُ

یا ارحمن یا ارحم یا ارحم یا ارحم
یا رحیم یا رحیم یا رحیم یا رحیم
یا عفو یا عفو یا عفو یا عفو
یا عفو یا عفو یا عفو یا عفو
یا سرف یاسرف یاسرف یاسرف
یا سرف یاسرف یاسرف یاسرف
یا حنات یا حنات یا حنات یا حنات
یا حنات یا حنات یا حنات یا حنات
یا علی یا علی یا علی یا علی
یا علی یا علی یا علی یا علی
قالی و اغفر لی انک انت الغفور الرحیم شیب
هفتاد هم شهید کی در کتاب البین از حضرت امیر المومنین
آورده که هر که بزاره و در شب مقدم ماه رمضان دو رکعت نماز
بخواند در رکعت اول بعد از الحمد هر سوره که خواهد دو رکعت دوم
بعد از الحمد قل هو الله احد صد مرتبه و بعد از سلام صد مرتبه
لا اله الا الله بگوید عطا می نماید او را هدای تعالی ثواب هزار
هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار غزوه و مسجید بن طوس
رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه ص

در شب هجدهم ماه صیام این دعا می خوانند **اللهم صل علی**
رمضان الذی أنزلت فیہ القرآن و أممته
بعیمارک العساکر و الدعاة و الصیام
القیام و ختمت کتافیه الاستجابة فمک
اجتهادنا و أنت أغنیتنا و عفی عننا فإنا
آخر العهد میتا و عفی عننا فإنا
فإنا کسیدنا و اجعلنا ممتن ینقلب
مغفراتک و رضوانک انک أنت الاحلک الاکظم
و نیر در کتاب مذکور آورده که درین شب ستراب است غسل
کردن شب هجدهم شید می رحمہ الشدر کتاب
الرعبین از حضرت امیر المومنین ع آورده که هر که بگذارد در شب
هجدهم ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند و در هر رکعتی الحمد یکبار
و انا اعطیناک الکوثربست و بیج مرتبه بیهی آید از دنیا تا آنکه
بشارت دهد او را ملک الموت با آنکه خدای تعالی از او راضی است
و در غضب نیست و سید بن طاووس در کتاب اقبال
آورده که حضرت رسالت پناه ص در شب هجدهم ماه رمضان
این دعا می خوانند الحمد لله الذی اگر سنا یشهر

در یک شب خواندن آن دو هزار و پانصد مرتبه و قسم سید این
 طاووس رحمه الله در کتاب اقبال آورده که حضرت رسالت پناه
 در شب نوزدهم ماه رمضان این دعا می خوانند سُبْحَانَكَ مَنْ
 لَا يَمُوتُ سُبْحَانَكَ مَنْ لَا يَزُولُ مُلْكُهُ سُبْحَانَكَ مَنْ لَا
 يَخْفَى عَلَيْهِ خَائِنِيَّةُ سُبْحَانَكَ مَنْ لَا تَسْقُطُ رَقْعَةٌ إِلَّا
 بِعِلْمِهَا وَ لَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا سَاطِئَةٌ وَلَا
 نَابِيسٌ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَ يَقْدِرُ فَبُحَّانَهُ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
 سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ وَ نَدید
 کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است غسل کردن و شیعه
 مفید در کتاب سائر اشیه آورده که در شب نوزدهم ماه
 رمضان حضرت زوید بر سر حضرت امیر المومنین علیه السلام
 و مستحب است درین شب استغفار بسیار کردن و صلوات
 بر حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم فرستادن و
 بر قاتل آن حضرت لعنت بسیار کردن و درین شب
 تازه شد حزن اهل میان سنی و شیعه در شب قدر اختلاف
 بسیار است بعضی از سنیان گفته اند که شب قدر در زمان
 حضرت رسول بوده و بعد از آن حضرت هر طرف شده و اکثر

ایشان گفته اند که تار و زقیاست بافتیست پس بعضی گفته اند که
 در تمام ماه پنهان است و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت
 شب قدر را در یابند و بعضی گفته اند که در ماه شعبان و ماه رمضان
 پنهان است و بعضی گفته اند شب نیمی شعبان است و بعضی
 گفته اند شب اول ماه رمضان است و بعضی گفته اند شب
 نیمه این ماه است و بعضی گفته اند شب هفدهم و بعضی سبت یکم
 و بعضی سبت و سیم و بعضی سبت و نهم و بعضی شب آخر گفته اند
 و اکثر سنیان درین زمان اتفاق کرده اند بر شب سبت هفتم علیها
 اجماع کرده اند بر آنکه شب قدر از شب نوزدهم و سبت و یکم و سبت
 و سوم از ماه رمضان بیرون نیست و در بعضی احادیث معتبره چنین
 شب سبت و یکم و سبت و سوم اشاره است و در بعضی تخمین
 مخصوص سبت و سوم واقع شده است از بعضی احادیث
 ظاهر میشود که هر سه شب قدر اند صا حسب روحه الا ذکر آنست
 که مرویت که علامت شب قدر آنست که سرد باشد و نه گرم
 یعنی اگر زمستان باشد نسبت به شبهای دیگر گرم نماید و اگر تابستان باشد
 نسبت به شبهای دیگر سرد نماید و زیارت حضرت امام حسین در هر یک از این شب
 مستحب بوده است و طریق زیارت آنحضرت در فصل سوم از باب چهارم و فصل

اول باب ششم گذشت فلینحیج الیه و رسید بن طلاس در کتاب
 در کتاب قبالی از حضرت رسالت پناه آورده که حضرت موسی
 مناجات کردند که خداوندانزدیکی ترا میخواهم خطاب آمد که نزدیکی
 من کسی را است که بیدار باشد در شب قدر گفت خداوندانزدیکی
 ترا می خواهم خطاب آمد که رحمت من کسی را است که جسم کند
 بر سکنیان در شب قدر گفت خداوندان در خنهای بهشت و بهشت
 آنها را میخواهم خطاب آمد که این از برای کسی است که شمع بود
 در شب قدر گفت خداوندان خجالت از آتش و وزخ می خواهد
 خطاب آمد که رضای من کسی را است که دو رکعت نماز بگذارد
 در شب قدر و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت ص آورده که هر که بگذارد
 دو رکعت نماز در شب قدر بخواند در هر رکعت فاتحه الکتاب یک
 مرتبه و قل هو الله احد هفت مرتبه و بعد از فارغ شدن از نماز
 استغفار بکند هفتاد مرتبه از جای خود برخیزد و تا آنکه پیامبر و خدای
 تعالی او را و پدر و مادر او و فرشته چندی را مبعوث کنند که حسنات
 برای او مینویسند باشد تا سال آینده و فرشته چندی را مبعوث کند
 سیوهست هشت که در خنهای از برای او غرس نمایند و قصر را از
 برای او بنا کنند و هنر را از برای او جاری گردانند و بر نمی آید

از دنیا تا آنکه بنام او شام ده کند و نیز در کتاب مذکور آورده که
 دایب کرده شده است که استغفار کند در شب نوزدهم ماه رمضان
 یعنی صد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّیْ وَ اَتُوْبُ اِلَیْهِ وَ اَعُوْذُ بِكَ**
اَللّٰهُمَّ الْعَن قَتْلَهُ اَعْدَاءِ الْمُؤْمِنِیْنَ
 نیز در کتاب مذکور از حضرت امام محمد باقر علیه السلام آورده که هرگاه احیا
 کند شب قدر را آمرزیده میشود گناهان او اگر چه بعد از سالگان
 همان و سنگینی کوهها و کیل دریا باشد و نیز در کتاب مذکور
 از آنحضرت ع آورده که بگوید بصحفت را در شب از ماه
 رمضان پس بکشد و نشر کند اوراق آنرا و بگوید در پیش
 روی خود و این دعا بخواند **اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِکِتَابِکَ**
اَلْمُنَزَّلِ وَ مَا فِیْهِ وَ فِیْهِ اَسْأَلُكَ اَلْاَکْبَرُ وَ اَسْأَلُكَ اَلْحَسَنَ
وَ اَسْأَلُكَ اَلْاَیَّاتِ وَ یُرْجَى اَنْ تَجْعَلَ لِّیْ مِنْ حَقَائِکَ مِنْ اَلنَّارِ
و یَقْضِیْ حَوَائِجِ الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ وَ مَا کَانَ حِزْبِیْ رَاکِبُوْا
 و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ع آورده که صحیفه را
 بگیر و بر سر خود بگذارد و بگوید **اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ هَذِهِ الْقُرْاٰنِ وَ**
بِحَقِّ مَنْ اَرْسَلْتَهُ بِهٖ وَ بِحَقِّ کُلِّ مُؤْمِنٍ مِّنْ مَّوَدَّتِهِ
وَ بِحَقِّکَ عَلَیْهِمْ فَلَا اَحَدًا عَرَفْتُ بِحَقِّکَ مِنْکَ بِکَ

یا الله ده مرتبه محمد ده مرتبه علی ده مرتبه فاطمه ده مرتبه
 یا حسن ده مرتبه یا حسین ده مرتبه علی بن ابی طالب ده مرتبه
 ده مرتبه محمد بن علی ده مرتبه جعفر بن محمد ده مرتبه
 موسی بن جعفر ده مرتبه علی بن موسی ده مرتبه محمد بن علی ده مرتبه
 مرتبه علی بن محمد ده مرتبه یا حسن بن علی ده مرتبه یا حجة الله
 ده مرتبه بعد از آن سوال کن حاجت خود را و نین در کتاب
 مذکور این دعا را در شب قدر از حضرت امام حسن علیه السلام
 آورده یا یا لطیف ظهوری یا یا ظاهر فی بطونی یا یا
 لیس مخفی یا یا ظاهر الیس یری یا موصوف کلا یبلغ بکلیت
 موصوف و لا حد محدد یا غائب یا غیر مفقود
 یا شاهد غیر مشهود یا طلب فیضات لکم
 یحل منکم السموات و الارض و ما بینهما طرفه
 علی لا یدرک بکف و لا یأین و لا یحیت بحیث
 انت نور النور و رب الازباب احطت بجمع
 الامور سبحان من لیس کمثله شئی و هو الشیخ
 العظیم البصیر سبحان من هکذا و لا هکذا غیره
 و بعد از آن دعا کند چیزی را که خواهد دعا روز نوزدهم

ماه رمضان که در کتاب مذکور آمده است و در این حدیث
 بیان شده است که سبیل الی خیراته و لا یغفر فی قول
 خیراته یا هادی الی الحق المبین و نیز در کتاب
 مذکور است که فضیلت روز قدر مثل شب قدر است شب
 بیستم شب کلمی در کتاب لرعین از حضرت امیر المومنین علیه السلام
 آورده که هر که بگذارد در شب بیستم ماه رمضان هشت رکعت نماز کند
 خدا تعالی گناهای گذشته و آینده او را و سید بن طاووس
 در کتاب قبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
 در شب بیستم ماه رمضان این دعا می خواند استغفر الله
 ما مضی من ذنوبی فانیسها و هی منیة علی عیسیها علی
 الذکر اما الکاتبون یعلمون ما افعل واستغفر الله
 من موبقات الذنوب واستغفره من مفرجات
 الذنوب واستغفره من مضاف من علی فموا انیت
 واستغفره من نسیان الشیء الذی یا عذنی
 من رب واستغفره من التلاکات والضلالت
 ومما کسبت یدنی وافر من به وآنو کل علیه کثیر
 واستغفره واستغفره واستغفره واستغفره

وَاسْتَغْفِرُكَ وَاسْتَغْفِرُكَ وَاسْتَغْفِرُكَ وَاسْتَغْفِرُكَ
 بَسْمِ وَيَكْمُ شَهِيدِي رَحْمَةُ كِتَابِ الْعَبِيدِ مِنْ حَضْرَةِ اِيْمَانِ
 عَلِيَّ السَّلَامِ آدُرُوهُ كَهْرِكُمْ كُنْزِ اسْمِ بَسْمِ وَيَكْمُ مَاهِ رَحْمَتِ
 هَشْتِ رَكَعَتِ نَمَازِ وَآكُرُوهُ مِشْوَدِ بَرَايِ اَوْدِرِ بَرَايِ هَشْتِ اَسْمَانِ
 وَسُتَجَابِ مِشْوَدِ بَرَايِ اَوْدِرِ بَرَايِ اَوْدِسْتِ بِشْرِ خَلَّازِ زَانِ
 وَسَيِّدِ بَنِ طَاوُسِ رَحْمَةُ الشُّدُورِ كِتَابِ اِقْبَالِ آدُرُوهُ كَهْرِكُمْ
 رِسَالَتِ پَنَاهِ صَلَوَاتِ الشُّدُورِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَمِ وَشَبِ بَسْمِ وَيَكْمُ مَاهِ رَحْمَتِ
 اِيْنِ دُعَايِ خَوَانِدِزِ اسْتَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا
 شَرِيْكَ لَهٗ وَاسْتَشْهَدُ اَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُوْلُهُ
 وَاسْتَشْهَدُ اَنْ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَآتِ السَّاعَةِ
 اَتِيَّةٌ لَا رَيْبَ فِيْهَا وَآتِ اللهُ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ
 اسْتَشْهَدُ اَنْ الرَّبَّ رَبِّي لَا شَرِيْكَ لَهٗ وَلَا وَلَدَ لَهٗ
 وَلَا وَاِلَدَ لَهٗ وَاسْتَشْهَدُ اَنْهُ الْفَعَّالُ لِمَا يُرِيدُ
 الْفَاعِلُ رُغْلِي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَالصَّانِعُ لِمَا يُرِيدُ
 وَالْقَاهِرُ مَنْ يَشَاءُ وَالرَّافِعُ مَنْ يَشَاءُ مَا لَكَ الْمَلِكُ
 وَرَازِقُ الْعِبَادِ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ اسْتَشْهَدُ
 اسْتَشْهَدُ اسْتَشْهَدُ اسْتَشْهَدُ اسْتَشْهَدُ اسْتَشْهَدُ

وَالتَّوْبَةُ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَهُ
 مُحَمَّدًا عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَتَنَزُّهُكَ كِتَابُ بَرَكَةٍ
 از حضرت امام جعفر صادق ع آورده که در هر شب از ده شب
 آخر ماه رمضان این دعا بخواند عُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُبَ
 الْفَجْرَ مِنِّي لَيْلَتِي هَذِهِ وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي تَبِعَةٌ
 أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنْ هُوَ
 امام جعفر صادق علیه السلام مرویست که اگر توانی در شب
 سبت و یکم و سبت و سیم ماه رمضان در هر یک صد رکعت
 نماز کن بغیر از سیزده رکعت نماز نافله شب و نافله صبح و تا صبح بپا
 باش و نشیمن طوسی در صبح مستحبا آورده که در شب سبت و یکم
 این ماه حضرت عیسی بن مریم را با سمان بردند و حضرت یوشع
 وصی حضرت موسی وفات یافت و نیز نشیمن طوسی در کتاب
 تهذیب آورده که درین شب حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
 سال چهل از هجرت بدرجه شهادت فائز شد در شب سبت
 و دوم شهید علی ع در کتاب الرعین از حضرت امیرالمؤمنین ع
 آورده که هر که بگذارد در شب سبت و دوم ماه رمضان هشت

وَالْأَمْثَالَ الْعُلَمَاءَ وَالْكَثْرِيَاءَ وَالْأَلَاءَ أَنْتَ سَلَّكَ أَنْ
 تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ فَإِنْ تَجَعَلَ اسْمِي
 فِي هَذِهِ الدَّلِيلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ السُّعْدَاءِ
 وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَرَبِّبَ
 لِي يَقِينًا نَبِيًّا شَرِيفًا قَلْبِي وَإِنِّي أَنَا بِكَ هَبْ يَا شَلَكْ
 عَنِّي وَتَرْجِيئِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِثِي وَارْتَدُّ قَنَا فِيهَا ذِكْرُكَ وَ
 شُكْرُكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِثَابَةَ التَّوَكُّلَ وَالنُّفُوقَ لِمَا
 وَفَّقَكَ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوْ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 شَبَّ بَسْتِ وَسُومَ شَيْدِ كَمِي دَرَكْتَ بَارِعِينَ از حضرت
 امیر المومنین علیه السلام آورده که هر که بگذارد در شب بست و سوم
 ماه رمضان هشت رکعت نماز و کرده شود برای او درهای هفت
 آسمان و ستیاب میشود دعای او سید بن طاووس رحمه الله
 در اقبال آورده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
 وسلم در شب بست و سوم ماه رمضان این دعای خوانند
 سُبُّوْهُ قَدْ وَسَّكَ رَبُّ الْمَلٰٓئِكَةِ وَالرُّوْحِ سُبُّوْهُ قَدْ وَسَّكَ
 رَبُّ الرُّوْحِ وَالْعَرْشِ سُبُّوْهُ قَدْ وَسَّكَ رَبُّ السَّمٰوٰتِ الْاُخْرٰی

[illegible]

فِي السَّعَادَةِ وَرَوْحٍ مَعَ الشَّهَادَةِ وَإِحْسَانٍ سَنَةً
 عِلِّيَّيْنِ وَإِسَاءَةٍ مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَهْتَبَ لِي بِهَيْبَتِكَ
 تَبَا شَرِيهَ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِكَ هَبْ يَا شَيْكُ عَنِّي رُتُوبِي
 بِمَا قَسَمْتَ لِي أَيْتَانِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ
 وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَانَةَ وَالتَّوَكُّلَ
 التَّوَكُّلَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَهُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ شَيْخِ طَوْسِي وَرِصْبِاحِ سَيِّدِ أَهْلِ حَضْرَتِ إمام
 جعفر صادق عليه السلام آورده که هر که بخواند در شب بیست و سوم
 ماه رمضان سوره عنکبوت و روم را و الشکر که او را اهل بهشت
 است و استغفاری که نم در آن احدی را و نمی ترسم که بنویسد خدا
 تعالی بر من درین سوگندگناهی را و این دو سوره را در پیش
 خدای تعالی منزلت عظیم است و نایز در کتاب بنده که از آن
 حضرت ۴ آورده که هر که بخواند در شب بیست و سیما
 ماه رمضان سوره انا انزلناه را هزار مرتبه صبح میکند در قلعه
 شدید باشد یقین او با عترت نمودن با غیب مخصوص
 ما است بسبب چیزی که معائنۀ کنش آن را در خواب خود

علامه مجلسی نوشته که سوره حم و دخان را نیز
 سنت است که درین شب بخواند ایضا این دعا را بخواند
 اللَّهُمَّ امْلِكْ لِي فِي عُمْرِي وَأَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي وَأَصِحِّحْ
 صِحَّتِي وَبَلِّغْنِي آمَلِي وَإِنْ كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ
 بَلِّغْنِي مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَالتَّيْبِي مِنَ السُّعَدَاءِ
 فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ عَلَى نَبِيِّكَ
 صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَحْمِلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنْزِلُ
 وَمِنْ دُونِ الْأَمْثَالِ الْكِتَابِ وَإِذَا لَبِثَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ
 زَوْرِعِبَادِكَ نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ
 اللَّيْلَةِ وَأَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورٍ يَهْدِي بِهِ أَوْ رَحْمَةً
 تَنْشُرُهَا أَوْ سِرًّا وَنَفْسِي مَهْلِكَةً أَوْ نَفْعًا أَوْ خَيْرًا
 مُتَنَفِّهًا وَالتَّيْبِي مَا كُنْتُ لَكَ فِي لَيْلِيَاكَ الصَّالِحِينَ
 الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَأَسْأَلُكَ بِرِضَاكَ
 عَلَيْهِمْ مِنْكَ الْعِقَابَ يَا كَرِيمًا كَرِيمًا صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَهَرَقْدَارُكَ أَنْ تَقْرَأَ أَنْ يُمْكِنَ بَاسْمِ
 دَرِينِ شَبِّخَوَانْدِ وَدَعَاءِ لَمَّيْ صَحِيفَةِ كَامِلَةِ رَاخَوَانْدِ خُصُوصًا دَعَاءِ

نکات مهم الاخلاق و دعای توبه و روزهای این شهرها را نیز هر کس
 باید داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسیار آورد زیرا که در این شهرها
 معجزه وارد شده است که در وقت زین و فضیلت مثل شب قدر است
 و درین شب از اعمال شتر که لیلی افزا داشته که درین شب
 شب نوزدهم و شب بست و یکم گذشت بجا آورد باینکه اعمال
 و فضیلت شب نوزدهم و بست و یکم و بست و سیم ماه رمضان
 خصوصاً و فضیلت شب بست و سیم بسیار است خوف اللطیف
 ذکر کرده شد و این شب را لیلۃ الجہنمی میگویند بجهت آن که
 عبدالرحمن جہنی روزی در خدمت حضرت رسالت پناه صلی
 علیہ و آلہ آمد و عرض کرد یا رسول اللہ! خانه من از مدینه دور
 است امر کن مرا بشی که در آن شب بخدمت تومی رسیده باشم
 آنحضرت صلی اللہ علیہ و آلہ وسلم فرمودند که در شب بست و یکم
 ماه رمضان صاحب روضۃ الذاکرا نوشته که سفیان بن عطاء
 از حضرت صادق ۴ روایت کرده که گفتم با آنحضرت که کدام
 شب از شهرهای ماه رمضان شب امیدوار است فرمود که شب
 نوزدهم و بست و یکم و سوم گفتم اگر کسی راستی رود و بپای
 علقی داشته باشد کدام شب از اینها معتد است فرمود که شب بست و یکم

شب بخت چهارم شهید می در کتاب الرعین از حضرت
 امیر المومنین آورده که هر که بگذارد در شب بخت و چهارم ماه رمضان
 بخت رکعت نماز به سوره که خواهد باشد او را ثواب مانند کسی که
 حج و عمره را بجا آورده باشد و سید بن طاووس در کتاب اقبال
 آورده که حضرت رسالت پناه در شب بخت و چهارم ماه رمضان
 این دعا می خواند الحمد لله انت امرت بالدعاء و صممت
 الاجابة و دعوتك و نحن عبادك و انبئنا ما نلك
 و ان یصل العباد مستحلتك و الرغبة اليك الاكرام
 و جود او ربوبية و وحدانية یا موضع ستکونی
 الشائین و مستغنی حاجت الراغبین و یا ذا الجبروت
 و الملکوت یا ذا العز و السلطان یا حی یا قیوم
 یا تبارک یا رحیم یا حنان یا منان یا ذا النعم
 و الاکرام یا ذا الخلال و الاکرام یا ذا النعم
 الجسام و الطول الذی لا یزائم صلی علی
 محمد و آله و اعفنی انک انت الغفور
 الرحیم و تدر کتاب بنذکر آورده که درین شب
 سب است غسل کردن ۵ عشاء شب بخت و چهارم

ماه رمضان از جمله دعاها که در شب آخر کلینی در کتاب کائنات
 آورده یا فاتح الاصباح و یا جاعل اللیل سکناء و
 الشمس والقمر حبانا یا عزیز یا علیم یا ذا الجلال
 والاکبر والظول والقوة والحول والفضل والاکرام
 والملك والاکرام یا الله یا رحمن یا الله یا ذی الجلال
 والاکبر یا الله یا ظاهراً یا باهراً یا حی لا اله الا
 انت لك الاسماء الحسنی والاکمال العلیاء والکبریاء
 والالاه استلک ان تعالی علی محمد وعلی اهلین
 و ان تجعل اسمی فی هذه الذیلة فی السعداء وروی
 مع الشهداء و احسان فی علیین و اساء فی مغفوة
 و ان تعصب لی یقیناً ثباتاً شریکاً فی و ایماناً بید هب
 یا شک عنی و ترضینی بما قسمت لی و اتینا فی
 الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب
 النار بالحریق و ارضنا فیها ذکرك و الرغبة الیک
 و الا نابة و التوبة و التوفیق لما وفقت له محمد
 و آل محمد علیه و علیهم السلام شب بسمت و بحم
 شب بکلی در کتاب ربین از حضرت امیر المومنین ع آورده که

هر گز بگذارد و شب است پنجم ماه رمضان ثبت است نماز بخواند هر گز
 آنچند و ده مرتبه قل هو الله احد بنویسد خدا تعالی از برای او ثواب
 عبادت کنندگان و سید بن طاووس در کتاب الجبال و جهنم و آیه الکرسی
 و شب است و پنجم ماه رمضان این دعای خوانند تبارک
 الله احسن الخالقين خالق الخلق و منشي السحاب
 و امير الرعد ان يسبح له تبارك الذي بيده الملك
 و هو على كل شئ قدير الذي خلق الموت و
 الحيوه ليبلوكم ايكم احسن عملا تبارك الذي يزل
 الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا تبارك
 الذي ان شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات
 تجري من تحتها الانهار و يجعل لك قصورا تبارك
 الله احسن الخالقين و نيز در كتاب مذکور آورده که
 درین شب سحری است غسل کردن دعاء شب است و
 پنجم ماه رمضان از جمله دعای ده شب آخر که کلینی طاب ثراه
 در کتاب کافی آورده یا جماع علی اللیل یا لیل یا لیل یا
 معاشا و آکسرا من مهادا و الجبال او کادا یا
 الله یا قاهر یا الله یا جبار یا الله یا سمیع یا

اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالذِّكْرُ الْبَارِ
 وَالْأَلَاءُ مُسَلَّكٌ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
 السَّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّرَكَاءِ وَإِحْسَانِي فِي
 عِلِّيَّاتٍ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَحَبَّ لِي يَقِينًا
 تَبَاشِيرِيهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا بِذَهَبٍ بِالشَّكِّ عَنِّي وَ
 تَرْضَائِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَسَنَيْنِ
 وَارْتَفَعْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ
 وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقَكَ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوَّلُ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ شَبَّ لِبَسْتِ وَتَشْتَمُ
 شَهِيدِي عَلَى الشَّرِّ مَقَامُهُ وَكِتَابُ رَجَبٍ مِنْ حَضْرَتِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 آورده که هر که بگذارد در شب سبت و ششم ماه رمضان هشت رکعت
 نماز و اگر ده می شود از برای او درهای بهشت آسمان با چیز که از برای
 اوست در پیش خدا از زیادتیه ها و سید بن طاووس در کتاب اقبال
 آورده که حضرت رسالت پناه در شب سبت و ششم ماه رمضان این دعا می خواند

رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَلَيْتُنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ
 لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا إِنَّكَ مَعْرِفْنَا
 مَسَادِي يَا يُنَادِي لِلْغَايَاتِ أَنْ أَسْمِعُوا بِرَبِّكُمْ قَامِشَاتُنَا
 مَا غَفَرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرَ عَنْ سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعْرَ
 لَا تَبْرَأِ رَبَّنَا وَاتِّبْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
 تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ رَبَّنَا
 لَا تُؤْخِذْنَا أَجِدْنَاهَا أَنْ نَكُنَّ آخِظَاتِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْ
 عَلَيْنَا اِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
 وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَآئِفَةٍ لَنَا بِهِ وَلَا عَمَلٌ عَنْهُمْ وَلَا
 قَارِصَةٌ أَتَتْ مُوَلَاتِنَا فَا تَضُرَّنَا عَلَى الْفُؤَادِ الْكَافِرِينَ
 وَتَلْوَ كِتَابَ زُكُورٍ أَوْ رُوحٍ شَبَّ سَمَّ بَسْتِ عَمَلِ كَرُونَ
 دَعَاءُ شَبَّ بَسْتِ وَشَشَمَ مَاهُ رِضَانِ الزَّجَلِ دَعَاءُ
 رَهْ شَبَّ آخِرُ كَلِمَتِي مَدْرُ كِتَابٍ كَافِيٍّ أَوْ رُوحٍ يَا حَاجَا عَلَى اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ يَا بَتَيْنِ يَا مَنْ فَحَايَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلَ آيَةَ
 النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِيَتَّبِعُوا أَفْضَلَ مِنْهُ وَرَضُوا نَا
 يَا مُفْضِلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْضِيلًا يَا اللَّهُ يَا مُلَاحِدَ
 يَا اللَّهُ يَا وَهَّابَ يَا اللَّهُ يَا جَوَادَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَقْسَامُ الْعَلِيَّةُ
 وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَفِي
 السُّعَدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّرَكَاءِ وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيَّاتِ
 وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا قَبْلًا شَرِيحًا
 قَلْبِي وَإِيمَانًا يَدُكُ هَبْ يَا شَيْكُ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا
 قَسَمْتَ لِي وَأَيُّنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنَا فِيهَا
 ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالْثَوْبَةَ
 وَالتَّوَكُّلَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ
 السَّلَامُ سُبِّحَ لِسَبْتٍ وَهَفْتُمُ شَيْدِي كَلِمِي دَرَكْتُابِ الرَّجْمَانِ
 حضرت امیر المومنین علیہ السلام آورده کہ ہر کہ گنبد اردو در شب سبت
 و ہفتم ماہ رمضان چہار رکعت نماز بخواند در ہر رکعتی اچھد یک مرتبہ
 سورہ تبارک الذی بیدہ المملک یک مرتبہ و اگر تبارک الذی
 یاد نماشتہ باشد قل ہو اللہ احد را سبت و پنج مرتبہ بخواند می آموزد خدا
 تعالی او را پدید و مادر او را سید بن طاووس رحمہ اللہ در
 کتاب اقبال آورده کہ حضرت رسالت پناہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

در شب بخت و هفتم ماه رمضان این دعا می خوانند رَبَّنَا آمِنَّا
 بِكَ غَفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّهِنَا مِنَ الْآثَارِ
 رَبَّنَا اِيْتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ رَبَّنَا آمِنَّا
 اَمَّا تَنْتَلِيْنِ وَاَحْيَيْتَنَا اَمَّا تَنْتَلِيْنِ فَاعْلَمْ فَنَابِكُ رَبَّنَا
 فَهَلْ اِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ
 جَهَنَّمَ اِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا رَبَّنَا هَبْ لَنَا
 مِنْ اَنْ وَاٰجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ اَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
 اِلْمَسْتَهْلِكِيْنَ اِمَامًا رَّبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبَا وَإِلَيْكَ
 الْمَصِيرُ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا رَبَّنَا
 غَفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَاٰخِرَاتِنَا الَّذِيْنَ سَبَقُونَا بِالْاِيْمَانِ
 وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
 رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ وَنَبِيْرٌ دَر كِتَابِ مَذْكُورِ آوَرده كه در این شب
 غسل است كردن و نيز در كتاب مذكور از زید
 بن علی آورده كه پدر من حضرت امام زین العابدین علیه
 السلام در شب بخت و هفتم ماه رمضان از اول شب
 تا آخر شب این دعا می خوانند اَللّهُمَّ اِنْرِزْ شَيْخِي

التَّجَانِي عَنْ دَارِ الْغُرُورِ وَالْأَلْبَابَةِ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ
 وَلَا سَتَعِدَّ أَدْلِلَ الْمَوْتَ قَبْلَ حُلُولِ الْفَوْتِ قَهْمًا
 شَبَابًا وَفَهْمًا مَهْ رِضَانِ از جمله دعا های ده شب آخر
 کلینی در کتاب کافی آورده یا مَادَّ الظَّلَمِ وَكُوشِيتَ الْجَبَلِ
 سَاكِنًا وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ
 إِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيرًا يَا ذَا الْجُودِ وَالطُّولِ وَالْكَثْرَاءِ
 وَالْأَلَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالسَّهَادَةِ
 الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ
 يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ
 يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
 لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَثْرَاءُ
 وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
 السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَحْصَانِي فِي عِلِّيِّينَ
 وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا نَبَا شَرِيبِهِ
 قَلْبِي وَإِيمَانًا نَائِدُهُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي
 بِمَا قَسَمْتُ لِي أَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً

[illegible]

أَنشَأَ السَّحَابَ وَخَلَقَ الْعِبَادَ وَالْعَذَابَ وَالْعِقَابَ
 امَّنَا بِكَ امَّنَا بِكَ امَّنَا بِكَ امَّنَا بِكَ امَّنَا بِكَ
 امَّنَا بِكَ امَّنَا بِكَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِحَسَبِ حَسَبِ
 وَالْإِلَهَ وَتَجَادَرْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ وَنَدِيرُ
 وَكِتَابُ نَذُورٍ آوْرَدَهُ كِهْ دَرِينْ شَبْ مَسْحَبِ اسْتِغْسَلْ كَرُونِ
 دَعَاءُ شَبْ بَسْتِ وَشَهْمِ مَاهِ رِضَانِ از جَمْلِهِ دَعَاءُ بِي دِهْ شَبْ
 آخِرْ كَلِمَتِي دَرْ كِتَابِ كَامِي آوْرَدَهُ يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي السَّحَابِ
 وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَا نِعَ السَّمَاءِ إِنْ تَقَعْ عَلَى
 الْأَرْضِ مِنْ الْإِبَادَةِ وَحَاسِبِهَا إِنْ تَرَوْهَا
 يَا عَلِيمُ يَا غَفُورُ يَا عَظِيمُ يَا دَائِمُ يَا اللَّهُ يَا قَارِئُ
 يَا بَاعِثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ
 الْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي
 السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسِنِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ
 مَغْفُورَةً وَأَنْ تُصَبِّحَ لِي يَفْتِنَانِي بِأَشْرِيهِ قَلْبِي بِإِيمَانٍ لَا يَهْبُتُ
 بِالشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً

فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيَانًا ابْنِ النَّارِ الْحَرِيقِ اِنْ قِيَانًا
 فِيهَا ذَكَرَكَ وَشَكَرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ فَلَا يَنَابُةَ وَالْقُوَّةَ
 وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 وَسَلَامُ السَّلَامُ شَبَّ لِبَسْتُمْ وَلَهُمْ شَبَّ كَمْ وَكَرَّمَ
 بِعَيْنِ أَرْحَضَتْ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ آتُورَهُ كَهْرُكَ بَكْزَارِ دُرِّ شَبَّ لِبَسْتُمْ
 مَهْ رَمَضَانَ دُورَكَتِ نَمَازِ نَجْوَانِدُورِ هَرْكَتِ الْحَمْدُ كَيْتِ وَفَلَّ هُوَالْتَمَّ
 حَبِيبِ مَرْتَبَةِ مِيرُورِ حَالِ تَيْكَةِ اَزْمَرُ حُومِينَ بَاشَدُ وَلَبَنَدُ كَرُودِ مِي شُودُ
 نَامَهُ دَعْلِ اَوْدِرَاعِلَاكِي عَلِيَّيْنِ وَسَيِّدِ ابْنِ طَائُوسِ رَحِ
 كِتَابِ اِقْبَالَ آتُورَهُ كَهْ حَضْرَتِ رَسَالَتِ نِيَاهِ مَرُورِ شَبَّ لِبَسْتُمْ
 وَنَهْمِ مَهْ رَمَضَانَ اَيْنِ دَعَامِي خَوَانِدُورِ تَوَكَّلْتُ عَلَى
 سَيِّدِ الَّذِي لَا يَغْلِبُهُ أَحَدٌ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى
 الْخِتَارِ الَّذِي لَا يَقْهَرُهُ أَحَدٌ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى
 الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَانِي حِينَ أَقْوَمُ وَتَقْلَهُ
 فِي السَّاجِدِينَ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ
 وَتَوَكَّلْتُ عَلَى مَنْ بِيَدِهِ تَوَاصِي الْعِبَادِ تَوَكَّلْتُ عَلَى
 الْحَلِيمِ الَّذِي لَا يَعْجَلُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الْعَدْلِ
 الَّذِي لَا يَجُورُ تَوَكَّلْتُ عَلَى الصَّامِدِ الَّذِي

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ تَوَكَّلْتُ عَلَى
 الْقَادِرِ الْعَلِيِّ الصَّمَدِ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ
 تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ تَوَكَّلْتُ
 وَكِتَابٌ نَذِيرٌ آوْروده که درین شب مستحب است غسل کردن
 دعاء شب بخت و نهم ماه رمضان از جمله دعاهاست
 ده شب آخر که کلینی طاب ثراه در کتاب کافی آورده است
 يَا مُكْوَرَّ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكْوَرَّ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ
 يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّ الْأَرْيَابِ وَيَا سَيِّدَ
 السَّادَاتِ يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ يَا أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ
 الْوَسْرِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَرِّيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْأَلُكَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
 وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تُصَلِّيَ
 يَقِينًا يَا شَرِيبَ قَلْبِي وَائْتِمَانَايَكُ هَبْ بِالشَّكِّ عَنِّي
 وَتَرْضِيَّتِي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَأَتَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
 وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقُ وَازْزُقْنَا

فِيهَا ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةُ إِلَيْكَ
 وَالْتَوَيْتُ لِمَا وَقَفْتَ لَهُ مُحَمَّدٌ أَوَّلُ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ شَبَّ سَيِّ امْرُئِيذِكُمُ عَلَى الشُّعْرَى
 دُرِّ كِتَابِ الرَّبِّينِ مِنْ حَضْرَتِ أَسِيرِ الْمَوْسُئِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ آوَرَهُ كَمِ
 لْكَ زَادُ رُشْبِ سَيِّ امْرُئِيذِكُمُ دُوَارُ زَادُ رُكْعَتِ نَمَازِ كُنُوزِ
 هَرِ كَعْتِ الْحَمْدِ بِمَرْتَبَةِ وَقْلِ هُوَالِ شَدِيدِ بَسْتِ مَرْتَبَةِ وَصَلَاتِ
 بَفَرِ شَدِيدِ رِسَالَتِ پَنَاهِ مَصْدَرِ مَرْتَبَةِ خْتَمِ كُنْدِ حَقِّ تَعَالَى
 كَارِ اَوْرَاجِ حَمْدِ سَيِّدِ ابْنِ طَاوُوسِ رَحْمَتِ كِتَابِ اِقْبَالَ اَعْرَافِ
 كَ حَضْرَتِ رِسَالَتِ پَنَاهِ مَرْشِدِ سَيِّ امْرُئِيذِكُمُ مِنْ اَيْنِ دَعَا
 مِي خَوَانْدَنَدَرِ تَبَاتُ فَا تَبَاتِ الشَّهْرِ الْمُبَارَكِ الَّذِي اَمْرُ تَبَاتِ
 فِيهِ بِالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ فَلَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا
 رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا مَا تَقَدَّرَ مِن ذُنُوبِنَا وَمَا تَاَخَّرَ
 رَبَّنَا لَا تَخْذُ لَنَا وَلَا تَحْرِمْ نَا الْمَغْفِرَةَ وَاعْفُ عَنَّا
 وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا وَتُبْ عَلَيْنَا وَارْزُقْنَا وَارْضَ
 عَنَّا وَاجْعَلْنَا مِنْ اَوْلِيَاءِكَ الْمُتَّقِينَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَنَدِيذِ كِتَابِ مَذْكُورِ حَضْرَتِ
 رِسَالَتِ پَنَاهِ مَرْشِدِ سَيِّ امْرُئِيذِكُمُ دُوَارُ زَادُ رُكْعَتِ نَمَازِ كُنُوزِ

رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد مرتبه
 و بگوید رکوع و سجود آن سبحان الله و الحمد لله
 و لا اله الا الله و الله اکبر ده مرتبه و بعد از هر دو رکعت تسبیح
 و سلام بگوید و بعد از فارغ شدن از نماز هزار مرتبه استغفر
 الله بگوید بعد از آن سجده کند و بگوید در آن یا حیی یا قیوم یا
 ذا الجلال و الاکرام یا رَحْمَن الدُّنْیا و الاخره
 رَحِمَهمَا یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ یا اِلَهَ الْاُولَیْنَ و
 الْاٰخِرِیْنَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا و تَقَبَّلْ مِنَّا صَلَوَاتِنَا و
 قِیَامَتَنَا قسم بذاتیک فرستاده است برابر استی بر پیغمبری که خداوند
 جبرئیل اسرافیل ۳ از پروردگارش که برینیدارد گذراننده این نماز
 سر خود را از سجود تا آنکه می آموزد خدا را تعالی اود قبول
 میکند از او ماه رمضان را دور می گذرد از گناهان او و اگر گناه
 گناه کرده باشد که هر یک بزرگتر از گناه عباد باشد و قبول میشود
 خدا را عزوجل میام کسانیکه در شهر خواننده این نماز باشد
 پس فرمود جناب رسول خدا ام که ای جبرئیل قبول میفرماید
 حق تعالی لای ماه رمضان را از خواننده این خاصه و از تمامی
 اهل بلاد و جبرئیل عرض کرد بے قسم بخدا که ترا بر استی بپوشد

اگر هاین از کرامت های حق تعالی است برخوانند این نماز و
 شکرش عظیم است پیش معبود بر حق قبول می کند خداست عزوجل
 از او و از اهل بلا و او نماز های ایشان در روزهای ایشان و
 قیام های ایشان و می آموزد گناهای ایشان را و مستجاب
 می فرماید دعای ایشان را باز می فرماید خطاب رسالت پناه
 قسم بخدا که مرا بحق مبعوث ساخته بدستیکر کسی که این نماز بخواند
 و این استغفار کند قبول می کند حق تعالی نماز روز و قیام
 او را که بعبادت شده باشد و در سگیزد از گناهای او و هر چه
 در او می کند حق تعالی قبول می کند و شاید بین قول او تعالی است
 قرآن مجید می فرماید و استغفر وار تکبیر الله کان عفوا رایحه
 استغفار کنید صاحب کل اختیار خود را بدستیکر او بسیار عفو کند
 گناهای او است و می فرماید و استغفر وار تکبیر تو یو الیه
 یعنی استغفار کنید پروردگار خود را بعد از آن توبه و رجوع کنید
 او می فرماید و الذین اذا فعلوا فاحشة او ظلموا انفسهم
 ذکر و الله فاستغفروا الذین توبتهم و من یغفر الذنوب
 الا الله یعنی کسانی که فعل بد کردند یا بر نفسهای خود ظلم کردند بسبب
 از کتاب معاصی آنها یا کردند الله عزوجل را پس قنیت کرد و کرد

معبود برحق خود را استغفار کرد و گناہان خود را و کلام کے است کیا ہوا
 گناہان را سوائے پروردگاری فرماید و استغفر و استغفر و استغفر و استغفر و استغفر
 اَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ مَتَاعًا حَسَنًا اِلَىٰ اَجَلٍ مُّسَمًّى وَكَوُنَتْ كُلُّ يَوْمٍ
 فَضْلٍ فَضْلُهُ یعنی استغفار گناہان کنید از خالق خود بعد از آن
 رجوع کنید بسوی او تا تمتع یا بید از او تمتع خوب را تا وقت معین عطا
 می فرماید حق تعالیٰ ہر صاحب فضل افضل و دومی فرماید
 و استغفر لہ لانه کان تو ابائی یعنی استغفار کن از پروردگار
 خود تحقیق کہ او تعالیٰ بسیار قبول کنندہ توبہ است بعد از آن
 می فرماید جناب رسالت پناہ کہ این نماز ہدیہ است بالحق
 برائے ما و برائے امت ما از زنہا و مردہا و نہ عطا فرمود
 خداے عزوجل این ہدیہ را یکے قبل مابود نہ انبیاء نہ غیرہ
 و نیز در کتاب مذکور آوردہ کہ روایت کردہ شدہ است کہ
 بخواند در شب آخر ماہ رمضان سورہ انعام و کہف و نیز
 و صد مرتبہ بگوید استغفر اللہ و التوب اِلَیْہِ و نیز
 در کتاب مذکور از حضرت صادق آوردہ کہ وداع کند ماہ رمضان را
 در شب آخر آن و بگوید اَللّٰهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اَخِرَ الْعَمَلِ
 مِنْ حَيَاتِي لِشَہْرِ رَمَضَانَ وَاَعُوْذُ بِكَ اَنْ

بظلمة فجر هذه الليلة لا وقد غطيت لي من أمر وفاء
 نقالے اور پیش از ان کہ صبح کند و روزی می کند اور انابت
 بجانب خود و نذر کتاب مذکور آورده که درین شب مستحب است
 غسل کردن دیگر از اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین
 است و طریق زیارت آنحضرت در ماه ربیع کدشت
 دعا ہے شب سی ام ماه رمضان از جمله دعا ہائے وہ شب
 اذ کہ کلینی اور کافی آورده الحمد لله الذی لا شریک لہ الحمد
 لله کما ینبغی لکرم و جہدہ و عز جلالہ و کما ہو
 آملہ یا قُدُّوس یا نور یا نور القدس یا سُبُّوح یا
 مَتَّعِ السَّیِّئِ یا رَحْمَن یا فاعِل الرَّحْمَةِ یا الله یا
 علیم یا کریم یا الله یا لطیف یا جلیل یا الله
 یا سمیع یا بصیر یا الله یا الله یا الله یا الله یا الله
 الحسن و الامثال العلیا و الکریا و الالاء
 اسئلک ان تصلى على محمد و على اهل بيته و
 ان تجعل اسمي في هذه الليلة في السعداء
 و روحی مع الشُّهداء و احسانی فی علیین
 و اسألتی مغفورة و ان تهب لی یقیناً ثباتی

بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَنْهَبُ بِالشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِيَّتِي بِمَا
 قَسَمْتَ لِي وَأَتَتَانِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَادْرُقْنَا فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقَكَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَأَوَالَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ
أَمَّا أَعْمَالُ يَمَاهُ صِيَامِهِ تَعْمِيلُهُ
عَلَامَةُ مُحَاسِنِهِ آورده که مستحب است که این عمل را

در هر روز ماه مبارک و در هر روز جمعه و تمام سال بخواند آن الله
 وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لَبَّيْكَ يَا رَبِّ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَمَا صَلَّيْتَ
 بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ
 ارْحَمْ مُحَمَّدًا وَأَوَالَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
 إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى نُوْحٍ فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ امْنَنْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَفْتَنَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ
 مَعَنَا يَا مُحَمَّدٌ دَايِعِيْطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَت شَمْسٌ
 أَوْ غَرَبَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا
 طَلَعَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
 كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ ظَرَفَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ
 غَرَّمَا سَجَّرَ اللَّهُ مَلَكًا أَوْ قَدَّ سَهَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي
 الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَ
 الْآخِرَةِ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ
 وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِجْلِ وَالْحَرَامِ
 أَنْتَ بَيْنَكَ مُحَمَّدٌ وَآلُهُ عَنَّا السَّلَامُ اللَّهُمَّ
 أَظْهِرْ مُحَمَّدًا أَمِينَ الْبَهَاءِ وَالسُّرُورِ وَالنَّصْرَةِ
 وَالْكَرَامَةِ وَالْغِيْطَةِ وَالْوَسِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ

والمقام والشرف والرفعة والشفاعة عندك
يوما القيمة افضل ما تعطى احد امن خلقك
واعط محمد اقول تعطى الخلائق من الخلق
اصغافا كثيرة لا يحصى غيرها غيرك اللهم صل
محمد وآل محمد الطيب والظاهر وازكى وآلهم
را افضل ما صليت على احد من الاولين
وعلى احد من خلقك يا ارحم الراحمين
صل على علي امير المؤمنين وآل من والاه
عاد من عاداه وضاعف العذاب على من
شرك في دمه اللهم صل على فاطمة بنت نبيك
محمد عليه وآله السلام والعن من اذ
نبتك فيها اللهم صل على الحسن والحسين
امامي المسلمين وآل من والاهما
عاد من عاداهما وضاعف العذاب على من
شرك في دمه اللهم صل على علي ابن الحسين
امام المسلمين وآل من والاه وعاد من
عاداه وضاعف العذاب على من ظلمه اللهم

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ
مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَصَاعِفِ الْعَذَابِ
ظَلَمَ مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ
مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ
وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَصَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ
ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ
الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ
وَصَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَصَاعِفِ
الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ
وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَصَاعِفِ الْعَذَابِ
عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ
مَنْ عَادَاهُ وَصَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ

وَ قَالَ مَنْ وَالَاةُ وَعَادٍ مِنْ غَادَاةٍ وَمُتَاعِهَا لَعَلَّابِ عَلَى مَنْ
 ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 الْمُسْلِمِينَ وَ قَالَ مَنْ وَالَاةُ وَعَادٍ مِنْ غَادَاةٍ
 وَ عَجَلٍ قَرْجَةٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالظَّالِمِ
 ابْنِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقِيَّةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 وَالْعَنْ مَنْ أَدَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 أُمِّ كُلثُومٍ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَى نَبِيِّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى دُرَّةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ خَلْفَ نَبِيِّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ
 اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَادِهِمْ
 وَ أَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ اطْلُبْ
 بَيْنَ خَلْقِهِمْ وَ تَرْهِيمِهمْ وَ دِمَائِهِمْ وَ كَفِّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ
 كُلِّ مُؤْمِنٍ وَ مُؤْمِنَةٍ بِاسْمِ كُلِّ بَاغٍ وَ ظَالِمٍ وَ كُلِّ ذَائِقَةٍ
 أَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا أَنْتَ أَنْتَ أَشَدُّ بَاسًا وَ أَشَدُّ
 تَنْكِيسًا وَ دَرِينِ دَعَاؤِ اقْبَالٍ وَ بَعْضِ ارْتِسَائٍ
 وَ كَرِكتِ مَعْبَرِهِ مِنْ حَضْرَتِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ
 إمام حسن عسكري عليه السلام بجائے علی من ظلمہ
 چنین است علی من شرک فی دمیہ و از جملة

دعا ہائے ہر روز ماہ رمضان دعائے است کر سید
 ابن طاووس رحمہ اللہ وراقبال آوردہ کہ براسے استجابات
 دعوات مجرب است و بر رمضان میں عالیہ شتمل است
 و شاید کہ اسناد دیگر را خوفًا للتطویل فرو گذاشت و دعا
 اینست اللّٰهُمَّ لَیَّ اَدْعُوکَ کَمَا اَمَرْتَنی فَاَسْتَجِبْ
 لَیَّ کَمَا وَعَدْتَنی سَمِیْعُ اللّٰهُمَّ لَیَّ اَسْئَلُکَ
 مِنْ یَبْهَائِکَ بِاَبْهَاءِ وَکُلِّ یَبْهَائِکَ یَحْیِی اللّٰهُمَّ
 اِنَّیْ اَسْئَلُکَ بِیَبْهَائِکَ کُلِّهِ اللّٰهُمَّ لَیَّ اَسْئَلُکَ
 مِنْ جَلَالِکَ بِاَجَلِکَ وَکُلِّ جَلَالِکَ جَلِیلِ
 اللّٰهُمَّ اِنَّیْ اَسْئَلُکَ بِجَلَالِکَ کُلِّهِ اللّٰهُمَّ
 اِنَّیْ اَسْئَلُکَ مِنْ جَمَالِکَ بِاَجْمَلِکَ وَکُلِّ
 جَمَالِکَ جَمِیلِ اللّٰهُمَّ اِنَّیْ اَسْئَلُکَ بِجَمَالِکَ
 مِنْکَ یَسَّیْ سَمِیْعُ اللّٰهُمَّ اِنَّیْ اَدْعُوکَ
 کَمَا اَمَرْتَنی فَاَسْتَجِبْ لَیَّ کَمَا وَعَدْتَنی
 یَسَّیْ یَسَّیْ اللّٰهُمَّ اِنَّیْ اَسْئَلُکَ مِنْ عَظَمَتِکَ
 بِاَعْظَمِهَا وَکُلِّ عَظَمَتِکَ عَظِیمَہ
 اللّٰهُمَّ اِنَّیْ اَسْئَلُکَ بِعَظَمَتِکَ کُلِّمَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ تَوْفِيقِكَ يَا تَوْفِيقُ
 كُلُّ تَوْفِيقٍ بِكَ يَا تَوْفِيقُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِتَوْفِيقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 رَحْمَتِكَ يَا وَاسِعَهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ
 وَاسِعَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
 كُلِّهَا بِرَبِّكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
 كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا
 وَعَدْتَنِي بِرَبِّكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ كَمَالِكَ يَا كَمِيلَهُ وَكُلُّ كَمَالِكَ
 كَامِلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ كَمَالِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ
 يَا تَمِيمَهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامِمَةٌ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ كَلِمَاتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سَمَائِكَ يَا كَسَمَائِكَ
 أَسْمَائِكَ كَكِبْرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا بِرَبِّكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ يَا عِزُّهُمَا وَ
 كُلِّ عِزَّتِكَ عِزَّتِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ يَا مُضَاهَا
 كُلِّ مَشِيَّتِكَ مَا ضِيَّةُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ
 الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ
 قُدْرَتِكَ مُسْطَاطِلَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا
 وَعَدْتَنِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 عِلْمِكَ يَا نَفَذِي وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِذِي اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ يَا رِضَاةً وَكُلِّ قَوْلِكَ
 رِضَاً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحِبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ
 مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةً اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنِّي أَدْعُوكَ

کما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
 پس بگويد اللهم اني استعلك من شرفك يا شرف
 وكل شرفك شريف اللهم استعلك بشرفك
 كله اللهم اني استعلك من سلطانك يا
 وكل سلطانك دأبهم اني استعلك
 بسلطانك كله اللهم اني استعلك
 يا فخره وكل ملكك فاحرهم استعلك
 استعلك بملكك كله پس سه مرتبه بگويد اللهم
 اني ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
 مرتبه بگويد اللهم اني استعلك من علائك يا
 علائك عال اللهم اني استعلك بعلائك كله
 اني استعلك من منك يا قد معه وكل منك
 اللهم اني استعلك بمنك كله اللهم اني استعلك
 من اياتك يا عجزها وكل اياتك عجزها
 استعلك باياتك كلها پس سه مرتبه بگويد اللهم اني ادعوك
 کما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگويد اللهم
 استعلك من فضلك يا فضله وكل فضلك فاضل

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِرِزْقِكَ يَا أَعَزَّهُ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَا
أَفْضَلِهِ وَكُلِّ عَطَايَاكَ هَبْنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِعَطَايَاكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ يَا أَعْزَمَهُ
بِكُلِّ خَيْرِكَ حَاجِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ يَا أَحْسَنَهُ
بِكُلِّ إِحْسَانِكَ حَسْبِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُحِبُّنِي
يَا حَيُّ أَدْعُوكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ نَعْمَ دَعْوَتُكَ
يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنْ
الشُّعُورِ وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ
شَيْءٍ وَجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَيْءٍ أَنْتَ
وَجَبَرُوتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
تُحِبُّنِي حِينَ أَسْأَلُكَ بِهِ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بَطَابِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَابْعَثْنِي عَلَى الْأَيَّامِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ
 بِرَسُولِكَ وَالْوَلَايَةِ لِعَلِيٍّ ابْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ وَالْأَلَيْتُ مَرِيكًا لِنُوحَةِ مِرْنِ الْيَحْمَدِيَّةِ
 وَالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنَّ قَدْ رَضِيتُ بِذَلِكَ
 يَا رَبِّ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 اسْتَعِذْ بِكَ خَيْرًا خَيْرًا رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةِ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ
 مَصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ تَبَلٍّ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ
 مِنْ كُلِّ آفَةٍ تَزِلُّ أَوْ تُزَلُّ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى
 الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
 وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا
 السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ
 لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ
 وَمِنْ كُلِّ فَوْجٍ وَمِنْ كُلِّ غَافِيَةٍ وَمِنْ سَلَامَةٍ وَمِنْ
 كُلِّ كَرَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَاوِطٍ ظَاهِرٍ

نَفْصَةٍ وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ نَزَلَتْ أَوْ نُزِّلَ مِنْ السَّمَاءِ
 إِلَى الْأَرْضِ مِنْ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي
 هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ
 إِنْ كُنْتَ ذُو قُوَّةٍ قَدْ أَخْلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَكَ
 بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَوْ غَيَّرْتَ خَالِي عِنْدَكَ فَإِنِ اشْتَكَتْ
 يَتُورُ وَجْهِيكَ الْكَرِيمَ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ وَبُوحْدِ جَنِينِكَ
 مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبُوحْدِ وَلِيِّكَ عَلِيِّ بْنِ الْمُطَهَّرِ وَ
 خَلْقَ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اتَّجَبَتْهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَلِوَالِدِي وَمَا
 وَاللَّوْلِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَمَا تَوَالَدَ فَاذْ تُؤْمِنَا
 كُلِّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا وَأَنْ تُخْتِمَ لَنَا بِالضَّلَاحِ
 بِأَنْ تَقْضِي لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهِمَّاتِ وَصَالِحِ
 الدُّعَاءِ وَالْمُسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَمِينِ أَمِينِ
 مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُبْحَانَ
 رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى
 الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ

عَابِدَةً رَغْبَتَنَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَسْأَلُكَ بِكَ
 فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ وَاسْأَلُكَ بِكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ
 تَعْمَلُ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ اَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ اَوْ
 مَوْحِيٌّ اِمْتَحَنْتَ قَلْبَهُ لِلْاِيْمَانِ وَاسْتَجَبْتَ
 دَعْوَتَهُ مِنْهُ وَاتَّوَجَّهَ اِلَيْكَ بِحُصْنٍ نَبِيِّكَ
 اَبِي الرَّحْمَةِ وَاَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيِ حَوَارِيْجٍ يَا
 مُحَمَّدُ يَا رَسُوْلَ اللهِ يَا اَبِي اَنْتَ وَامِي اتَّوَجَّهَ
 بِكَ اِلَى رَّبِّكَ رَجَبٌ وَاَقْدَمَكَ بَيْنَ يَدَيِ حَوَارِيْجٍ
 يَا ثَابَةَ يَا ثَابَةَ يَا ثَابَةَ اَسْأَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ
 شَيْءٌ وَاتَّوَجَّهَ اِلَيْكَ بِحُصْنٍ نَبِيِّكَ وَبِعَيْنِي
 الْقَادِسَةِ وَاَقْدَمَهُمْ بَيْنَ يَدَيِ حَوَارِيْجٍ اَسْأَلُكَ
 اَللّٰهُمَّ بِجَبَابِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي
 لَا يَطْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاسْأَلُكَ اَللّٰهُمَّ بِحَقِّ
 مَنْ حَفَّهَ عَلَيْكَ عَظِيْمٌ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَتُعْبَدَ كُلُّ شَيْءٍ بِمُحَمَّدٍ دُكُلِ شَيْءٍ وَزِيْنَهُ
 كُلُّ شَيْءٍ وَمِيْلًا كُلِّ شَيْءٍ اَللّٰهُمَّ اِنِّ اَسْأَلُكَ اَنْ
 تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفَى وَ

رَسُوكَ الْمُتَقِيْنَ وَآمِينَكَ الْمُصْطَفَى وَنَجِيَّتِكَ
 دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيْبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ
 أَجْمَعِينَ السَّنِيْرَ الْبَشِيْرَ السِّرَاجَ الْمُنِيْرَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ
 عَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَبِيْبَتِهِمْ
 عَنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْبِئُونَ بِالْصِّدْقِ
 عَنْكَ وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ
 فِي رَحْمَتِكَ الْأَئِمَّةَ الْمُحْتَدِينَ الرَّاسِدِينَ الْمُطَهَّرِينَ
 وَعَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ
 وَرِضْوَانِ خَائِنِ الْجَنَّةِ وَمَلَائِكَةِ خَائِنِ النَّارِ
 الرُّوحِ الْقُدُسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ وَمُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَعَلَى
 الْمَلَائِكَةِ الْخَافِظِينَ عَلَى بِأَصْلُوهُ الَّتِي تَحْتُ أَنْ
 تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلَوةً كَثِيْرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً
 نَاقِيَةً نَاصِيَةً طَاهِرَةً شَرِيْفَةً فَاصِلَةً تَبَيَّنُ بِهَا
 فَضْلُهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتَجِيبَ دَعْوِي وَتَقْصِرَ
 دُرُوبِي بِنَجْمِ طَلِبَتِي وَتَقْصِرَ حَاجَاتِي وَتَقْبَلَ قِصْفِي

وَتَجِدْ لِي مَا وَعَدْتَ نَفِي وَتَقْبِلْ عَذَابِي وَتَجْعَلْ عَنِّي
 طَبِيبًا لِي وَتَصْفَحْ عَن ظُلْمِي وَتَعْفُو عَن جُرْأِي وَتَقْبِلْ عَلَيَّ
 وَلَا تَكْرِهْ صَاحِبِي وَتَرْحَمْنِي وَلَا تَعْلَنْ بِي وَتَعَافِنِي وَلَا
 تَبْتَلِي بِي وَتَرْزُقْنِي مِن الطَّيِّبِ الرِّزْقِ
 وَأَوْسَعِهِ وَأَهْنَأِهِ وَأَمْرَءِهِ وَأَسْبَغِهِ
 وَأَكْثَرِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي يَا رَبِّ النَّظَرَ إِلَى
 وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْفُوزَ بِالْجَنَّةِ وَالْعِشْقَ
 مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّي يَا رَبِّ دَيْنِي وَأَمَانَتِي وَضَعِ
 عَنِّي وَزِيرِي وَلَا تَحْمِلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مُوَلَايَ
 وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ
 مُحَمَّدٍ وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ لِقَرَفِي
 بَلِيٍّ وَيَلِيْنَهُمْ طَرَفَ قَعَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 بِسْمِ رَبِّكَ يُسَبِّحُكَ فِي كُلِّ حِينٍ أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
 لِي كَمَا وَعَدْتَ نَفِي بِسْمِ رَبِّكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِنَاكَ عَنكَ
 قَدِيرٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ لَيْسِيرٌ
 قَامَانٌ بِهِ عَلَى إِيَّاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ

بِرَحْمَتِكَ فِي لَصَا الْحَيْنِ فَأَدْخِلْنَا فِي عِلِّيَّاتٍ فَارْزُقْنَا
 وَبِكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلَسِيلٍ فَاسْقِنَا وَمِنْ الْحُورِ
 الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَرَوْجَنَا وَمِنْ وَلَدَانِ مَخْلُوقَاتِكَ
 كَوُودٍ مَلَكُوتٍ فَأَخْذِنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ
 فَاطْعِمْنَا وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْأَسْتَبْرَقِ
 فَالْبِشْنَا وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجْرَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَنَا فِي
 سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوْقَ لَنَا وَصَالِحِ الدُّعَاءِ
 وَالْمُسْتَعْلَى فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا اِسْمَعْ وَاسْتَجِبْ
 لَنَا وَإِذَا جُمِعَتِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
 فَارْحَمْنَا وَبِرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَأَمَّا نَا مِنَ الْعَذَابِ
 فَالْكُفِّ لَنَا وَفِي جَهَنَّمَ فَلَا تَجْعَلْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ
 فِي النَّارِ فَلَا تَقْرَبْنَا وَفِي هَوَانِكَ وَعَذَابِكَ فَلَا تَقْلُبْنَا
 وَمِنْ الرِّقَّةِ وَالضَّرْبِ يَعْرِقُ وَلَا تَطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ
 وَجُوهِنَا فَلَا تَكَلِّبْنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَائِيلِ
 الْقَطَرِ فَلَا تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَانْجِنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُعَلِّمْكَ
 وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ يَا رَبِّ أَنْتَ مُوضِعُ مَسْأَلَةِ الْعَالَمِينَ

رَحْمَتِهِ الرَّاحِمِينَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ سَمَائِكَ كَلَامًا
 وَأَجْمَلِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا سَمِيكَ الْمُخْزَوِينَ الْمُصْطَوِينَ لَا عِزَّ
 إِلَّا بِكَ الْإِعْظَمُ الَّذِي حُبُّهُ وَتَهْوَاهُ وَتَرْضَى عَنْهُ دَعَاكَ بِهِ
 شَرِّيبٌ لَهُ دُعَاءٌ وَحَقُّكَ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تُحَرِّمَ سَأَلَكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دُعَاكَ بِهِ عَبْدٌ
 هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ وَعِنْدَ بَيْتِكَ
 الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سَبِيلِكَ فَأَدْعُوكَ يَا رَبِّ
 دُعَاءَ مَنْ قَدْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَعَظُمَ حُجْرُهُ وَضَعُفَتْ
 كَلْبَتُهُ وَانْتَفَتْ عَلَى أَلْهَلِكَةِ نَفْسُهُ وَلَحَرَّ يَتَّقُ لِقَاءَ
 مَنْ عَمِلَ بِهِ وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًّا وَلَا لِدُنْيِهِ
 حَافِئًا وَلَا لِعُثْرَتِهِ مُقْبِلًا غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُتَعَوِّذًا
 إِلَيْكَ مُتَقِيًا إِلَيْكَ غَيْرَ مُسْتَنِيرٍ وَلَا مُسْتَلْبِزٍّ وَلَا مُسْتَحْسِنٍ
 مُتَجَانِبٍ وَلَا مُتَعَظِمٍ بَلْ يَا رَبِّ فَقِيرٌ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ أَسْأَلُكَ
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَواتَ كَثِيرَةٍ طَيِّبَةٍ مُبَارَكَةٍ نَامِيَةٍ زَاكِیَّةٍ
 نَرِيفَةٍ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا

وَتَرْحَمَنِي وَكَفَيْتَنِي رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُعْطِيَنِي فِيهِ
خَيْرَ مَا أُعْطِيتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ
مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرٍ مَضَى الَّذِي صُمِّمْتَ
لَكَ مِنْهُ أَشْكَنْتَنِي أَرْضَكَ إِلَى يَوْمِ هَذَا ابْلِ الْجَلَّةِ
عَلَى أَمَّتِهِ نِعْمَتُهُ وَأَعَمَّتْهُ غَافِيَتُهُ وَأَوْسَعَتْهُ رِيقًا
أَجْزَلُهُ وَأَهْنَأُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَيُجْرِيكَ اللَّهُمَّ
وَسُلْكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَعْرِبَ بِالشَّمْسِ مِنْ يَوْمِ هَذَا تَنْقُضُ
بَقِيَّةَ هَذَا الْيَوْمِ وَيُطْلِعَ الْفَجْرَ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ
يُخْرِجَ هَذَا الشَّمْسَ وَلَكَ قَبْلِي تَبَعَةٌ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ
تُرِيدُ أَنْ تُقَالِيَنِي بِهَا أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا أَوْ تُوقِفَنِي بِهَا
مَوْفِقَ خَيْرٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ تَعْلَمَ بَنِي يَوْمٍ
أَتَقَاكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لِحَقِّ
لَا يَفْرَحُ بِهِ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةٍ لَا يَبْنَاهُ إِلَّا بِكَ وَلِكُلِّ
لَا تَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةٍ لَا تَبْلُغُ إِلَّا بِكَ وَلِحَاجَةٍ
لَا تَقْضِيهَا إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ فَلَمَّا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَادَنِي
بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ
الْأَسْتَجَابَةُ لِي فِيمَا أَدْعُوكَ بِهِ وَالنَّجَاةُ لِي فِيمَا فَرَعْتُ إِلَيْكَ

يَا مُلْكُ الْحَمْدِ لِلَّهِ أَوْدَعَهُ السَّلَامُ
 الشَّيْءُ الضَّرُّ وَالْكُرْبُ لِعِظَامٍ عَنْ أَيُّوتٍ وَمَقَرٍّ نَعْمَ
 وَمَقَرٍّ كُرْبُ يُوسُفَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 يَا أَفْغَلُ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ
 التَّقْوَى اللَّهُمَّ أَنْتَ تَفْتَحُ فِي كُلِّ كُرْبٍ وَرَحَابِي فِي كُلِّ
 شِدَّةٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي تَقْضِ عِدَّةَ كَلَمٍ مِنْ
 كُرْبٍ يَضَعُ مِنْهُ الْفُؤَادُ وَتَقِلُّ فِيهِ الْحَبِيلَةُ وَتَجِدُ فِيهِ
 الصَّلَاقَ وَتَشْمُتُ فِيهِ الْعَدُوُّ وَأَنْزَلْتَهُ بِكَ وَتَقْلُوتُهُ إِلَيْكَ
 رَغْبَةً مِنِّي فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ فَفَرَّجْ حَبْلَهُ وَكَشِفْتَ وَكَفَيْتَهُ
 فَأَنْتَ وَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ وَسُنْهَلِي كُلِّ رَغْبَةٍ
 أَعُوذُ بِكِلَابَاتِ اللَّهِ الثَّامَنَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ
 صَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا أَحْيِي أَمْسِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِرَأْسِ يَوْمِي هَذَا أَوْ مَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ
 وَرِضْوَانٍ وَرِثَقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ تَبْسُطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى وَآلِكَ
 وَوَلَدَيْ وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِي حُرَاتِي وَمَنْ أَحْبَبْتَ
 وَأَحْبَبْتَنِي وَوَلَدَكَ وَمَنْ وَلَدَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الشُّكِّ وَالشِّرْكِ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ

وَالْغَضَبِ الَّذِي رَزَقَ السَّمَوَاتِ السَّبْعَ وَرَزَقَ الْأَرْضَ
السَّبْعَ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَزَقَ الْعَرْشَ الْعَظِيمَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآلِ فِي السُّبْحِ مِنْ أَرْضِي بِمَا شِئْتَ
وَكَيْفَ شِئْتَ بِسُجُودِ سُورَةِ حَمْدِ آيَةِ الْكُرْسِيِّ رَأَوْا بِاللَّحْظِ أَنَّكَ
قُلْتَ لِنَبِيِّكَ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى أَنْتَ
أَنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخَيْرَ تِلْكَ مِنْ
خَلْقِكَ لَا يَرْضَى بِأَنْ تُعَذِّبَ أَحَدًا مِنْ
دَانِكَ بِمَوَالِيهِ وَمَوَالِيهِ الْأَيُّمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْتَ
مُنْزِلُ نَبَا خَاطِبَاتِنَا رَحِمْتُمْ فَأَجْزَلُ يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ
وَعَذَابُهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ
سِدَّةِ الْمَحَبَّةِ وَنَارِ الْعِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ وَجَاعِلِهِمْ
لَاخِرًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِكَ
وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مُحْزُونٍ
يَا مُنْهَلِ كُلِّ غَرِيبٍ يَا رَاحِمِي غُرَبَائِي وَفِي كُلِّ الْحَوَالِي
بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكَلاَعَةِ يَا مُفَرِّجَ مَا لِي مِنَ الضَّيْقِ
وَالْحُزْنِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّتِي

قَاتِلِي وَسَاقِدِي وَهَذَا ابْنُ وَصَوَالِي بِأَمْرِ الْقَابِلِينَ الْأَحِبِّينَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي بِانْقِطَاعِ رُفُوعِهِ
 مُشْتَدِّ عَنِّي وَلَا بِانْقِطَاعِ رُفُوعِي عَنْهُمْ فَيَكِلَ مَسَائِلَكَ
 يَا رَبِّ أَدْعُوكَ إِلَهِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي يَا أَيْتَانَكَ يَا أَرْحَمَ
 الْمَرَاهِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَ
 تَرْجُوبِ حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنْ خِزْيِ يَوْمِ الْمَحْشَرِ وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ
 وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْفَنَاءِ وَعُضَالِ الدَّاءِ
 وَخِيْبَةِ الرَّجَاءِ وَرَوَّالِ النِّعْمَةِ وَفَجَاءَةِ النِّقْمَةِ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَخْشَاكَ كَأَنَّهُ يَرَاكَ إِلَى
 عَمِّي يَلْقَاكَ عَلَامَةً مَحَلِّسِي نَوَاشِئَكَ دُونَ مَوْتِكَ وَرَأُوقَا
 دَكِّكَ بِرِجَاهِ شِدَّتِي رُوْدِي بِمَا حَاجَتِي ضَرُورِي بِأَسْخَائِي دَعَارِي
 نَوَازِشِي بِنِزْوَانِ طَاوُسِي دَرَكِي بِأَقْبَالِ زَيْنِ بَابُوِي نَقْلِي
 كَرُوَيْتِي كَرْدِي شَدِيدِي أَهْلِي حَضْرَتِي أَمَامِ مُوسَى كَاظِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 كَسْبُورِي أَيْنِ دَعَارِي رَمَاحِي رَمَضَانِ دَرِأُولِ رُفُوعِي وَ
 نِزْوَانِي بِرِجَاهِ شِدَّتِي رُوْدِي بِمَا حَاجَتِي ضَرُورِي بِأَسْخَائِي دَعَارِي
 نَوَازِشِي بِنِزْوَانِ طَاوُسِي دَرَكِي بِأَقْبَالِ زَيْنِ بَابُوِي نَقْلِي
 كَرُوَيْتِي كَرْدِي شَدِيدِي أَهْلِي حَضْرَتِي أَمَامِ مُوسَى كَاظِمِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

هیچ فتنه و کافیتی که ضرر برساند دین او را و دنیای او را و بدن او را و
 نگاهدار و خدای تعالی او را از بدی آن سال و شیخ طوسی رحمه الله
 بر روز اول ماه رمضان اتفاق کرده و سوال کرده شد بفرماید
 محرم نهم از اول ماه که آیا اول ده شب است یا روز یکشنبه که اول
 آن شب است دعا اینست اَللّٰهُمَّ اِنِّ اَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ
 كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعُظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَ بِعِزَّتِكَ
 الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ
 وَ بِجَبَرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَ بِعِلْمِكَ الَّذِي
 احاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ يَا ثَوْرٍ يَا قُدُّوسُ يَا اَوَّلَ قَبْلِ كُلِّ شَيْءٍ
 يَا بَاقِيَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ يَا اِلَهَ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَ اغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُنْزِلُ النِّقَمَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تَقْطَعُ الرِّجَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْاَعْدَاءَ
 وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
 الَّتِي سَيِّئَتْ بِهَا نَزْوِلُ السَّاءِ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ وَ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ

الْفَطَاءُ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ وَاعْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ السَّوَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُثَبِّتُ النَّدَمَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُهْنِكُ الْعِصَمَ
 وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُرْفَعُ الْقِسَمُ وَالْبُسْنَى فِرْعَانَ
 الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرَامُ وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا أَحَازِرُ
 اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ اللَّهُمَّ
 رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ
 وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَرَبِّ
 إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَجِبْرِيلَ وَرَبِّ مُحَمَّدٍ
 صَلَّي اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ أَسْأَلُكَ بِكَ وَيَا سَمِيتَ بِهِ يَا عَظِيمَ
 الشَّيْءِ الَّذِي تَمُنُّ يَا عَظِيمَ وَتَدْفَعُ كُلَّ مَخْذُومٍ وَ
 كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ الْحَسَنَاتِ بِالْقَلِيلِ
 الْكَثِيرِ وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
 عَلِّمْ مُحَمَّدًا وَآهْلَ بَيْتِهِ وَالْبُسْنَى فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي
 بِسُلْطَانِكَ وَنَصْرٍ وَجْهِ يَبُورِكَ وَأَحِبِّ بَنِي بِحَبِّكَ

وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِّفْنِي كَرَامَتِكَ وَجَسِّدْ عِلْمَكَ
وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَلَيْتَ
مُعْطَاهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَالْبِسْنِي مَعَ ذَلِكَ
عَافِيَتَكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ شَكْوَى وَيَا شَاهِدَ كُلِّ عَجْوَى
وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ يَا
الْعَفْوُ حَسَنَ الْجَاوِزِ تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ هَيْمَ وَطِيقِ
وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ وَوَصِيَّتِهِ
عَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ تَوَفَّنِي صَوَالِيكًا وَلِيَّاتِكَ مُعَانِيَةً
لِإِعْدَادِكَ أَلَلَّهِمَّ وَجِّبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ
عَمَلٍ وَقَوْلٍ وَفِعْلٍ يَبْأُ عِدِّي مِنْكَ وَأَجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ
عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَامْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ
أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي آخَافُ ضَرَرٍ عَاقِبَتِهِ وَآخَافُ
مَقْتِكَ يَا أَيُّهَا عَلَيْهِ حَيْدَ أَرَأَيْتَ تَصْرِفُ وَجْهَكَ
الْكَرِيمَ عَنِّي فَأَسْتَوْحِبُ بِهِ نَقْصًا مِنْ حَقِّكَ
لِي عِنْدَكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ أَلَلَّهِمَّ اجْعَلْنِي فِي
مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جَوَارِكَ وَفِي

حَمْدِكَ وَجَلِّ لِي سِرَّ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
 وَجَارِكَ وَحَبْلَ ثَنَائِكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ لِي تَابِعًا لِصَالِحٍ مِنْ مَصْنُوعٍ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ
 وَالْحَقُّنِي بِهِمْ وَاجْعَلْ لِي مُسْلِمًا لِعَمَلٍ وَكَانَ
 بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ
 أَنْ تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي
 وَأَيْبَارِعِي لِهَوَايَ إِشْتِيَائِي لِشَهْوَايَ فَيَحُولَ ذَلِكَ بَيْنِي
 وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ فَأَكُونَ مَنُوسِيًا
 عِنْدَكَ مُتَعَرِّضًا لِحَطِّكَ وَفِقْمَتِكَ اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي
 لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ بِهِ عَنِّي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ
 يَا لَيْلَى اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ هَوْلَ عِدْوَةٍ وَفَرَّجْتَ لَهُمُ الْغَمَّةَ وَ
 صَدَقْتَهُ وَعَدَكَ وَأَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ
 يَا لَيْلَى هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَأَفْأَتْهَا وَأَسْقَامَهَا وَفِتْنَتَهَا وَ
 شُرُورَهَا وَأَحْزَانَهَا وَضِيقَ الْمَعَاشِ فِيهَا وَبَلْغِي حِمَّتِكَ
 إِلَى الْعَافِيَةِ بِجَامِ دَوَامِ النِّعَمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى
 أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُوءَ أَلْ مِنْ أَسَاءٍ وَظُلْمَ

وَاسْتَغْفِرُكَ وَاعْتَزُّ بِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى
 مِنِّي الدُّنْيَا لِي حَصْرَتُهَا حَفَظْتُكَ وَأَخَصَّتْهَا لِي
 مَا لَيْتُكَ عَلَيَّ وَأَنْ تَعْصِمَنِي إِلَهِي مِنَ الدُّنْيَا
 فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي إِلَى امْتِنَهِمْ أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
 يَا رَحِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمِ
 كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَرَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ
 أَمَرْتَنِي بِاللُّدْغَاءِ وَتَلَقَّيْتُ بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَاحِبِ نَخْبَةٍ نُوْشَتْ كَمَا بَوَّاهُ
 أَوَّلَ مَهِرِ رِضَا وَدَعَايَ جُوشَنُ كَبِيرٍ وَدَعَايَ جُوشَنُ مُنِيرٍ
 رَاكِدِ فِي فِضْلِ أَوَّلِ بَابِ مِشْتَمِ خَوَاهِدِ الْمَدَانِ شَارِ الْمَدَانِ
 تَبِيعِ هَرِ رُوزِ مَهِرِ صِيَامِ كَمَا سَيِّدِ طُوسِ وَدَرِ مِصْبَاحِ مَسْجِدِ كُوفِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ تَارِي النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ الْأَشْرَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
 جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ
 وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 مِدادِ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَهُ
لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَهُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِكَ مَا تَحْتَ سَمْعِ أَرْضِينَ
لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَهُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَلَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَهُ إِلَّا نَزِيلُ
قَالَ الْمَشْكُورِيُّ وَلَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَهُ السَّيْرِ وَأَخْفَى وَلَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَهُ وَسَائِرُ
الْمُصَلِّينَ وَلَا يُصَمِّ سَمْعُهُ صَوْتُ سُبْحَانَ اللَّهِ
يَا رُبَّ السَّمِيعِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ الْآزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
قَالَ النُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ
اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى
وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادِ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ
اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي
لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ
سَمْعِ أَرْضِينَ وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ
وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ لَا تَغْشَى بَصَرُهُ الظُّلُمَةَ وَلَا
يَسْتَرُّ مِنْهُ لَيْسَرٌ وَلَا يُوَارِي مِنْهُ حَيْدٌ وَلَا
يُغَيِّبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ مِنْهُ جَبَلٌ وَلَا مَا

فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبَ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبَ مَا فِي قَلْبِهِ
 وَلَا يَسْتَتِرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَسْتَعْفِفُ مِنْهُ
 صَغِيرٌ لِصِغَرِهِ وَلَا يَحْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ
 وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُ كُحُوفَ الْأَرْضِ
 كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ
 اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ صَادِقِ
 كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الَّذِي يَنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ
 بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ
 فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرَى
 بِلَيْدِ يَدَيْ رَحْمَتِهِ وَيُنْزِلُ الْأَمْطَارَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَتِهِ
 وَيُنَبِّتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ وَيُفْقِطُ الْوَسْرَ بِعِلْمِهِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ

وَكَانَ السَّمَاءُ وَلَا اصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا الْبَرُّ إِلَّا فِي كِتَابٍ
 يُبَيِّنُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِعِ النِّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
 حَاجِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ قَالُوا الْحَمْدُ
 وَالنُّعَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ
 اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادُ
 عِلْمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ
 نَفْسٍ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّ أَدْوَقُ
 كُلِّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ عَالِمِ الْغَيْبِ
 الشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ
 مَنْ آمَنَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ
 بِاللَّيْلِ وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ لَهُ مَعْقِبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ
 وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي مُمِيتُ
 الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تُنْقِصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيَقْرَأُ
 فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِعِ
 النِّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ

كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَيْدِ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ لَوْفِ الْمُلْكِ
 وَتَرْغِ الْمُلْكِ مَنْ تَشَاءُ وَتَعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُزِيلُ
 مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 تُولِي اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِي النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ
 وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
 وَتُزْزِقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 اللَّهُ بَارِئُ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ اللَّهُ الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَيْدِ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا
 يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُ إِلَّا هُوَ
 وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرُوجِ وَالْحُرُوفِ مَا تَسْقُطُ مِنَ سُرَّةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا

حَسْبُكَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ لَا فِي
 كِتَابٍ مُبِينٍ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
 جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِمَّا دَكَلِمَانِهِ سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُخْصِي
 مِثْلَ حُجَّتِهِ لِقَائِهِمْ وَلَا يَجْزِي بِالْأَعْيُنِ الشَّاكِرُونَ
 الْعَائِلُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ فَوْقَ مَا يَقُولُ لِقَائِهِمْ اللَّهُ سُبْحَانَ
 كَمَا أَنَّنِي عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ
 إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا
 يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ
 بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
 جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ
 الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى

سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ
مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَكُونُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ
شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا
حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يَسْأَلُهُ شَيْءٌ عَمَّا
لَا يَعْدِلُ لَهُ شَيْءٌ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْبَصِيرُ سُبْحَانَ اللَّهِ تَارِي لِلَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْمُصَوِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ قَالُوا الْحَبِّ وَالنَّوَى
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى مَا لَا يَرَى
سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَأُولِي الْأَفْئِدَةِ
مَشْنَى وَتَلَا كَرِيمًا يَبْدُؤُا الْخَلْقَ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بہار قرآن ماہ رمضان است سید ابن طاووس
 روز اول ماہ رمضان در کتاب اقبال آورده **اللّٰهُمَّ اجْعَلْ**
صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ وَ قِيَامِي فِيهِ قِيَامَ
الْقَائِمِينَ وَ نِيَّتِي فِيهِ عَنْ تَوَمَّةِ الْغَافِلِينَ وَ هَبْ
لِي جُودِي فِيهِ يَا اِلٰهَ الْعَالَمِينَ وَ اعْفُ عَنِّي يَا
عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ وَ نِيلِ ذِكْرِي فِي
دَوْمِ اَوْرُوهُ **اللّٰهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ وَ جَنَّتِي**
فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَ نَقِمَاتِكَ وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ
آيَاتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ نِيلِ
ذِكْرِي فِي **دَوْمِ اَوْرُوهُ** **اللّٰهُمَّ اَنْزِرْنِي فِيهِ**
الذِّهْنَ وَ التَّنْبِيْهَ وَ اَبْعِدْنِي فِيهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَ التَّمْوِيلِ
وَ اجْعَلْ لِي نَصِيْبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ
يَا اَجْوَدَ الْاَجْوَدِيْنَ وَ نِيلِ ذِكْرِي فِي **دَوْمِ اَوْرُوهُ**
اللّٰهُمَّ قَوِّبْنِي فِيهِ عَلَى اِقَامَةِ اَمْرِكَ
وَ اَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَ اَوْزِعْنِي فِيهِ
لَا دَاءَ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ وَ احْفَظْنِي بِحِفْظِكَ
وَ سَيِّدِكَ يَا اَبْصَرَ النََّاظِرِيْنَ وَ نِيلِ ذِكْرِي فِي

[illegible]

الْأَمِيلِينَ نَزِدْ عَلَيَّ رُزْقَهُمْ مَّاهِ رَمَضَانَ كِتَابُكَ رَأَوْهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ وَافْهَدِ فِيهِ
 فِيهِ بَرَاهِينِكَ الْقَاطِعَةَ وَخُذْ بِنَاصِيَتِي مِنَ
 مَرَضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلُ لِمُسْتَأْقَاتِي
 نَزِدْ عَلَيَّ رُزْقَهُمْ مَّاهِ رَمَضَانَ كِتَابُكَ مَذْكُورٌ أَوْ رُودُ اللَّهِ
 فِيهِ مِنَ الْمُسَوِّكِلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ
 الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ فَأَجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ
 يَا خَسَائِكَ يَا غَايَةَ الْكَمَالِيِّينَ وَشَيْءٍ مِنْ فَيْدِ حَمْدِكَ
 وَكِتَابُ سَارِ الشَّيْءِ أَوْ رُودُكَ فِي رُزْقِهِمْ مَّاهِ رَمَضَانَ بِشَرِّ نَهْجٍ
 سَالِمٍ الْمُؤْمِنِينَ حَضْرَتِ خَدِيجِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَفَاتِ يَافَقْتَنِي
 وَمَا كَيْ رُزْقِي أَوْ رُودُكَ مَّاهِ رَمَضَانَ كِتَابُكَ مَذْكُورٌ أَوْ رُودُ اللَّهِ
 حَبِيبِ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانُ وَكَرِيْمِ إِلَيَّ فِيهِ الْفَسُوقُ
 وَالْعِصْيَانُ وَحَرَمُ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطُ وَالنِّيرَانُ
 يَعْوُنُكَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ نَزِدْ عَلَيَّ رُزْقَهُمْ
 وَمَا كَيْ رُزْقِي أَوْ رُودُكَ مَّاهِ رَمَضَانَ كِتَابُكَ مَذْكُورٌ أَوْ رُودُ اللَّهِ
 فِيهِ الْيُسْرُ وَالْعَفَافُ وَأَسْتَوِي فِيهِ بِلْيَاسِ الْقَنُوعِ
 وَالْكَفَافِ وَحُلْفِي فِيهِ بِحُلِيِّ الْفَضْلِ وَالْإِنْفَافِ

بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِقِينَ نِيْزُ دُعَاءِ رُفَعِيْزِ دُعَاءِ
 رَمَضَانَ دُرْكَابِ مَذْكُورِ آوَرُوهُ اَللّٰهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِيْ فِيْهِ مِنْ الدَّائِسِ
 بِالْاَقْدَانِ اِرْزُقْنِيْ عَلَيَّ الْكَائِنَاتِ الْاَقْدَارَ وَوَقِّفْنِيْ
 فِيْهِ عَلَيَّ النُّشَى وَصَحْبَةِ الْاَبْرَارِ بِعِزَّتِكَ يَا قُوَّةَ الْمَسْكُوْنِ
 وَبِخِوَانِدِ رُفُوْزِ سِرِّهِمْ وَجِهَارِ دُرْمِ وَبِاَنْزُومِ مَاهِ رَمَضَانَ دُعَاءِ
 مَجِيْرِ اَكُوْرِ فِصْلِ اَوَّلِ بَابِ اَشْتَمِ اَنْشَارِ اَشْتَمِ مَذْكُورِ خُزَائِدِشْ نِيْزُ
 دُعَاءِ رُفُوْزِ چِهَارِ دُرْمِ مَاهِ رَمَضَانَ دُرْكَابِ مَذْكُورِ آوَرُوهُ اَللّٰهُمَّ
 يَا اَوْ اَخِذْنِيْ فِيْهِ بِالْعَذَرَاتِ وَاقْلِبْنِيْ فِيْهِ مِنْ الْخَطَايَا
 بِالْمَقْوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِيْ فِيْهِ غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْاَفَاْتِ
 بِعِزَّتِكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِيْنَ نِيْزُ دُعَاءِ رُفُوْزِ اَنْزُومِ
 مَاهِ رَمَضَانَ دُرْكَابِ مَذْكُورِ آوَرُوهُ اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِيْ فِيْهِ
 طَاعَةَ الْخَاشِعِيْنَ وَاشْعُرْ فِيْهِ قَلْبِيْ لِنَا بَةِ
 الْمُخْتَبِيْنَ يَا اَمْنِكَ يَا اَمَانَ الْخَائِقِيْنَ وَشَيْءِ
 مَفِيْدِ دُرْكَابِ مَسَارِ الشَّيْعَةِ آوَرُوهُ كَمَرُ رُفُوْزِ اَنْزُومِ مَاهِ رَمَضَانَ
 دُرْسَالِ سُوِيْمِ اَزْ هِجْرَتِ اِمَامِ حَسَنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَوَلَّدَتْهُ
 وَنِيْزُ دُعَاءِ رُفُوْزِ شَانِزْدِهْمِ مَاهِ رَمَضَانَ دُرْكَابِ
 مَذْكُورِ آوَرُوهُ اَللّٰهُمَّ وَفِّقْنِيْ فِيْهِ لِعَمَلِ الْاَبْرَارِ وَ

اَللّٰهُمَّ
 اَنْزِلْهُ

جَنَّبَنِي فِيهِ مَوَاقِفَ الْأَشْرَارِ وَأَوَانِي فِيهِ
 فِي دَارِ الْقَرَارِ بِالْوَهْيَتِكَ يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَنَيْزِ دَعَائِي رَوْزِ مَهْدِ سَمِ مَاهِ رَمَضَانَ وَكِتَابِ مَذْكُورِ
 اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَقْصِرْ
 فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَجْتَنِبُ إِلَّا الْفَقِيرَ
 وَالسُّوَالَ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الصَّامِتِينَ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَشَيْدِ
 وَكِتَابِ سَارِ الشَّيْعَةِ أَوْرَدَهُ كَرِيمِ رَوْزِ خُبْكَ بِدَرْوَاهِ
 شَدَوَاهِ اِسْلَامِ فَتَحْ كَرُونِ مَسْحَبِ اسْتِ دَرِينِ رَوْزِ
 دَاوَنِ وَشَكَرْ خُذَا بِيَا كَرُونِ نَيْزِ دَعَائِي رَوْزِ مَهْدِ
 مَاهِ رَمَضَانَ وَكِتَابِ مَذْكُورِ أَوْرَدَهُ اللَّهُمَّ نِيَّهْنِي فِيهِ
 لِبَرَكَاتِ اسْتَحَارَةٍ وَتَوَسَّرْ فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِ
 وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ أَثَارِهِ بِنُورِكَ
 يَا مَنْ تَوَسَّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ نَيْزِ دَعَائِي رَوْزِ مَهْدِ
 مَاهِ رَمَضَانَ وَكِتَابِ مَذْكُورِ أَوْرَدَهُ اللَّهُمَّ وَفَرِّ فِيهِ حَقِّي
 مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَوِّدْ لِي سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ وَلَا
 تَحْرِمْنِي قَبُولِ حَسَنَاتِهِ يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

نیکو دعائے روزِ بستِ ماہِ رمضان در کتاب مذکور آوروں اللہم
 اجعل لی فیہ ابواب الجنان واغلق عینی فیہ ابواب
 النار ووفقنی فیہ لتلاوة القرآن یا منزل
 التورۃ کتبت فی قلوب المؤمنین نیکو دعائے
 روزِ بستِ وکرم ماہِ رمضان در کتاب مذکور آوروں اللہم
 اجعل لی فیہ الی مَرْضَاتک دَلِیلًا وَلَا تَجْعَلْ
 لَیَّ الشَّیْطَانِ فِیْهِ عَلَی سَبِیلًا وَاجْعَلِ الْجَنَّةَ
 لَیَّ مَنَزَلًا وَمَقِیلًا یَا قَاضِی حَوَائِجِ الطَّالِبِینِ
 نیکو دعائے روزِ بستِ و دوم ماہِ رمضان کہ سید
 ابن طاووس رحمہ در کتاب مذکور آوروں اللہم افقنی
 فیہ ابواب فضلك وَاَنْزِلْ عَلَیْ فِیْهِ
 کَآئِکَ وَوَفِّقْنِی فِیْهِ لِمَوْجِبَاتِ
 مَرْضَاتِکَ وَاسْکِنْنِی فِیْهِ بُجُوحَاتِ
 جَنَاتِکَ یَا مُجِیبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّینِ
 نیکو دعائے روزِ بستِ و سوم ماہِ رمضان کہ سید
 ابن طاووس رحمہ در کتاب اقبال آوروں اللہم اغسلنی
 فیہ مِنَ الذُّنُوبِ وَطَهِّرْ لَیَّ فِیْهِ مِنَ الْعِیُوبِ وَامْتَحِنْ

قَلْبِي فِيهِ تَقْوَى الْقُلُوبِ يَا مُقِيلَ عَذَابَاتِ الْمُنَافِقِينَ
 نیز دعای روز بست و چهارم ماه رمضان که سید ابن طاووس
 علیه السلام مقام و کتاب اقبال آورده اللَّهُمَّ اسْأَلُكَ
 اسْأَلُكَ فِيهِ هِمًّا يُرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِنْ
 يُؤْذِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ فِيهِ إِنْ أَطِيعَكَ
 وَلَا أُعْصِيكَ يَا عَالِمًا بِأَخْوَالِ السَّائِلِينَ ه نیز
 دعای روز بست و پنجم ماه رمضان که سید ابن طاووس
 در کتاب اقبال آورده اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مُسْكِرًا
 وَذَنْبِي بِعَفْوِكَ فِيهِ مَغْفُورًا وَعَيْنِي بِجُودِكَ مُسْتَوْرًا
 يَا سَامِعَ أَصْوَاتِ الْمُسْتَهِلِينَ نیز دعای روز
 بست و ششم ماه رمضان که سید ابن طاووس در کتاب
 اقبال آورده اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَ
 مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُتَمَسِّكًا بِسُنَّةِ خَاتَمِ
 أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمَ قُلُوبِ النَّبِيِّينَ ه نیز
 دعای روز بست و هفتم ماه رمضان که سید ابن طاووس
 در کتاب اقبال آورده اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ الْفَقْرِ
 الْقَدِيرِ وَصَلِيرًا مُؤْمِرًا فِيهِ مِنَ الْعَبَسِ

البشیر و اقبل معاذیری و خط عنی الویر
 یوماً یعباد الصالحین نیر و عای روز
 بست و ششم ماه رمضان که سید ابن طاووس در کتاب
 اقبال آورده اللهم و قرح خطی فیہ من التواقل
 الشکر منی فیہ باحصار المسائل و
 غیب فیہ و سئلک الیک من بین الوسائل
 لا یثقله الحاح الملحین نیر و عای
 روز بست و نهم ماه رمضان که سید ابن طاووس در
 کتاب اقبال آورده اللهم غثنی فیہ من الرحمۃ
 و ارضائی فیہ التوفیق والعصمة و طهر قلبی
 من عیاهب الشهمة یا رجباً بعباد المؤمنین
 نیر و عای روز سی ام ماه رمضان که سید ابن طاووس در
 کتاب اقبال آورده اللهم اجعل صیامی فیہ بالشکر
 و القبول علی ما ترصناه و یرصناه الرسول
 محمد کما فروعہ بالاصول بحق محمد
 الی الطیبین الاخیار الابرار و صلی الله علیہ
 آجمعین و در انیل الصالحین و در روز جمعه آخر ماه رمضان

حفظ نفس و مال و وقایه بدن از آفات و احوال و آخر و زواید
در یک سطر بسم الله الرحمن الرحیم لا اله الا الله
محیط به علمك سله ون و بالحق انزلنا
و بالحق نزل و ما ارسلك الا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
آبَاترَابِ آبَاترَابِ آبَاترَابِ این نسخه بین طریق
بے زیاده و کم بخط افضل المجتهدین شیخ بهار الدین محمد
العالمی الحارثی موجود است و بعضی فقره صحیح
توجه حَيْثُ شِئْتَ فَإِنَّكَ مَنْصُورٌ و بعد از العالمین
اضافه می کنند و بعضی بعد از لفظ آبَاترَابِ این شکل را

بعد از آن چار الف بود هر
 است آنگاه با و پس و اوی
 سیزده حرف باشد این صورت
 چار حرف و است از تورات
 پنج حرف دیگر ز قرآن است
 ای که تو حامل چنین اسمی
 از دبا و علل تو آزاد است
 نگردد و بار و عقربت هرگز

چو انا مل ستاده پیلوی هم
 که بود کج بیست و پنج
 هر یکی در صفا چو بارغ ارم
 پنج ز انجیل عیسی مریم
 اسم اعظم همین بود تا فهم
 امینی از همه بلا و سختی
 و در تپ و دور و عنو کلمه الم
 نشوے تا بوی غنیمت درم

و بعضی در جمعه آخر ماه رمضان بجای دعای حفظ که مذکور شد این آیه را
 می نویسند در یک سطر و کوآت قرآن استیوت به الجبال او
 یطاعت به الارض او کلمه به الموق بل الله الا هر
 جمیعاً و در آخر آن شکل اسم اعظم را مینویسند که پیشتر سطور گرد
 و در بعضی اخبار از اخبار نقل شده که پنج هر دو و خط ممتد به
 بالای یکد یکد بیست تنون منقوح و یک صلیب و دو خط متقارن
 یکبار از او به قائم که در هر زاویه نقطه بوده باشد یا به بالای زاویه
 بالای آن هفت نقطه بگذارند و بعد از آن هفت همزه و یک
 و یک هر و یک ص مقوس و یک سیم لامی تقویس آن بنویسند

چون نظر آن حضرت برین افتاد فرمودند که ای عباد برای این جمیع آخر
 ماه رمضان پیش و دواع کن آنرا و گوید اللهم لا تجعله آخر
 العهد من صیامنا ایاک فان جعلته فاجعلنی
 من مؤمنین لا تجعلنی محروماً بر شکی که گوید این برای
 از دو چیز خوب ظفر می یابد یا بر سیدن ماه رمضان آید یا
 یا من من خدا و رحمت و نذیر در کتاب مذکور این دعا را از برای
 وداع ماه رمضان آورده اللهم انی استسئلتک یا حیی
 ما دُعیت به و ارضی ما رصیت به عن محمد
 و عن اهل بیت محمد علیه و علیهم السلام
 ان تصلى علیه و علیهم و لا تجعل وداع شهرى
 هذا وداع آخر و جی من الدنيا و لا وداع اخر
 عبادتک و توقفی فی لیلة القدر و اجعلها
 لی خیراً من ألف شهر مع تضاعف الاجر و
 الاجابة و العفو عن الذنوب بر صتی الرزق
 دعائیکه حضرت امام زین العابدین علیه السلام
 در وداع ماه رمضان می خوانند و از او عیب صحیفه کامله است
 اللهم یا من لا یو غیب فی الحسرة و لا یستدر

عَلَى الْعَطَاءِ يَا مَنْ لَا يَكْفَى عَبْدُهُ عَلَى السَّوَاءِ
 مِثْلُكَ ابْتِدَاءً وَحَقُّوكَ تَفَضُّلاً وَحَقُّوْهُنَّكَ عَذَاباً
 وَقَضَاءً لَكَ خَيْرٌ إِنَّ آعْطَيْتَ لَمْ تَشِبْ عَطَاءُكَ
 بِمَنْ وَإِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنَعَكَ تَعْدِي يَا شَاكِرُ مَنْ
 شَكَرَكَ وَأَنْتَ أَلْهَمْتَهُ شُكْرَكَ وَتُكَافِئُهُمْ
 حَمْدَكَ وَأَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَكَ تَسْلُو عَلَى مَنْ
 لَوْ شِئْتَ فَضَعْتَهُ وَتَجُودُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ
 وَكَلَاهُمَا أَهْلُ مِثْلِكَ لِلْفَضِيحَةِ وَالْمَنْعِ عَنْهُ
 أَنْتَ بَنَيْتَ أَفْعَالَكَ عَلَى التَّفَضُّلِ وَأَجْرَنْتَ
 قَدْ رَتَكَ عَلَى الثَّجَاوُزِ وَتَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاكَ
 بِالْحِلْمِ وَأَمَهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ
 تَسْتَنْظِرُهُمْ يَا نَا تَاكَ إِلَى الْإِنَابَةِ وَتَنْزِلُهُمْ
 مَعَاجِلَتُهُمْ إِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ
 هَذَا لِكُفُّهُمْ وَلَا يَشْقَى بِبِعْمَتِكَ شَقِيحُهُمْ الْآعِنُ
 طَوْلِ الْآعِنِ أَرِ الْيَهُودَ وَبَعْدَ تَرَادُفِ الْحُجَّةِ
 عَلَيْهِ كَرَمًا مِنْ عَفْوِكَ يَا كَرِيمَ وَعَائِدَةً مِنْ
 عَظْفِكَ يَا حَلِيمَ أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَتَشْكِيَتُهُ الْقُوَّةُ وَجَعَلْتَ عَلَى ذَلِكَ
الْبَابِ كَلِمَاتٍ مِنْ وَحْيِكَ لِيَعْلَمَ بِضِلُّوا عَنْهُ فَقُلْتَ
وَبَارَكَ اسْمُكَ تَوَجَّأَ إِلَى اللَّهِ تَوَكُّبَهُ لَصُوحًا عَسَى
يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَذْخِلُكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ
الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
وَيَمْنَانِ يَنْصَحُ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورَنَا وَاعْفِرْ
لَنَا كُلَّ سَيِّئَةٍ قَدْ بَرَأْنَا عَدُوَّكَ مِنْ أَنْفَلِ
مِنْ ذَلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ الْبَابِ وَإِقَامَةِ
الَّذِينَ لَيْلٍ وَأَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي السُّمْرِ عَلَى
نَفْسِكَ إِبْعَادَكَ تَرِيدُ رَجْعَهُمْ فِي مَتَا جَرَتْ هِمَمُ
لَكَ وَتَوَكَّنَ هُمْ بِالْوَقَادِ نَوْعِيَّاتِكَ وَالشَّرَابِ كَدُّ
مِنْكَ فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ مِنْ جَاءِ
بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرًا مِثْلَهَا وَمِنْ جَاءِ بِالسَّيِّئَةِ
فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَقُلْتَ مِثْلَ الَّذِينَ يُفْقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ خِصَّةٌ أُنْزِلَتْ سَبْعَ
سُنَائِكَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ

لِمَنْ يَشَاءُ وَقُلْتُ مَنْ ذَا الَّذِي يَقْرِي مِنَ اللَّهِ كَرَمًا
حَسَنًا فَيَصْنَعُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَمَا أَنزَلْتُ
مِنْ نِّظَائِرِهِمْ فِي الْقُرْآنِ مِنْ تَضَاعُفِ الْحَسَنَاتِ
وَأَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَنُفُوسِهِمْ
الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْنَاهُ عَنْهُمْ لَكُنَّ
تُذْرِكُهُ أَبْصَارُهُمْ وَلَمْ تَعِدهُ أَصْنَاعُهُمْ وَلَمْ تُلْهِمْهُمْ
أَوْهَامَهُمْ فَقُلْتُ أَذْكُرُونِي إِذْ كُرِّمْتُمْ وَأَشْكُرُونِي
وَلَا تَكْفُرُونِ وَقُلْتُ لِمَنْ شَكَرْتُمْ لَا زَيْدٌ نَكُنَّكُمْ
وَلَا نَ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقُلْتُ أَدْعُوهُمْ
أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَخْلُقُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَمَسَمَيْتُ دُعَاءَ الْكَافِرِينَ
عِبَادَةً وَتَرْكُهُ اسْتِكْبَارًا أَوْ لَوْ عَدَدَتْ عَلَى تَرْكِ
دُخُولِ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ فَذَكَرْتُكَ بِمَنْ تَكُنَّ
شَكَرُوكَ بِفَضْلِكَ وَدَعَاكَ بِأَرْضِكَ وَتَصَدَّقُوا
لَكَ طَلَبًا لِمَنْ نِيدُكَ وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ
غَضَبِكَ وَفُوزُهُمْ بِرِضَاكَ وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ
مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَلْتَ عَلَيْهِ

بِبَارِكٍ مِنْكَ كَانَ مُحَمَّدٌ أَفْلَاكُ الْحَمْدِ مَا وَجِدَ
 بِحَمْدِكَ مَذْهَبٌ وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ أَفْطَحْ مُحَمَّدٌ
 بِهِ وَمَعْنَى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ
 بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ عَامِلَهُمْ بِالْحَمْدِ وَالْقَوْلِ
 مَا أَفْشَى فِينَا نِعَمَتَكَ وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مِثْلَكَ وَ
 أَخَصَّنَا بِبِرِّكَ هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي ضَلَّضْتَ
 وَمِثْلَكَ الَّتِي أَرْتَضَيْتَ وَسَيِّئَكَ الَّذِي سَهَلْتَ
 وَتَصَرَّفْنَا الرُّفْقَةَ لَدَيْكَ وَالْوَصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ
 اللَّهُمَّ وَأَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صِفَايَا تِلْكَ الْوُظَايِفِ
 وَخَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي
 اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ وَتَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ
 الْأَزْمِنَةِ وَالذُّهُورِ وَأَثَرْتَ عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ
 السَّنَةِ بِمَا أَثَرْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالنُّورِ
 وَمَنَعْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ
 وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ وَأَجَلَلْتَ فِيهِ مِنَ لَيْلَةِ
 الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ أَثَرْتَ تَنَا
 بِهِ عَلَى سَائِرِ الْأَمْحُورِ وَأَخْطَفْتَنَا بِفَضْلِهِ دُونَ

أَهْلًا لِمِلْكٍ فَصَمْنَا بِأَمْرِكَ نَهَارَهُ وَمَشَاغِرَ وَتِلْكَ
 لَيْلَهُ مَتَعَرَّضِينَ بِصِيَامِهِ وَقِيَامِهِ لِمَاعْرِضِ ضَلَا
 تِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَتَسْبِيحِنَا إِلَيْهِ مِنْ مَشْغُورَتِكَ
 أَنْتَ الْمَلِكُ بِمَا رَعِبَ فِيهِ إِلَيْكَ الْجَوَادُ بِمَا سَلَّكَ
 مِنْ فَضْلِكَ الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَ سَبْكَ
 وَقَدْ أَقَامَ فِينَا هَذَا الشَّهْرَ مُقَامَ حَمْدٍ وَصَحْبَةٍ
 صَحْبَتِهِ مَبْرُورٍ وَارْتَجْنَا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ
 ثُمَّ قَدْ فَارَقْنَا عِنْدَ تِمَامِ وَقْتِهِ وَانْقِطَاعِ مَسْكَنَتِهِ
 وَفَاءِ عَهْدِهِ فَخُصِّنْ مَوَدَّةَ عَوَاكِلِ وَدَاعِ مَنْ عَزَّ فِرَاقُهُ
 عَلَيْنَا وَغَمَمْنَا وَأَوْحَشْنَا انْصِرَافَهُ عَنَّا وَلَزِمْنَا
 الدِّمَامَ الْمُحْفُوظَ وَالْحُرْمَةَ الْمُرْعِيَّةَ وَالْحَقَّ الْمَقْضُوعَ
 فَخُصِّنْ قَائِلُونَ السَّلَامَ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرِ
 يَا عَيْدَ الْأَوْلِيَاءِ الْأَعْظَمِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَرْوَاحَ
 مَحْبُوبِينَ الْأَوْقَاتِ وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ
 وَالسَّاعَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ قُرْبَتْ فِيهِ
 الْأَمْثَالُ وَنُشِرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 مِنْ قَرْنَيْنِ حَبَلٍ قَدْ رَأَى مَوْجُودًا وَأَفْجَعُ فَقْدًا مَقْضُوعًا

وَمِنْ جَوَائِزِ رَافِقَةِ السَّلَامِ عَلَيْكَ مِنْ أَلْيَمِ النَّاسِ
 مُقْبِلًا فَتَسْتَوُوا وَحَسْبُ مُنْقَضِيًا فَاَمْتَصَّ السَّلَامُ مِنْ
 عَلَيْكَ مِنْ حُجَاوِي رَفَقَتْ فِيهِ الْقُلُوبُ وَقَلَّتْ
 فِيهِ الدُّنُوبُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِيحِ آعَانَ
 عَلَى الشَّيْطَانِ وَصَاحِبِ سَهْلٍ سُبُلِ الْإِحْسَانِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ أَكْثَرِ عُنُقَاءِ اللَّهِ فِيكَ وَمَا
 أَسْعَدَكَ مِنْ رَعَى حُرْمَتِكَ يَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 مَا كَانَ آفَاحَكَ لِلدُّنُوبِ وَأَسْتَرَكَ لِأَنْوَاعِ الْعُيُوبِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ
 وَأَهْيَبَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 مِنْ شَهْرِ لَانْتِافِسُهُ الْأَيَّامُ السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ
 شَهْرِ هُوَ مِنْ كُلِّ أَمْرِ سَلَامٌ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ
 كَرِيهِهِ الْمُصَاحِبَةِ وَلَا ذَمِّهِ الْمَلَأَتْ بِسَةِ السَّلَامِ
 عَلَيْكَ كَمَا وَقَدَتْ عَلَيْكَ بِالْبَرَكَاتِ وَغَسَلَتْ
 عَنَادَتِ الْخَطِيئَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ مُؤَدَّعٍ
 بِرَّ مَا وَلَا مَتْرُوكٍ صِيَامَهُ سَأَمَّا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ وَفُحْزُونٍ عَلَيْهِ قَبْلَ

قُوْنِيهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ عَصَرَتْ بِكَ
 وَكَمْ مِنْ خَيْرٍ أَفِيضَ بِكَ عَلَيْنَا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 وَعَلَى لَيْلَةِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ سَنَةٍ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ آخِرَ صَنَائِبِ الْأَمْسِ
 عَلَيْكَ وَأَشَدَّ شَوْقِنَا عِنْدَ إِلَيْكَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ وَعَلَى فَضْلِكَ الَّذِي حُرْمَتُنَا وَوَعْدُكَ
 مَا مِنْ مِنْ بَرَكَاتِكَ سَلَبْنَاهُ اللَّهُمَّ إِنَّا أَهْلُ هَذِهِ
 الشَّهْرِ الَّذِي شَرَّفْتَنَا بِهِ وَوَقَّعْتَنَا بِمَنِّكَ لَهُ
 حِينَ جَهِلَ الْأَشْقِيَاءُ وَقْتَهُ وَحُرِّمُوا لِشَقَائِهِ
 فَضْلَهُ أَنْتَ وَلَيْتَ مَا أَتَرَكْنَا بِهِ مِنْ مَعْرِفَتِهِ وَهَدْيِهِ
 لَهُ مِنْ سُنَّتِهِ وَقَدْ تَوَلَّيْنَا بَوْفِيكَ صِيَامَهُ
 وَقِيَامَهُ عَلَى تَقْصِيرٍ وَأَدْبَيْنَا فِيهِ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرِ
 اللَّهُمَّ فَالْكَ الْحَمْدُ إِقْرَأْ يَا لَا سَاءَةَ وَاعْتَرِاقًا
 يَا لَا ضَاعِلَةً وَلَا تَكْ مِنْ قُلُوبِنَا عَقْدَ الشَّدِيدِ مِنْ
 أَلْسِنَتِنَا حَيْدُتِ الْأَعْتِدَارِ فَأَجْرُنَا عَلَى مَا أَصَابَنَا
 فِيهِ مِنَ الشَّرِّ يُطِإْ أَجْرًا نَسْتَدْرِكُ بِهِ الْفَضْلَ الْمُرْغُوبَ
 فِيهِ وَنَعْتَاضُ بِهِ مِنَ أَنْوَاعِ الدُّخْرِ الْمَحْرُوصِ

عظمه واوجب لنا عندك على ما نقصركا فيه من حقك
 والبر يا غفارنا ما بين انديتنا من شهر رمضان
 لم يقبل فلماذا بلغنا هاهنا علينا على ثنا اول ما انت
 اهله من العبادات وادنا الى القيا من يستحقه
 من الطاعة واخرج لنا من صالح العمل ما يكون
 دناك لحقك في شهرين من شهور الدهر اللهم
 وما الممتن به في شهرنا هذا من نعم او اشرا
 واقنا فيه من ذنب والنسبنا فيه من خطيئة على
 نعمنا منا او على نسيان ظلمنا فيه انفسنا وانهمكنا
 به حرمة من غيرنا فصل على محمد وآله واستدنا
 بترك واعف عنا بعفوك ولا تنصبنا فيه لاعين
 الشامتين ولا تبسط علينا فيه السن الظالمين
 واستعملنا بما نكون حطة وكفارة لما انكرت
 منا فيه برافتك التي لا تنفذ وفضلك الذي
 لا ينقص اللهم صل على محمد وآله واخبر
 مصيبتنا بشهرنا وبارك لنا في يوم عيدنا و
 نظرننا واجعله من خير يوم مرر علينا اجله

لِعَفْوِ وَأَفْحَاهِ لِكَذِّبٍ وَاعْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِنْ ذُنُوبِنَا
 وَمَا عَلَنَ اللَّهُمَّ اسْلُخْنَا يَا نَسِيكَ خِرَافَةَ الشَّهْرِ مِنْ
 خَطَايَانَا وَآخِرِ جَنَابِ نَجْوَاهِ مِنْ سَيِّئَاتِنَا وَاجْعَلْنَا
 مِنْ أَسْعَدِ أَهْلِهِ وَآجِزِ لَهُمْ قِسْمًا فِيهِ وَأَوْفَرِ هِمِّ
 حَظَّامَتِهِ اللَّهُمَّ وَمَنْ رَعَى هَذَا الشَّهْرَ حَقًّا عَلَيْهِ
 وَحَفِظَ حُرْمَتَهُ حَقَّ حِفْظِهَا وَقَادَرَ جِدَّ وَدَّ حَقَّ
 قِيَامِهَا وَاتَّقَى ذُنُوبَهُ حَقَّ تَقَاتِيهَا أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ
 بِقُرْبَةٍ أَوْ جَبَّتْ رِضَاكَ لَهُ وَعَطَفَتْ رَحْمَتُكَ عَلَيْهِ
 فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِنْ وَجْدِكَ وَاعْظِنَا أَضْعَافَهُ مِنْ
 فَضْلِكَ فَإِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيضُ وَإِنَّ خِزَائِنَكَ لَا
 تَنْقُصُ بَلْ تَفِيضُ وَإِنَّ مَعَادِنَ إِحْسَانِكَ لَا تَنْفُضُ
 وَإِنَّ عِظَاءَكَ لِلْعِظَاءِ الْمُهِنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَالتَّبَّ لَنَا مِثْلُ أَجُورِ مَنْ صَامَهُ أَوْ
 تَعَبَّدَكَ فِيهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَتُوبُ إِلَيْكَ
 فِي لَوْعِ فِطْرِنَا الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ عَيْدًا وَسُكُوفًا
 وَكَأْهَلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَمُحْتَشِدًا مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ نَلْتَمِسُ
 أَوْسُوعًا سَلَفْنَاكَ أَوْ خَاطِرَ شَرِّ أَضْمَرْنَاكَ تَوْبَةً مِنْ لَا يَنْطَوِّنَ عَلَى

عَمَّ إِلَى ذَنْبٍ وَلَا يَعُودُ بَعْدَهَا فِي خَطِيئَةٍ تَوْبَةٍ
 خَلَصْتَ مِنَ الشَّاكِّ وَالْأَسْرَتِيَابِ فَتَقَبَّلْنَا
 مِنْكَ أَرْحَمَ عَنَّا وَثَبِّتْنَا عَلَيْهَا اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ
 طَيِّبِ الْوَعِيدِ وَشَوْقَ تَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى نَجِدَ
 لَكَ مَا نَدَّ عَوْدُكَ بِهِ وَكَأَنَّهُ مَا نَسْتَعِيدُكَ مِنْهُ وَ
 نَجْلِسُ عِنْدَكَ مِنَ التَّوَابِينَ الَّذِينَ أَوْحَيْتَ
 لَهُمْ مَحَبَّتَكَ وَقَبِلْتَ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ
 يَا أَحَدَ الْأَعَادِلِينَ اللَّهُمَّ تَجَاوَزْ عَنِ ابَائِنَا وَ
 مَهَائِنَا وَأَهْلِ دِينِنَا جَمِيعًا مَنْ سَلَفَتْ مِنْهُمْ
 وَمَنْ غَبَرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 نَبِيِّنَا وَإِلَيْهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
 وَصَلِّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ
 وَصَلِّ عَلَيْهِ وَإِلَيْهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
 وَأَفْضَلِ مِنْ ذَلِكَ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ صَلَوةً تَبْلُغُنَا
 بِرَكَّتِهَا وَبَيْنَا لَنَا نَفْعُهَا وَبِاسْتِحَابِّ لَهَا دُعَاؤُنَا إِنَّكَ
 أَكْرَمُ مَنْ رَغِبَ إِلَيْهِ وَأَكْفَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ وَ
 أَغْنَى مَنْ سَعَلَ مِنْ فَضْلِهِ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فصل چهارم در احکام کسوف و خسوف و نقصان
 ماه شوال مسائل ضروری و اعمال آن بدانکه سه سال در ماه
 شوال آفتاب بگیرد باران بسیار و خرابی ناحیه فارس و بلاد
 و برپا و شاه فارس خوف عظیم رود و ارضا آنهار ماه گرفتگی پس سال
 در شهر شوال ماه بگیرد و پادشاه بزمینان غالب شود و در میان مردم
 فتنه و بلا بسیار باشد بدانکه شوال از شواله است و شوالان بدین شهر
 شتر است دم خود را در وقت هجیان شتر است و چون تسمیه این ماه
 بشوال در وقت شدت شتر است شتران و جهانیدن زیاد و اتفاق
 افتاد بدین سبب شوال نامیده شد و از رسول خدا صلی الله علیه
 و آله منقول است که این ماه نامیده شد بشوال بجهت آنکه گناهان
 موشین درین ماه بعلت عبادت رمضان مرتفع میشود و در طواف
 میگرد و علامه مجلسی رحمه الله نوشته که درین ماه آمرزیده شود
 گناه مومنان و روزه داران ماه مبارک رمضان روز اول
 این ماه عید فطر است و شب اولش از لیالی اربعه است و اول
 ماههای حج است و درین روز پروردگار عالم وحی بخل نمود
 یعنی زینورا را از برای غسل و درین ماه عاکشه با حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله واقع شد و بعضی در هفتم

این ماه غزوه احد را نیز گفته اند و در میان این ماه طست می شود و نمیدهند
 و در روز هفدهم این ماه آفتاب برای حضرت ابراهیم گشت و
 آذر این ماه ایام خنسات است که حق تعالی قوم عاد را
 بپاک گردانید و شیخ مفید رحمه الله در مسار الشیعه آورده که در روز اول
 شوال عمربن العاص بن جهم اصل شد علفه از شسته که استجاب
 روزه داشتن شش روز بعد از عید و بعضی از روایات وارو
 شده است و بنی نیز از آن وارو شده است و ظاهر از روزه
 داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان سنیان مشهور
 است و ترکش بهتر است و همچنین کراهت نکاح کردن در میان
 عید فطر و عید تدبیر اصلی ندارد و شاید اصلش از عامه
 بوده باشد و در ماه شوال چون عقد عائشه واقع شده
 است و اکثر مفاسد اسلام بر آن مترتب شده اند و از بعض
 روایات کراهت نیز معلوم میشود علی الخصوص شوال ملا اگر احراز
 کنند بهتر است در بیان رویت هلال باید که نرود
 رویت هلال شوال و عالمی که در فضل او باب پنجم مذکور شد
 بخواند و دعای مخصوص رویت هلال این ماه این است
 اللَّهُمَّ لَا تَكْ قَدْ مَنَنْتَ عَلَيْنَا بِضِيَاءِ الْبَصَائِرِ

وَالْأَبْصَارِ حَتَّى عَرَفْتَنَا مَا بَلَّغْتَنَا إِلَيْهِ مِنْ الْأَسْرَارِ
 وَالْإِعْتِبَارِ وَشَاهَدْنَا هَذَا هِلَالَ شَوَّالٍ وَهُوَ مِنْ شَهْرِ
 التَّعْظِيمِ وَالْإِجْلَالِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فَقَدْ
 لِمَصَاحِبَتِهِ بِمَا يَقَرُّ بِنَا إِلَيْكَ وَشَرَّفْنَا فِيهِ بِمَا مَرَّقَبْنَا لِنَا
 عَلَيْكَ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ السُّعُودِ وَالْإِقْبَالِ فِي جَنَّةِ
 الْآخِرَةِ وَالْأَعْمَالِ وَالْأَقْوَالِ وَكَمَا خَلَعْتَ عَلَيْنَا
 خَلْعَ التَّوْفِيقِ لِلطَّغْرِ بِصِرِّهِ وَبَرِّهِ وَخَيْرِهِ وَاجْعَلْ
 سَاعَاتِهِ وَارْدَةً عَلَيْنَا بِزِيَادَةِ الْإِحْسَانِ الْكِنْيَا حَسْبُ
 نَذْرِكَ بِتَابِعِدِكَ وَلَا تَنْبِتِكَ أَفْضَلَ مَا أَذْرَكَ أَحَدًا
 فِيهِ مِنْ مَزِيدِكَ وَعَفْوِكَ وَعَافِيَتِكَ بِرَحْمَتِكَ
 أَبَدًا أَكُلُّ مَنْ تَرِيدُ الْبَلَاءَ بِهِ فِي الدَّعَوَاتِ أَنْ تَكُونَ
 مَعَنَا مَنْ يَجِدُ عَلَيْنَا مِنَ الْأَهْلِ وَذَوِي الْمَوَدَّةِ
 الْحَقُّوقِ الْمُحْفُوظَاتِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ كَذَا
 الْإِقْبَالِ وَدَسْرُ سَهَابِجِ آوْروده اندكه درين ماه در وقت رويد
 هلال نظر بزنگين و بعضی بغير وزه و بر بنی باب جاری
 و باره سجاده رنگين و جمعی بر بوسه مروان نیز گفته اند علامه
 مجلسی رح آورده که در فضیلت و ثواب عبادت و احیای شب

وَجَعَلْنَا

بِزِيَادَةِ
مَوَائِدِكَ

عید فطر احادیث بسیار است و از حضرت رسول منقول است
 کہ اگر احیا کند شب عید را بیش از او در روز کے کہ ولما اترزل
 بند و از حضرت امام محمد باقر منقول است کہ گفت پدرم
 پیر حسین شب عید را احیائی کرد نماز تا صبح و در تمام
 آن شب در مسجد می ماند و می گفت کہ اسے فرزند امشب
 از شب قدر نیست و غسل درین شب سنت است
 و شخصی بخدمت حضرت صادق عرض کرد کہ مردم می گویند
 آمرزش نازل می شود بر کسی کہ روزہ دار و ماه رمضان را در شب
 قدر حضرت فرمود کہ کارگر را مشورت می دهند مگر بعد از فارغ شدن
 از کار و آن در شب عید است راوی گفت چه کار سزاوار
 است بکنیم فرمود کہ چون آفتاب غروب کند غسل کنی و چون
 زلفیہ مغرب و نافلہ آنرا بجا آوری دستمال بسوی آسمان
 بلند کن و بگو یا ذا المن والکطول یا ذا الجود یا مصطفی
 محمدی و ناصره صلی علی محمد و آل محمد
 و اغفر لی کل ذنب اخصیتہ و هو عندک
 فی کتاب مباین پس بسجود برو صد مرتبہ در سجده
 بگو ائوب الی اللہ پس ہر حاجت کہ داری از حق تعالی

این حدیث صحیح است
 و بخلاف حدیثی کہ
 از امام علی (ع) روایت شده

يَا اللَّهُ يَا مَالِكُ يَا اللَّهُ يَا مُقْتَدِرُ يَا اللَّهُ
 قَابِضُ يَا اللَّهُ يَا بَاسِطُ يَا اللَّهُ يَا مُحْكِمُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا مُحْيِي يَا اللَّهُ يَا مُعِيتُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا مُفْضِلُ يَا اللَّهُ يَا مُنْعِمُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا مُبِينُ يَا اللَّهُ يَا طَبِيبُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا مُبْدِي يَا اللَّهُ يَا مُعِيدُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا هَادِي يَا اللَّهُ
 يَا شَافِي يَا اللَّهُ يَا عَلِيَّ يَا اللَّهُ
 يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا خَالِقُ يَا اللَّهُ
 يَا مُعَالِمُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا دَيَّانُ يَا اللَّهُ يَا بَاقِي يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا ذَا الْأَكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا مُعْجُودُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا صَانِعُ يَا اللَّهُ يَا مُعِينُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا فَعَّالُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ
 يَا غَفُورُ يَا اللَّهُ يَا شَكُورُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَتَمُنَّ عَلَى بَرِيَّتِكَ وَتَعْفُو عَنِّي بِجِلْمِكَ وَتُوَفِّعَ
 عَلَيَّ رِزْقَكَ الْحَلَالَ الطَّيِّبَ مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُكَ مِنْ
 حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ فَإِنَّ عَبْدَكَ لَيْسَ أَحَدٌ سِوَاكَ وَلَا أَحَدٌ
 اسْأَلُكَ غَيْرَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ سُبْحَهُ يَرَوِي وَيَكُونُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا
 رَبِّ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا مَنْزِلَ الْبَرَكَاتِ
 يَا مَنْزِلَ كُلِّ حَاجَةٍ اسْأَلُكَ بِكَاتِ اسْمِي فِي حُزْنٍ غَيْبٍ
 عِنْدَكَ وَالْأَسْمَاءِ الْمَشْكُورَاتِ عِنْدَكَ الْمَلَكُوتِ عَلَيْكَ
 سِرَادِقِ عَرْشِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ
 تَقْبَلَ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ وَتَكْتُبَنِي فِي لَوْافِدِهِنَ إِلَى بَيْتِ
 الْحَرَامِ وَتُصَفِّرَ لِي عَنِ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ وَتُسَخِّرَ لِي يَا رَبِّ
 كُنُوزَكَ يَا رَحْمَنُ وَمِنْ رَوَايَتٍ وَبِهَا يَوْمَ تَبْرُؤُهُ تَوْجِيدُ
 مَرَّةٍ فِي نَمَازِ مَذْكُورٍ نِيْزًا وَارُشْدُهُ اسْتَ وَالْيَوْمَ سَنَتُ مَوْكُودَاتِ
 كَلْبِهَا مِنْ نَمَازِ شَامٍ وَخَفَّتَنَ وَصَبَحَ شَبَّ عَمِيدٍ وَنَمَازِ عَمِيدٍ مِنْ أَيْنَ بَرَاءِ
 رَاخِجَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
 اللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلِلَّهِ الْحَمْدُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا

هَذَا نَا وَصَا حَب مِنْهَا جَوْشَن طَوْسِي رَمِ آوَرْدَدَه كَرْدَن
 زيارت حضرت امام حسين عليه السلام مستحب است و آن در اعمال امام
 حبيب گذشت و محمد بن بابويه روى در كتاب روضه الجلال
 از حضرت رسالت پناه صلى الله عليه وآله وسلم آورده كه هر كه بگويد
 در شب عيد الفطر ده ركعت نماز بخواند در هر ركعت الحمد يك بار
 و قل هو الله احد ده مرتبه و بجاى تسبيح در ركعت دوم و سوره بقره
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 اَكْبَرُ و بعد از هر دو ركعت سلام بگويد و بعد از نماز شستن از
 نماز هزار مرتبه استغفار كند و در سجده شكر بگويد يا حي يا قيوم
 يا ذا الجلال و الاكرام يا رَحْمَنُ الدُّنْيَا
 الْآخِرَةِ وَرَحِمَهُمَا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اَللّهُمَّ اِنِّى اَتُوبُ اِلَيْكَ وَاَسْتَغْفِرُكَ
 صَوِّمْنِى وَصَلِّ لِىْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ بِرُخْوَءِ السَّجْدَةِ
 اَوْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ بِرُخْوَءِ السَّجْدَةِ اَوْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ بِرُخْوَءِ السَّجْدَةِ
 وَتَكْلِفْ لِّىْ كِتَابَ مَذْكُورِ اَنَا نَحْضَرْتُ صَلَّيْتُ اَللّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ
 كَرَّمَ وَرُحْمَتُهُ اَوْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ بِرُخْوَءِ السَّجْدَةِ اَوْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ
 بِرُخْوَءِ السَّجْدَةِ اَوْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ بِرُخْوَءِ السَّجْدَةِ اَوْ رُخْوَءِ السَّجْدَةِ

و بہ اہل بیت او اگرچہ مستوجب آتش و دوزخ شدہ باشند و
 سید ابن طاووس رحمہ اللہ کتاب اقبال از حضرت امام علی
 آوردہ کہ پدرم احیامی کرد شب عید فطر را نماز تا صبح و در نماز آن
 شب در سجدی ماند و می فرمود کہ اسے فرزند این شب کہ از
 شب قدر نیست و نیکوتر کتاب مذکور آوردہ کہ ہر کہ در شب
 عید الفطر چارہ رکعت نماز بگذارد و بخواند ہر رکعتی الحمد
 وایۃ الكرسی و ستم مرتبہ قل هو اللہ احد عطا می کند
 اور اخذائے تعالیٰ بعد ہر رکعتی عبادت چیل سال و عملت
 ہر کہ روزہ گرفتہ باشد و نماز کردہ باشد در این ماہ و کلینی رحمہ اللہ کتاب
 کافی از سیلمان نوفلی آوردہ کہ عرض کردم در خدمت امام موسی کاظم
 علیہ السلام کہ من افطار کردم در روز عید فطر بر خاک و خراب
 نہ نمود کہ جمع کردی برکت را و سنت را اور یکجا و نماز
 اینست کہ مراد از خاک خاک تربت امام حسین علیہ السلام باشد زیرا کہ
 ہر خاک کے سوائے تربت آن حضرت ہر حرام است وین
 تربت ہم شرط است کہ زیادہ از مقدار معتدل نباشد و انشا اللہ تعالیٰ
 ذکر این در بیان استشفائے خاک تربت خواہد آمد و چون
 صاحب منهاجر رحمہ اللہ آوردہ و فقید افطار تربت نماید

بهتر است که با ادعیه آن باشد در بیان زکوة فطر بطریق
 زکوة و ثواب و عقاب آن قال الله الکریم فی القرآن العظیم
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى
 جابے دیگر می فرماید مثل الذین ینفقون أموالهم
 فی سبیل الله کمثل حبة أنبتت سبع
 سنابل فی کل سنبله مائة حبة والله
 یضاعف لمن یشاء و در جابے دیگر می فرماید الذین
 یککفون الذهب والفضة ولا ینفقون
 فی سبیل الله فبشرهم بعتاب الیموم و خمس
 علیهم فی نار جهنم فتکوی بها جباههم و جنوبهم
 ظهورهم هذا ما کتبتکم لا نفیکم فذوقوا ما کتبتکم
 تکفون و ترجمه آیه اولی که مختص زکوة فطره است اینست که
 یافت کسیکه زکوة داد و ذکر کرد نام خدا را پس نماز ادا کرد و ترجمه آیه دوم
 که مختص زکوة است اینست یعنی مثل جامعی که صدق می نماید
 خود را در راه خدا از زکوة و خمس و جهاد و حج و غیر آن مانند و اینست
 که بر وی از آن نفعت خوشه و در هر خوشه صد دانه بوده باشد یعنی
 روانه را در زمین میپاشند و مالیک آن نفعت صد گرامت میکند همچنین هر چه

صرف می نمایند یک را مقصد سیدیم و حق سبحانه و تعالیٰ مضاعف
 میگردد انداز براس هر که میخواهد یعنی بسیار کس باشند که دو مثل این سید
 و این آمل مراتب مضاعف است و اکثرش تا آن قدر است که
 حساب آنرا کس نداند بغیر از حق تعالیٰ و رحیمه آیه ثانی است
 یعنی آن کس که جمع می کنند طلا و فقره را و حقوق الهی را نمایند
 و در راه خدا صرف نمی نمایند پس شجارت و اشیان عذاب
 و دروناک و ران روز که سرخ کنند این طلا و فقره را و آتش بنم
 و داغ کنند با نهایشان و پهلوی و پشتها کس اشیان را و با ایشان
 گویند اینست مالهای که از براس خود جمع کرده بودید بحال بچشید
 عذاب آنها را **صاحب** و سائل طالب الله شراه از جناب صاحب
 علیه السلام آورده که زکوة برای امتحان مالداران و اعانت و مدد فقره
 و محتاجان است تحقیق اگر مردم ادا کنند زکوة مال خود را هیچ فقیری
 و محتاجی در حالت پریشانی نیماند مگر اینکه مالدار شود و هیچ کس محتاج
 ماند نه گرسنه و نه برهنه و نه در پروردگار عالم محبوب تر است آنکس که تسبیح و دعا و استغفار
 سخی ترین مردم آنکس است که زکوة واجب خود را ادا کند و از
 برادران ایمانی بخل نه نماید بلکه از مال خود آنچه که واجب شده است
 در راه خدا بدهد و از حضرت امام رضا علیه السلام روایت کرده که

کے از آنحضرت عرض کرد در باب علت زکوٰۃ فرمود کہ بسبب فقر
 فقر و حفاظت مال غنیاء واجب شدہ باوجودیکہ در اعطاء زکوٰۃ
 نعمت باری تعالیٰ در امانت و رحمت و عطوفت بر ضعیفان
 اہل مسکنت و تقویت فقر و دعوت ضعیفان ہمیشہ و در غیر فوائد کثیرہ
 مثل صلہ رحم و صرف در وجہ برادر و میشود و از جناب امیرالمومنین
 منقول است کہ ایمانہاے خود را از صدقہ محفوظ دارید و مالہاے
 خود را از دادن زکوٰۃ مصئون و طوفان بلایا از دعا مامون دارید
 و در عقاب تارک الزکوٰۃ احادیث کثیرہ مخصوص اند کہ این سال
 گنجایش آنہا ندار و بطور اتموزج تحریری نمایم از حضرت امام
 جعفر صادق ع منقول است کہ فرمود هیچ صاحب مال نیست
 کہ براو زکوٰۃ واجب نباشد و باوجود شرائط آنرا ادا نکند مگر اینکہ
 پروردگار عالم بر وز قیامت حشر کند در صحرائے لغزندہ و سلسلہ
 می فرماید براو مار عظیم کہ حملہ می کند براو و می گزید از ان مار و تنگ
 این کس مغرینی یا بدلیس دست خود را در و سنبش می دہد پس آن
 مار می گزد و میجو و چنانکہ ترب را از دندان بنجائید بعد از ان آن
 مار و گردن ایشان را بر طوق میشود چنانکہ می فرماید اولیٰ تعالیٰ
 سَيُكَوِّفُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَنِصْبُ

مالی که شته و گوسفند و گاو داشته باشد و زکوة اینها نزد دیگر است
 روز قیامت و میدان لغزنده محبوس شود و این چهار با بندگان باز
 هم و آخر خود با مال میکنند و از دقان خود سگیزند و نیست صاحب
 مال که در ااعت یا خراب و انکور و غیره داشته باشد و زکوة واجب
 بر دیگرانیکه در گردش طوق میکنند بر و در کار عالم بر روز قیامت
 که عظیم این قطعه زمین اما بطریق هفتم زمین و کسیکه زکوة مال خود را
 نزد نمازش مقبول نیست و از حضرت صادق علیه منقول است
 که هر که بدین طریق اطمینان از زکوة را که است و یک و نیار است او نه ممکن
 است و نه مسلمان و در وقت مرون استغاثه میکنند که مگر گردانید
 به دنیا تا زکوة را بدیم چنانکه حق تعالی فرموده است حکمتی اذا
 جاء احدكم الموت قال رب انزعوني لعلی عملی
 صالحا فینما ترکت یعنی وقتیکه بیاید از حدی از ایشان
 را مگر گوید بر و در کار را بر گردانید مرا بدینا شاید عمل شایسته
 در آن مانده بیکه بعد از خود گذارم در میان
 زکوة فطره فطره به سه شرط اولی می شود اول بالغ
 عاقل بودن و هر طفل و مجنون و کسیکه وقت دیدن مال سوال
 بیرونش شده باشد واجب نیست و قوم آزاد بودن پس

برنده زکوة واجب نیست و بر مالکین واجب خواهد بود و این
 باشد اگر نخیه سوم مالدار بودن پس بر فقیر واجب نیست و اگر
 کسی است که قوت کمیا له خود و عیال خود نداشته باشد که
 سنت است بر فقیر که یک صلح کند و از طرف خود و عیال خود
 یکی بعد دیگری و دوست گرفته بر فقیر و پس هرگاه این
 شرائط مستحق شوند پس می باید که فطره بیرون کنند از خوار و
 واجب النفقه او باشند خواه کبیر باشند یا صغیر بشرط آنکه عیال
 دیگری نشده باشد و شب فطره را که اگر عیال دیگری شده باشد
 است و همچنین همان بشرط آنکه یک خطه قبل از هلال آمده باشد اگر
 شرط است که واجب النفقه باشد پس فطره تا شش ماه و صغیر
 ذمه نشوهر نیست و باید دانست که اینهمه شروط پیش از رویت
 هلال اند پس اگر بعد از هلال شرطی تحقق شود فطره ساقط است
 و فطره روجه بر شوهر واجب است اگر چه غنیه باشد اما کاف
 که فطره بر او واجب است لکن صحیح نیست و مقدار فطره
 یک صلح است از هر فرد بشر خواه کند و باشد یا جو یا انکر
 یا خرما اگر افضل خرما است بعد از آن انگور بعد از آن
 هر چه در قوتش غالب باشد خواه از اشیاء مذکوره باشد یا غیر

و صلح بحساب سیرانگر نیمی سه آثار با عتبات فقهیه را باشد
 یک رتی میشود و سیر برابر شهادت و پیر از چهره دارد و بجای غلط
 نقد هم می توان داد و وقت بیرون آمدن فطره از رویت
 بلال شوال تا زوال آفتاب است و بعضی تا غروب هم گفته اند
 اگر افضل همین است که قبل از نماز عید فطر بیرون کنند و
 مستحق بپسندد و اگر مستحق یافته نشود از مال خود به نیت فطره
 چه کرده نگاه دارد تا وقتی که مستحق پیدا شود و متقل کردن فطره
 از بده خود بشهر و دیگر در حالیکه مستحقین درین شهر موجود باشند
 جایز نیست و اگر با وجود این صورت متقل کرد و تلفت شد
 ضامن است و اگر مستحق موجود نباشد درین صورت اگر متقل
 کرد و تلفت شد ضامن نیست و این انتقال هم درست
 است و بهتر است که فقیر را کم از یک صلح ندهد مگر وقتی که
 اجتماع فقر باشد که بهر فقیر یک صلح نخواهد رسید هر چه از یک
 کنند و جایز است که یک فقیر از باده از یک
 صلح بدهد و مستحب است که اعزّه و اقربای خود را مقدم
 دارد بر دیگران و بعد اعزّه همساکنان را امتا مطلق
 زکوة پس و فقیه آیه در حکم زکوة نازل شد پس رسول خدا

منادی را حکم فرمود که ندا کند که بر شما زکوة واجب و زکوة
 از جانب خدا چنانچه نماز پنجگانه بر شما واجب شد و زکوة
 نیز چیزی واجب است طلا و نقره و شتر و گاو و گوسفند و کنیز
 و جو و خرما و انگور و سواي غلات اربعه و دیگرى غلات
 که کيل وزن میشوند مثل برنج و عدس و کنجد و غیره از زکوة
 در آنها مستحب است و در بقولات استحباب هم نیست و زکوة
 واجب است بر بالغ عاقل آزاد که مالک و قایل بجزء و شرف
 باشد در مال آن ماکاف زکوة بر او لازم و واجب است که صحیح
 و در زکوة چهار پانگان چهار شتر ط اند اول نصاب
 است و در شتر و آژده نصاب است اول پنج شتر و در آن
 یک گوسفند است دوم ده شتر و در آن دو گوسفند است سوم
 پانزده شتر و در آن سه گوسفند است چهارم بیست شتر و در آن
 چهار گوسفند است پنجم بیست و پنج شتر است و در آن
 پنج گوسفند است ششم بیست و شش شتر است و
 در آن یک شتر و آژده یک ساله است یا در دو و هفتاد
 سی و شش شتر است و در آن بیست و یک شتر
 آژده دو ساله یا در سه است و هشتاد و شش شتر است و

آن حقه است و آن شتر ماده شش ساله یا چهار است آن شتر یک
 دوران جزعه واجب است و آن شتر ماده چهار ساله است یا پنج
 درم بقا و شش است و دوران دو بنت لبون واجب است
 یا از دهم نو و یک است و دوران دو حقه واجب است و از دهم
 صد و بیست و یک است و هر چه بالا رود در هر بنجایه شتر حقه میشود
 و در چهل شتر بنت لبون می دهند و در گاؤ و دولصاب اند اول
 شتر که دوران تبیع یا تبعیه واجب است و آن گوساله یک ساله
 یا در دو است و ماده و نر مساوی است دوم چهل است و دوران
 سنه واجب است و آن گوساله ماده و نر سه است و هر چه
 از چهل بالا رود باین حساب است پس در شصت و تبیع یا تبعیه
 بدو در بقا و یک مسنه و یک تبعیه و در شتر ماده و نر سه و در
 نوزده تبیع یا تبعیه می دهند و در صد گاؤ یک مسنه و در تبیع می دهند
 و پس علی بن داود گویند آن پنج نصاب است اول چهل دوران یک
 گویند واجب است دوم صد و بیست و یک است و دوران دو
 گویند واجب است سوم دو صد و یک است و دوران سه گویند
 واجب است چهارم سه صد و یک است و دوران فی صد یک
 گویند واجب است و در چهار صد چهار گویند و همچنین هر چه بالا رود از صد

گویند یک گوسفند و اکثر علما گفته اند که در صد یک چهار گوسفند
 سید و در چهار صد نیز چهار است و چهار صد نصاب پنجم است
 و این قول حوط است و اشهر و گمان حقیر آنست که پنجم است
 میان هر دو قول از بسکه ترجیح بحسب روایت مشکل است
 لیکن چونکه قول اول موافق اقوال اکثر عامه است قول
 ثانی ارجح است و الله تعالی بعلم شرط دوم آنست که علف
 صباح چیده باشند پس اگر علف مملوک خورده باشند زکوة
 واجب نخواهد شد شرط سوم گذشتن سال است و آن در طایفه
 و فقره و گا و گوسفند و شتر معتبر است سوای غلات و مراد از سال
 اینست که وقتی که یازده ماه هلالی تمام شوند و از دهم ماه هلالی
 شروع شود زکوة بر آنها واجب میشود شرط چهارم اینست که گا و شتر
 کارکن نباشند پس اگر بارگشته باشند زکوة اینها ساقط است
 اما زکوة طلا و فقره پس کیاست و نیاز داشته باشد با وجود
 تحقق شرائط زکوة و ادلش بر او واجب است و از بست نیاز
 چهل یک حساب میشود یعنی نیم دنیا میشود و بست دنیا بحساب
 سنده و ستان پنج توله و هفت و نیم باشد و موافق تحقیق غفران یک
 بست دنیا برابر پنج و نیم توله و یک و نیم باشد است و مفاد این

عبارت شده است کما لا یخفی این اصاب اول طلاق است و
 اصاب دوم چهار دنیا است و آن علی الظاهر بر وزن یک قول
 یک و نیم باشد است و مجموع هر دو اصاب است و چهار دنیا
 است و لکن بشرطیکه چهار چهار بالا رود و نه کمتر و هر چه بالا رود
 چهار چهل یک حساب کنند و در اول اصاب نقره بعضی دو صد
 و بعضی یک صد و پنج مثقال صرائی میگیرند و خفیل
 در هر گرم و کتب علماء کبار پیش نظر داشتند مگر حساب و صد و نیم
 یا چهل یک و چیزی زائد بر این آید الا حساب یک صد و پنج
 مثقال که این مساوی چهل و یک روپیه انگلیزی و چیزی زائد
 میشود یعنی باضافه یک باشد علی الاظهر پس این قول را اختیار
 کردم و اصاب دیگر نقره را نیز موافق قول ثانی منویسند پس
 اصاب دوم است و یک مثقال صرائی میباشد و همچنین اگر است
 یک مثقال بالا و زکوة اینهمه چهل یک حساب کنند و است یک
 مثقال مساوی هشت روپیه و دو نیم باشد یعنی اگر چهل
 و یک روپیه و یک باشد هشت روپیه باضافه مذکوره زائد شود موافق
 شرط پس زکوة مجموعش داده خواهد شد و اگر بر اصاب اول کم
 از هشت زیاده شود آنچه زائد است خارج از اصاب اول است

زکوة خصوص آن معفو است تا وقتی که هشت نگویند رسیده و در وقت زکوة
 طلا و فقره دو شرط است اول اینکه مسکوک باشد و سکه رایج الوقت باشد
 ماضی که در آن زمان بوده باشد دوم گذشتن سال بغیر تغییر و تبدل منتهی
 و بزرگ و ظروف و آلات لهو و تنج نیست در بیان زکوة غلات
 انصاب آنها بحسب رایج انگیزی که در لش مینشاید و در پیچیده و داری می شود
 بمقدار لبست و دو من و لبست و یک سیر و پنج چھانک یا مضاعف
 و وجهه دار و هفت ماشه علی الاظهر می باشد و در غلات زکوة یک
 داده میشود و زکوة این است که خود کاشته باشد و گندم و جو قبل
 از روانه بستن و خرما و انگور قبل از زرو شدن در ملک بیایند و نیک
 شرط است که گندم و جو بعد صاف شدن از قشر و غیره بماند
 انصاب باشند و خرما و انگور بعد چیدن از درخت موافق انصاب
 باشند و مصارف سلطان و اجرت مرفوران که درین غلات
 کار کرده اند بعد دادن اینها شمار انصاب باید کرد بنا بر قول
 و نیز از شرائط است که اگر زراعت یا باغ را آب نداده است
 بلکه از آب روان یا از آب باران سیراب شده باشند پس درین
 صورت ده یک باید داد و اگر آب بدست یا گا و و یا شتر و غیره
 داده باشد لبست و یک داده می شود و اگر نصف زراعت یا باغ

از آب باران و غیره سیراب شده باشند و نصف آب بدست
 یا بگا و غیره داده باشند پس زکوٰۃش در چنین حالت از نصف
 نموده یک و از نصف نسبت یک است در بیان خمس
 و آن در نفقت چیز واجب است اول نفقت دارا حرب که بشکلا
 اسلام آنرا جمع کرده باشد یا نه بلکه قبضه کرده باشد مثل زمین و غیره
 معاون مثل طلا و نقره و جواهر و گوگرد و سرکه و نفقت عموم خراش و
 آن مالی است که پنهان کرده باشند زیر زمین پس اگر ایدم خزینه را
 بدارا حرب بیا بند که در آنجا مسلمانی نباشد یا در دارالاسلام
 بیا بند و در آن اثر اسلام نباشد بشرطیکه بقیمت نسبت دنیا این
 مال بیرون آید اگر طلا باشد باید و نیست در هم رسد اگر نقره باشد چهارم
 هر چیزی که از دریا بیرون آید از عوطه زدن مثل مروارید و مرجان
 و غیره و بنا بر قول مشهور نصف البش یک دنیا است و اگر بدون عوطه
 بدست آید خمس در آن نیست پنجم چیزی که از مصارف یک سال
 باقی ماند از خود و عیال خود منجمله منافع تجارت یا زراعت یا صناعت و پیشه
 ششم هر گاه کافری زمینی را از مسلم بخرد و یا خمس واجب است
 خواه آن زمین از آن قبیل باشد که در آن خمس واجب است
 یا نه مثل اینکه جمیع ساکنین آن زمین بران مسلمان شده باشند

هفتتم مال حلال که بگرام معتزج و تشبه شود هرگاه که حرام احوال متمیز و جدا باشد
 حرام بالتعین معلوم نباشد و مالک مسلم آنرا نداند خمس و اگر چه
 و خمس درین اقسام هفتگانه واجب است مگر معاون و کسوف که در
 شرط است که بعد مصارف خمس داده می شود و می باید که این
 خمس را شش حصه کنند یک حصه برای خدا و یک حصه برای
 بنی و یک حصه برای ائمه و یک حصه برای مساکین و یک حصه
 برای مساکین و یک حصه برای مسافران و درین اقسام
 سه گانه آخر شرط است که سید باشند و غیر سید را باید انجا پیدا
 و سید آنست که از طرف پدر سلسله اش بجناب عبدالمطلب
 برسد و اگر از جانب مادر سید است از خمس محروم خواهد بود و غرض
 کردن خمس بشهر دیگر با وجود یا فتن مستحق جاریست و در مسافر
 فقیری شرط نیست بلکه حاجت ندرت اگر در حالت سفر حاجت داشته باشد
 خمس را بگیرد اگر چه در شهر خود مالدار باشد مگر ایمان در همه اقسام
 سه گانه معتبر است یعنی یتیم و مسکین و مسافر همه مؤمن و شیعه
 اثنا عشریه باشند نه خلاف مذاهب اکابر سه حصه اولین را درین
 زمان پیش نامت معصومین علیه السلام باید فرستاد که ایشان از
 مصارفش خلی واقف و دانانند بهمین قدر اکتفا نمودن مناسب

مناسب بود چرا که چند مسائل مذکوره در خمس را اینجا متجما و توضیح
 باز آمد بر سر مطلب علامه مجلسی هم نوشت که غسل روز
 عید سنت مؤکده است و بعضی واجب دانسته اند از حضرت
 صادق منقول است که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان بکن
 و پیش از غسل بگو **اللَّهُمَّ اَيُّمَانَنَا وَنَصْدِيقَاكِتَابِكَ وَ**
اَيُّمَلِكُ سُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ پس
 بسم الله گو و غسل بکن و چون از غسل فارغ شوی بگو **اللَّهُمَّ**
اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِدُنُوْبِي وَطُحْرَةً بَيْنِي وَبَيْنَكَ اذهب
 عَنِّي الدَّائِسَ وپاک ترین جامه های خود را بپوشد و بوی
 خوش استعمال نماید و زیارت حضرت امام حسین علیه السلام نیز
 سنت مؤکده است و ثواب بسیار بدان وارد شده است و نماز عید
 در حضور امام واجب است و در زمان غیبت امام اکثر علماء سنت میدانند
 خصوصاً بجماعت کردن و میگویند تنها نیز میتوان کرد و علامه مجلسی
 واجب است که بجماعت بکنند و نماز مجتهد عاقل حاضر شوند و اگر نتوانند
 حاضر شدن تنها کردن سنت است و نماز عید دو رکعت است
 در رکعت اول بعد از قرات فاتحه و سوره سج اسم ربک الاعلی
 یا هر سوره که باشد پنج تکبیر میگوید و بعد از هر تکبیر یک قنوت

میخواند و در رکعت دوم بعد از قرأت فاتحه و سوره و انشراح
 که باشد چهار تکبیر میگوید و چهار قنوت میخواند و قنوت مخصوص
 و اگر کسی اورا نداند آنچه در نماز باقی واجب قنوت میخواند بخواند
 هرگاه بجماعت کند پیش نماز و خطبه بعد از نماز میخواند و قنوت
 مخصوص نماز عیدین اینست **اللَّهُمَّ أَهْلَ الْكِتَابِ
 وَالْعِصْمَةِ وَأَهْلَ الْجُودِ وَالْحَبْرَةِ وَأَهْلَ الْغُفْرِ
 الرَّحْمَةِ وَأَهْلَ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
 هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَ
 لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْرًا وَمَزِيدًا
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَدْخُلَنِي
 فِي كُلِّ خَيْرٍ آدَخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا
 وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلِّ وَأَتَاكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلَكَ بِهِ عِبَادُكَ
 الصَّالِحُونَ وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ
 الْمُخْلِصُونَ **صاحب منهاج** نوشته کرده که
 از کتب ادعیه و نماز قنوت عیدین نقل نموده اند و آن**

کَلِّ سِتْرَی وَا حِزْرَۃً یَدِیْعَ کُلِّ سِتْرَی وَا مَسْخَاةً وَا عَالِمَ
 کَلِّ سِتْرَی وَا مَسْخَاةً وَا مَسْخَاةً کَلِّ سِتْرَی وَا مَسْخَاةً وَا
 الیهِ مَصِیْرُ کُلِّ سِتْرَی وَا مَسْخَاةً اَهْلُ الْکَلْبِ
 مَا اَخْرَجَاکُمْ مَزْکُورَ شَدِّ وَا بَدَا اَنْکَلَهْ کُبیرَاتِ سَبْعَهْ اَفْتَحَا حِی
 بَا اَدْعِیَ اَنْهَا که در نمازهای یومینه مذکور شد درین نماز نیز مستحب
 است و درین نماز سواست تکبیرة الاحرام و تکبیرات رکوع نه
 تکبیر واجب است پنج تکبیر در رکعت اول یا پنج قنوت و
 چهار تکبیر یا چهار قنوت در رکعت دوم و تکبیرات رکوع مستحب
 است علامه مجلسی رحمه الله نوشته که بعد از نماز عید
 دعاهای بسیار وارد شده اند و بهترین دعاها صحیفه کامله است و
 ان اَبْسَتْ یَا مَن یَرْحَمُ مَنْ لَا یَرْحَمُهُ الْعِبَادُ وَا یَا مَن
 یَقْبَلُ مَنْ لَا تَقْبَلُهُ الْبِلَادُ وَا یَا مَن لَا یُخَفِّرُ اَهْلَ
 الْحَاجَةِ الَیْهِ وَا یَا مَن لَا یُخَفِّیْبُ الْمَلِیْنِ عَلَیْهِ
 وَا یَا مَن لَا یُجِیْبُهُ بِالرَّدِّ اَهْلَ الدَّآلَةِ عَلَیْهِ وَا یَا
 مَن یُجِیْبُنِی صَغِیْرَ مَا یُخَفِّیْبُ بِهِ وَا یُشْکِرُ لِیْ سِیْرَ مَا
 یُعْمَلُ لَهُ وَا یَا مَن یُشْکِرُ عَلَی الْقَلِیْلِ وَیُجَارِی
 بِالْجَلِیْلِ وَا یَا مَن یَدْنُو اِلَی مِنْ دَنَا مِنْهُ وَا یَا مَن

يَدْعُو إِلَى نَفْسِهِ مَنْ أَكْبَرَ عَنْهُ وَيَأْمَنُ لَا يَغْنَى بِالنَّفْسِ
وَلَا يَبَادِي رُبَّ النِّقْمَةِ وَيَأْمَنُ يُتِمُّ الْحَسَنَةَ حَتَّى يَتِمَّ بِهَا
وَيَتَجَاوَزَ عَنْ السَّيِّئَةِ حَتَّى يَعْفِرَ بِهَا أَنْصَرَفَتْ الْأُمَالُ
دُونَ مَدَى كَرَمِكَ يَا خَاجَاتٍ وَأَمْثَلَاتٍ بِفَيْضِ
جُودِكَ أَوْعِيَتْهُ الطَّلِبَاتُ وَتَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نِعْمَتِكَ
الضِّيفَاتُ فَلَاكَ الْعُلُوُّ الْأَعْلَى فَوْتُ كُلِّ غَالٍ الْحَبْلُ
الْمُجْدُ فَوْتُ كُلِّ حَبْلٍ كُلُّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ
كُلُّ شَرِيفٍ فِي حَبْطٍ شَرَفَاكَ حَقِيرٌ خَابَ الْوَاقِلُ
عَلَى غَيْرِكَ وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ وَصَنَاعُ الْمَلِكِ
إِلَّا بِكَ وَآخِذَتِ الْمُتَجَبُّونَ إِلَّا مِنْ أَنْتَجَمَ فَضْلُكَ
بَابُكَ مَفْتُوحٌ لِلرَّاغِبِينَ وَجُودُكَ مُبَاهٍ لِلشَّائِلِينَ
وَأَغَاثُكَ قَرَابَةُ مِنَ الْمُسْتَغِيثِينَ لَا يَخِيبُ مِنْكَ
الْأَمِلُونَ وَلَا يَكْشُ مِنْ عِظَائِكَ الْمُتَعَرِّضُونَ وَلَا
يَشْقَى بِنِقْمَتِكَ الْمُسْتَغْفِرُونَ رِزْقُكَ مُبْسُوطٌ لِمَنْ
عَصَاكَ وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ
الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ وَسُنَّتُكَ الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ
حَتَّى لَقَدْ تَعَرَّوْهُمْ أَنَا نَاكَ عَنِ الرُّجُوعِ فَصَدَّقَهُمْ

عَنْ النَّزْوَعِ وَإِنَّمَا قَاتَلْتَهُمْ لِيُفِيدُوا إِلَى أَمْرِكَ وَ
 أَمْرُهُمْ يَفْقَهُ يَدُ أُمِّ مَلِكٍ فَصَنَ كَانَتْ مِنْ أَهْلِ
 الشَّعَادَةِ خَتَمَتْ لَهُ بِهَا وَمَنْ كَانَتْ مِنْ أَهْلِ
 الشَّقَاوَةِ خَدَّ لَمَّةً لَهَا كُلُّهُمْ صَائِرُونَ
 إِلَى حَكَمِكَ وَأُمُورُهُمْ أَيْلَةً إِلَى أَمْرِكَ لَعَمْرِي
 عَلَى طَوْلٍ مَدَنِيهِمْ سُلْطَانُكَ وَلَعَمْرِي يَدُ حَضْرَتِكَ
 مَعَ جَلِيلِهِمْ بِرُحَانِكَ حُجَّتُكَ قَائِمَةٌ لَا تَذْهَبُ
 سُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يَزُولُ قَالُوا بَيْدَ الدَّائِمِ لَعَمْرِي
 خَيْرٌ عَمَّا وَالْخَيْبَةُ الْخَاذِلَةُ لَعَمْرِي خَابَ مِنْكَ وَالْشَّقَاوَةُ
 الْكَاسِفَةُ لَعَمْرِي اغْتَرَبَتْ مَا أَلْتَرْتَصِرْفَةً فِي
 حَذَائِكَ وَمَا أَطْوَلَ تَرَدُّدُهُ فِي عِقَابِكَ وَمَا أَبْعَدَ
 غَائِبَتُهُ مِنَ الْفَرَجِ وَمَا أَقْنَطَهُ مِنْ سُرُورِهِ الْحُزْرَجُ
 عَدْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ وَإِصَافًا مِنْ حَكَمِكَ
 لَا تُخَيِّفُ عَلَيْهِ فَقَدْ ظَاهَرَتْ الْحُجَّةُ وَأَبْلَيْتِ الْأَعْدَاءُ
 وَقَدْ تَقَدَّمَتْ بِالْوَعِيدِ وَتَلَطَّفَتْ فِي التَّوَعُّبِ وَ
 خَرَّبْتَ الْأَمْثَالَ وَأَطْلَيْتِ الْأَمْثَالَ وَأَخْرَجْتَ وَأَنْتِ
 مُسْتَطِيعَةٌ لِمُعَاجَلَةٍ وَتَأَنَّنَيْتِ وَأَنْتِ مَلِيٌّ بِالْمُبَادَرَةِ

لَمْ تَكُنْ أَنَا نَأْتِكَ عَجْزًا وَلَا إِمْرًا لَكَ وَهَذَا وَلَا إِنْشَاءً لَكَ
 تَحْفَلُهُ وَلَا أَنْتَ تَظَارُكَ مَدَا تَلَا تَبْكُ لِيَكُونَ حُجَّتُكَ
 أَنْبَغَ وَكَرَمُكَ أَكْمَلَ وَإِحْسَانُكَ أَوْفَى وَنِعْمَتُكَ
 أَتَمَّ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ وَهُوَ كَأَنَّكَ وَكَأَنَّكَ
 حُجَّتُكَ أَحَبُّ مِنِّي أَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا وَمَجْدُكَ
 أَرْفَعُ مِنِّي أَنْ تُحَيَّدَ بِكُنْهِهِ وَنِعْمَتُكَ أَكْثَرُ مِنِّي أَنْ
 تُحْصَى بِأَسْرِهِا وَإِحْسَانُكَ أَكْثَرُ مِنِّي أَنْ تُشْكَرَ
 عَلَى أَقْلِهِ وَقَدْ فَصَّرَ بِي السُّكُوتُ عَنْ تَحْمِيدِكَ
 وَفَهَرْتَنِي الْإِمْسَاكَ عَنْ تَعْجِيدِكَ وَفَضَارَاكَ
 إِلَّا قُرَارَ بِالْحُسُورِ لَا رَغْبَةَ يَا إِلَهِي بَلْ عَجْزًا فَهَذَا
 أَنَا ذَا أَوْمُكَ يَا الْوَفَادَةَ وَأَسْأَلُكَ حَسَنَ الْوَفَادَةِ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمِعْ نَجْوَايَ
 وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَلَا تَخْتِمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي وَلَا تَجْهِنِي
 بِالرَّدِّ فِي مَسْأَلَتِي وَأَكْرِمْ مِنْ عِنْدِكَ مَنْصَرَفِي
 إِلَيْكَ مُتَقَلِّبِي إِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ وَلَا تَجِدُ
 عَمَّا تُسْأَلُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

و بسند صحیح از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است که در روز جمعه عید
 فطر و عید قربان در شگایا مسای رفتن بسوی نماز جمعه و عید
 میثوی این دعا را بخوان اللهم من تعبتني هذا اليوم
 أو تعبتني أو أعدت أو استعبدت لوفادتي إلى مخلوق رجاء
 بغيره وتوافله وتواضله وعظا يا كافا إنك
 يا سيدي تهينني وتعيتني وإعلا ديني واستعبدني
 رجاء فديك وجوائزك وتوافلك وفواضلك
 وقصائلك وعظائك وقد غدوت إلى عبيد
 من أعباد أمّة نبيك محمد صلواتك عليه و
 إليه ولم آفد إليك اليوم بعمل صالح أثق به
 قد منته ولا توجهت بمخلوق أمثلته ولكن
 إليك خاضعاً مقرباً إليك توبى ولا ساءتني إلا
 نفسي فيا عظيم يا عظيم اغفر لي العظیم من
 ذنوبي فإنه لا يغفر الذنوب إلا أنت
 يا آله إلا أنت يا أرحم الراحمين وسيد
 ابن طاووس رحمه الله و کتاب اقبال آورده که روایت کرده
 بسند های خود بسوی شیخ محمد بن هارون موسی التلعکبري رحمه الله

و او ابتدا باین خود بسوی جابر بن زید الجعفی رحمه الله از جابر بن عبد الله
 انصاری را گفت در ماه رمضان در مدینه بودم در حالیکه والی آن
 مروان بن الحکم بود از طرف یزید بن معاویه بعثتند که با او بیرون
 شب آخر آن آمدند و بی ندادن کرد که مردمان بر آن نماز عشاء
 شوند و بقیع پس من از منزل خود رفتم بسوی موالی خود
 علی ابن الحسین و در تاریکی صبح پس در تنگای کوچهای رسید
 دیدم که مردمان میر و ند به بقیع پس آنها گفتند که بایستد که
 جابر پس گفتم بمسجد رسول الله صلی الله علیه و آله داخل مسجد شدم پس بنور
 در آن کسے مگر سید بن حضرت علی ابن الحسین که ایستاده نماز فرمود
 پس من هم ایستاده عقب آنحضرت ۳ نماز خواندم پس هرگاه فارغ شدم
 آن جناب از نماز خود سجده شکر فرمودند بعد از آن نشسته دعا فرمودند
 و من بروعای آن جناب آمین می گفتم و چون دعا با خیر رسید مقابل
 طالع شد پس حضرت ایستادند مقابل قبله و مقابل قبر اقدس حضرت
 رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم بعد از آن دستهای مبارک
 خود را بر روی مبارک بلند فرمودند و این دعا خواندند اَللّٰهُمَّ
 وَ سَيِّدِي اَنْتَ اَفْطَرْتَنِيْ وَ اَبْتَدَاْتَ خَلْقِيْ
 اِلَى سَاجَةِ مِنْكَ اِلَى بَلِّ تَفْضُلَا مِنْكَ عَلَيَّ وَ قَدْ

لَمْ يَجْعَلْ لِي قَوْلًا لَا أَتَعَدُّ أَهْمًا وَلَا يَفْقِضُنِي أَحَدٌ مِنْهُمَا
 يَنْبَغِي لِي وَأَكْفَيْتَنِي مِنْكَ يَا نَوَاحِ الرَّعْمِ وَالْكَفَايَةِ
 طَهَّرَ لِي وَأَنَا شَيْئًا مِنْ غَيْرِ عَمَلٍ عَمِلْتَهُ فَعَلِمْتَهُ
 مِنْ تَجَارِيئِي عَلَيْهِ بَلْ كَانَ ذَلِكَ مِنْكَ
 أَتَوَلَّى عَلَى وَاسْتِنَانَا فَلَمَّا بَلَغْتَ فِي أَجْلِ الْكِنَا
 مِنْ عِلْمِكَ بِي وَوَقَّعْتَنِي لِمَعْرِفَةِ وَحْدَانِيَّتِكَ
 يَا الْكَفَايَةِ يَا بُوَيْيَّتِكَ فَوَجَدْتُكَ مُخْلِصًا لِمِزْعِ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي مُلْكِكَ وَلَا مُعِينًا عَلَيَّ قُدْرَتِكَ وَلَا
 الشَّيْبَ إِلَيْكَ صَاحِبَةَ وَلَا وَلَدًا فَلَمَّا بَلَغْتَ
 بِنِي تَنَاهَيْتَنِي الرَّحْمَةَ مِنْكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَنْ هَدَيْتَنِي
 بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَاسْتَنْقَذْتَنِي بِهِ مِنَ الْهَلَكَةِ
 وَأَخْلَصْتَنِي بِهِ مِنَ الْحَيْرَةِ وَفَلَكَتَنِي بِهِ مِنَ
 الْجَهَالَةِ وَهُوَ حَبِيبُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ أَرْكَفُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ وَ
 أَكْرَمُهُمْ مَازِلَةً لَدَيْكَ فَشَهِدْتُ مَعَهُ بِالْوَحْدَانِيَّةِ
 وَأَفْرَزْتُ لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ وَلَهُ بِالرِّسَالَةِ وَ
 أَوْجَبْتُ لَهُ عَلَى الطَّاعَةِ فَاطْعَتُهُ كَمَا أَمَرْتُ

وَصَدَّقْتَهُ فِي مَا أَحْمَمْتَ وَخَصَّصْتَهُ بِالْكِتَابِ الْمُدْرِكِ
 عَلَيْهِ وَالسَّبْعِ الْمَثَانِي الْمَوْحَاثِ وَتَمَيَّنْتَهُ الْقُرْآنَ
 وَالْكَنِيَّتَهُ الْفَرَقَانِ الْعَظِيمِ فَقُلْتَ جَلَّ اسْمُكَ
 وَلَقَدْ أَتَيْتُكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 وَقُلْتَ جَلَّ قَوْلُكَ حِينَ اخْتَصَّصْتَهُ بِمَا تَمَيَّنْتَ
 مِنْ الْأَسْمَاءِ طَهَ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ بِالْمَكِّي
 وَقُلْتَ عَزَّ قَوْلُكَ لَيْسَ وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ
 وَقُلْتَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ ص وَالْقُرْآنُ ذِي الْكُرْ
 وَقُلْتَ عَظُمَتْ أَلْفَاظُكَ ص وَالْقُرْآنُ الْحَمِيدُ
 فَخَصَّصْتَهُ أَنْ جَعَلْتَهُ قَسَمًا حِينَ تَمَيَّنْتَ
 وَقَرَيْتَ الْقُرْآنَ مَعَهُ فَمَا فِي كِتَابِكَ مِنْ شَاهِدٍ
 قَسَمَ وَالْقُرْآنُ مُرَدِّفٌ بِهِ الْأَهْوَاءُ سُمُهُ وَذَلِكَ تَعْرِفُهُ
 شَرَفُهُ بِهِ وَفَضْلُ بَعْثُهُ إِلَيْهِ تَعْجُرُ الْأَلْسُنُ وَالْأَفْ
 عَن وَصِفَ مُرَادِكَ بِهِ وَتَكَلَّ عَنْ عِلْمِ ثَنَائِكَ عَلَيْهِ
 فَقُلْتَ عَزَّ جَلَالُكَ فِي ثَالِيهِ الْكِتَابِ وَقَبُولُ مَا جَاءَ
 بِهِ هَذَا الْكِتَابُ بِنَاطِقٍ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ وَقُلْتَ غَرَبْتَ
 وَجَلَّيْتَ مَا فَرَّ لَنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ وَقُلْتَ تَبَارَكَ

الشَّهْرَ كُلِّيَّصَمَهُ وَرَغِبْتَ فِي الْحَجِّ بَعْدَ إِذَا فَرَضْتَهُ إِلَى
 بَيْتِكَ الَّذِي حَرَّمْتَهُ فَقُلْتُ حَبْلَ اسْمِكَ وَبِذَلِكَ عَلَنَ
 النَّاسَ حَجَّ الْبَيْتِ مِنْ اسْتِطَاعِ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَقُلْتُ
 وَأَذِنَ فِي النَّاسِ يَا حَجَّ يَا تَوَكُّ يَا تَوَكُّ رَجُلًا وَعَلَنَ كَلَّ
 صَنَامٍ يَا تَيْنَ مِنْ كُلِّ فِجْرٍ عَوْنِي لِيَشْرِي بَدَلًا أَمَنَافِعَ سَمْعٍ
 وَتِلْكَ لَكُمْ أَسْمَاءُ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مِمَّا مَاتَ عَلَى مَنَاسِكَكُمْ
 مِنْ بَهِيمَةٍ إِلَّا نَغَامَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي
 مِنَ الَّذِينَ يَسْتَطِيعُونَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمِنْ الرِّجَالِ
 الَّذِينَ يَأْتُونَكَ لِيَشْهَدُوا أَمَنَافِعَ لَهُمْ وَلِيُكَلِّمُوا اللَّهَ
 عَلَى مَا هَدَيْتَهُمْ فَأَعِنِّي اللَّهُمَّ عَلَى جِهَادِ عَدُوِّكَ
 فِي سَبِيلِكَ مَعَهُ وَلِيَّتِكَ كَمَا قُلْتَ حَبْلَ تَوَكُّ لَاتِ
 اللَّهُ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
 يَا نَبِيَّ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِكَ اللَّهُ وَقُلْتَ
 حَبْلَ اسْمَاؤُكَ وَلَنْبُكُونَكُمْ حَتَّى تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ
 مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنُكَلِّمُوا أَخْبَارَكُمْ اللَّهُمَّ فَارِبِ
 ذَلِكَ السَّبِيلِ حَتَّى أَقَاتِلَ فِيهِ بِنَفْسِي وَمَالِي
 طَلَبَ رِضَاكَ فَأَكُونُ مِنَ الْفَائِزِينَ إِلَهُي يَرْزُقُنِي

عَنْكَ فَلَا يَسْتَعِثُّ بِعَدَدِ ذَلِكَ إِلَّا حِلْمُكَ فَكُنْ بِه
 رَوْفًا رَحِيمًا وَأَقْبِلْنِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْظِمْ لِي فِيهِ
 بِرَّكَاتِ الْمَغْفِرَةِ وَمَنْ تَوْبَةِ الْآخِرِ وَأَرِنِي صِحَّةَ الْقَصْدِ
 بِمَا سَأَلْتُ وَأَنْتَ عَمْرُتَنِي إِلَى غَايَةِ مِثْلِهِ وَيَوْمَ
 مِثْلِهِ وَلَمْ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِثْلًا عَيْنَ بِالتَّوْفِيقِ
 عَلَى بُلُوغِ رِضَاكَ فَأَشْرِكُنِي يَا إِلَهِي فِيهِذَا الْيَوْمِ
 فِي جَمِيعِ دُعَاءِ مَنْ أَحْبَبْتَهُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَأَشْرِكْهُمْ فِي دُعَائِي إِذَا أَحْبَبْتَنِي فِي مَقَامِي هَذَا
 بِكَ يَدُكَ فَإِنِّي رَاغِبٌ إِلَيْكَ لِي وَلَهُمْ وَعَائِدُكَ
 إِلَيْكَ لِي وَلَهُمْ فَاسْتَجِبْ لِي وَلَهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَصَاحِبِ مَنَاجِ الْعَارِفِينَ نُوْشِكُهُ وَرَحِيثُ مَعْتَبِرٍ نَقُولُ
 كَبَعْدَازِ نَمَازِ صَبْحِ عِيدِ فِطْرَانِ دُعَا رَاغِبُ الْإِنْسَانِ
 خَيْرٌ مَعْلُومٌ مَسْكُودٌ كَبَعْدَازِ نَمَازِ عِيدِ خَوَازِمِ شُورٍ دُعَا مَنِ اسْتَأْذَنَ
 إِلَيْنِ تَوَجَّهْتَ إِلَيْكَ بِحُكْمِ دِأَمَامِي وَعَلَيَّ مِنْ خَلْفِي
 وَمِنْ يَمِينِي وَآيَمَتِي عَنْ يَسَارِي أَسْتَغْنِي بِهِمْ مِنْ عَدَايِكَ
 وَأَلْفَرَّ بِكَ إِلَيْكَ وَلَفْنِي لَا أَحَدٌ أَحَدٌ أَقْرَبُ إِلَيْكَ
 مِنْهُمْ فَهَمْ أَمَّتِي فَأَمِنْ بِهِمْ خَوْفِي مِنْ عِقَابِكَ

وَسَخَّطْتُكَ وَأَذْخَلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
أَجَبْتُ يَا اللَّهُ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ
وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ عَلِيٍّ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ
وَسُنَّتِهِمْ أَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ وَأَرْغَبْتُ
إِلَى اللَّهِ فِيمَا رَغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ
وَالْأَوْصِيَاءُ وَالْأَحْوَالُ وَالْقُوَّةُ إِلَّا بِاللَّهِ وَالْعِزَّةُ
وَالْمُنْعَةُ وَالسُّلْطَانُ إِلَّا بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّاسِ
الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أُرِيدُكَ فَأَرِدُكَ وَأَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ
لِي وَاقْضِ لِي حَوَائِجِي فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ
وَقَوْلِكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ
الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى
وَالْفُرْقَانِ فَعَظُمَتْ حُرْمَةُ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا
أُنْزِلَتْ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَّصَتْهُ وَعَظُمَتْ
بِتَكْصِيرِكَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فَقُلْتَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ
خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا

يَا ذِي رَيْبِهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ كَرِهِي حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ
 اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ وَ
 لِيَا إِلَهِهِ قَدْ تَصَرَّ مَسْتُ وَقَدْ حُذِرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي الْإِيْمَانُ
 أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مَسْتِي وَأَحْصَى بَعْدَ دِيَّةٍ مِنْ عَدَدِي
 فَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ فِي شَهْرِنَا هَذَا
 أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تَقَبَّلَ مِنِّي مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ وَتَقْضِلَ
 عَلَيَّ بِتَضَعِيفِ عَمَلِي وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرْبَانِي فِي اسْتِحْجَائِي
 دُعَائِي وَهَبْ لِي مِنْكَ عَمِيقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَمِنْ
 عَذَابِهَا يَا فَوْزِي يَا جَنَّةَ وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخُرُوجِ مِنْ كُلِّ
 نَارٍ وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعَدَّ اللَّهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ أَعُوذُ
 بِجُرْمَتِهِ وَجَهَنَّتِهِ الْكَرِيمَةِ وَحُرْمَتِهِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ
 الصَّالِحِينَ أَنْ يَنْصَرِفَ هَذَا الْيَوْمُ وَلَكَ قَبْلِي تَعَجُّؤُكَ أَنْ
 تَرَاهُ خِلَافِي بِمَا أَوْذَنْبُكَ تَرِيدُ أَنْ تُقَالِيْسَنِي بِهِ وَتَشْقِيَنِي وَتَقْضِيَنِي
 بِهِ أَوْ خَطِيئَتُهُ تَرِيدُ أَنْ تُقَالِيْسَنِي بِهَا وَتَقْضِيَنِي بِهَا مِنْ
 لَمْ تَغْفِرْ لَهَا لِي وَأَسْأَلُكَ بِجُرْمَتِهِ وَجَهَنَّتِهِ الْكَرِيمَةِ
 الْفَعَالِ لِمَا يُرِيدُ الدِّينَ تَقُولُ لِلشَّيْءِ كُنْ فَيَكُونُ

لا اله الا هو اللهم اني استسلك بك اية اله الا انت
 ان كنت رضىت عني في هذا الشهر ان تزيدي فيما
 بقي من عمري رضى فان كنت لخرت رضى عني فلهذا
 الشهر فمن الان فا رضى عني الساعة الساعة
 واجعلني في هذه الساعات في هذا المجلس من عتقائك من
 النار وطلقائك من جحيم وسعداء وخلقك
 بمغفرتك ورحمتك يا ارحم الراحمين اللهم
 اني استسلك بحرمة وجهك الكريم ان تجعل
 شهرى هذا اخير شهر رمضان عبدك فيه
 وصمته لك وتقرئت به اليك منك استسكني
 فيه اعظمه اجرا وانته نعمته واعمه مغفراه
 واكماله رضوانا واقربته الى ما تحب وترضى
 اللهم لا تجعله اخير شهر رمضان صمته لك
 وارزقني العود فيه ثم العود حتى ترضى وبعك
 الرضا حتى تخرجني من الدنيا سالما وامن
 عني راض وانا لك مريض اللهم اجعل فيما
 تقضى وتقتل رضى لاكمي المحمود الذي لا يرد ولا

يَسْتَدِلُّ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حَاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي
هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّتُهُمُ الْمَشْكُورِ
سَخِيهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمُ
الْمُتَقَبَّلِ مَنَاسِكُهُمُ الْمُعَافِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمْ
الْمُقِيلِينَ عَلَى نَفْسِكُمْ الْمُحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ وَخَرَائِرِهِمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ
اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مُجْلِسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي
هَذَا فِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحًا مُنْجِيًا مُسْتَجَابًا
لِي دُعَائِي مَغْفُورًا إِذْ نَبِيٌّ مُعَافَا مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا
مِنْهَا غَتَقًا لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَدًا أَوْ لَا رَهْبَةً يَأْرَبُ
الْكَرْبَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيَّ مَا
مَشِيتَ وَأَرَدْتَ وَقَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَتَمْتَ
وَأَنْفَضْتَ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي وَتُنْسِي فِي أَجَلِي
وَأَنْ تُقَوِّيَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِيَ فَقْرِي وَأَنْ
تَجَبِّرَ فَاقَتِي وَأَنْ تُرَحِّمَ مَسْكِنَتِي وَأَنْ تُعِزَّ
ذُلِّي وَأَنْ تُرَفِّعَ ضَعْفَتِي وَأَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِي
وَأَنْ تُؤَلِّسَ وَحْشَتِي وَأَنْ تُكَثِّرَ قَلْبِي وَأَنْ تُدِرَّ

رزقي في عافية وليسر وخفيض وأن تكفيني
 ما أهتمني من أمر دنياي وأخرتي ولا تكلفني
 إلى نفسي فأعجز عنها ولا إلى الناس فيرضوني
 وأن تعافيني في ديني وبدني وجسدي وروحي
 وولدي وأهلي وأهل مودتي وأخواني وجيران
 من المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات
 الأحياء منهم والأموات وأن تمن علي بالأمن
 والإيمان ما أبقيتني فإني وليي وموالي و
 يفتي ورجائي ومعدن مسئلتى وموضع شكوى
 ومنتهى رغبتى فلا تخيبني في رجائي يا سيد
 وموالي يفتي ولا تبطل طمعي ورجائي فقد
 توجهت إليك بحمدك بحمدك بحمدك وقد تم
 إليك أمالي وأما حاجتي وطلبتي ونصرتي
 ومسئلتى فأجعلني بهم وجهي في الدنيا والآخرة
 ومن المقررين فإني مننت على بهم فأختمني
 بالسعادة والسلام والأمن والإيمان المغفرة
 والرضوان والسعادة والحفظ يا الله أنت لكل حاج

كَمَا فَضَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَعَافَيْنَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا أَحَدٌ
 مِنْ خَلْقِكَ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَآفَيْنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا فَضَّلَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ
 عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ لَا تَكْ حَمِيدٌ فَجِيدٌ
 وَنَزِيلٌ مِنْ دَعَارِ الْجَوَانِ وَبِرَّكَاهِ وَقْتُ تَنَاجٍ بِأَسْمَاءِ
 نَارِ عِبْدِ نَحْوَانِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجْهَتُ وَجْهِي وَ
 إِلَيْكَ قَوَّضْتُ أَمْرِي وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ
 مَا هَذَا أَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ لَا تَكْ حَمِيدٌ فَجِيدٌ
 عَلَى مَا أَوْلَانَا وَحُسْنِ مَا أَبْلَيْنَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَلِيْنَا
 الَّذِي أَجَبْتُنَا اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِي بَرَّأَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ
 رَبُّنَا الَّذِي أَنْشَأَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِي يَقْدُرُ بِهِ
 هَذَا أَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِي خَلَقَنَا وَسَوَّاهَا اللَّهُ
 أَكْبَرُ الَّذِي يَدِينُنِي حَبَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي مِنْ
 قِتْنَتِهِ عَافَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي يَا لَسْلَامِ رِضْفَيْنَا

اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي فَضَّلَنَا بِالْإِسْلَامِ عَلَى أَمْرٍ سِوَا
 اللَّهِ أَكْبَرُ وَ أَكْبَرُ سُلْطَانًا اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَكْبَرُ بِرَبِّهَا نَا اللَّهُ
 أَكْبَرُ وَ أَجَلُ سُبْحَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَ أَقْدَمُ أَحْسَنًا نَا اللَّهُ أَكْبَرُ
 وَ آخِرًا زَكَا نَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَ آخِرًا عَلَى مَقَامًا اللَّهُ أَكْبَرُ وَ آخِرًا
 اللَّهُ أَكْبَرُ نَا صِرْ مِنْ اسْتَصْرَه اللَّهُ أَكْبَرُ وَ الْمَغْفِرُ لِمَنْ اسْتَغْفِرُ
 اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي خَلَقَ وَصُورًا اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي آمَنَ
 فَأَقْبَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي إِذَا شَاءَ أَنْشَأَ اللَّهُ أَكْبَرُ
 أَقْدَمُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَ أَظْهَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّ الْخَلْقِ
 وَ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ اللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَبَّرُ
 كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ وَ نَبِيِّكَ وَ صَفِيكَ
 وَ حَبِيبِكَ وَ نَجِيِّكَ وَ أَمِينِكَ وَ مُجِيبِكَ وَ صَفْوَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَ خَلِيلِكَ وَ خَاصَّتِكَ وَ خَالِصَتِكَ
 وَ خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ الَّذِي هَدَى نَبَاتِيهِ مِنَ الضَّلَالَةِ
 وَ عَلَّمَ نَبَاتِيهِ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ بَصَّرَ نَبَاتِيهِ مِنَ الْعَمَى
 وَ أَقَمَّ نَبَاتِيهِ عَلَى لِمَجَّةِ الْعُظْمَى وَ سَبِيلِ التَّقْوَى وَ

أَخْرِجْتَنِي مِنْ الْغَمَرَاتِ إِلَى جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ وَ
 أَنْقَذْتَنِي مِنْ شَفَا جُرُفِ الْهَلَكَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْضَلْ وَأَكْمَلْ أَشْرَفْ
 وَأَكْبَرَ وَأَظْهَرَ وَأَطْيَبَ وَأَتَمَّ وَأَعَزَّ وَأَرْكَى
 وَأَمْنَى وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 مِنَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ شَرِّفْ فِي الْقِيَمَةِ مَقَامَهُ
 وَعَظِّمْ عَلَى رَسُولِ خَلْقٍ حَالَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 مُحَمَّدًا وَأَالَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَقْرَبَ الْخَلْقِ
 مِنْكَ مَنَزِلَةً وَأَعْلَاهُمْ مَكَانًا وَأَفْضَلَهُمْ لَدُنْكَ
 فَجَلْسًا وَأَعْظَمَهُمْ عِنْدَكَ شَرَفًا وَأَرْقَعَهُمْ مَنَزَلًا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَيْمَةَ الْهُدَى
 وَالْحُجَّةِ عَلَى خَلْقِكَ وَالْأَدِلَّةِ عَلَى سَبِيلِكَ وَالْبَابِ
 الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى وَالْزَّاجِمَةِ لَوْحِكَ الْمُسْتَنِينَ
 بِسُنَّتِكَ النَّاطِقِينَ بِحِكْمَتِكَ وَالشُّهَدَاءَ عَلَى خَلْقِكَ
 اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِمُ الصُّدُورَ وَارْقُبْ بِهِمُ الْفِتَقَانَ
 وَتَبَرِّكْ بِهِمُ الْعَالَمَ وَزَيِّنْ بِهِمُ الْبُيُوتَ بِقَائِهِمُ الْأَرْضَ
 وَأَيِّدْهُمْ بِنَصْرِكَ وَأَنْصُرْهُمْ بِالرُّعْبِ وَقَوِّنَا صُرُوحَهُمْ

وَاخْذُلْ خَازِنَهُمْ وَحَمْدُكَ عَلَى مَنْ لَصَبَ لَكَ
 وَدَقْرُكَ عَلَى مَنْ غَشَمَهُمْ وَأَفْضُضْ بِهِمْ رُؤُوسَ
 الصُّلَّالَةِ وَشَارِعَةَ الْيَدِ وَهُمِيَّةَ السُّكَنِ
 الْمُتَعَزِّزِينَ يَا بَاطِلَ وَأَعِزِّ بِهِمُ الْمُؤْمِنِينَ
 وَأَذْكَ بِهِمُ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعِ
 الْمُلْحِدِينَ وَالْمُخَالِفِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى جَمِيعِ
 الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ الَّذِينَ يَلْغُوا عَنْكَ
 الْهُدَى وَاعْتَقَدُوا لَكَ السَّوَادَ بِالْمَلَأَةِ
 وَدَعُوا الْعِبَادَ إِلَيْكَ بِالنَّصِيحَةِ وَصَبَرُوا عَلَى مَا قُوتُوا
 مِنَ الْأَذَى وَالثَّكَلِ فِي جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ وَزَرِّ أَرْيَهُمْ وَأَهْلَ بَيْتِهِمْ وَ
 أَزْوَاجِهِمْ وَجَمِيعَ أَتْبَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ جَمِيعًا
 فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ الْيَوْمِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اخْصُصْ أَهْلَ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ

السَّالِكِينَ السَّامِعِينَ الْمُطِيعِينَ لَكَ الَّذِينَ
 أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَرْتَ لَهُمْ تَطْهِيرًا
 بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَقَوَّاعِي بَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ
 عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَإِيضًا مَا
 يَدِيرُ رَأْسَهُ فِي رُوحِ جَمْعِهِ مَذْكُورٌ لِعِبَادِ نَمَازِ عَمِيدِ نَجْوَانِ وَبَعْدُ
 از فراغ از روعا کے ندبہ بطرف راست روئی را بر زمین
 بگذار و بگو سَیِّدِی سَیِّدِی کَم مِّنْ عَتِيقٍ لَّكَ
 فَأَجْعَلْنِي مِمَّنْ آخَفْتُ سَیِّدِی سَیِّدِی وَ
 کَم مِّنْ ذَنْبٍ قَدْ غَفَرْتَ فَأَجْعَلْ ذَنْبِي فِي مِمَّنْ
 غَفَرْتَ سَیِّدِی سَیِّدِی وَکَم مِّنْ حَاجَةٍ
 قَدْ قَضَيْتَ فَأَجْعَلْ حَاجَتِي قِيمًا قَدْ قَضَيْتَ
 سَیِّدِی سَیِّدِی وَکَم مِّنْ كُرْبَةٍ قَدْ كَشَفْتَ
 سَیِّدِی سَیِّدِی فَأَجْعَلْ كُرْبَتِي قِيمًا
 كَشَفْتَ سَیِّدِی سَیِّدِی وَکَم مِّنْ مُّسْتَعِثٍّ
 قَدْ آخَفْتَ فَأَجْعَلْنِي مِمَّنْ آخَفْتَ سَیِّدِی سَیِّدِی
 کَم مِّنْ دَعْوَةٍ قَدْ أَجَبْتَ فَأَجْعَلْ دَعْوَتِي قِيمًا
 أَجَبْتَ سَیِّدِی سَیِّدِی اَرْحَمُ سُبُودِي فِي

السَّاجِدِينَ وَارْحَمْ عَبْدِي فِي الْمُسْتَغْفِرِينَ وَارْحَمْ
 تَضَرَّعِي فِيمَنْ تَضَرَّعَ مِنْ الْمُتَضَرِّعِينَ سَيِّدِي
 سَيِّدِي كَمْ مِنْ فَقِيرٍ أَغْنَيْتَ فَأَجْعَلَ فَقِيرٌ قِيَمًا أَغْنَيْتَ سَيِّدِي
 سَيِّدِي يَا رَحِمَ دَعْوَتِي فِي الدَّاعِينَ سَيِّدِي
 وَاللَّهِ آسَأْتُ وَظَلَمْتُ وَعَمِلْتُ سُوءًا
 اعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي مَا عَمِلْتُ فَأَغْفِرْ لِي يَا مُوَكَّلِي
 آئی کریم آی عزیز الجمیل پس چون فارغ شدی
 و منصرف گردیدی دستهای خود را بلند کن و حمد پروردگار
 خود را بکن و بگو آنچه گذشت و سلام بر رسول خدام بفرست
 و حمد الهی را بکن **فصل پنجم** در احکام کسوف و خسوف
 و اعمال ماه ذیقعدہ بد آنکه ہر سال در ماه ذیقعدہ آفتاب
 بگیرد و بادها سے بسیار بوز و میوہا سے درختان کم شود و در شہر
 مغرب خرابی پیدا شود و گندم گران باشد و کسے بر باد شاہ خرچ
 کند و آزار بسیار از وہ پادشاہ محض برسد اما آثار ماہ گرفتگی
 پس ہر سال در شہر ذیقعدہ ماہ بگیرد شہر ہا سے عظیم فتح شود و گندم
 در بعضے زمین و کوہا پیدا شود و بد آنکہ ذیقعدہ بعضے قعود
 است چون عرب درین ماہ از جنگ و جدال و غارت اعراض

میگردند و این ماه را از شهر حرم می و آنستند بدین جهت درین ماه
 از حرب می نشینستند و حرکت نمی کردند و او را زولقیده نامیدند
 لقعود هفتم عن الحرب والغارة و اول این ماه حق تعالی
 وعده ثلثین سیه سیقات را بحضرت موسی ۲ و او و روز پنجم
 این ماه حضرت ابراهیم ۲ و حضرت اسمعیل ۲ خانه کعبه را بنا
 کردند و روز سبت و پنجم این ماه دحو الارض است حق تعالی
 زمین را پهن گردانید از کعبه بروی آب و اول جمعت که
 حق تعالی فرو فرستاد در زمین همین روز بود صاحب
 روضه الافکار آورده که روز سبت و نهم این ماه نازل گردید
 خداوند تعالی کعبه را و آن اول جمعتی بود که فرستاد خدا
 تعالی آنرا از آسمان و سنت است روزه داشتن این روز
 چنانکه در روس مذکور است بدین روز حضرت امام محمد تقی ۲
 علیه السلام از دنیا رحلت فرمود چنان که در کافی مذکور است
 و از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که در شب سبت و پنجم
 حضرت ابراهیم و عیسی علیهما السلام متولد شدند پس هر یک
 روزش را روزه بداد و چنان است که شصت ماه را روزه
 داشته باشد و حضرت قائم ۲ درین روز ظاهر خواهند شد و روزه اش

مثل روزه هفتاد سال است و بروایت دیگر رحمت از آسمان درین
 شب نازل شده است و عظیم کعبه بر آدم هر دین روز نازل شده
 هر که درین روز روزه دارد و هر چه در میان آسمان و زمین است
 بر اوست و پنهان رکند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر
 المؤمنین علیه السلام مروی است که اول رحمتی که از آسمان
 بسوی زمین نازل شد در سبت و پنجم ماه ذی القعدة بود هر که درین
 روز روزه دارد و شب آنرا بعبادت بالستد از براس او
 عبادت صد ساله نوشته شود و هر جماعتی که درین روز جمع شوند
 بر اوست ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق شوند حاجت
 ایشان برآورده شود و درین روز هزار هزار رحمت از جانب
 حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از آنجا
 مخصوص جمعیت که مجتمع گردند و بذكر خدا مشغول شوند و درین
 روز روزه بدارند و شبش را عبادت کنند و در روز سبت و پنجم
 حضرت آدم بن آدم این آمد و در روز سوم این ماه وفات امام ضامن
 حضرت امام رضا است و سبت است درین روز زیارت آن حضرت
 کردن و روز یازدهم این ماه مولود حضرت امام رضا علیه السلام است
 و روزه این روز کفاره گناهان شصت ساله میشود و زیارت آن حضرت علیه السلام

دین روز سنت است و برابر است بالوثاب هزار حج و زیارت
 آنحضرت ۳ فضیلت بسیار است چنان که در زیارت انشا الله
 سطر تحریر خواهد یافت و مستحب است که در وقت
 روت بلال او عیمه روت اهل که مذکور شدند بخوانند و سید
 ابن طاووس هم در کتاب اقبال این دعا تحریر نموده
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ ذِي الْقَعْدَةِ مِنْ أَشْهُرِ
 الَّتِي آمُرُكَ بِتَعْظِيمِهَا وَجَعَلْتَ فِيهَا مِنْ أَسْرَارِ
 الْعِبَادَاتِ مَا شَهِدَ بِتَكْرِيمِهَا وَقَدْ شَرَّفْنَا
 بِأَنْ جَعَلْتَ لَنَا طَرِيقًا إِلَى مُشَاهَدَةِ هِلَالِهِ
 وَمَعْرِفَةِ حَقِّ أَقْبَالِهِ وَلَمْ تَحْجُبْهُ عَنَّا بِالْغُيُومِ وَ
 حَادِثِ السَّمَاءِ وَلَا حَجَبْنَا عَنْهُ بِمَا يَمْنَعُ أَبْصَارَنَا
 مِنَ الضُّيَاءِ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُتِمَّمَ مَا ابْتَدَأْتَ
 مِنَ النِّعَمِ الْبَاطِنَةِ وَالظَّاهِرَةِ بِأَنْ تَجْعَلَنَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ فِيهِ لِبَعَادَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَلَنْ بَرَحْمَتِكَ الْمَسِيرَ لَنَا فِي تَقْلُبَاتِهِ وَلِحَظَاتِهِ
 بِكَمَالِ حَظِّنَا مِنْ خَيْرَاتِهِ وَبَرَكَاتِهِ وَاحْفَظْنَا
 مِنْ أَفَاتِهِ وَخَوَافَاتِهِ حَتَّى تَكُونَ مِنْ أَسْعَدِ مَنْ

نَظَرَ إِلَى هِلَالِهِ وَبَلَغَتْهُ مِنْهُ غَايَةُ أَعْمَالِهِ وَأَبْدَى
 يَكُلُّ مَنْ يُرْضِيكَ الْبَدَأُ عَذَابِي كَرِهَ فِي لَمَنَاحِ
 مِنْ أَهْلِ النَّجَاتِ وَأَشْرَكَ مَعَنَا أَهْلَ الْمُضَافَاتِ
 وَالْمُؤَالَاتِ وَأَرِنَا آيَاتِ الْإِجَابَاتِ وَالْقُبُولِ
 فِي جَمِيعِ الْمَأْمُولِ وَالْمَسْئُولِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَاحِبِ سَنَاجِدِ

گفته اند که هر کس در زور ویت هلال این ماه بصورت نیکو و
 اطفال چیزهای سرخ نظر نماید از آتش نجات یابد و بعضی
 گفته اند روزه کثیران باید دید و بر خه بر آئینه و جامه ها
 چشم گفته اند باید نگاه کرد و صاحب روضه الاذکار
 نوشته که هر چه بارانا از لاله بخواند شیلے مفید و غیر اواز
 حضرت رسول خدا روایت کرده اند که هر که در یک از ماه های حرام
 پختن و جمعه و شعبه را مستوالی روزه بدارد ثواب هفتاد سال عمل
 بر او نوشته می شود در روایتی از حضرت رسول خدا منقول
 است که در شب پانزدهم ماه ذیقعد حق تعالی لبو می بندها
 مومن نظر رحمت می فرماید کسی که آن شب را بعبادت بسر آورد و ثواب
 صد عابد باو عطا کند که در یک چشم زدن معصیت خدا نکرده باشند

چون نصف شب بگذرد شروع کن در دعا و عبادت و نماز و
 حاجات خود را از حق تعالی طلب کن هر حاجتی که طلب کنی
 مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز سبت و سوم
 این ماه زیارت حضرت امام رضا علیه السلام از نزدیک و دور سنت
 است انشاء الله تعالی در زیارات تحریر خواهد شد و
 سید جلیل هم در اقبال نوشته که اگر یکی از زیارات جامع
 بخواند نیز خوب است بنقل کلینی هم از محمد بن عبد الله مروی است
 کرده که حضرت امام رضا در شهر مرو در روز سبت و پنجم ذی قعدة
 آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز روزه ام گفتیم خدا
 تو شویم امروز چه روز است فرمود ۲ روز است که رحمت مبین
 روز منتهی گردیده است تا آخر حدیث صاحب روضة الاذکار
 نوشته که روز یکشنبه اول این ماه غسل خاص دارد و آن چنان است
 که باید غسل کند و چهار رکعت نماز کند و بخواند در هر رکعت الحمد
 یکبار و قل هو الله احدى بار و هر یک از معوذتین را یکبار و بعد
 از سلام منقاد بار استغفار کند و سید ابن طاووس هم در
 اقبال نوشته که پس ختم کنی بگفتن لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم و بعد از آن بگوید یا عزیز یا غفار اغفر لی

ذُنُوبِي وَذُنُوبَ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
فِي أَنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ مَرُورِي است از حضرت رسول مکه
فرمود کسی که این عمل کند خدا آید که اے فلان عمل از سر گیر
توبه بقبول و گنا هست مغفور است و خدا اے دیگر آید از زیر
عرش که را ضعی گردانید خدا اے لقائے احضان ترا و باز خدا
آید که با ایمان بمیرے و دین بسلاستی بری و قبر تو فراخ و نورانی
گردد و باز خدا آید که والدین ترا از تو را ضعی کردند و آمرزیدند ترا و پیش
اگر او در هر دو دنیا و عقبی فراخ روزی شدی آنکه جبرئیل ندا کند که
من در وقت مردن تو بامک الموت نزد تو می آیم تا مرگت بآسان
شود گفت یا رسول الله در غیر این ماه نیز این عمل میتوان کرد
فرمود هر وقت کسی که این عمل کند همین ثواب دارد علامه
مجلسی رح نوشته که مستحب است که در روز بخت و خیم در وقت شب
دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از الحمد پنج مرتبه سوره و
بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ أَقِلْنِي عَثَرَاتِي
يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ اجِبْ دَعْوَتِي يَا سَامِعَ

اللَّهُ غَوَاتِ اسْمَعُ صَوْتِي وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي
 سَيِّئَاتِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلِّ
 روضه الاذكار مع امين نماز را در شب بابت و نهم امين ملو نوشته
 است و شيخ رحمه الله گفته است كه در روز بابت و نهم امين
 دعا بخواند اللَّهُمَّ دَاخِي الْكُفَّةَ وَفَالِقَ الْحَبَّةِ وَ
 مَارِيفَ اللَّزِيَّةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كُرْبَةٍ اسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ
 آيَاتِكَ الَّتِي اعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا
 وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدِيْعَةً وَلِيكَ ذَرْعَةً
 وَرَحْمَتِكَ الْوَسِيْعَةَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 الْمُنْتَجِبِ فِي الْمِيثَاقِ الْقَرِيبِ يَوْمَ الثَّلَاقِ وَتَأْتِي
 كُلَّ رَاقٍ وَدَاعٍ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَمْثَلِ
 الْمُهْدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوَلَاةِ أَهْلِ الْجَنَّةِ
 وَالنَّارِ وَاعْظُنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَايِكَ
 الْخَزُونِ غَيْرَ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ
 التَّوْبَةُ وَحُسْنُ الْأَوْبَةِ يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَأَكْرَمِ
 مَدْعُوٍّ يَا كَفِيَّ يَا وَفِيَّ يَا مَنْ لُطْفُهُ خَفِيَ لُطْفُ
 لِي بِلُطْفِكَ وَأَسْعِدْ لِي بِعَفْوِكَ وَأَيِّدْ لِي بِبَصْرِكَ

وَلَا تُنِيبْنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوُكُلِ لَاقَةِ أَمْرِكَ وَحَفْظِ
سِرِّكَ احْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ
وَالنَّشْرِ وَاشْهَدْ لِي أَوْلِيَاءَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي
حُلُولِ رَمِيَّتِي وَانْقِطَاعِ عَمَلِي وَانْقِصَانِ أَحْصَاءِ
اللَّهِمَّ اذْكُرْنِي عَلَى حُلُولِ لَيْلِي إِذَا حَلَّتْ بَيْنَ
أَهْلِي بَاقِ الثَّرَى وَنَسِيْبِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَسْطَى وَأَهْلِي
دَارِ الْمَقَامَةِ وَبُوءَ لِي مَنْزِلُ الْكَرَامَةِ وَالْحَقَامَةِ
مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَاءِكَ وَأَهْلِي جُنُبَاتِكَ وَاصْطِفَانِي
وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي حَسَنَ الْعَمَلِ
قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ مُبَرَّعًا مِنَ الزَّكْلِ وَسُوءِ الْخَطِ
اللَّهُمَّ وَأَوْرِدْ لِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِعًا
هَيْنِيغًا لَا أَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا أَجْلَأُ وَرْدَهُ وَلَا عَنَهُ
إِذَا دُوقَ أَجَلُهُ لِي خَيْرَ زَادٍ وَأَوْفَى مِيعَادٍ يَوْمَ
يَقُومُ الْأَشْهَادُ اللَّهُمَّ وَالْعَنُ جَبَابِرَةُ الْأَوْلِيَاءِ
وَالْآخِرِينَ وَبُحْقُوقِ أَوْلِيَاءِكَ الْمُسْتَأَثَرِينَ اللَّهُمَّ
وَاقْصِمْ دَعَائِهِمْ وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَعَالِيَهُمْ

وَاجْعَلْ مَمَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ
 عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَن مَسَاهِمَهُمْ وَمَشَارِكَهُمْ
 اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ فَرَجَ أَوْلِيَّائِكَ وَارْزُقْ دُعَائِهِمْ مَظَالِمَهُمْ
 وَأَظْهِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِي نِيكَ مُنْتَصِرًا
 يَا أَمْرُكَ فِي أَعْدَائِكَ مُعْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْفَظْهُ
 بِمَدَائِكَ النِّصْرَةِ بِمَا الْقِيَّتَ عَلَيْهِ مِنْ الْأَمْرِ
 فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُتَقِمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَتَعُودَ
 بِنِيكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ جَدِيدًا اغْضًا وَبِجِصْ
 الْحَقِّ مُحْضًا وَيَرْفُضِ الْبَاطِلَ رَفْضًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ أَتْبَاعِهِ وَاجْعَلْنَا
 مِنْ صَحْبِهِ وَأَسْرَرِهِ وَابْعَثْنَا فِي كَرَّتِهِ
 حَتَّى تَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ أَدْرِكْ
 بِنَا قِيَامَهُ وَاسْتَشْهِدْنَا بِآيَاتِهِ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَارْزُقْ
 الْيَتَامَا سَلَامَةً وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ **فصل ششم در سون و خسون فضائل**

ماه ذی الحجه و اعمال آن بد آنکه هر سال در ماه ذی الحجه
 آفتاب بگیرد و در بلاد هند و قتل بسیار واقع شود اما آثار ماه

اگر فتن پس هر سال که در ماه ذی الحجه ماه بگیرد مرد بزرگ در مغرب
 بمیرد و مردی فاسق فاجر و عواصی باو شایسته کند بداند
 این ماه از شهر حرم است و او را مناسک حج درین ماه
 میشود بدین جهت این ماه را ذی الحجه می نامند و در فضیلت
 این ماه حق تعالی در قرآن مجید و فرقان حمید می فرماید
 وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ يَعْنِي يَأْكُنِيهِ خُذَارًا
 در روز چند شمرده شده یعنی کم و باز فرموده است وَبِذِكْرِ
 اسْمِ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ
 بَيْتِ الْأَعْلَافِ يَعْنِي اَعْلَامِ كُن مَرُومِ رَاكِبِ بَايَنْدِجِ تَا أَنْكُ بَايَنْدِجِ
 مستفهمان دنیا و آخرت را و یاد کنند خدارا در روز چند معلوم
 براس آنکه روزی کرده است ایشان را از گوشت چهارپایان
 که گاوها و گوسفند و شتر و بز است و احادیث معتبره بسیار از آن
 اطهار صلوات الله علیهم منقول است که ایام معلومات
 ده روز اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم
 و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم ماه ذی الحجه است و از حضرت رسول
 صلی الله علیه و آله منقول است که عمل خیر در پنج ایامی محبوبتر
 نیست از ده روز اول ماه ذی الحجه چون این ماه داخل پیشه

صحابه و تابعان اهتمام عظیم در عبادت می کردند و این ماه اول ماه
 حج است و در روز اول این ماه ابو بکر معزول شد از پیرودن
 سوره برات بکده معظمه که مکلفات قریش بخواند و این خدمت من
 عند الله و عند الرسول بحضرت مرتضوی امیر المؤمنین تفویض
 شد و درین روز حضرت ابراهیم متولد شد و درین روز حق تعالی
 خلیل خود گدا نید و درین روز حضرت فاطمه علیها السلام را
 جناب مرتضوی تزویج نمود و درین روز حضرت امام حسین
 از بکده معظمه مستوجه عراق شد و هفتم این ماه روزیست که غالب
 آمد حضرت موسی علیه السلام بر ساحران و آن را یوم التریه
 میگویند و روز وفات حضرت امام محمد باقر است و هشتم این ماه روز
 ترویج است که آب برمی دارند حاجیان در بکده معظمه و تدارک
 می بینند از برای روز دیگر که بعرفات روند و درین روز بود
 که روز سه شنبه سال شصتم هجرت مسلم بن عقیل در کوفه خروج کرد
 و روز نهم این ماه روز عرفه است بانی و مسلم رحم درین روز در کوفه
 شهید شدند و بعضی می گویند که معراج حضرت رسول درین روز واقع
 شد و درین روز آدم و حوا هم یکدیگر را شناختند و این روزیست
 که بابت حضرت صد هزار کس از شیعه و سنی و زیدیه و علالت و خوارج

و عرفات جمع شوند اللهم اجعل لنا من الواقيين يعرفون
 بحق محمد وآله و درین روز حضرت رسالت پناه سید البواب
 مسیح خود نمود و در خانه حضرت امیر المؤمنین را باز گذاشت و ولایت
 حضرت عیسی درین روز بود و همین ماه عید اضحی است و خواندن تسبیح
 در ده اول این ماه هر روز ده مرتبه سنت است و درین روز حضرت ابراهیم
 خواست که اسمعیل را قربان کند و در حین حدیث وارد شده است
 که حضرت اسحق علیه السلام را خواست که قربان کند و طائفه پیوسته
 با اسحق و قائل اند و درین روز فزح هدی واجب شد و درین روز
 قوج بحیث قذائے اسمعیل آمد و روزه این روز حرام است
 بالاتفاق بجا جیان و غیر ایشان از مسلمانان و یازدهم و دوازدهم
 و سیزدهم این ماه ایام تشریق است و روزه این سه روز حرام
 حرام است باید که درین روز اهل حج در منا بمانند و شب را در آنجا
 بیتوت کنند و هجدهم این ماه عید غدیر است که رسول خدا صلی الله
 علیه و آله و سلم علی علیه السلام را بر امت نصب کرد و او را خلیفه و
 جانشین خود قرار داد و آخر صحابه از قرار داد خود بازگشته انکار نمودند
 خصوصاً ثلثه و نگذاشتند که آنحضرت خلیفه باشند و غضب حق او
 کردند و درین روز عثمان را کشتند و در شب بخت و یکم لویه بر آمدیم

بالفرداد
 معون یکنز
 شایخ دارالاسلام
 برهان *

واجب شد و روز بستی و یکم روز بساط است که حضرت امیر المومنین
 در فرارش حضرت رسالت پناه م خوابید و روز بستی و چهارم
 نیز می گویند و این قول ضعیف است و همین روز تصدق خاتم واقع
 شد و آیه **لَا تَمْنَأْ وَكَلَّمَ اللَّهُ** در شان حضرت امیر المومنین
 علیه السلام نازل شد و این روز مبارک است که حضرت رسول
 با و قد نجران مبارک کرد و نصاری درین جزیه قبول کردند که بدهند
 و روز بستی و پنجم سوره هیل نازل گردید بر آل عباس و روز
 بستی و ششم این امیر المومنین خطاب علیه اللغنه و العذاب را گفتند و
 در این ماه سنه دویست و هفتاد و سه عمارت سقیف حضرت امام
 حسین فرود آمد و خراب شد و سید ابن طاووس
 رحمه الله در کتاب اقبال آورده که در روایتی دعای مختص
 رویت هلال ماه ذی الحجه بنظر نه رسیده لهذا دعای بطریق خود
 می نویسم پس گو وقت دیدن هلال انما **اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا**
هَذَا عَظُمَتْ شَهْرُهُ وَشَرَّفَتْ قَدْرُهُ وَاعْلَنْتَ
ذِكْرَهُ وَاعْلَيْتَ أَمْرَهُ وَمَكَاحَتْ عَشْرُهُ وَجَعَلْتَ
فِيهِ تَأْدِيَةَ الْمَنَاسِكِ وَسَعَادَةَ الْعَابِدِ النَّاسِكِ
وَكَلَّمْتَ فِيهِ وَكَشَفَ الْوَلَايَةَ الْمُهِمَّةَ عَلَى الْأُمَّةِ وَ

زَوَالِ الْغَمَّةِ بِمَا جَرَى فِي لُغْدِيهِ قَامِنَ عَشْرٍ وَأَظْهَرَ
 اللَّهُ جَلَّ جَلَالُهُ الْبَيِّنَاتِ صَارَ لِلدِّينِ كَمَا لَا
 تَمَازٍ لِلْإِسْلَامِ عَقْدًا وَعَهْدًا وَنِظَامًا فَقُلْتُ
 جَلَّ جَلَالُكَ الْيَوْمَ اكْمَلْتَ لَكُمْ دِينَكُمْ
 وَأَتَمَمْتَ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ
 دِينًا وَخَصَّصْتُ هَذَا الشَّهْرَ يَوْمًا لِلْمَسَامِلِ
 الَّذِي أَظْهَرْتَ حُجَّةَ الْإِيمَانِ عَلَى الْكُفْرِ أَظْهَرَ
 مُبِينًا وَوَهَبْتَ لِلَّذِينَ يَاهَلَتْ بِهِ مَقَامًا مَكِينًا
 وَأَوْدَعْتَ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ الْأَسْرَارِ وَالْمَبَارِكِ
 يَأْتِي ذِكْرُ بَعْضِهِ بِصَحِيحِ الْخَبَارِ وَصَرِيحِ الْأَعْيَانِ
 وَجَعَلْتَهُ تَسْلِيمَةً عَمَّا يَأْتِي بَعْدَهُ مِنْ شَهْرِ
 الْأُمْتَحَانِ فَبَدَأْتُ بِالْإِحْسَانِ وَالْأُمْتَحَانِ
 قَبْلَ الشُّرُفِ بِالرِّضَا يَا لِكُلِّ الزَّائِدِ فِي
 جِهَادِ أَهْلِ لَعْنٍ وَإِنْ أَلْهَمَ فَكَمَا عَرَفْتُمْ
 بِشُرُفِ هَذِهِ الْعَوَائِدِ وَدَعَوْتُنَا إِلَى الصِّيَافَةِ عَلَى
 مَقَلٍّ مِنْ تِلْكَ الْمَوَائِدِ فَطَهَّرْنَا تَطْهِيرًا بَصِيحًا
 لِمُوافَقَةِ أَهْلِ الطَّهَارَةِ وَمُوافَقَةِ فَضْلِ الْبَشَائِرِ

وَهَبْ لَنَا فِيهِ مَا يَخْجُزُ عَنْهُ مِنْ طَبَقِ الْعِبَادَةِ لِنَكُونَ
قَوَائِدَ رَحْمَتِكَ وَمَوَائِدَ ضِيَاقِكَ صَافِيَةً
مِنَ الْآلَاءِ كَلَامًا وَمَصُونَةً عَنْ خَطَرِ الْأَعْصَالِ
وَمُنَاسِبَةً لِإِبْتِدَائِكَ بِالنُّوَالِ قَبْلَ سُؤَالِ الْوَائِدِ
فِي ذَلِكَ بِمَنْ يَسْتَفِيحُ بِالنَّدَامَةِ أَبْوَابَ الْفَلَاحِ
وَالنَّجَاحِ وَأَشْرِكُ مَعْنَا مَنْ يَعْنِينَا أَمْرًا وَاجْمَعِ
قُلُوبَنَا عَلَى الصَّلَاحِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ **وصاحب سنهاج** نوشته که گفته اند که
هر کس در وقت رویت هلال این ماه بروی مؤمنین نظر کند
بدون حساب داخل بهشت گردد و بعضی گفته اند در وقت
هلال این ماه آب جاری یا فیروزه یا طلا یا نقره نظر نماید
و بقیل نیز گفته اند **وصاحب روضه الافکار** آورده
که سنت است که در شب اول این ماه دوازده رکعت نماز
کرده شود باین طریق که بخواند در هر رکعت الحمد یکبار و هر یک از
قل هو الله و اذ از زلزلت سه بار و بعد از سلام ده بار استغفر
الله و التوب الیه یکبار و ده بار صلوات بفرستد آنکه سی و شکر
کند و حاجت خود را بخواند و علامه مجلسی هم آورده که اینست

معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقول است که پدرم امام محمد باقر علیه السلام
 ای فرزند گرامی البتہ در ہر شب دہ اول ماہ ذیحجہ دو رکعت نماز
 آور در میان نماز مغرب و عشاء در رکعت یک مرتبہ سورہ حمد و سورہ
 قل ہو اللہ و این آیہ را بخوان **وَاعِدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
 وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَنَاءٍ مُّثِقَاتٍ سَرَّيْنِ ۚ آتَيْنَا مُوسَىٰ
 الْكَلِمَةَ وَقَالَ مُوسَىٰ لَأَخِيذُوهَا هَرُونَ أَخْلَفَنِي
 فِي قَوْمِي وَأَصْلَحُ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ**
 چون چنین کنی با حاجیان در ثواب حج شریک خواہی بود ہر چند
 حج نہ روی و صاحب روضۃ الافکار آورده کہ سنت است
 کہ در شب دوم این ماہ چهار رکعت نماز کند باین طریق کہ در ہر رکعت
 الحمد یک بار و قل ہو اللہ احد پنج بار و تسبیحات
 اربعہ دہ بار مروی است کسیکہ بکند این نماز را بیا مژدہ خداوند
 گناہان او را اگر چه بعد در یک بیابان و برگ و درختان باشد
و صاحب منہاج آورده کہ از رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم منقول است
 کہ بیح عمل خیرے و عبادتے نزد خداے تعالیٰ از عمل عبادت
 دہ روز اول ذیحجہ محبوب تر و پسندیدہ تر نیست و ندیر از حضرت
 امام موسی کاظم علیہ السلام مروی است کہ ہر کس روز اول این ماہ روزہ بگذرانند

خدا براسے اول ثواب ہوتا دہ ماہ روزہ بنولید و در روایت دیگر ثواب
 سال مذکور است و ایضاً آنحضرت فرمود کہ ہر کس کہ روز اول
 این ماہ را روزہ بدارد خدا ثواب روزہ تمام عمر را براسے او
 بنولید و شیخ طوسی رح گفته است کہ از روز اول پنج تا روز
 نهم روزہ مستحب است و اگر نتواند روز اول یک روزہ بدارد
 و روزہ قضا کے ماہ مبارک رمضان را از اول ماہ تا روز
 عرفہ می تواند گرفت چنانچہ علما گفته اند و احادیث صحیحہ
 بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات کہ بر منع وارد شدہ است
 سند آنها معتبر نیست و محمول است بر تقیہ شیخ طوسی گفته است
 کہ مستحب است کہ در روز اول نماز حضرت فاطمہ را بجا آورد و روایت
 شدہ است کہ آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت
 امیر المؤمنین بعد و سلائے و در ہر رکعت بعد از الحمد پنجاب مرتبہ
 سورۃ قل ہو اللہ احدی خواند و بعد از سلام تسبیح حضرت
 فاطمہ می خواند و تسبیح اینست سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِعِ
 الْمُنِيفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَاقِ فِي الْعُظَمَاءِ
 سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ
 يَرَى آثَرَ الْعَمَلِ فِي الصَّافِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى قَعْرَ الطَّيْرِ

فِي لَهْوٍ أَوْ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَلَكُكَ أَوَّلًا فَكُلُّهُ
 و نماز حضرت فاطمه ۲ دو رکعت است و در رکعت اول بعد از
 الحمد صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم صد مرتبه توحید و اگر کسی
 بجهل آورد آن دعا را بعد از هر یک بخواند بهتر است و اگر بعد
 از سلام اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه علیها السلام را بخواند و بعد
 از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی از روایات وارد شده
 است که مستحب است که در روز اول نیم ساعت پیش از
 دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید
 ده مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر
 شده است که هر که از ظالمی ترسد در روز اول ذبح گوید حَسْبِيَ
 حَسْبِيَ حَسْبِيَ مِنْ سُوءِ مَا لِي عَلَيْكَ يَا حَقُّ تَعَالَى
 کفایت شر آن ظالم از او کند علامه مجلسی رحم از این روایت
 و سید ابن طاووس بسند های معتبر روایت کرده اند که حضرت
 امام جعفر صادق ۳ در روز اول ذبح تا روز عرفه هر روز بعد از
 نماز صبح و در وقت غروب آفتاب پیش از نماز شام این دعا
 می خوانند اَللّٰهُمَّ هَذِهِ اَلَا يَأْمُرُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ
 مِنْ اَلَا يَأْمُرُ وَ شَرَّفْتَهَا وَقَدْ بَلَّغْتَنِيَهَا بِمَنْكَ وَ حَمَلْتَنِي

يَا أَيُّهَا الْمَلِكُ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ وَأَسْئِرْ عَلَيْنَا فِيهَا مِنْ
 نِعَمَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ فِيهَا وَأَنْ تَهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ الْهُدَى
 وَتَرْفُقَنَا فِيهَا بِالتَّقْوَى وَالْعِفَافِ وَالْغِنَى وَالْعَمَلِ
 فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا
 مُؤْتِيعُ كُلِّ شَكْوَى وَيَا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى وَيَا شَاهِدَ
 كُلِّ مَلَأٍ وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنَّا فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْتَجِيبَ
 لَنَا فِيهَا الدُّعَاءَ وَتَقْوِيَنَا فِيهَا وَتُعِينَنَا وَتَوْفِقَنَا فِيهَا
 لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى وَعَلَى مَا أَفْرَضْتَ عَلَيْنَا
 مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَأَهْلِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَنَا فِيهَا الرِّضَا
 بِكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا تَحْرِمْنَا خَيْرَ مَا نَزَلَ فِيهَا مِنْ
 السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ يَا عَلَاةَ الْغُيُوبِ
 وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَلْزُكْ لَنَا فِيهَا ذُنُوبَنَا إِلَّا غَفَرْتَهُ لَاهُمَا

لَا فَرْجَةَ وَلَا دُنْيَا لَا قَضِيَّةَ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَقْبِيَّةَ
 لَا حَاجَةَ مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهْوَةً
 وَيَتَوَقَّعُ أَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُجِيبَ
 الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ يَا
 مَنْ لَا تَنْشَابُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهِمَا
 مِنْ عَقَائِكَ وَطُلُقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَأْزَنِ
 بِجَدَّتِكَ النَّاجِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمْ
 تَسْلِيمًا وَتَذِيرًا شَيْخُ مَفِيدٍ وَسَيِّدُ بَنِي طَاوُسٍ رَحِمَهُمَا اللَّهُ سُبْحَانَهُ
 امام محمد باقر روایت کرده اند کہ جبرئیل ۲ از جانب خداوند جلجل
 برائے حضرت عیسیٰ بیج و عابدیہ آورد و گفت یا عیسیٰ امین
 بیج و عار آورده اول ماہ ذیحجہ بخوان بدرستی کہ بیج و عابدیہ
 نزوح تعالیٰ محبوب نسبت از عبادت کردن زمین زہ اول عابدیہ
 اَقُلْ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ
 لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يَبْدِ الْخَيْرُ وَهُوَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَمَا شَهِدْنَا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا
 اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا لَمْ يَتَّخِذْ
 صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا سُبْحَانَ اللَّهِ مَا شَهِدْنَا أَنْ لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ أَحَدًا صَمَدًا
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
 جَهَارًا شَهِدْنَا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَ
 يُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَنْجِمُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى
 سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ دَعَا لَيْسَ ذَرَاءُ اللَّهِ مُتَّبِعُونَ
 أَشْهَدُ لِلَّهِ بِمَا دَعَا وَأَنَّهُ بُرَىٰ عَنْ هَمِّ مَنْ تَبِعَ
 وَأَنَّ لِلَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ پس حواریوں رحمہ
 گفتند یا روح القدس تو اب وارو کیلکہ این کلمات را بگوید
 حضرت عیسیٰ فرمود کہ ہر کہ دعائے اول صد مرتبہ بخواند
 عمل سچا کہ از اہل زمین بہتر از عمل او نباشد و در آن دور
 روز قیامت حسنت او زیادہ از ہمہ کس باشد و ہر کہ دعائے
 دوم صد مرتبہ بخواند چنان باشد کہ دوازده مرتبہ تورات و انجیل

خوانده باشد و ثواب آنها را با و بدهند حضرت عیسی گفت ای
 جبرئیل ثواب خواندن تورات و انجیل چیست جبرئیل گفت
 طاقت برداشتن یک حرف تورات و انجیل ندارد
 هر که در آسمانهای هفتگانه است از ملائکه سبعه
 سن و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت
 وَلَا تَوَدُّكَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ و هر که دعای سوم را صد مرتبه
 بخواند حق تعالی بنویسد از برای او باین دعا ده هزار
 هزار حسن و محو کند از دود هزار هزار گناه و بلند کند از برای او
 در بهشت ده هزار هزار درجه و فرود آید از آسمان بنقاد هزار
 ملک که دستها برداشته باشند و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات
 باین عدد خوانده است پس عیسی گفت که اے جبرئیل آیا
 ملائکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان
 آورد با آنچه پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر نکند
 شریعت ایشان بحق تعالی ثواب پیغمبران را با و عطا میفرماید هر که دعای
 صد مرتبه بخواند آن دعا را استقبال نماید ملکی و بالا برد بسوی
 حق تعالی پس خدا نظر رحمت کند بسوی گوینده آن دعا
 رحمت و هر که خدا نظر رحمت بر او کند هرگز شقی و بد عاقبت نه شود پس

حضرت عیسیٰ علیہ السلام گفت یا جبرئیل القواب دعائے سیم چوبست خیر است
 گفت آن دعائے من است و حق تعالیٰ مرا احازرت ندادہ است کہ تو
 آنرا بگویم علامہ مجلسی رحمه اللہ می گوید کہ اگر ہر روز ہر یک
 ازین دعا را دہ مرتبہ بخواند و در غایت کہ عمل بر این روایت
 کردہ باشد و اگر ہر روز ہر یک را صد مرتبہ بخواند بہتر خواہد بود
 و نیز شیخ واہن بابویہ و سید ابن طاووس رضی اللہ عنہم
 از حضرت امیر المؤمنین علیہ السلام روایت کردہ اند کہ ہر کہ
 در ہر روز از دہ اول ذی الحجہ این تہلیلات را دہ مرتبہ بخواند
 حق تعالیٰ عطا کند اورا بہر تہلیلہ درجہ در بہشت از مر و اربید
 و یاقوت و از میان ہر درجہ تا درجہ دیگر صد سالہ راہ باشد قیام
 سواری کہ تہازد و در ہر درجہ شہرے بودہ باشد و در ان شہر قصرے
 باشد از یک جوہر کہ در ان فصلے نباشد و در ہر شہرے از ان شہر
 از انواع جواہر و غرما و خانہ ہا و فرشہا و کرسیہا و تختہا و حوریان
 و نہالیہا و مشکا ہا و خواہنا و خدمتگاران و درختہا و نہر ہا و زیور ہا
 و حلما بودہ باشد کہ وصف کنندہ قادر بر وصف آنہا نباشد و
 چون از قبر بیرون آید از ہر سوسے بدن او نوزے ساطع باشد
 و مبارکت نماید بسوی آن ہفتاد ہزار ملک و از پیش و پس و

چپ و راست او راه روند تا او را به در بهشت برسانند چون
 داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او میروند
 تا آنکه لشکر بر سرند که بیرونش از یاقوت سرخ باشد و اندر
 از تبر صد سنبه و در آن شهر نوبه باشد هر نعمتی که حق تعالی در
 بهشت خلق فرموده است پس با و گویند ای دوست
 خدا میدانی که این شهر چیست گویند و شما کیستید گویند
 ما ملکه چندیم که حاضر بودیم در منگای که تو آن تهلیلات را
 می خواندی و در دنیا و این شهر و آنچه در آن هست از امتها
 الهی یک ثواب تست برخواندن آن تهلیلات و بشارت
 باد ترا بهترین از این ثواب ها و پیوسته در جوار رحمت الهی
 خواهی بود و در دارالسلام که بلائی و غمی و مکر و هیه در آن
 نمی باشد و نعمتها و رحمتها که خدا هرگز از او منقطع نمی گردد و ملک
 نیست **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ اللَّيَالِي وَاللَّهْوِ وَاللَّهْوِ**
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ أَمْوَاجِ الْبُحُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ
رَحْمَتُهُ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ
الشُّوْكِ وَالشَّجَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوَبَرِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدَ الْجَحْرِ وَالْمَدْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

عَدَدُ كَلِمَةِ الْعَبُودِ وَالْبَصَرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فِي اللَّيْلِ
إِذَا غَسَّسَ الصَّبْرُ إِذَا تَنَفَّسَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ عَدَدُ
الرِّيحِ فِي الْبَرَارِ وَالصُّورِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
مِنْ الْيَوْمِ إِلَى يَوْمٍ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ وَعَلَامَةُ مَجِيئِهِ

آورده که روز تروی روز ششم ذیحجه است و روز مبارکی است
و ابن بابویه رحمه از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
روایت کرده است که حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم
فرمود که حق تعالی برگزیده است از روزها چهار روز را جمعه
و روز تروی و روز عرفه و روز عید قربان و ایضا از حضرت
امام جعفر صادق ۳ روایت کرده است که روزه روز تروی کفاره
شصت ساله گناه است و شب عرفه از لیاالی متبرکه است از
حضرت رسول خدا ص منقول است که در شب عرفه دعا مستجاب
است و کسی که آن شب را بعبادت ببرد و خدا اجر صد و
هفتاد و سال عبادت بآورد و اگر امت فرماید و آن شب مناجات
یا قاضی الحاجات است و هر که در آن شب توبه کند توبه پیش
مقبول است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است
که هر که در شب عرفه یا در شبهای جمعه این دعا را بخواند حق تعالی

اَللّٰهُمَّ يَا شَاهِدَ كُلِّ بَخْوَسٍ
 وَمَوْضِعِ كُلِّ شَكْوَى وَعَالِمِ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَمُنْتَهَى
 كُلِّ حَاجَةٍ يَا مُنْتَدِيَا بِالنِّعَمِ عَلَى الْعِبَادِ يَا كَرِيمَ
 الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا جَوَادِيَا مَنْ لَا يُوَارِي
 مِنْهُ لَيْلٌ دَاجِرٌ وَلَا يَحْسُ حَتَّاجٌ وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ
 أَبْرَاجٍ وَلَا ظِلٌّ ذَاتُ أَرْتِجَارٍ يَا مَنَ الظُّلُمَةِ
 عِنْدَهُ ضِيَاءٌ أَسْأَلُكَ بِتَوْفِيقِكَ الْكَرِيمِ
 الَّذِي تَجَلَّيْتَ بِهِ لِلْجَبَلِ فَجَعَلْتَهُ دَكَاةً وَخَسَفَ
 مُوسَى صِعْقًا بِاسْمِكَ الَّذِي رَفَعْتَ بِهِ السَّمَوَاتِ
 بِإِعْمَادٍ وَسَطَحْتَ بِهِ الْأَرْضَ عَلَى وَجْهِ مَاءٍ
 جَمِيدٍ وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْرُوجِ الْمَكْتُوبِ
 الطَّاهِرِ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلَ
 بِهِ آعْطَيْتَ وَبِاسْمِكَ السُّبُّوحِ الْقُدُّوسِ الْبَرَّهَانَ
 الَّذِي هُوَ نُورٌ عَلَى كُلِّ نَوْرٍ وَنُورٌ مِنْ نُورٍ يُضِيءُ
 مِنْهُ كُلُّ نَوْرٍ إِذَا بَلَغَ الْأَرْضَ انشَقَّتْ وَإِذَا بَلَغَ
 السَّمَوَاتِ فَتَحَتْ وَإِذَا بَلَغَ الْعَرْشَ أَهْلَتْ وَبِاسْمِكَ
 الَّذِي تَرْتَعِدُ مِنْهُ قَرَأَيْتُ مَلَأَكَ وَأَسْأَلُكَ

جِبْرِائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَيَحْيَىٰ مُحَمَّدٌ
 الْمُصْطَفَىٰ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَىٰ جَمِيعِ أَنْبِيَائِهِ
 وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ وَيَا أَسْمَ الَّذِي مَشَىٰ بِهِ الْخَطُّ
 عَلَى قَلْبِ لَمَاءٍ كَمَا مَشَىٰ بِهِ عَلَى جَدِّ الْأَرْضِ
 وَيَا سَمِيكَ الَّذِي فَلَقْتَ بِهِ الْبَحْرَ لِمُوسَىٰ وَفَرَقْتَ
 فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ وَأَنْجَيْتَ بِهِ مُوسَىٰ ابْنَ عِمْرَانَ
 وَمَنْ مَعَهُ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَىٰ ابْنُ
 هَارَانَ مِنْ جَانِبِ الْكُورِ الْأَيْمَنِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ
 وَأَلْقَيْتَ عَلَيْهِ قَهْبَةً مِنْكَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي
 أَخْبَىٰ بِهِ عَيْسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ الْمَوْئِيَّ وَتَكَلَّمَ فِي الْمَهْدِ
 صَبِيحًا وَآبَاءَ الْأَكْمَةِ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِكَ وَ
 يَا سَمِيكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ حَصَلَةُ عَرْشِكَ وَ
 جِبْرِائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَبِيْبِكَ مُحَمَّدٌ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبُونَ
 وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ
 مِنْ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ وَيَا سَمِيكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ ذُو النُّونِ إِذْ ذُهِبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ

أَنْ لَنْ تَقْدِرَ عَلَيْهِ فَمَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا تَدْعَا
 لَا أَأَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 فَاسْتَجِبْ لَهُ وَبِخَيِّتِهِ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ
 يُخَيِّمُ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا سُبُّكَ الْعَظِيمُ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ دَاوُدُ وَخَرَّ لَكَ سَاجِدًا فُغْفِرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ
 وَيَا سُبُّكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَسِيَّةُ أَمْرَأَةٌ فَرِحَتْ
 إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ
 وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ
 الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ لَهُمَا دُعَاءَهُمَا وَيَا سُبُّكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ إِذَا هَلَكَ فِي الْبَلَاءِ فَنُفِثَ
 وَأَعْطِيَ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ
 عِنْدِكَ وَذِكْرَى لِلْعَائِدِينَ وَيَا سُبُّكَ الَّذِي
 دَعَاكَ بِهِ يَعْقُوبُ فَرَدَدْتُ عَلَيْهِ بَصَرَهُ وَفَرَّقْتُ
 عَيْنَيْهِ يَوْمَ سَفَرٍ وَجَمَعْتُ شَمْلَهُ وَيَا سُبُّكَ
 الَّذِي دَعَاكَ بِهِ سُلَيْمَانُ فَوَهَبْتُ لَهُ مُلْكًا
 لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
 وَيَا سُبُّكَ الَّذِي سَخَّرْتَ بِهِ الْبَرَقَ لِلْحَمْدِ صَلَّى

عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ قَالَ تَعَالَى سُبْحَانَ الَّذِي أَمْرُهُ
 بِكَلَمَةٍ لَّا يَمِينُ السَّجْدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
 وَرَوَاهُ سُبْحَانَ الَّذِي سَحَرْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ
 مُقِرِّينَ وَلَا تَالِيَا لِرَبِّنَا لَسْتُمْ لِقُلُوبِنَا وَيَا سَمِيعُ
 الَّذِي تَنْزِلُ بِهِ جِبْرِيلُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ وَآلِهِ
 فَغَفَرْتَ لَهُ ذَنْبَهُ وَأَسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ وَأَسْأَلُكَ
 بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
 وَبِحَقِّ إِبْرَاهِيمَ وَبِحَقِّ فَضْلِكَ يَوْمَ الْقَضَاءِ وَ
 بِحَقِّ الْمَوَازِينِ إِذَا نُصِبَتْ وَالصُّحُفِ إِذَا
 تُنْقِشَتْ وَبِحَقِّ الْقَلَمِ وَمَا جَرَى وَاللَّوْحِ وَمَا
 أَخْطَى وَبِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي كَتَبْتَهُ عَلَى سُرِّ
 الْعَرْشِ قَبْلَ خَلْقِكَ الْخَلْقِ وَالْدُّنْيَا وَالشَّمْسِ
 وَالْقَمَرِ يَا لَفِي عَامٍ وَأَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ
 رَسُولُهُ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْخَزُونِ فِي
 خَزَائِنِكَ الَّذِي اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ

عِنْدَكَ لَمْ تَظْهَرْ عَلَيْهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
لَا مَلَكٌ مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا عَبْدٌ
مُضْطَفٌّ وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَكَ الَّذِي شَقَّقْتَ بِهِ
الْبَحَارَ وَقَامَتْ بِهِ الْجِبَالُ وَاخْتَلَفَ بِهِ اللَّيْلُ
وَالنَّهَارُ وَيَحْيَى السَّبْعَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ
وَيَحْيَى كِرَامِ الْكَاتِبِينَ وَيَحْيَى طَهَ وَيَسَى
كَهَيَّعَصَ وَحَمَّعَسَقَ وَيَحْيَى تَوْرَاهُ مُوسَى
وَالْإِنْجِيلَ عِيسَى وَزُبُورَ دَاوُدَ وَفُرْقَانَ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى جَمِيعِ الرُّسُلِ وَ
يَا هَيَّا شِرَاهُمَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ تِلْكَ
السُّنَاجَاتِ الَّتِي كَانَتْ بَيْنَكَ وَبَيْنَ مُوسَى
ابْنِ عِمْرَانَ فَوْقَ جَبَلِ طُورِ سَيْنَاءَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَاءِ
الَّذِي عَلَّمْتَهُ مَلَكُ الْمَوْتِ لِقَبْضِ الْأَرْوَاحِ
وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَكَ الَّذِي كُتِبَ عَلَى وَرَقِ الزُّنُونِ
فَخَضَعَتِ النِّيْرَانُ لِتِلْكَ الْوَرَقَةِ فَقُلْتُ يَا نَارُ
كُونِي بَرْدًا أَوْ سَلَامًا وَأَسْأَلُكَ يَا سَيِّدَكَ الَّذِي
كُتِبَتْهُ عَلَى سَرَادِقِ الْمَجْدِ وَالْكَرَامَةِ يَا مَنْ لَا يُخَيَّلُ

سائل ولا ينقصه نائل يا من به يستغاث و
اليه يلجأ استعلك بمعاقب العزمين عرشك
ومنتهى لرحمة من كتابك وباسمك الأعظم
وحملك الأعلو وكلماتك الثمات العك
اللهم رب الرياح وما دبرت والسماء وما اظلمت
والارض وما اقلت والشاطئين وما اضللت
والبحار وما جدرت ويحق كل حق هو عليك حق
ويحق الملكة المقر بين والروحانيين
والكروين والمسيحين بالليل والنهار
لا يفترون ويحق ابراهيم خليلك ويحق كل
علي يتاديك بين الصفا والمروة وتستجيب
له دعاءه يا مجيب استعلك بهذه الاسماء
وبهذه الدعوات ان تغفر لنا ما قد مننا
وما اخزنا وما اضرنا وما اعلنا وما ابدنا
وما اخفينا وما انت اعلم به منا لك على كل
شي قد ير رحمك يا ارحم الراحمين يا
حافظ كل غريب يا مولن كل وحيد يا قوة كل

ضَعِيفٍ يَا نَاصِرَ كُلِّ مَظْلُومٍ يَا رَازِقَ كُلِّ حَاجٍ
 يَا مُؤْنِسَ كُلِّ مُسْتَوْحِشٍ يَا صَاحِبَ كُلِّ مُسَافِرٍ
 يَا عِمَادَ كُلِّ حَاضِرٍ يَا غَافِرَ كُلِّ ذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ
 يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضَرِّحِينَ
 يَا كَاشِفَ كُرْبِ الْمَكْرُوبِينَ يَا فَارِجَ هَمِّ
 الْمُفْضَمِّمِينَ يَا بَدِيْعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِينَ
 يَا مُنْهِيَ غَايَةَ الطَّالِبِينَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ
 الْمُضْطَرِّينَ يَا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَازِقَ
 الْعَالَمِينَ يَا دَيَّانَ يَوْمِ الدِّينِ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ
 يَا أَكْرَمَ مَا لَا كَرَمِينَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
 يَا بَصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ اغْفِرْ لِي
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ وَتُغْفِرُ الذُّنُوبَ الَّتِي
 تُؤَيِّدُ النَّدَمَ وَتُغْفِرُ الذُّنُوبَ الَّتِي تُؤَيِّدُ
 السَّقَمَ وَتُغْفِرُ الذُّنُوبَ الَّتِي تُهْشِكُ الْعِصَمَ
 وَتُغْفِرُ الذُّنُوبَ الَّتِي تُرْدِي الدُّعَاءَ وَتُغْفِرُ
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُحْبِسُ قَطْرَ السَّمَاءِ وَتُغْفِرُ
 الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ لِفَنَاءِ وَتُغْفِرُ الذُّنُوبَ

الَّتِي تَجْلِبُ الشَّقَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُظْلِمُ
الْهُوَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ
وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا
اللَّهُ وَاحْصِلْ عَنِّي كُلَّ تَبَعَةٍ لِأَحَدٍ مِنْ
خَلْقِكَ وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا
وَلَيْسَ أَوْ أَنْزِلْ يَقِينَكَ فِي صَدْرِي وَرَجَاءَكَ
فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو غَيْرَكَ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
وَأَعِزَّنِي فِي مَقَامِي هَذَا وَأَصْحِبْنِي فِي
مَقَامِي وَلِقَائِي وَمِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي
وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَمِنْ
تَحْتِي وَلَيْسَ لِي السَّبِيلُ وَأَخْسِنُ لِي التَّيْسِيرَ
وَلَا تَخْذُلْنِي فِي لَعَسَائِي وَاهْدِنِي يَا خَيْرَ دَلِيلٍ
وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فِي الْأُمُورِ وَلَقِّنِي كُلَّ
سُورَةٍ وَأَقْلِبْنِي إِلَى أَهْلِي بِالْفَلَاحِ وَالنَّجَاحِ
مَجْبُورًا فِي الْعَاجِلِ وَالْأَجَلِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَأَوْسِعْ
عَلَيَّ مِنْ طَيِّبَاتِ رِزْقِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ

وَأَجِرْنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتَارِكِ وَأَقْلِبْنِي إِذْ تَوَقَّيْتُ
إِلَى جَنَّتِكَ بِرَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ تَحْوِيلِ عَافِيَتِكَ
وَمِنْ حُلُولِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ نَزْوَالِ عَذَابِكَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَدَرْكِ الشَّقَاءِ
وَمِنْ سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَمِنْ شَرِّ
مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا فِي الْكِتَابِ
الْمُنَزَّلِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْأَشْرَارِ وَلَا مِنَ
أَصْحَابِ النَّارِ وَلَا تَحْرِمْ نِي صُحْبَةَ الْأَخْيَارِ وَ
أَحْيِي نِي حَيَوَةً طَيِّبَةً وَتَوَفَّنِي وَفَاةً طَيِّبَةً تَلْحَقُ
بِالْأَبْرَارِ وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ فِي مَقْعَدِ
صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُقْتَدِرٍ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
عَلَى حُسْنِ بِلَائِكَ وَصُنْعِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
الْإِسْلَامِ وَالسُّنَّةِ يَا رَبَّ كَمَا هَدَيْتَهُمْ لِدِينِكَ
وَعَلَّمْتَهُمْ كِتَابَكَ فَأَهْدِنَا وَعَلِّمْنَا وَلَكَ
الْحَمْدُ عَلَى حُسْنِ بِلَائِكَ وَصُنْعِكَ عِنْدِي
خَاصَّةً كَمَا خَلَقْتَنِي فَأَحْسِنْتَ خَلْقِي وَ

صَلَّيْتَ عَلَيَّ فَاحْسَنْتَ لِعَلَمِي وَهَدَيْتَنِي فَاحْسَنْتَ هِدَايَتِي فَكَفَى
 الْحَمْدُ عَلَى الْإِعْظَامِ عَلَيْكَ عَلَى قَدْرِ إِيْمَا وَحْدِي بِشَا
 قِكُمْ مِنْ كَرِبٍ يَا سَيِّدِي قَدْ فَرَّجْتَهُ وَكَمْ مِنْ غَمٍّ
 يَا سَيِّدِي قَدْ نَفَّسْتَهُ وَكَمْ مِنْ هَمٍّ يَا سَيِّدِي
 قَدْ كَشَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ بَلَاءٍ يَا سَيِّدِي
 قَدْ صَرَفْتَهُ وَكَمْ مِنْ عَيْبٍ يَا سَيِّدِي
 قَدْ سَتَرْتَهُ فَكَفَى الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ فِي
 كُلِّ مَثْوًى وَزَمَانٍ وَتَغَلَّبَ مَقَامِي وَعَلَى هَذِهِ الْحَالِ
 بِكُلِّ حَالٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَفْضَلِ عِبَادِكَ
 نَصِيبًا فِي هَذَا الْيَوْمِ تَقْسِمْهُ أَوْ خَيْرَ تَكْشِفُهُ
 أَوْ سُوءَ تَصْرِفُهُ أَوْ بَلَاءٍ تَكْذِبُهُ أَوْ خَيْرٍ تَسُوقُهُ أَوْ
 رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا أَوْ عَافِيَةٍ تُلْبِسُهَا فَإِنَّكَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَيَبْدُوكَ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ الْمُعْظَمُ الَّذِي لَا يَرُدُّ
 سَائِلُهُ وَلَا يَخْشِبُ أَمِيلُهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلُهُ وَ
 لَا يَنْفَدُ مَا عِنْدَكَ بَلْ يَزْدَادُ كَثْرَةً وَطِبًّا وَعِطَاءً
 وَجُودًا وَأَرْزُقْنِي مِنْ خَزَائِنِكَ الَّتِي لَا تَنْفِي

وَمِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ إِنَّ عَطَايَكَ لَكُنْ تَكُنْ
 وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَسَيِّدَا بَنِي طَاوُسٍ
 اقبال آورده کہ عبد اللہ مسعودی گفت کہ ہر بندہ دعا کہ
 در شب عرفہ باین دعا ہزار مرتبہ عطا می کند خدای تعالیٰ
 اور ہر چیز را کہ سوال می کند از او مگر آنکہ قطع رحمی را خواہد بیاورد
 دعا اینست سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي لِسْمَاءِ عَرْشِهِ سُبْحَانَكَ
 الَّذِي فِي الْأَرْضِ سَطْوَتُكَ سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي
 الْبَحْرِ سَكِينَتُهُ سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي النَّارِ سُلْطَانُكَ
 سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي الْجَنَّةِ رَحْمَتُهُ سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي الْقُبُورِ قَضَاءُكَ سُبْحَانَكَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ رَفَعَهُ سُبْحَانَكَ الَّذِي
 وَضَعَهُ الْأَرْضَ سُبْحَانَكَ الَّذِي لَا مَلْجَأَ وَلَا
 مَلْجَأَ إِلَّا إِلَيْكَ وَكَفَتْ شِدَّةَ عَبْدٍ لَكَ مَسْعُودٍ رَفَعَهُ يَا بَنِي طَاوُسٍ
 از پیغمبر صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم مروی است گفت سبط
 علامہ مجلسی را آورده کہ احادیث بسیار در فضیلت
 زیارت حضرت امام حسین علیہ السلام در شب و روز عرفہ

وارد شده است و زیارت آنحضرت و در اعمال رجب گذشت
 و در باب نهم مع فضائل انشاء الله تعالی ذکر کرده خواهد
 شد اما روز عرفه از اعیان و عظیمه است و سبب توفیق باید
 که در عرفات باشد ادعیه و اعمال برای او بسیار وارد شده است بهترین
 اعمال درین روز دعا است حتی مستحب است که جمیع
 کنند میان نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر
 سا قطمی شود و بعد از نماز عصر مشغول دعا باید شد تا
 شام و دعا از برای برادران مؤمن از زنده و مرده بسیار
 باید کرد چنانچه در حدیث صحیح منقول است که ابراهیم ابن
 هاشم گفت که من عبد الله بن حنبل را دیدم در موقف عرفات
 و حال هیچکس از او بهتر ندیدم پیوسته دستهای خود را بسوی
 آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر رویش جاری بود
 تا بزین می رسید چون مردم فارغ شدند گفته و قوف هیچکس را نه
 از وقوف او ندیدم گفت خدا سوگند که دعا نکردم مگر برای
 برادران مؤمن خود زیرا که از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
 شنیدم که هر که دعا کند برای برادر مؤمن خود در غیبت او از
 عرش ندا از برای او میرسد که از برای او صد هزار برابر او

با و پس من بخوانم که دست بردارم از صد هزار برابر دعای ملک
 که البته مستجاب است برای یک دعای خود که منیدانم مستجاب
 خواهد شد یا نه و اگر کسی توفیق یابد که در روز عرفه در تحت قریب
 مقدس حضرت امام حسین علیه السلام باشد ثوابش کمتر
 از کسی که در عرفات باشد بخواند بود بلکه زیاده است چنانچه از
 حضرت امام جعفر صادق ع منقول است که هر که در روز عرفه
 زیارت آنحضرت ع برود و حق او را بشناسد و او را امام و صاحب
 الاطاعت و اند بنویسد حق تعالی برای او ثواب دو حج و دو نهار عمره مقبوله و نهار جهاد که با پیغمبر مرسل باشد یا
 امام عادل را وی گفت کجا است ثواب و قیام عرفات
 حضرت ع از روی غضب لبوی او نظر کرد و فرمود بدینستیک
 منبده مؤمن چون در روز عرفه نزد قبر آنحضرت ع حاضر شود و در
 نهر فرات غسل کند و متوجه زیارت آنحضرت علیه السلام شود
 هر گام که بر میدارد ثواب یک حج و یک عمره بجهت او نوشته
 می شود و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه حق سبحانه و تعالی
 اول نظر رحمت لبوی زوار حضرت امام حسین علیه السلام
 می کند و گناهان ایشان را می آمرزد و حاجات ایشان را بر می آرد

و بعد از آن متوجه اهل عرفات می شود زیرا که در میان زوار آنحضرت
 حرامزاده و فرزندان نیست و در میان عرفات هست و کسیکه توفیق
 هیچیک از اینها نیافته باشد باید که در سائر بلاد غسل کند و در مجمع
 مومنان حاضر شود و زیارت آنحضرت بجا آورد و اگر در بام بلندی
 یا صحرائی کشاده باشد بهتر است پس مشغول دعا شوند و تا شام
 مشغول ذکر و دعا باشند تا در ثواب آنها شریک گردند چنانچه از
 حضرت صادق ^ع منقول است و احادیث در باب روزه روزه مختلف
 است و اکثر علما جمع میان احادیث باین روش کرده اند که اگر اشتباه
 در ماه نباشد و او را از دعا کردن ضعیف نگردانند سنت است
 و الا مکروه است یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی واقع شده
 است که روزه روزه برابر است با روزه یکسال و اگر اشتباهی
 در ماه باشد یا با روزه از دعا ضعیف شود و روزه نه گرفتن بهتر است
 و از حضرت صادق ^ع منقول است که هر که در روزه پیش از
 آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز کند در زیر آسمان و اعتراف
 کند نزد خدا بگناهان خود و اقرار کند بخطایا بے خود فایز گردد و ثواب
 اهل عرفات و گناه گذشته و آینده اش امزیده شود و شیخ مفید
 این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته که این نماز مخصوص

مَا لِي وَلَكَ بَرَاءَتِي وَبِكَ حَوَّلِي وَمِنْكَ قَوْلِي اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
 أَعْوُذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ وَسْوَاسِ الْأَصْدِقِ وَمِنْ
 شَتَاتِ الْأَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
 أَسْئَلُكَ خَيْرَ الرِّيحِ وَأَعْوُذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا تَجِي
 بِهَا الرِّيحُ وَأَسْئَلُكَ خَيْرَ اللَّيْلِ وَخَيْرَ النَّهَارِ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا وَفِي سَمْعِي نُورًا وَفِي بَصَرِي
 نُورًا وَفِي لَحْيِي نُورًا وَفِي دَمِي وَعِظَامِي وَعُرْوِي
 وَمَقَامِي وَمَوْعِدِي وَمَدْخَلِي وَمَخْرَجِي نُورًا
 وَأَعْظِمْ لِي نُورًا يَا رَبِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَشَيْئًا بِهِ فِي رَحْمَةِ رَجُلٍ بِاسْمِ
 آورده که غسل کردن و رین روز سنت است و علامه
 حلّی رحمه کتاب تحریر نیز همین طور بر اسماء غسل نوشت اند
 و علامه مجلسی رحمه از حضرت امام رضا علیه السلام آورده
 که این دعا را در روز عرفه بخواند اللَّهُمَّ كَمَا سَأَلْتُكَ عَلَى
 مَا لَمْ أَعْلَمْ فَأَغْفِرْ لِي مَا تَعْلَمُ وَكَمَا وَسَّعْتَنِي
 عِلْمُكَ فَلْيَسِّعْنِي عِلْمُكَ وَكَمَا أَبَدَ أَلَمِي
 بِالْإِحْسَانِ فَأَتِمَّ نِعْمَتَكَ بِالْغُفْرَانِ وَكَمَا أَكْرَمْتَنِي

بِمَغْفِرَتِكَ فَاسْتَفْعِنِي بِمَغْفِرَتِكَ وَكَمَا عَرَفْتَنِي
وَحَسَدًا اِنِّيَتِكَ فَاکْرِمْنِي بِطَاعَتِكَ وَكَمَا
عَصَمْتَنِي مِمَّا لَمْ اَكُنْ اَعْتَصِمُ مِنْهُ اِلَّا بِعَفْوِكَ
فَاغْفِرْ لِي مَا كُوشِيتُ عَصَمْتَنِي مِنْهُ يَا جَوَادُ
کَرِیْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ وَنِزَارِ حُضْرَتِ

امام موسی کاظم ۷ این دعا منقول است اللهم انی عبدک
وَابْنُ عَبْدِکَ اِنْ تُعَذِّبْ بَنِي قِبَا مُوَرِّقًا قَدْ سَلَفَتْ
مِثْلُی وَاَنَا بَيْنَ يَدِیْکَ بِرُحْمَتِی وَاِنْ تُعْفُ عَنِّی
فَاَهْلُ الْعَفْوِ اَنْتَ يَا اَهْلَ الْعَفْوِ اَحَقُّ بِعَفْوِی وَکَلِّ خَوَانِ
وَنِزَارِ حُضْرَتِ دَعَا هَامِی مشهور روز عرفه دَعَا هَامِی حضرت

سید الشهدا امام حسین علیه السلام است بشر و بشیر لیسان
غالب اسدی روایت کرده اند که پسین روز عرفه در عرفات
در خدمت آنحضرت بودیم پس از خیمه خود بیرون آمدند با گروهی
از اهل بیت و فرزندان و شیعیان خود به نهایت تذلل
خشوع پس از جانب چپ کوه استادند و در وسط
مسبارک را بسوی کعبه گردانیدند و دستها را برابر روی برداشته
مانند کسی که با نهایت نذلت و مسکنت طعام طلبد و این دعا

فَوَافِقُ لِقَائِهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ
 لِقَضَائِهِ دَافِعٌ وَلَا لِعَطَائِهِ مَانِعٌ وَلَا لَصُنْعِهِ صَنَعٌ
 صَانِعٌ وَهُوَ الْجَوَادُ الْوَاسِعُ فَطَرَ جَنَاسًا لِبِدَائِعِهِ
 وَأَتَقَنَ بِحِكْمَتِهِ الصَّنَائِعَ وَلَا تَخَفُ عَلَيْهِ الطَّلَاقُ
 وَلَا تَضِيعُ عِنْدَ الْوَادِ الْعُجَازِ كُلِّ صَانِعٍ وَ
 رَاشٍ كُلِّ قَانِعٍ وَرَاحِمٍ كُلِّ ضَارِعٍ وَمُنْزِلٍ لِمَنَافِعِهِ
 وَالْكِتَابِ الْجَامِعِ بِالنُّورِ السَّاطِعِ وَهُوَ الدَّعْوَاتِ
 سَامِعٌ وَالْمُطِيعِينَ نَافِعٌ وَلِلدَّرَجَاتِ رَافِعٌ
 وَلِلْكَرْبَاتِ دَافِعٌ وَلِلْجَبَابِرَةِ قَامِعٌ وَرَاحِمٌ
 عَذْرَةَ كُلِّ ضَارِعٍ وَدَافِعُ صَرْعَةِ كُلِّ ضَارِعٍ فَلَا
 إِلَهَ غَيْرُهُ وَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ
 شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ الْلطِيفُ الْخَبِيرُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ
 وَأَسْتَعِيذُ بِالرُّبُوبِيَّةِ لَكَ مُقَرَّرٌ إِيَّاكَ رَبِّي وَأَنْ
 إِلَيْكَ مَرَدِّي أَبْتَغِي بِبِعَمَّتِكَ قَبْلَ أَنْ أَكُونَ
 شَيْئًا مَذْكُورًا وَخَلَقْتَنِي مِنَ التُّرَابِ ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي
 الْأَصْلَابَ آمِنًا لِرَبِّ الْمَنُونِ وَاخْتِلَافِ

اللَّهُ هُوَ قَلَمًا أَزَلْ ظَاعِنًا مِنْ صُلْبِ الْإِلَهِ
 فِي تَقَادُ مِرَالِ يَأْمَا لِمَا ضِيَّةً وَالْقُرُونِ الْخَالِيَةِ
 لَمْ تُخْرِجْنِي لِرَافَتِكَ بِي وَلَطْفِكَ لِي وَرَحْمَتِكَ
 إِلَيَّ فِي دَوْلَةِ أَيَّامِ الْكُفْرَةِ الَّذِينَ تَقْصُرُ أَعْمَالُكَ
 وَكَذَبُوا رُسُلَكَ لَكِنَّكَ أَخْرَجْتَنِي رَافَةً مِنْكَ
 وَتَحَنُّنًا عَلَيَّ لِذَلِكَ سَبَقَ لِي مِنَ الْهُدَى الَّذِي
 لَيْسَ رَتَقِي وَفِيهِ أَنْشَأْتَنِي وَمِنْ قَبْلِ ذَلِكَ
 بِي بِجَمِيلٍ صُنْعِكَ وَسَوَائِغِ لَغْمَتِكَ
 فَأَبْتَدَعْتَ خَلْقِي مِنْ مَنِيَّ يَمْنِي ثُمَّ أَسْكَنْتَنِي
 فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثَ بَيْنِ لَحْمٍ وَجِلْدٍ وَدَمٍ
 وَلَمْ تُشْهِرْ بِي بِخَلْقِي وَلَمْ تَجْعَلْ لِي شَيْئًا
 مِنْ أَمْرِي ثُمَّ أَخْرَجْتَنِي إِلَى الدُّنْيَا تَامًّا سَوِيًّا
 وَحَفِظْتَنِي فِي الْمَهْدِ طِفْلًا صَبِيًّا وَرَزَقْتَنِي
 مِنَ الْعِلْمِ أَعْلَى لَبَنًا طَرِيًّا مَرِيئًا وَعَطَفْتَ عَلَى
 قُلُوبِ الْحَوَاضِينَ وَكَفَلْتَنِي الْأَمْهَارَ الرَّحَامَ
 وَكَلَّأْتَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْجَانِّ وَسَلَّمْتَنِي
 مِنَ الزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ فَعَالَيْتَ يَا رَحِيمُ يَا

رَحِمَنٍ حَتَّى إِذَا اسْتَعْلَمْتَ نَاطِقًا بِالْكَلَامِ أَمَمْتَ عَلَى
 سِوَايَ الْأَنْعَامِ فَرَبِّتَنِي رَايِدًا فِي كُلِّ عَامٍ حَتَّى
 إِذَا كُمَلْتُ فِطْرَتِي وَاعْتَدَلْتُ سِرِّي أَوْجَبْتَ
 عَلَيَّ حُجَّتَكَ يَا أَلْهَمْتَنِي مَعْرِفَتَكَ وَرَوَّعْتَنِي
 بِحُجَّتَيْكَ فِطْرَتَكَ وَأَنْطَقْتَنِي لِمَا ذَرَأْتَ فِي سَمَائِكَ
 وَأَرْضِكَ مِنْ بَدَائِعِ خَلْقِكَ وَنَبَّهْتَنِي لِلذِّكْرِ
 وَشُكْرِكَ وَوَاجِبِ طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ وَفَهَّمْتَنِي
 مَا جَاءَكَ بِهِ رُسُلُكَ وَبَيَّرْتَ لِي تَقَبُّلَ مَرْضَاتِكَ
 وَتَمَنَّنْتَ عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بَعُونِكَ وَلَطْفِكَ
 ثُمَّ إِذْ خَلَقْتَنِي مِنْ حَرِّ الدُّرَى كَرَّمْتَنِي لِي يَا
 أَلْهَمِي بِنِعْمَةٍ دُونَ أُخْرَى وَرَزَقْتَنِي مِنْ أَنْوَاعِ
 الْمَعَاشِ وَصُنُوفِ الرِّيَاشِ بِمَنِّكَ الْعَظِيمِ عَلَى
 رَاحَتِكَ الْقَدِيرِ إِلَى حَتَّى إِذَا أَمَمْتَ عَلَى
 جَمِيعِ النِّعَمِ وَصَرَفْتَ عَنِّي كُلَّ النِّقَمِ كَرَّمْتَنِي
 بِمَنِّكَ وَجَزَّأْتَنِي بِعِلْمِكَ أَنَّ دَلَّيْتَنِي عَلَى مَا
 يَمُنُّ بِنُبِيِّكَ وَوَفَّقْتَنِي لِمَا يُزِيلُنِي لَدَيْكَ
 فَإِنْ دَعَوْتُكَ أَجَبْتَنِي وَإِنْ سَأَلْتُكَ أَعْطَيْتَنِي

نِعْمَتِكَ

وَلَئِنْ أَطَعْتُكَ شَكَرْتُكَ وَلَئِنْ شَكَرْتُكَ
 زِدْتَنِي كُلَّ ذَلِكَ لَكَ مَا لَا تَعْمَلُ
 عَلَيَّ وَاحْسَانِكَ إِلَيَّ فَسُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
 مِنْ مُبْدِيٍّ مُعَيَّدٍ حَمِيدٍ قَجِيدٍ
 تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَتْ أَلْوَانُكَ فَكُنْ
 نِعْمَةً يَا لَهِي أَحْصِنِي عَدَدَ أَوْ ذَكَرَ أَمْرَ أَسْمَاءِ
 عَطَايَاكَ أَقْوَمُ بِهَا شُكْرًا وَهِيَ يَا رَبِّ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ
 يُحْصِيَهَا الْعَادُّونَ أَوْ يَبْلُغَ عِلْمًا بِهَا الْحَافِظُونَ لَشَرِّ
 مَا دَرَأَتْ وَصَرَفَتْ عَنِّي اللَّهُمَّ مِنَ الضَّرِّ وَالضَّرَّاءِ
 أَكْثَرُ مِمَّا ظَهَرَ لِي مِنَ الْعَافِيَةِ وَالسَّرَّاءِ وَأَنَا أَشْهَدُ
 يَا لَهِي بِحَقِيقَةِ إِيْمَانِي وَعَقْدِي عَزَمَاتٍ يَقْنِي
 وَخَالِصٍ صَرِيحٍ تَوَحُّيدِي وَبَاطِنٍ مَكْنُونٍ ضَمْنِي
 وَعَلَائِي قَجَارِي تَوَرِّجَرِي وَأَسَارِي صَفْحَةِ جَبِينِي
 وَخُرْقِ مَسَارِبِ نَفْسِي وَحَدَارِي فِيمَا رَن
 عَزْنِي وَمَسَارِبِ صَمَائِخِ سَمْعِي وَمَا ضَمَمْتُ
 وَأُطِيقْتُ عَلَيْهِ شَفَتَايَ وَحَرَكَاتِ لَفْظِي
 لِسَانِي وَمَغْزِي حَنَكِي فِيمِي وَفَكْرِي وَمَنَابِي

أَفْرَأَيْتَ إِنْ بُلُوغَ حَبَائِلِ بَارِعٍ حَقِيقٍ وَمَسَاعِ
مَأْكَلٍ وَمَطْعَمٍ وَمَشْرَبٍ وَحِمَالَةٍ أَقْرَأْتَنِي
وَبُحْبُلِ حَمَائِلِ حَبْلِ وَيَتَنِي وَمَا شَتَمَ عَلَيْهِ
أَمُورٌ صَدْرِي وَنِيَاظُ حِجَابِ قَلْبِي وَأَفْلَاذُ
حَوَائِثِي كَيْدِي وَمَا حَوَّثَهُ شَرَّاسِيْفُ
أَضْلَاعِي وَحِقَاقُ مَفَاصِلِي وَأَطْرَافُ
أَنَامِلِي وَتَبْضُ عَوَامِلِي وَلَحْمِي وَدَهْنِي
وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَعَصَبِي وَتَصْبِي وَ
ظَاهِي وَخَفِي وَعُرْوَتِي وَجَمِيعُ جَوَارِحِي
وَمَا أَنْتَبِجَ عَلَى ذَلِكَ آيَا مَرَضَاعِي وَمَا
أَقْلَتِ الْأَرْضُ مِنِّي وَلَوْ مِنِّي وَتَقَطَّتْ سَكُونِي
وَحَرَكَتِي وَحَرَكَاتُ رُكُوعِي وَسُجُودِي
أَنْ لَوْ حَاوَلْتُ وَاجْتَهَدْتُ مَدَى الْأَعْصَابِ
وَالْأَخْقَابِ لَوَعِمْتُهَا أَنْ أُوَدِّي شُكْرَ وَاحِدَةٍ
مِنْ أَنْعَمِكَ مَا اسْتَطَعْتُ ذَلِكَ إِلَّا بِمَنِّكَ
الْمُوجِبِ عَلَى شُكْرٍ أَلِفًا جَدِيدًا وَتَلَقُّ طَارِقًا
عَيْنِي أَجَلٌ وَلَوْ حَرَصْتُ أَنَا وَالْعَادُّونَ مِنْ

أَنَا مِثْلُكَ أَن تَخْصِي مَكَائِلَ نِعَامِكَ سَائِقَةً
 أَيْقَةً لِمَا حَصَرْنَاكَ عَدَدًا وَلَا أَحْصَيْتَنَاهُ
 أَبَدًا أَهْمَاءَاتٍ أَتَى ذَلِكَ وَأَنْتَ الْمَخْبِرُ عَنْ
 نَفْسِكَ فِي كِتَابِكَ التَّاطِقِ وَالنَّبَاءِ الصَّادِقِ
 وَإِنْ تَعُدُّ وَانْغَمَّةَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا صَدَقَ
 كِتَابُكَ اللَّهُمَّ وَنَبَأُكَ وَبَلَغْتَ أَنْبِيَاءُكَ وَ
 وَرُسُلَكَ وَمَا أَنْزَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ وَحْيِكَ
 وَشَرَعْتَ لَهُمْ مِنْ دِينِكَ غَيْرَ آتِي يَا إِلَهِي
 أَشْهَدُ بِمَجْدِي وَجَهْدِي وَمُبَالِغِ طَائِفَتِي
 وَوُسْعِي وَأَقُولُ مُوقِنًا مُؤْمِنًا الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا أَفِيكُونَ مَوْرُوثًا وَلَمْ
 يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ فَيُضَادُّهُ فِيمَا ابْتَدَأَ
 وَلَا وَلِيٌّ مِنَ الذِّكْرِ فَيُفَرِّدُهُ فِيمَا صَنَعَ سُبحَانَ
 سُبحَانَهُ سُبحَانَهُ لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهَةٌ إِلَّا
 اللَّهُ لَفَسَدَتَا وَتَفْطَرُ تَأْفِسُحَانِ اللَّهُ الْوَاحِدُ
 الْحَقُّ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا بَعِيدًا

حَمْدُكَ مَلَأَ ثَنِيَّتِي الْمَقَرَّ بَيْنَ وَأَنْبِيَاءِهِ الْمُرْسَلِينَ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُخْلِصِينَ
 پس شروع فرمود آنحضرت در سوال و اهتمام نمود در دعا
 و آب از دیده های مبارکش جاری بود پس گفت
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَخْشَاكَ كَأَنِّي أَرَاكَ وَأَسْعِدْكَ
 بِمَقُولِكَ وَلَا تُشَقِّنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَخَيْرُكَ فِي
 وَمَنَائِكَ وَبَارِكْ لِي فِي قَدْرِكَ حَتَّى لَا أَحْتَ
 تَجِيلَ مَا أَخَّرْتَ وَلَا تَأْخِرَ مَا عَجَّلْتَ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَالْبَقِيَّةَ فِي قَلْبِي وَالْإِخْلَاصَ
 فِي عَمَلِي وَالنُّورَ فِي بَصَرِي وَالْبَصِيرَةَ فِي دِينِي
 وَمَتِّعْنِي بِجَوَارِحِي وَاجْعَلْ سَمْعِي وَبَصَرِي لَوَائِظِ
 دِينِي وَانصُرْنِي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَأَرْقُنِي فِي دِمَارِي
 وَتَارِي وَأَمْسِكْ بِيَدِي يَا إِلَهِي اللَّهُمَّ اكْشِفْ كُتُبِي وَأَسْرِرْ
 عَوْرَتِي وَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي وَاحْشَا شَيْطَانِي
 وَفَكَرْ هَانِي وَاجْعَلْ لِي يَا إِلَهِي الدَّرَجَةَ الْعُلَى
 فِي الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي

سَمِيعًا بَصِيرًا وَذَلِكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي فَجَعَلْتَنِي حَيًّا
 سَوِيًّا رَحْمَةً لِي وَكُنْتَ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا رَبِّ بِمَا بَرَأْتَنِي
 قَدَدْتَ فِطْرَتِي رَبِّ بِمَا أَنْشَأْتَنِي فَحَسَنْتَ صُورَتِي
 يَا رَبِّ بِمَا أَحْسَنْتَ لِي وَفِي نَفْسِي عَافِيَتِي رَبِّ
 بِمَا كَلَّلْتَنِي وَوَفَّقْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْعَمْتَ عَلَيَّ
 فَهَدَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَوْثَقْتَنِي وَمِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْتَ بَنِي
 وَأَعْطَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَطْعَمْتَنِي وَسَقَيْتَنِي رَبِّ
 بِمَا أَغْنَيْتَنِي وَأَقْلَيْتَنِي رَبِّ بِمَا أَغْنَيْتَنِي
 وَعَزَّزْتَنِي رَبِّ بِمَا أَلْبَسْتَنِي مِنْ ذِكْرِكَ الصَّامِتِ
 وَلَيَّزْتَنِي مِنْ صُنْعِكَ الْكَافِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَنْتِي عَلَى بَوَائِقِ الدَّهْرِ وَصُورَتِي
 الْأَيَّامِ وَاللَّيَالِي وَخَجْنِي مِنْ أَحْوَالِ الدُّنْيَا وَكَرَامَتِي
 الْآخِرَةِ وَكَفْنِي شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ
 اللَّهُمَّ مَا أَخَافُ فَكَفِّنِي وَمَا أَحْدَرُ فَقِنِي فِي
 نَفْسِي وَدِينِي فَأَحْرُسْنِي وَفِي سَفَرِي فَأَحْفَظْنِي
 وَفِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي فَأَخْلُقْنِي وَفِيمَا رَزَقْتَنِي
 فَبَارِكْ لِي وَفِي نَفْسِي قَدْ لَلْنِي وَفِي أَغْلِي النَّاسِ

فَعَظِّمْنِي وَمِنْ شَرِّ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ فَسَلِّمْ عَلَيَّ بِدَعْوَتِي
 فَلَا تَقْضُحْنِي وَيَسِّرْ لِي قَلْبِي وَلَا تَحْزِنْ لِي وَعَمَلِي وَلَا
 تَبْثُلْنِي وَعَمَلِي وَلَا تَسْلُبْنِي وَلِي غَيْرِكَ فَلَا تَكِلْنِي
 إِلَى مَنْ تَكِلُنِي إِلَى الْقَرِيبِ يَقِطْعُنِي أَمْرًا إِلَى
 الْبَعِيدِ يَتَجَهَّمُنِي أَمْرًا إِلَى الْمُسْتَضْعِفِينَ لِي وَ
 أَنْتَ رَبِّي وَمَوْلَاكَ أَمْرِي اسْكُو إِلَيْكَ غُرْبَتِي
 وَبَعْدَ دَارِي وَهَوَانِي عَلَى مَنْ مَلَكَتَهُ أَمْرِي
 اللَّهُمَّ فَلَا تَخْلِلْ غَضَبَكَ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضَبْتَ
 عَلَيَّ فَلَا أَبَا لِي سِوَاكَ غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ لِي
 فَأَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ الْأَرْضُ
 وَالسَّمَوَاتُ وَأَنْكَشَفَتْ بِهِ الظُّلُمَاتُ وَصَلَّى
 عَلَيْهِ أَمْرًا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ أَنْ لَا تُعَيِّتَنِي عَلَى
 غَضَبِكَ وَلَا تُنْزِلُنِي بِسَخَطِكَ لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى
 تَرْضَى قَبْلَ ذَلِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْبِلَادِ الْحَرَامِ
 وَالْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْعَتِيقِ الَّذِي
 أَخْلَقْتَ الْبَرَكَةَ وَجَعَلْتَهُ لِلنَّاسِ أَمْنَةً يَا مَنْ
 عَفَى عَنِ الْعَظِيمِ مِنَ الذُّنُوبِ بِحِلْمِهِ يَا مَنْ

اسْتَبْغِ النِّعْمَةَ بِفَضْلِهِ يَا مَنْ آعْطَى الْجَزَلَ بِكَرَمِهِ
 يَا عُدَّتِي فِي سِتْدَتِي يَا صَاحِبِي فِي وَحْدَتِي يَا
 غِيَاثِي فِي كُرْبَتِي يَا مُوَسِّئِي فِي حُفْرَتِي يَا وَلِيَّ
 نِعْمَتِي يَا إِلَهِي وَإِلَهَ آبَائِي لَا بُرَاهِيمَ وَلَا شَمِيرَ
 وَلَا شُعْقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ
 وَإِسْرَافِيلَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ
 وَإِلَهَ الْمُسْتَجِيبِينَ وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَمُنْزِلَ كِتَابِ مَعِصَمِ
 طَهَ وَبِسْمِ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ أَنْتَ كَهْفِي وَجَنَّتِي
 تَعَيَّنِي الْمَدَاحُ فِي سَعَتِهَا وَتَضَيَّقُ عَلَيَّ الْأَرْضُ
 بِرُحْبَتِهَا وَلَا تَحْصِيكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ
 أَنْتَ مُقِيلٌ عَثْرَتِي وَلَا سُدْرٌ لِأَيَّامِي لَكُنْتُ
 مِنَ الْمَفْضُوحِينَ وَأَنْتَ مُوَيْدِي بِالنَّصْرِ عَلَى
 الْأَعْدَاءِ وَلَا نَصْرٌ لِي إِلَّا بِكَ لَكُنْتُ مِنَ
 الْمَغْلُوبِينَ يَا مَنْ خَصَّ نَفْسَهُ بِالسُّمُورِ
 الرِّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ يُعِزُّونَ يَا مَنْ
 جَعَلَ لِكُلِّ مُلُوكٍ نَذِيرًا الْمَدَدُ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ

فَهُمْ مِنْ سَكْوَاتِهِ خَائِفُونَ تَعْلَمُ خَائِفَةً الْأَعْيُنِ
وَمَا تَنْتَفِيهِ الصُّدُورُ وَغَيْبٌ مَا تَأْتِي بِهِ الْأَشْرُمَاتُ
قَالَ اللَّهُ هُوَ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ كَيْفَ هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا
يَعْلَمُ مَا يَعْلَمُهُ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ كَبِيرُ الْأَرْضِ
عَلَى لَمَاءٍ وَسَكَاةٍ لِهَوَاءٍ بِالسَّمَاءِ يَا مَنْ كَلَّمَ
الْأَكْمَاءَ يَا ذَا الْمَعْرِفِ الَّذِي لَا يَنْقُطِعُ أَبَدًا
يَا مُقَيِّضَ الرِّكَبِ لِيُوسِفَ فِي الْبَلَدِ الْقَفْرِ
وَيُخْرِجَهُ مِنَ الْجُبِّ وَجَاعِلَهُ بَعْدَ الْعَبُودِيَّةِ
مَلِكًا يَا رَاذِيُوسِفَ عَلَى يَعْقُوبَ بَعْدَ أَنْ
انْبَضَّتْ عَيْنَاكَ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ
يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْبَلَاءِ عَنْ أَيُّوبَ يَا مُسْكِنَ
يَدَا إِبْرَاهِيمَ مِنَ الذَّبْحِ عَنْ ابْنِهِ بَعْدَ أَنْ كَبَّرَ سِنَهُ
وَفَتَى عَمْرًا يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِذِكْرِي يَا فَوْهَبَ لَهُ يَحْيَى وَ
كَرِيمٌ لَهُ فَرْدٌ أَوْحِيدٌ يَا مَنْ أَخْرَجَ نُوحًا مِنْ بَطْنِ الْهُوتِ
يَا مَنْ فَلَاقَ الْبَحْرَ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ فَأَنْجَاهُمْ وَجَعَلَ فِرْعَوْنَ
وَجُودَةً مِنَ الْمُغْرَقِينَ يَا مَنْ أَرْسَلَ الرِّيَّا مَكْبُورًا
بَيْنَ يَدَيَّ رَحْمَتِهِ يَا مَنْ كَرَّمَ لِي عَجَلًا عَلَى مَنْ عَصَاهُ

مِنْ خَلْقِهِ يَا مَنْ اسْتَنْقَذَ السَّحَرَةَ مِنْ بَعْدِ طُولِ
 الْجُودِ وَقَدْ غَدَا فِي نِعْمَتِهِ يَا كَلُونَ رِشَاقَهُ وَكَيْفَ
 غَيْرُهُ وَقَدْ حَادُّوهُ وَنَادُّوهُ وَكَذَّبُوا رُسُلَهُ
 يَا اللَّهُ يَا بَدِيءَ لَا بَدَ آءَكَ يَا دَائِمًا لَا تَفَادُكَ
 يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ يَا هَيُّ الْمَوْتِ يَا مَنْ هُوَ قَائِمٌ
 عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ يَا مَنْ قُلُّ لَهُ شُكْرُهُ
 فَلَمْ يَحْزَنْهُ وَعَظُمَتْ عِنْدَهُ خَطِيئَتِي وَسَلَمَ
 يَفْضَحَنِي وَرَأَيْتُ عَلَى الْمَعَاصِي قَلَمٌ يَخْدُلُنِي يَا
 مَنْ حَفِظَنِي فِي صِغَرِي يَا مَنْ رَزَقَنِي فِي كِبَرِي
 يَا مَنْ آتَا بِهِ عِنْدِي لَا تُحْصِي يَا مَنْ نِعْمَتُهُ
 عِنْدِي لَا تُجَازِي يَا مَنْ عَارَضَنِي بِالْخَيْرِ
 وَالْإِحْسَانِ وَعَارَضَنِي بِالْإِسَاءَةِ وَالْعُصْيَانِ
 يَا مَنْ هَدَانِي بِالْإِيمَانِ قَبْلَ أَنْ أَعْرِفَ شُكْرَهُ
 الْاُمْتِنَانِ يَا مَنْ دَعَا نَفْسَهُ مَرِيضًا فَشَفَانِي وَ
 عَزَانِي فَكَسَانِي وَجَاعَانِي فَأَطْعَمَنِي وَعَطَشَانِي
 فَأَرَوَانِي وَذَلِيلِي فَأَعَزَّنِي وَجَاهِلِي فَأَعَرَفَّنِي وَ
 وَحِيدِي أَفْكَرَّنِي وَغَائِبِي فَأَعَانِي

مُنْصَرِّفًا قَصْرِيَّ وَغَنِيًّا فَلَمْ يَسْلُبْنِي وَأَمْسَكَتِ عَنْ
 جَمِيعِ ذَلِكَ فَأَبْتَدَأَ فِي فَلَكَ الْحَمْدُ يَا مَنْ أَقَالَ
 مَلْزَمِي وَنَفَسَ كُرْبَتِي وَأَجَابَ دَعْوَتِي وَسَدَّ
 عَوْرَتِي وَغَفَرَ ذُنُوبِي وَبَلَّغَنِي طَلِبَتِي وَنَصَرَنِي
 عَلَى عَدُوِّي وَلَنْ أَعُدَّ نِعَمَكَ وَمِنَّكَ وَ
 كَرَامَتِكَ لَا أَحْصِيهَا يَا مَوْلايَ أَنْتَ الَّذِي
 أَنْعَمْتَ أَنْتَ الَّذِي أَحْسَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَجْمَلْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَفْضَلْتَ أَنْتَ الَّذِي مَنَنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَكْمَلْتَ
 أَنْتَ الَّذِي رَزَقْتَ أَنْتَ الَّذِي وَفَّقْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَعْطَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَغْنَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَقْنَيْتَ أَنْتَ الَّذِي أَوْفَيْتَ
 أَنْتَ الَّذِي كَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي هَدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي
 عَصَمْتَ أَنْتَ الَّذِي سَتَرْتَ أَنْتَ الَّذِي غَفَرْتَ أَنْتَ الَّذِي
 أَنْتَ الَّذِي مَكَّنْتَ أَنْتَ الَّذِي أَعَزَّزْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَعَنْتَ أَنْتَ الَّذِي عَصَدْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَيْدَيْتَ أَنْتَ الَّذِي نَصَرْتَ
 أَنْتَ الَّذِي شَفَيْتَ أَنْتَ الَّذِي عَافَيْتَ

أَنْتَ الَّذِي أَكْرَمْتَ تَبَارَكْتَ رَبُّكَ
 تَعَالَيْتَ فَلكَ الْحَمْدُ دَائِمًا وَلَكَ الشُّكْرُ
 وَاصْبِرْنَا يَا إِلَهِي الْمُعْتَرِفُ بِذُنُوبِي
 فَاعْفِرْهَا لِي وَأَنَا الَّذِي آسَأْتُ أَنَا الَّذِي أَخْطَأْتُ
 أَنَا الَّذِي أَخْفَلْتُ أَنَا الَّذِي جَهَلْتُ أَنَا الَّذِي
 هَمَمْتُ أَنَا الَّذِي سَهَوْتُ أَنَا الَّذِي عَمَلْتُ
 أَنَا الَّذِي تَعَمَّدْتُ أَنَا الَّذِي وَعَدْتُ أَنَا الَّذِي
 أَخْلَفْتُ أَنَا الَّذِي نَكَثْتُ أَنَا الَّذِي أَقْرَبْتُ
 أَنَا يَا إِلَهِي اعْتَرِفْ بِنِعْمِكَ عِنْدِي وَأَبُوءُ بِذُنُوبِي
 فَاعْفِرْهَا لِي يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ ذُنُوبُ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
 عَنْ طَاعَتِهِمُ وَالْمُوفِيُّ مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ صَالِحًا
 بِمَعُونَتِهِ وَرَحْمَتِهِ فَلكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي أَمْرَتَنِي
 فَعَصَيْتُكَ وَتَهَيَّيْتُ فَأَرْتَكَبْتُ نَهْيَكَ فَأَصْبَحْتُ
 لَا ذَا بَرَاءَةٍ فَاعْتَذِرْ وَلَا ذَا قُوَّةٍ فَانْتَصِرْ فَإِنَّ
 شَيْءَ اسْتِقْبَالِكَ يَا مُؤَلَايَ أَيْسَرُ مِنْ أَمْرِ بَصَرِي
 أَمْ يَلِيَّ أَمْ يَلِيَّ أَمْ يَلِيَّ أَمْ يَلِيَّ أَمْ يَلِيَّ أَمْ يَلِيَّ
 عِنْدِي وَبِكُلِّهَا عَصَيْتُكَ يَا مُؤَلَايَ فَلكَ الْحَمْدُ

وَالسَّيِّئِلْ عَلَى يَأْمَنْ سَتَرَنِي مِنَ الْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ أَنْ
 يُجِدُونَنِي وَمِنَ الْعَشَائِرِ وَالْإِخْوَانِ أَنْ يُعَيِّرُونَنِي وَ
 مِنَ السَّكَّالِهِينَ أَنْ يُعَاقِبُونَنِي وَلَوْ أَطْلَعُوا بِأَيَّامِ مَوْلَايَ
 عَلَيَّ مَا أَطْلَعَتْنِي عَلَيْهِ إِذَا مَا نَظَرُونَنِي وَلَوْ فَضُونَنِي وَقَطَعُونَنِي
 نَهْأَنَّا إِذَا ابْتَدَأَ بِكَ يَا سَيِّدِي خَاضِعًا ذَلِيلًا حَصِيدًا
 حَقِيرًا لَا ذُو بَرَاءَةٍ فَاعْتَذِرْ وَلَا ذُو قُوَّةٍ فَانْتَصِرْ
 بِالْحُجَّةِ تَلِي فَاخْتَجِرْ بِهَا وَلَا قَائِلٌ لَمْ أَجْتَرِحْ وَلَمْ
 أَفْعَلْ سَوْءًا وَمَا عَسَى الْجُودُ لَوْ حَجَّدْتَ يَا مَوْلَايَ
 يَنْفَعَنِي فَكَيْفَ وَإِنِّي ذَاكَ وَجَوَارِحِي كُلُّهَا شَاهِدَةٌ
 عَلَيَّ بِمَا قَدْ عَمِلْتَ يَقِينًا خَيْرُ ذِي شَكٍّ إِنَّكَ سَائِلِي
 عَنْ عَزَائِمِ الْأُمُورِ إِنَّكَ الْحَكِيمُ الْعَدْلُ الَّذِي
 لَا يَجُورُ وَعَدُّكَ مُهْلِكِي وَمِنْ كُلِّ عَدْلِكَ مَهْرَبِي
 فَإِنْ تَعَذَّبَنِي فَبِدُنِّي يَا إِلَهِي بَعْدَ حُجَّتِكَ
 عَلَيَّ وَإِنْ تَعَفَّ عَنِّي فَجِلْمِيكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِينَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُوحِّدِينَ

شَاوُكَ وَلَا تَكُنَا فِي نَعْمَاؤِكَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَتِمِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَأَسْعِدْ نَابِطَاعَتِكَ بِسَخَائِكَ
 يَا إِلَهَ الْأَنْتَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تُجِيبُ دَعْوَةَ الْمُضْطَرِّ
 إِذَا أَدْعَاكَ وَتَكْشِفُ الشُّوْءَ وَتُغِيثُ الْمَكْرُوبَ
 وَتُشْفِي السَّقِيمَ وَتُغْنِي لِفَقِيرٍ وَتَجِدُّ الْكَلِيلَ
 وَتَرْحَمُ الصَّغِيرَ وَتُعِينُ الْكَبِيرَ وَلَيْسَ دُونَكَ
 ظَهِيرٌ وَلَا فَوْقَكَ قَدِيرٌ وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 يَا مُطْلِقَ الْمَكْبَلِ لَا سِيرِيَا رَازِقَ الطِّفْلِ
 الصَّغِيرِ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَخِيرِ يَا مَنْ كَثُرَ بِكَ
 لَهُ وَلَا وَزِيرٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَعْظَمَ
 فِي هَذِهِ الْعِشَّةِ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ وَأَنْتَ أَحَدٌ
 مِنْ عِبَادِكَ مِنْ نِعْمَةٍ تُولِيهَا وَالْأَعْمَادُ مَا
 وَبَلِيَّةٌ تَصْرِفُهَا وَكَرْبَةٌ تَكْشِفُهَا وَدَعْوَةٌ تَسْمَعُهَا
 وَحَسَنَةٌ تَقْبَلُهَا وَسَيِّئَةٌ تَغْفِرُهَا إِنَّكَ لَطِيفٌ
 خَبِيرٌ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَقْرَبُ
 مَنْ دُعِيَ وَأَسْرَعُ مَنْ أَجَابَ وَأَكْرَمُ مَنْ
 عَفِيَ وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى وَأَسْمَعُ مَنْ سُئِلَ يَا رَحْمَنُ

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَرَحِمَهُمَا لَيْسَ كَمِثْلِكَ مُسْتَوِلٌ
 وَلَا سِوَاكَ مَا مَوْلَى دَعْوَتِكَ فَأَجَبْتَنِي وَسَعَلْتِكَ
 فَأَعْطَيْتَنِي وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ فَرَحِمْتَنِي وَوَقَّعْتُ بِكَ
 فَجَبَّيْتَنِي وَفَرَعْتُ إِلَيْكَ فَكَفَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَعَلَى آلِهِ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ أَجْمَعِينَ وَتَوَسَّلْ لَنَا نِعْمَ عَبْدِكَ
 وَهَبْنِيئُنا عَطَاةً لَكَ وَاجْعَلْنَا لَكَ شَاكِرِينَ وَلَا تَكُنْ
 خَاكِرِينَ أَمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ يَا مَنْ
 مَلَكَ فَقْدَرٌ وَقَدْ لَقِقْهُرٌ وَعُصَى فَسَكْرٌ وَاسْتَغْفِرُ
 نَغْفِرُ يَا غَايَةَ رَغْبَةِ الرَّاعِيْنَ وَمُنْتَهَى مَلِ الرَّاغِبِينَ
 يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا وَوَسِعَ الْمُسْتَقِيلِينَ رَأْفَةً
 وَرَحْمَةً وَحِلْمًا اللَّهُمَّ إِنَّا نَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ فِي هَذِهِ
 الْعَشِيَّةِ الَّتِي شَرَفْتَهَا وَعَظَّمْتَهَا بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
 وَرَسُولِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَمِينِكَ
 عَلَى وَحْيِكَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ الْمُرَاجِرِ الْمُنِيرِ الَّذِي
 أَنْفَعْتَ بِهِ عَلَى مُسْلِمِينَ وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً
 لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَمَا

مُحَمَّدٌ أَهْلُ ذَلِكَ يَا عَظِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
 آلِ مُحَمَّدٍ الْمُنْتَجِبِينَ الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ
 الْبَاطِنِينَ وَتَعَمَّدْنَا بِعَفْوِكَ عَنَّا فَإِلَيْكَ عَجَّتِ
 الْأَصْوَاتُ يُصْنُوفُ اللُّغَاتُ وَاجْعَلْ لَنَا فِي
 هَذِهِ الْعِشْيَةِ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ تَقْسِمُهُ وَ
 تَوَرِّثُهُ فِي يَدِهِ وَرَحْمَةً تَنْشُرُهَا وَعَافِيَةً
 تَجْمَلُهَا وَبَرَكَاتٍ تَنْزِلُهَا وَرِزْقٍ تَبْسُطُهُ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اقْلِبْنَا فِي هَذَا
 الْوَقْتِ مُنْجِحِينَ مُفْلِحِينَ مَبْرُورِينَ غَائِبِينَ
 وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْقَائِمِينَ وَلَا تَخْلُفْنَا مِنْ حِمَّتِكَ
 وَلَا تَحْرِمْْنَا مَا نَوْءُ مِلَّةً مِنْ فَضْلِكَ وَلَا تَزِدْنَا
 حَافِيِينَ وَلَا مَنَ بَابِكَ مَطْرُودِينَ وَلَا تَجْعَلْنَا
 مِنْ رَحْمَتِكَ مُحْرُومِينَ وَلَا لِفَضْلِكَ نُؤْمِلُهُ
 مِنْ رَحْمَتِكَ مِنْ عَطَايَاكَ قَانِطِينَ يَا
 أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ إِلَيْكَ
 أَقْبَلْنَا مُؤْمِنِينَ وَلِبَيْتِكَ الْحَرَامِ امِينِ
 قَاصِدِينَ فَأَعِنَّا عَلَى مَسْكِنَا وَآكِمِلْ لَنَا

اَسْجُنَا وَاعْفُ اللَّهُمَّ عَنَّا وَعَافِنَا فَقَدْ مَدَدْتَ
 إِلَيْنَا أَيْدِيَنَا وَهِيَ بِيَدِكَ الْإِعْزَافُ مَوْشُومَةٌ
 اللَّهُمَّ فَأَعْطِنَا فِي هَذِهِ الْعِشْيَةِ مَا سَأَلْنَاكَ
 أَكْفِنَا مَا اسْتَكْفَيْنَاكَ فَلَا تَكُنْ لَنَا سِوَاكَ
 لَنَا غَيْرُكَ نَافِدٌ فِينَا حُكْمُكَ فَحَيِّ بِمَا عَمِلْنَا
 عَدْلٌ فِينَا فَصْنَاؤُكَ اقْضِ لَنَا الْخَيْرَ وَاجْعَلْ
 مِن آهْلِ الْخَيْرِ اللَّهُمَّ وَاجِدْ لَنَا جُودَكَ عَظِيمَ
 الْأَجْرِ وَكَرِيمَ الذُّخْرِ وَادِّ الْيُسْرَ اغْفِرْ لَنَا
 ذُنُوبَنَا أَجْمَعِينَ وَلَا تَهْلِكْنَا مَعَ الْهَالِكِينَ
 وَلَا تَصِرْ عَنَّا سِرَافَتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا فِي هَذَا الْوَقْتِ
 مِمَّنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ وَشَكَرَكَ فَبَزَّغْتَ
 وَتَابَ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَهُ وَتَنَصَّلَ إِلَيْكَ مِنْ
 ذُنُوبِهِ كُلِّهَا فَاغْفِرْ تَهَالُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ
 الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ وَفَقِّنَا وَسَدِّدْنَا وَاعْصِمْنَا وَأَقِلْ
 تَضَرُّعَنَا يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَيَا أَرْحَمَ مَنْ سُئِلَ
 يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ إِعْمَاضُ الْجُفُونِ وَلَا لَحْظُ

الْعِوْنِ وَلَا مَا اسْتَقَرَّ فِي الْمَكْنُونِ وَلَا مَا انْطَوَى عَلَيْكَ
 مَضْمِنَاتِ الْقُلُوبِ إِلَّا كُلُّ ذَلِكَ قَدْ اخْصَاةُ عَلَيْكَ
 وَوَسِيعَةُ حِلْمِكَ بِنَحْمَانِكَ وَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ
 الظَّالِمُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا تُسَبِّحُكَ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَلَنْ مِنْ شَيْءٍ
 إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ فَلكَ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَ
 عُلُوُّ الْجَدِّ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ
 وَالْإِنْعَامِ وَالْأَيَادِي الْجِسَامِ وَأَنْتَ الْجَوَادُ
 الْكَرِيمُ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ أَوْسِعْ عَلَيَّ
 مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَعَافِنِي فِي بَدَنِي وَدِينِي
 وَأَمِنْ خَوْفِي وَاعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ
 لَا تَمَكُرْ بِي وَلَا تَسْتَدِرْ جَنِّي وَلَا تَخْذُلْنِي وَ
 ادْرَأ عَنِّي شَرَّ فِسْقَةِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ بِرُحْمَتِكَ
 وَبِدَعَا خُذْرٍ السُّبُوحِ آسَمَانَ بَلْبَدٍ كَرْدَةٍ أَرْوِيدُهُ بِرُحْمَتِكَ
 مَبَارَكِشِ آبِ مِي رَحِيَّتِ مَانْدُوشَكِ وَلِبْدِ دَاغِ بَلْبَدِ
 كَفْتِ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ وَيَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ
 وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ السَّادَةِ الْمَيَامِينِ اسْتَغْفِرُكَ
 اللَّهُمَّ حَاجَتِي إِلَيْكَ الَّتِي لَنْ أَعْطِيَنِيهَا لَمْ
 يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي وَلَنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي
 مَا أَعْطَيْتَنِي أَسْأَلُكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنْ لَدُنْكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَكَ
 الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ وَصداً لما كبريه بلند شد و بارگه ندو روانه جانب
 مشعر الحرام شدند و سید ابن طاووس رضی الله عنه زینب
 معتبر روایت کرده اند از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 که در روز عرفه چون زوال شمس بشود و نماز ظهر و عصر را بکن پس
 برو محل وقوف و صد مرتبه الله اکبر و صد مرتبه احمد لله و صد
 مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه سورة
 قل هو الله احد و صد مرتبه سورة انا انزلناه بخوان پس
 این دعا را بخوان لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا

قَبِيحٌ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَا يَأْكُ أَعْبُدُ وَلَا يَأْكُ
 اسْتَغِيثُ اللَّهُمَّ لَا سَهْوَ أُرِيدُ أَنْ أَتَّبِعَ عَلَيْكَ وَمَا
 عَمِي أَنْ أَبْلُغَ مِنْ مَدِّ حِكْمِكَ مَعَ قِلَّةِ عَمَلِي وَ
 تَضَرُّعِي وَأَنْتَ الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ
 الْمَالِكُ وَأَنَا الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ
 وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنَا الذَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَ
 أَنَا الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ
 الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْغَفُورُ وَأَنَا الْخَاطِئُ
 وَأَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ مَا لَكَ يَوْمَ الدِّينِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ مِنْكَ بَدَأُ الْخَلْقَ وَلَا إِلَهَ يَعُودُ وَأَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَلَا تَزَالُ وَأَنْتَ اللَّهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْفَرْدُ الصَّمَدُ
 لَمْ تَلِدْ وَلَمْ تُوَلَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ
 الرَّحِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِيمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ
 الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ وَأَنْتَ اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى لِيَدِيكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَبِيرُ
 الْمُتَعَالَى وَالْكَبِيرُ يَا عَزَّ وَجَلَّ اللَّهُمَّ إِنَّكَ سَائِعٌ
 النِّعَمَ حَسَنُ الْبَلَاءِ جَزِيلُ الْعَطَاءِ مُقْسِطُ
 الْقَضَاءِ بَاسِطُ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ نَفَّاسُ
 الْخَيْرَاتِ كَاشِفُ الْكَرْبَاتِ رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ
 مُنْزِلُ الْآيَاتِ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ عَظِيمِ
 الْبَرَكَاتِ مُخْرِجُ مَنْ فِي الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ مُبْدِئُ

السَّيِّئَاتِ حَسَنَاتٍ جَاعِلٍ الْحَسَنَاتِ ذُرِّيَّاتٍ اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 دَعَوْتُ فِي عُلُوكَ وَعُلُوكَ فِي دَعْوِكَ فَدَعَوْتُ فَلَيْسَ مِنْكَ شَيْءٌ
 وَأَرْتَفَعْتَ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ
 بِالْغَيْبِ الْأَعْلَى فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى الْكَافِيَ السَّمَوَاتِ لِعِلَافِكَ الْكَافِيَ
 فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ غَافِرُ الذَّنْبِ سَيِّدُ
 الْعِقَابِ ذُو الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِلَيْكَ الْمَصِيرُ
 وَسِعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ وَبَلَغَتْ حُجَّتُكَ وَلَا
 مُعَقِّبَ لِحُكْمِكَ وَأَنْتَ لَا تُخَيِّبُ سَائِلَكَ أَنْتَ
 الَّذِي لَا رَافِعَ لِمَا وَضَعْتَ وَلَا وَاضِعَ لِمَا رَفَعْتَ
 أَنْتَ الَّذِي أَثَبْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمَتِكَ وَأَحْصَيْتَ
 كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِكَ وَأَبْرَمْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِحُكْمِكَ
 وَلَا تَفُوتُكَ شَيْءٌ بِعِلْمِكَ وَلَا يُتَنَبَّرُ عَنْكَ شَيْءٌ
 أَنْتَ الَّذِي لَا يُحْزَنُ هَارِبُكَ وَلَا يَرْفَعُ
 مَرْتَعُكَ وَلَا يُحْيِي قَتِيلَكَ أَنْتَ عَلَوْتَ
 فَهَضَمْتَ وَمَلَكَتْ فَقَدَرْتَ وَابْهَضْتَ
 فَخَبَرْتَ وَعَلَى كُلِّ شَيْءٍ ظَهَرْتَ عَلِمْتَ
 خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَتَعْلَمُ

مَا حَمَلَ كُلُّ انْثَى وَمَا تَضَعُ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْضَ حَامُوا مَا
 تَزِدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ أَنْتَ الَّذِي لَا تُسَمِّنُ كَرِيماً وَلَا تُضَيِّقُ
 مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَشْغُوكَ مَا فِي
 جَوِّ أَرْضِكَ عَمَّا فِي جَوِّ سَمَوَاتِكَ وَلَا يَشْغُوكَ مَا فِي
 مَا فِي جَوِّ سَمَوَاتِكَ عَمَّا فِي جَوِّ أَرْضِكَ أَنْتَ
 الَّذِي تَعَزَّزْتَ فِي مُلْكِكَ وَلَمْ تَشْرِكْ أَحَدًا
 فِي جَبَرُوتِكَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَكُنْ لَكَ شَيْءٌ مُلْكُكَ وَلَا كُنْ لَكَ شَيْءٌ
 أَنْتَ الَّذِي مَلَكَتِ الْمُلُوكُ بِقُدْرَتِكَ وَاسْتَعْبَدَتْ
 الْأَرْبَابُ بِغَيْرَتِكَ وَأَنْتَ الَّذِي قَهَرْتَ كُلَّ شَيْءٍ
 بِقُوَّتِكَ وَعَلَوْتَ كُلَّ شَيْءٍ بِفَضْلِكَ أَنْتَ الَّذِي
 لَا يُسْتَطَاعُ كُنْهُ وَصَفِكَ وَلَا مُنْتَهَى لِمَا عِنْدَكَ
 أَنْتَ الَّذِي لَا يَصِفُ الْوَاصِفُونَ عَظَمَتَكَ وَلَا
 يَسْتَطِيعُ الْمُرَآءُونَ تَحْوِيلَكَ أَنْتَ شِفَاءُ لِمَا فِي
 الصُّلُوفِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْتَ
 الَّذِي لَا يُخَفِيكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ وَلَا
 يَبْلُغُ مَدْحَكَ مَادِحٌ وَلَا قَائِلٌ أَنْتَ الْكَائِنُ قَبْلَ
 كُلِّ شَيْءٍ وَالْمُكُونُ لِكُلِّ شَيْءٍ وَالْكَائِنُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ

أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهْمُ الَّذِي لَمْ تَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ
 لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ وَلَمْ تَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا السَّمَوَاتُ
 وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَالْأَرْضُونَ وَمَنْ فِيهِنَّ لَكَ وَمَا
 بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَ الثَّرَى أَحْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ وَ
 أَحْطَيْتَ بِهِ عِلْمًا وَأَنْتَ تَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا تَشَاءُ
 وَأَنْتَ لَا تَسْئَلُ عَمَّا تَفْعَلُ وَهُمْ يُسْئَلُونَ وَ
 أَنْتَ الْفَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ وَأَنْتَ الْفَرِيدُ وَأَنْتَ
 الْبَعِيدُ وَأَنْتَ السَّمِيعُ وَأَنْتَ الْبَصِيرُ وَأَنْتَ
 الْوَاحِدُ وَأَنْتَ الْمَاحِدُ وَأَنْتَ الْوَاحِدُ
 وَأَنْتَ الْعَلِيمُ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
 وَأَنْتَ الْكَرِيمُ وَأَنْتَ الْبَارُّ وَأَنْتَ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ
 الْقَادِرُ وَأَنْتَ الْقَاهِرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى كُلُّهَا
 وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَخْلُوكُ أَنْتَ الْعَزِيزُ الَّذِي
 لَا تَنْكَرُ وَأَنْتَ مُنْتَعِمٌ لَا تُرَامُ لَيْسَ لَكَ قَافِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ بِالْخَيْرِ أَجْوَدُ
 مِنْكَ بِالشَّرِّ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ آبَائِي الْأَوَّلِينَ
 أَنْتَ تَجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاكَ أَنْتَ تَجِيبُ

نُوحًا مِنَ الْغَرَقِ وَأَنْتَ غَفَرْتَ لِدَاوُدَ ذُنُوبَهُ
 وَأَنْتَ تَقَسَّيْتَ عَنْ ذِي لُبُونٍ كَرَمَهُ وَأَنْتَ
 كَشَفْتَ عَنْ أَيُّوبَ ضُرَّهُ وَأَنْتَ رَدَدْتَ سُلَيْمَانَ
 عَلَى أُمِّهِ وَأَنْتَ صَرَفْتَ قُلُوبَ السَّحَرَةِ إِلَيْكَ
 حَتَّى قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَأَنْتَ وَكَلْتَ
 نِعْمَةَ الصَّالِحِينَ لَا يَذْكُرُ مِنْكَ إِلَّا الْحَسَنَ الْجَمِيلَ
 وَمَا لَا يَذْكُرُ إِلَّا كَثْرَتَكَ الْأَلَاءِ وَالنِّعَمِ وَأَنْتَ
 الْحُسَيْنُ الْجَمِيلُ لَا تُبْلَغُ مِدْحَتُكَ وَلَا الثَّنَاءُ
 عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ سُحُبًا
 وَبِحَمْدِكَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ
 مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ وَأَجَلَّ مَكَانُكَ مَا أَقْرَبَكَ
 مِنْ عِبَادِكَ وَالطُّفَلَ بَخْلَقِكَ وَأَمْنَعَكَ
 يَمُوتُكَ أَنْتَ أَعَزُّ وَأَجَلُّ وَأَسْمَعُ وَأَبْصَرُ
 وَأَعْلَى وَأَكْبَرُ وَأَظْهَرُ وَأَشْكُرُ وَأَقْدَرُ
 وَأَعْلَمُ وَأَجْبَرُ وَأَعْظَمُ وَأَكْبَرُ وَأَقْرَبُ وَأَمْلَكُ
 وَأَوْسَعُ وَأَمْنَعُ وَأَعْظَى وَأَحْكَمُ وَأَفْضَلُ
 وَأَحْمَدُ مِنْ أَنْ يُدْرِكَ الْعِيَانُ عَظَمَتَكَ أَوْ

يَصِفُكَ الْوَاصِفُونَ صِفَتَكَ أَوْ يَبْلُغُوا غَايَتَكَ
 اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَجَلُ
 مَنْ ذَكَرَكَ وَاشْكُرَكَ مِنْ عَيْدٍ وَأَزْأَفٍ مَنْ مَلَكَ
 أَوْجُودٍ مِنْ سَيْلٍ وَأَوْسَعُ مَنْ أَعْطَى تَحْلُمٍ بَعْدَ
 مَا تَعْلَمُ وَتَعْفُو وَتَغْفِرُ بَعْدَ مَا تَقْدِرُ لَمْ تَطْعَمْ
 إِلَّا بِإِذْنِكَ وَلَمْ تَعْصَ قَطْرًا إِلَّا بِقُدْرَتِكَ تَطَاعَ
 بِنَا فَتَشْكُرُ تَعَصَى بِنَا فَتَغْفِرُ اللَّهُمَّ أَنْتَ لَمْ تَجْزِمْ جَفِيزًا وَأَذَلَّ شَرِيذًا
 حَلَّتْ بَيْنَ الْقُلُوبِ وَأَخَذَتْ بِالنَّوَاصِي وَأَحْصَيْتِ
 الْأَعْمَالَ وَعِلِمَتِ الْأَخْيَارَ وَبَيَدِكَ الْمَقَادِيرُ لِقُلُوبِ
 إِلَيْكَ مُقْتَصِدَةٌ وَالسُّرُوحُ عِنْدَكَ عَلَانِيَةٌ وَالْمُهْتَدُونَ
 مِنْ هَدَايَتِكَ وَالْحُلَلُ مَا حَلَلْتَ وَالْحُرَّاءُ مَا
 حَرَّمْتَ وَالِدَيْنِ مَا شَرَعْتَ وَالْأُمُورُ مَا قَضَيْتَ
 تَقْضِي وَلَا يَقْضِي عَلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
 فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ
 شَيْءٌ وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ
 الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَبِيَدِكَ

مَقَادِيرُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ النَّصْرِ
 الْخَيْرِ وَالْإِثْمِ وَمَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ
 الْمَوْتِ وَالْحَيَاةِ وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَفْعَلْتُ
 فِي ظُلُمِ اللَّيْلِ وَضَوْءِ النَّهَارِ عَمْدًا أَوْ خَطَاً
 أَوْ عَدْلَانِيَةً إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ
 سَهْلٌ لَيْسَ بِكَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَيْنِي عَلَيْكَ بِأَحْسَنِ مَا أَقْدَرْتُ
 عَلَيْكَ وَأَشْكُرُكَ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلِمْتَنِي مِنْ
 شُكْرِكَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِيدِكَ كُلِّهَا
 نِعْمَائِكَ كُلِّهَا وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتَّى يَنْتَهِيَ
 الْحَمْدُ لَكَ إِلَى مَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى اللَّهُمَّ
 لَكَ الْحَمْدُ وَعَدَّ مَا خَلَقْتَ وَعَدَّ مَا أَرْزَقْتَ مَا ذَرَأْتَ
 لَكَ الْحَمْدُ عَدَّ مَا بَرَأْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَّ
 مَا أَحْصَيْتَ وَلَكَ الْحَمْدُ عَدَّ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَيْنِ وَلَكَ الْحَمْدُ مِلْأُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 بِسَ وَهْ مَرْتَبَهُ بِكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ
 لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ
 كَبِيرٌ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 وَأَتُوبُ إِلَيْهِ بِسْمِ اللَّهِ يَا اللَّهُ وَهُوَ مُرْتَبٌ يَا رَحْمَنُ
 يَا رَحْمَنُ وَهُوَ مُرْتَبٌ يَا رَحِيمُ وَهُوَ مُرْتَبٌ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ مُرْتَبٌ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَهُوَ مُرْتَبٌ
 يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ وَهُوَ مُرْتَبٌ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ وَهُوَ مُرْتَبٌ بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَهُوَ مُرْتَبٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَهُوَ مُرْتَبٌ بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلِيَ
 الْحَمْدُ وَمُنْتَهَى الْحَمْدِ وَفِي الْعَهْدِ عَزِيزِ الْحَنْدِ
 قَدْ نَزَلَ الْمَجْدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَانَ عَرْشُهُ عَلَى
 الْمَاءِ حَايِنَ لَا شَمْسٌ تَضِيءُ وَلَا قَمَرٌ يُسِرُّ وَلَا جَبَلٌ
 يُجْرِي وَلَا رِيحٌ تَذُرُّ وَلَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةٌ وَلَا أَرْضٌ
 مَدْحِيَّةٌ وَلَا كَيْلٌ يَحِيطُ وَلَا نَهَارٌ يَكِينُ وَلَا عَيْنٌ
 تَدْمَعُ وَلَا صَوْتُ يُسْمَعُ وَلَا جَبَلٌ كُفْرَنِي وَلَا سَحَابٌ
 مُنْشِئٌ وَلَا لَاشٌ مَبْرُوءٌ وَلَا جِنٌّ مَذْمُومٌ وَلَا مَلَكٌ
 كَرِيمٌ وَلَا شَيْطَانٌ رَجِيمٌ وَلَا ظِلٌّ مَذْمُومٌ وَلَا دُورٌ

شَيْءٌ مَعْدُودٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَحْمَدَ إِلَى مَنْ
 اسْتَحْمَدَهُ مِنْ أَهْلِ تَحَامِيدِهِ لِيُحْمَدَ وَهُوَ عَلَى مَا
 يَدُلُّ مِنْ تَوَافُلِهِ الَّذِي فَاقَ مَدَحَ الْمَاءِ حِينَ
 مَآثِرِهِ تَحَامِيدِهِ وَعَدَا وَصَفَا لَوْ أَنَّ صِفَاتِ
 جَلَالِهِ هُوَ أَهْلُ لِكُلِّ حَمْدٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ
 وَقَاضَى كُلِّ حَاجَةٍ الْوَاحِدُ الَّذِي لَا يَدُلُّهُ الْمَلَكُ
 الَّذِي لَا زَقَالَ لَهُ الرَّفِيعُ الَّذِي لَيْسَ فَوْقَهُ نَاطِقٌ
 ذُو الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ الْمُحْمَدُ لِيَدُلُّ تَوَالِيهِ الْمَعْبُودُ
 لِهَيْبَتِهِ جَلَالِهِ الْمَذْكُورُ بِحُسْنِ الْأَلَاءِ السَّانِ
 بِسَعَةِ تَوَاضُعِهِ الْمَرْغُوبُ إِلَيْهِ فِي تَمَامِ الْمَوَاهِبِ
 مِنْ خَزَائِنِهِ الْعَظِيمِ الشَّانِ الْكَرِيمِ فِي سُلْطَانِهِ
 الْعَلِيِّ فِي مَكَانِهِ الْمُحْسِنُ فِي امْتِنَانِهِ الْجَوَادُ فِي
 تَوَاضُعِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَارِئُ خَلْقِ الْمَخْلُوقِينَ
 بِعِلْمِهِ وَمُصَوِّرُ أَحْبَادِ الْعِبَادِ بِقُدْرَتِهِ وَ
 مُخَالِفُ صُورٍ مِنْ خَلْقٍ مِنْ خَلْقِهِ وَنَافِخُ الْأَرْوَاحِ
 فِي خَلْقِهِ بِعِلْمِهِ وَمُعَلِّمُ مَنْ خَلَقَ مِنْ عِبَادِهِ
 اسْمَهُ وَمَدَّ يَدَ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِعَظَمَتِهِ

الَّذِي وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَ كُرْسِيَّهِ وَعَلَا بِعَظَمَتِهِ
 فَوْقَ الْأَعْلَى وَقَهَرَ الْمُلُوكَ بِجَبَرُوتِهِ الْجَبَّارِ
 الْأَعْلَى الْمَعْبُودِ فِي سُلْطَانِهِ الْمُتَسَلِّطِ بِقُوَّتِهِ
 الْمُتَعَالَى فِي دُتُوهِ الْمُسْتَدَا إِلَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ فِي
 انْتِفَاعِهِ الَّذِي نَقَدَ بَصَرَهُ فِي خَلْقِهِ وَ
 حَارَتِ الْأَبْصَارُ بِشُعَاعِ نُورِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الْحَلِيمِ الرَّشِيدِ الْقَوِيَّ الشَّدِيدِ الْمُبْدِي
 الْمُعِيدِ الْفِعَالِ لِمَا يُرِيدُ الْحَمْدُ لِلَّهِ مُنْزِلِ
 الْآيَاتِ وَكَاشِفِ الْكُرْبَاتِ وَمُؤَيِّدِ الشُّوَكِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ فِي كُلِّ مَكَانٍ وَفِي كُلِّ زَمَانٍ وَفِي
 كُلِّ أَوَانٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يَنْسِي مِنْ
 ذِكْرِهِ وَلَا يُخَيِّبُ مَنْ دَعَاهُ وَلَا يُدْنِي مَنْ وَاكَاهُ
 الَّذِي يُجْزِي بِالْإِحْسَانِ حَسَنًا وَبِالصَّبْرِ نَجَاجَةً الْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا أُولَى أَجْنَحَةٍ مِثْنَى وَثَلَاثَ وَرُبَاعٍ يَرِى

فِي خَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 اللَّهُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 وَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ
 وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَحِينَ تَضْحِكُونَ
 وَحِينَ تَبْكُونَ وَحِينَ تَنْحَلُونَ وَأَنْتُمْ عَسِيقُونَ
 وَأَطْرَافِ النَّهَارِ وَبُحْبُوحِ اللَّيْلِ
 الْأَصْوَالِ وَبُحْبُوحِ الرَّبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا
 يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا
 يُحِبُّ رَبُّنَا وَكَمَا يَرْضَى حَمْدًا كَثِيرًا
 طَيِّبًا وَبُحْبُوحًا لِلَّهِ كَلِمًا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءًا
 وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبِّحَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ طَمَاحًا
 حَمْدًا لِلَّهِ شَيْءًا وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمْدَ
 وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كُلَّمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءًا وَكَمَا
 يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَلِمًا
 كَثِيرًا اللَّهُ شَيْءًا وَكَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ

لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 يَا خَوَانِ أَيْنَ رَعَامِي مُحْزُونٍ رَأَى اللَّهَ ثُمَّ لَمْ يَرَ
 سَأَلْتُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ نَفِثَ بِأَسْمَائِكَ
 الرُّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ الْمَكْنُونَةِ يَا اللَّهُ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْكَبِيرَةِ
 الْكَبْرِ يَا بَيْتُ اللَّهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
 الْمَرْزُوقَةِ الْمَنْعُوقَةِ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْثَامِنَةِ
 الْكَامِلَةِ الْمَشْهُورَةِ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
 الَّتِي هِيَ رِضَاكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي
 لَا يَرُدُّ هَادُوتُكَ أَحَدٌ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ مِنْ
 مَسَائِلِكَ بِمَا عَاهَدْتَ أَوْ فِي الْعَهْدِ يَا اللَّهُ
 أَنْ لَا تَحْبِيبَ سَائِلِكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِجُمْلَةِ
 مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَفِرُّ بِجَمْلِهَا شَيْءٌ غَيْرُكَ
 يَا اللَّهُ نَفِثَ مَرَّةً وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ أَوْجَبَتْهُ
 بِكُلِّ اسْمٍ هَوَّلَكَ وَكُلِّ مَسْأَلَةٍ حَتَّى يَنْتَهِيَ
 إِلَى اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْعَلِيِّ
 الْأَعْلَى الَّذِي اسْتَوْنِي بِهِ عَلَى عَرْشِكَ وَ

اسْتَقَلَّتْ بِهِ عَلَى كُرْسِيِّكَ وَهُوَ اسْمُكَ الْفَاضِلُ
 الْكَامِلُ الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعِ اسْمَائِكَ
 يَا رَحْمَنُ نَفِثَ مَرَّةً وَاسْأَلُكَ بِمَا لَا أَعْلَمُهُ
 مَا أَوْعَلِمْتُهُ لَسَأَلْتُكَ بِهِ يَا اللَّهُ وَبِجَلِّ اسْمِكَ
 اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ يَا رَحْمَنُ
 يَا رَحْمَنُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
 وَنَبِيِّكَ وَآمِينَكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ
 وَنَجْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَاصَّتِكَ مِنْ
 بَرِيَّتِكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ
 وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَتَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ وَ أَجْمَلِ وَ أَزْكَى وَ أَظْهَرِ
 وَ أَعْظَمِ وَ أَكْثَرِ وَ أَتَمِّ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ
 مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ وَ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَائِكَةِ الْأَعْلَى وَ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فِي النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ

اللَّهُمَّ أَغْلِظْ مُحَمَّدًا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ
 وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالذَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ اللَّهُمَّ
 أَكْرِمْ مَقَامَهُ وَشَرِّفْ بَنِيَانَهُ وَعَظِّمْ نُورَهُ
 وَبُنْهَانَهُ وَبَيِّضْ وَجْهَهُ وَأَعْلِ كَعْبَهُ وَأَفْلَحْ
 حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ عُدَّتَهُ وَدَعْوَتَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ
 كَمَا بَلَغَ رِسَالَتَكَ وَتَلَا أِيَاتَكَ وَأَمَرَ
 بِطَاعَتِكَ وَأَمَرَ تَمَرُّبَهَا وَنَهَى عَنْ مَعْصِيَتِكَ
 وَأَنَّتْهُ عَنْهَا فِي سِرٍّ وَعَلَانِيَةٍ وَجَاهِدَ حَقَّ
 الْجِهَادِ فِيكَ وَعَبَدَكَ فَخْلِصَ أَحْسَى أَنَاكَ
 الْيَقِينِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ
 اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا اْيُغِيْطُهُ عَلَيْهِ
 الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنَا بِسُنَّتِهِ وَتَوَقَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ
 وَابْعَثْنَا فِي شَيْعَتِهِ وَاحْشُرْنَا فِي رُؤُوسِهِ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ يَتَّيْعِهِ وَلَا تَحْجُبْنَا عَنْ رُؤُوسِهِ
 وَلَا تَحْرِمْ مَنَامَ أَفْقَتِهِ حَتَّى تُشْكِنَا غُرْفَهُ وَ
 تَخْلُدَنَا فِي جَوَارِهِ رَبِّ إِلَهِي أَحَبُّ إِلَهٍ

بِأَهْلِهِ

فَأَحْبَبَنِي لَكَ وَلَا تَقْرِصْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ طَهِّرْ
 عَيْنِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ
 وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ افْتَحْ لَهُمُ الْوَجْنَ
 يَسِيرًا وَانْصُرْهُمْ تَنْصُرًا عَزِيزًا وَاجْعَلْ لَهُمْ
 مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ مَكِّنْ
 لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَاجْعَلْهُمْ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ
 أَرْهِمِ فِي عَدُوِّهِمْ مَا بَا مَلُوكَ وَارْعِدْهُمْ
 مِنْهُمْ مَا يَحْدُرُونَ اللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَهُمْ فِي
 خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ اللَّهُمَّ عَجِّلْ لِرُوحِ وَالْفَرَجِ
 كَلِّ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ اجْمَعْ عَلَى الْهَدَى أَمْرَهُمْ
 وَاجْعَلْ قُلُوبَهُمْ عَلَى قُلُوبِ خِيَارِهِمْ وَأَصْلَحْ
 ذَاتَ بَيْنِهِمْ إِنَّكَ حَيٌُّ مُجِيبٌ اللَّهُمَّ لِي
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَأَنْ تُغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَمَا وَلَدَا وَأَعْتِقَهُمَا
 مِنَ النَّارِ وَارْحَمْهُمَا وَارْضِهِمَا عَنِّي وَاعْفُ
 لِي وَلِوَالِدَيَّ دَخَلْ فِي السَّلَامِ وَلَا هَلْكَ وَلَدِي

وَجَمِيعٍ قَرَابَاتِي لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي وَجَمِيعَ وَرَثَتِي إِلَى وَلَا خَوَاتِي فِيكَ
 مِنْ أَهْلِ وَلَا يَتِكَ وَحَبْلِكَ فَإِنَّهُ لَا يَقْدِرُ عَلَى
 ذَلِكَ غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ اللَّهُمَّ أَوْزِعْنِي أَنْ
 أَشْكُرَكَ وَأَشْكُرَ نِعْمَتِكَ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصِلْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنْ
 بَكَتْ إِلَيْكَ وَلَدَانِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَأَجْزِ
 وَالِدَيَّ خَيْرَ مَا جَزَيْتَ وَالِدًا عَنَّا وَلَدَهُ
 مَا جَعَلَ تَوْجِهُمَا عَنِّي جَنَاتٍ لِنَعِيمٍ وَاعْفِرْ لَنَا وَ
 لِأَخَوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ
 فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ
 رَحِيمٌ وَاعْفِرْ لَنَا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ أَصِلْ ذَاتَ
 بَيْنِهِمْ وَاجْمَعْ عَلَى الْهُدَى أَمْرَهُمْ وَاجْعَلْهُ
 وَإِيَّاهُمْ عَلَى طَاعَتِكَ وَحَبْلِكَ اللَّهُمَّ وَالْمَمَّةَ
 شَعْبَهُمْ وَاحْقِنْ دِمَاءَهُمْ وَوَلِّ أَمْرَهُمْ خِيَارَهُمْ

أَهْلُ الرَّافَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَعْدِلَةِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٍ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ بِدَيَانَةِ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْجُودِ وَالْقُدْرَةِ
 وَالسُّلْطَانِ وَالْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ
 الْكَبَرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ
 وَالرَّهْبَةِ وَالرَّغْبَةَ وَالْجُودِ وَالْعُلُوَّ وَالْحَمْدَ
 وَالْهُدَى وَالطَّاعَةَ وَالْعِبَادَةَ وَالْأَمْرَ وَالْخَلْقَ
 وَكُلِّ شَيْءٍ لَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الصَّارِعِينَ الْمُتَضَرِّعِينَ
 الْمُسَاكِينِ الْمُسْتَكَينِينَ الرَّاحِبِينَ الرَّاهِبِينَ
 لَا يَجْذُونَ سِوَاكَ يَا مَنْ يَحْيِي الْمُضْطَرَّ وَيَكْشِفُ الضَّرَّ
 وَيَحْيِي الدَّاعِيَ وَيُعْطِي السَّائِلَ أَسْأَلُكَ يَا رَبِّ
 سُؤَالَ مَنْ لَا يَجِدُ لِمُضْعِفِهِ مَقْوِيًا وَلَا لِدَانِهِ
 غَافِرًا وَلَا لِفَقْرِهِ سَادًّا غَيْرَكَ أَسْأَلُكَ سُؤَالَ
 مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَكَثُرَتْ
 ذُنُوبُهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَبِّ يَا رَبِّ

اسئلك يا رب مسئلة كل سائل ورغبة كل راغب
 بيدك وانت اذا دعيت اجبت و
 ياتي السائلين عليك ويحكي صفوتك من عيال
 ومنتهى العزم من عرسك ومنتهى الرحمة من
 كتابك ان لا تستدرجني بخاطيتي ولا تجعل
 مصيبتى في ديني واذا كرمني يا رب برضائك
 ولا تنسيني حين تنشر رحمتك واقبل
 علي بوجهك الكريم وامنن علي بكرامتك
 يا كريم العفو واستجب دعائي وارحم تضرعي
 فاني بائس فقير خائف مستجير من عذابك
 لا اتق بعلمك ولكني اتق برحمتك
 يا رب يا رب يا رب اللهم كن لي حفيظا
 ولا تجعلني بدعائك رب شقيفا وامنن علي
 بعافيتك واعني رقبتي من النار فاني
 لا استغيث بغيرك واستجيرك فاجرني من
 كل هول ومشقة وخوف وامن خوفا
 وشجع جبنني وقو ضعفي وسد فاقتي واصدق

اِنِّي جَمِيعًا اَمُورِي يَا رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوْلِ
 الْمَطْلَحِ وَمِنْ شِدَّةِ الْمَوْقِفِ يَوْمَ الدِّينِ فَإِنَّكَ
 تُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللَّهُمَّ
 لَا تُعْرِضْ عَنِّي حِينَ اَدْعُوكَ وَلَا تُصِرْ عَنِّي
 وَجْهَكَ حِينَ اَسْأَلُكَ فَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ
 وَاعْطِنِي مَسْعَاتِي وَأُمِّنْ خَوْفِي يَوْمَ الْقِيَامِ
 اَللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ فَأَعِذْنِي فَإِنِّي ضَعِيفٌ
 خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ بِأَيْسَرِ فَقِيرٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ اَللَّهُمَّ اكْشِفْ ضُرَّمَا اسْتَعْدْتُكَ
 مِنْهُ وَالْأَيْسَنِي رَحْمَتِكَ وَجَلِّلْنِي عَافِيَتِكَ
 وَأَمِّنْنِي بِرَحْمَتِكَ فَإِنَّكَ تُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ
 اَللَّهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنْ وَحْشَةِ الْقَبْرِ وَمِنْ
 خَلَوْتِهِ وَمِنْ ظُلْمَتِهِ وَضِيقِهِ وَعَنَابِهِ وَ
 مِنْ هَوْلِ مَا اتَّخَوْفُ بَعْدَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اَللَّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
 صَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْ تُسَجِّبَ

يَا دُعَانِي وَتَعْطِينِي سُؤْلِي وَاكْفِنِي أَمْرًا خَرْتُ
 بِرُيَايَ وَأَرْحَمَ فَاقْتِي وَاعْفِرْ لِي مَا تَقْدَمُ
 مِنْهَا وَمَا تَأْخَرُ وَأَتِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ
 النَّارِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي صِلَةَ قَرَابَتِي وَحُجَّتِي
 مَقْبُولًا وَعَمَلًا صَالِحًا مَبْرُورًا تَرْضَاهُ مِمَّنْ
 عَمِلَ بِهِ وَأَصْلِحْ لِي أَهْلِي وَوَلَدِي
 وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي عَقِيبًا صَالِحًا
 تُلْجِقُنِي مِنْ دُعَائِهِمْ رَاضُونَ أَوْ مَغْفِرَةً وَ
 نِيَايَادَةً فِي كَرَامَتِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبَّ يَا
 رَبَّ اللَّهُمَّ وَكَلَّمَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ
 أَوْ سَائِلَةٍ أَوْ مَحْجُودٍ أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَجٍ أَوْ بَطَرٍ
 أَوْ بَلَاخٍ أَوْ فُخْرٍ أَوْ خِيَلَاءٍ أَوْ جَبِينٍ أَوْ خِيفَةٍ
 أَوْ سَائِلَةٍ أَوْ سُمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ
 أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ مِمَّا
 لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ أَوْلِيَاءُكَ فَاسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

وَالْحَمْدُ لَكَ يَا مُحَمَّدُ أَنْ تَحْمُوَ ذَلِكَ مِنْ قَلْبِي وَأَنْ تَنْبِذَ
 مَكَانَهُ إِيْمَانًا وَعَدْلًا وَرِضًا بِقَضَائِكَ وَوَقْفًا
 بِعَهْدِكَ وَوَجَلَكَ مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَغِيْرَةٍ
 فِيمَا عِنْدَكَ وَبِقِيَّةٍ بِكَ وَكُلْمًا نِيْنَةً إِلَيْكَ
 وَتَوْبَةً إِلَيْكَ نَصُوحًا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا خَلَقْتَنِي وَلَكَ الشُّكْرُ
 شَيْئًا مَدَّنْ كُرًّا فَأَعْنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَ
 بَوَائِقِ الدَّهْرِ وَنَكَبَاتِ الزَّمَانِ وَكُرُوبَاتِ
 الْآخِرَةِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ وَكَفِّنِي
 شَرَّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ بَارِكْ
 لِي فِي قَدْرِكَ وَرَضِّنِي بِقَضَائِكَ اللَّهُمَّ أَقْبَلْ
 مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَادْرُقْنِي شُكْرًا وَتَوْقِيقًا
 وَعِبَادَةً وَخَشْيَةً يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ اللَّهُمَّ أَطْلِعْ إِلَى الْيَوْمِ أَطْلَاعَهُ تَدْخُلْنِي
 بِهَا الْجَنَّةَ اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبَلْهُ مِنِّي
 وَاجْعَلْهُ دُعَاءَ أَجَامِعَ أَيْوَامِي لِبَعْضِهِ بَعْضًا فَإِنَّ
 كُلَّ شَيْءٍ عِنْدَكَ بِمِقْدَارٍ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْهُ مِنْ

شَانِكَ يَا نَكَ كُلَّ يَوْمٍ فِي شَانِ اللَّهِمْ وَالكُتُبَةُ لِي
 فِي عِلْمَيْنِ فِي كِتَابٍ لَا يَحْيَى وَلَا يُبَدِّلُ بَانَ تَقُولُ
 قَدْ غَفَرْتُ لِعَبْدِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ
 وَأَسْتَحْبِبُّ لَهُ دَعْوَتَهُ وَوَفَّقْتُهُ وَأَصْلَحْتُهُ
 لِنَفْسِي وَكَرَمْتُهُ وَفَضَّلْتُهُ وَعَصَمْتُهُ وَهَدَيْتُهُ
 وَزَكَّيْتُهُ وَأَصْلَحْتُهُ وَأَسْتَخْلَصْتُهُ وَغَفَرْتُ
 لَهُ وَغَفَوْتُ عَنْهُ أَمِينَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَتُوجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي خَلَاصِي وَ
 خَلَاصِ وَالِدِي وَمَا وَلَدَا وَأَهْلِي وَوَلَدِي
 وَجَمِيعِ ذُرِّيَّتِي آبِي وَأَخَوَانِي فِيكَ وَجَمِيعِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكُلِّ وَالِدٍ دَخَلَ
 فِي الْإِسْلَامِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَمِنْ
 شَرِّ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ هُمُومِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَهْوَالِهَا وَأَسْئَلُكَ أَنْ تُزَيِّنَ عَنِّي عِزَّهَا وَتُزَيِّنَ
 عَنِّي شَرَّهَا وَتُشَبِّتَنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ وَصَلَّى

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا أَوْ سَلَامًا وَحُسْنًا
 اللَّهُ وَفِيهِمُ الْوَكِيلُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَصْرِفَ عَنِّي شَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ
 عَنِيدٍ وَشَيْطَانٍ مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ ضَعِيفٍ مِنْ
 خَلْقِكَ وَشَدِيدٍ يُدِي وَمِنْ شَرِّ السَّامَةِ وَالْهَامَةِ
 وَالْأَمَةِ وَالْمَخَاصَةِ وَالْعَامَةِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
 دَابَّةٍ ضَالَّةٍ أَوْ كَيْبَرَةٍ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ
 الْحَيِّ وَالْأَيُّسِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 صَلِّ اللَّهُ عَلَى خَيْرِ مَخْلُوقٍ دَعَا إِلَى خَيْرٍ مَعْبُودٍ
 اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَاتِّبْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ اللَّهُمَّ وَمَا كَانَ مِنْ خَيْرٍ أَوْ
 عَمَلٍ صَالِحٍ أَسْأَلُكَ بِهِ وَأَكُونُ فِي رِضْوَانِكَ
 وَعَافِيَتِكَ وَمَا صِلَى مِنْ ذَلِكَ مِنْ الشَّرِّ
 فَاْمُنْ عَلَىَّ يَا رَبِّ إِنَّكَ رَاغِبٌ وَبِكَ مَتَجِرٌ

اللَّهُمَّ مَا اسْتَغْفِيكَ مِنْهُ وَمَا كَرِهْتُ اسْتَغْفِيكَ مِنْهُ
 وَتَوَجَّهْتُ عَلَى يَدِ النَّارِ وَسُخِّطَكَ فَعَافِنِي مِنْهُ
 وَمَا أُعَذِّبُكَ مِنْ الْمُخَازِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَسُوءِ الْمَطْلَعِ
 إِلَى مَا فِي الْقُبُورِ فَأَعِذْنِي مِنْهُ اللَّهُمَّ وَمَا أَنْدَمَ
 عَلَيْكَ مِنْ فِعْلٍ لَكَ وَأَجَازِي عَلَيْهِ يَوْمَ الْمَعَادِ
 أَوْ تَرَانِي فِي الدُّنْيَا عَلَى الْحَالِ الَّتِي تَوَرَّيْتُ
 سَخَطَكَ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تُعْظِمَ
 عَافِيَتِي مِنْ جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ يَا
 يَا يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 الْعَافِيَةِ مِنْ جَهْلِ الْبَلَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَ
 نَمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَأَنْ تُحْمِلَنِي مَا لَا طَاقَةَ
 لِي بِهِ وَأَنْ تُسَلِّطَ عَلَيَّ ظَالِمًا أَوْ تَبْتَلِيَنِي بِمَا لَا
 طَاقَةَ لِي بِهِ وَتُنَاقِشَنِي الْحِسَابَ يَوْمَ الْحِسَابِ
 مُنَاقِشَةً بِمَسَاقِي أَحْوَجَ مَا أَكُونُ لَكَ
 عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
 أَنْ تُعْظِمَ عَافِيَتِي فِي جَمِيعِ ذَلِكَ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ
 آمِينَ مَنْ عَمِيَ عَنِ السَّيِّئَاتِ وَلَمْ يُجَازِ بِهَا رَحْمَتُ

عَبْدُكَ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي نَفْسِي
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
 اللَّهُمَّ فِي عُرْوَتِي عَبْدُكَ عَبْدُكَ يَا سَيِّدَكَ يَا سَيِّدَكَ
 مَا لَكَ عَبْدِي يَا سَيِّدَاهُ يَا مَالِكَاهُ يَا هَوْرَبَّاهُ
 لَا حِيلَةَ لِي وَلَا غِنَاءِي عَنْ نَفْسِي وَلَا اسْتَطِيعَ
 لَهَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا رَجَاءِي وَلَا أَجِدُ حَلًّا
 أَصَابِيغَةً تَقَطَّعَتْ سُبَابُ الْخَدَائِعِ عَنِّي وَاضْطَحَلَ
 عَنِّي كُلُّ بَالِغٍ أَفْرَدَنِي الدَّهْرُ إِلَيْكَ فَقُمْتَ
 هَذَا الْمَقَامَ إِلَيْهِ بِعِلْمِكَ فَكَيْفَ أَنْتَ صَانِعُ
 لِي لَسِيْتَ شَعْرِي وَلَا أَشْعُرُكَ بِتَقْوَلُ لِي عَائِي
 أَتَقُولُ نَعَمْ أَوْ تَقُولُ لَا فَإِنْ قُلْتَ لَا فَيَا رَبَّاهُ
 يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ وَيَا عَوْلَتَاهُ يَا عَوْلَتَاهُ
 يَا شَقَوَتَاهُ يَا شَقَوَتَاهُ يَا شَقَوَتَاهُ يَا ذُلَّاهُ
 يَا ذُلَّاهُ إِلَى مَنْ وَإِلَى عَيْنِ مَنْ أَوْ كَيْفَ ذَا أَوْ
 ذَا أَوْ إِلَى أَيْ شَيْءٍ وَمَنْ أَرْجُوا وَمَنْ يَعُودُ عَلَيَّ
 لَنْ رَفَضْتَنِي يَا وَاسِعَ الْخَفِيرَةِ وَلَنْ قُلْتَ نَفْعًا

كَمَا الْظُّنُّ بِكَ فَطَوَّبَ لِي أَنَا السَّعِيدُ فَطَوَّبَ لِي
 يَا الْمَرْحُومُ يَا مُتَرْجِمُ أَيَّامُ تَرْتَفُّ أَيَّامُ تَعْتَظُّ
 أَيَّامُ تَهْتَفُّ يَا مُجَابِرُ أَيَّامُ تَمْلِكُ أَيَّامُ تَسْلُطُ لَعَلَّ لِي أَرْجُو
 مِنْ تَجَارَحِ حَاجَتِي وَلَا أَحَدًا أَنْفَعَنِي مِنْكَ يَا مَنْ عَرَفَنِي
 بِطَرَفِهِ يَا مَنْ أَمَرَني بِجَاعَتِهِ يَا مَدْعُوَّ أَيَّامُ سَلِّ
 أَيَّامُ طَلُوبٍ إِلَيْهِ رَفَضْتُ وَصِيَّتَكَ الَّتِي أَوْصَيْتَنِي
 بِهَا أَطَعْتُكَ لِكُفَيْتَنِي مَا قُمْتُ إِلَيْكَ فِيهِ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ أَقُومَ وَأَنَا مَعَ مَعْصِيَّتِي لَكَ
 رَاجِعٌ فَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا رَجَوْتُهُ وَارْجُدْ
 بِي مِنْ مِلَامِنِ خَيْرِكَ بِحَقِّكَ يَا سَيِّدُ يَا وَلِيَّيْ
 أَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتُ شَرُّ عَبْدٍ وَأَنْتَ خَيْرُ رَسولٍ
 يَا مُحَشِي الْأَشْفَاءِ يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا مُحِيطَ بِمَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 أَصْلِحْ لِي دِينِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيِي وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي
 وَأَصْلِحْ لِي أَهْلِي وَأَصْلِحْ لِي وَلَدِي وَأَصْلِحْ لِي
 مَا خَوَّلْتَنِي يَا إِلَهِي وَأَصْلِحْ لِي مِنْ خَطَايَايَ
 يَا خَنَّانُ يَا مَنَّانُ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ يَا مَنْ

عَلَىٰ بِإِجَابَتِكَ وَصَلَّى اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَأَهْلِهِ وَسَلَّمَ وَحُلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ مَا حُلَّتْ بَيْنَهُ
وَبَيْنَ أَهْلِيَّيْتِ مُحَمَّدٍ مِنَ الْبَاطِلِ وَأَتَيْنَا فِي
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ بِكَ

بِسْمِ اللَّهِ

وَاللَّهُمَّ إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ
وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ أَلَمْ يَأْتِ الْفُتُوخَ
الْقِيَوْمَ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آتِنَا امْنًا فَاعْفُ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ

قَالِ الْمُتَكْفِرِينَ يَا أَسْحَارُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ
 اللَّهِ الْإِسْلَامُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ
 إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَضْدَقُ مِنَ
 اللَّهِ حَدِيثًا لِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ
 كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدْهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ
 لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ إِذْ أَنْزَلَ إِلَهُ الْإِسْلَامَ
 وَالْإِسْلَامُ دِينُ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاعْبُدْ
 اللَّهَ عَنِ الشِّرْكِ كَيْنَ قُلُوبُ الْإِنْسَانِ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ
 إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَأَسْمِعُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُوْعِزُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
 وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمِمَّا أَمَرُوا الْأَلْبَعِيدُ
 بِاللَّهِ الْمَهْدِ وَأَحَدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
 يُشْرِكُونَ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
 عَزَّزْتُ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ
 رَؤُوفٌ رَحِيمٌ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعَلَّ اللَّهُ مَا يَشَاءُ

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرَقُ قَالَ أَمْسَتْ أُمَّةٌ لَكَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَمْسَتْ بِهِمُ بَنُو إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ فَإِنْ كَرِهْتُمْ خُشُوعُكُمْ فَأَعْلَمُوا
 أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ
 أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ أَنْ أَنْذِرُوا آيَةَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ إِنَّنِي أَنَا اللَّهُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
 إِنَّمَّا أَلْهَكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ
 شَيْءٍ عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
 يُوحَىٰ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْ وَذِذْ الشُّكُوكَ
 إِذْ ذُهِبَ مُغَاسِبًا فَنُظِنَ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَاجَىٰ
 فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
 الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ

الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِ تَوْفَكُونَ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذْ قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ زَلَّكَ اللَّهُ رُكْبَكُمْ إِلَهُ الْمُلُوكِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَانِ تَصْرِفُونَ ظَافِرِ الدَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَانِ تَوْفَكُونَ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُجِبِّي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولِينَ فَاعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِكُمْ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبَكُمْ وَمَتَّوِيَكُمْ كَوْنُوا أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِنْ خَشْيَةِ

اللَّهُ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ
 هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
 هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ
 الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
 الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ
 اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُؤْمِنُونَ رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا پس رفت مرتبه بگو و دانته لکتاب عزیز
 لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلُ
 مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ پس بگو امنا بالله و ما انزل الينا و
 مَا انزل الى ابراهيم واسماعيل و اسحق ويعقوب و
 الاسباط و ما اوتى موسى و عيسى و ما اوتى
 النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم
 ونحن له مسلمون ربنا رب السموات و الارض
 لن ندعو من دونه الها لقد قلنا اذا شططنا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
 لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا
 بِالْحَقِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ بِسْمِ اللَّهِ
 عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ مِنْ خَلْقِهِ وَآمِنَتُهُ
 عَلَى وَحْيِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ
 الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْتَ حُجَّةُ
 اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ وَآمِنَتُهُ عَلَى وَحْيِهِ وَبَابُ عِلْمِهِ وَوَصِيُّ
 نَبِيِّهِ وَالْخُلِيفَةُ مِنْ بَعْدِهِ فِي أُمَّتِهِ لَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً غَضَبْتَكَ حَقَّقْتَكَ وَقَعَدْتَ مَقْعَدَكَ
 يَا بَرِيٍّ مِنْهُمْ وَمِنْ شَتَيْعَتِهِمْ إِلَيْكَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ الْبَتُولِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ
 بِنْتِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتَ رَسُولِ اللَّهِ
 يَا الْعَالِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا أُمَّ السَّبْطَيْنِ الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ لَعَنَ
 اللَّهُ أُمَّةً غَضَبْتَكَ حَقَّقْتَكَ وَمَنْعَتْكَ مَا
 جَعَلَهُ اللَّهُ لَكَ حَلَالًا لَا آتَا بَرِيٍّ إِلَيْكَ مِنْهُمْ

وَمِنْ شَيْعَتِهِمُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا
 مُحَمَّدٍ الْحَسَنَ الزَّكِيَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَبَايَعَتْ فِي أَمْرِكَ وَشَايَعَتْ
 أَنَا بَرِيءٌ إِلَيْكَ مِنْهُمْ وَمِنْ شَيْعَتِهِمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنَ ابْنَ عَلِيٍّ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَيْكَ جَدِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
 وَاللَّعْنَةُ لِلَّهِ أُمَّةً اسْتَحَلَّتْ دِمَاكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ
 وَاسْتَبَاحَتْ حَرَمِيكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ
 الْمُرِيدِينَ بِالنَّمْلِ مِنْ قِبَالِكُمْ أَنَا بَرِيءٌ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ
 مِنْهُمْ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ
 ابْنَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
 مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا جَعْفَرٍ
 جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى ابْنَ جَعْفَرٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ ابْنَ مُوسَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا جَعْفَرَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا الْحَسَنِ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

مَوْلَايَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ابْنَ عَلِيٍّ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ الْحُجَّةَ ابْنَ
 صَاحِبِ الزَّمَانِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 عِزَّتِكَ الظَّاهِرَةِ الطَّيِّبَةِ يَا مَوْلَايَ كُودُوا
 شُفَعَائِي عِنْدَ اللَّهِ فِي حَقِّ وَزَرِي وَخَطَايَا
 أَمْنْتُمْ يَا اللَّهُ وَبِمَا أَلَيْكُمْ أَنْزِلْ وَأَنْتَ أَلَى
 خَيْرِكُمْ بِمَا أَتَى إِلَيْكُمْ وَبَرِيَّتْ مِنْ
 الْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى يَا مَوْلَايَ
 يَا سَيِّدِي لِمَنْ سَأَلْتُمْ وَحَرْبِ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
 وَعَدَّ لِمَنْ عَادَاكُمْ وَوَلَّى لِمَنْ وَالَاكُمْ لَا تَلْ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ ظَالِمِيكُمْ وَغَاصِبِيكُمْ وَلَعَنَ
 اللَّهُ أَشْيَاعَهُمْ وَأَتْبَاعَهُمْ وَأَهْلَ مَذْهَبِهِمْ وَأَنْزِلْ
 إِلَيَّ اللَّهُ وَالْأَكْبَرُ مِنْهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ
 شَهِيدًا وَأَشْهَدُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 وَعَلِيًّا وَالْأَوْصِيَاءَ مِنْ ذُرِّيَّتِي سَمَاوَاتِي بَرِيَّتِي مِنْ
 أَعْدَائِهِمْ فَعَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ
 الظَّاهِرِينَ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَقْرُبْ عَيْنِي

يُصَلُّوْتِهِ وَصَلَوَةُ أَهْلِ بَيْتِهِ وَاجْعَلْ مَا هَدَيْتَنِي
إِلَيْهِ مِنَ الْحَقِّ وَالْمَعْرِفَةِ بِهِمْ مُسْتَقَرًّا أَلَا مُسْتَوْدَعًا
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَعَرِّفْنِي نَفْسَكَ وَعَرِّفْنِي سُلُوكَ اللَّهِ
عَرِّفْنِي مَلَائِكَتَكَ وَعَرِّفْنِي وَلا تَزِغْ قَلْبِي
إِنِّي لَا أَخْذُ إِلَّا مَا أَعْطَيْتَ وَلَا أَوْقِي إِلَّا مَا وَقَيْتَ
اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْ نِي مَنَازِلَ أَوْلِيَائِكَ وَلَا تُزِغْ قَلْبِي
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ
أَنْتَ الْوَهَّابُ وَهَيْتَنِي لِي مِنْ أَمْرِ رُشْدٍ اللَّهُمَّ
وَعَلِّمْنِي نَاطِقَ التَّزْيِيلِ خَلِّصْنِي مِنَ الْمَهَالِكِ اللَّهُمَّ وَخَلِّصْنِي
مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَخُذْ بِي مِنْ السُّلْطَانِ وَ
جُنْدِهِ وَمِنَ الْجَبَّتِ وَأَنْصَارِهِ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ الْحَمْدُ
وَبِعَلِيِّ آلِ مُقْصُودٍ وَبِحَقِّ شَيْخٍ وَشَيْخٍ وَبِحَقِّ أَسْمَائِكَ
الْحُسْنَى صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَفْضَلِ الصَّفْوَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
رَبِّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
يَا سَيِّدُ يَا سَيِّدُ يَا سَيِّدُ يَا مَوْلَا
يَا مَوْلَا يَا مَوْلَا يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ يَا سَنَدَ

مِنْ لَاسْتَدَالَهُ يَا ذُخْرٍ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ أَنْتَ رَبِّي
 يَا عَبْدُكَ عَلَى عَهْدِكَ وَعُودِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 مَوْثِقًا مَحْمُودًا وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا وَاشْرِكْنَا
 فِي صَلَاحِ دُعَائِهِ مِنْ دَعَاكَ وَمِنِّي وَعِرْفَاتِي وَمُزْدَلِفَتِهِ
 وَحَيْدَ قَبْرِ نَبِيِّكَ وَالْإِلَهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَعِنْدَ رَمَزِهِ
 وَالْمَقَامِ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ رَفَعْتُ أَقْدَانِي
 مِنْ شَدِّ الزَّيْنَابِيِّ فِي الْأَوْسَاطِ وَالْخَوَاتِيمِ فِي
 الْأَعْنَاقِ وَلَكَ الْحَمْدُ حَيْثُ كَرَّمْتَنَا بِرِثَاوَةِ
 مُصْلِيَيْنَ وَلَا مَدَامِيَّةٍ شَاكِلَيْنِ مُرْتَابَيْنِ وَلَا
 مَعَارِضَيْنِ وَلَا عَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَالْإِلَهِ مُنْعَرِفَيْنِ اللَّهُمَّ كَمَا بَلَغْتَنَا
 هَذَا الْيَوْمَ الْمُبَارَكَ مِنْ شَهْرِنَا وَسَنِينَا هَذِهِ
 الْمُبَارَكَةِ فَبَلِّغْنَا آخِرَهَا فِي عَافِيَةٍ وَبَلِّغْنَا أَعْوَامًا
 كَثِيرَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبِّ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ
 يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا
 مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ يَا مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَمَا قَسَمْتُ

فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ
 وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ بَرَكَةٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ
 مَغْفِرَةٍ أَوْ سَرَفَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ أَوْ غِنًى مِنْ النَّارِ أَوْ
 يَنْزِقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ أَوْ تَوْبَةٍ نَصُوحٍ فَأَجْعَلْ
 لَنَا فِي ذَلِكَ أَوْ فَرِ النَّصِيبِ وَأَجْزَلِ الْخَطِّ الْكَلِمَةَ
 وَمَا أَنْزَلْتَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي
 هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ خَيْرٍ أَوْ شَرِّ
 أَوْ عَرَقٍ أَوْ هَذَا مِرَاوَرْدٍ أَوْ خَسْفٍ أَوْ قَذْفٍ أَوْ زَلْزَلَةٍ
 أَوْ مَسِيحٍ أَوْ صَيْحَةٍ أَوْ نَزْلَةٍ أَوْ فِتْنَةٍ أَوْ صَاعِقَةٍ أَوْ
 بَرْدٍ أَوْ جُنُونٍ أَوْ جَذَامٍ أَوْ بَرَصٍ أَوْ أَكْلِ سَبْعِ أَوْ
 مَبِيتَةٍ سَوَاءٍ وَجَمِيعِ أَنْوَاعِ الْبَلَاءِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 فَاصْرِقْهُ عَنَّا كَيْفَ شِئْتَ وَآلِي شِئْتَ وَعَنْ جَمِيعِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي كُلِّ دَارٍ وَمَنْزِلٍ فِي شَرْقٍ وَغَرْبٍ
 غَرْبٍهَا عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْؤُكَ وَكَلَامُهُ غَيْرُكَ
 وَحُدُوكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ
 أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ

أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَنَدَكَ
 وَرَسُولُهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ
 وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
 مَنْ فِي الْقُبُورِ وَأَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ
 لَا شَرِيكَ لَهُ عَلَيْهَا أَحْيَاءٌ وَعَلَيْهَا أَمْوَاتٌ وَعَلَيْهَا
 يُنْعَثُ حَيًّا أَنْشَاءُ اللَّهُ رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ
 دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِعَلِيٍّ
 وَلِيِّيَا وَبِالْقُرْآنِ كِتَابًا وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً وَبِأَنْبِيَائِهِ
 عَلَيْهِ السَّلَامُ لِنَبِيِّنَا أَبَا وَمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ نَبِيًّا وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ لِحَقِّي
 مُؤَخَّخًا وَلِلْجَنَّةِ وَالنَّارِ قَاسِمًا وَبِالْأَوْصِيَاءِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ
 أُمَّةً وَبِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ شِيعَتِهِ إِخْوَانًا لَا أُشْرِكُ
 بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا أَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ وَلِيًّا وَلَا أَدْعِي
 مَعَهُ إِلَهًا إِلَّا اللَّهَ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْهَاءُ
 وَاحِدًا أَفْرَدًا صَمَدًا كَمَا يَتَّخِذُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْغُظِيمِ مِنَ الْأَلْيَافِ وَالْقُدِيمِ
 مِنَ نِعَمَائِكَ وَالْمُخْزُونِ مِنَ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارَتْ

الْحُبُّ مِنْ بَهَائِكَ وَمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمَنْشُورُ
 الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِكَ وَحْدِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ أَنْ
 نُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَرْحَمَ هَذِهِ
 النَّفْسَ الْجَزُوعَةَ وَهَذِهِ الْبَدَنَ الْهَلُوعَ الَّذِي
 لَا يُطِيقُ حَرَّ شَمْسِكَ فَكَيْفَ حَرَّ نَارِكَ إِنْ شَاقَبْتَهُ
 لَا يَرِيدُ فِي مُلْكِكَ شَيْءٌ وَلَنْ تَعْفَ عَنِّي لَا يَنْقُصُ
 مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ أَنْتَ يَا رَبِّ بِخَلْقِكَ أَرْحَمُ
 بِعِبَادِكَ أَكْثَمُ وَيَسْلُطَانِكَ أَرْوَفُ وَبِمُلْكِكَ أَقْدَرُ
 وَبِعَفْوِكَ أَكْرَمُ وَعَلَى عِبَادِكَ أَنْعَمُ لَا يَرِيدُ فِي
 مُلْكِكَ طَاعَةَ الْطَّائِعِينَ وَلَا يَنْقُصُ مِنْهُ
 مَعْصِيَةُ الْعَاصِينَ فَاعْفُ عَنِّي يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ
 وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَلُوذُ بِعِزَّتِكَ وَأَسْتَظِلُّ بِفَيْئَاتِكَ
 وَأَسْتَجِيرُ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْتَغِيثُ بِرَحْمَتِكَ وَ
 أَعْتَصِمُ بِجَبَلِكَ وَلَا آتِيكَ إِلَّا بِكَ وَلَا آجَأُ إِلَّا إِلَيْكَ
 يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ يَا كَاشِفَ الْبَلَاءِ يَا أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ
 وَعَفَى اللَّهُمَّ إِنْ ظَلَمْتُ مُسْتَجِيرُكَ بِعَفْوِكَ وَخَوَّفْتُ
 مُسْتَجِيرُكَ يَا مَانِكَ وَفَقَرْتُ مُسْتَجِيرُكَ يَا غَنِيَّ

الْبَاقِي الْفَاتِي مُسْتَحْيَا بِوَجْهِكَ الَّذِي الْبَاقِي الَّذِي
 لَا يُفْنَى وَلَا يُزُولُ يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ
 لَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلْ الدُّنْيَا الْكِبْرِيَا
 وَلَا تَسْلُكْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَيَّ
 وَجَهْلِنَا وَبِاخْسَانِكَ عَلَيَّ أَسْأَعْتِنَا وَيَقْوَتِكَ عَلَيَّ ضَعْفِنَا
 وَبَغْنَانِكَ عَلَيَّ فَقْرِنَا وَاعِزَّنَا بِأَمْنِ الْأَذَى وَالْقَدَمِ
 وَالضَّرِّ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْمَنْظَرِ
 فِي الْمَالِ وَالْدِّينِ وَالْأَهْلِ وَالْوَلَدِ وَعِنْدَ مُعَايِنَةِ
 مَلِكِ الْمَوْتِ اللَّهُمَّ يَا رَبِّ نَسْكُوا لِيكَ غِيْبَةَ نَبِيِّنَا
 عَنَّا وَقِلَّةَ نَاصِرِنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَسِدَّةَ الرِّمَانِ عَلَيْنَا
 وَوَسْوَءَ الْفِتَنِ بِنَا وَتُظَاهِرِ الْخَلْقِ عَلَيْنَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْرِجْ ذَلِكَ بِفَرَجٍ مِنْكَ تَجْعَلُهُ
 وَنَصْرِي تَعِزُّهُ وَحَقِّي تُظْهِرُهُ اللَّهُمَّ وَأُبْعَثْ بِقَائِمِ آلِ مُحَمَّدٍ
 صَلِّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِلنَّصْرِ لِيُنْصِرَ لِيُنْصِرَكَ وَإِطْعَامِ رَحْمَتِكَ
 وَالْقِيَامِ بِأَمْرِكَ وَتَطْهِيرِ أَرْضِكَ مِنْ أَرْجَاسِهَا
 بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 أَنْ أُوَلِّيَ لَكَ عَدُوًّا وَأُوَافِيَ لَكَ وَلِيًّا أَوْ أَسْخَطَكَ لَكَ

رَضًا أَوْ أَرْضَىٰ لَكَ سَخَطًا أَوْ أَقُولُ بِحَقِّ هَذَا بَاطِلٌ
 وَأَقُولُ لِبَاطِلٍ هَذَا حَقٌّ أَوْ أَقُولُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُوَ
 أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ
علامه مجلسی گویند که این جزو است از
 طولانی که از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است
 و عمل استفتاح را نیز درین روز می توان کرد و صاحب
 منهاج رح آورده که بهترین دعاها دعای صحیفه کمال است آنرا
 با خضوع و خشوع درین روز بخوان که مشتمل بر جمیع مطالب
 دنیا و آخرت است و دعا اینست اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِدُرِّ السَّمَوَاتِ
 وَ اَرْضِ ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِكْرَامِ رَبَّ الْاَسْمَاءِ وَ الْاَسْمَاءِ
 كُلِّ مَالُوَةٍ وَ خَالِقِ كُلِّ مَخْلُوْقٍ وَ وَاْدِ كُلِّ شَيْءٍ لَيْسَ
 كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ عِلْمُ شَيْءٍ وَ هُوَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيْطٌ وَ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيْبٌ اَنْتَ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ
 اِلَّا اَنْتَ الْاَحَدُ الْمُتَوَحِّدُ الْفَرْدُ الْمُتَفَرِّدُ وَ اَنْتَ اَللّٰهُ

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الْمُتَكَبِّرُ مَا الْعَظِيمُ الْمُتَعَزِّزُ
 تَكَبَّرَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ
 الْمُتَعَالِي الشَّدِيدُ بِيَدِ الْعَمَالِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ
 الْقَدِيرُ الْخَبِيرُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكُمْ
 الْأَكْرَمُ الدَّائِمُ الْأَدْوَمُ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 الْأَوَّلُ قَبْلَ كُلِّ أَحَدٍ وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ عَدٍّ وَأَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الدَّائِي فِي عُلُوِّهِ وَالْعَالِي فِي دُورِهِ
 وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ الْكَبِيرِ
 وَالْحَمْدِ وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الَّذِي أَنْشَأْتَ
 الْأَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ سَبَبٍ وَصَوَّرْتَ مَا صَوَّرْتَ مِنْ
 غَيْرِ مِثَالٍ وَابْتَدَعْتَ الْمُبْتَدَعَاتِ بِلاَ اخْتِزَاءٍ
 أَنْتَ الَّذِي قَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا وَبَيَّعْتَ
 كُلَّ شَيْءٍ تَبْيِيسًا وَدَبَّرْتَ مَا دَبَّرْتَ تَدْبِيرًا أَنْتَ
 الَّذِي لَمْ يُعَيْنِكَ عَلَى خَلْقِكَ شَرِيكٌ وَلَمْ يُوَاظِرْكَ
 فِي أَمْرِكَ وَزِيرٌ وَلَمْ يَكُنْ لَكَ مُشَاهِدٌ وَلَا نَظِيرٌ أَنْتَ

الَّذِي أَرَدْتَ فَكَانَ حَتْمًا مَّا أَرَدْتَ وَقَضَيْتَ فَكَانَ
عَدْلًا مَّا قَضَيْتَ وَحَكَمْتَ فَكَانَ نَصْفًا مَّا
حَكَمْتَ أَنْتَ الَّذِي لَا يَحْوِيكَ مَكَانٌ وَلَمْ يَقُمْ لِسُلْطَانِكَ
سُلْطَانٌ وَلَمْ يُعَيِّكَ بُرْهَانٌ وَلَا بَيَانٌ أَنْتَ الَّذِي
أَخْصَيْتَ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا وَجَعَلْتَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمْدًا
وَقَدَّرْتَ كُلَّ شَيْءٍ تَقْدِيرًا أَنْتَ الَّذِي قَصَّرْتَ
الْأَوْهَامَ عَنْ ذَا إِلَهِيَّتِكَ وَعَجَزْتَ الْآفْهَامَ عَنْ
كَيْفِيَّتِكَ وَلَمْ تُدْرِكْ إِلَّا بَصَارَ مَوْضِعِ إِلَهِيَّتِكَ
أَنْتَ الَّذِي لَا تُحَدِّثُكَ فِتْكَوْنٌ مُحْدُوٌّ دَاوُلٌ لَمْ تُشْكَ
فِتْكَوْنٌ مَوْجُودًا وَلَمْ تَلِدْ فِتْكَوْنٌ مَوْلُودًا
أَنْتَ الَّذِي لَا صِدْقَ مَعَكَ فَيْعَانِدُكَ وَلَا عِدْلَ
فَيْكَاتِرُوكَ وَلَا نِدْلَكَ فَيْعَارِصُكَ أَنْتَ الَّذِي
ابْتَدَأَ وَأَخْتَلَعَ وَاسْتَحْدَثَ وَابْتَدَعَ وَأَخْلَعَ
صُنْعَ مَا صَنَعَ سُبْحَانَكَ مَا أَجَلَ شَأْنَكَ وَأَنْفَى
فِي الْأَمَّاكِنِ مَكَانَكَ وَأَصْدَعَ بِالْحَقِّ فُرْقَانَكَ
سُبْحَانَكَ مِنْ لَطِيفِ مَا لَطَفَكَ وَرَوْفِ
مَا أَرَوْفَكَ وَحَكِيمِ مَا أَعْرَفَكَ سُبْحَانَكَ مِنْ

مَلِكُ مَا أَمْنَعَكَ وَجَوَادِ مَا أَوْسَعَكَ وَرَفِيعِ
 مَا أَرْفَعَكَ ذُو الْبَهَاءِ وَالْمَجْدِ وَالْكِبَرِيَّاءِ وَالْحَمْدِ
 سُبْحَانَكَ بَسَّطْتَ بِالْخَيْرَاتِ يَدَكَ وَعُزِّفَتْ
 الْهَيْدَايَةُ مِنْ عِنْدِكَ فَمَنِ التَّمَسَّكَ لَدَيْكَ
 أَوْ دُنِيََا وَجَدَكَ سُبْحَانَكَ خَضَعَ لَكَ مِنْ جَبَرِي
 فِي عِلْمِكَ وَخَشَعَ لِعَظَمَتِكَ مَا دُونُ عَرْشِكَ
 وَأَنْقَادَ لِلتَّسْلِيمِ لَكَ كُلُّ خَلْقِكَ سُبْحَانَكَ لَا تَحْسُ
 وَلَا تَحْسُ وَلَا تَمَسُّ وَلَا تَكَادُ وَلَا تَمَاطُ
 وَلَا تَنَازِعُ وَلَا تُجَارِي وَلَا تَمَارِي وَلَا تُخَادِعُ وَلَا تُنَاكِلُ
 سُبْحَانَكَ سَيِّدُكَ جَدُّكَ وَأَمْرُكَ رَشْدُكَ وَأَنْتَ
 حَيٌّ صَمَدٌ سُبْحَانَكَ قَوْلُكَ حُكْمُكَ وَقَضَاؤُكَ
 حَقٌّ وَإِسْرَادُكَ عَزَمُكَ سُبْحَانَكَ لَا رَادَّ لِحُكْمِكَ
 وَلَا مَبْدِلَ لِكَلِمَاتِكَ سُبْحَانَكَ بَاهِرَ الْآيَاتِ
 فَاطِرَ السَّمَوَاتِ بَارِي السَّمَاتِ لَكَ الْحَمْدُ
 حَمْدًا يَدُومُ يَدُ وَأَمْلِكُ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا
 خَالِدًا ابْنِعْمَتِكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُؤَانِزُ
 صُغْعَكَ وَلَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُزِيدُ عَلَى رِضَاكَ

ذَكَرَكَ الْحَمْدُ أَمَرَ حَمْدِكَ خَامِدٌ وَشُكْرُكَ يَفْقَهُ
 عَنْهُ شُكْرُ كُلِّ شَاكِرٍ حَمْدُ الْإِيْبِغِيِّ لَا لَكَ وَ
 لَا يَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَّا إِلَيْكَ حَمْدُ الْيُسْتَدَامَرِيِّ
 الْأَوَّلُ وَيُسْتَدْعَى بِهِ دَوَامُ الْآخِرِ حَمْدُ
 يَتَضَاعَفُ عَلَى كُرْوَنِ الْأَزْمِنَةِ وَيَتَزِيدُ
 أَضْعَافًا مُتَرَادِفَةً حَمْدُ الْيَعْجُزِيِّ إِخْصَاءُ
 الْحَفَظَةِ وَيَزِيدُ عَلَى مَا اخْصَصَتْهُ فِي كِتَابِكَ
 الْكُتُبَةُ حَمْدُ الْإِوَارِنِ عَرْشِكَ الْمَجِيدِ وَيَعَالِي
 كُرْسِيِّكَ الرَّقِيعِ حَمْدُ الْيَسْكَلِ لَدَايِكَ
 ثَوَابُهُ وَيَتَغَرَّقُ كُلُّ جَزَاءٍ جَزَاءً لَا حَمْدًا
 ظَاهِرًا وَفَوْقَ لِبَاطِنِهِ وَفَوْقَ لِيَصْدُقَ
 النِّيَّةُ فِيهِ حَمْدُ الْمُحَمَّدِ خَلْقُ مِثْلِهِ
 وَلَا يَعْرِفُ أَحَدٌ سِوَاكَ فَضْلَهُ حَمْدُ الْإِعَانِ
 مَنِ اجْتَهَدَ فِي تَعْدِيدِهِ وَيُؤَيِّدُ مَنْ أَغْرَقَ
 نَزْعَانِي تَوْفِيَّتِهِ حَمْدُ الْإِجْمَعِ مَا خَلَقْتَ مِنَ
 الْحَسَنِ وَيَنْتَظِمُ مَا أَنْتَ خَالِقُهُ مِنْ بَعْدِ حَمْدِكَ
 لَا حَمْدَ أَمْرًا بِإِلَى قَوْلِكَ مِنْهُ وَلَا أَحْمَدُ مِنْ

يُحَمَّدُكَ بِهِ حَمْدًا يُؤْجِبُ لِكِرَامِكَ الْعَزِيدَ
يُؤْفِرُهُ وَتُصَلُّهُ بِمَزِيدٍ بَعْدَ مَزِيدٍ طَوَّلًا مِثْلَكَ
حَمْدًا يُجِيبُ لِكِرَمِ وَجْهِكَ وَتُقَابِلُهُ عِزَّ جَلَالِكَ
رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْمُنتَجِبِ الْمُصْطَفَى
الْمُكْرَمِ الْمُقَرَّبِ أَفْضَلَ صَلَوَاتِكَ وَبَارِكْ عَلَيْهِ
أَتَمَّ بَرَكَاتِكَ وَتَرْحَّمْ عَلَيْهِ أَمْتَعِ رَحِمَاتِكَ رَبِّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً زَاكِيَةً لَا تَكُونُ صَلَوةً
أَزَلَى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً نَامِيَةً لَا تَكُونُ
صَلَوةً أُنْمَى مِنْهَا وَصَلِّ عَلَيْهِ صَلَوةً رَاضِيَةً لَا
تَكُونُ صَلَوةً فَوْقَهَا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
صَلَوةً تُرْضِيهِ وَتُزِيدُهُ عَلَى رِضَاهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ
صَلَوةً تُرْضِيكَ وَتُزِيدُ عَلَى رِضَاكَ لَهُ وَصَلِّ
عَلَيْهِ صَلَوةً لَا تُرْضِي لَهُ إِلَّا بِهَا وَلَا تُرْضِي
غَيْرَهُ لَهَا أَهْلًا رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
صَلَوةً تُجَارِي رِضْوَانَكَ وَتَتَّصِلُ بِتَصَالِحَاتِ بَقَائِكَ
وَلَا يَنْقُذُ كَمَا لَا تَنْقُذُ كُلِّمَاتُكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوةً تَنْظِمُ صَلَوَاتِ مَلَائِكَتِكَ

وآله

وَأَنْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ وَتَشْفِقْ
عَلَى صَلَوةِ عِبَادِكَ مِنْ جَنَّتِكَ وَلَا تُسِيْكَ وَأَهْلَ
إِحَابَتِكَ وَتَجْمَعُ عَلَى صَلَوةِ كُلِّ مَنْ ذَرَأَتْ
وَبَرَأَتْ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى
وَالِهِ صَلَوةً تَحِيْطُ بِكُلِّ صَلَوةٍ سَالِفَةٍ وَمُسْتَأْتِ
وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلَوةً مُرَضِيَّةً لَكَ وَ
لِمَنْ دُونَكَ وَتَنْشِئُ مَعَهُ ذَلِكَ صَلَوَاتٍ تُضَاعِفُ
مَعَهَا تِلْكَ الصَّلَوَاتِ عِنْدَ هَا وَتَزِيدُ هَا عَلَى كَثْرَةِ
الْإِتِّكَامِ زِيَادَةً فِي تَضَاعُفٍ وَلَا يُعَدُّ هَذَا
غَيْرُكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى أَطَائِبِ أَهْلِ بَيْتِهِ الَّذِينَ
اخْتَرْتَهُمْ لِأَمْرِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَزَائِنَ عِلْمِكَ وَ
حَقَقْتَ دِينَكَ وَخَلَفَائِكَ فِي أَرْضِكَ وَجَمَعْتَ
عَلَى عِبَادِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ مِنَ الرَّجْسِ وَاللَّسِ
تُطَهِّرُهُمْ بِإِسْرَادَاتِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الْوَسِيلَةَ إِلَيْكَ وَ
الْمَسْلَكَ إِلَى جَنَّتِكَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ صَلَوةً تُجِزِي لَهُمْ بِهَا مِنْ نِعَمِكَ وَكَرَامَتِكَ
وَتُكْمِلُ لَهُمُ الْأَشْيَاءَ مِنْ عَطَايَاكَ وَتَوَافِكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَنْ عَوَّاهُكَ وَفَوَّاهُكَ رَبِّ
 صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ صَلَوةً لَا أَمَدَ فِي أَوَّلِهَا
 وَلَا نَهَايَةَ لِأَمَدِهَا وَلَا نِهَايَةَ لِآخِرِهَا رَبِّ صَلِّ
 عَلَيْهِمْ مِنْ نِعَّةِ عَرْشِكَ وَمَا دُونَهُ وَمِثْلَ سَنَوَاتِكَ
 وَمِثْلَ أَفْقِهِمْ وَعَدَدِ أَرْضِيكَ وَمَا تَحْتَهُمْ
 وَمَا بَيْنَهُمْ صَلَوةً تُقَرِّبُهُمْ مِنْكَ زُلْفَى وَتَكُونُ
 لَكَ وَلَهُمْ رِصْنَا وَمُتَّصِلَةً بِنَظَائِرِهِمْ أَبَدًا اللَّهُمَّ
 إِنَّكَ آيَدُكَ دِينُكَ فِي كُلِّ أَوَانٍ بِمَا مَرَّ بِأَقَمَّتِكَ
 حَلَمًا لِعِبَادِكَ وَمَنَارًا فِي بِلَادِكَ بَعْدَ أَنْ وَصَلْتَ
 حَبْلَهُ بِحَبْلِكَ وَجَعَلْتَهُ الذَّرِيعَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ
 وَأَفْتَرَضْتَ طَاعَتَهُ وَحَدَّرْتَ مَعْصِيَتَهُ وَ
 أَمَرْتَ بِأَمْنِيَّتِهِ أَمْرَهُ وَالْإِنْتِهَاءَ عِنْدَ نَهْيِهِ وَالْأَمْرَ
 بِتَقْدِيرِهِ مُتَقَدِّمًا وَلَا يَتَأَخَّرُ عَنْهُ مُتَأَخِّرًا فَهُوَ
 عِصْمَةُ الْإِيمَانِ وَكَهْفُ الْمُؤْمِنِينَ وَعُرْوَةُ
 الْمُتَمَسِّكِينَ وَبَهْلَاءُ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ فَأَوْزِرْ
 لَوْلِيكَ شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَأَوْزِرْ عَنَّا
 مِثْلَهُ فِيهِ وَأَتِهِ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا وَاعِنَهُ بِرُكْنِكَ الْأَعْيُنَ
 وَاسْتُدْ دُأْرَهُ وَقَوِّ عَصْدَهُ وَرَاعِهِ بِعَيْنِكَ
 وَاحْمِهِ بِحِفْظِكَ وَأَنْصُرْهُ بِمَلَأَتِكَ وَأَمْدِكَ
 بِجُنْدِكَ الْأَعْلَى أَقِمْ بِهِ كِتَابَكَ وَحُدُودَكَ
 وَشَرَائِعَكَ وَسُنَنَ رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآخِي بِهِ مَا مَاتَتْهُ الظَّالِمُونَ
 مِنْ مَعَالِدِ دِينِكَ وَأَجَلُ بِهِ صَدَاءُ الْجُورِ عَنْ
 طَرِيقِكَ وَآيُنْ بِهِ الضَّرَاءُ عَنْ سَبِيلِكَ وَأَزَلْ
 بِهِ التَّالِبِينَ عَنْ صِرَاطِكَ وَافْحَقْ بِهِ بُغَاةَ قَضَاكَ
 عِوَجًا وَآلِ بْنِ جَانِبَهُ لَا وَلِيَّائِكَ وَابْسُطْ يَدَكَ
 عَلَيَّ أَعْدَائِكَ وَهَبْ لَنَا رَافَتَهُ وَرَحْمَتَهُ وَ
 تَعَطُّفَهُ وَتَحَنُّنَهُ وَاجْعَلْنَا لَهُ سَامِعِينَ مُطِيعِينَ
 وَفِي رِصَالِهِ سَاعِدِينَ وَآلِي نَصْرَتِهِ وَالْمُدَافِعِينَ
 عَنْهُ مُكِنِّفِينَ وَآلِيكَ وَآلِي رَسُولِكَ صَلَوَاتُكَ اللَّهُمَّ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ بِذَلِكَ مُتَقَرِّبِينَ اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى
 أَوْلِيَائِهِمُ الْمُعْتَرِفِينَ بِمَقَامِهِمُ الْمُتَّبِعِينَ مُتَّبِعِيهِمُ
 الْمُتَّقِينَ أَثَارَهُمُ الْمُسْتَمْسِكِينَ بِعُرْوَتِهِمُ

الْمُتَّقِينَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ بِأَمَانَتِهِمْ
 الْمُسْلِمِينَ لَا مَرْهَمَ الْمُجْتَهِدِينَ فِي طَاعَتِهِمْ
 الْمُتَّقِينَ أَيَّامَهُمُ الْمَادِّينَ إِلَيْهِمْ أَعْيُنُهُمُ
 الصَّلَوَاتِ الْمُبَارَكَاتِ الزَّكَايَاتِ التَّامِيَّاتِ
 وَسَلَامُ عَلَيْكُمْ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ
 وَاجْمَعُوا عَلَى التَّقْوَىٰ أَمْرَهُمْ وَأَصْلُهُمْ شُؤْنُهُمْ
 وَتُبَّ عَلَيْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَخَيْرُ
 الْغَافِرِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي دَارِ السَّلَامِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمُ عَرَفَةِ
 يَوْمَ تَشْرَفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَعَظُمْتَ لَهُ شَرِيتَ
 فِيهِ رَحْمَتَكَ وَمَنْنْتَ فِيهِ بِعَفْوِكَ وَأَجَزْتَ
 فِيهِ عَظِيمَتَكَ وَتَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَى عِبَادِكَ
 اللَّهُمَّ وَأَنَا عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ قَبْلَ
 خَلْقِكَ لَهُ وَبَعْدَ خَلْقِكَ يَا أَلَهْ فَجَعَلْتَهُ مِنْ
 هَدَايَتِهِ لِيُؤْنِكَ وَوَفَّقْتَهُ لِحَقِّكَ وَعَصَمْتَهُ
 بِعَبْلِكَ وَأَدْخَلْتَهُ فِي حُرْبِكَ وَأَرْشَدْتَهُ
 لِمَوْلَاةٍ أَوْلِيَاءِكَ وَمُعَادَاةٍ أَعْدَائِكَ ثُمَّ

أَمْرَتُهُ فَلَمْ يَأْتِ بِشَيْءٍ وَزَجَرْتُهُ فَلَمْ يُبَيِّنْ جُزْءَ نَهْيَتِهِ
 عَنْ مَقْصِدِيكَ فَخَالَفَ أَمْرَكَ إِلَى نَهْيِكَ لَا
 مُعَانَدَةَ لَكَ وَلَا اسْتِكْبَارًا عَلَيْكَ بَلْ حَتَمًا
 هَوَاهُ إِلَى مَا زَيَّلْتَهُ وَإِلَى مَا حَدَرْتَهُ
 أَعَانَهُ عَلَى ذَلِكَ عَدُوُّكَ وَعَدُوُّكَ فَاقْدِرْ
 عَلَيْهِ عَارِفًا بِوَعِيدِكَ رَاجِيًا لِعَفْوِكَ وَاتَّقِ
 بِنَجَاؤِ نَزْرِكَ وَكَانَ أَحَقَّ عِبَادِكَ مَعَ مَا مَنَنْتَ
 عَلَيْهِ إِلَّا يَفْعَلْ وَهَذَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ صَاحِبُ
 ذَلِيلٍ خَاضِعًا خَاشِعًا خَائِفًا مُعْتَرِفًا بِعُظُمِ
 مِثْلِ الذُّنُوبِ تَحَمَّلْتَهُ وَجَلِيلٍ مِنَ الْخَطَايَا
 اجْتَرَمْتَهُ مُسْتَعِيرًا بِصَفْحِكَ لَا عَيْنَ ابْرَحْمَتِكَ
 مُوقِنًا أَنَّهُ لَا يُجِيرُنِي مِنْكَ مَجِيرٌ وَمَنْعَتِي مِنْكَ
 مَانِعٌ قَعْدٌ عَلَى يَمَانِ عَوْدٍ بِهِ عَلَى مَنْ أَقْرَبُ
 مِنْ تَعَمُّدِكَ وَجُدْ عَلَى يَمَانِ تَعَوُّدٍ بِهِ عَلَى
 مَنْ أَلْفَى بِبَيْدِهِ إِلَيْكَ مِنْ عَفْوِكَ وَأَمْدُنْ عَلَى
 يَمَانٍ لَا يَتَعَاظَمُكَ أَنْ تَمُنَّ بِهِ عَلَى مَنْ أَمْلَكَ
 مِنْ غُفْرَانِكَ وَاجْعَلْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ نَصِيبًا

أَنَالَ بِهِ خَطَا مِنْ رِاضَوَانِكَ وَلَا تَزِدْنِي صِفَةً
 مِمَّا يَنْقَلِبُ بِهِ الْمُتَعَبِّدُ وَنَ لَكَ مِنْ عِبَادِكَ
 قَائِلِي وَلَنْ أَمُرَ أَقَدِّ رُمَا قَدْ مَوَّهَ مِنَ الصَّالِحَاتِ
 فَقَدْ قَدْ مَتَّ لَوْ حَيْدَكَ وَتَفَى الْأَصْدَادُ وَ
 الْأَنْدَادُ وَالْأَشْبَاهُ عَنْكَ وَاتَّبِعْكَ مِنَ الْأَوْدَادِ
 الَّتِي أَمَرْتُ أَنْ تُوعَى مِنْهَا وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ بِمَا
 لَا يَقْرُبُ أَحَدٌ مِنْكَ إِلَّا بِالتَّقَرُّبِ بِهِ لَمْ تَأْتِ بِكَ
 ذَلِكَ إِلَّا نَابَةَ لَكَ وَالشَّذْلُ وَالْإِسْتِكَانَةُ
 لَكَ وَحُسْنُ الظَّنِّ بِكَ وَالثِّقَةُ بِمَا عِنْدَكَ وَ
 شَفَقَتُهُ بِرَحَائِكَ الَّذِي قَلَّ مَا يَخِيبُ عَلَيْهِ
 رَاجِيكَ وَسَأَلْتُكَ مَسْئَلَةَ الْحَقِيرِ الذَّلِيلِ
 الْبَائِسِ الْفَقِيرِ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ وَمَعَ ذَلِكَ خِيفَتُهُ
 وَتَضَرُّعًا وَتَعَوُّذًا وَتَلَوُّذًا لَا مُسْتَطِيلًا بِكَ كَثِيرًا
 الْمُسْكِرِينَ وَلَا مُتَعَالِيًا بِدَاةِ الْمُطِيعِينَ ^{وَالْمُسْتَطِيلِينَ}
 بِشَفَاعَةِ الشَّافِعِينَ وَأَنَا بَعْدُ أَقْلُ الْأَقْلِينَ
 وَأَذَلُّ الْأَذَلِّينَ وَمِثْلُ الذَّرَّةِ أَوْ دُونَهَا مِنْ
 لَمْ يُعَاجِلِ الْمُسِيئِينَ وَلَا يَنْدَاهُ الْمُنْزِفِينَ وَيَا

مَنْ يَسُنُّ بِأَقَالَةِ الْعَاثِرِينَ وَيُفَضِّلُ بِإِنْظَارِ
 الْخَاطِئِينَ أَنَا الْمُسَيِّءُ الْمَعْتَرِفُ الْخَاطِئُ الْعَادُّ
 أَنَا الَّذِي أَقْدَمَ عَلَيْكَ مُجْتَرِعًا أَنَا الَّذِي عَصَاكَ مُتَعَبِّدًا
 أَنَا الَّذِي اسْتَخَفِي مِنْ عِبَادِكَ وَبَارَزَكَ أَنَا
 الَّذِي هَابَ عِبَادَكَ وَأَمِنَكَ أَنَا الَّذِي لَمْ
 يَزْهَبْ سَطْوَتُكَ وَلَمْ يَخَفْ بَأْسُكَ أَنَا الْعَاجِزُ
 عَلَى نَفْسِهِ أَنَا الْمُرْتَهِنُ بِبِلِيَّتِهِ أَنَا قَلِيلُ الْحَيَاءِ
 طَوِيلُ الْعِنَاءِ بِحَقِّ مَنْ اجْتَبَيْتَ مِنْ خَلْقِكَ وَبِشَيْءٍ
 اصْطَفَيْتَهُ لِنَفْسِكَ بِحَقِّ مَنْ اخْتَرْتَ مِنْ بَرِيَّتِكَ
 وَمَنْ اجْتَبَيْتَ لِشَانِكَ بِحَقِّ مَنْ وَصَلَتْ طَاعَتُهُ
 بِطَاعَتِكَ وَمَنْ جَعَلْتَ مَعْصِيَتَهُ كَمَعْصِيَتِكَ
 بِحَقِّ مَنْ قَرَنْتَ مَوْلَاكَ بِمَوْلَاكَ وَمَنْ نُظِرَ
 مَعَادَاكَ بِمَعَادَاكَ تَغَمَّدَنِي فِي يَوْمٍ هَذَا
 بِمَا تَغَمَّدُ بِهِ مَنْ جَارَ إِلَيْكَ مُتَنَصِّلًا
 وَعَاذَ بِاسْتِغْفَارِكَ تَائِبًا وَتَوَلَّيْنِي بِمَا تَتَوَلَّى بِهِ
 أَهْلَ طَاعَتِكَ وَالزُّلْفَى لَدَيْكَ وَالْمَكَانَةَ مِنْكَ
 وَتَوَحَّدَنِي بِمَا تَتَوَحَّدُ بِهِ مَنْ وَفَى بِعَهْدِكَ

وَأَتَغَبَّ نَفْسَهُ فِي خَائِكَ وَأَجْهَدُ هَانِي مَرْضَاكَ
 وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِتَغْرِطِي فِي جَنَبِكَ وَتَعْدِي لِحُورِي
 فِي مَحْدُودِكَ وَهَجَاوَرَةِ أَحْكَامِكَ وَلَا تُسْتَدْرِجْنِي
 بِأَمْلَاثِكَ لِأَسْتَدِرَّ أَبْرَ مِنْ مَنَعْنِي خَيْرَ مَا عِنْدَكَ
 وَلَمْ تُشْرِكْكَ فِي حُلُولِ نِعْمَتِكَ بِي وَتُبْهَنِي مِنْ
 رُقْدَةِ الْغَافِلِينَ وَسِينَةِ الْمُسْرِفِينَ وَنَعْسَةِ
 الْمَخْذُولِينَ وَخُذْ بِقَلْبِي بِمَا اسْتَعْلَمْتَ بِهِ
 الْقَائِمِينَ وَاسْتَعْبَدْتَ بِهِ الْمُتَقَاتِلِينَ
 وَاسْتَنْقَذْتَ بِهِ الشُّهَاءَ وَنِيلِينَ وَأَعِدْ لِي مِمَّا
 يَبْأَعِدُ لِي عَنْكَ وَتَجُولُ يَدَيَّ وَبَيْنَ حَظِي
 مِنْكَ وَيَصِلُ لِي عَمَّا أَحَاوَلُ لَدَيْكَ وَسَمِّحْ
 لِي مَسْلَكَ الْخَيْرَاتِ إِلَيْكَ وَالْمُسَابَقَةِ إِلَيْهَا مِنْ جَنَّتِ
 أَقْرَبَتْ وَالْمُشَاحَةِ فِيهَا عَلَى مَا أَرَدْتُ وَلَا تَحْقُقْ
 فِي مَنْ يَتَحَقَّقُ مِنَ الْمُسْتَخَفِّينَ بِمَا أَوْعَدْتَ وَلَا تُهْلِكْ
 مَعِ مَنْ تُهْلِكُ مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ لِمُقْتِكَ وَلَا تُبْزِ
 فِي مَنْ تَبْزِي مِنَ الْمُتَعَرِّضِينَ عَنْ سُبُلِكَ وَنَجِّنِي
 مِنْ غَمَرَاتِ الْفِتْنَةِ وَخَلِّصْنِي مِنْ لَهَوَاتِ الْبُلُوغِ

وَأَجِرْنِي مِنْ أَخْذِ الْأَمْلَاءِ وَجَلِّ بَيْنِي وَبَيْنَ عَدُوِّ
 يُضِلُّنِي وَكُفُوتِي يُؤَيِّقُنِي وَمَنْقَصَةِ تَرْهَقُنِي وَلَا تَجْعَلْ
 عَنِّي إِعْرَاضَ مَنْ لَا تَرْضَى عَنْهُ بَعْدَ غَضَبِكَ وَلَا
 تُؤَيِّسْنِي مِنَ الْأَمَلِ فِيكَ فَيَغْلِبَ عَلَى الْقُنُوطِ مَنْ
 رَحِمَتِكَ وَلَا تَمْنَحْنِي بِمَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ
 فَتَهْطِئَنِي فَمَا تَحْمِلُنِيهِ مِنْ فَضْلِ مَحَبَّتِكَ وَلَا
 تُرْسِلْنِي مِنْ يَدِكَ إِلَّا رِسَالًا مِنْ لَا خَيْرَ فِيهِ
 وَلَا حَاجَةَ بِكَ إِلَيْهِ وَلَا نَابَةَ لَهُ وَلَا تَرْمِني
 رَمْيَ مَنْ سَقَطَ مِنْ عَيْنِ رِعَايَتِكَ وَمِنْ أَشْقَلِ
 عَلَيْهِ الْخِزْيُ مِنْ عِنْدِكَ بَلْ خُذْ بِيَدِي
 مِنْ سَقَطَةِ الْمُتَرَدِّينَ وَوَهْلَةِ الْمُعْسِفِينَ
 وَدَلَّةِ الْمُعْرِضِينَ وَوَرُطَةِ الْهَالِكِينَ وَعَافِي
 مِمَّا ابْتَلَيْتَ بِهِ طَبَقَاتِ عِبِيدِكَ وَلَا مَائِكَ وَ
 بَلِّغْنِي مَبَالِغَ مَنْ عُنِيَتْ بِهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
 وَرَضِيَتْ عَنْهُ فَأَعَشَتْهُ حَبِيدُ أَوْ تَوَفَّيْتَهُ
 سَعِيدًا أَوْ طَوَّقْتَنِي طَوَّقَ الْإِقْلَامِ عَمَّا يُحِبُّ
 الْحَسَنَاتِ وَيَدُّ هَبِّ بِالْبَرَكَاتِ وَأَشْغُرْ قَلْبِي

لَا تَزِدْ جَارَ عَن قَبَائِحِ السَّيِّئَاتِ وَقَوِّ اضْمِ الْحَوْبَاتِ
 وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا لَا أُذِرُكَ إِلَّا بِكَ أَعْمَاهَا
 لَا يَرْضِيكَ عَنِّي غَيْرُهُ وَأَنْزِعْ مِنْ قَلْبِي
 حُبَّ دُنْيَا دَنِيَّةٍ تَنْهَرُ عَمَّا عِنْدَكَ وَ
 تَصُدُّ عَنِ ابْتِغَاءِ الْوَسِيلَةِ إِلَيْكَ وَتُذْهِلُ
 عَنِ التَّقَرُّبِ مِنْكَ وَتَرْبِّقُ لِي التَّفَرُّدَ بِمَنَاجِلِكَ
 بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهَبْ لِي عِصْمَةً تُدْنِيْنِي مِنْ
 خَشْيَتِكَ وَتَقْطَعُنِي عَنِ مَرْكُوبِ فُحَارِ مَيْكَ
 وَتَقْلُبُنِي مِنْ أَسْرِ الْعِظَامِ وَهَبْ لِي الطَّهْيِيرَ
 مِنْ دَنَسِ الْأَعْصِيَانِ وَأَذْهِبْ عَنِّي دَرَنَ
 الْخَطَا يَا وَسْوَءِي لِي بِسِرِّكَ عَافِيَتِكَ وَرُدِّي رِيكَ
 مَعَافَاَتِكَ وَجَلِّبْنِي سَوَابِغَ نِعْمَائِكَ وَظَاهِرَ
 لَدَيَّ فَضْلِكَ وَطُحُولِكَ وَأَيِّدْنِي بِتَوْفِيقِكَ وَ
 تَسْدِيدِ نِيَّتِكَ وَأَعِزَّنِي عَلَى صَالِحِ الذِّيَّةِ وَمَرْضِي
 الْقَوْلِ وَمُسْتَحْسِنِ الْعَمَلِ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى حَوْلِي
 وَقُوَّتِي دُونَ حَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ
 تَبْعُنِي لِلِقَائِكَ وَلَا تَقْضَحْنِي بَيْنَ يَدَيْ وَلِيَّائِكَ

وَلَا تُنْسِنِي ذِكْرَكَ وَلَا تُدْهِبْ عَنِّي شُكْرَكَ بَلْ
الْزَمْنِيهِ فِي أَحْوَالِ السَّهْوِ عِنْدَ غَفْلَةِ
الْجَاهِلِينَ لَا إِلَيْكَ وَأَوْزِعْنِي أَنْ أَشْفِي
بِمَا أَوْلَيْتَنِيهِ وَأَعْتَرِفْ بِمَا أَسَدَيْتَهُ لَكَ
وَأَجْعَلْ رَغْبَتِي إِلَيْكَ فَوْقَ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ
وَحَمْدِي لِإِيَّاكَ فَوْقَ حَمْدِ الْحَامِدِينَ وَ
لَا تَخْذْ لَنِي عِنْدَ فَاقَتِي إِلَيْكَ وَلَا تَهْلِكْنِي
بِمَا أَسَدَيْتَهُ إِلَيْكَ وَلَا تَجْبِهْنِي بِمَا جِئْتُ
بِهِ الْمُعَانِدِينَ لَكَ فَإِنَّ لَكَ مُسَلِّمًا
أَنْ الْحُجَّةَ لَكَ وَأَنَّكَ أَوْلَى بِالْفَضْلِ وَأَعْوَدُ
بِالْإِحْسَانِ وَأَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ وَأَنَّكَ
أَنْتَ يَا تَعَفُّوْا أَوْلَى مِنْكَ يَا تَعَاقِبْ وَأَنَّكَ
يَا تَسْتَأْخِرُ قُرْبُ مِنْكَ إِلَى أَنْ تُشْهَرَ فَأَحْسِنِي
حَيَوَةَ طَيِّبَةً تَنْتَظِمُ بِمَا أُرِيدُ وَتُبْلَغُ مَا أَحِبُّ
مِنْ حَيْثُ لَا إِلَهَ إِلَّا مَا تَكْرَهُ وَلَا أَرْتَكِبُ مَا نَهَيْتَ
عَنْهُ وَأَمْسِنِي مَيِّتَةً مَنْ لَيْسَ لِي نَوَاسِرٌ إِلَّا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَعَنْ يَمِينِهِ وَذَلِكَ لِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعِزَّنِي عِنْدَكَ

خَلَقَكَ وَضَعَنِي إِذَا خَلَوْتُ بِكَ وَازْفَعَنِي بَيْنَ
 عِبَادِكَ وَأَغْنِنِي عَمَّنْ هُوَ غَنِيٌّ عَنِّي وَزِدْ لِي
 إِلَيْكَ فَاقَةً وَفَقْرًا وَأَعِزَّنِي مِنَ شِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ
 وَمِنْ حُلُولِ الْبَلَاءِ وَمِنْ الذِّكِّ وَالْعَنَاءِ تَعَمَّدَنِي
 فِيمَا أَطْلَعْتَ عَلَيْهِ مِنِّي بِمَا يَتَغَمَّدُ بِهِ الْقَادِرُ
 عَلَى الْبَطْشِ لَوْلَا حِلْمُهُ وَالْأَخْذُ عَلَى الْجَرِيرَةِ
 لَوْلَا أَنَاتُهُ وَلَوْ أَنَّ أَرَدْتَ بِقَوْمٍ فِدْنَةً أَوْ سُوءَ
 تَنْجِيَّتِي مِنْهَا لَوَ إِذَا بَكَ وَلَوْ لَمْ تَقُمْ لِي مَقَامَ فَضِيلَةٍ
 فِي دُنْيَاكَ فَلَا تَقُمْ لِي مِثْلَهُ فِي آخِرَتِكَ وَاشْفَعْ لِي
 أَوَّلَ مِثْلِكَ بِأَوَاخِرِهَا وَقَدْ يُؤَاوِيكَ بِحَوَادِثِهَا
 وَلَا تَمُدُّ فَرْجِي مَدًّا أَيْقَسُو مَعَهُ قَلْبِي وَلَا تَقْرَعْنِي
 قَارِعَةً بِدُنْ هَبْ لَهَا بَهَائِي وَلَا تَسْمُنِي خَيْبَةً
 يَصْغُرُ لَهَا قَدْ رَى وَلَا تَقْصِصْهُ بِجَهْلٍ مِنْ أَجْلِهَا
 مَسْكَانِي وَلَا تَرْعِنِي رَوْعَةً أُنْزِلُ بِهَا وَلَا خِيفَةً أُجِيبُ
 دُونَهَا اجْعَلْ هَيْبَتِي فِي وَعِيدِكَ وَحَدِّ رِي مِنْ
 أَعْدَائِكَ وَلَا تُنْذِرْكَ وَرَهْبَتِي عِنْدَ تِلَاوَةِ آيَاتِكَ
 وَأَعْمُرْ لِي بِإِيقَاضِي فِيهِ لِعِيَادَتِكَ وَتَفَرُّجِي

يَا شَهِيدَكَ وَتَجَرُّدِي بِسُكُونِي إِلَيْكَ وَلَا تَزَلْ عَمَّا
 بِكَ وَمَنَّا زِلْتِي لِإِيَّاكَ فِي فَكَاكٍ رَقَبَتِي مِنْ نَارِكَ
 وَلَا جَارِي مِمَّا فِيهِ أَهْلُهَا مِنْ عَدَايِكَ وَلَا تَدْرِي
 فِي طَغْيَانِي عَامِيهَا وَلَا غَمْرِي سَاهِيًا حَتَّى حِيلَ
 وَلَا تَجْعَلْنِي عِظَةً لِمَنْ أَلْعَظَا وَلَا نَكَالًا لِمَنْ عَذَّبَ
 وَلَا فِتْنَةً لِمَنْ نَظَرَ وَلَا مَكْرًا لِمَنْ قِيمَ مَكْرِيهِ
 وَلَا تَسْتَبْدِلْ لِي غَيْرِي وَلَا تُغَيِّرْ لِي إِسْمًا وَلَا تُبَدِّلْ لِي
 جِنْسًا وَلَا تُتَخِذْ لِي هُزًّا وَالْخَلْقُكَ وَلَا تُخْرِجْ
 لَكَ وَلَا تَبْعًا إِلَّا بِمِرْصَاتِكَ وَلَا مُتَمَنَّا إِلَّا بِإِشْفَائِكَ
 لَكَ أَوْ جَدِّي بِرَدِّ عَفْوِكَ وَحَلَاوَةِ رَحْمَتِكَ وَ
 رَوْحِكَ وَرَيْحَانِكَ وَجَنَّةِ نَعِيمِكَ وَأَذِقْنِي
 طَعْمَ الْمَرْغِ لِمَا تُحِبُّ بِسَعَةٍ مِنْ سَعَتِكَ وَ
 الْإِجْتِهَادِ فِيمَا يُزِلُّ لَدَيْكَ وَعَيْنُكَ وَأَتُخَفِّفْ
 بِتُخَفِّفَةٍ مِنْ تُخَفِّفَاتِكَ وَاجْعَلْ تِجَارَتِي رَابِحَةً
 وَكَرَّتِي غَيْرَ خَاسِرَةٍ وَأَخْفِنِي مَقَامَكَ وَسُوءَ
 لِقَائِكَ وَتُبْ عَلَيَّ تَوْبَةً نَضُوحًا لَا تُبْقِ مَعَهَا
 ذُنُوبًا صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا تَنْ رَمَقَهَا عَالِيَةً

وَلَا سِرْبَرَةً وَأَنْزَعِ الْغِلَّ مِنْ صَدْرِي لِلْمُؤْمِنِينَ
 وَأَعْطِنِي بِقَلْبِي عَلَى الْخَاشِعِينَ وَكُنْ لِي كَمَا
 تَكُونُ لِلصَّالِحِينَ وَحَلِّبْنِي حِلْيَةَ الْمُتَّقِينَ
 وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صَدِّقٍ فِي الْغَابِرِينَ وَذِكْرًا
 تَامِيًّا فِي الْآخِرِينَ وَوَافِّ بِي عُرْصَةَ الْوَالِدِينَ
 وَتَقِيَّةً سُبُوحَةً لِعِصْمَتِكَ عَلَى وَظَاهِرٍ كَرَامًا يَهْدِيهِ
 الْمَلَأَمِينَ قَوَائِدِكَ يَدِي وَسُقُ كَرَامَتِي مَوَاهِبِكَ
 إِلَيَّ وَجَاوِزِي الْأَطْيَبِينَ مِنْ أَوْلِيَائِكَ فِي الْجَنَّةِ
 الَّتِي زَيَّنْتَهَا لِأَصْفِيَائِكَ وَجَلَّلْنِي شَرَائِفِ نَحْلِكَ
 فِي الْمَقَامَاتِ الْمُعَدَّةِ لِحَبَائِكَ وَاجْعَلْهُ لِي عِنْدَكَ
 مُقْبِلًا أَوْى إِلَيْهِ مُطْمَئِنًّا وَمُتَابَةً أَبْوَعُهَا
 وَأَقْدَرُ عَيْنًا وَلَا تَقَاتِلْنِي بِعَظِيمَاتِ الْجَرَائِرِ وَلَا
 تُهْلِكْنِي يَوْمَ تُبْلَى الشَّرَائِرِ وَأَزِلْ عَنِّي كُلَّ
 شَيْءٍ وَشَبْهَةٍ وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَقِّ حَرِيقًا مِنْ
 كُلِّ رَحْمَةٍ وَأَجْزِلْ لِي قِسْمَ الْمَوَاهِبِ مِنْ تَوَالِكَ
 وَفَرِّقْ عَلَيَّ حُطُوطَ الْأَحْسَانِ مِنْ أَفْضَالِكَ
 وَاجْعَلْ قَلْبِي وَاتِّقَائِي بِمَا عِنْدَكَ وَهَمِّي مُسْتَفْرَعًا

لِمَا هُوَ لَكَ وَاسْتَغْفِرْ لِي بِمَا اسْتَغْفِرُ بِحَالِصَتِكَ
وَأَشْرِبْ قَلْبِي عِنْدَ ذُهُولِ الْعُقُولِ طَاعَتِكَ
وَاجْمَعْ لِي الْغِنَى وَالْعَفَافَ وَالذَّعَّةَ وَالْمَعَافَاةَ
وَالصِّعَّةَ وَالسَّعَةَ وَالطَّامِنِينَ وَالْعَافِيَةَ وَكَرَّ
تَحِيَّ حَسَنَاتِي بِمَا يَشُوبُهَا مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَكَرَّ
لَاخِلَوَاتِي بِمَا يَعْزِضُ لِي مِنْ نَزَعَاتِ فِتْنَتِكَ
وَصُنْ بِي جَهَنَّمَ عَنِ الطَّلَبِ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ وَدُنِّي عَنِ النَّاسِ
مَا عِنْدَ الْفَاسِقِينَ وَلَا تَجْعَلْنِي لِلطَّالِمِينَ ظَهِيرًا وَلَا لِهَامِهِمْ عَلَا
فَحَوْكِتَابِكَ يَدًا أَوْ نَصِيرًا وَحُطِّنِي مِنْ حَيْثُ
لَا أَعْلَمُ مَحِيَاةً تَقْلِينِي بِهَا وَأَفْتِكُنِي أَبْوَابَ
تَوْبَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَرَافِقِكَ وَرِزْقِكَ الْوَاسِعِ
إِلَى إِلَيْكَ مِنَ الرَّأْغِبِينَ وَأَتَمِّمْ لِي الْغَسَامَةَ
لَا تَكْ خَيْرَ الْمُنْعِمِينَ وَاجْعَلْ بَاقِي عَمْرِي فِي الْحَجَّ
وَالْعُمَرَى ابْتِغَاءَ وَجْهِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَبَدًا أَبَدًا
بَدَا نَكَ شَبَّ عَمِدَ قَرَانِ از جَمَلِ

چارنی است که احیائے آنهاست مؤکده است و منقول
 است که درین شب درهای آسمان بسته نمی شود و بر
 همه صدایان و دعائے حاجیان بالارود و صدایان
 انسان در آسمان پیچیده است مانند صدای
 گیسو در میان کندی و فوق لغای حاجیان راندا
 می کند که منم بروردگار شما و شما ییدندگان من و حق مرا ادا
 کردید و بر من لازم است که دعائے شما را مستجاب
 می گردانم پس هر که مستحق آمرزش است بگناهان او را می آمرزد
 و هر که سزاواران نیست گناهاش را کم می کند پس هر که با
 ایشان در عبادت و دعا مشرب شود در ثواب با ایشان
 شریک خواهد بود غسل و زیارت حضرت امام حسین
 درین شب سنت است و منقول است که هر که درین شب
 آنحضرت را زیارت کند گناهان گذشته و آینده اش
 آمرزیده شود **آنها اعمال روز عید غسل در آن سنت است**
 و بعضی واجب دانسته اند و بهتر آنست که پیش از نماز
 غسل کند و نماز عید بنابر مشهور در زمان غیبت امام علیهما السلام
 سنت مؤکده است و بگمان فقیر واجب است نشاء الط

اعمال عید و زیارت

مقررہ و نماز شش بہان کیفیت است کہ عید فطر مذکور
 شد و دعائے پیش از رفتن نماز عید آنجا مذکور شد
 و دعائے بسیار پیش از نماز و بعد از نماز و بعد از ان و ان
 شدہ است و این رسالہ کنجائش ذکر آنہا ندارد و
 دعا ہا و دعائے چهل و ہشتم صحیفہ کاملہ است اللہ
 ہذا یوم مبارک و المسلمون فیہ مجتہون
 فی اقطار ارضیک یشهد السائل منہم و الطالب
 و الراغب و الراہب و انت السائل فی حوائجہ
 فاستغاک بجزودک و کرمک و هو ان مسالتک
 علیک ان تصلی علی محمد و آلہ و استغاک اللہ
 ربنا یا ناک الملک و لک الحمد لا الہ الا انت
 الحلیم الکریم الحنان المنان ذو الجلال
 والا کرام بدیع السنوات والا ارض منہ
 قسمت بین عبادک المؤمنین من خیر او
 عافیہ او برکۃ او ہدی او عمل بطاعتک
 او خیر ممن بہ علیہم تھد بہ الیک
 او ترفع لہم عندک درجۃ او تعطیہم بہ

خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَنْ تَوْفَّرَ
حَظِّي وَلِصْنِي مِنْهُ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَنَّ
لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخَيْرَتِكَ
مِنْ خَلْقِكَ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ الْأَبْرَارِ الطَّاهِرِينَ
الْأَخْيَارِ صَلَوةً لَا يَقْوَى عَلَيْكَ احْصَائُهَا إِلَّا
أَنْتَ وَأَنْ تُشَرِّكَنَا فِي صَلَاحٍ مِنْ دَعَاكَ فِي هَذَا
الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
وَأَنْ تُغْفِرَ لَنَا وَلَهُمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِي وَبِكَ أَنْزَلْتَ
الْيَوْمَ قُرْآنِي وَفَاقَتِي وَمَسْكِنَتِي وَإِلَيْكَ بِمَغْفِرَتِكَ
وَرَحْمَتِكَ أَوْشَى مِنْ يَعْمَلُ وَلَعُفْتُكَ وَرَحْمَتِكَ
أَوْسَعُ مِنْ ذُرِّي فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَلَوْ أَنَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ
عَلَيْهَا وَتَسِيرُ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِي إِلَيْكَ
وَعِيْنَاكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمَّا صِيبَ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ

وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي سُوءَ ظَنِّ أَحَدٍ غَيْرَكَ وَلَا أَهْلَ
 كَوْمِ اخِرَتِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ
 تَعَبًا وَاعْدَا وَاسْتَعَدَّ لَوْ قَادَةً إِلَى مَخْلُوقٍ جَاءَ
 رِفْدُهُ وَوَرَأْفَتُهُ وَطَلَبَ نَيْلَهُ وَجَاءَتْهُ فَالَيْكَ
 يَا مُوَلَايَ كَانَتِ الْيَوْمَ تَهَيُّبَتِي وَتَعَبِيَّتِي
 وَاعْدَايَ وَاسْتَعْدَادِي رَجَاءَ عَفْوِكَ
 وَرِفْدِكَ وَطَلَبَ نَيْلِكَ وَجَاءَتْكَ اللَّهُمَّ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبْ
 الْيَوْمَ ذَلِكَ مِنْ رَحْمَتِي يَا مَنْ لَا يُخْفِيهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ
 فَإِنِّي لَمْ أَتِكَ بِقَهٍّ مِنِّي بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدْ مَتَّعْتَنِي
 وَلَا شَفَاعَةً مَخْلُوقِي رَجَوْتُهُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ
 وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ
 أَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالْجُرْمِ وَالْإِسَاءَةِ إِلَى نَفْسِي أَتَيْتُكَ
 أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنْ
 الْخَطَا طَائِعِينَ ثُمَّ لَمْ يَمْنَعْكَ طُولُ عَكُوفِهِمْ عَنِ عَظِيمِ
 الْجُرْمِ أَنْ تُعَذِّبَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ
 يَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمَ

يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَعُدْ عَلَى بَرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَى بَفْضِكَ
 وَتَوَسَّلْ عَلَى مَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ
 لَخُلَفَاؤُكَ وَأَصْفِيَاؤُكَ وَمَوَاضِعُ أَمْنَائِكَ فِي الدَّرَجَةِ
 الرَّفِيعَةِ الَّتِي اخْتَصَصْتَهُمْ بِهَا قَدْ انْتَبَرَوْهَا
 وَأَنْتَ الْمُقَدِّرُ لِذَلِكَ لَا يَغَالِبُ أَمْرُكَ وَلَا
 يُجَاوِزُ الْمُحْتَمُومُ مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ
 وَأَنْتَ شِئْتَ وَلِيَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ
 مَتَّهِمٍ عَلَى خَلْقِكَ وَلَا لِرَادَّتِكَ حَتَّى
 عَادَ صِفْوَتُكَ وَخُلَفَاءُكَ مَغْلُوبِينَ مَقْمُورِينَ
 مُبْتَزِّينَ يَرُونَ حُكْمَكَ مُبَدَّلًا وَكِتَابَكَ
 مَنبُودًا وَفَرَايَصُكَ مُحَرَّفَةً عَنْ جِهَاتٍ
 اشْتَرَاكَ وَسُنَنَ نَبِيِّكَ مَدْرُوكَةً اللَّهُمَّ
 الْعَنَّا عَدَا أَشْهُمُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَمَنْ رَضِيَ بِفِعَالِهِمْ وَأَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ
 مَعِيدٌ كَصَلَاةِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَتَحِيَّاتِكَ عَلَى

أَصْفِيَاكَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَعَجَّلِ الْفَرَجَ وَالرُّوحَ وَالنَّصْرَ
 وَالتَّمْلِينَ وَالتَّائِيْدَ لَهُمُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ
 التَّوْحِيدِ وَالْإِيْمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرِسْوَلِكَ
 وَالْأَيْمَانِ الَّذِينَ حَتَمْتَ طَاعَتَهُمْ فِيمَنْ
 يَجْرِي ذَلِكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ أَمِينُ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 لَيْسَ كُودُ غَضَبِكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ إِلَّا
 عَفْوُكَ وَلَا يَنْجِيْزُ مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ
 وَلَا يَنْجِيْنِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ وَبَيْنَ
 يَدَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ
 لَنَا يَا اللَّهُ مِنْ لَدُنْكَ فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي
 بِهَا تُحْيِي أَمْوَاتَ الْعِبَادِ وَبِهَا تَنْشُرُ مَيِّتَ
 السَّالَةِ وَلَا تُهْلِكُنِي يَا اللَّهُ عَمَّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ
 لِي وَتُعْرِفَنِي الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَأَذِقْنِي طَعْمَ
 الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي
 وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عَيْفِي وَلَا تُسَلِّطْ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَرْفَعَنِي
 فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ
 ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَإِنْ كَرَّمْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي

يَهِينَتِي وَإِنْ أَهْنَتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَكْرِمُنِي وَإِنْ
عَذَّبْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَعْزِضُ لَكَ فِي عَبْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ
عَنْ أَمْرِي وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ
ظُلْمٌ وَلَا فِي نِقْمَتِكَ عَجَلَةٌ وَلَا تَمَأْيَعْلُ مَنْ
يُجَاهِدُ الْفُوتَ وَلَا تَمَأْيُجْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفِ
وَقَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلْنِي
لِلْبَلَاءِ عَرَضًا وَلَا لِنِقْمَتِكَ نَصَبًا وَمَهْلِكُنِي وَ
تَقْصِيْنِي وَأَقْلِبْنِي عَثْرَتِي وَلَا تَبْتَلِيْنِي بِبَلَاءٍ عَلَى
أَتْرَابِي فَقَدْ تَرَى صَغْفِي وَقِلَّةَ حِيلَتِي وَ
تَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ
غَضَبِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِزَّنِي وَ
أَسْجِدْ بِكَ الْيَوْمَ مِنْ سَخَطِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِهِ وَاجْرُنِي وَاسْئَلْكَ أَمْنًا مِنْ عَذَابِكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَمِّنْنِي وَاسْتَشْهِدْ بِكَ فَصَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاهْدِنِي وَاسْتَنْصِرْكَ فَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَنْصُرْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَإِلَيْهِ وَأَرْحَمْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَإِلَيْهِ وَالْكَفَى وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ
 وَأَرْزُقْنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ
 وَأَعِزَّنِي وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَغْفِرْ لِي وَأَسْتَغْفِرُكَ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَعِزَّنِي فَإِنِّي لَكِن
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ كَرْهَتِكَ مِنِّي إِنَّ شِدَّتْ ذَلِكَ
 يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا حَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ وَأَسْتَغْفِرُكَ
 لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ وَرَغِبْتُ
 فِيهِ إِلَيْكَ وَأَرْجُوهُ وَقَلْبُ رَاةٍ وَأَقْضِهِ وَأَمُضِهِ
 وَخِزْنِي فِيمَا تَقْضِي مِنْهُ وَبَارِكْ لِي فِي ذَلِكَ
 وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ وَأَسْعِدْ نِي بِمَا تَعْطِينِي مِنْهُ وَزِدْ نِي مِنْ
 فَضْلِكَ وَسَعَةِ مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ وَاسِعٌ كَرِيمٌ وَصَلِّ عَلَى
 خَيْرِ الْخَلْقِ وَبِعَمَلِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ آمِينَ
 بكن هزار مرتبه درود حضرت محمد و حضرت امام زين العابدين و همچنین مسكن

و دعای ندبه بهترین دعاهاست و درین روز و سایر اعیاد سنت است
 خواندن آن چنانچه در اعمال جمعه مذکور شد و درین عید سنت است که
 اظهار بعد از نماز از گوشت قربانی شود و از جمله احکام این عید
 قربانی است و آن سنت مکرره است و بعضی از علما واجب دانسته
 اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که از ضمیمه
 واجب است بر هر مسلمانی و فرمود که از برای خود البته مکن از برای عیال خود اگر خواهی
 و اگر خواهی مکن از نام سلفه زوجه حضرت رسول منقول است که با نحر حضرت عرض کرد
 که عید اضحی حاضر میشود و من قیمت اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه یکم حضرت فرمود که
 قرض کن آن قرض اخذ ادائی فرماید و بهتر آنست که در روز عید یک شتر و در روز یازدهم
 و دوازدهم نیز می تواند گشت اگر درین باشد روز سیزدهم نیز میتواند گشت بهتر آنست که در هر
 روزی آنچه خریداری باشد مگر بقرانی که در حجانی که در خانه بیت کوه باشد و بیاید که شتر یا گاو یا
 گوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمیتوان کرد و اگر شتر باشد میاید پنج
 سال تمام داشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز میاید باید که یکسالش تمام شده باشد
 و داخل در سال دوم شده باشد و اگر دو سال تمام داشته باشد بهتر است
 و اگر گوسفند باشد شش ماهه کافی است و اگر گوسفند ماهش تمام باشد بهتر
 است و میاید که نفقه در اعضایش نبوده باشد و کور بیک چشم یا
 هر دو چشم نبوده باشد و بسیار لنگ نباشد که راه رفتن بر آن

و شوار باشد و گوشش بریده نباشد و اگر شق شده باشد و جدا
 نشده باشد با کف نیست و اگر شق نیز نباشد بهتر است
 و باید که مغز شاخش نشکسته باشد و اگر گوشش نیز شکسته
 باشد بهتر است و بهتر است که بیمار و بسیار پیر نبوده باشد
 و سنت است که فربه باشد و باید که بسیار لاغر نباشد که پیر
 گردد و اش نباشد باید که خصی نباشد یعنی خصیه اش را بریده
 نباشد و مکروه است خصیه اش را مالیده باشند و اگر خصیه
 خصی بهم نرسد خصی را قربانی میتوان کرد و سنت است که
 اگر قربانی گشته یا گاؤ باشد ماده باشد و اگر گوسفند یا بز باشد
 نری باشد و سنت است که خود بکشد و اگر نتواند دست
 دست قصاب بگذارد و مدد بکند و طریق کشتن آنست
 که اگر شتر باشد بخنکد یعنی حربه را مانند کار و یا نیزه در گودال
 پائین گردنش فرو برد و اگر بعضی آن فوج کند حرام می شود
 و واجب است که رو قبله بدارد آنرا و نام خدا ببرد و سنت
 است که آنرا استاده بدارد و رو قبله و هر دو دستش را از زمین
 تا پا و زانو در رسد یا ستمه بر یکد گز پیچد و آنکه خنکند
 در جانب راست شتر بایستد و حربه را در خنکش فرو برد و اگر گاؤ

یا گویند یا نباشد باید که چهار رک کردن بیرون حلقوم و
 دو رک بزرگ که هر دو جانب حلقوم است و رک که در پشت
 حلقوم است که آب و علف ازان رک بچوشت آن میرود
 اگر اینهارا بخرد حرام می شوند و سنت است که دعا
 بخواند در وقت کشتن چنانچه پسند صحیح از حضرت صادق
 منقول است که چون قربانی را بخرد روی آنرا بقبله
 کن و در وقت خربازن بگو وَجْهَتُ وَجْهَتِ الَّذِي
 فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا
 وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي
 وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُفْرِتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
 پس خرباز کن و بگو اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي پس اگر خرباز
 ذبح نیابد از طرف یک کس یا چند کس بکند خواه زن باشد
 خواه مرد نام آنها بگیرد و در نیابت بجائے من بگوید من فلان
 یعنی نام آنها ببرد و فرمود که تا نمیرد سرش را جدا کن و چون
 پوست بکند سنت است که یک حصه را خود و اهل خانه اش

بخورند و بهتر است که خود بان افطار کنند و یک حصه را
 برای همسالگان بپزد و بفرستد و اگر بر ایشان باشد
 بهتر است و یک حصه را بفقرا و سوال کنندگان بپزد
 و اگر اکثر را تصدق بکند شاید بهتر باشد و سنت است
 پوست و کله و جمیع اجزای حلال آن را تصدق کند
 تصرف نکند و تقصایب ندهد مگر آنکه قصایب بر ایشان
 باشد و تصدق با و بدو در حدیث صحیح وارد است که
 پوستش را می تواند که با عنت کند و بر روی آن نماز
 کند و نشیند و اگر گوسفند یافت نشود سنت است که قیمت
 وسطش را تصدق کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال
 بکشد کافی است و اگر یکی برای خود و یکی برای عیال
 بکشد بهتر است و اگر بعد عیال بکشد و ثوابش بیشتر خواهد بود
 و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی
 کند خوب است و اگر برای رسول و ائمه قربانی کند طایفه
 خوب است و منقول است که حضرت رسول ۴ دو گوسفند
 قربانی می کردند و اول فرمودند که خداوند این از من و از هر که
 قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دوم فرمودند که خداوند

این از من و از هر که قربانی نموده است از امت من و حضرت
امیر المومنین و هر سال اول وقت یک گوسفند قربانی می کرد و
فرمود که خداوند این از پیغمبر است پس یک گوسفند و مگر
برای خود قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشد که هر یک قربانی
حد اکند جائز است که با یکدیگر شریک بشوند تا نصف
نفر ملکه بقتل و نفرو حق تعالی فرموده است که خدا را یاد کنید
و ایام معبودات یعنی در روزی چند شمرده شده و
در احادیث معتبره منقول است که مراد یکسیر گفتن است و ایام
تشریق پس هر که در منی باشد عقیب پانزده نماز بگوید که او
ظهر روز عید است و آخرش صبح روز سیزدهم و در سایر شهرها
عقیب ده نماز که از ظهر روز عید است تا صبح روز دوازدهم
و مشهور است حاجت بعضی واجب دانسته اند اقلش یعنی
از هر نماز یک مرتبه است و اگر مکرر بگوید بهتر است و بعد از نماز
نافله نیز اگر بگوید خوب است و طریق یکسیر موافق حدیث
صبح این است اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ
الْحَمْدُ لِلَّهِ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَانَا اللَّهُ

عَلَى مَا ذَرَقْنَا مِنْ بَهِيمَةٍ الْأَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عَلَى مَا أَتَلَّاهُ

در بیان فضائل و اعمال شب و روز

عید غدیر است و عید غدیر سجدیم این ماه است و
 عظیم ترین اعیاد است و احادیث از طرق عامه و خاصه
 در فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصا
 است و درین مقام چند حدیث الکفای نمایم پس معتبر
 حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون روز قیامت شود
 چهار روز را نزد عرش الهی برند یازمین تمام مانند عروسی
 که او را بخانه داماد برند روز عید اضحی روز عید و روز جمعه
 و روز عید یزد و روز عید غدیر در میان آنها مانند ماه
 باشد در میان ستاره گان و این روز است که حق تعالی
 حضرت ابراهیم خلیل را از آتش نجات داد و این روز را روز
 داشت برای شکر حق تعالی و این روز است که خدا
 درین روز کامل گردانید دین را با نیک حضرت رسول م
 حضرت امیر المومنین را نصب کرد بخلاف و فضیلت
 او را و وصی بودن او را ظاهر گردانید بر مردم پس روزه داشت

این روز را و این روز کامل شدن دین است و روزیست
 که پنی شیطان بر خاک مالیده شده است و روزیست
 که اعمال شیعیان و محبان آل محمد درین روز مقبول است
 و این روزیست که حق تعالی عالمای علمای مخالفان و
 سنیان را باطل می گرداند مانند ذوق که در میان بهار اگند
 می شود و این روزیست که خدا عزوجل امر مسفیان
 جبرئیل را که نصب کند کسی کرامت خدا و برایتی المعمر
 و جبرئیل بر آن کسی بالامیر و ملائکه از جمیع آسمانها
 نزول و جمع میشوند و ثنای کنند بر محمد و آل محمد و استغفار
 می کنند برای شیعیان حضرت امیر المومنین و ائمه طاهرين
 و دوستان ایشان از فرزندان آدم و این روزیست
 که می کنند فریاد حق تعالی ملائکه نویسندگان اعمال که فداوند
 از محبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا روز راز
 روز غدیر و نویسند هیچ خطا و گناه ایشان را برای کرامت
 محمد و علی و ائمه و این روزیست که خدا مخصوص محمد
 و آل محمد و شیعیان ایشان گردانیده این است که خدا زیاده بگرداند
 مال کسی را که عبادت خدا کند و درین روز نوسعه دهد روزی را

بر عیال خود و برادران مومن خود و او را آزادی می گردانند و اگر کسی
 جهنم و این روز نیست که خدا سعی شیعیان را محکوم میکند
 یعنی مژده میدهد و گناهان ایشان را می آمرزد و عمل ایشان را
 قبول می کند و این روز نیست که خدا عمنها سعی شیعیان
 را ازل میکند و گناهان ایشان را کم می کند و روز بخیر
 است و روز عطیه است و روز بهین کردن علم است و روز
 بشارت است و روز عید بزرگ است و روز است که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ و روز
 پوشیدن جامه های نیکو است و روز بخشیدن گناهان
 شیعیان خباب امیر المؤمنین ۳ است و روز نیست که
 بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودی
 است و روز عید الهیت محمد است و روز قبول اعمال است
 و روز طلب زیادتى ثواب است و روز استراحت است
 است و روز سو و اگری ایشان است و روز دوستی کردن
 شیعیان است با یکدیگر و روز رسیدن رحمت خدا است
 و روز ترک کبائر و گناهان است و روز عبادت است
 و روز افطار نمودن روزه داران است پس هر که روزه داری

دین روز افطار فرماید چنان است که ده پیام را طعام کرده
 باشد و هر پیامی صد هزار کس است و روز تهنیت
 و مبارکباد است پس هر مؤمن که دیگرے را ملاقات
 کند چنین تهنیت بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَنَا
 مِنَ الْمُتَمَسِّکِیْنَ بِوَلَایَةِ اَمِیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَ
 الْاَیْمَةِ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ یعنی حمد و سپاس خداوندی
 سزااست را که گردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت
 و محبت بادشاهان مؤمنان و ائمه علیهم السلام و این روز
 تبسم است در روی مؤمنان پس هر که تبسم کند در روی
 برادر مؤمن خود روز غدیر حق تعالی نظر می فرماید در روز
 قیامت لبوے او بر جنت و بر آورد هزار حاجت او را
 و بنا کند در بهشت از برائے او قصرے از مروارید
 سفید و روے او انور الی گردانند و این روز زینت
 است پس هر که زینت کند برائے روز غدیر حق تعالی
 پیامزد از برائے او هر گناهی که کرده است از ضعیف
 یا کبیر و بفرستد حق تعالی لبوے او ملکه چند را که بگوید
 برائے او حسنات و بلند گردانند برائے او درجات تا سال

آئندہ مثل این روز پس اگر میر و شهید مرده باشند و تو اس
 شهیدان داشته باشد و اگر زنده باشد سعادتمند زندگان
 کند و هر که طعامی دهد درین روز مومن را چنان باشد
 که طعام داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که درین
 کند درین روز مومن را داخل گرداند خدا در قبر او مقنن
 نور و قبرش را کشاده گرداند و زیارت کند او را در قبر او مقنن
 هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز
 غدیر حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت
 ما اهل بیت را بر اهل آسمانهاست منتهی گانه پس پیشی گرفت
 باقرار با اهل آسمان منتهی پس زمینیت داد آن را بعد سرش
 بعد از آن سبقت کردند اهل آسمان چهارم پس زمینیت
 داد آنرا به بیت المعمور پس سبقت کردند باقرار با اهل آسمان
 اول پس آنرا زمینیت بخشید بتارکان پس حق تعالی
 عرض کرد ولایت ما را بر زمینها پس پیشی گرفت باقرار
 بان مکه معظمه پس زمینیت داد آنرا بکعبه پس پیشی گرفت مدینه
 طیبه پس زمینیت داد آنرا بمحمد مصطفی پس سبقت کرد بسوا
 آن شهر کوفه پس زمینیت داد آنرا بقبر اقدس حضرت ائمه الزینین

پس عرض کرد ولایت مارا بر کوهها پس اول کوهی که اقرار کرد و شکر کوه
 بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین سبب این جا هر
 در آنها بهر سید پس کوهها سئ و دیگر سقبت گرفتند و باین سبب
 معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار نکرد
 معدن هیچ چیز نگردید و باز در روز عید غدیر عرض کرد ولایت
 مارا بر آبها هر چه قبول کرد شیرین شد و هر چه قبول نکرد
 شور و تلخ شد پس عرض کرد ولایت مارا بر مرغان هر
 مرغی که قبول کرد سخن گو و خوش آواز گردید و هر که قبول
 نکرد لال و بد آواز گردید و مثل مومنان در قبول کردن
 ولایت امیر المؤمنین در روز عید غدیر مثل ملائکه است
 در قبول کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که قبول
 ولایت آنحضرت نکردند و روز عید غدیر مثل شیطان
 است در قبول نکردن سجده آدم و روز عید غدیر
 این آیت نازل شد اَلْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ
 دِينَكُمْ وَ اَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
 وَ رَاضِيْتُ لَكُمْ الْاِسْلَامَ دِينًا عَنِ
 امروز کامل گردانیدم برای شما دین شما را و تمام گردانیدم

بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را برای دین شما پس
 حضرت ۲ فرمود که نفرستاده است خدا پیغمبر را که
 وصی و خلیفه خود را درین روز نصب کرده است و
 کلینی رحمه الله معتبر روایت کرده که از حضرت عباس
 پرسیدند که آیا مسلمان را عید است یا نه؟ حضرت عباس
 و فطر فرمود بے عید است که از همه حرمتش پیشتر است
 راوی گفت کدام عید فرمود آن روز که نصب کرد
 حضرت امیر المؤمنین را بخلاف خود و فرمود که هر کس
 مولا و آقا را عیدیم علی مولا و آقا و پیشوایان
 و آن روز عید هم صحیح است راوی گفت چه کار روزان
 باید کرد فرمود که باید روزه بدارید و عبادت کنید و محرم و آل محمد را
 یا نکنید و بر ایشان صلوات نفرستید و وصیت کرد
 رسول خدا ص امیر المؤمنین را که این روز را عید گردانند و
 پیغمبر و وصی خود را وصیت می کرد که این روز را عید گردانند
 و روایت دیگر فرموده که روزه روز عید غدیر کفاره شصت سال گناه است
 روایت دیگر منقول است که مفضل از حضرت جعفر صادق پرسید که عید است یا نه؟
 که روز غدیر را روزه بدارم فرمود آری و الله آری و الله بزرگوار است

روز خدا توبه حضرت آدم را قبول کرد و الشکر آن این روز را روزه
 داشت و درین روز حضرت ابراهیم را از آتش نجات داد و الشکر
 آن این روز را روزه داشت و درین روز حضرت موسی را از
 راجی خود گردانید و این روز را الشکر این نعمت روزه داشت
 و درین روز حضرت عیسی و صیت و صمی خود شمعون الصفا را
 ظاهراً گردانید و این روز را الشکر حق سبحانه تعالی روزه داشت
 و درین روز حضرت رسول حضرت امیر المومنین را خلیفه و
 جانشین خود گردانید و فضیلت و صیت او را جنت خلق
 ظاهراً گردانید و این روز را الشکر این نعمت روزه داشت
 و این روز روزه داشتن است و روز عبادت است و
 روز طعام دادن است و روز نیکی کردن با برادران مومن
 و روزیست که خدا از مومنان خوش میگرد و مبنی شیطان
 بر خاک مالیده میشود و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقول است
 که گفت روزی در خدمت امام رضا بودم و جماعت بسیار
 حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی از حاضران
 انکار کردند حضرت مرفوعه که پدرم از پدرانش روایت کرد
 که روز غدیر در آسمان مشهورتر است از زمین پس بدستیک

خدا را در فردوس علی قصر است که یک خشت آن از طلا و یک
 خشت آن از نقره و در آن قصر صد هزار قبه است از یاقوت
 رخ و صد هزار خمیه است از یاقوت سبز و خاکش مشک و عنبر
 و در آن چهار نهر جاری است نهری از شراب و نهری از
 آب و نهری از شیر و نهری از عسل و در دور آن درختان
 است از انواع میوه ها و بر آن درختان مرغان خوشان
 هستند بدنه های آنها از مروارید است و بالهای آنها
 از یاقوت است و بالوای نعمها خوانند که مسکینند چون
 روز عید غدیری شود در آن قصر حاضر شوند جمیع اهل آسمانها و تبسم
 تقدیس حق تعالی می کنند و آن مرغان پروازی کنند و در آن
 آب فرو می روند و بر آن مشک و عنبر می غلطند و چون ملائکه
 جمع شدند پروازی کنند و مشک و عنبر بر سر ایشان می افشانند
 و درین روز شارب حضرت فاطمه را که در شب زفاف آنحضرت
 سدره المنتهی و درخت طوبی تبار کردند بر آسای یکدیگر بیدار
 می فرستند و چون آخرا این روز می شود پند از جانب رب اعلا
 بایشان میرسد که برگردید بسوی درجها و مرتبه های خود
 پس تحقیق که این گردید از گناه و خطا و لغزش تا مثل این روز

ان سال آینده برای امت محمد و علی پس حضرت فرمود که اسه پسر
 ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر مطهر حضرت امیر المؤمنین
 حاضر شوی بدستیکه خدا درین روز می آمرزد از هر مرد مؤمن
 وزن مؤمنه گناه شصت ساله ایشان را و درین روز آزاد
 می کند از آتش جهنم دو برابر آنچه آزاد کرده است در ماه رمضان
 و شب قدر و شب فطر و یکدستم که درین روز برادران مؤمن
 بدی برابر است با هزار دهم که در اوقات دیگر بدی و احسان
 کن درین روز برادران مؤمن خود و شاد گردان هر مرد مؤمن
 زن مؤمنه را بخدا سوگند که اگر مردم فضیلت این روز را
 بدانند چنانچه باید هر آنکه هر روز در مرتبه ملائکه با ایشان مصافحه
 کند و زیارت امیر المؤمنین درین روز فضیلت بسیار
 دارد از نزد یک و دو موافق روایت صفوان و غیر او
 اگر از دو زیارت کنند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند
 و در رکعت اول سوره انا انزلناه و در رکعت دوم سوره
 قل هو الله احد بخوانند پس این دعا را بخوانند
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ وَآخِمْ نَبِيِّكَ وَوَزِيرِهِ
 وَحَبِيبِهِ وَخَلِيلِهِ وَمَوْضِعَ سِرِّهِ وَخَيْرَتِهِ مِنْ

أَسْرِيَّتِهِ وَوَصِيَّتِهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمْنِيَّتِهِ
 وَوَلِيَّتِهِ وَأَشْرَفِ عِلَّتِيَّتِهِ الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَأَنِ
 ذُرِّيَّتِهِ وَبَابِ حُكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَ
 الدَّاعِي إِلَى شَرِيعَتِهِ وَالْمَاضِي عَلَى سُنَّتِهِ وَ
 خَلِيقَتِهِ عَلَى أَمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ وَأَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينِ أَفْضَلُ مَا
 صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفِيَاءِكَ
 وَأَوْصِيَاءِ أَنْبِيَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ
 قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا
 حُمِّلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفِظَ وَحَفِظَ مَا اسْتَوْدَعَ
 وَحَلَّلَ حَلَالَكَ وَحَرَّمَ حَرَامَكَ وَأَقَامَ
 أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى أَوْلِيَاءَكَ
 وَعَادَى أَعْدَاءَكَ وَجَاهَدَ الْكَافِرِينَ عَنْ سَبِيلِكَ
 وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ عَنْ أَمْرِكَ
 صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا تَأْخُذُ
 فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا يُعْرَضُ بَلْغُ فِي ذَلِكَ الرِّضَا
 وَسَلَامُ لِيكَ الْقُضَاءُ وَعَبْدُكَ مُخْلِصًا

نَصَرَكَ فُجِّتْهُدَا حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ فَقَبَضَتْهُ إِلَيْكَ
 شَهِيدًا سَعِيدًا أَوْ لِيَّا قِيَامًا وَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا مَسْرُومًا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ
 عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ يَا رَبَّ
 الْعَالَمِينَ وَافْعَلْ مَا تَشَاءُ وَكَفِّ مَا يَكُونُ شَهَادَةً بِجَانِبِ قَبْرِ
 خَلِيفَةِ آنَحَضَرَتْ دَايِنِ زِيَارَتِ رَايِزِ نَحْوَانْدِ بَهْمَرِ اسْتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً
 اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي
 أَرْضِهِ وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ لَقَدْ
 جَاهَدْتَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ
 وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ نَبِيِّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى
 جَوَارِهِ فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ لَكَ كَرِيمٌ
 تَوَّابٌ وَالْزَمَ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ فِي قَتْلِهِمْ
 لِيَاكَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ
 خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ
 نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ

مَوْلَعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَّائِكَ
 مَحْبُوبَةٍ فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ صَابِرَةً عِنْدَ نَزْوِلِ
 بَلَائِكَ شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعَمَائِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِقِ
 آلَائِكَ مُشْتَاقَةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ مُتَزَوِّدَةً
 مِنَ التَّقْوَى لِيَوْمِ حِزَائِكَ مُسْتَنَّةً لِبُسْنِ أَوْلِيَّائِكَ
 مُفَارِقَةً لِاخْتِلَافِ أَعْدَائِكَ مُشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا
 بِحَمْدِكَ وَتَسْبِيحِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُحِبِّينَ
 إِلَيْكَ وَالْإِمَّةِ وَسُبُلِ الرَّاغِبِينَ إِلَيْكَ شَاوِعَةٌ
 وَأَعْلَامُ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةٌ وَأَقْنَدُ
 الْغَارِفِينَ مِنْكَ قَازِعَةٌ وَأَصْوَاتُ الدَّاعِينَ
 إِلَيْكَ صَاعِدَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ لِهَمِّ الْمُفْتَخِرِينَ
 وَدَعْوَةِ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَوْبَةُ مَنْ
 أَنَابَ إِلَيْكَ مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مَنْ يَكِي مِنْ
 خَوْفِكَ مَرْحُومَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَانَ
 بِكَ مَوْجُودَةٌ وَالْإِعَانَةُ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ
 مِنْ ذُلِّهِ وَوَلَهُ وَعْدُكَ لِعِبَادِكَ مُنْجِزَةٌ وَ
 زَلَّاتٍ مِنْ اسْتِقَالِكَ مُقَالَةٌ وَأَعْمَالُ الْعَامِلِينَ

لَدَيْكَ مَحْفُوظَةٌ وَأَرْزَاقُ الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ
 نَازِلَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ
 الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَحَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ
 مُقْضِيَةٌ وَجَوَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوفَّرَةٌ
 وَعَوَائِدُ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةٌ وَمَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِمِينَ
 مُعَدَّةٌ وَمَنَا هِلَ الظَّمَاءِ لَدُنْكَ مُتَرَعَّةٌ اللَّهُ
 فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَاقْبَلْ ثَنَائِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
 وَلِيَّائِي وَاحْبِبْ أَلِيَّيَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ
 وَالحُسَيْنَ وَالحُسَيْنِ وَالْأَئِمَّةَ مِنْ دُرِّ سِلَاقِ
 الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَمَّا
 بَنَاتُكَ وَلِيَّ نَعْمَائِي وَمُنْتَهَى مُنَايَ وَغَايَةَ رَجَائِي
 فِي مُنْقَلَبِي وَمَشْوَايَ وَكَرْعِي وَنَمَازِ أَوَّلِ زِيَارَتِي
 الْعَمَلِ آوَرِدِ وَأَخْرَاجِ عَارِجِي وَنَجْوَانِي بِهَيْبَتِكَ وَشَبَّ
 عَذِيبَتِكَ بِسَارِ مَبَارَكِي أَسْتَودِرُ شَبَّ نِزْمِنَاسِ أَسْتَ
 كَرِ اِيْنِ زِيَارَتِي رَابِعِي آوَرِدِ وَنَمَازِي دَرِيْنِ شَبَّ وَارِدِ
 شَدِيدِ أَسْتَ جَوْنِ شَدِيدِ مُعْتَبِرِ نَبُوْدَايِرِ وَنَمُودِمِ وَاصِلِ
 فَضِيلَتِ رُوزِهِ وَاشْتَرِكِ وَلَقَدْ قَرَدُنِ وَانْفِطَارِ رُوزِهِ

وَجَنَابَتِ اَوْدَاهِ عَلَیْهِ

نمودن درین روز درین البواب احادیث بسیار است
 تنها این روایت است که حضرت صادق ع فرمود که روز
 روز عید غدیر برابر است با روزه عمر دنیا که اگر کسی بقدر تمام
 عمر دنیا عمر بیاورد روزه بدارد و روزه این روز برابر است با
 نوازش و ثواب روزه اش برابر است نزد حق
 با صد حج و صد عمره و این عید بزرگ خدا است و خدا
 نفرستاده است پیغمبر را مگر آنکه این روز را عید کرده
 است و حرمت آنرا دانسته است و نامش در آسمان
 روز عید محمود است و نامش در زمین روز میثاق ما خدو و جمیع
 مشهود است و هر که درین روز مومن را افطار نماید ثواب
 کس دارد که ده قیام را طعام دهد که هر قیام صد هزار گرس
 است و ثواب کس دارد که طعام دهد و آب دهد باین
 عدد که مذکور شد از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهادت
 و صالحان و رسال محط و کب در هم که درین روز صدق
 کند برابر است با صد هزار درهم که در روزهای دیگر صدق
 کنند پس فرمود که شاید که گمان کنی که خدا روزی خلق کرده
 است که هر شش ازین روز پیشتر باشند و الله نه و الله نه و الله

بهر روایت دیگر فرمود که روزه اش برابر است با شصت ماه از
 ماههای حرام که روزه بداند و فرمود که روزه عید روز سه و روزه شاد
 است و تسبیح معتبر از فیاض بن محمد منقول است که گفت
 در روز عید غدیر در مرو بخدایت حضرت امام رضا بودم و
 آنحضرت ۲۰ در آن روز مخصوصان و خویشان و اصحاب
 خود را جمع فرموده بود و ایشان را نگاه داشتند تا که در شب
 افطار کنند و خجانهائی ایشان طعامها و زرها و خلعتها فرستاده
 حتی انگشته و کفش نیز فرستاد و با ایشان خلعتهای فاخره
 شفق فرمود و ملازمان و خدمتگاران خود را جامهائی
 زیبا و نفیس بپوشانیده بود و فضیلت این روز را برائے
 ایشان نقل میفرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالها
 خلافت حضرت امیر المومنین روز جمعه با روز عید غدیر
 در یک روز جمع شد پس بعد از پنج ساعت که از روز گذشت
 بر منبر بالافت و خطبه طولانی خواند و فضائل روز غدیر
 بسیار بیان فرمود و نامهای بسیار از برائے این روز
 ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجمع برگردید تا جانها
 خود را توسعه کنید بر عیال خود و احسان و نیکی کنید نسبت

به برادران مؤمن خود و در خانهای خود برادران مؤمن را جمع
 کنید و نیکی کنید نسبت با ایشان و یکدیگر را تهنیت و
 مبارکباد بگوئید و نیکی و احسان کردن درین روز مال و
 عمر را زیاده می کند و هر بانی با یکدیگر کردن موجب رحمت
 الهی است و تا توانید بخشش و احسان کنید با عیال
 خود و برادران مؤمن خود و اظهار شادی و خوشحالی کنید
 و هر که امید احسان از شما دارد در حق او تقصیر نکنید و غفلان
 و فقیران و غلامان و کنیزان خود را با خود برابر کنید و بر سر
 دادن یکیم درین روز برابر است با دوست هزار در هر روز
 حق تعالی زیاده نیز عطا می فرماید و روزه این روز حق تعالی
 سنت گردانیده و ثوابش را مانند ثواب کسی که روزه ایستاید
 که از اول دنیا تا آخر دنیا عبادت کند بانکه روز چهار روزه دارد
 و شبها عبادت بایستد و کسیکه بر آورد حاجت برادر
 مؤمن را پیش از آنکه او اظهار کند و از روی رغبت و خواهش
 با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد
 تمام شش ماه عبادت کرده باشد و هر که شش ماه منی را افطار فرماید چنان باشد
 که هزار هزار چغیر صدق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد که

کسی متکفل احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مؤمنه
 بشود و هرگاه چنین کند من ضامنم بر خدا که امان یا بدان
 کافر شدن و فقیر شدن و اگر بپیر و دران غیب یا دران روز یا
 بعد از ان تا عید غدیر آئیده بدون آنکه کبیره بسیار بدست
 بکند البته آمرزیده است و هر که قرضی بکند در این روز بر
 پیر و دران مؤمن خود ضامنم بر خدا که او را زنده بدارد یا بپیر اندان
 قرض را از او تحمّل شود و از ووش او بر او و چون با یکدیگر
 ملاقات کنید مصافحه کنید یکدیگر را با تمنیت بگوئید و آنچه
 گفتیم حاضران لغائبان بگوئید و لو انگران رعایت کنند
 فقیهان را و اقویا و دستگیری کنند ضعیفان را حضرت رسول
 مرا بهمه اینها امر فرمود بدانکه غسل در اول این روز سنت مذکور
 است و شیخ مفید و دیگران از حضرت صادق علیه السلام روایت
 کرده اند که هر که در روز عید غدیر دو رکعت نماز بکند هر وقت که
 خواهد و اگر نزد یک تنه و ال بکند که دران ساعت حضرت رسول
 حضرت امیر المؤمنین را در غدیر خم براس مردم بامامت
 و خلافت نصب فرمود بهتر است یعنی هر سوره که خواهد
 و اگر دو رکعت اول انا انزلناه و در رکعت دوم قل هو الله احد

بخواند چنانچه در روایت معتبر دیگر وارد شده است بهتر است
 پس بسجده رود و صد مرتبه شکر را الله یا شکر یا شکر
 بگوید چون سر از سجده بردارد این دعا بخواند اللهم لا اله الا انت
 اسئلك بان لك الحمد وحده لا شريك لك
 وانت واحد احد صمد لم يلد ولم يولد
 ولم يكن لك كفوا احد وانت محمد عبدك
 ورسولك صلواتك عليه وآله يا من هو كل
 يوم في شان كما كان من شانك انت
 تفضلت على بان جعلتني من اهل جانبك
 واهل دينك واهل دعوتك وفققتني
 لذلك في مبتدئ خلقي تفضلا منك وكرما
 وجود الله ازدفت الفضل فضلا والحدود
 والكرامة مازافه منك ورحمة الله على ان
 جدت ذلك العهد لي تجديدا بعد
 تجديدي خلقي وكنت لشيئا منيئا ناسيا
 ساهيا غافلا فاثممت نعمتك بان ذكرتك ذلك
 ومننت به علي وهذا ينفي له فليكن من شانك

يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَنْ تَتَقَرَّبَ لِي ذَلِكَ وَلَا
 تَسْلُبْنِيهِ حَتَّى تَتَوَقَّأَنِي عَلَى ذَلِكَ وَأَنْتَ عَنِّي
 رَاضٍ فَإِنَّكَ أَحَقُّ الْمُنْعِمِينَ أَنْ تُنْعِمَ لِعِبْدِكَ
 عَلَى اللَّهِ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاجْبُنَا دَاخِلِيكَ
 بِمَنِّكَ فَلَاكَ الْحَمْدُ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَلِلَّيْلِ
 الْمَصِيرُ أَمَّا يَا إِلَهَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
 نَبِيَّ سُوْلِهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ صَلَاتُكَ
 وَاجْبُنَا دَاخِلِيكَ اللَّهُ وَابْتَغْنَا الرَّسُولَ فِي مَوْلَانَا
 وَمَوْلَانَا وَمَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيٍّ
 بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَبْدِ اللَّهِ وَآخِي رَسُولِهِ وَالصِّدِّيقِ
 الْأَكْبَرِ وَالْحُجَّةِ عَلَى بَرِيَّتِهِ الْمَوْيِدِّ بِهِ نَبِيُّهُ
 وَدِينُهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ عَلَمًا لِدِينِ اللَّهِ وَخَازِنًا
 لِعِلْمِهِ وَعَلِيَّةَ غَيْبِ اللَّهِ وَمَوْضِعَ سِرِّ اللَّهِ وَ
 أَمِيرِنَا اللَّهُ عَلَى خَلْقِهِ وَشَهِيدَهُ عَلَى بَرِيَّتِهِ اللَّهُمَّ
 رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
 بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا

عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَخَلِيفُ الْمَوْلَى
 فَإِنَّا نَبْتَائِمَنِكَ وَلَطْفِكَ أَجَبْنَا دَاعِيكَ وَأَتَّبَعْنَا
 الرَّسُولَ وَصَدَقْنَا وَصَدَقْنَا مَوْلَى الْمُؤْمِنِينَ
 وَكُفِّرْنَا يَا لِحُبِّبِ الطَّاغُوتِ فَوَلِّينَا مَا تَوْالَيْنَا
 وَاحْشُرْنَا مَعَ أَيْمَتِنَا فَإِنَّا بِيَهُمْ مُؤْمِنُونَ
 مُوقِنُونَ وَلَهُمْ مُسْلِمُونَ أَمَّا بِسَرِّهِمْ وَعَلَانِيَتِهِمْ
 وَشَاهِدِهِمْ وَغَايِبِيهِمْ وَحَيِّهِمْ وَمَيِّتِيهِمْ وَ
 رَضِينَا بِهِمْ أَيْمَةً وَقَادَةَ وَسَادَةً وَحَسْبُنَا
 بِهِمْ بَيِّنَاتٌ وَبَيِّنَاتُ اللَّهِ دُونَ خَلْقِهِ لَا نَسْتَعِينُ
 بِهِمْ بَدَلًا وَلَا نَنْتَحِنُ مِنْ دُونِهِمْ وَلِيَجْهَدُوا
 بِرِسَالَتِهِ إِلَى اللَّهِ مِنْ كُلِّ مَنْ نَصَبَ لَهُمْ حَرْبًا
 مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
 وَكُفِّرْنَا يَا لِحُبِّبِ الطَّاغُوتِ وَالْأَوَّلِينَ
 الْآخِرِينَ وَأَسْأَلُكُمْ وَأَتُبَاعِيهِمْ وَكُلِّ مَنْ
 وَاللَّهُمَّ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ مِنَ الْأَوَّلِينَ
 إِلَى الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْهَدُكَ أَنَّا نَدِينُكَ
 بِمَا دَانَ بِهِ مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَوْلُنَا مَا قَالُوا وَإِنِّي نُنَادِيكَ
 بِهَا مَا قَالُوا يَا قُلْنَا وَمَا قَالُوا يَا قُلْنَا وَمَا
 أَنْكَرُوا يَا قُلْنَا وَمَنْ وَاللَّيْنَاءُ وَمَنْ
 عَادُوا عَادُنَا وَمَنْ لَعَنُوا الْعَنَاءُ وَمَنْ تَبَرَّؤُا
 مِنِّي تَبَرَّالْمِنَّةُ وَمَنْ تَرَحَّمُوا عَلَيَّ تَرَحَّمْنَا عَلَيْكُمْ
 أَمَّا وَسَلَّمْنَا وَرَضِينَا وَاتَّبَعْنَا مَوَالِينَا صَلَوَاتُكَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ فَتَمِّمْ لَنَا ذَلِكَ وَلَا تَسْلُبْنَا
 وَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا أَوْ ثَابِتًا عِنْدَنَا وَلَا تَجْعَلْهُ مُسْتَعْلًا
 وَآخِيْنَا مَا أَحْيَيْتَنَا عَلَيْهِ وَأَمِيتَنَا إِذَا أَمِيتَنَا
 عَلَيْهِ إِلَّا مُحَمَّدٍ أَيْمَانُنَا فِيهِمْ نَأْتَمُّ وَلَا يَأْهُمُّ
 نَوَالِي وَعَدُّ وَهُمْ عَدُّ وَاللَّهُ نَعَادِي فَأَجْعَلْنَا
 مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّا
 بِكَ لَكَ سِرَاضُونَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس باز بسجده رود و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه شکر باشد
 بگوید پس حضرت فرمود که هر که این عمل را بجا آورد ثواب
 کس داشته باشد که در روز غدیر نزد حضرت رسول حاضر
 شده باشد و با حضرت رسول و حضرت امیرالمومنین بیرون آید

آنحضرت بیعت کرده باشد و در حجه او در بیعت با در حجه
راستگویان و تصدیق کنندگان باشد که تصدیق خدا و
حضرت رسول و در آن روز از روی اخلاص کردند مانند
سلمان و ابوذر و مقداد و عمار رضی الله عنهم و مانند کسی باشد
که شهید شده باشد یا حضرت رسول و حضرت ابیالموئنین
حسنین و مانند کسی باشد که در زیر علم حضرت صاحب الامر
عجل الله ظهوره علیه السلام و در زیر خیمه آنحضرت بوده باشد
از نجیبان و نقیبان و برگزیدگان اصحاب آنحضرت
و ایضا شیخ مفید علیه الرحمه روایت کرده است که
سنت است این دعا در روز عید غدیر بخوانند
اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِیِّكَ وَ
عَلِیٍّ وَلِیِّكَ وَ الثَّانِیَ وَ الْقَدِیْرَ الَّذِیْ خَصَّصْتَ
یَهُدُوْنَ خَلْقَكَ اَنْ تَصِلَّ عَلَیْ مُحَمَّدٍ عَلِیٍّ
وَ اَنْ تَبْدَأَ بِهُمَا فِیْ كُلِّ خَیْرِ عَاجِلٍ اَللّٰهُمَّ صَلِّ
عَلِیْ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الْاَیْمَةَ الْقَادَةَ وَ الدَّاعَةَ
السَّادَةَ وَ النُّجُومَ الزَّاهِرَةَ وَ الْاَعْلَامَ الْبَاهِرَةَ وَ سَائِرَ
الْعِبَادِ وَ اَرْكَانِ الْبِلَادِ وَ النَّاقَةِ الْمُرْسَلَةِ وَ السَّفِیْنَةِ

عنه
سیاست در کون
که اولش در ۱۲
مراج

التَّاجِيَةِ الْحَارِيَةِ فِي لَيْلِ الْغَامِرَةِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ خِزَانِ عِلْمِكَ
 وَأَرْكَانِ تَوْحِيدِكَ وَدَعَائِ حُرِّيَّتِكَ وَمَعَارِ
 كَرَامَتِكَ وَصَفْوَتِكَ مِنْ بَرِّيَّتِكَ وَخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ الْأَتَقِيَاءِ الْأَقْيَامِ الْأَبْرَارِ وَالْبَابِ
 الْمُبْتَلَا بِهِ النَّاسُ مِنْ آثَاهُ بَحْيٍ وَمِنْ آبَائِهِ
 هَوًى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 أَهْلِ الذِّكْرِ الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَسْئَلَتِهِمْ وَذَوِي
 الْقُرْبَى الَّذِينَ أَمَرْتَ بِمَوَدَّتِهِمْ وَفَرَضْتَ
 حَقَّهُمْ وَجَعَلْتَ الْجَنَّةَ مَعَادَ مَنْ اقْتَصَرَ
 آثَارَهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَمَا أَمَرُوا بِطَاعَتِكَ وَنَهَوْا عَنْ مَعْصِيَتِكَ
 وَدَلُّوا عِبَادَكَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِكَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَنَجِيِّكَ
 وَصَفْوَتِكَ وَآمِنِيكَ وَرَسُولِكَ إِلَى خَلْقِكَ
 بِحَقِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَكَعُوبِ الدِّينِ وَ
 قَائِدِ الْغُرِّ الْمُجَلِّينِ الْوَصِيِّ الْوَفِيِّ وَالصِّدِّيقِ

الْأَكْبَرِ وَالْفَارُوقِ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ الشَّاهِدِ
 لَكَ وَالذَّالِّ عَلَيْكَ وَالصَّادِعِ بِأَمْرِكَ وَالْمُجَاهِدِ
 فِي سَبِيلِكَ لَمْ تَأْخُذْهُ فِينِكَ كَوْمَةٌ لَا يُحْمَلُونَ
 نَصْلِي عَلَيْكَ فَحَمْدُ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ
 الَّذِي عَقِدْتَ فِيهِ لَوْلِيِّكَ الْعَهْدَ فِي أَعْنَاقِ
 خَلْقِكَ وَأَكْمَلْتَ لَهُمُ الدِّينَ مِنَ الْعَارِفِينَ
 بِحُرْمَتِهِ وَالْمُقَرَّبِينَ بِفَضْلِهِ وَمِنْ عُتَقَائِكَ
 وَطَلَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَلَا تُشِمْتُ بِي حَاسِدِي
 النِّعَمِ اللَّهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَهُ عِيدَكَ الْأَكْبَرَ
 وَسَمَّيْتَهُ فِي السَّمَاءِ يَوْمَ الْعَهْدِ الْمَعْهُودِ
 وَفِي الْأَرْضِ يَوْمَ الْمِيثَاقِ الْمَأْخُودِ وَالْحَبِ
 الْمَسْئُولِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْرِغْ
 بِهِ عُيُونَنَا وَاجْمَعْ بِهِ شَمْلَنَا وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا لَا نُغْمِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَفَنَا
 فَضْلَ هَذَا الْيَوْمِ وَبَصَّرَنَا حُرْمَتَهُ وَكَرَّمَنَا
 بِهِ وَشَرَّفَنَا بِمَعْرِفَتِهِ وَهَدَانَا بِوَرْدِهِ يَا رَسُولَ

اللَّهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْكُمَا وَعَلَى عِزَّتِكُمَا
 وَعَلَى قِيَمَتِكُمَا مَنِّي أَفْضَلُ لَسَلَامًا بَقِيَّةُ
 اللَّيْلِ وَاللَّيْلِ وَرُؤُوسِكُمَا تَوَجَّهْتُ إِلَى اللَّهِ فِي
 وَرَبِّكُمَا فِي نَجَاحِ طَلِبَتِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَ
 تَنصِيرِ أُمُورِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَلْعَنَ مَنْ جَحَدَ
 هَذَا الْيَوْمَ وَأَنْ تَكْرَحُ رَمَتَهُ فَصَلِّ عَنْ سَيِّدِكَ لَا تُفَا
 تُورِكَ فَإِنِّي اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا يَوْمَ تَوْرَهُ اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنْ
 أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَآلِهِ شِفَاءَ عَنْهُمْ وَ
 بِهِمْ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ الْكُرْبَاتِ اللَّهُمَّ امْلَأْ
 الْأَرْضَ بِبِهِمْ عَدْلًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلُمًا وَ
 جَوْرًا وَأَخْجِرْ لَهُمْ مَا وَعَدْتَ لَهُمْ لَا تَكْ لَا تَخْلِفْ
 الْمِيعَادَ وَارْعُدْ زَيْنَ وَمَا سَجَدَ رُؤُوسُهُمْ شُكْرًا
 وَصَدْرُهُمْ أَكْثَمَ بَؤِيدٍ وَصَدْرُهُمْ بِأَنْجِي تَوَانِدُ بَوِيحُ الْحَمْدِ لِلَّهِ عَلَى
 إِكْمَالِ الدِّينِ وَاتِّمَامِ النِّعْمَةِ وَرَضَى الرِّبِّ
 الْكَرِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ
 عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ الطَّاهِرَيْنِ

بہتر خواہد بود چنانکہ سید ابن باقی رحمہ و کفعمی رحمہ روایت کرده اند
 اما شیخ مفید این زیادتی را نقل نہ کرده است
در بیان فضیلت و اعمال روز
مباحلہ تا آخر ماہ

علامہ مجلسی رحمہ آورده کہ در تعیین روز مباحلہ میان
 علماء خلافت است و اشہر واقوی آنست کہ روز سبت
 چارم است و بعضی سبت و پنجم و بعضی سبت و ششم
 و بعضی سبت و یکم نیز گفته اند و اگر در ہر یک از اینہا اعمال مستحب
 بعمل آورند بہتر است و آنچه مشہور است سبت و چارم است
 و سبب فضیلت روز مباحلہ آنست کہ چون حضرت رسول
 رسولان فرستاد بسوی نصاراے نجران کہ اعظم تر سایان
 بودند و ایشان بکتب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت
 پناہ صلعم را در کتب جمیع انبیاء مشاہدہ کردند حب و نیاز
 علمائے ایشان غالب شد و ایمان پیدا کردند و منتقادان
 علماء و عظامائے خود را فرستادند کہ صفائے کہ در کتب سابقہ
 برے حضرت رسالت دیدہ اند مشاہدہ نمایند بدینہذا
 شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول مجتہائے

شانی برایشان تمام کردند و بعضی از ایشان بسبب حبس یاست
 و اغراض باطله مضائقه کردند و ایمان آوردن و حق تعالی
 این آیه کریمه را فرستاد و فرمود: **حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا
 وَابْنَاتَنَا كُمْ وَلِنَبْتَهِلَنَّهُمْ وَلِنُقَرِّبَهُمْ
 إِلَى أَنْفُسِهِمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ
 عَلَى الْكَافِرِينَ** یعنی پس هر که بخواهد مجاور کند
 و امر عیسی بعد از آنچه آمده است بسوسه و توار علم و
 برهان و القاکردن بر ایشان و قبول نکردند پس گویای محمد
 پیائید بخوانیم پس آن خود را و لیسان شمارا و زنان خود را و زنان
 شمارا و جانهای خود را و جانهای ما را یعنی آنها را که بمنزله
 جان شما اند پس تصریح کنیم و دعا کنیم پس گویای لعنت و دوری
 از رحمت خدا بر آنها که دروغ گویند از ما و شما پس حضرت رسول
 عباے بروش مبارک خود گرفت و حضرت امیر المؤمنین
 فاطمه و حسن و حسین علیهم السلام را و زیر عباد داخل کرد و گفت
 پروردگار ما هر پیغمبری را الهییتی بوده است که مخصوص ترین خلق بود
 اند با و خداوند اینها اهل بیت من اند پس از ایشان بر طرف

اگر شک و گناه را و پاک کن ایشان را پاک کردنی پس چهل
 نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد که لا تُعَذِّبُوا
 اللَّهُ لِيُنْزِلَ هَبْ عَنْكُمْ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 وَيُطَهِّرْكُمْ تَطْهِيرًا یعنی نیست جز اینکه اراده
 دارد حق تعالی که زائل گرداند از شما اهل بیت بد و شک را
 و پاک گرداند شما را از گناهان پاک گردانیدنی پس حضرت
 رسول علی و فاطمه حسن و حسین علیهم السلام را با خود برین
 برواز مدینه برائے مبارکه و چون نصاری حقیقت آنحضرت
 دانستند بودند و بعد از ایستادن حضرت با آن بزرگواران
 در مقام مبارکه آثار نزول عذاب در زمین و آسمان ظاهر
 شد عالم بزرگ ایشان گفت بخدا سوگند که من روی خدایم
 می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از خاکندره شود کندره خواهد شد جرات نکردند
 بر مبارکه و استدعای مسالمة و مصالحه کردند و قبول کردند که هر
 سال جزیه بدهند و حضرت ایشان را نفرین نه کردند و بامر الهی
 جزیه بر ایشان قرار داد و حضرت فرمود که بخدا سوگند که بکلاک
 و عذاب آویخته شد بر اهل بحران و اگر مبارکه میگردم هرگز
 همه ازین جماعت میمون و خوک میشدند و این وادی بر

ایشان آتش می شد و سرایت میکرد به نجران و همه ترسایان
 نجران می سوختند و پیش از آن که سال تمام شود جمیع نصاری
 می مردند و یک نصرائی بر روی زمین زنده نمی ماند و باین سبب
 خدین امر به عالمیان ظاهر شد اول حقیقت آن حضرت زیرا که
 اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت خود را و عزیزترین اهل
 خود را و معرض مسابله نمی کرد و نصاری مذلت و خواری
 جزیه را بر خود قرار نمی دادند دوم آنکه ظاهر شد که آل عباس
 بزرگوارترین خلق بودند که ایشان را آنحضرت درو عا با خود
 شریک گردانیدند سوم آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند و
 آنحضرت هر که را به اظهار حقیقت خود ایشان را در معرض
 نفرین بدآورد زیرا که بسیار است که آدمی خود را بمهاکم
 می افکند اما اعزّه عیال خود را را ضعیف نمیشود که در معرض خطر
 درآورد چنانچه صاحب کشف و غیبا و از متعصبان سنیان
 اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین علیهما السلام
 نزد حقیقی آنحضرت اند و رتبه ایشان از سایر صحابه پیشتر
 بوده است نزد خدا و رسول و بآن صغیرن نجم آنکه حضرت
 فاطمه بهترین زنان بودند از زوجات و سایر مقامات آنحضرت

آنحضرت و اقرب بود و منزلت او تزداد حق تعالی از همه پیشتر است
 آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیر المؤمنین در رسالت
 داخل بود و داخل ابتداء نبوت نیست پس باید که داخل
 انفسنا باشد و حقیقت در اینجا مراد نبی تواند بود زیرا که آنحضرت
 دو نفس محال است پس مراد آنست که اختصاص آنحضرت
 بحضرت رسالت در کمالات و صفات برتر بود که بمنزله انفس
 و جان آنحضرت بود پس هر کمالی که در حضرت رسول بود باید
 که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبر پس باید که افضل باشد از
 جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق باشد
 با آنحضرت و اعز خلق باشد نزد او و از جمله امور است که در روز نیست
 چهارم واقع شده و موجب مزید فضل آن گردیده است آنست
 که درین روز حضرت امیر المؤمنین در رکوع نماز انگشت می نمود
 بسائل بخشید و این آیه کریمه نازل شد و امامت آنحضرت
 باصحاب بصیرت هویدا گردید **وَلْيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا**
وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يَفْقَهُونَ الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ یعنی نیست
 اولی بامر شما و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنکه ایمان

آورده اند و نماز بر پا میدارند چنانچه باید بجای می آورند و زکوة
 می دهند و رکوع و این آیه وانی هدایه یقین صریح است بر
 امامت آنحضرت و چنانچه در سایر کتب ذکر کرده اند و درین روز
 غسل سنت است و زیارت حضرت امیرالمؤمنین را درین
 روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامع مناسب است
 و روزه این روز مستحب است و تاسی بمولای خود امیرالمؤمنین
 کردن و تصدق بفقرا و ارباب حاجت با نچه مقدار و رو میسر
 باشد مطلوب است و اعمال این روز مبارک بسیار است
 شش طوسی رح و دیگران رحم الله لیسند معتبر از حضرت موسی
 بن جعفر صلوات الله و سلامه علیهما روایت کرده اند که روز نهم
 روزه است و چهارم ماه ذیحجه است و درین روز نچه خواهی از نماز
 بکن و هر دو رکعت نماز که بکنی بعد از آن هفتاد مرتبه استغفر
 الله ربی و اتوب الیه بگو پس می ایستی و بموضع سجده خود
 نظری کنی و این دعا را می خوانی باید که با غسل باشی و بروایت
 دیگر فرمود که روز نهم و چهارم روز مبارک است باید که این روز را
 روزه بداری برای شکر حق تعالی برین نعمت عظمی و غسل بکن
 و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و آنچه توانی از بوی خوش

خود را خوشبو کن و باید که بآرام دل و آرام تن باشی و اگر در یکی از اینها
 مشغول باشی نزد آن ضریح اقدس حاضر شوی و الا بجای غلو
 بروی یا بر کوهی بلند بر آئی یا بصحرای برودت
 یاید که از منزل خود بیرون رود و غسل کند و بهترین جامه‌ها
 خود را بپوشد و چون بمحل دعا خواندن داخل شود دو رکعت
 نماز کند با آداب و شرائط و بعد از سلام نهفتا مرتبه استغفار
 کند پس یا لیتد و بجانب آسمان نظر کند و این دعا را بخواند
 و بعد از آن فرمود که پس هر دعا که خواهی بکنی باز دو رکعت
 نماز کن و دعا کن و دعا اینست الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي عَرَّفَنِي مَا كُنْتُ بِهِ جَاهِلًا وَلَوْلَا
 تَعَرُّفُهُ لَأَتَّأَى لَكُنْتُ هَالِكًا إِذْ قَالَ لَهُ وَ
 قَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا

الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ فَبَيَّنَ لِيَ الْقَرَابَةَ وَقَالَ سُبْحَانَكَ
 أَيُّهَا رَبِّي اللَّهُ لَيْدٌ هَبْ عَنْكَ الرَّحْبَ أَهْلُ
 الْبَيْتِ وَيُطَهِّرْكُمْ تَطْهِيرًا فَبَيَّنَ لِيَ أَهْلَ الْبَيْتِ
 عَنِ الْقَرَابَةِ ثُمَّ قَالَ تَعَالَىٰ مَبِينًا عَنِ الصَّادِقِينَ
 الَّذِينَ أَمْرًا بِاللَّوْنِ مَعَهُمْ وَالْوَدَّ إِلَيْهِمْ يَقُولُهُ
 سُبْحَانَكَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا
 مَعَ الصَّادِقِينَ فَأَوْضَحَ عَنْهُمْ وَأَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ
 يَقُولُهُ جَلَّ شَأْنُهُ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُوا أَبْنَاءَنَا
 وَأَبْنَاءَكُمْ وَلِنِسَاءِنَا وَلِنِسَاءكُمْ وَأَنْفُسَنَا
 وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ
 عَلَى الْكَاذِبِينَ فَلَكَ الشُّكْرُ يَا رَبِّ وَلَكَ
 الْمُنُّ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَرْشَدْتَنِي حَتَّىٰ لَمْ
 يَخَفْ عَلَى الْأَهْلِ وَالْبَيْتِ وَالْقَرَابَةِ فَعَرَفْتَنِي
 نِسَاءَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ وَرَجَالَهُمْ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَقْرَبُ إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِي لَا يَكُونُ
 عَظَمٌ مِنْهُ فَضْلًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا أَكْثَرُ رَحْمَةً
 لَهُمْ بِعَرْفِكَ يَا هُمْ شَانَهُ وَلَا بَانِيكَ فَضْلُ

أَهْلِهِ الَّذِينَ بِهِمْ أَدْحَضْتَ بَاطِلَ آعْدَائِكَ
وَتَبَيَّنَتْ بِهِمْ قَوَاعِدُ دِينِكَ وَلَوْ لَا هَذِهِ الْمَقَامُ
الْمَحْمُودُ الَّذِي أَنْقَذَ تَنَابُهَ وَدَلَّ تَنَابُكَ اتِّبَاعُ
الْمُحَقِّقِينَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ
عَنْكَ الَّذِينَ عَصَمَتْهُمْ مِنْ لَغْوِ الْمَقَالِ وَهَلْ
الْأَفْعَالِ الْخَصِمَ أَهْلُ الْأَسْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ
أَهْلِ الْإِلْحَادِ وَفَعَلَ أُولِي الْعِنَادِ فَكَالْحَمْدُ وَلَكَ الْمُنَى
وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى نِعْمَائِكَ وَأَيَادِيكَ اللَّهُمَّ
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الَّذِينَ
افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا طَاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فِيهِ
رِقَابَنَا وَلَا يَتَّهِمُ وَأَكْرَمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَ
شَرَّفْتَنَا بِاتِّبَاعِ أَثَارِهِمْ وَتَبَيَّنَّا بِأَقْوَالِكَ
الَّذِي عَرَفُونَاهُ فَأَعِنَّا عَلَى الْإِخْذِ بِمَا بَصُرْنَا
وَأَجْزِ مُحَمَّدًا عَنَّا أَفْضَلَ الْجَزَاءِ بِمَا نَصَبَ
لِخَلْقِكَ وَبَدَّلَ وَسْعَهُ فِي إِبْلَغِ رِسَالَاتِكَ
وَخَطَرِ بِنَفْسِهِ فِي إِقَامَةِ دِينِكَ وَعَلَى آخِيَةِ
وَرَصِيَّةِ وَالْهَادِي مِنْ بَعْدِهِ إِلَى دِينِهِ وَالْمَقَامِ

سُنَّتُهُ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ
وَصَلَّى عَلَى الْأَنْبِيَاءِ مِنْ آبَائِهِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ
وَصَلَّتْ لَهَا عَنْهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ
دَارَ الْكَرَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هُوَلَاءِ
أَصْحَابُ الْكِبَاءِ وَالْعَبَاءِ يَوْمَ الْمَبَاهِلَةِ اللَّهُمَّ
اجْعَلْهُمْ شُفَعَاءَنَا وَاسْئَلْكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الْمَقَامِ
الْمَحْمُودِ وَالْيَوْمِ الْمَشْهُودِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَتُوبَ
عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَشْهَدُ أَنَّ أَرْوَاحَهُمْ وَطِينَتَهُمْ وَاحِدَةٌ
وَهِيَ الشَّجَرَةُ الَّتِي طَابَ أَصْلُهَا وَفَرْعُهَا
وَأَغْصَانُهَا وَأُورَاقُهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ
وَاجْزْنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخَيْرِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
يَوْمَ لَا يَنْفَعُهُمْ وَأَوْرُثْنَا مَوَاسِدَ الْأَمْنِ مِنْ أَهْوَالِ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ بِحَبِيصِهِمْ وَاقْرَأْ نَائِضِلَهُمْ وَاتَّبَاعِنَا
أَنْثَارَهُمْ وَاهْتِدِائِنَا بِمُحَمَّدٍ أَهْمٍ وَاعْتِقَادِنَا
مَاعِشَانَا لَا مِنْ تَوْحِيدِكَ وَوَقْفُونَا عَلَيْهِ
مِنْ تَعْظِيمِ شَانِكَ وَتَقْدِيرِ اسْمَائِكَ وَشُكْرِ

الْأَثَرُ وَفِي الصِّفَاتِ أَنْ تَحْكُمَ وَالْعِلْمُ أَنْ
يُحِيطَ بِكَ وَالْوَهْمُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْكَ فَإِنَّكَ أَقَمْتَهُمْ
جُجَاءَ عَلَى خَلْقِكَ وَدَلَّيْلَ عَلَى تَوْحِيدِكَ وَهَدَا
تَنْبِيَهُ عَلَى أَمْرِكَ وَتَهْدِي إِلَى دِينِكَ وَتَوْضِيحَ
مَا أَشْكَلَ عَلَى عِبَادِكَ وَبَابًا لِلْمُعْجَزَاتِ الَّتِي
يَعْجَزُ عَنْهَا غَيْرُكَ وَبَهَائِ تَبِينُ حُجَّتِكَ وَتَدْعُو إِلَى
تَعْظِيمِ السَّفِيرِ بِكَ وَبَيِّنَ خَلْقِكَ وَأَنْتَ الْمُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ حَيْثُ قَرَّبْتَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَأَخْصَصْتَهُمْ
بِإِسْرَافِكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ لَوْحِيكَ وَأَوْرَثْتَهُمْ غَوَامِضَ
تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً لَخَلْقِكَ وَلَطْفًا بِعِبَادِكَ وَحَنَانًا عَلَى
بَرِيَّتِكَ وَعِلْمًا بِمَا تَنْظُرُ عَلَيْهِ ضَمَائِرُ أَمْنَائِكَ وَ
مَا يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صِفْوَتِكَ وَطَهَّرْتَهُمْ فِي مَنَاشِئِهِمْ
وَمُبْتَلَاءَهُمْ وَحَرَسْتَهُمْ مِنْ كَفْثِ نَافِثِ الْإِيهَامِ
وَأَرَبَيْتَهُمْ بُرْهَانًا عَلَى مَنْ عَرَضَ بِسُوءِ لَهْمٍ فَاسْتَحْضَرْتَ
لَا مَرِكَ وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ وَمَلَكُوا أَجْزَاءَهُمْ
مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَجَزَّوْا
أَوْقَانَهُمْ فِي مَا يُرْضِيكَ وَأَخْلَوْا دَخَائِلَهُمْ مِنْ

مَعَارِضِ الْخَطَرَاتِ الشَّاعِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَ قُلُوبَهُمْ
 مَحَامِينَ لِأَدَّتِكَ وَعُقُولَهُمْ مَنَاصِبَ لِأَمْرِكَ
 وَنَهْيِكَ وَالسِّنَّتَهُمْ تَرَاجِمَةً لِسُنَّتِكَ ثُمَّ أَلَرَّمْتَهُمْ
 بِتُورِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ زَمَانِهِمْ
 وَالْأَقْرَبِينَ إِلَيْهِمْ فَخَصَّصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَأَنْزَلْتَ
 إِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَنَا بِالْتَّمَسْكَ بِهِمْ وَالرَّدِّ
 إِلَيْهِمْ لِأَسْتَبِيلِ مِنْهُمْ أَللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا
 بِكِتَابِكَ وَبِعِيتَرَةِ نَبِيِّكَ وَصَلَّوْا تُك
 عَلَيْهِمُ الَّذِينَ أَقَمْتَهُمْ لَنَا دَلِيلًا وَعَلَمًا وَأَمَرْتَنَا
 بِاتِّبَاعِهِمْ أَللَّهُمَّ فَإِنَّا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَأَرْزُقْنَا
 شِفَاعَتَهُمْ حِينَ يَقُولُ الْخَائِبُونَ فَمَا لَنَا مِنْ
 شَافِعِينَ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ وَاجْعَلْنَا مِنَ الصَّاقِقِينَ
 الْمُصَلِّ قِينَ لَهُمُ الْمُنتَظِرِينَ لَا يَأْتِيهِمُ النَّاطِقِينَ
 إِلَى شِفَاعَتِهِمْ وَلَا تُصَلِّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
 وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
 آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَعَلَى أَخِيهِ وَصِيْوِهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَقِيلَ الْعَارِفِينَ وَعَلِمَ الْمُتَّقِينَ وَشَاقَّ
الْخَمْسَةَ الْمَيَامِينَ الَّذِينَ فُخِّرَ بِهِمُ الرُّوحُ
الْأَمِينُ وَيَا أَهْلَ اللَّهِ بِهِمُ الْمُبَاهِلِينَ فَقَالَ
وَهُوَ أَصْدَقُ الصَّادِقِينَ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ
مِنْ بَعْدِ مَا حَبَأَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُوا
أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى
الْكَاذِبِينَ ذَلِكَ الْإِمَامُ الْمَخْصُوصُ بِمَوَاحِيهِ
يَوْمَ الْإِحْثَاءِ وَالْمُؤْتَرِ بِالقُوَّةِ بَعْدَ ضَرْبِ الطَّوْلِ
وَمَنْ شَكَرَ اللَّهَ سَعَى فِي هَلْ آتَى وَمَنْ شَكَرَ
بِفَضْلِهِ مُعَادُوهُ وَأَقْرَبُ مَنَاقِبِهِ جَاهِدُوهُ
مَوْلَى الْأَنَامِ وَمُكَيِّدُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ
تَأْخُذْهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَا يُمِصَلَى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ النَّهَارِ وَأَوْرَقَتْ
الْأَشْجَارُ وَعَلَى النُّجُومِ الْمَشْرِقَاتِ مِنْ عُلُوقِ
وَالْحُجُجِ الْوَاضِحَاتِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَابْنِ دَعَابِ
سَدُومَ صَحَّادِ عِيهِ اسْتَوْدِيكَرُ أَيَّامِ سَبْرِكَ

روز بیت و پنجم است و مشهور آنست که درین روز سوره
 اهل بیت و نشان حضرت امیر المومنین و فاطمه زهرا و امام حسن
 و حسین صلوات الله و سلامه علیه نازل شد بسبب آنکه
 حسین علیهما السلام بیمار شدند و حضرت رسول و اعیان
 ایشان تشریف فرما شدند و امر فرمودند که جناب امیر المومنین
 و سیدة النساء العالمین و حسین علیهم السلام نذر کردند که اگر
 خدا ایشان را عافیت دهد سه روز روزه بگیرند و چون عافیت
 گرامت فرمود آن چهار بزرگوار با فضا خادمه ایشان روزه
 گرفتند و نداشتند چیزی که بآن افطار نمایند پس حضرت
 امیر المومنین و قدری پس از شمعون یهودی گرفت با صاع
 از جو که حضرت فاطمه هر روز ثلث آن بشتم را برسد و یک
 صاع از آن جو بمنز خود بردارد پس در روز اول حضرت فاطمه
 قدر ثلث آن بشتم گرفت و رشت و بمنز آن صاعی از جو برد
 و آرد کرد و بیج کرده نان پخت و چون حضرت امیر با حضرت
 رسول و صلعم نماز شام کرد و بخانه برگشت حضرت فاطمه
 بیج کرده نان را حاضر کرد و خواستند که افطار نمایند مسکینی بر در
 خانه نذا کرد که السلام علیکم ای اهل بیت محمد من مسکینی ام

از مساکین مسلمانان مرا طعام دهید تا خدا شمارا از ما نکرده باشد
 بهشت طعام دهد پس حضرت امیر المومنین ع ابتدا کرد و فرمود
 که من نان خود را میدهم و سایر الهیت علیهم السلام با بقضه با حضرت
 موافقت کردند و نان های خود را بسائل دادند و باب افطار
 کردند و روز دیگر را روزه داشتند و باز حضرت فاطمه ع نیز در شستن
 یک ثلث دیگر از پشم یک صاع دیگر را برداشت و آورد کرد
 و نان نخت و چون خواستند افطار کنند سائلی بر در خانه
 آمد و ندا کرد که السلام علیکم اے الهیت محمد بن یحیی ام از
 اولاد مهاجرین و پدرم در روز عقبه شهید شده است مرا
 طعام دهید تا خدا شمارا از خواهنای بهشت طعام دهد
 پس حضرت امیر المومنین ع نان خود را داد و بعد از آن فاطمه ع
 و بعد از آن دو گوشتواره عرش خدا و بعد از آن فضه سعادتمند
 همگی نانهای خود را به تیمم دادند و باب افطار نمودند و در روز
 سیم روزه داشتند و باز حضرت سیده النساء در روز سویم بقیه
 پشم را رشت و بقیه جو را گرفت و در آسیا خورد کرد و باز پنج
 گرده نان نخت و چون حضرت امیر کبیر از نماز برگشت و
 حضرت فاطمه ع طعام را حاضر ساخت که افطار نمایند ناگاه از

از اسیران کافران ندا کرد که السلام علیکم اسے اہلبیت محمد
 مارا اسیر می کنید وی بندید و طعام نمی دهید کہ بخوریم پس بخوشیا
 سابق ہمہ گردہ نان را بسائل و اوندو باب بخت افطار نمودند
 چون صبح شد خداوند عالمیان سورہ کریمہ ہل الی را در شان ایشان
 فرستاد و در آن سورہ اشارہ باین قصہ نمود کہ یٰؤفّونَ بِاللّٰہِ
 وَیَخَافُونَ یَوْمًا کَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِیْرًا وَکَیْطَعِمُوْنَ
 الطَّعَامَ عَلٰی حَبِّہٖ مُسْکِنًا وَیَتِمُّوْا وَاَسٰیْرًا اَلَا تَطْعِمُوْکُمْ
 لَوْ جَہَ اللّٰہُ لَا تَزِدُّ مِنْکُمْ جَزَآءًا
 وَلَا تَشْکُوْرًا اَلَا تَخَافُوْنَ مِنْ رَبِّکُمْ یَوْمًا عَبُوْا سَآ
 قَظَمَ لَیْلًا یعنی وفا می کنند بند زومی ترسند از روی کہ
 شر آن اکثر خلق را فرا گرفته است و می خورائند طعام را
 با خواہش و محبت آن یا از برای محض محبت خدا بہ مسکین و
 یتیم و اسیر و مسکینہ یعنی در دل خود و نیت ایشان نیست
 کہ ما طعام نمی دہیم شما را لکن از برای رضای خدا نمی خوایم
 از شمانہ جز آنہ پا دانی را و نہ شکر و تنای را مای ترسیم از رو
 قیامت کہ در نہایت شدت و عہول است و چون در روز
 چہارم کہ سبت و بیجہ ماہ ذیحجہ بود سورہ ہل الی در مدح

ایشان نازل شد حضرت رسول ص آمدوا ایشان را بان
شدت و گر سنگی و آن حالت غریب مشاهده کرد و گریست و
فرمود این چه حالت است که در شما مشاهده می نمایم و امام
حسین و امام حسین علیهما السلام را دید که از تقاضای بسیار
و گر سنگی مانند چوبه که از تخم بیرون آید می لرزید و حضرت
فاطمه در محراب عبادت ایستاده بود اگر سنگی شکم مبارکش
پشت چسبیده بود و چشمهایش فرو رفته بود چون از نماز
فارغ شد حق تعالی خوانی از بهشت برای فاطمه فرستاد
در آن کاسه بود و گوشت و شیرید گرم در میان آن بود که
و بوی بهتر از بوی مشک از آن ساحل بود پس حضرت
فاطمه آن خوان را بنزد رسول آورد حضرت فرمود ای
فاطمه این از کجا آوردی گفت از جانب خدا آمده است
خدا هر که را خواهد روزی مسید بدلی حساب حضرت فرمود
احمد شد که از دنیا نرفتم تا در اهل بیت خود شبیه مریم مادر عیسی
را دیدم پس از آن تناول فرمودند و تا صفت روز از آن
می خورد و آخری شد و حضرت صادق ع فرمود که آن کاسه
نزد ما است و حضرت صاحب الامر آنرا ظاهر خواهد کرد و طاهر

نویسنده این حدیث
نوعی از طعام که در کافران
مانند سگ و خوک و گاو
گوشت تر کنند
منه دام اقباله العالی

بهشت از آن تناول خواهد نمود و سنیان نیز این روایت
 را با نزول مانده بطرق بسیار نقل کرده اند و تفصیل
 این قصه را در سایر کتب ذکر کرده اند پس مناسب است
 که شیعیان اهل بیت علیهم السلام درین ایام تاسی نمایند
 بولای خود و در تصدق کردن بر مساکین و یتیمان و سعی
 نمایند در اطعام ایشان و تشیخ مفید علیه الرحمه گفته است
 که مستحب است که این روز را روزه بدارند برای شکر
 نعمت نزول سوره هل اتی در شان آل عبا و آضا
 مناسب است غسل زیارت و زیارت الله و زیارت
 جامع را خواندن درین روز مناسب است و چون
 بعضی از علما این روز را روز مبارک میدانند
 و عالمای مبارک را نیز درین روز خواندن خوب است
 و روز بیست و هشتم بنابر مشهور عمر را خنجر بر شکمش
 زدند و باین سبب نهایت برکت دارد و در روز بیست
 و هفتم مروان که آخر خلفای بنی امیه است بجهنم واصل
 شد و دولت ملعونه بنی امیه لعنهم الله بر طرف شد پس
 درین روز شکر این نعمت را باید کرد و بعضی گفته اند

که حضرت امام علی نقی علیه السلام درین روز متولد شده
 است و روز سبت و نهم بنابر مشهور عمر ملعون باسفل در
 سفر منتقل شده است و باین سبب فضیلت عظیم دارد
 و در روز آخر ذی الحجه احرام سال عرب است روایت
 کرده اند که سنت است که دو رکعت نماز بجا آورد و در هر
 رکعت یک مرتبه سوره حمد و ده مرتبه سوره قل بوالله احد
 و ده مرتبه آیه الکرسی بخواند و بعد از سلام این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ مَا عَمِلْتُ فِي هَذِهِ السَّنَةِ مِنْ عَمَلٍ
 نَهَيْتَنِي عَنْهُ وَلَمْ تَرْضَهُ وَلَسِيَّتَهُ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ وَدَّعُوْتَنِي
 إِلَى التَّوْبَةِ يَعْبُدُ أَحَبُّ إِلَيَّ عَلَيْكَ اللَّهُمَّ فَإِنِّي
 أَسْتَغْفِرُكَ مِنْهُ فَأَعْفِرْ لِي وَمَا عَمِلْتُ مِنْ عَمَلٍ
 يَقْرَبُنِي إِلَيْكَ فَأَقْبَلْهُ مِنِّي وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي
 مِنْكَ يَا كَرِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

در بیان ارکان و اعمال حج

پروردگار عالم در قرآن مجید و فرقان حمید ارشاد میفرماید
 وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ
 سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

یعنی برای خدا است بر آدمیان یک مرتبه حج کردن برای
 کسی طاقت و قدرت داشته باشد و کسی که اسکا کرد و پس
 پرستگه بدو در کار عالم غنی است از عالمیان بدانکه
 حج در لغت بمعنی قصد کردن است و حج بافتح مصدر است
 و بالکسر اسم است و بمعنی مرة یعنی یک مرتبه حج کردن و
 در عرف فقها بمعنی قصد بیت الله یا فعال مخصوصه زمان
 خاص بقصد قربت می آید کنذانی مجمع البحرین حد و سائل
 در حدیث صحیح از رسول خدا ص منقول است که یک اعرابی پیش
 آنحضرت آمده عرض کرد که من بقصد حج از خانه بیرون آمده
 بودم پس بقضای آلهی زمان حج از من فوت شد و منم مرو
 صاحب ثروت و مال پس حکم بفرما برای من که چیزی کنم
 که اجرش مثل حج باشد پس ملتفت شدند آن حضرت
 بطرف من و فرمود که نگاه کن طرف کوه ابو قیس باز فرمود
 که اگر تحقیق این کوه ابو قیس برای تو طلای خالص شود
 و در راه خدا صرف کن اجرش مثل اجر حج گاهی خواهی
 یافت باز فرمود آن حضرت تحقیق که حج کننده هرگاه سالها
 سفر حج کند و چیزی همراه خود بردارد و چیزی در خانه بگذارد

مینویسد حق تعالی برای او و لعبه حق این کار و ده حسن و ده گناه
 از و ده سیئه و مینویسد مسکنند برای او و ده درجه پس هرگاه بر این
 شتر سوار شود پس هرگاه سیه آن شتر بر سیدار و مینویسد حق
 تعالی مثل ثواب مذکور بالا پس هرگاه طواف کرد خانه اگر چه
 از گناهای خود بیرون می آید مانند روزیکه از مادر متولد شد
 باشد و هرگاه سعی کرد میان صفاء و مروه پاک صاف میگردد و درین میشود از گناهان
 و هرگاه وقوف کرد در مقام عرفات و در حرا حرام می کرد و عقبار ایا در توفی از توفی چنانچه
 گناهای خود پاک و صاف میشود باز فرمود آن حضرت
 از آن اعرابی این نواها را گاهی بمنی یابی بدون حج کردن
 و در حدیث دیگر از جناب صادق علیه السلام منقول است که
 بر حج کننده تا چهار ماه گناهایش را مینویسد مگر گناه کبیره
 مینویسد برای او نیکوهای و نیکو در حدیث صحیح منقول است
 که حج و عمره فطر و یشانی را دفع میکنند و در کتاب ثواب
 از عبد الله بن مبارک منقول است که آن یک سال حج میکرد
 یک سال ترک میکرد تا آنکه پنجاه سال همین طریقت را در دست کرد پس هرگاه
 قریب بدین راه که همراه حاجیان حج میکنند پس عبد الله مبارک میگویی که درین
 آدم از شهر خود و در کوفه رفتن برای خریدن شتر و در دست

من پانصد و نیا بود پس دیدم که بطبی بر مزبله افتاده است
 و یک ضعیفه بر پای آن را میکنند پس پیش او رفتم و گفتم این
 چه کاریست گفت که ای بنده خدا سوال کن چیزی را که ترا نفع
 منید پس بر دلم قولش اثر کرد پس اصرار نمودم از او پس
 گفت مجبور کردی ما را برای ظاهری کردن این راز بدانکه منم
 عورت علویه و چهار تا فرزند تنم دارم و پدر ایشان حالامرد
 است و چهار روز مسکیزد و که چیزی نخورده ام پس این تنم
 برای من حلال است پس این لطف را درست کرده برای قوت
 اطفال خود می برم پس در دل گفتم که وای بر نفس من که این
 ضعیفه جیفه میخورد و من اعانت نکنم پس گفتم از آن عجوزه
 که کنار ت را بکشا و قتیکه کشا و همه دنیا را انداختم و آن
 ضعیفه رفت و بطرف من نگاه هم نه کرد و من بمنزل خود برتم
 و پروردگار عالم خواش جج را درین سال از قلب من
 دور کرد پس رجوع کردم به بلد خود و قیام نمودم تا آنکه حجاج
 معاودت کردند پس بیرون آمدم از خانه که همسایگان و
 رفیقان خود را ملاقات کنم و قتیکه ملاقی شدم گفتم تقبل
 الله حجَّک و شکر سعیک پس ایشان میگفتند که

شمار برای ما بود عامی کنید حال آنکه همراه ما بودید در وقت رجوع
 بفلان و فلان مقام و اکثر مردم گواهی دادند پس من
 شدم پس رسول خدا را در خواب دیدم که میفرمایند که عجیب
 مکن ای بنده خدا چرا که یک صغیقه عاجزه را اعانت کردی
 پس سوال کردم از جناب احدیت اینکه فرشته بصورت تو
 مشکل کند تا بر وزن قیامت و هر سال بعوض تو حج کند پس
 ترا اختیار است که حج بکن یا نه در هر ساعت از جناب امام
 جعفر صادق ع وارد است که حجاج بر می خیزند و میگویند که آنها اند که از اذن از آنجا
 و درخ و دیگری آنها اند که پاک باشند از گناهان مثل روزیکه از مادر
 شده باشند و سببی آنها اند که بسبب حج اهل و مال
 محفوظ ماند و این ثواب بر آن حج کننده بسیار کم است
 و نیز در کتاب مذکور از امام جعفر صادق ع منقول است
 که من بودم حجاج و معتمرین همان خدا اند اگر سوال میکنند
 از و تقاضای مسکنند آنها را و اگر ایشان دعا میکنند
 از و مستجاب میشود و اگر شفاعت میخواهند در حق کسی
 قبول میکنند شفاعت او نشان را و اگر ساکت میمانند
 حق تعالی از آنها خود سوال میکند و عوض داده میشوند

از یک در هم هزار در هم و نایز در کتاب تذکرات عمر بن یزید
 مروی است که گفت شنیدم از جناب جعفر صادق علیه السلام
 که میفرمود که علاج هرگاه داخل مکه شود پروردگار عالم دو ملک
 را عین میکند که حفاظت طواف و سعی و نماز او را میکنند پس
 هرگاه در عرفه میرسد بر نشانه راست او مهر میزنند و میگویند که
 کنایان گذشته کوتا بی نماند و آینده را نگاه دار و نایز در کتاب
 تذکرات جناب رسول خدا منقول است که فرمود حجاج و معتمرین
 هرگاه قدمی بر بیدارند تا اینکه سخانه خود بر بند نوشته میشود
 صد هزار حسنه و محو کرده میشود هزار هزار گناه و بلند میشود هزار هزار
 درجه و عنایت کرده میشود عوض هر در هم هزار در هم و عوض هر دینار هزار
 دینار و عوض هر حسنه هزار حسنه و در امان خدا میماند
 تا اینکه بمیرد و بعد مردن و حنبت داخل شود پس دعایش
 را عنایت شمار چاکه دعایش روکش شود و برای یک صد هزار مرد و پسر
 شفاعت میکنند و هرگاه خلیفه و جانشین از اهل خود و کین
 گذاردن حج و عمره درین صورت ثواب نامی منوب
 یکسان است و نایز در کتاب تذکرات محمد بن علی بن الحسن
 منقول است تحقیق که حج بهتر و افضل است از نماز و روزه

چرا که صلی یک ساعت از اهل عیال خود دور می ماند و صلا نماز
 صبح تا شام و تحقیق که حاج بدن خود را لاغر میکنند و نفس خود را
 در زحمت می اندازد و مال خود را صرف میکنند و از عیال
 خود تا عرصه دراز دور می ماند و نه درین مدت امید برگشتن
 مال دارد و نه امید تجارت برقی رح در محاسن آورده که
 آن حضرت مفرمود که حج و عمره دور میکنند فقر را و گناها را
 را چنانچه دور میکنند و مه آهنگری چرک آهنگ را و
 همچنین ثواب حج و عمره مندوب
 لا تعدوا لخاصی است در کتاب مذکور از محمد بن علی بن حسین
 منقول است که فرمود جناب صادق علیه السلام یک حج ستمی که
 پس تحقیق که آتش دوزخ بر او حرام است و کسیکه دو حج بکند
 همیشه در خیر میماند تا اینکه بمیرد و کسیکه سه حج پی در پی بکند
 آن شخص تمام عمر حاجی است و کسیکه چهار حج بکند از فشار
 محفوظ ماند و بعد مردن این کس حج را حق تعالی بصورت نیکو مثل می کند
 این کس ایستاده میشود در میان قبر او نماز میکند و او را نشنیده است
 قیامت و یک رکعت نماز صورتی که برابر است با
 هزار رکعت نماز مردم و کسیکه پنج حج بکند از عذاب خدا

محفوظ و مامون می ماند و کسی که ده حج بکند از حساب قیامت
 است و کسی که بست حج بکند جهنم را و حرام است و شور
 و شغب و جوش و خروش جهنم گوشتش او نخواهد رسید و کسی که
 چهل حج بکند گفته میشود از و شفاعت بکن هر کسی را که دوست
 داری و در ای حجت برایش کثوده شود که آنها را همراه
 خود بر دو کسی که چاه حج بکند پروردگار عالم در جنت عدن
 شهری بنیاس کند که در آن هزار خانه باشند و در هر خانه هزار
 حور و هزار زن و چه باشند و در رفقا محمد محسوب شود و کسی که
 زائد از پنجاه حج کند چنان باشد که همراه رسول خدا ص پنجاه
 حج کرده باشد و نیز همچنان باشد که در هر جمعه جناب احدیت
 را زیارت کرده و هر کسی که اکتار حج کند نسبت مگر آنکه
 بنا کند پروردگار عالم در هر هفت شهری در جنت که در آنها
 درجه نام باشد و در هر درجه حوریه که همراهش سی صد حوریه
 باشد که گاهی چندی مثل آنها ندیده باشد کلینی در کافی
 از جناب صادق عم آورده که هر که پیرو در راه مکه خواه در
 وقت رفتن خواه در وقت برگشتن امین می ماند از فزع
 اکبر یعنی روز قیامت محمد بن بابویه در معانی الاخبار

از عبد الله بن فضل با ستمی آورده که عرض کردم در خدمت
حضرت جعفر صادق علیه السلام اینک مراقض بسیار است و من و
عیال من دم و قدرت بر گزاردن حج ندارند بیا سوز
مراد عا نیکه بخوانم آن را فرموده که بگوید در عت نمازهای فریضه
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْضِنْ
عَنِّي دَيْنَ الْكَافِرِ الْيَاسِرِ الْخَوَرَةِ عَرَضِ كَرَمٍ كَرَمٍ
که ام است فرمودند که حج است و برقی در محاسن از
آن حضرت آورده که هرگاه بخواند هزار مرتبه ^{ای در یک جلسه} مَا شَاءَ اللَّهُ
در یک مرتبه روزی میشود او حج و در کتاب جامع الاخبار
از آن حضرت آورده که هر که بگوید هزار مرتبه لا حوک و لا قویح
إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ روزی او میشود حج و اگر اجل او نزدیک شده
باشد بتاخر می اندازد و آنرا خدا تعالی تا آنکه حج کند و در بعض
روایات خواندن ذکر نکور هزار مرتبه برای حج در یک جلسه
وارد شده و کفعمی در صباح آورده هر که اراده حج
نماید پس جامه نو بپوشد و قدح آب بگیرد و سی و پنج مرتبه
بر آن سوره قدر بخواند برانجامه پاشد و از آن چهار رکعت نماز بکند و
بدو سلام بر سوره که خواهد پس سوال کند حج را که روزی

او میشود و بخواند برای طلب حج این دعا را اللهم یا رب
 منک اطلب حاجتی و در فصل سیم از باب ششم در اعمال
 هر شب ماه رمضان گذشت و نیز بخواند برای طلب حج
 مناجات هفتم را که ذکرش انشاء الله خواهد آمد و خواندن
 سوره حج در هر سه روز یک مرتبه و مداومت بر سوره عم از برای
 حج و روزه است اما حج پس بر سه قسم است حج تمتع
 حج قرآن و حج افراد و حج تمتع واجب میشود بر آن کس
 که منزلش بعید از مکه مظهر نشانزده فرسخ شرعی یا زیاده از این
 بوده باشد و در حج پنج شرط واجب است اول بلوغ و
 کمال عقل پس بر طفل و مجنون حج واجب نیست دوم
 حریت پس بر بنده با وجود اذن مولی واجب نیست سوم
 زاد و راهله و این هر دو برای کسی ضروریست که احتیاج این
 هر دو داشته باشد و الا ضروریست و مراد از زاد و این قدر
 است که بقدر اکل و شرب ذلماً با و ایامان نزد خود داشته باشد
 و بهین طریق است راهله یعنی بقدر کفایت در ایام و
 ذلماً و خرید کردن این هر دو بر این واجب است اگر چه
 بقیمت بسیار گران بدست آیند چهارم آنکه نفقه عیال

واجب النفقة برای ایشان مهیا کند بخوای که تا وقت مراجعت
 کفایت ایشان کند بچشم طاقت رفتار و این شامل است
 برائے صحت بدن و برائے محفوظ ماندن راه از دزدان
 و غیره پس اگر کسی مریض باشد و رکوب آن بر راحله
 باعث ضرر باشد حج بر او واجب نیست اگر چه شرطا و اگر
 مستحق شوند یا اینکه رفیقی یا همراهی که بدون آن سفر
 ممکن نباشد یافت نشود درین صورت هم واجب نیست حج
 است وسعت وقت یعنی رسیدن مکہ معظمه و بجا آوردن
 جمیع ارکان حج را از مانع وسعت داشته باشد مسئله
 هرگاه حج بر کسی بعد وجوب مستقر شده باشد و بعد آن
 بمیرد پس بر ورثه واجب است که از اصل ترک اولی حج را
 مثل دیگر دیون لازم الادا کنند بعد از ان وصیت
 نافذه و بعد از ان بطریق میراث شرعی ترک تقسیم نمایند
 مسئله اگر مال وسعت داشته باشد پس می باید که
 نائب را از بلد میت اجیر کنند و اگر وسعت نداشته باشد
 پس از مقامات قریه که مال گنجایش آن دارد اجیر کنند
 مسئله در وجوب حج زنان یافت شدن محرم ثانی

آری این قدر ضرور است که درین سفر ظن غالب بر حفظ
 و سلامتی آبرو و عصمت داشته باشد و حج مستحب بدون آن
 شوهر صحیح نیست بید آنکه صورت حج تمتع اینست که احرام
 ببندد از میقات بقصد عمره تمتع بعد از آن بکلمه معظّمه داخل
 شود و هفت مرتبه طواف خانه کعبه بکند و دو رکعت نماز
 بقصد نماز طواف بمقام ابراهیم بجا آورد و بعد از آن سعی
 کند در میان صفا و مروه هفت مرتبه و طریقی سعی نیست
 که در ابتدا سعی آهسته رود و همچنین در انتها و در وسط
 تند رود و بعد از آن تفصیل کند یعنی قدری از موی سر خود
 بتراند یا ناخن بگیرد اینست افعال عمره تمتع و احرام و
 طواف و سعی و تفصیل هر چهار رکن اند و بعد از آن احرام
 بقصد حج تمتع از کلمه معظّمه باید بگفت و اگر ششم و هفتم که آن
 روز ترویج است احرام ببندد و خوبست و الا بروز عرفه
 احرام باید بست و بعد از آن بمقام عرفات بیاید و از
 وقت زوال شمس تا غروب آفتاب قیام کند و جوابا و بعد
 غروب بشعر الحرام برود و تا طلوع شمس در آنجا قیام نماید
 و بعد از آن بمنی بیاید و حجره عقبه را بهفت سنگ ریزه رمی کند

من بعد قربانی کند و بعد تقصیر کند یعنی مویهای سر تراشیده
 بطریق معتبر و اگر نمونده باشد تیغ دلاک بر سر خویش گذارد و دو
 همان روز یا فردای آن مکه باید برای بجای آوردن طواف حج و
 نمازش و سعی در میان صفا و مروه و بعد از آن طواف نکند و دو رکعت نماز بجا آورد
 بخواند و بعد بمقام سنی برگردد و تار تیغ یازدهم و دوازدهم
 قیام کند و سیزدهم قصد آمدن مکه کند بنا بر تفصیل معتبر و درین
 هر سه روز چهارت عقبه شسته را به بفت هفت سنگریزه رمی کند
 احرام و وقوف عرفات و وقوف مشعر طواف حج و سعی کردن در میان صفا
 و مروه این همه کارکان اند اگر یکی از اینها فوت شود حج باطل
 است بنا بر تفصیل معتبر و حج افراد صورتش اینست که احرام بپوشد
 از سقیات بشیر طایفه سقیات از مکه معظمه نزدیک باشد و الا از
 خانه خود احرام بپوشد و آن آید و بعد آن بعرفات رود و بعد از غروب
 از آنجا بمشعر باید و بعد طلوع شمس از مشعر منی رود و افعال مناسک منی بجا آورد و بعد
 از آن بکعبه بیاورد طواف کند خانه کعبه را و دو رکعت نماز بجا آورد و سعی کند در میان صفا و مروه
 بعد طواف نشاء کند و دو رکعت نماز کند به نیت نماز طواف
 نشاء و بعد از آن محل شود و پس از آن عمره مفرده را بجا آورد
 حسب تفصیل معتبر و بعد از آن محل خواهد شد یعنی آنچه که سبب

احرام حج حرام شده بود و حلال خواهد شد و افعال جمع قرآن
 مثل افعال حج افراد اند مگر آنکه برقرارن واجب است
 که بدی را همراه خود برد و در موضع احرام و بعد از آن نیز همراه
 خود دارد تا آنکه قربانی کند حسب تفصیل مندرج کتب فقهیه
 در بیان موافقت آما موافقت جمع میقات است و میقات
 مصدر رسمی است و آن جائز است که حاجیان در آنجا احرام
 می بندند برای حج و میقات شش مقام اند اول عقیق
 و آن برای اهل عراق است دوم مسجد شجره و عند الضرورت
 حجه و این برای اهل مدینه است و اما حجه خاص برای
 اهل شام است و برای اهل یمن یلم است و برای
 اهل طائف قرن المنازل و خانه کسیکه از میقات نزدیکتر
 بکعبه باشد پس خانه او میقات او است و کسیکه حج برود
 و بر میقاتی بگذرد که آن میقات برای این کس نباشد پس
 برین لازم است که از همین میقات احرام ببندد و کسیکه چنین
 راه برود که میقات متعدده در راه بنشیند پس از میقات
 اول احرام باید بست مثلاً کسیکه از مدینه می آید پس حلیفه
 و حجه در راه می افتند پس با وجود اختیار از دو حلیفه بپندد و در

حال اضطرار از حجه و هر چه میسر باشد بنزد و اگر کسی حج
 کند از چنین راهی که هیچ میقاتی در راه نیست باید که در وطن
 خود محاذات و مقابل به بقرب ترین میقات مکنت یعنی در میان
 آن میقات و مکة میقاتی دیگر نبوده باشد و بجهت این از آن فرغ برهنه
 نماید و احرام بستن قبل از میقات جایز نیست مگر بسبب
 ضرورت و اگر کسی احرام قبل از میقات بسته باشد صحیح نیست
 تا وقتی که بمیقات نرسد از آنجا احرام نه بندد و اگر احرام بعد از میقات
 بست بسبب مانع و آن مانع دور شود پس میباید که بر میقات برگردد و احرام
 بپندد و اگر احرام را که فراموش کرد تا اینکه جمیع مساکج بجا آورد و بعد یاد آمد بعضی گفته اند
 حج را عاده کند و نزد بعضی همین حج کافیست و قول اول
 احوط است و مستحب است در حج تمتع از اول روز ماه ذیحجه
 بلکه از اول ذی القعدة موسی سرافقصر نکند و موسی زهار
 و موسی بغل بتراشد یا نوره بکشد و باید که اول غسل بیت
 احرام کند و وقت بستن احرام نیت احرام چنین کند که احرام
 عمره تمتع می بندم قرئ الی الله و این دعا بخواند کتبیک
 اللَّهُمَّ كُتِبَتْ لَكَ لَشْرِيكَ لَكَ كُتِبَتْ لَكَ كُتِبَتْ لَكَ
 الْحَمْدُ وَالْغُفَّةُ لَكَ وَالْمُلْكُ لَكَ لَشْرِيكَ

لَک و دس حرام دو پارچه می باید بلکه واجب است که آن
 هر دو را قبل از نیت احرام بپوشد که یکی لنگ باشد و دیگری
 چادر و آن پارچه را جائز الصلوة باشند و جائز است محرم
 را از انداز دو پارچه استعمال کردن و نیز جائز است که آن
 پارچه را تبدیل کند و اگر نزد کسی پارچه های دیگر برآید
 احرام نباشد و همراه او قبا باشد پس میبایست که آن قبا را
 معکوس بپوشد یعنی دامن قبا را بر دوش و باقی را پایین کند و با وجود این
 ظاهرش را با طش گرداند و می باید که این پارچه را دوخت
 نباشد بدانکه بر محرم چند چیز حرام است اول شکار جانور
 صحرائی که خود کند یا دیگری را اغوا کند یا اشاره کند یا شکار
 را گرفتار کند از دام یا تیر یا از تفنگ و غیره و همچنین خوردن
 آن اگر چه محل شکار کرده باشد حرام است و ذبح کردن
 ماکول اللحم اگر وحشی باشد مانند آهو و بقرا وحش هم حرام است
 و اگر ذبح کند اینها را سبیه اند برای محرم و غیر محرم و همچنین
 سبیه و تخم اینها حرام است و لکن جائز است او را ذبح حیوانات
 ماکول اللحم که انسیه باشند یعنی شتر و بقرا ایلی و گوسفند ایلی
 و همچنین ماکیان المیه و مانندش و جانوران غیر ماکول

اللحم را هم قتل کردن حرام است و آنها اینست زبانه و
 خرگوش و سوسمار و پشت خار و زنبور و عظایه که جانور است
 مثل چلیپا سه و پر کوب و سبیش الا آنکه موزی باشد مثل
 گرگ و پلنگ که قتل آنها جایز است مثل جواز قتل حیه
 و عقرب و فارة علی الاقرب و شکار جانوران دریایی حرام
 نیست و مراد از حیوانات دریایی آنست که آن جانور را
 در آب بجه و تخم کند و دم جماع و بوسه گرفتن و نظر کردن
 بهشوت و نکاح کردن خود یا عقد دیگر خواندن و گواهی عقد
 دادن یا در نکاح گواه شدن و منی از دست و غیره بر آوردن
 تیمم خوشبو کردن و بوسیدن سوای خلوق و خلوق خوشبو نیست
 که بر خانه کعبه بپالند و اگر حاجت یا ضرورت افتد برای
 مس کردن چیزی خوشبودار یا طعامی که خوشبودار باشد
 پس دماغ را بپزند و این اشیا را استعمال نمایند و بعضی
 خوشبودار را منقح کرده اند در مشک و عنبر و زعفران و در
 و این تخصیص ضعیف است چهارم لباس و دختله برای
 مردان مگر برای زنان جایز است در همه وقت تخم سر نه
 سیاه کشیدن یا سر نه که در آن خوشبو باشد درین حکم مردان

درین کتاب است
 خوشبودار ۱۲

برابر اند ششم در آئینه نظر کردن حتی که عینک هم نزد مگر صبر
 و کتاب صاف فکر استین هم خوب نیست مگر اقوی جواز است
 هفتم نموزه و جوارب پوشیدن یا چیزهای پشت قدم پوشاند
 پس اگر ضرورت باشد جائز است مگر چیزهای پشت قدم را
 می پوشانند از بالایش پاره کنند ششم در وضع گفتن ششم
 خوردن قسم در غیر طاعت خدا و هم گفتن جائزانی که در
 بدن باشند چون کلبه و پیش و کتفه و غیره و نقل کردن آنها
 درین صورت جائز است که احضار ال ثلاث شدن آن
 جائز آن نباشد یازدهم انگشتی و دست کردن برای
 زینت و بغرض استحباب جائز است دوازدهم زنان را
 زیور پوشیدن برای زینت مطلقا الا آنچه استنسا کرده اند
 علما بنا بر تفصیلی که در محل خود مذکور است سیزدهم استعمال
 کردن روعن خواه خوشبو باشد یا نباشد مگر فرق اینست
 که در خوشبو دار كفاره لازم می آید و در غیر آن كفاره نیست
 مگر گنا سگار میشود چهاردهم دور کردن مو با قلیل باشند یا
 کثیر و عند الضرورت جائز است پانزدهم پوشیدن سرب
 مردان حرام است و همچنین غسل از تناسی کردن و اگر سرا

پوشانده واجب است که فوراً آنرا دور کنند و بخت بدی تلخیص کنند
 یک گوسفند فدی دهد و برای زنان پوشیدن سر جایز است
 و لکن پوشیدن ر و بطوریکه پارچه لباس و غیره بر روی
 باشد جایز نیست پس باید زن محرم در وقت پوشیدن سر
 مقنعه را ملکه چادر خود را چنان از سر بر اندازد که از بینی او
 بلکه از ذقن او تجاوز نماید و آن مقنعه یا چادر بر روی او
 یعنی آنرا از چوبه یا از دست خود برداشته جدا دارد و از روی خود
 سلب کردن بر سر در حالت راه رفتن چه آن سائبان از دست
 کجاده باشد یا غیر آن سفت هم بیرون آوردن خون زن
 و همچنین خراشیدن حلیه بدن یا کسواک کردن که مظنه داشته
 باشد که خون بیرون می آید مگر عند الضرورت جایز است
 و اگر بغير ضرورت خون از بدن بیرون آید کفاره لازم است
 و آن یک گوسفند است هیچ بیهوشی تراشیدن ناخن بر بدن
 و کندن درخت و گیاه های که در حرم روئیده باشد شکستن
 شاخ های آنها و چین برگ و میوه آنها و لکن جایز است
 چین رطب و خرما و چین میوه های درخت فواکه متعارف
 مانند انار و انگور و مثل اینها ملکه این اشجار نیز جایز است

که قطع کرده شوند اگر چه در حرم رد نمیده باشند کما صرح به
 فی المدارک و آنچه او هر و الله اعلم نوزدهم محرم را بجا نوزدهم غسل
 دادن استیم پوشیدن اسلحه غیر ضرورت و بر محرم ده چیز مکروه
 اند اول احرام بستن در پارچه سیاه دوم بر بستن سیاه
 خوابیدن سیم احرام در پارچه چرک آلوده بستن اگر چه طلا هر چه
 چهارم پوشیدن پارچه که خطوط داشته باشد تخم مالبیدن خنارای
 زینت و همچنین است حکم زنان بلکه احوط حکم حجیم نیست ششم
 نقاب برای زن و تفصیلش بالاندک و رشت هفتم بجام رفتن ششم
 بدن را در حمام و غیر حمام مالبیدن نهم لبیک گفتن در جواب
 کسی دهم پوشیدن گلها نوزدهم و بعضی و احوط ترک این است
 اما مسنون است چهارم اول مرد می باید که تلبیات
 را با و از بلند گوید و دوم تکرار آن تلبیات وقت نهم و در وقت
 بیداری و بعد هر نماز واجب و سنتی و وقتیکه بر پشت سوار شود و
 آن شتر از جای خود برخیزد و وقتیکه در راه بلند می نماید
 باشد مثل پشت و کوه که بالای آن برود یا پائین آید و وقت
 سحر باید که و سیم انگیزه پارچه بلخی احرام از پنبه باشند چهارم
 در تلبیات فقرات زائده که در سابق مذکور شد بخواند بلکه

خواندن تلبیات باز یاد دل مذکوره احوط است در سابعیان
 عرفات می باید که در روز عرفه از زوال آفتاب تا بزوال
 حمزه مشرقیه در مقام عرفات بقصد و بوجوب قیام کند و نیت چنین کند
 که در عرفات قیام میکنم امروز از زوال شمس تا بزوال حمزه
 مشرقیه واجب قرینه الی الله و این وقوف فی الجمله رکن حج است
 پس اگر کسی عمداً قبل از غروب از عرفات خارج شود پس بجا
 لازم است که یک سله بدنه کفاره دهد و اگر عاجز باشد سجده روزه
 بگیرد و اگر جاہل سله باشد یا ناسی باشد و بخاطرش نیاید تا
 اینکه آفتاب غروب کند چیزی که ذمه او نیست و وقت
 وقوف اختیاری عرفات از زوال تا غروب است یعنی
 اگر مضطر نباشد اما اگر مضطر باشد پس وقوف کند در باره
 از شب عید اضحی بقدر رسمی قبل از صبح صادق روز عید اضحی
 در عرفات و قدری قیام کرده بمقام معینه برگردد و در وقتیکه
 وقوف اختیاری مشعر ادریاید حتی المقدور و چند امر در وقت
 عرفات مستحب اند اول اینکه خیمه خود را بمقام مخره زند و آن
 مقام متصل عرفات است و دعائیکه از معصومین نقلت
 بخواند اللهم انی عبدک و لا تجعلنی من اخیب

در مقام عرفات
 در سال ششم
 شده باشد و چنانچه
 حکایت از بعض
 معینین فرموده اند
 در مقام عرفات
 در سال ششم
 شده باشد و چنانچه
 حکایت از بعض
 معینین فرموده اند

وَقَدْ لَكَ وَأَرْحَمَ مَسِيرِي إِلَيْكَ مِنَ الْفَجْرِ الْعَمِيقِ
 اللَّهُمَّ رَبَّ الْمَشَارِقِ كُلِّهَا فَكَرِّمْنِي مِنَ النَّارِ
 وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ وَأَذْهِبْ عَنِّي شَرَّ
 نَفَقَةِ الْحَيِّ وَالْأَيُّسِ وَشَرَّ فُسْقَةِ الْعَرَبِ وَالْفَحْشِ
 اللَّهُمَّ لَا تَمُكِّرْ بِي وَلَا تَخْذَعْ عَنِّي وَلَا تَسْتَدْرِجْنِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَجُودِكَ وَ
 كَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَمَنَّا يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ
 يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَتَنْزِيحًا لَكَ أَنْ تَعَاكِدَ لِي خُودًا بَرَاءً وَالِدِينَ وَ
 بَرَاءً بَرَاءً إِيَّائِي وَتَنْزِيحًا لَكَ أَنْ تَعَاكِدَ لِي خُودًا بَرَاءً
 يَعْنِي بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ بِهَوَارٍ بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ
 خُودًا بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ بِهَوَارٍ بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ
 سَعَا صِي خُودًا بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ بِهَوَارٍ بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ
 بِاللَّي كَوْهٍ بِجَايٍ بِهَوَارٍ بِأَيُّ كَوْهٍ بِجَايٍ
 كَنْدُ وَنَمَازِ ظَهْرِي رَابِعًا إِذَا نَوَّاهُ قَامَتْ بِخَوَانِدُو
 بَعْدَ فَرَاغِ نَمَازٍ وَطَلَبِ آمُرْ زَنْ خُودًا بَرَاءً إِيَّائِي

خود صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد
 مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه آية الكرسي و صد مرتبه
 اللهم صل على محمد و آل محمد و صد مرتبه
 سوره انا انزلناه و صد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله
 و صد مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند بعد از آن هر حاجتی
 که داشته باشد طلب کند که حق تعالی در آن روز برای
 اجابت او کرده است در بیان وقوف مشعر
 الحرام بعد از زوال حمزه مشرقیه از عرفات روانه شود
 و مشعر بیاید و نماز مغربین را بیک اذان و دو اقامت
 بخواند و دعائیکه از معصومین منقول است بخواند و از جمله
 دعاها اگر این دعا بخواند بهتر است اللهم هذک جمع
 اللهم انی اسئلك ان تجمع لی فیها جماعه الخیر کله اللهم
 لا تؤییسی من الخیر الذی سئلتک ان تجمعه
 لی فی قلبی ثم اطلب به الیک ان تعرفنی ما عرفت
 اولیاءک فی منزلی هذک او ان تقیی جماعه الخیر
 و بوقتیکه مشعر برسد نیت کند که در مشعر توقف میکنم ازین وقت
 تا طلوع آفتاب واجب قرئته الی الله و سنت است که غسل

کبند تا صبح بگذرد دعا و تلاوت قرآن مستحول ماند و بیعت
 است که از حدیث اکبر و اصغر ظاهر باشد و مستحب است
 که بالای کوه رفته ذکر الهی کند و نیز مستحب است وقتی که
 بشعر برسد هفتاد و شکر بگوید و در شکر بیزه باشد شرط است
 اول آنکه حجر باشد و از حرم باشد مگر از ساحه نباشد
 و نو باشد و مستحب است که سنگ سخت نباشد و بقدر
 سر انگشت باشد و نقطه دارد و مختلف اللون باشد و
 چون صبح صادق شود و مستحب است که تحبیر نیت کند
 باین طور که در مشعرا حرام و قوت میکند از طلوع صبح تا طلوع
 آفتاب واجب قرینه الی الله و چون طلوع آفتاب شود
 از مشعرا حرام روانه شود و بگویند بر سر که آن را وادی محترماً
 میگویند در اینجا قدم نهند و بگویند اَللّهُمَّ سَلِّمْ عَهْدِي
 وَ اَقْبَلْ تَوَكُّبِي وَ اَجِبْ دَعْوَتِي وَ اَخْلُفْنِي فِيْ مَنْ
 تَرْكَيْتُ بَعْدِي و هرگاه بمبئی بیاید دعا و مرسوم بخواند
 و افعال سه گانه را و بگوید یا آرد یعنی اولی که در قرآن
 پس خلق و در رمی جمرة عقبه چندام واجب است اول نیت
 دوم عدد یعنی هفت سنگ بیزه باشد سیم رمی و مراد از رمی

بگویند که این دعا را
 در هر روز بخواند
 و در روز عید
 و در روز شهادت
 و در روز قیامت
 و در روز جزا
 و در روز عتاب
 و در روز عتاب
 و در روز عتاب

آنست که یک یک سنگ ریزه بارانند اگر سفت سنگ ریزه را یک بار ریزند
 آن در حساب شمرده نخواهد شد چهارم هر سنگ ریزه بقوت رمی یکجمله برسد
 نه از اعانت غیری پنجم آنکه هر سنگ ریزه را بر جمعه ریزند بطریق رمی صواب
 آید و چند امر در رمی مستحب اند اول طاهر و با وضو باشد و بعضی علماء
 این را واجب دانسته اند دوم دعا وقت رمی کردن سیم در میان برای
 و جمعه از ده یا پانزده ذراع زیاده فصل نباشد و پیاده رمی کند و
 دعا وقت زدن هر سنگ ریزه بخواند و مستحب است که وقت زدن جمعه
 عقبه و بحجره عقبه کند و پشت بقبله و در دیگر جهرات رو بقبله و بحجره بوده
 در میان قربانی باید دانست که قربانی کردن بر کسی
 حجتی ندارد واجب است و بر قارن و مفرد واجب نیست و مستحب
 و در ذبح شرط است که نیت خود بکند یا اینکه ذبح از طرف او
 نیت بکند و می باید که ذبح در منی باشد و از یک شخص یک دهی
 کافیت نه کمتر از آن و بعضی علماء فرموده اند که بوقت ضرورت
 پنج یا سفت کس شرکاء میتواند شد و می باید که این ذبیحه را از منی
 بیرون نبرد بلکه همان جابر برادران ایمانی و بر فقر تقسیم نماید و
 یک حصه خود بخورد و نیز واجب است که ذبح را بر تراشیدن
 مقدم دارد و در ذبیحه سه چیز واجب است اول جنس یعنی از گاو

شتر یا گاویا گوسفند و بز باشد و دوم عید در
 شتر شرط است که پنج سال تمام شده باشند
 و سال ششم شروع شده باشد و در گاؤ و بز اعوطا است
 که سال سومیش شروع شده باشد و در گوسفند
 احتیاطا شرط است که یک سال تمام شده باشد و دوم
 شروع شده باشد سیم اینکه هیچ عیب نداشته باشد مثل انگ و خصیه
 بریده یا کوبیده و گوش بریده و شاخ شکسته و کور و پیر و غریبه
 نباشد و سحاب است که فرجه باشد و در گاؤ و شتر افضل نیست که ماده
 باشند و در گوسفند و بز بهتر این است که نر باشند و دعای ذبح که در
 ماه ذیحجه مذکور شد بخواند و سحاب است که گوشت قربانی را سه حصه
 کند یک به فقرا و یک به برادران ایامانی بطور تحفه بدهد و یک خود
 بخورد و قربانی گاؤ میش و بز گاؤ مکر و هست اما قربانی کردن در منی
 تا چهار روز جایز است یعنی دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
 و این قربانی از ارکان حج نیست و در غیر منی تا سه روز و سبت است
 خوردن این ذبیحه و گوشت این ذبیحه از منی بیرون بردن مکروه است
 و کسی که قربانی بدهی مسکینه حاجت این ذبیحه ندارد آری اگر هر دو را
 جمع کند افضل خواهد بود اما کیفیت حلق و تقصیر

پس بدانکه هرگاه از قربانی قانع شود بخیر است که خلق سرکنند یا نه
 از مقراض و مستحب است که جمع کند در میان خلق
 و تراشیدن بروت و ناخن چیدن و هر که اول مرتبه حج کرده است
 یا اینکه موی سر خود را دراز کرده و بر سر موی را کرده زده باشد یا صغیر و غیره
 مالیده باشد در هر صورت خلق سر تا کسید اکسید و اگر دلیکه بعضی از
 علماء بوجوب قائل شده اند و زنان را خلق سر جابزه نیست بلکه
 می باید که عوض خلق چیزی از موی سر خود تراشد اگر چه بقدر
 انگشت باشد و این خلق تقصیر را بر طواف خانه کعبه و سعی مقدم
 باید داشت و اگر عمد آموخ کند کفاره یک گوسفند بر او واجب است
 و با وجودش اعاده طواف بعد خلق یا تقصیر نیز واجب خواهد بود
 و اگر سهوا چنین کند چیزی بر او نیست غیر از نیکه اعاده طواف
 و این خلق و تقصیر در رسیدن منی باید کرد و موی خود را سحباست
 که در خیمه خود دفن نماید و درین خلق و تقصیر سنت بکنند که موسی
 سری تراشم واجب قرینه الی الله و اگر موسی سر نداشته باشد
 پس تیغ و لاک را بعد از آن بر سر خود بگذارد و اگر بسبب غزاین
 خلق و تقصیر در منی واقع نشود پس در مکه مغمط کند و موی خود را
 در منی بفرساید که در آنجا دفن کنند و اگر کان منی موافق ترتیبی که در

بجا باید آورد یعنی اول رمی بعد آن فسخ بعد آن حلق سرسب اگر کسی
 در ترتیب فرق کرد یعنی مقدم را سوخته کرد گنہگار خواهد شد مگر عاده آنها
 لازم نیست علی المشهور و بعد حلق و تقصیر همه اشیا که بر محرم حرام بودند
 حلال خواهند شد مگر خوشبو و زن و شکار و هرگاه طواف زیارت خانه
 کعبه نمود و بعد آن از سعی فراغ حاصل کرد پس خوشبو حلال شد
 و هرگاه طواف النساء کرد مع نمازش زن و شکار حلال شدند مسئله
 هرگاه بر روز عید از مناسک منی فارغ شود بهتر است که در مکه بایستد و طواف
 سعی بکند همان روز و اگر تاخیر کرد پس صبح آن می باید که بکند یا بدو
 کسی که حج تمتع کرده است برایش تاکید شده دیدار و شده در حکم کرده
 مسئله طواف سعی را بر وقوف عرفات و منی مقدم داشتن
 جائز نیست آری اگر صاحب عذر باشد یا مسیّد اند که در آن زمان
 بسبب حیض و نفاس بجا آوردن این ارکان ممکن نخواهد بود
 پس درین صورت تقدیم جائز است مگر بعضی علما درین صورت هم
 تقدیم را جائز نمیدارند بلکه قائل شده اند که بعد رفع عذر
 اگر چه تا آخر ذیحجه باشد بجا باید آورد پس اگر تا آخر ذیحجه هم ممکن
 نباشد درین صورت تقدیم بلا اشکال جائز است مگر احوط اینست
 که نایبی هم مقرر کنند که از طرف او این ارکان را بجا آورد

مسئله مستحب است وقتی که بگوید برای طواف و سعی
 بکشد و ناخن بچیند و بروت بگیرد و هنگام داخل شدن در مسجد
 چیز سنت است اول غسل کند که بهتر است از چاه سیمون یا از
 بکند ورنه از خانه خود غسل کند و برود دوم خائیدن از خروار
 گیاه خوشبو است سیم وقتی که در که داخل شود از جانب بلند
 چهارم برهنه پا باشد با سکنه و وقار پنجم وقت داخل شدن
 مکه معطر این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ
 الْحَقُّ وَأَذِنَ فِي النَّاسِ يَا حَجْرُ يَا تُوكَ رَجُلًا وَعَلَى
 ضَامِرٍ يَا نَبِيَّ مِنْ كُلِّ نَجْمٍ عَمِيقٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْجُو أَنَّكَ
 مِمَّنْ دَعَاكَ وَقَدْ حَبَسْتُ مِنْ شِقَّةٍ بَعِيدَةٍ وَفِي
 عَمِيقٍ سَامِعًا لِنِدَائِكَ وَمُسْتَجِيبًا لَكَ مُطِيعًا
 لِأَمْرِكَ فَكُلْ ذَلِكَ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ
 إِلَيَّ فَلَاكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ أَسْتَغْنِيكَ
 الرَّأْفَةَ عِنْدَكَ وَالْقُرْبَةَ إِلَيْكَ وَالْمُنْزِلَةَ لَدَيْكَ
 وَالْمَغْفِرَةَ لِي وَرَبِّي وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ مِنْهَا بِمَنِّكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَرِّمْ بَلَدِي
 عَلَى النَّارِ وَآمِنِي مِنْ عَذَابِكَ وَعِقَابِكَ بِرَحْمَتِكَ

ایا از سجده الزامی است ششم پس از داخل شدن مسجد الحرام
 غسل کند و نهم از در بی ششم بعد توقف کردن چند لحظه قصد
 داخل شدن مسجد کند و نهم بر در مسجد الحرام افتاده بر رسول
 خدا این چنین سلام بفرساید السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَ
 مَا شَاءَ اللَّهُ السَّلامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 اللَّهُ وَالسَّلامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ پس بکمال خضوع و خشوع داخل
 شود در مسجد الحرام و بعد از دخول رو بجانب کعبه مشرف گردد و ده
 دستها را بر وارد و این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي
 مَقَامِي هَذَا فِي أَوَّلِ مَنَاسِكَاتِي أَنْ تَقْبَلَ تَوْبَتِي وَ
 أَنْ تَجَاوِرَ عَمِّي خَطِيئَتِي وَتَضَعْ عَنِّي وَزْرِي الْحَمْلَ
 لِلَّهِ الَّذِي يَلْغِي بَيْتَ الْحَرَامِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 أَنْ هَذَا بَيْتُكَ الْحَرَامَ الَّذِي جَعَلْتَهُ مَثَابَةً
 لِلنَّاسِ وَأَمْنًا مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي عَبْدُكَ وَالْبَلَدُ بِلَدِكَ وَالْبَيْتُ بِبَيْتِكَ
 حَيْثُ أَطْلُبُ رَحْمَتَكَ وَطَاعَتَكَ مُطِيعًا

لَا مِرَكَ رَاضِيًا بِقَدْرِ لَكَ اسْتَعْلَكَ مَسْئَلَةُ الْفَقِيرِ
 إِلَيْكَ الْخَائِفِ يَحْتَوِيكَ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ
 رَحْمَتِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَمَرْضَاتِكَ
 بعد از آن حجله را بسوزد و اگر نتواند دست خود را بسوزد
 و اگر این نیز ممکن نشود بجانب حجر بدست اشاره کند بعد از آن
 این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أُوْمِنُ بِوَعْدِكَ وَأُؤْتِي بِعَهْدِكَ
 اللَّهُمَّ آمَنْتُ بِآدَتِكَ وَأُمِيتُ فِي تَعَاهُدِكَ تَعَلَّيْتُ بِشَهَادَتِكَ
 يَا مُؤَاوَاةَ اللَّهُمَّ تَصَدِّقًا بِكِتَابِكَ وَعَلَى سُنَّةِ
 نَبِيِّكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ
 أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَنْتُ بِاللَّهِ كَفَرْتُ بِالْجُنُبِ
 وَالظَّالِمِينَ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى عِبَادَةَ الشَّيْطَانِ عِبَادَةَ كُفْرٍ
 يَدْعَى مِنْ دُونِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَبَسَّطْتُ تَلِيَّ
 وَفِي مَا عِنْدَكَ عَظُمَتْ رَغْبَتِي فَأَقْبَلْ سَعْيِي وَاعْفُ عَنِّي
 وَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ
 وَمَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ -

در بیان کیفیت طواف و آداب آن
 پس در طواف دو بار زود و امر واجب اند اول طهارت از حدث

اکبر و اصغر پس اگر در آستانای طواف بعد از مستحاض شدن از نصف
 اشواط محدث شود طواف را از آن مقام ترک کند و طهارت
 کرده باز از مقامی که قطع کرده شروع کند و اگر از نصف مستحاض نشده
 بعد طهارت طواف از سر گیرد و اگر طواف کند و در وضو و غسل نباشد تسبیح کند
 و اگر از تسبیح هم مجبور باشد تسبیح مقرر کند و با وجودش احتیاطا خود
 هم طواف کند شرط دوم آنکه بدن و لباس از نجاست پاک
 باشد تسبیح مردان ایستاده که مختون باشند و اطفال هم بنا بر احتیاط
 چهارم تسبیح عورتین و در سائر آن جمیع شرائط لباس و صلی بالمحوط
 باید داشت پنجم نیت چنین کند که سفت شوط طواف خانه
 کعبه بجای آورم از عمره تمتع یا از حج تمتع یا از طواف نسأب
 قرنه الی الله ششم ابتدای شوط از حجر اسود باین پنج بوده باشد
 که کل بدن طواف کننده مقابل حجر اسود باشد و اگر این ممکن نباشد
 پس بسوی از اجزای بدن مقابل جزوی از اجزای حجر
 باشد و ظاهر محاذات عرفیه کافیهست چه در تحصیل محاذات
 حقیقی عسر و مشقت و خرج لازم می آید فلهمذا علما آن را ترک
 کردند و احوط این است که قدری مقدم از حجر اسود طواف
 شروع کند و این تقدیم من باب المفدیه است هفتم آنکه

ختم هر دوره بر حجر الاسود بوده باشد و هر آنیکه در هر دوره خانه
 کعبه را بر دست چپ خود بدارد پس اگر احیاناً بعضی اجزاء بدن
 طواف کننده در وقت بوسه دادن حجر اسود یا بسبب ازدهان
 حاجیان از کعبه منحرف شود آن شوط باطل است پس مقتضای
 احتیاط اینست که باین طور دوره کند که قبل از رسیدن به باب
 الحجر قدری بدن خود را بجانب چپ کج نماید تا شانه چپ
 از خانه کعبه منحرف نگردد و همچنین قبل از رسیدن باب دوم
 حجر اسمعیل بدن خود را بجانب راست قدری کج نماید چنانچه
 بعضی محتاطین نوشته اند نهم آنیکه حجر اسمعیل را در طواف غفلت
 کند یعنی بدور این هم گردد و در امتداد دوره داخل اندرون آن
 نه شود پس اگر چنین کند آن شوط بلکه ظاهراً تمام طوافش باطل
 خواهد شد و حجر اسمعیل مقامیست که در اینجا جناب با جبره و نیز دیگر
 انبیاء مدفون اند و هم طواف در میان خانه کعبه و مقام ابراهیم
 باید کرد و مسافت در میان خانه کعبه و مقام ابراهیم سبب و شش
 و نیم ذراع است پس رعایت این مقدار از هر جانب باید کرد یعنی
 در هر شوط ازین مقدار کم فاصله باشد در میان طواف کننده
 و خانه کعبه پس اگر از خانه کعبه زائد از مقدار مذکور دور شد در هر

شوط پس طوافش باطل است یازدهم در وقت طواف چنین
 از بدن خود داخل شود روان کم و بیش نکند و شاذ روان
 صفت السیت گردخانه کعبه و همچنین دست بر دیوار خانه کعبه نگذارد
 و همچنین در انشای طواف بر دیوار حجر اسمعیل یا لائز رود که این همه
 باعث اخلال طواف اند و از دهم سفت دوره کند و این
 مجموع را طواف گویند و هر دوره را شوط پس این سفت دوره
 را عدد کم و زیاده نکند و اگر سهوا در طواف کمی کرد پس اگر از نصف
 تجاوز نشده است طواف از سر بگیرد و اگر طواف کند در
 دورهای طواف شک کرد پس اگر بعد طواف شک عارض
 شد این شک از محل اعتبار خارج است و اگر در انشای
 طواف شک عارض شود مثلاً شک کند که این دوره هفتم
 است یا هشتم طوافش باطل است و بر کم بنا کردن هم جایز
 داشته اند بلکه بهتر است همین که بر اقل بنا کند بیت قرب
 و طواف را تمام کند و طواف دیگر احتیاطاً از سر بگیرد و طواف
 لازم است که بطریق ستارفت راه رود پس اگر بر یک پا
 یا بر چهار دست و پا خیزگزان طواف کند صحیح نخواهد بود و
 دوره طواف را به حجر الاسود تمام کند بی زیاده و کم و بعد ختم

طواف دو رکعت نماز در پس مقام ابراهیم یا در سیاهی آن نیست
 و خوب بگذارد و منحصر است در قنات این هر دو رکعت با خفتن
 و جهر و سنت است که در رکعت اول بعد حمد سوره قل یا
 یا ایها الکافرون و در رکعت دوم بعد حمد سوره قل یا ایها الکافرون
 بخواند و در روایتی عکس این در باره هر دو سوره وارد شده
 در بیان مستحبات طواف پانزده ام در طواف
 مستحب اند اول ایستادن نزدیک حجر اسود دوم چپ کردن
 و در و بر محمد و آل محمد تسبیح دستار الملبس کرده دعا کردن
 چهارم بوسه دادن حجر الاسود و ملصق شدن بآن و اگر بوسه
 دادن ممکن نباشد پس بدست آن راس نموده دست
 را بوسه داد اگر این هم ممکن نباشد پس بدست اشاره پس
 کند بجانب حجر الاسود و بچشم این دعا خواندن آمَنْتُ بِكَ دُنْيَا
 وَمِثْلَايَ تَعَاهَدُكَ لِيَشْرِكَ لِي بِأَلْمُوا فَاذِ اللَّهُمَّ
 تَصَدَّقْ بِكَ ثَابِتْ وَعَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ أَشْرَكَ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنْ
 مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَفَرْتُ
 بِالْحَبِيبِ وَالظَّالِمِينَ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ وَعِبِلَةَ

الشَّيْطَانِ وَعِبَادَةُ كُلِّ بَدِيعٍ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ وَكَرِهَهُمْ أَنْتَ قَدْرِي بِخَوَانِهِمْ وَلَعِبَادِ زَانٍ بِكُوبِ اللَّهِ
 إِلَيْكَ تَسَطَّطُ بَدِي وَفِي مَا عِنْدَكَ عَظُمَتْ رَغْبَتِي
 فَاقْبَلْ صُحْبَتِي وَاعْفُ عَنِّي وَارْحَمْنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَمَوْقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ شَتْمِ دُرِّ حَالِ طَوَاتٍ بِرَمْنِهِ بِأَبْسْ كُنِيهِ وَوَقَارِ
 ذَاكَ الرَّائِدِ تَعَالَى بَاشِدُ وَأَفْضَلُ أَنْتَ كَمَا إِنَّ دُعَاءَ بَخْوَانِهِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَمْشِي بِهِ عَلَى
 ظِلِّ الْمَاءِ كَمَا يَمْشِي بِهِ عَلَى حَبْدِ الْأَرْضِ وَ
 أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَهْتَرُّ لَهُ عَرْشُكَ
 وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي تَهْتَرُّ لَهُ أَقْدَامُ
 مَلَائِكَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ
 بِهِ مُوسَى مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْإِيمَنِ فَاسْتَجَبْتَ
 لَهُ وَأَلْقَيْتَ عَلَيْهِ فَحَبَّةً مِنْكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ
 الَّذِي غَفَرْتَ بِهِ لِلْحَمْدِ مَا تَقَدَّرَ مِنْ ذَنْبِهِ
 وَمَا تَأَخَّرَ وَأَتَمَّمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ أَنْ تَفْعَلَ
 بِي كَذَا وَكَذَا ابْجَاجِي كَذَا وَكَذَا حَاجَتِي طَلِبُ كَذَا

غلظه يا نعم سايه
 پيشش و قري
 قولي تعالي في
 ظلي على الارض
 شكون واولي
 ابرك سايه
 منده دام
 اقباله العا

و در هر شوط و قتی که بر در خانه کعبه برسد صدوات بر محمد و آل محمد
 و این دعا را بخواند سائِلُكَ فَقِيرُكَ مِنْكَ يَابَّابُكَ
 فَتَصَدَّقْ عَلَيَّ يَا حَبِيبَةَ اللَّهِ اللَّهُمَّ الْبَيْتُ بَيْتُكَ
 وَالْحَرَمُ مَحَرَّمُكَ وَالْعَبْدُ عَبْدُكَ وَهَذَا مَقَامُ
 الْغَائِبِينَ بِكَ الْمُسْتَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاعْتَقِنِي مِنَ
 وَاللَّهِ وَوَلَدِي وَرَأْسِ خَوَانِي الْمُؤْمِنِينَ مِنَ
 النَّارِ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ سَهْمِ دُرِّ شَمَائِلِ طَوَاتِ نَهْدِ رُودِ
 نَهْدِ آهسته بلکه میانه باشد ششم و قتی که حجر اسماعیل برسد بر بنا و روان
 طلائع نگاه کند و این دعا بخواند اللَّهُمَّ أَذْخِلْنِي الْجَنَّةَ
 وَاجْزِنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ وَغَارَفْنِي مِنَ السَّقَمِ
 وَارْزُقْنِي مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ وَ
 وَادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فِسْقَةِ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ وَشَرَّ
 فِسْقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ نَهْدِ رُودِ رُودِ
 خانه کعبه برسد این دعا بخواند يَا ذَا الْمَلَنِ وَالطَّوْلِ يَا
 ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ إِنَّ عَمَلِي ضَعِيفٌ فَضَاعِفُهُ
 لِي وَتَقَبَّلْهُ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
 و هفتم از رکن مستجاب کسپید در دوره هفتم و این دعا بخواند

اللَّهُمَّ الْبَيْتَ وَالْعَبْدَ عَبْدَكَ وَهَذَا امَقَامُ
 الْعَائِدِينَ بِكَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ مِنْ قِبَلِكَ الرِّزْقُ
 وَالْفَرْحُ وَالْعَافِيَةُ اللَّهُمَّ إِنِّي عَمَلِي ضَعِيفٌ
 مُتَعَاظِفُهُ لِي وَاعْفُ عَنِّي مَا أَظْلَعْتُ عَلَيْهِ مَنِّي وَخَفِيَ
 عَلَيَّ خَلْقِكَ أَشْجِيئُ يَا اللَّهُ مِنَ النَّارِ يَا زَوْجَهُم
 وَسَهْمَايَ خُورًا كَشَادَهُ كَرُوهُ بِرُيُوتِهِ كَعَبْهُ بِكِبَارِهِ وَرُخْسَارِ
 خُورِ الزُّوْلِي وَالْمَصُوقِ كُنْدِ وَابْنِ دَعَا بَخَوَانِدِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 عِنْدِي أَفْوَا حَاجًا مِنْ ذُنُوبٍ وَأَفْوَا حَاجًا مِنْ
 خَطَايَا وَعِنْدَكَ أَفْوَا حَاجٌ مِنْ رَحْمَةٍ وَأَفْوَا حَاجٌ
 مِنْ مَغْفِرَةٍ يَا مَنْ اسْتَحَابَ لَا بُغْضَ خَلْقِكَ
 إِلَيْهِ إِذْ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ اسْتَجِبْ
 لِي أَوْ دَارِ زَوْجِهِمْ هَرَكَاهُ بِرُكْنِ بَيْتِي بِرُسْدِ سَهْمَارِ الْمُبْدَى كَرُوهُ
 ابْنِ دَعَا بَخَوَانِدِ يَا اللَّهُ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ وَحَسَابِ
 الْعَافِيَةِ وَرَازِقِ الْعَافِيَةِ وَالْمُنْعِمِ بِالْعَافِيَةِ
 وَالْمُنَانِ بِالْعَافِيَةِ وَالْمُتَفَضِّلِ بِالْعَافِيَةِ عَلَيَّ
 وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ رَحْمَتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَالْأَخِرَةِ وَرَحْمَتِ مَا صَلَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ قَنَا الْعَافِيَةَ وَنَقَامَ الْعَافِيَةَ
 شَكَرَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ يَسِّرْهُمْ سُرُوحَهُمْ سُرُوحَهُمْ سُرُوحَهُمْ
 وَكَبِّرْ الْحَمْدَ لِلَّهِ الَّذِي تَرَفَّقَ وَعَظَّمَ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ الَّذِي بَعَثَ مُحَمَّدًا نَبِيًّا وَجَعَلَ عَلِيًّا إِمَامًا
 اللَّهُمَّ اهْدِ لِي خِيَارَ خَلْقِكَ وَحَبِيبَهُ ثُمَّ ارْخُلْهُ
 جَهَنَّمَ وَهَمَّ بِرُكْنِ يَمَانٍ وَحَجْرٍ اسود برسد این دعا بخواند
 رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
 عَذَابَ النَّارِ و نیز مستحب است که از جمیع ارکان خود را
 بچپانده خصصه نما آنکه در او شک اسود است و در رکن یمان
 و بعد ختم شدن دوره هفتم حاجت خود را طلب کنند
 گناهای گذشته خود را مفضلاً بیاورند و اگر بایده باشند
 مجمل اقرار کرده طلب عفو نماید ان شاء الله همه بلامرزشین
 خواهند شد و قتیله بدوره هفتم مقابل حجر اسود برسد این
 دعا بخواند اللَّهُمَّ قِنِّي بِمَا سَرَتْ قَتْنِي وَبَارِكْ لِي
 فِيمَا آتَيْتَنِي وَنِيزِ سَتَبِ اسْتِ كِه وَتِ بوسه دادن
 حجر اسود یا برای مس کردن ارکان و گیرش مثل ستاره و غیره

از جای تکیه بر و در اینجا نشان مکنند و وقتیکه برگردد و هما اینجا
بیاید تا که در طواف زیارتی و کمی لازم نیاید یا نیز در هم بعد
از گذاردن دو رکعت نماز طواف سنت است که نزد
حجج الا سود بیاید و بسو سد و بر چاه زمزم برود و یک یابد و
ولو مکنشد و از آن بخورد و بر سر و تن خود بریزد و در وقت
ریختن آب بگوید **اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ عَلِيًّا نَافِعًا وَرِشًا قَا**
وَسِعًا وَشِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وَسُخْبٍ است
که سه صد و شصت طواف مکند پس اگر قادر نباشد
سه صد و شصت شوط مکند پس بابت سه صد و پنجاه و
شوط پنجاه و یک طواف حاصل خواهند شد و سه شوط
باقیه را بطواف اخیر ملحق سازد و مستحب است که در
حال طواف بجز و عا و ذکر حرف **لا** چیز نگوید
در بیان سعی در میان صفا و صروه
بدانکه هرگاه اراده سعی داشته باشد پس قبل از بحب
آوردن سعی ده امر مستحب اند اول حجج الا سود را بوسه دهد
و بدن و دست خود را از آن مس کند و دوم طهارت
تیمم از آب زمزم غسل کردن از یک سو یا دو و لو قدری

از ان آب هم خوردن چهارم آب زمزم را بر بدن خود مقابل
 حجر اسود ایستاده بریزد و پنجم از بابیه مقابل حجر اسود است
 از ان در سیردن آید ششم بالای کوه صفار و در هفتم رکن
 رکن عراقی روی خود را بگرداند ششم حمد و ثنای پروردگار
 عالم بکند هفت مرتبه الله اکبر و همین قدر را حمد شد و همین قدر
 لا اله الا الله و سه مرتبه لا اله الا الله و حمد لا اله الا الله
 له الملك و له الحمد یحیی و یمیت و یمیت و یحیی و
 حی لا یموت و هو علی کل شیء قدیر و صلوات
 بر محمد و آل محمد بفرستد و نهم قیام بر کوه صفار بیاورد و ده
 سه مرتبه این دعا بخواند الله اکبر علی ما هدانا لهذا
 الحمد لله علی ما اولنا و الحمد لله الحمی
 القیوم و الحمد لله الحمی الله الحمی الله الحمی
 دعا بخواند استعذ ان لا اله الا الله و استعذ ان
 محمد اعبدک و رسوله لا نعبد الا انما مخلص
 له الدین و لو کره المشرکون و سه بار این کلمات
 را بگوید اللهم انی استعذک العفو و العافیة
 و الیقین فی الدنیا و الاخرة و سه مرتبه بگوید

اللَّهُمَّ اتِّبَانِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
 حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ عَبْدُكَ عَبْدُكَ
 كَبِيرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَصَدْرُكَ كَبِيرُ اللَّهِ أَكْبَرُ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ وَصَدْرُكَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَبْدُكَ عَبْدُكَ
 دُعَا بِنُحْوَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَأَنْجِزْ وَعْدَهُ
 نَصْرَ عَبْدِكَ وَغَلَبْ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ فَلَهُ الْمُلْكُ
 وَلَهُ الْحَمْدُ وَحْدَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي الْمَوْتِ
 وَفِي الْعَمَلِ الْمَوْتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ظُلْمَةِ
 الْقَبْرِ وَخَشَةِ اللَّهِ أَظْلِمَنِي فِي ظِلِّ عَرْشِكَ
 يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ عَبْدُكَ عَبْدُكَ دِينِ وَنَفْسِ وَاهِلِ
 مَالِ خُودِ رَادِ سِرِّهِ وَنَجْدِ تَعَالَى مَبَالِغِهِ كُنْ وَابْنِ عَابِجُوا
 اسْتَوْدِعْ اللَّهُ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ الَّذِي لَا تَضِيْعُ وَذَائِعُهُ
 دِينِي وَنَفْسِي وَاهْلِي وَمَالِي وَلِكُلِّي اللَّهُمَّ
 اسْتَعْمِلْنِي عَلَى كُنَا بِكَ وَسِتَّةِ نَبِيِّكَ وَتَوْفَنِي
 عَلَى مِلَّتِهِ وَاعِزَّنِي مِنَ الْفِتْنَةِ عَبْدُكَ عَبْدُكَ
 اللَّهُ أَكْبَرُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ دُعَا بِنُحْوَانِ عَبْدُكَ
 عَبْدُكَ أَكْبَرُ عَبْدُكَ عَبْدُكَ بَارِزُ دُعَا بِنُحْوَانِ

تمامی اعمال مذکوره را مکرر بعمل آرد و اگر ممکن نباشد از این
 ازان جمله میسر شود بجا آرد و اگر ممکن نباشد این دعا هم بخواند
 اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنِبْتُهُ وَقَطِّعْ فَإِنْ عَذَّبَكَ
 فَقَدْ عَلَيَّ يَا مَغْفِرَةً فَإِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
 اللَّهُمَّ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ إِنْ تَفْعَلْ
 بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ تَرْحَمْنِي وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
 غَنَيْتُ عَنْكَ عَذَابِي وَأَنَا مُحْتَاجٌ إِلَى رَحْمَتِكَ
 فَيَا مَنْ أَنَا مُحْتَاجٌ إِلَى رَحْمَتِهِ إِنْ رَحِمْتَنِي لَا تَفْعَلْ
 بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ فَإِنَّكَ إِنْ تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ
 لَتُعَذِّبَنِي وَلَمْ تَظْلِمْنِي أَصْبَحْتُ أَتَقِي عَذَابَكَ
 وَلَا أَخَافُ جُورَكَ فَيَا مَنْ هُوَ عَذْلٌ لَا يَجُورُ
 إِنْ رَحِمْتَنِي بَعْدَ إِذَا نِ بُوَيْدِيَا مِنْ لَيْلٍ لَا يَخِيْبُ سَائِلُهُ
 وَلَا يَنْقُذُ نَائِلُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ وَبِسُحْبِ اسْتِ بِرِزْنِي جَارِي
 بِالسِّتِ وَرُوي خُورِ اجَانِبِ كَعْبِ مَنُودِ هِ اِيْنِ دَعَا بَخُورِ اَللّٰهُمَّ
 اِنِّ اَعُوْذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَتِهِ وَ
 غُرْبَتِهِ وَوَحْشَتِهِ وَظُلْمَتِهِ وَصَيْقِقِهِ وَضَلَالِهِ

اللَّهُمَّ أَظْلَمَنِي فِي ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَچون فارغ شود پائین آید محلی که در اینجا سعی
 باید کرد پس پائین پای خود را بر زینت اول از صفا چنانچه
 نیت کند که سعی سیان صفا و مروه مسکنم جهت آنکه واجب
 است قرینه الی الشدولی فاصله روانه مروه شود و در
 اثنای سعی این دعا بخواند بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ
 وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ
 وَارْحَمْ وَتَجَا وَرَعْمَا تَعْلَمُ أَنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ
 الْأَجَلُّ الْأَكْرَمُ يَا ذَا الْمَلَكِ وَالْفَضْلِ وَالْكَرَمِ
 وَالنِّعْمَاءِ وَالْجُودِ وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي إِنَّهُ
 لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ وَدر سعی چهارام واجب
 اند اول نیت دوم استیلا از پائین کوه صفا سیم
 ختم سعی تا مروه چهارم در سعی سفت شوط می باید رفتن
 ذهاب یک شوط است و برگشتن شوط دیگر و شوط سفتی بر مروه
 ختم شود و چهارام تحت اند اول پیاده باشد و اگر سوار
 باشد بسبب عذر و غیره جائز است دویم آنیکه مثنی کند
 بر هر دو کنار که سعی یعنی از استیلا صفا چهارم و ح

بالارود و همچنین هرگاه بمروه رسد پس بالای درجالتش
 هم صعود کند و لکن واجب همین قدر است که چون از صفا
 بمروه رسد چنان کند که انگشتان پانزین اول مروه رساند و از مروه
 جانب صفا پائین پانزین اول مروه ملصق سازد و این
 قاعده بهر شوط مرعی دارد و سیم هروله کردن در میان کوچه
 مناره و عطاران خواه سوار باشد یا پیاده و هروله عبارت
 است از تدریج رفتن بشرط آنکه گام را زیاده از مستعارفت
 نه بردارد و بعضی فقهاء محتاطین تحریر فرموده اند که مثل
 دویدن شتر بدو چنانکه در میان عوام مشهور است و احتیاج
 موکد در باب مردان است نه برای زنان بلکه بعضی علما
 قائل شده اند که اگر هروله را سهوا ترک کند رجعت فقهی
 نماید و هروله را بجای آورد چهارم خواندن ادعیه مانوره در
 حالات مشغی هروله و بد آنکه جائز است که در میان سعی کردن
 برای آسایش و آرام قدری بنشیند بالای صفا خواه
 بالای مروه و باز سعی کند و اگر تواند در سعی اول که از
 صفا بمروه است چون بمروه رسد بالای مروه رود و در
 کعبه ایستاده ادعیه که بر بالای صفا خواند اینجانب بخواند

و در سعی کردن ملحوظ باید داشت که زیاده از سهفت شوط و کمتر
 از آن نشود و مسئله اگر در میان سعی وقت فزیه تنگ
 شود قطع سعی کند و نماز بخواند و آن باقی مانده را تمام کند
 اگر سابقا از نصف تجاوز کرده بود و الا سعی را از سر گیرد
 علی الاحوط مسئله هرگاه عدد شوط را بیاورد و باز
 از سر گیرد و کسی که در سعی خود سهواً ترک شوطی کرده باشد واجب
 است بر آن وقتیکه یاد آید آن شوط را بجا آورد و اگر در
 بلد خود رفته باشد باز آمده اتمام کند و اگر ممکن نشود مراجعت
 پس ناهبی معین کنند

در بیان احکام متعلق بمنی بعد از معاودت
 وقتیکه حاجی از مناسک حج در یک روز عید قربان فارغ شود
 مثل طواف زیارت سعی و طواف نسائین واجب است
 که در مقام منی بیاید و بیعت کند در شب یازدهم و دوازدهم
 بلکه در شب سیزدهم و نیز در بعضی صورتها هر شب بعد از غروب
 ۳ افتاب نیت کند که بروزمی آورم این شب را در منی بپیم
 حج اسلام که حج تمتع است بجهت آنکه واجب است قره
 الی الله و واجب است که در هر روز رمی حمرات ثلاثه کند

موافق قاعده مذکوره یا لا وقت رمی از طلوع شمس تا
 غروب است و در شب رمی جایز نیست مگر بسبب خوف
 و عذر مرض و غیره و اگر رمی یک روز را سهو کرد رمی باید که
 روز دیگر بعمل آورد و مستحب است که آنچه رمی قضا شده
 است آن را قبل از زوال بجا آورد و رمی غیر قضا را
 بعد از زوال بکند و مستحب است که نمازهای واجب و سنتی
 را در سجده خیف کند و افضل مواضع سجده خیف از نماز است
 که در میان مسجد است تا سی درعه از جانب قبله از زمین برآید
 و چون خواهد از منی کوچ کند سنت است که شش رکعت
 نماز سنتی در اصل صومعه مسجد بکند و سنت است که در منی
 چند تکبیر گوید بلکه احوط است چه بعضی بوجوب قائل شده
 اند و بیشتر نیست **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ**
اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَانَا وَلَهُ الْحَمْدُ عَلَى مَا
أَوْلَانَا وَرَبَّنَا مَنْ يَغْفِرَ الْخَطِيئَةَ يَغْفِرُ مَا
 است برای شخصی که از مناسک مکه فارغ شده باشد
 که هر جا که خواهد برود از منی برود و سیزدهم یا بعد از آن کسیکه
 ذمه او رکنی از ارکان حج باقی ماند باشد واجب است

که بگوید در بیان عسره بدانکه عمره بدو قسم است
 عمره تمتع و عمره مفروقه پس هرگاه کسی بخواند که عمره تمتع کند
 پس می باید اولاً احرام از منقبات معین بپندد و بعد از آن
 داخل مسجد الحرام شود بطریقیکه سابقاً مذکور شد مثلاً از
 باب بنی شیبه داخل شود و در پیش در ایستاده سلام و ادعیه که مذکور شد
 بخواند و بعد داخل شدن بمسجد الحرام طواف خانه کعبه بطریقیکه بالا مذکور شد
 بجا آورد چنانکه طواف عمره تمتع میکنیم واجب قرآنی است و بعد طواف و رخت نماز
 به نیت وجوب بخواند بعد از آن سعی کند در میان صفا و مروه
 به نیت سعی عمره بعد از آن تقصیر کند یعنی چیزی از ناخن
 پاپا از ناخن دست بگیرد یا موی بدن از آنکه اگر چه سوز باشد
 خواه بمقراض خواه بکندن خواه سوزد و جائز نیست تراشیدن
 تمام موهای سر اما تراشیدن بعضی جائز است و نیت تقصیر
 چنین کند که تقصیر میکنم در عمره تمتع جهت آنکه واجب است
 قرآنی *الی الله و متصلاً* نیت مشغول به تقصیر شود و بعد از آن
 تقصیر حلال میشود و آنچه که بر او حرام شده بود به احرام
 و شرائط وجوب عمره مثل شرائط وجوب حج اند و با وجود این
 شرائط و رده الحمر یک مرتبه عمره واجب میشود و شش چیز

عمره تمتع واجب اندنیت و احرام و طواف و دو رکعت نماز
 طواف و سعی و تقصیر و در عمره مفرده علاوه بر اینها دو چیز دیگر
 واجب اند طواف تساوی و دو رکعت نماز آن و عمره تمتع واجب
 است بر آنکس که ساکن مکه نبوده باشد بلکه بمنزلش بعید باشد
 از آن بشانزده فرسخ چنانکه سابقا مذکور گردیده و این عمره تمتع
 در سوای ماه هجج صحیح نیست اما عمره مفرده برای ساکنین مکه
 است و در هر ماه میتوان کرد مگر افضل اینست که در ماه حرج
 باشد و عمره مفرده در هر ماه مستحب است مگر بیهوشی و دو عمره
 کردن باین طور که فاصله درمیانی کم از ده روز باشد و در
 عمره مفرده تقصیر و تراشیدن سوی سر هر دو جایز است

در بیان طواف و دعاء

چون خواهد که زیارت و دعاء کند نیت چنین کند که طواف و دعاء
 میکنم سنت قرینه الی الله و طواف شروع نماید بطریق
 سابق نوشتیم و شکر خود را بعبه بچسپاند و دست چپ خود را
 بچراغ الاسود گذارد و دست راست خود را از جانب درخشان
 کعبه بچسپاند و بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَی سَیِّدِنَا
 وَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَ اَلِیْهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَی عَبْدِكَ

وَرَسُولِكَ وَأَمِينِكَ وَجَبِّكَ نَجِيًّا وَخَيْرَ تِلْكَ مِنْ
 خَلْقِكَ اللَّهُمَّ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتَكَ وَجَاهِدَكَ
 فِي سَبِيلِكَ وَصِدِّعْ وَأَوْذِي فَيْتِكَ حَتَّى
 آتَاكَ الْيَقِينَ اللَّهُمَّ أَقْبِلْنِي مُفْلِحًا مُنْجِيًّا
 مُسْتَجَابًا بَالِي بِأَفْضَلِ مَا يَرْجِعُ بِهِ أَحَدٌ مِنْ
 وَقْدِكَ مُغْفِرَةً وَالْبَرَكَاتِ وَالرِّضْوَانِ وَ
 الْعَافِيَةِ بِمَا لَيْسَ عَنِّي أَنْ أَطْلُبَ فَأَسْأَلَكَ
 أَنْ تُعْطِيَنِي مِثْلَ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ أَوْ فَضْلًا
 مِنْ عِنْدِكَ تُرِيدُنِي عَلَيْهِ اللَّهُمَّ إِن
 آمَنْتَنِي فَأَغْفِرْ لِي وَإِنْ أَحْبَبْتَنِي فَأَسْرُدْ قُنْيِيهِ
 مِنْ قَابِلِ اللَّهُمَّ لَا تُجْعَلُهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ
 نِيَّاتِهِ بَيْتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ
 عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ حَمَلْتَنِي عَلَى خِائِبِكَ
 وَسَيَّرْتَنِي فِي بِلَادِكَ حَقِّي أَذْخَلْتَنِي
 حَرَمَكَ وَأَمْنَكَ وَقَدْ كَانَ مِنْ حُسْنِ
 ظَنِّي بِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي فَإِنْ كُنْتَ
 غَفُورًا لِي ذُنُوبِي فَإِنَّ دُعَايَ رَاضَا

وَقَرَّ نَبِيَّكَ وَتَقَرَّرَ لِقَائِي وَلَا تُبَا عِدْنِي فَبِوَانِ
كُنْتُ لَكَ تَغْفِرُ لِي فَمَنْ الْآنَ فَأَغْفِرْ لِي
قَبْلَ أَنْ تَتَنَالِي عَنْ بَيْتِكَ كَارِي فَهَذَا
أَوَانُ انْصِرَافِي إِنْ كُنْتُ أَذِنْتُ لِي
غَيْرَ رَاغِبٍ عَنْكَ وَلَا عَنْ بَيْتِكَ وَلَا
مُسْتَبْدِلٍ بِكَ وَلَا بِهِ اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ يَدَيْ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَ
عَنْ شِمَالِي حَتَّى تُبَلِّغَنِي أَهْلِي وَمَاذَا
تُبَلِّغَنِي أَهْلِي فَأَكْفِنِي مَوْئِنَهُ عَيْنًا وَدَلَّ
عَيْنًا فَإِنَّكَ وَلِيٌّ ذَلِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَمَنِي
وَعَبْدُكَ طَوَّافٌ نَبِيٌّ دُجَاهٌ زَمْرَمٌ بَيَّادٍ وَفَدْرِي اِزَانِ
أَبْجُورُ دُجُونِ خَوَابِرُ كِهْ بِيرونِ رُووِ در حالِ بِيرونِ
رَفْتَنِ از مسجدِ بگويد اَيْبُونِ تَا اَيْبُونِ عَايِدُونِ
لِرَبِّنَا حَامِدُونَ اِلَى رَبِّنَا سَاغِبُونَ
اِلَى اللَّهِ رَا جِعُونَ اِنْشَاءً اللَّهُ وَجُونِ خَوَابِرُ
كِهْ از مسجدِ اَكْرَامِ بِيرونِ آيِدِرَا سَانَهُ دَرِ سَجْدَةِ سَهْ طَوَّلِ
كَبْدُو بُويد اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي الْحَجْرَ وَالْعُمْرَةَ

وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي وَأَنْتَ قِنَا الْعَوْدَ لَكُمْ
 الْعَوْدَ چنان از سجده برخیز و رو بخانه کعبه کرده بگو یا الله ثم
 اِنِّ اَنْقَلِبُ عَلَى لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ و سنت است که یک
 درهم خربا بگیرد و شش شش تصدق کند اگر در حال حرام
 تقصیر از و واقع شده باشد مثل انداختن سو و پیش
 و او غافل بوده باشد این تصدق كفاره آن خواهد شد

در بیان تهنیت حاجی

و تکیه حاج از سفر مراجعت کنند سنت است که وقت
 ملاقات این بگوید چنانکه سیرت رسول خدا صلی الله
 علیه و آله وسلم بود که آن حضرت صامی گفت بهر سبب
 انرج آمده باش قبلا الله منك و اخلف عليك
 نفقتك و غفر ذنبتك و از حاج معانقه کردن
 ثواب عظیم وارد چه از جناب امام جعفر صادق علیه
 السلام مرویست کسی که معانقه کند حاجی را چنان
 است که حج را لا سود را در برگرفت و بوسیده باشد

عرفات خارج حرم است و توقف اختیاری آن از زوال و زخم و کجاست تا غروب و خطراتی از غروب شب عید تا طلوع فجر روز عید

فصل هفتم در اعمال محرم الحرام
 آفتاب که سوت و خسوف پس در هر سال که در
 ماه محرم آفتاب بگیرد در آن سال ارزانی باشد و در آخر
 سال در دما و بیماری با مردم ظاهر شود و پادشاه بر
 دشمنان ظفر بید و زلزله حادث شود بعد از آن سلامت
 باشند و در هر سال که درین شهر ماه بگیرد در زمین
 مغرب بزرگی بمیرد و میوه در بلاد جبل کم شود و در میان مردم
 خارش بدن بسیار باشد و در زمین بایل مردم بسیار از
 در و سر عاجز شوند و زحماگران باشند و کسی که پادشاه
 خروج کند مغلوب گردد و لشکرش قتل برسد

احکام عزرة محرم الحرام

پس بدانکه هر سال اول ماه شنبه باشد در آن سال
 زمستان بسیار سرد بود و باد در آن سال بسیار باشد و
 تیغ فراوان باشد و گندم گران باشد و طاعون و تب
 بسیار باشد و مرگ کودکان بسیار باشد و عسل کم باشد
 و دمل بسیار باشد و زراعت از آفت سلامت ماند
 و بعضی از درختان میوه و انگور را آفت رسد و در روم

حرب باشد و عرب با ایشان حرب کنند و اسیر و غنیمت بسیار
 از ایشان بدست عرب افتد و بادشاه را در جمیع امور غالب
 باشد بمشیت حق سبحانه تعالی و در هر وایت دیگر مرگ
 در میان چهار پاپان بهم رسد و اسپان را قونلج عار من شند
 و در میان مردمان آزار گلو و زکام و در مها و در و با بسیار
 باشد و در همه بلد مرگ پیران و زنان بسیار باشد خصوصاً
 در عراق و بغداد و اطراف آن و در روم مرگ بسیار
 باشد و میان عرب و مردم روم کارزار افتد و عرب
 بر روم غالب آید و لغمت و امنیت در بابل بوده باشد
 و در نواحی بحرن اختلاف بسیار در میان مردم بدید آید
 و قحط غله درین سال بهم رسد و از عرب ترسان باشند
 عمال تعدی کنند و گیاه در مراعی عرب بسیار باشد و در
 آخر سال کسی بر بادشاه خروج کند و بر ایشان غالب آید
 و در آن سال دمل و آبله و گرمی بسیار باشد و مرغان بسیار
 شوند و روغن و گوشت و عسل و کتان گران باشد و خرما
 در درخت فاسد گردد و انگور و میوه در بلاد هندوان
 و فارس بسیار باشد و به درختان بلاد روم و نصبره

و اطراف آن آفت رسد و سیوه لم در اکثر بلاد گران باشد و
 کخی بسیار باشد و در زمستان باران بسیار باشد و زراعت
 بسیار باشد و اندکی آفت کاهنا برسد و ظروف مسوق است
 آن و ششم و موگران باشد و مرغ خانگی کم باشد و مرغان شکاری
 بسیار باشد و در اصفهان و عراق اختلاف عظیم ظاهر گردد
 و شاید به نوب و غارت منتهی شود و شاید یکی از آفتاب ماه
 منخف گردد و شهب بسیار باشد و در یک ماه این سال
 خون بسیار ریخته شود و گویند چنین سال خشن است و در
 چنین سال قایل و ایل و ایل راکشت و آخر من نیک است
 و هر سال اول محرم در نیک شدن
 باشد زمستان نیکو گذرد و باران بسیار شود و بعضی رختان
 و زراعتها آفت رسد و در ایل های مختلف و مرگهای صعب
 شلیع شود و غسل کم بعمل آید و طاعون و وبا هم رسد و آخر
 سال باوشاه را غلبه رود و بر وایت دیگر زمستان سرد
 و تابستان معتدل گذرد و سیوه لم زراعت و حبوب در اکثر
 بلاد عراق نیکو و بسیار باشد و آفتی بمیوه های بحرن و حساب
 قطیف و حوالی آن برسد و در بلاد مشرق و بلاد جبل ارزانی

باشد و گوسفند و شیر بسیار باشد و گیاه صحرا بسیار باشد و در زمان آن
 و دیوانگی و مستی بهر سدا آلبه کو دکان بسیار باشد و زائرین
 زنان بسیار دشوار باشد و در گاؤها همگی بهر سدا و در یک ماه
 مردمان را در بسیار عارض شود و در آخر سال گران می شود
 بسبب اختلاف سلاطین و در بلادین و بلادین و سنها اطفال
 بسیار بمیرند و جو و روغن بسیار شود و جنگ هم در میان ایشان
 شود و همچنان اختلاف در میان عامه ناس بسیار باشد
 کارزار در میان مردم عرب و عجم واقع شود و در میان مردم
 شام حرب و فتنه پدید آید و حاکم بعضی اهل مناد القتل سازند
 و در زمین جبل که همان و نواحی آن باشد کشتش بسیار واقع
 شود و مرد بزرگ ایشان کشته شود و پادشاه بابل بر مردم
 مستولی گردد و از روز را ملوک اختلاف ظاهر شود و گروهی
 بر پادشاه طغیان کنند و مغلوب گردند و کوهی از آسمان
 ظاهر گردد و در ناحیه مشرق باشد و دنباله داشته باشد و این
 نشان گران و قتل و غارت باشد و این سبب علامت
 وزیدن باد و بلی سخت و و فورا مراض و بسیاری دزدان
 در صحرا و دریا باشد و غسل گران شود و حاجیان را غارت

کنند و تمام ماه یا بعضی از آن بخت گرد و سال که اول محرم
 روز دوشنبه باشد زمستان نیکو گذرد و تابستان
 بسیار گرم باشد و باران در وقتش بسیار بارد و گاو گوسفند
 بسیار بوجو آید و عسل بسیار باشد و نر خما در بلاد حبل یعنی
 شهرهای آذربایجان و عراق و خورستان و فارس و همدان
 ارزان باشد و میوه نیکو باشد و مرگ زنان بسیار باشد
 و در آخر سال کسی بر باد شاه خروج کند و در نواحی مشرق
 و بعضی از مردم فارس را غم و دلگیری بمرسد و زکام در
 بلاد حبل بسیار باشد و تبر و ایت دیگر در آن سال آب
 فراوان باشد و شیر حیوانات افزون شود و باران بار و
 وجوب بسیار باشد خصوصاً عدس و باقلا و ماش و نر خما
 ارزان شود و عسل فراوان باشد خصوصاً در فارس و
 همدان و در سهند و فرنگ ارزان و ذره بسیار باشد و زرد
 آلود سائر میوه بار و بلاد فارس و بصره و شام نیکو بعل آید
 و خرزبه و خیارات در ولایت مشرق و عمان نیکو باشد
 و درین سال خرما و میوه و گوشت و روغن فراوان باشد
 و لیکن زر کم باشد و در ولایت مشرق و اطراف هند و

و اسکندریه مسرگ بسیار باشد و مرض سودا و دیوانگی
 بسیار باشد و در زمستان زفافت و تزویج زنان بسیار
 شود و دریا طغیان کند و بعضی از مردم را غرق کنند
 و آب فرات و نیل کم باشد و این سبب بدت و و ماه در
 مصر قحطی عظیم پدید آید و مواعیتی و چهار پایان را نیک
 باشد و زکام در بلاد جبل و اطراف دریا بسیار باشد و جوی
 و میوه ها در مکه معطر بسیار شود اما بلیه و ازاری در آن بلده
 طیبه هم رسد و در میان مشایخ عرب فتنه حادث شود و
 خارجی از نواحی مشرق بیرون آید و در بلاد فارس بهم
 هراس عظیم از بعض سلاطین حادث شود و قلعه در اطراف
 مشرق یا جنوب از تصرف اصحابش بیرون رود و محتمل
 است که یکی از آفتاب و ماه منخسف گردد و در مردم اضطراب
 پدید آید و گندم در طرق گران باشد و بر پادشاه مشرق
 کسی خروج کند و حاجیان سلامت بروند و در شب زوی
 ایشان برسد و آسیبی از آن بیابند و هر سال که
 اول محرم در زسه شنبه باشد زمستان
 بسیار سرد باشد و در بلاد جبل و ناحیه مشرق عسل گوشت

بسیار باشند و بعضی از درختان دانگور آفت رسد و در مشرق
 و شام حادثه در آسمان ظاهر شود که از آن خلق بسیار بمیرند و کسی
 بر پا و شاه مشرق خروج کند و با شاه بر او غالب آید و در
 زمین فارس بعضی از آفتها بر نزارعت برسد و در آخر سال زخمها
 گران شود و بر وایت و گریز نزارعت بسیار بعمل آید و باران بسیار
 بار و فصل پائیز نیکو گذرد و در باران و جبل سیوه و تپ بسیار باشد
 و گندم و جو و عدس فراوان باشد و خرما کم عمل آید و بعضی آفت
 برسد و در بلاد سندوستان و روم و شام و درختان را آفت رسد
 از سرما و در بلاد فارس ملخ بزرگ زراعت رسد و سیوه با درین سال بسیار
 باشد و زخمها و جمیع بلاد از آن باشد و مینه گران باشد و عمل
 فراوان باشد و فالین را آفت برسد و شکار دریا بسیار باشد
 و آفت سماوی لغلات مغرب برسد و بعضی از شهرها حادثه
 ظاهر شود و میان پا و شاه عجم و اهل عراق قتال پیدا آید و سحی
 از مشتاخ عرب کشته شود و در میان عرب آخر سال مرگی بمیرد
 و در آسمان ستاره دنباله داری پیدا آید که علامت جنگ و
 گرانی باشد یا سحی عظیم ظاهر شود که علامت مرگ بعضی از
 وزراء باشد و در مصر و شام فتنه بمیرد و هر سال که اول محرم

سنج با کس
 راجع به
 مرجع

مرد ز چهره آشفته باشد زستان او مطا باشد و بارانها
 نافع بیارد و غلات و سیو قلم در بلاد مشرق بسیار باشد اما مردمان
 بسیار بمیرند و در آخر سال در زمین بابل و بلاد جبل آشفته
 بمردم رسد و نر خنایان شود و پادشاه بر دشمنان غالب آید
 و بر وایت دیگر عسل درین سال بسیار باشد و آب و جلاطفیان
 کند و در بلاد شام مرگ بسیار باشد و اکثر اطفال بمیرند و بلخ
 مزروعات اهل شام را تلف کند و در آخر سال قحطی در میان
 ایشان بمیرد و باران درین سال بسیار باشد که خانه ها و عمارت
 سندم گردد و درختان خرمای ضایع شود و در عدد برق عظیم ظاهر
 شود و بادهای تند بوز و بیماری بسیار باشد و زنان بسیار
 بمیرند و در آخر سال در ناحیه فارس مرگ بسیار باشد و در
 صحرا و مرغان شکاری بسیار باشند و بیج و شر او معاملات بسیار
 واقع شوند و در اشتهران آزاری بمیرد و شاید مرگی در چهار باب
 پدید آید و در فصل پائیز بیماری بسیار باشد و در اطراف مدینه
 جنگ عظیم رود و مشلخ و علما بسیار بمیرند و بلاد و زمین از
 خوف قتل و غارت خراب شود و باز معمر گردد و بادهای شمال
 بوز و دستاها و پنبه گران شود و کسان از آن باشند و باران

و حیران زن شود و در میان عرب و عجم جنگها رود و عجم غالب
 شود و پادشاه روم بمیرد و بزرگی از عرب بمیرد و مردم دیالین
 بسیار بمیرند و در فصل پانزیم حرب بسیار باشد و اختلاف در میان
 سلاطین هند واقع شود و فتنه لم در بصره و ولایت فارس حادث
 شود و هر سال که اول محرم روز پنجشنبه باشد زستان ملائم
 گذرد و در نواحی مشرق گندم و میوه ها و غسل بسیار باشد و آخر سال
 تب بسیار حادث شود و مردم روم بر مسلمانان غلبه کنند
 و عرب بر ایشان غالب شود و در زمین سند محاربات واقع
 شود و پادشاهان عرب منطقه باشند و بر وایت و بکر و اول
 سال باریش و سرما کم باشد و ابر و در عدلی باران بسیار باشد
 و در آخر سال باران بسیار شود و غلات و میوه ها در همه بلاد
 باشد و سفر نکو باشد و شکارها بسیار باشد
 و روغن کتان گران باشد و آب بیل طغیان و مردم مسلمانان
 حمله آورند و مسلمانان بر ایشان غالب شوند و در یاد جنگ
 بسیار شود و شاید که یکی از مشایخ ایشان کشته شود و بعضی
 از شهرها کسی بر پادشاه خروج کند و منہزم گردد و کارزار در
 اکثر بلاد و خصوصاً در فارس بسیار شود و فووان و راهبران دست

برآوردند و حکام بر رعایا غالب شده ستم کنند و بادلمی کنند
 بوزد و درختان را برکنند و در حساب و قطیعت و نواحی آن فتنه
 میان عرب و پادشاه ایشان حادث شود و پادشاه غالب
 آید و در بلاد حبشه و اطراف آن کارزار بسیار شود و در بلاد فارس
 در آخر سال میان سه طائفه فتنهای بزرگ حادث شود و
 فساد بسیار باین سبب ظاهر شود و مرگ کودکان درین سال بسیار
 شود و گو سفندان بسیار شوند و شاید ماه منخسف گردد و بقیه
 دیگر حاکم قسطنطنیه که مراد اسلا بول باشد او را بکشند و با یکدیگر
 و منقود الاثر شود و یا او را خلع نمایند و در ولایت عجم خرابی رود و
 از ظلم پادشاه یا حکام و زرد میان مردم کم باشد و خلق از
 تنگی معاش بفرمان آیند و اداری از میان برطرف شود
 و عرب بر عجم زیاده ای کند و خلق بسیاری را بکشند و ولایت
 ایشان را خراب کنند و عربان بر رویان بتازند و بعضی
 اماکن را از تصرف ایشان بیرون نمایند و پادشاه عجم در
 اکثر جا مغلوب شود و باران در وسط سال بسیار بود اما
 نفع ندم و در عدد و برق بسیار باشد و از همه اطراف بر پادشاه
 بیرون آیند خصوصاً طائفه ترکان خوارزم و از سمت قطب

شمالی حرکت کنند و بجوای ریارسند و خرابی بسیار بطبرستان
 رسانند و ترکان بعجم در آویند و برایشان غلبه آورند و خلق
 بسیار از فقر و رعیت پائمال شوند و احتمال دارد که این سال یا
 سال آینده پادشاه عجم در سمت مشرق بحکمت آید و جمعین بدولی
 با او راه یابد و در عرض راه حادثه او را عارض شود که مدتی
 توقف کند و امر اخراسان و سایر بلاد نالان باشند و احتمال
 میرود که لشکر عجم در عراق و خراسان جمع شوند و در
 اول سال گندم گران فی نان عزیز شود و در یافتن طلا کیند و اضطراب
 عظیم بابل عمان راه یابد و اکثر ولایت دریا خراب شود و تقبل و
 غارت و کشتیها در بعض جاها بدست والی ایشان افتد و باز
 راهی یابند و این علامت بر دباری پادشاه باستان و غلبه
 صاحبان خروج باشد و امیر جلیل القدری کشته شود و فوت
 علما بسیار باشد و در میان طائفه عراق حسد و نزاع بسیار
 شود و اگر آفتاب کسوف کند دلیل آنست که بعضی اماکن از تصرف
 والیان اسلام بدر رود و هر سال که اول محرم روز جمعه
 باشد در زمستان سرما نباشد و کمی باران باشد و آب رود
 خانه ها کم باشد و در بلاد جبل صدف فرسخ غلبه کم باشد و مرگ رمیان

همه مردم بسیار باشد و در ناحیه مغرب گران باشد و بعضی از
درختان آفت برسد و مردم را بر فارس غلبه عظیم هم رسد و
بر وایت دیگر غلات در مصر و شام و حبشه کم باشد و گران
در بلاد مغرب و فرنگ حادث شود و از زالی در بلاد فارس
باشد و غلات بصره و عراق نیکو باشد ولیکن از سلاطین و
عمال ستمها با ایشان برسد و غلات در جبل عامل و نواحی
آن نیکو بعل آید و گندم و انگور در بصره و شام نیکو باشد و
مرد صاحب شانی در بصره کشته شود با گروه بسیار از اتباع او
و آب و حله جدی طغیانی کند که بعضی از عمارات بغداد را
خراب کند و بادشاهی از بادشاهان بمیرد و در ماه ربيع الثاني
تا ماه جمادی الثاني در دلهای بسیار درین سال میان مردم
باشد خصوصاً در وگلو و پشت امراض تشنگی و کلفت و جرب و
دلهای بسیار باشد و زنان آبستن فرزندان سقط کنند و بسیاری
از ایشان بمیرند و اسیری از شام ظاهر شود و بر مدینه حضرت
رسول ص مستولی شود و ملخ بر بعضی از بلاد غالب شود و اگر
ستاره دم داری درین سال ظاهر شود دلیل فتنه عظیم است
و کسی بر بادشاه خروج کند و گردان و عجمان قوی گردند

و در زمین عراق اختلاف بسیار ظاهر شود و خونی بجایان
 برسد و مرد بزرگی در شام قتل رسد و در بلاد خراسان فتنه
 عظیم ظاهر شود و در اطفال در و پا پیدا شود و آب چشمه با
 بسیار باشد و الله اعلم بکذا انکه این ماه از شهر حرم
 است و قتال و غارت درین ماه حرام گردیده بدین سبب
 اوست که محرم نامیده اند و در روز اول این ماه خداوند کریم دعا
 حضرت زکریا علیه السلام را در باب فرزند مستجاب نمود و از حضرت
 امام رضا علیه السلام منقول است که هر کس روز اول محرم روزه بگیرد
 و از خدا طلب فرزند کند یا هر حاجتی که خواهد طلب کند
 دعا او مستجاب گردد زیرا که درین روز حضرت زکریا علیه السلام دعا
 کرد و از خدا طلب فرزند نمود و گفت رَبِّ هَبْ لِي مِنْ
 لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الدَّعَاءِ
 خدا دعا او را مستجاب گردانید و حضرت یحیی علیه السلام را
 با وعطا فرمود و امر فرمود ملائکه را که ندا کنند چنانکه فرموده فَاَنْذَرْنَاهُ
 الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ اِنَّ اللَّهَ
 يُبَشِّرُكَ بِيَحْيٰی و در روایت دیگر و اوست
 که ادریس علیه السلام درین روز داخل بهشت گردید دعا

وقت رویت هلال محرم رسید بن طاووس رحمه الله
 در کتاب اقبال آورده که در وقت رویت هلال محرم احرام
 این دعا بخواند الله اکبر الله اکبر الله اکبر الله اکبر
 ربی و ربک الله لا اله الا هو رب العالمین الحمد
 لله الذی خلقنی و خلقک و قد ربک فی منازک
 و جعلک آیه للعالمین یا یا هی الله یا یا
 اللهم اهله علینا بالآمن و الا یمنان و السلامه
 و الا سلام و الغیظه و السرور و البهجه و تثبتنا
 علی طاعتک و المسارعه فیما یرضیک اللهم
 بآرک لنا فی شهرنا هذا و اشرقنا خیرة و بركة
 و یمنه و عون و فوز و اصر و عنا شریک و بلاء
 و فلتنه برحمته یا ارحم الراحمین و دیگر دعای
 مطلق الیه که سابقا مذکور شد بخواند و صاحب منہاج نوشته
 که وارد است که این ماه را در آب جاری بیندایند رویت
 آن روی زن باید نهند و بعضی بغیر و زه گفته اند و برخی
 گفته اند که هر کس این ماه را بر دس طلا نهد نود و اب چهار
 هزار حج و زنازه عملش ثبت شود و صاحب روضه الاذکار

از سید بن طاووس رحمه الله نقل نموده که از حضرت رسول ص
منقول است که در محرم شبی است ب نهایت شرف و آن
شب اقل است کسیکه صدر رکعت نماز کند در آن شب
باین طریق بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد
یک مرتبه و روزه دارد و صلح او را در خیر و نیکی باشد تا
سال آینده و اگر زنده باشد محفوظ باشد از شر شیطان
و اگر بمیرد داخل شود بهشت و اینضا از آن حضرت هر دو رکعت
نماز دیگر در اول شب محرم و است باین طریق که در هر
رکعت الحمد یک بار و قل هو الله احد یازده بار ثوابش
همان ثواب است که مذکور شد و سنت است روزه
داشتن اول روز محرم و از حضرت امام رضا ع منقولست
که آن حضرت ع فرمود که حضرت رسول ص دو رکعت نماز
مسکونه در روز اول محرم و چون فارغ می شد دستها را برپا داشت
و سه بار این دعای خواند اللهم أنت الاله القدیم
و هذیه سئلتک نداء فأسئلك فیها العصمة
من الشیطان والقوة علی هذیه النفس الامارة
بالسوء و الا شغال بما یقریب الیک یا کریم

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ
 يَا ذَا خَيْرَةٍ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ يَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ
 يَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ يَا سَنَدَ مَنْ لَا سَنَدَ لَهُ
 يَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ يَا حَسَنَ الْبِلَادِ عِزَّيَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ
 يَا عَوْتَ الضُّعْفَاءِ يَا مُنْقِذَ الْغُرَقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلَكَى
 يَا مُنْعِمَ الْمُجِيعِ يَا مُفْضِلَ الْمُحْسِنِ أَنْتَ الَّذِي
 سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ وَضَوْءُ الْقَمَرِ
 وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ وَخَفِيفُ الشَّجَرِ
 اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا خَيْرَ أُمَّةٍ يُظُنُّونَ
 وَاعْفِرْ لَنَا مَا لَا يَعْلَمُونَ وَلَا تَوَخَّضْ نَابِئًا يَقُولُونَ
 حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ امْتَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا
 يَتَذَكَّرُ إِلَّا أُولَئِكَ أَلْكَابِ رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بِالْعَدْلِ
 إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
 أَوْفَا بَصَائِبِ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ نَحْنُ
 اِنْ دَعَا عَبْدًا بِإِسْمِكَ اللَّهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ حَبِيبَتُكَ
 تَأْخُذُ مَا كَدَّ فِيهِ مِنْ حَبْلٍ وَهَمٍّ مِنْ زَبَابٍ شَرِّهِمْ الشَّارِخِ الْهَامِ

وارده شده تا روز سیم این ماه روزیست که حضرت یوسف
 از چاه برآمد و آن روزیست مبارک و کسی که روزه دارد آن
 روز را آسان میفرماید خدای تعالی بر او شکرها را درشت
 میدهد و از اندوه و غم و استجاب میگردد و دعای او را مقبول
 پنجم این ماه شگافه شد و در و نیل جهت حضرت موسی علیه السلام
 بنی اسرائیل گذشتند و قوم فرعون غرق شد و صاحب اقبال
 این واقعه را در روز دهم ذکر کرده است و در هفتم این
 ماه تکلم کرد خدای تعالی با حضرت موسی علیه السلام و در
 نهم این ماه بیرون آمد حضرت یونس از شکم ماهی و در آن
 روز تولد حضرت موسی و حضرت یحیی و حضرت مریم علیهم
 السلام واقع شد و سید بن طاووس در اقبال از
 ابن عباس روایت آورده که حضرت رسول ص در روز نهم این ماه روزه
 میگرفتند و شب دهم این ماه شب قتل حضرت امام
 حسین ع است و سنت است احیاء داشتن آن بنماز و دعا
 و گریه و اندوه و لعن بسیار بر قاتلان امام حسین علیه السلام کردن
 و در کتاب اقبال از حضرت رسول مروی است کسی که احیاء داشت
 عاشق را چنان باشد که عبادت جمیع ملائکه را کرده باشد و عبادت

ساله باید اما نمازهای این شب مروست از حضرت رسول
 که فرمود کسی که در شب عا شوره صدر رکعت نماز کند بخواند در
 هر رکعتی اَحمَد یکبار و قل هو الله احد سه بار و چون فارغ شود
 هفتاد بار بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس کند خدای تعالی قبر او را از مشک و
 داخل سازد و بر قبر او هر روز نوری تا روز قیامت و مهیا
 سازد برای او صد خوان از نعمتهای بهشت که یکی از آنها
 کافی باشد کل اهل عالم را و هیچ کس نیست که نریزد و در قبر
 موهای او مگر کسی که این نماز را کرده باشد و هیچ کس نیست
 که با سوی سفید محزون نگردد مگر کسی که این نماز را کرده باشد
 بعد از آن فرمود قسم بآن کسی که جان من در قبضه قدرت
 اوست کسی که این نماز کند باشد او در قبر مانند عروس در
 حجله اش یعنی تا روز حشر خوشحال و مسرور باشد و در روز
 حشر روانه بهشت گردد مانند عروس که بجله داماد رود و در روز
 دیگر است که بعد از نماز هفتاد بار تسبیحات مذکوره و هفتاد
 بار اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ و هفتاد بار صَلَّی اللَّهُ عَلَی مُحَمَّدٍ و آلِ مُحَمَّدٍ

گوید و در روایت دیگر بجای هفتاد بار صد بار واقع است
 نماز دیگر از حضرت رسول خدام مرویست که یک درین
 شب چهار رکعت نماز کند بخواند در هر رکعتی الحمد یک بار و
 هر یک از آیه الکرسی و قل هو الله احد و مودتین راده بار
 و چون فارغ شود صد بار قل هو الله احد بخواند بنا کند
 خدای تعالی برای او در هشت صد هزار شهر از شهر از نوز و
 در هر شهر هزار هزار قصر و در هر قصری هزار هزار خانه و در
 هر خانه هزار هزار کرسی و بر هر کرسی هزار هزار فرش و بر هر
 فرشی حوری از حور العین نشسته و در هر خانه هزار هزار خوان
 و در هر خوان هزار هزار کاسه و در هر کاسه هزار هزار رنگ
 طعام و بر اطراف هر خوان هزار هزار غلام و کنیز ایستاده
 و بر دوش هر یک از آنها منبلی نماز دیگر ده رکعت نماز
 درین شب باین طریق که بخواند در هر رکعتی الحمد یک بار و
 قل هو الله احد صد بار و سنت است که درین شب این
 دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا إِلَهِيَا
 اللَّهُ يَا رَحْمَنُ ده بار گوید پس گوید يَا سَمَاءُ عَلَيْكَ
 الْكِبِيرَةُ الْكَثِيرَةُ يَا اللَّهُ يَا سَمَاءُ عَلَيْكَ

الرَضِيَّةُ الْمَرْحُومَةُ يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ
 الْعَزِيزَةُ الْمُنِيعَةُ يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ الْكَامِلَةُ الشَّامِلَةُ يَا
 اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ الْمَشْهُورَةُ الْمَشْهُورَةُ لَدَيْكَ يَا
 اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ الَّتِي لَا يَبْغِي لَهَا شَيْءٌ أَنْ تَنْتَقِلَ بِأَعْيُنِ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ الَّتِي لَا تَرَامُ وَلَا تُرَى
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ بِمَا تَعْلَمُ أَنَّهُ لَكَ رِضًا مِنْ أَسْمَائِكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ الَّتِي سَعِدَ لَهَا كُلُّ
 شَيْءٍ دُونَكَ يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ يَا سَمَاءُكَ الَّتِي
 لَا يَعْدِلُ لَهَا عَلِيمٌ وَلَا قَدِيرٌ وَلَا شَرَفٌ وَلَا وَفَاءٌ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِمَا عَايَاكَ
 أَذَى الْعَهْدِ أَنْ تُجِيبَ سَائِلَكَ بِهَا يَا اللَّهُ وَ
 اسْتَغْفِرْكَ يَا الْمُسْئِلَةَ الَّتِي تَقُولُ لِسَائِلِهَا وَذِكْرِهَا
 سَلْ مَا شِئْتَ فَقَدْ وَجِبَتْ لَكَ الْإِجَابَةُ يَا اللَّهُ
 يَا اللَّهُ وَهَبْ لِي بِكَ اسْتَغْفِرْكَ بِجُمْلَةِ مَا خَلَقْتَ
 مِنْ مَسَائِلِكَ الَّتِي لَا يَقْوَى بِجُمْلَتِهَا شَيْءٌ دُونَكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَعْلَاهَا عُلُوًّا
 وَارْفَعِهَا سِرْفَعَةً وَاسْتَنَاهَا ذِكْرًا وَاسْطَعِهَا

ثَوْرًا وَاسْتَرْعَاهَا نَحْبًا حَاوًا قَرِيبًا إِبْرَاهِيمَ وَ
 اتَّعَمَهَا أَتَمًا مَاءً وَكَمَلَهَا كَمَالًا وَكُلَّ مَسَائِلِكَ
 عَظِيمَةٍ يَا اللَّهُ وَاسْتَغْلَبَكَ بِمَا لَا يَنْبَغِي أَنْ يَسْئَلَ
 بِهِ غَيْرُكَ مِنَ الْعَظَمَةِ وَالْقُدْسِ وَالْجَلَالِ
 وَالْكِبْرِيَاءِ وَالشَّرَفِ وَالنُّورِ وَالرَّحْمَةِ
 وَالْقُدْرَةِ وَالْإِشْرَافِ وَالْمُسْئَلَةِ وَالْجُودِ
 وَالْعَظَمَةِ وَالْمَلَحَ وَالْعِزَّ وَالْفَضْلَ الْعَظِيمَ
 وَالرَّوَّاحَ وَالْمَسَائِلَ الَّتِي بِهَا تُعْطَى مَنْ شَرِئَ
 وَبِهَا تُبَدَّى وَتُعِيدُ يَا اللَّهُ وَاسْتَغْلَبَكَ بِمَسَائِلِكَ
 الْعَالِيَةِ الْبَيِّنَةِ الْمَحْجُوبَةِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ دُونَكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْلَبَكَ بِأَسْمَائِكَ الْمَخْصُوصَةِ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْلَبَكَ بِأَسْمَائِكَ الْجَلِيلَةِ الْكَرِيمَةِ
 الْحَسَنَةِ يَا جَلِيلُ يَا جَمِيلُ يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ
 يَا عَزِيزُ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا فَدُّ يَا وَثِقُ يَا أَحَدُ
 يَا صَمَدُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ اسْتَغْلَبَكَ
 بِمُنْتَهَى أَسْمَائِكَ الَّتِي فَخَّرَهَا فِي نَفْسِكَ
 يَا اللَّهُ وَاسْتَغْلَبَكَ بِمَا سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ

مِمَّا لَمْ يُسَمِّكَ بِهِ أَحَدٌ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ
 بِمَا لَا يَرَى مِنْ أَسْمَائِكَ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ
 مِنْ أَسْمَائِكَ بِمَا لَا يَعْلَمُهُ غَيْرُكَ يَا اللَّهُ وَ
 أَسْأَلُكَ بِمَا نَسَبْتَ لَكَ نَفْسَكَ مِمَّا تُحِبُّهُ
 يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِجُمْلَةِ مَسَائِلِكَ الْكَبِيرِ يَا
 بَكْلٍ مُسْأَلَةٍ وَحَدَّثَهَا حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى
 الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِ يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
 الْحُسْنَى كُلِّهَا يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ
 وَحَدَّثْتُه حَتَّى يَنْتَهِيَ إِلَى الْأَسْمَاءِ الْأَعْظَمِ
 الْكَبِيرِ الْأَكْبَرِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى وَهُوَ اسْمُكَ الْكَامِلُ
 الَّذِي فَضَّلْتَهُ عَلَى جَمِيعِ مَا سَمَّيْتُ بِهِ نَفْسَكَ
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ دَعَا بَارِكُوبِ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ
 يَا رَحِيمُ أَدْعُوكَ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَ
 تَقْسِيرِهَا فَإِنَّهُ لَا يَعْلَمُ تَقْسِيرَهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ
 يَا اللَّهُ وَأَسْأَلُكَ بِمَا لَا أَعْلَمُ وَكُلَّ عِلْمَتِهِ
 سَأَلْتُكَ بِهِ وَبِكُلِّ اسْمٍ اسْتَأْثَرْتُ بِهِ فِي
 عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ

عَبْدُكَ وَسِرِّكَ سَوَّلَكَ وَأَمِينِكَ عَلَى
وَحْيِكَ وَأَنْ تَقْفِرَ لِي جَمِيعَ ذُنُوبِي وَ
تَقْضِيَ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي وَتُبَلِّغَنِي أَمَالِي
وَتُسَهِّلَ لِي مَحَاتِي وَتُدِيرَ لِي مُرَادِي
وَتُوَحِّدَنِي إِلَى بَغِيَّتِي سِرِّعًا عَاجِلًا وَتَرْزُقَنِي
رِزْقًا وَاسِعًا وَتُفَرِّجَ عَنِّي هَمِّي وَغَمِّي وَ
كَرْبِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَنَدِيدِ كِتَابِ
مَذْكَورِ رُسُوتِ از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سبکی
در شب عاشورا نزد قبر امام حسین علیه السلام باشد ملاقات
کند حضرت واجب تعالی را بهیئت شهدا یعنی آغشته
بخون مانند کسی که در کربلا شهید شده باشد و شیخ مفید
روایت کرده که درین شب زیارت آن حضرت بکن
و در کربلا آن شب را بصبح آورد و بخشور میگردد و اند خدا
تعالی او را آغشته بخون امام حسین علیه السلام و غسل
شهدا میسازد او را - عمل سرور عاشورا
یعنی روز دهم این ماه چنانکه از حضرت امام محمد باقر
علیه السلام منقول است روز است که نوبت حضرت آدم

و حواء و نوح قوم یونس قبول شد و حضرت ابراهیم
 و حضرت عیسی درین روز متولد شدند و حضرت موسی
 در آن روز بر بحر فرعون غالب شد و کشتی نوح در آن
 روز بر کوه جودی استقرار گرفت و آن حضرت امر نمود
 که روزه بدارند هر حق و النس که همراه او بودند در آن روز
 ظهور حضرت قائم آل محمد خواهد بود و علامه مجلسی
 می نویسند که بهتر آنست که روزه نهم و دهم را در روزه نهم
 بنی آمیه این دور و زرا برای برکت و شجاعت بر قتل آن
 حضرت ۴ روزه می داشتند و احادیث بسیار و فضیلت
 این دور و زور و زه آنها بر حضرت رسول است و
 از طریق اهل بیت احادیث بسیار در مذمت روزه این
 دور و ز خصوصاً روز عاشورا وارد شده است و ایضاً
 بنوامیه لعنهم الله از برای برکت آذوقه سال را در روز
 عاشورا در خانه ذخیره میکردند لهذا از حضرت امام رضا
 منقول است که هر که ترک کند سعی در حوالج خود در روز
 عاشورا و پی کاری نزد حق تعالی حوالج دنیا و آخرت
 او را بر آورده هر که روز عاشورا روزه بپذیرد و انزوده و

گریه او باشد حق تعالی روز قیامت را روز فرح و مسرت
 و شادی او گردانند و دیده اش در بهشت بهار روشن گردد
 و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود
 چیزی ذخیره کند خدا آن را بر او مبارک نگردانند و روز
 قیامت باینزید و عبیدالشبن زیاد و عمر بن سعد علیهم
 اللعنة محشور گرد پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول
 کاری از کارهای دنیایه گردد و مشغول گریه و نوحه و مصیبت
 باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعزیت آن حضرت
 را بدارند و مشغول ماتم باشند چنانکه در ماتم عزیز و اولاد
 و اقارب خود میباشند و در آن روز امساک کنند از خوردن
 و آشامیدن بی آنکه قصد روزه کنند و در آخر روز بعد
 از عصر افطار کنند اگر چه پیشتر آب می باشد و روزه تمام
 ندارد مگر آنکه در خصوص آن روز روزه واجب داشته باشد
 که بنزد ریا شبه آن بر او واجب شده باشد که آن روز را
 باید روزه بگیرد و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند
 و نه خند و مشغول لهو و لعب نکند و در هزار مرتبه
 بر قاتلان آن حضرت علیه السلام لعنت کند و بگوید

اللَّهُمَّ الْفَن قَتْلَةَ الْحُسَيْنِ وَصَا حَبِروصته
 الاذكار نوشته که افطار سه شنبه بی بخاک امام حسین علیه
 السلام باید کرد و در وقت افطار این دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنَّا
 آمَسْكَتَ أَعْيِنَا الْمَأْكُولَ وَالْمَشْرُوبَ حَيْثُ كَانَا
 أَهْلُ النُّبُوَّةِ فِي الْحُرُوبِ وَالْكَرُوبِ وَأَنَا حَيْثُ
 حَضَرْتُ إِنْ تَقَالِيهِمْ بِالشَّهَادَةِ إِلَى الْإِبْقَاءِ
 وَظَفَرُ وَابِعْرَانِي الشَّهَادَةِ وَالشُّعْدَةِ وَدَخَلُوا
 تَحْتَ بَشَارَاتِ الْآيَاتِ يَقُولُكَ حَبْ جَلَدُكَ
 وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَالًا
 تِلْكَ أَمْوَالُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا
 أَنشَأَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَلَيُنَبِّشُنَّ أُولَئِكَ
 لَمَّا تَلْقَوْا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
 وَأَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ فَتَحْنُ لَهُمْ مَوَافِقُونَ فِي
 تَنَاوُلِ الطَّعَامِ أَلَا تَحِثُّ أَنْتَهُمْ يُرْزَقُونَ
 فِي دِيَارِ الرِّضْوَانِ مَوَاسِيَةً لَهُمْ فِي الْأَمْسَالِ
 وَالْأَطْلَافِ فَأَجْعَلْ ذَلِكَ سَبَبًا لِعِثْقِ الْعَنَاءِ
 وَاللِّحَافِ بِهِمْ فِي دَرَجَاتِ الصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ

يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَنَدِيْنِ دُرْكِتَابِ نَذُوْرِ نُوْثِ يَكِيْ
 سَدْتِ اسْتِ كِهْ چُوْنِ رُوْزِ عَاثُوْر اَشُوْ رَشُوْ دِ بَخُوْ اَنْدِ دُعَايِ عَشْرَاتِ
 كِهْ دِرْ فِضْلِ اَوَّلِ اَزْ بَابِ سُوْمِ اَزْ حَلْبِ اَوَّلِ نَذُوْرِ شَدِ
 اَمَّا فِقْرَاتِ عَشْرَاتِ رَا بَايْنِ طَرِيْقِ بَخُوْ اَنْدِ كِهْ دِهْ بَارِ بُوِيْدِ
 اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَدِهْ بَارِ يَا اللّٰهَ وَدِهْ بَارِ يَا رَحْمٰنُ وَدِهْ بَارِ يَا رَحِيْمُ
 وَدِهْ بَارِ يَا حَنَّاتُ يَا مَنَّاتُ وَدِهْ بَارِ يَا لَا اِلٰهَ اِلَّا
 اَنْتَ وَدِهْ بَارِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
 وَدِهْ بَارِ اَمِيْنُ وَدِهْ بَارِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
 وَدِهْ بَارِ صَلَاتِ اللّٰهِ عَلٰى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَعَلٰى اٰلِهِ وَ
 سَلَامٍ وَبَعْدُ اِذَا نَبُوِيْدِ اَللّٰهُمَّ اَنْتَ نَفَقْتِيْ فِيْ كُلِّ كَرْبٍ
 وَرَجَايِ فِيْ كُلِّ شِدَائِيْةٍ وَاَنْتَ لِيْ فِيْ كُلِّ
 اَمْرٍ نَزَلْتَنِيْ بِتَقْوَةٍ وَعُدَّةٍ كَمَنْ كَرِهَ بِضَعْفٍ
 فِيْهِ الْفَوَادُ وَتَقَلَّ فِيْهِ الْحِيَلُ وَخِذْ لِيْ مِنْ
 الْقَرِيْبِ وَتَشَمِّتْ بِهِنَّ الْعَدُوْا وَانْزِلْ لِيْ بِكَ شَكُوْمِيْ
 اِلَيْكَ رَغْبَةً فِيْهِ اِلَيْكَ عَمَلٌ سَوَالِكَ فَفَرَحْتَنِيْ
 وَكَشَفْتَنِيْ وَكَفَيْتَنِيْ وَاَنْتَ وَلِيٌّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَحَنَانٍ
 كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهٰى كُلِّ رَغْبَةٍ فَلَاكُ الْحَمْدُ

كَثِيرًا وَلَكَ الْمَنُّ فَاصْبِرْ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى
 مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ لِيْ يَخْلُقَ لِيْ
 وَيَتَرَبَّعَ لِيْ اَزَادَتِيْ وَيَلْغِيْ اَمْنِيَّتِيْ وَارْصِلْنِيْ
 اِلَى يَغْيِيْ سِرِّيْعًا عَلٰى حَيَاتِيْ وَاقْضِ عَنِّيْ دَيْنِيْ يَا
 اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مَوَّلِيْت از حضرت امام جعفر
 صادق ع كه در روز عاشورا هزار بار قل هو الله احد
 بخواند نظر رحمت می اندازد و خدای تعالی بسوی او و هر كه
 راحق تعالی نظر رحمت بسوی او كند عذاب نخواهد كرد
 علامه مجلسی رح نوشته كه باید احیا كردن در شب عاشورا
 بگریه و اندوه و حزن برای تاسی بحضرت امام حسین علیه السلام
 و اصحاب او كه در آن شب صبحی كر بلا در میان سی هزار
 نفر از كافران بجیأتا صباح احیا فرمودند و عبادت و تهجد
 سعادت شهادت می فرمودند و نیز علامه رح مذکور نوشته
 كه اگر خواهی كه ثواب شهیدان كر بلا داشته باشی هر وقت
 كه مصیبت آنحضرت را بیا و آوری بگو یا لیتنی
 كُنْتُ مَعَهُمْ فَافُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا یعنی ای
 كاش كه می بودم با ایشان پس بدرستی كه رستگاری میافتم

رستگاری بزرگ و اگر خواهی که در درجات عالی بهشت
 بمانی باشی از برائے اندوه ماند و سناک و از برائے
 نادانی مآشاد باش حاجی محمد بن محمد تبریزی
 در روضۃ الاذکار نوشته که عبداللہ بن سنان از حضرت امام
 جعفر صادق ۲ روایت کرده است کہ گفت داخل شدم
 روز عاشورا نجومت آنحضرت ۲ اورا شکستہ رنگ
 و محزون یافتہ و آنک از چشم آن حضرت مانند مروارید
 غلطان سیلان میکرد و گفتم یا بن رسول اللہ سب گریہ
 چیست کہ نہ گریاند خداے تعالیٰ چشم ترا گفت آن یا
 نبی دانی کہ این روزی است کہ حضرت امام حسین علیہ السلام
 شربت شہادت چشید و رسید با بلبیت پیغمبر
 انجی رسید گفتم بلے اما اینجا ہم کسب علم و استفادہ عمل
 از خدمت نمایم فرمود ۲ پیرس انجی می خواهی گفتم یا مولای
 چه می فرمائی در روزہ این روز تا آخر حدیث کہ قبل
 ازین حدیثی بہین مضمون مذکور شد و فرمود یا عبد اللہ
 بن سنان بہترین عمل درین روز آنست کہ جامہ پاکیزہ
 بپوشی و نبد ہائے آنرا بکشائی مانند اہل مصیبت و دشمنان

تا آریخ و یا هارانا الف برهنه کنی بعد از آن بیرون روی
 اصبح یا بکانه که نه بیند ترا یا بخانه خلوتی و چون
 آفتاب بلند شود چهار رکعت نماز بگذاری بدو سلام
 و نیکو بجا آوری رکوع و سجود آنرا و بخوان بعد از الحمد
 در رکعت اول قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم
 قل هو الله احد و در رکعت سوم سورۃ اخزاب و در
 رکعت چهارم اذا جاءک المنافقون و اگر این سورۃ
 ندانی هر سورۃ که دانی بخوان آنکه روئے بجانب قبر
 منور حضرت امام حسین علیه السلام بکن و مقتل آنحضرت
 و اہلبیت آنرا و نظر آرو و سلام و صلوات بر ایشان
 بفرست و هزار بار لعن بر قاتلان ایشان بکن چه بهر
 لعنتی نوشته می شود برای تو هزار حسنه و محو میشود از تو
 هزار سیئه و بلند میشود برای تو در بهشت هزار درجه بعد
 از آن جا که هستی تا سی ذراع و اگر ممکن نباشد چهارده
 ذراع بروی آن موضع که نماز کردی و این انفت
 مرتبه بکن و در هر رفتن و آمدن منفت بار بگو یا الله
 و یا لا اله الا الله و یا جعون رضا بقضائیه و تسلیما

لا مزیه و باید که در همه حال با حزن و اندوه باشی بعد از آن
 در وضعی که نماز کرده بایست و بنفشه و مرتبه بگو **اللّٰهُمَّ عَذِّبْ**
الْفَجْرَةَ الدِّينِ شَاقُوا رَسُوْلَكَ وَخَارِكُوا اَوْلِيَاءَكَ
وَعَبَدَكَ وَاغْيِرْكَ وَاسْتَحْلُوا مَحَارِمَكَ وَالعَنِ الْقَارَةَ
وَالْاَكْثَنَاعَ وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ وَارِضَهُمْ وَارِضَهُمْ اَوْ رِضِي
بِفِعْلِهِمْ لَعْنًا كَثِيْرًا بعد از آن بگو **اللّٰهُمَّ وَعْجَلْ فَرَجَ**
اَلْمُحَمَّدِ وَاجْعَلْ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَ
اسْتَقْبِلْهُمْ مِنْ اَيْدِي الْمُنَافِقِيْنَ وَالْمُضِلِّيْنَ
وَالْكُفْرَةِ الْجَاهِلِيْنَ وَافْتَحْ لَهُمْ فَتْحًا لَيْسَ
وَاَفْتَحْ لَهُمْ رَوْحًا وَفَرَجًا قَرِيْبًا وَاجْعَلْ لَهُمْ
مِنْ لَدُنْكَ عَلِيْعًا وَكَوْنْ وَوَعْدُ وَهَيْمُ سُلْطَانًا
 نصیرا بعد از آن دستهای خود را بردار و قنوت کن این
 دعا را و ایما کن بسوی اعدای آل محمد **اللّٰهُمَّ اِنَّ كَثِيْرًا**
مِنْ اَئِمَّتِنَا صَبَّتِ الْمُسْتَحْفِظِيْنَ مِنْ اَئِمَّةِ
وَكْفَرَتْ بِاَلْكَلِمَةِ وَعَلَفَتْ عَلَى الْقَادَةِ الظَّالِمَةِ
وَهَجَرَتْ الْكِتَابَ وَالسُّنَّةَ وَعَدَلَتْ عَنِ الْجَبَلَيْنِ
الدِّينِ اَمَرْتُ بِطَاعَتِهِمَا وَالتَّمَسُّكِ بِهِمَا

فَأَمَّا نَتِ الْحَقَّ وَجَارَتْ عَنْ الْقَصْدِ فَلَا تَكُنِ
 الْآخِرَاتِ وَحَرَفْتَ الْكِتَابَ وَكَفَرْتَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَ
 وَتَمَشَّكَتِ بِالْبَاطِلِ لَمَّا اعْتَرَضَهَا وَضَعْتَ
 حَقَّكَ وَأَضَلَّتْ خَلْقَكَ وَقَتَلْتَ أَوْلَادَ
 نَبِيِّكَ وَخَيْرَةَ عِبَادِكَ وَحَمَلَةَ عَمَلِكَ
 وَوَرَثَةَ حِكْمِكَ وَوَحْيِكَ اللَّهُمَّ فَرِّدْ
 أَقْدَامَ أَعْدَائِكَ وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ
 وَأَهْلِيهِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ وَاخْزِبْ دِيَارَهُمْ
 وَأَفْلَكُ سَيِّدِ أَعْمَالِهِمْ وَخَالِفْ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ
 وَفِي فِي عَصَادِهِمْ وَأَوْهِنْ كَيْدَهُمْ وَاضْرِبْ
 بِسَيْفِكَ الْقَاطِعِ وَأَزْمِهِمْ بِجَبْرِكَ الدَّامِعِ وَطَعْمِهِمْ
 بِالْبَلَاءِ طَمَاقِهِمْ بِالْعَدَا بَقِيَّتِهِمْ وَعَذَابِهِمْ
 عَذَابًا نَكْرًا وَخُذْهُمْ بِالْإِسْنِينَ وَالْمَثَلَاتِ
 الَّتِي أَهْلَكْتَ بِهَا أَعْدَاءَكَ إِنَّكَ ذُو نِقْمَةٍ
 مِنَ الْمُجْرِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّ سُنَّتَكَ ضَائِعَةٌ
 وَأَحْكَامُكَ مُعْطَلَةٌ وَعِثْرَةُ نَبِيِّكَ فِي الْأَرْضِ
 هَائِمَةٌ اللَّهُمَّ فَأَعِنِ الْحَقَّ وَأَهْلَهُ وَأَقْمِعِ

الْبَاطِلَ وَأَهْلَهُ وَمَنْ عَلَيْنَا بِالْحِجَابِ وَاهْدِنَا
 إِلَى الْإِيمَانِ وَتَجَلَّ فَرَجَنَا وَالْظُّمْءُ يَفْرَجُ
 أَوْ لِيَأْتِكَ وَاجْعَلْهُمْ لَنَا رَحْمَةً أَوْ اجْعَلْنَا لَهُمْ
 وَقَدْ اللَّهُمَّ وَأَهْلِكَ مَنْ جَعَلَ يَوْمَ قَتْلِ
 ابْنِ نَبِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ عِيْدًا أَوْ اسْتَهْلَ بِهِ
 فَرَحًا وَمَرَحًا وَخُلْ أَخِرَهُمْ كَمَا أَخَذْتَ
 أَوَّلَهُمْ وَصَنَاعِيكَ اللَّهُمَّ الْعَدَاةَ التَّنِيلَ
 عَلَى ظَالِمِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ وَأَهْلِكَ
 أَشْيَاءَهُمْ وَقَادَتَهُمْ وَأَبْرَحَمًا تَيْمَمٌ وَجَاعَتَهُ
 اللَّهُمَّ وَصَنَاعِيكَ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَ
 بَرَكَاتِكَ عَلَى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ عِتْرَةِ الصَّائِعَةِ
 لَخَائِفَةِ الْمُسْتَدِلَّةِ بِقِيَّةِ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ
 الزَّاكِيَةِ الْمُسَارِكَةِ وَأَعْلِ اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ
 وَأَفْلِحْ حُجَّتَهُمْ وَاكْشِفِ الْبَلَاءَ وَالْأَوَاءَ وَ
 حَتَّادِ سِ الْأَبَاطِيلَ وَالْغَنَمِ عَنْهُمْ وَتَلَبَّ
 قُلُوبَ شَيْعَتِهِمْ وَخِزْبِكَ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَ
 نَصْرَتِهِمْ وَمَوَالاتِهِمْ وَأَعِزَّهُمْ وَأَمْنَحُهُمْ

الصَّابِرِينَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّامًا
 مَشُورَةً وَأَوْقَاتًا فَحَمُودَةً مَسْعُودَةً لَوْ شِئْتَ
 فِيهَا فَرَجَهُمْ وَلَوْ جِبَ فِيهَا تَمَكِينَهُمْ وَنَصْرَهُمْ
 كَمَا صَعِمْتَ لَا وَيَا نَبِيَّكَ فِي كِتَابِكَ
 الْمُنَزَّلِ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَتَوَلَّى الْحَقُّ وَعَدَ
 اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
 الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
 كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ
 لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ
 مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ
 بِي شَيْئًا اللَّهُمَّ فَانْكَشِفْ غَمَّتَهُمْ بِأَمْنٍ
 لَا يَمْلِكُ كَشْفِ الضُّرِّ إِلَّا هُوَ يَا أَحَدُ يَا حَيُّ
 يَا قَيُّوْمُ وَأَنَا يَا إِلَهِي عَبْدُكَ الْخَائِفُ
 مِنْكَ وَالرَّاجِعُ إِلَيْكَ السَّائِلُ لَكَ الْمَقْبُلُ
 عَلَيْكَ الْأَجْمَعُ إِلَى فَنَائِكَ الْعَالِمُ بِأَنَّهُ
 لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَاءِي
 وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عَلَانِيَتِي وَخَوَائِي وَاجْعَلْهُ

مِمَّنْ رَضِيتَ عَمَلَهُ وَقَبِلْتَ نُسْلَهُ وَنَجَّيْتَهُ
 بِرَحْمَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ
 اللَّهُمَّ وَصَلْ أَزْوَاجًا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
 مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ
 مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ أَبَاكُمْ وَمَا أَفْضَلُ مَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ
 وَرُسُلِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ
 يَا إِلَهَ الْآلَمَاتِ اللَّهُمَّ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ
 بَيْنَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
 وَاجْعَلْنِي يَا مُوَلَايَ مِنْ شِيعَةِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
 وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنَ وَالحُسَيْنَ وَذُرِّيَّتِهِمُ
 الظَّاهِرَةَ الْبَاطِنَةَ وَهَبْ لِي التَّمَسُّكَ وَ
 الرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ وَالْآخِذَ بِطَرِيقِهِمْ إِنَّكَ
 جَوَادُ الْكَرِيمِ عَبْدُكَ رَوَى خُودِرَابَرْزَمِينَ بِمَالٍ
 وَكُوبَا مِنْ مَحْكَمِ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا يُرِيدُ
 أَنْتَ حَكَمْتَ فِي أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ مَا حَكَمْتَ
 فَلَاكَ الْحَمْدُ مُحَمَّدٌ أَمْسُورٌ فَجَلَّ يَا مُوَلَايَ فَوْحُكُمْ

فَرَجْنَا بِهِمْ فَاثَكَ ضَمِنْتَ إِعْزَاذَهُمْ بَعْدَ التَّلَاةِ
 وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقِلَّةِ وَظَهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُسُوفِ
 يَا صَدَقَ الصَّادِقِينَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 فَاسْأَلُكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي مُتَضَرِّعًا لَكَ
 بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ بِسَطِّ أَمَلِي وَالتَّجَاوُزِ عَنِّي
 وَقَبُولِ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ وَالزِّيَادَةِ فِي أَيَّامِي
 وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدَ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ
 يُدْعَىٰ فَجَبِّبُ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمُوَالَاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ
 وَتَرْبِيَّتِي ذَلِكَ قَرِيبًا سَرِيعًا فِي عَافِيَةٍ لَا تَكُ عَلَيْكَ
 كُلُّ شَيْءٍ قَدْ يُرْفَعُ وَبَعْدَ إِزَانِ سِرِّ سُبُوحِ آسْمَانِ كَرِيمٍ
 أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
 آيَاتِكَ فَأَعِدْ لِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ
 بَعْدَ إِزَانِ حَضْرَتِ فَرمود که این عمل افضل است از چندین
 حج و چندین عمره و عطای فرماید خدای تعالیٰ کسی را
 که درین روز این عمل بجا آورد - ده چیز از جمله آنها که گاه میرسد
 او را از هر بدی و ایمن می کند او را از هر مکر و هیه و فقر و
 مسلط منی سازد و بر او دشمنان او را تا مردن و حفظ می فرماید

و اولاد او را تا چهار پشت از جنون و جذام و برص و اذنیه
 شیطان را و نه اولیای شیطان را بر او تا چهار پشت
 و ابن سنان می گوید که برآمدیم از خدمت آن حضرت
 علیه السلام و می گفتیم الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيْنَا
 بِمَعْرِفَتِكَ وَحُبِّكَ وَاسْأَلْهُ الْمَوْتَةَ
 عَلَى الْمُقْتَرَضِ عَلَيْهِ مِنْ طَاعَتِكَ بِمَنِّهِ وَ
 خَمَتِهِ علامه مجلسی م نوشته که هر که در شب و روز
 عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان باشد که در پیش روی
 آنحضرت شهید شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت منقول است
 که حضرت امام حسین را در روز عاشورا زیارت کند بهشت
 او را واجب گردد آمان زیارت مشهور شیخ طوسی را و ابن قولویه
 و غیر ایشان رحمهم الله روایت کرده اند از سیف بن عمیر و صالح
 بن عقبه و سهر و از محمد ابن اسمعیل و علقمه بن محمد حضرمی و سهر و از
 مالک جهنی که حضرت امام محمد باقر فرمود که هر که زیارت کند حضرت
 امام حسین صلوات الله علیه را در روز دهم محرم تا اینکه گریبان
 شود نزد قبر شریف آنحضرت ملاقات کند خدا را عزوجل را
 در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد

کہ ہر ایک را بار رسول خدا ص و ائمہ اطہرینؑ کردہ باشند مالک گفت
 خداے تو ستوم چہ ثواب است برائے کسی کہ در شہر ہائے
 دور باشد و ممکن نباشد اور رفتن بسوے قبر اقدس آنحضرت
 فرمود کہ چون روز عاشورا در آید بیرون رود بسوے صحرا یا بالا
 رود بر بام بلند تر در خانہ خود و اشارہ کند بسوے قبر اطہر آنحضرت
 علیہ السلام بسلام و جہد کند و رفقین کردن بر قاتلان آنحضرت
 و بعد از ان دو رکعت نماز بگذارد و بکند این کار را در اول روز و پیش
 از پسین پس ندیدہ و نوحہ و گریہ کند بر حضرت امام حسینؑ امر کند ہر کہ را در حق
 دوست و از وقفیہ نکند بگریہ کردن بر آنحضرت و در خانہ خود مصیبتی
 بر پا دارد و با ظہار جزع با آنحضرت و ملاقات کند بعضی از ایشان
 بعضی را اور خانہ ہائے خود بگریہ کردن و تعزیت گویند بعضی از
 ایشان بعضی را بمصیبت آن حضرت علیہ السلام پس من
 ضامنم بر خدا کہ ہر گاہ این کار ہا را بکند حق تعالیٰ جمیع آن
 ثواب ہا بایشان عطا فرماید مالک عرض کرد تو ضامنے و کفیلے
 از برائے ایشان باین ثواب فرمودہ بلے پرسید کہ چگونه
 بکند اگر تعزیت گویند فرمود کہ می گویند عظم اللہ اجورنا
 بِمَصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا وَ

لَا يَأْتِيكُمْ مِنَ الظَّالِمِينَ بِشَارٍ مَعَهُ وَلِيَّهِ الْإِقَامُ
 الْمَهْدِي مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 و اگر توانی از برائے هیچ کارے از خانه بیرون مرو که آنروز
 نخسے است که حاجت هیچ مومن منی در آن روز برآورده نمیشود و اگر
 برآورده شود از برائے او مبارک نیست و در آن خیر و رستگاری
 نخواهد دید و ذخیره کن از برائے منزل خود چیزی که هر که در دنیا
 روز از برای منزل خود چیزی ذخیره کند بر او سبابت برای ایش که حاجت
 ایشان ذخیره کرده است نیز مبارک نخواهد بود پس سیکه بنین
 کند از برائے او نوشته شود ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار
 جهاد که همه را بار رسول خدا کرده باشد و از برائے او خواهد
 بود ثواب مصیبت هر پیغمبر و رسول و صدیقی و شهیدی
 که مرده باشد یا کشته باشد از وقتی که خدا دنیا را خلق کرده است
 تا روز قیامت **علقمه بن عجل** گفت من گفتم حضرت
 امام محمد باقر که تعلیم نما بن دعائے که بخوانم درین روز هرگاه
 که خواهم آنحضرت را زیارت کنم از نزد یک و دعائے که هرگاه
 خواهم در شهرهای دور که اشاره کنم و آن حضرت زیارت
 کنم فرمود که اے علقمه هرگاه مکنی آن دو رکعت را بعد از آن

که اشاره کرده باشی بجانب آنحضرت بسلام و گفته باشی بعد از
اشاره و نماز آن قول را که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود
بدعائیکه ملائکه می خوانند در وقتیکه زیارت آنحضرت میکنند
ومی نویسند خدا برائے تو بآن زیارت هزار هزار حسنه و مکنه
از تو هزار هزار گناه و بلند می کند از برائے تو در بهشت هزار هزار
درجه و خواهی بود از آنها که شهید شده باشند با حسین بن علی
علیها السلام تا آنکه شریک شوی با ایشان در درجات ایشان
و شناسند ترا اگر آنها که با آنحضرت ۴ شهید شده باشند و نوشته
شود برائے تو ثواب هر پیغمبر و رسول و ثواب زیارت
هر که آنحضرت را زیارت کرده است از روزی که شهید
شده است پس بگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ وَابْنَ نَارِهِ
وَالْوَثْرَ الْمُؤْتِرَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ
حَلَّتْ بِفِتْنَائِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعًا سَلَامًا اللَّهُ

أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَلَبِىَّ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَا أبا
عَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَجَلَّتِ
الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ
وَجَلَّتْ وَعَظُمَتِ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ
عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
أَسَّسَتْ آسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ
أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً رَفَعَتْكُمْ
عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ
الَّتِي رَفَعَتْكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ
وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُؤَمِّلِينَ لَهُمُ بِالْمَمْلُوكِينَ مِنْ
قِتَالِكُمْ بُرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّيْلُ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ
وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ يَا أبا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَمْتُ
لِمَنْ سَأَلَ لِمَاكُمْ وَحَرْبُكَ لِمَنْ حَارَبَكُمْ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ أَلْزِيَادِ وَالْأَلْ
مُرَوَّانَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمِّيَّةَ قَاطِبَةً وَلَعَنَ
اللَّهُ بَنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ
وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ

أَجْمَعَتِ وَتَنْقَبَتْ وَتَهَيَّئَتْ لِقِتَائِكَ يَا بِنْتَ آدَمَ
 وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي
 أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يُرَزِّقَنِي
 طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
 عِنْدَكَ وَجِيهًا يَحْسِنُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَآلِهِ وَآلِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَآلِ فَاطِمَةَ
 وَآلِ الْحُسَيْنِ وَآلِكَ بِمُؤَالَاتِكَ وَبِالْبِرَاءَةِ
 مِنْ قَاتِلِكَ وَنَصَبِكَ الْحَرْبِ وَبِالْبِرَاءَةِ
 مِنْ أَشْئِيسِ آسَاسِ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكَ
 وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَآلِهِ وَرَسُولِهِ مِنْ أَشْئِيسِ
 آسَاسِ ذَلِكَ وَبَنِي عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ وَجَرَى
 فِي ظُلْمِهِ وَجُورِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاءِكُمْ بَرِئْتُ
 إِلَى اللَّهِ وَآلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ
 بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاتِكُمْ وَبِالْبِرَاءَةِ
 مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبِ وَبِالْبِرَاءَةِ

مِنْ أَشْيَاءِهِمْ وَأَتَّبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَاءِهِمْ يَا أَبَا عَبْدِ
 اللَّهِ إِنِّي سَلَمٌ لِمَنْ سَأَلَكَ عَنْهُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ
 حَارَبَكَ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكَ عَنْهُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ
 عَادَاكَ فَاسْأَلِ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي
 بِمَعْرِفَتِكَ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَاءِكَ وَوَرَهَرَقَنِي
 الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكَ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي قَدْماً
 صِدْقٍ عِنْدَكَ كُنْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 وَأَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ
 الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ
 نَارِي مَعَ إِمَامٍ مُهْدِيٍّ ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ
 وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ
 عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمَصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ
 مَا يُعْطَى مُصَابِئاً بِمُصِيبَةٍ يَأْتِيهَا مُصِيبَةٌ
 مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَنِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي
 جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ

صَلَوَاتُكَ وَرَحْمَتُكَ وَمَغْفِرَتُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا
 مُحَمَّدًا مُحَمَّدًا وَمَا لِي قَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ
 اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةَ وَ
 ابْنُ أَكَلَةِ الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ
 نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ
 مَوْقِفٍ وَقَعَتْ فِيهِ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ
 إِلَهِي اللَّهُمَّ الْعَنِ أَبَاسُفِيَّانَ وَمُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي
 سُفْيَانَ وَبَيْنِيَّةَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمُ مِنْكَ
 اللَّعْنَةُ أَبَدًا أَبَدًا يَوْمَ هَذَا يَوْمَ فَرَحَتْ بِهِ
 آلُ زُرَيَّادٍ وَآلُ مُرْوَانَ يَقْتُلُهُمُ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ
 اللَّعْنَةَ مِنْكَ وَالْعَدَنَ أَبَدًا لِيَجْرَأَ اللَّهُمَّ
 لِي أَنْ أَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي
 مَوْقِفِي هَذَا أَوْ آيَا مَحْيَوِي بِالْبَرَاءَةِ
 مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةَ عَلَيْهِمْ وَبِالْمُؤَاكَلَةِ لِنَبِيِّكَ
 وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بِسَ صَدْرِي بِكُوبِ
 اللَّهُمَّ الْعَنِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ

وَالْمُحَمَّدِي وَالْخَيْرَتَا بِعَلَيْهِ عَلَيْهِ ذَاكَ اللَّهُمَّ
 الْعَيْنِ الْعَصَابَةِ الَّتِي حَاهَدَتْ الْحُسَيْنَ
 وَشَاتَعَتْ وَبَاتَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى
 قَتْلِهِ اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا
 وَصَدْرُ مَرْثَةٍ بِكُودِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ وَأَنَاخَتْ
 بِرَحْلِكَ عَلَيْكَ مِثْقَالَ سَلَا مُلَا اللَّهِ
 أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا
 جَعَلَهُ اللَّهُ خَيْرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكَ
 السَّلَامِ عَلَى الْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيٍّ بْنِ
 الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ
 الْحُسَيْنِ بِكُودِ اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ
 بِاللَّعْنِ مِنِّي وَأَبَدَ عَذَابِهِ أَوَّلًا ثَانِي شَرِّ
 الثَّلَاثِ شَرِّ الرَّابِعِ اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ بْنَ مَعَاذٍ
 خَاصًّا وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ
 مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشَمْرَةَ أَوَّلَ أَبِي سُفْيَانَ
 وَالْزُرْيَادِ وَالْمُرُوانِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ بِسْمِ

بسجده برو و بگوید اللهم لك الحمد محمد الشاكرين
 لك على مصائبهم الحمد لله على عظم
 رزقي اللهم ارزقني شفاعه الحسين علي
 السلام يوم الممورود وثبت لي قد مر صدق
 عندك مع الحسين اصحاب الدين بيدك لو اجمعهم دون
 الحسين و هرگاه بعد از دو رکعت نماز این دعا را بخواند خوب است بخواند
 صاحب نهج نقل کرده است اللهم انك صليت ولك ركعت
 لك سجدت و خذك لا شريك لك لا اله الا انت انت الله لا اله الا انت اللهم
 صلي على محمد و آل محمد و ابليغهم افضل
 السلام و الحية و اردد على منهم السلام
 اللهم و هاتان الركعتان هديا الي مني الى
 سيدى و مولائى الحسين ابن علي عليهما السلام
 اللهم صل على محمد و آلهم و تقبلها مني و
 اجزني عليهما افضل امين و رجائي فيك
 و في وليك يا ولي المؤمنين عليم گفت
 حضرت امام محمد باقر فرمود که اگر تو انی هر روز ان حضرت را

باین کیفیت زیارت کنی که جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود و در وقت
 که محمد بن خالد طایلسی از سیف بن عمیره که گفت من با صفوان
 جمال و جماعتی از اصحاب خود فقیه لبوسه بجفت اشرف
 بعد از آن که حضرت صادق ۳ بیرون رفته بودند نماز حرام
 مشرفه پیش از مالپس چون از زیارت حضرت امیرالمؤمنین
 فارغ شدیم صفوان روئے خود را گردانید لبوسه که قبر
 اشرف حضرت امام حسین و گفت زیارت کنید خباب
 امام حسین را ازین مکان از بالا ای سر مقدس امیرالمؤمنین
 که حضرت امام جعفر صادق چنین فرمود و قتی که من در خدمت بایست
 آن حضرت باین مکان اقدس آمده بودم پس خواند صفوان
 آن زیارت را که علقمه از حضرت امام محمد باقر ۴ برای روز
 عاشورا روایت کرده است پس دو رکعت نماز کرد و نزد سر قدس
 حضرت امیرالمؤمنین ووداع کرد و بعد از نماز حضرت امیرالمؤمنین
 علیه السلام را و بجانب قبر منور امام حسین کرد و آنحضرت را نیز
 وداع کرد و از جمله دعاها که بعد از دو رکعت خواند این دعا بود
 یا الله یا الله یا الله یا عجیب دعوت المصطرفین
 یا کاشف کرب المکرمین یا غیاث المستغیثین

حقه بالفقه و تشدید
 از زمین سطل
 سوخته منته
 دهم اقباله العالی

يَا صَرِيحُ السُّتُورِ خَيْرِينَ وَيَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَى
مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ وَيَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَ
قَلْبِهِ وَيَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَيَا الْأَوْسَقَ
الْمُبِينِ وَيَا مَنْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَدَدُ
الْعَرْشِ اسْتَوَى وَيَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ
وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَيَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ
وَيَا مَنْ لَا تَشْبِيهَ عَلَيْهِ الْأَمْوَاتُ وَيَا مَنْ لَا تَغْلُظُ
الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يُدْرِمُهُ الْحَاحُ الْمُلْحِنُ يَا
مُدْرِكُ كُلِّ نَفْسٍ وَيَا جَامِعَ كُلِّ شَيْءٍ يَا رَازِقَ
النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ
يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ يَا مُنْفِيسَ الْكُرْبَاتِ يَا مُعْطِيَ
السُّؤَالَاتِ يَا وَلِيَّ الرَّغْبَاتِ يَا كَافِيَ السُّهْمَاتِ
يَا مَنْ يَكْفِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا يَكْفِي مِنْهُ
شَيْءٌ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَجَنَّتِي فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
وَجَنَّتِي الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ قَالِي بَعْضُ التَّوَحُّدِ
إِلَيْكَ مُقَاتِي هَذَا أَوْ بِهَا تَوَسَّلَ بِهِمْ أَتَشْفَعُ إِلَيْكَ

وَبِحَقِّهِمْ أَسْأَلُكَ وَأُقَسِّمُ وَأَعِزُّكَ عَلَيْكَ وَ
يَا ثَنَانِ الذِّئْبِ لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالْقُدْرَةِ الَّذِي
لَهُمْ عِنْدَكَ وَبِالَّذِي فَصَّلَ لَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ
وَيَا سَيِّدَ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِهِ
خَصَّصْتَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَبِهِ أَبْنَتْهُمْ
وَأَنْبَتَ فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى
تَفَاقَ فَضْلُهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي
ظَمِيئِي وَهَمِيئِي وَكَرْهِي وَتَكْفِينِي الْمُسْتَهْزِئَةَ
مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دِينِي وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْفُقَرَاءِ
وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعِينَنِي عَلَى الْمَسْأَلَةِ إِلَى الْخُلُقَيْنِ
وَتَكْفِينِي هَمَّ مَنْ أَخَافَ هَمَّهُ وَغَمَّ مَنْ
أَخَافَ غَمَّهُ وَحُزْنَ مَنْ أَخَافَ حُزْنَهُ
وَشَرَّ مَنْ أَخَافَ شَرَّهُ وَمَكْرَ مَنْ أَخَافَ مَكْرَهُ
وَلَعْنِي مَنْ أَخَافَ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ أَخَافَ
جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافَ سُلْطَانَهُ وَكَيْدَ
مَنْ أَخَافَ كَيْدَهُ وَمَقْدِرَ مَنْ أَخَافَ

بِدَلَالَةِ مَقْدَرَاتِهِ عَلَى وَتَرْكُ عَنِّي كَيْدَ الْكَلْبِ
 وَمَكْرَ الْمَكْرُوتِ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَإِنَّهُ
 وَمَنْ كَادَنِي فَيَكُنْهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُ وَ
 مَكْرَهُ وَبَاسَهُ وَأَمَانِيَهُ وَأَمْتَعَهُ عَنِّي
 كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ شِئْتَ اللَّهُمَّ اشْغَلْهُ عَنِّي
 بِفَقْرٍ لَا تَجْبُرُهُ وَبِإِلَاءٍ لَا تَسُدُّهُ وَبِفَاقَةٍ لَا تَسُدُّهُ
 وَبِسُقْمٍ لَا تَغَافِيهِ وَذُلٍّ لَا تُعْزِزُهُ وَبِمُسْكِنَةٍ
 لَا تَجْبُرُهَا اللَّهُمَّ اضْرِبْ بِالذُّلِّ لَصُحْبَ عَيْنِي
 وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ الْفَقْرَ فِي مَثَرِ لِي وَالْعِلَّةَ وَ
 السُّقْمَ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغَلَهُ عَنِّي بِشُغْلٍ
 شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَنْسِهِ ذِكْرِي كَمَا أَنْسَيْتَهُ
 ذِكْرَكَ وَخُلْ عَنِّي بِسَمْعِهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَ
 يَدَيْهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِهِ وَجَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَ
 أَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ السُّقْمَ وَكَشْفَهُ
 حَتَّى تَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا عَنِّي
 وَعَنْ ذِكْرِي وَكَفَيْتِي يَا كَافِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي
 لَا كَافِي سِوَاكَ وَمُفَرِّجُ مَا لَا مُفَرِّجَ سِوَاكَ وَمُعِيتُ

لَا مُغْنِيَتْ سِوَاكَ وَجَارٌ لَا جَارَ سِوَاكَ خَابَ
 مَنْ كَانَ رَحَاءُكَ سِوَاكَ وَمُغْنِيَّتُهُ سِوَاكَ وَ
 مَفْنَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرَبُهُ وَمَلْجَأُهُ إِلَى
 غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ فَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَأَنْتَ تَقْتَنِي
 وَرَحَائِي وَمَفْرَعِي وَمَهْرَابِي وَمَلْجَأِي وَ
 مَنَاجِي قَيْدِكَ أَسْتَغْفِرُكَ بِكَ أَسْتَنْجِيهِ وَبِحَبْلِكَ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ وَأَسْتَفْعِلُ
 فَاسْتَغْلِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ
 وَلَكَ الشُّكْرُ وَلِلْبَيْتِ الْمُسْتَكْبَرِ وَأَنْتَ
 الْمُسْتَعَانُ فَاسْتَغْلِكَ يَا اللَّهُ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ
 وَالْحَمْدُ لِلَّهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَأَنْ تُكْشِفَ عَنِّي غَيْبِي وَهَمِّي وَ
 كَرْبِي فِي مَقَامِي هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي
 نَبِيَّكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ
 هَوْلَ عَدُوِّهِ فَكُشِفَ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ
 عَنْهُ وَفَرَّجَ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ عَنْهُ وَ
 أَفْنَى كَمَا كَفَيْتَهُ وَأَصْرَفَ عَنِّي هَوْلَ مَا

أَخَافُ هَوْلَهُ وَمَوْنَهُ مَا أَخَافُ مَوْنَهُ
 وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ يَلَامُونَهُ عَلَى نَفْسِهِ
 مِنْ ذَلِكَ وَأَضْرَفَنِي بِقَصَصَاءِ حَوَائِجِي وَ
 كِفَايَةِ مَا أَهَمَّنِي هَمَّهُ مِنْ أَمْرِ اخِرَتِي وَ
 دُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 عَلَيْكَ مَا مَنَنِي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَ
 اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ
 مِنْ زِيَارَتِكَ مَا وَلَا فَرَّقَ اللَّهُ بَيْنِي وَ
 بَيْنَكَ مَا اللَّهُمَّ أَحْيِنِي حَيَوَةً مُسَلِّمَةً
 وَذَرِّيَّتِي وَأَمِّتْنِي قِمَاتِهِمْ وَتَوَفَّنِي عَلَى
 مِلَّتِهِمْ وَاحْشُرْنِي فِي رُفُوفِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ
 بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 أَتَيْنَكَ مَا نَرَاكَ أَوَّاكِرًا وَكَرَارًا وَدَوْرًا وَزِيَارَةً كُنْتَ
 تَوَجَّهْتَ إِلَى ضَرْحِي كَمَا نَرَاكَ ابْكَوِي وَ
 مَتَوَسَّلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّ قَرْبِكُمْ وَمَتَوَسِّجًا إِلَيْنَا وَمُسْتَشْفِعًا
 بِكَ مَا إِلَى اللَّهِ فِي حَاجَتِي هَذِهِ فَاشْفَعَالِي

فَإِنَّ لَكَ مَا عِنْدَ اللَّهِ الْمَقَامَ الْمَحْسُودَ وَالْحَاجَةَ
الْوَجِيهَةَ وَالْمَنْزِلَ الرَّفِيعَ وَالْوَسِيلَةَ فِي
أَنْفَلِكٍ عَنْكَ مَا مُنْظَرٌ لِنَجْزِ الْحَاجَةِ
وَقَضَائِهَا وَنَجَاحِهَا مِنَ اللَّهِ بِشَفَاعَتِكَ مَا
لِي إِلَى اللَّهِ فِي ذَلِكَ فَلَا أَحْيَبَ وَلَا يَكُونُ
مُنْقَلَبِي مُنْقَلَبًا خَائِبًا خَائِرًا بَلْ يَكُونُ مُنْقَلَبِي
مُنْقَلَبًا رَاجِحًا مُفْلِحًا مُبْجِحًا مُسْتَجَابًا لِي بِقَضَائِهِ
جَمِيعِ حَوَائِجِي وَتَشْفَعَالِي إِلَى اللَّهِ أَنْفَلِكٍ عَلَى
مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ مُنْقَلَبِي
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ مُلْجَأَ ظَهْرِي إِلَى اللَّهِ وَمُتَوَكِّلًا
عَلَى اللَّهِ وَأَقُولُ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اللَّهُ
لِمَنْ دَعَا لَيْسَ لِي وَرَاءَ اللَّهِ وَرَاءَ أُنْكَرُ
يَا سَادَتِي مِنْهُمْ مَا شَاءَ رَبِّي تَكُنْ وَوَقَامُ
لَيْتَاءُ لَمْ يَكُنْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ اسْتَوْجِبْكَ
اللَّهُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ الْخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي إِلَيْكُمْ مَا
أَصْرَفْتُ يَا سَيِّدِي يَا مَوْلَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَيَا مَوْلَايَ وَأَنْتَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا سَيِّدِي

وَسَلَامِي عَلَيْكَ مَا مَتَّصِلٌ مَا اتَّصَلَ اللَّيْلُ
 وَالنَّهَارُ وَاصِلٌ ذَاكَ إِلَيْكَ مَا غَدَرْتُ حُجُوبَ
 عَنْكَ مَا سَلَامِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَأَسْأَلُهُ بِحَقِّكَ
 أَنْ يَشَاءَ ذَلِكَ وَيَفْعَلَ فَإِنَّهُ حَنِيدٌ مُجْنِدٌ
 أَنْقَلَبْتُ يَا سَيِّدِي عَنْكُمْ مَا تَأْتِي بِحَامِدٍ لِلَّهِ
 شَاكِرٍ أَرَا جِيًّا لِلْإِجَابَةِ غَيْرَ الشَّيْءِ وَلَا قَانِطٍ
 عَائِدٍ أَيْبَارَاجَةً إِلَى زِيَارَتِكَ مَا غَيْرُ
 أَرَا غَيْبَ عَنْكَ مَا وَلا عَنْ زِيَارَتِكَ مَا بَيْنَ
 أَرَا جَعَّ عَائِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ وَلا حُلَّ وَلا قُوَّةَ
 إِلَّا يَا اللَّهُ يَا سَادَاتِي رَغِبْتُ إِلَيْكَ كَمَا
 وَإِلَى زِيَارَتِكَ كَمَا بَعْدَ أَنْ تَرَاهِيْدَ
 فَيْتِكَ كَمَا وَفِي زِيَارَتِكَ كَمَا أَهْلُ
 الدُّنْيَا وَلا خَيْبَتِي اللَّهُ مِمَّا رَحِمْتُ
 وَمَا أَتَلْتُ فِي زِيَارَتِكَ كَمَا إِنَّهُ
 وَتَرِيْبُكَ مُجْدِبٌ سَيْفٌ بِنِ عَمِيْدٍ

اگفت من اصفوان گفتم که علقه این زیارت را از حضرت
 امام محمد باقر از برائے ما روایت کرد و این دعا را نقل نہ کرو

صفوان گفت که من وارد شدم بایست خود امام جعفر صادق را این
 مکان پس در مثل آنچه ما کردیم در زیارت و این دعا را خواند
 در هنگام وداع بعد از آن که دو رکعت نماز را کرد و آن وداع را
 بجا آورد بعد از آن صفوان گفت که حضرت صادق علیه السلام
 فرمود که تعاهد نما این زیارت را و بخوان این دعا را و این بخوان
 زیارت بکن که من ضامنم بر خدا که هر که این زیارت را کند
 و این دعا را بخواند از نزدیک یاد و را اینکه زیارتش مقبول
 و سعیش زود داده شود و سلامش با حضرت برسد و
 محبوب نگردد و هر حاجت که از خدا بطلبد برآورده شود
 هر چند حاجتش بزرگ باشد اے صفوان این زیارت را
 با همین مناسبتی از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن الحسین
 با همین ضامنی و از امام حسین با همین ضامنی و از امام
 حسن با همین ضامنی و از پدرش امیر المؤمنین با همین
 ضامنی و امیر المؤمنین از رسول خدا با همین ضامنی
 و رسول خدا از جبرئیل با همین ضامنی و جبرئیل از خدا
 عالمیان با همین ضامنی و تحقیق که حق تعالی قسم بذات
 مقدس خود خورده است که هر که حضرت امام حسین را این زیارت

زیارت کند از نزد یک یا دو رو این دعا را بخواند زیارت او را
قبول کنم و هر حاجت که بطلبد بر آورم هر چند که بزرگ باشد
و هر سوال که بکند عطا کنم و از درگاه من ناسید بزرگ رود و او را بگردان
شاد و خوشحال بر آید حاجتش و فائز شدن به بهشت
و آزاد شدن از جهنم و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش
قبول کنم مگر کسی که دشمن ما اهل بیت باشد و گواه گرفت خدا
بر آنچه گواه گرفته بود بر آن ملائکه ملکوت خود را پس جبرئیل
گفت یا رسول الله حق تعالی مرا بسوی تو فرستاده است
برای بشارت و سرور و خوشحالی تو و بشارت و شادی
علی ابن ابی طالب و فاطمه و حسنین و امامان از فرزندان
تو تا روز قیامت پس حضرت صادق علیه السلام فرمود که اسے
صفوان ہر گاہ ترا حاجتے لبوے خدا بہم رسد این
زیارت را بکن ہر جا کہ باشی و این دعا را بخوان و از پروردگار
خود حاجت خود را بطلب کہ البتہ بر آورده می شود حق تعالی
خلف وعدہ خود نمی فرماید **مَوْلَفَ** گوید کہ چون عبارت
حدیث تشویش عظیمی دارد و قابل احتمال بسیار است
اگر اول زیارت **السلام علیک یا ابا عبد اللہ**

تَاَوَالِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ بخواند و نماز زیارت
 کند و باز همان زیارت را اعادة کند بهتر است و اگر بعد
 صد مرتبه لعنت بار دیگر کند و بعد از صد مرتبه سلام بار دیگر
 نماز کند و متصل بسجده بعد از سجده نیز نماز کند شاید بهم
 احتمالات عمل کرده باشد و اگر اول یکی از زیارات بعیده
 بعمل آورده نماز نکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد
 ظاهراً کافی باشد و اگر زیارت حضرت امیر المومنین را
 باین زیارت ضم کند بهتر است خصوصاً هرگاه این
 زیارت را نزد شیخ اقدس حضرت امیر المومنین بعمل
 آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت
 وارد شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بجاى اَللّهُمَّ
 اِنَّ هَذَا يَوْمٌ مَّ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو اُمَيَّةٍ كَبُويدَ اللّهُمَّ
 اِنَّ يَوْمَ قَتْلِ الْحُسَيْنِ صَلَّوْا عَلَيْكَ عَلَيْهِ يَوْمٌ مَّ
 تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو اُمَيَّةٍ زیارت دیگر
 زیارتی است که شتمال است بر زیارت شهدا و تضمن بعزیت حضرت
 رسول خدا و ائمه اهل بیت و مناسب است که درین
 روز خوانده شود و اگر در آخر روز عاشورا خوانده شود شاید

انب باشد و زیارت ائمه السلام علیکم یا وارث
 آدم صغوة الله السلام علیکم یا وارث
 نوح نبي الله السلام علیکم یا وارث
 خلیل الله السلام علیکم یا وارث
 کلیم الله السلام علیکم یا وارث
 روح الله السلام علیکم یا وارث
 حبیب الله السلام علیکم یا وارث
 امیر المؤمنین ولی الله السلام علیکم
 یا وارث الحسن الشهید سبط رسول الله
 السلام علیکم یا بن رسول الله السلام
 علیکم یا بن البشیر التذییر و ابن سید
 الوصیین السلام علیکم یا بن فاطمة
 الزهراء سیدة نساء العالمین السلام
 علیکم یا ابا عبد الله السلام علیکم یا
 خیرة الله و ابن خیرته السلام علیکم
 یا ثار الله و ابن ثاره السلام علیکم
 یا ثار الله و ابن ثاره السلام علیکم
 المور السلام علیکم یا ثار الامام الهادی

الرَّزْزَاقِ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِ حَلَّتْ بِفَنَائِكَ وَأَقَامَتْ فِي
 جَوَارِكَ وَقَدْ تَمَعَّرُوكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 مِنِّي مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ
 حُلِمْتُ بِكَ الرَّزْزَاقِيَّةُ وَجَلَّ الْمَصَابُ فِي
 الْمُؤْمِنِينَ وَفِي الْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ
 أَجْمَعِينَ وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ يَا تَبَّ اللَّهُ
 وَإِنَّا لَإِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَصَلَّوْا ثُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آبَائِكَ الطَّاهِرِينَ
 الطَّيِّبِينَ الْمُتَجَبِّينَ وَعَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِمُ الْمُهْدَاةِ
 الْمُهْدِيَّاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُوَلَايَ وَ
 عَلَيْهِمُ وَعَلَىٰ رُوحِكَ وَعَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ
 وَعَلَىٰ تَرْبَتِكَ وَعَلَىٰ تَرْبَتِهِمُ اللَّهُمَّ لَقِّهِمْ
 رَحْمَةً وَرِضْوَانًا وَرَوْحًا وَرَحْمَانًا السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مُوَلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنَ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ وَيَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ وَيَا بَنَ
 سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 شَهِيدُ يَا بَنَ الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا

يَا شَهِيدَ أَعِزِّ اللَّهُمَّ بَلِغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
 وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْوَقْتِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ
 تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا اللَّهُ عَلَيْكَ وَ
 رَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ يَا بَنَ سَيِّدِ الْعَالَمِينَ
 وَعَلَى الْمُتَشَاهِدِينَ مَعَكَ سَلَامًا مُتَّصِلًا
 مَا أَتَى اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ أَسَلَامٌ عَلَى الْحُسَيْنِ
 ابْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ أَسَلَامٌ عَلَى عَلِيٍّ ابْنِ الْحُسَيْنِ
 الشَّهِيدِ أَسَلَامٌ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَبِي الْحُسَيْنِ
 الشَّهِيدِ أَسَلَامٌ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ أَبِي
 الْمُؤْمِنِينَ أَسَلَامٌ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ
 الْحُسَيْنِ أَسَلَامٌ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ
 أَسَلَامٌ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ
 أَسَلَامٌ عَلَى كُلِّ مُتَشَاهِدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ
 عَنِّي تَحِيَّةً كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا عَلَيْكَ يَا رَسُولَ
 اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّاءَ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
 أَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ أَحْسَنَ اللَّهُ

لَكَ الْعِزَّةُ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعِزَّةَ فِي وَلَدِكَ
 الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ يَا الْحَسَنَ أَحْسَنَ
 اللَّهُ لَكَ الْعِزَّةَ فِي أَخِيكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ
 يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا ضَيْفُ اللَّهِ وَضَيْفُكَ وَجَارُ اللَّهِ وَجَارُكَ
 وَلِكُلِّ ضَيْفٍ وَجَارٍ قَرِيٌّ وَقِرَائِي فِي هَذَا
 الْوَقْتِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى
 أَنْ يَدْرُسَ قَبْرِي فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ لَنْتَهُ
 سَمِّعُ الدُّعَاءَ قَرِيبُكَ مُجِيبُكَ وَشَيْخُكَ مُفِيدُكَ
 عَلَيْهِ الرِّجْمَةُ كَفْتُهُ اسْتَكَمْتُ وَرَشْتُ لَسْتُ وَكَيْمُ مَاهِ مُحَرَّمُ زَفَانِ
 حَضْرَتِ فَاطِمَةَ وَحَضْرَتِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَزَّ وَاقَعَ شَدِيدُ بَايَدِهِ أَنْ
 رَوْزِ رَا بَرَاءِ شَكَرَ اِيْنَ لَعْنَتِ عَظَمَى شَيْعَانِ رَوْزِ بَدَارَنْدِ
 وَشَيْخِ طُوسِي عَلَيْهِ الرِّجْمَةُ كَفْتُهُ اسْتَكَمْتُ كَدَرُ رَوْزِ مُفِيدُكُمْ
 مَاهِ مُحَرَّمِ اصْحَابِ بَيْتِ خَرَابِ كَرُونِ كَعْبَةِ آمَدِ بُوْدَنْدِ
 وَبُكُشْتَنْدِ وَعَذَابِ بَرَالِشَانِ نَازِلِ شَدُودِ رَوْزِ لَسْتُ
 اِيْنَ مَاهِ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 بَعَالِمِ اسْمِ اَرْحَامِ مُرُودِ

فصل هفتم در اعمال ماه صفر

اما کسوف و خسوف پس در هر سال که در ماه صفر آفتاب
بگیرد و در ناحیه مغرب ترس و گرسنگی مردم را رود و جنگ و
جدال در مغرب بظهور آید و در ماه ربیع الاول صلح شود
و پادشاه ظفر باید و هر سال که در صفر المظفر ماه
ماه بگیرد و دلیل قحط و بیماری باشد در بلاد بابل که هلاک
شوند پس بعد از آن باران بسیار بارد و احوال مردم
نیکو شود و کوهستان را نیکو گذرد و صاحب منهاج العارفین
نوشته که گفته اند چون عرب در این ماه مشغول غارت
و جدال میگردد و خانها و خیمه های ایشان خالی میگردد
بدین جهت این ماه را صفر نامیدند و این را نیز گفته اند
که چون در آن ایام درختها زرد می شود و فصل خزان بود
بدین سبب صفر نام نهادند و صفر را از صفر کبیر صادر
گرفته اند معنی خالی بودن بکالانکه در اول این ماه
سراف قدس جناب سید الشهداء را داخل دمشق نمودند
و بنی امیه لعنهم الله این روز را عید میداشتند خدا را
لعنت کند و زید بن علی بن الحسین ۳ درین روز شهادت کردند

فصل نهم در اعمال ماه صفر و خسوف ماه صفر
و نیمه صفر

و در روایتی وارد است که مقاتله بن حباب امیر علیه السلام با جمعی
 لعین و صغیفین نیز درین روز اتفاق افتاد و در سوم این ماه
 مسلم بن عقبه با مرزید بن معاویه لعینها اللہ در ب خانه کعبه
 سوزانید و آتش بدیوارهای خانه کعبه زد و با عبد اللہ
 زبیر مقاتله نمود و در روایت دیگر وارد است که امام محمد باقر
 درین روز متولد گردید و در هفتم این ماه بروایتی امام حسن
 مجتبی علیه السلام رحلت فرمود و امام موسی کاظم درین روز متولد
 شد و در نهم این ماه حباب امام رضا با مرمامون
 ملعون بجلت سم وفات فرمود و در روایتی بستم این ماه
 اهل بیت ۱۲ امام حسین علیه السلام وارد مدینه شدند
و علامه مجلسی رحمه الله نوشته که درین روز حضرت
 امام زین العابدین ۴ با سائر اهل بیت ۱۲ بعد از مراجعت
 از شام وارد کربلائے معلی شدند و سرهای مقدس
 شهدارا بید نهائے مطهر ایشان ملحق کردند و این
 بسیار عجیب است و بعضی گفته اند که درین روز اهل بیت
 وارد مدینه شدند و این نیز بسیار عجیب است و بعضی
 گفته اند که شاید امام زین العابدین ۴ با عجز طای لارض

مخفی بگر بلا رفته باشند از شام و سر را بید نهال می کش کرده باشند
 و این ممکن است و اما روایتی درین باب بنظر نه رسیده بلکه
 بعضی از روایات منافات فی الجمله باین وارد و وجهیکه
 از احادیث ظاهر میشود آنست که اول کسیکه از اصحاب
 حضرت رسول م زیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن
 عبد الله انصاری بود و او درین روز بگر بلا رسید و آنحضرت را
 با شهادت زیارت کرد و چون جابر از اکابر صحابه بود و از
 این امر عظیم را گذاشت می تواند بود که سبب فضل
 زیارت آنحضرت درین روز شده باشد و شاید وجود دیگر
 داشته باشد که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند که درین
 روز زیارت کنم باید کرد و نقیض سبب آن ضرورت نیست
 و در بست و سوم این ماه دولت به بنی عباس منتقل گردید
 و سفاح خلیفه شد و در بست و هشتم این ماه جناب رسول خدا
 رحلت فرمود و جمعی شهادت امام حسن را نیز درین روز دانسته
 اند و در آخر این ماه هلاکو خان کوفه را خراب کرد و در آخر این
 روز امیر تمور مردم شام را قتل عام کرد و در بعضی از کتب مسطور
 است که در سال هزار و بلا از آسمان نازل می شود و نه صد و نود و نه

بلا و ماه صفر نازل میگردد پس هر روز از این ماه ده
 مرتبه این دعا را بخواند یا بنویسد و با خود دارد خدا او را
 از آن بلاها محفوظ دارد اللَّهُمَّ يَا شَدِيدَ الْقُوَى
 وَيَا شَدِيدَ يَدِ الْحَالِ يَا عَزِيزًا يَا عَزِيزًا يَا عَزِيزًا
 ذَلَّ بِعِزَّتِكَ جَمِيعُ خَلْقِكَ فَاتَكْفِنِي شَرَّ
 خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ
 يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ
 الظَّالِمِينَ فَاسْتَجِبْ نَالَه وَنَجِّنَا مِنْ الْغَمِّ
 وَكَدِّ لَكَ نَبِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّى اللَّهُ
 عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ
دعا وقت روت هلال صفر

سید ابن طاووس در کتاب اقبال آورده که ذکر کرده است
 کتاب منتخب که وقت روت هلال ماه صفر این دعا
 بخواند اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْعَلِيمُ الْخَالِقُ الْوَازِعُ
 وَأَنْتَ اللَّهُ الْقَدِيرُ الْمُقْتَدِرُ الْقَادِرُ أَنْشَكَ
 أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
 تُعَرِّفَنَا بِرُكَّةِ هَذَا الشَّهْرِ وَمِيزَانِهِ وَتُرْسُوقَنَا

خَيْرُهُ وَتَصَرُّفَ عَنَّا شَرُّهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهِ
 مِنَ الْفَائِزِينَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي
 اَكْثَرَ الْعَالَمِينَ قَدَرًا وَاَبْسَطُهُمْ عِلْمًا
 وَاَعَزَّهُمْ عِنْدَكَ مَقَامًا وَاَكْثَرَهُمْ لَدَيْكَ
 جَاهًا كَمَا خَلَقْتَ اَدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 مِنْ تُرَابٍ وَفَخَّخْتَ فِيهِ مِنْ رُوحِكَ وَ
 اسْجَدْتَ لَهُ مَلَائِكَتَكَ وَعَلَّمْتَهُ اَسْمَاءَ
 كُلِّهَا وَجَعَلْتَهُ خَلِيفَةً فِي اَرْضِكَ
 وَاسْتَخَرْتَ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْاَرْضِ مِنْ جَمِيعِ عَامِلِكَ وَكَرَّمْتَ ذُرِّيَّتَهُ
 وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
 وَمِنْكَ النِّعَمُ وَلَكَ الشُّكْرُ دَائِمًا يَا
 لَطِيفًا بَعِيَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ يَا سَمِيعَ الدُّعَاءِ
 اِنْ حَسَمَ وَاسْتَجِيبْ فَاِنَّكَ تَعْلَمُ وَلَا آعْلَمُ
 وَتَقْدِرُ وَلَا اَقْدِرُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ
 فَاَجْعَلْ قَلْبِي وَعَزْمي وَهَمَمِي وَقَفْ مَشِيئَتِي

وَأَمِيرَ أَمْرِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَقْدِرُ أَنْ أَسْأَلَكَ إِلَّا بِإِذْنِكَ
وَلَا أَقْدِرُ أَنْ أَسْأَلَكَ بَعْدَ إِذْنِكَ خَوْفًا مِنْ عِزِّكَ وَ
تَعْظِيمِكَ فَكُنْ حَسْبِيَ يَا مَنْ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَالْوَكِيلُ وَالنَّصِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ مَلَائِكَتِكَ
الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِكَ
الْمُصْطَالِحِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا حَالِي الْآخِرِ
يَا مُوسِعَ الضِّيقِ يَا مَنْ هُوَ أَوَّلُ بِخَلْقِهِ مِنْ
أَنْفُسِهِمْ وَيَا فَاطِمَةَ طَرْتُكَ الْأَنْفُسِ أَنْفُسًا وَ
مَلَكُوتًا فَجُورَهَا وَالتَّقْوَى نَزَلَ فِي يَاقَارِجِ
الْهَمِّ هَمٌّ ضِيقَتْ بِهِ ذُرْعَا وَصَدْرًا حَتَّى
خَشِيتُ أَنْ يَكُونَ عَرَصَتْ فِتْنَةً يَا اللَّهُ
وَبِذِكْرِكَ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَقَلِّبْ قَلْبِي مِنَ الْهُمُومِ إِلَى التَّوَكُّلِ
وَالدَّلْعَةِ وَلَا تَشْغَلْنِي بِذِكْرِكَ مَا بِي مِنَ الْهُمُومِ
إِنِّي إِلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ أَسْأَلُكَ يَا سَمِيعَ الَّذِي لَا يُوصَفُ
إِلَّا بِالْمَعْنَى بِكَيْفَانِكَ فِي غِيُوبِكَ ذِي النُّورِ
وَأَنْ تُجَلِّيَ بِحَقِّهِ أَحْزَانِي وَلِتُسَرِّحَ بِهِ صَدْرِي

بِكَسْوَطِ الْيَمِّ يَا كَرِيمُ صَاحِبِ هَلَالِ
 نوشته که در رویت هلال این ماه دعاے رویت الهی را
 بخواند و این ماه را بدستهای خود یا بر روی اطفال
 یا بر روی نقره یا بر روی زن باید نود و نود و دو بار دست
 که هر کس در اول رویت هلال ماه صفر یا نین نظر کند و این
 پیغمبر باشد صاحب روضه الافکار هر روز نود و نود و دو
 چون این ماه را بنید نظر بر روی کودک یا بر کف دست
 خود کند و بگوید قَدْ صَدَقَ اللَّهُ رِسْوَلَهُ الرَّسُولُ يَا
 بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ لَنَشَاءَ اللَّهُ أَفْضَلُ
 مُحَلِّقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِ
 مَا كُمْ تَعْلَمُوا فَبَعَثَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحَ قَرْنَيْهَا
 و سه بار قل هو الله احد بخواند و باید که در هر روز این ماه
 این دعا بخواند که وَفَعِ بِلَامِي كُنْزُ اللَّهِ لَنَا نَعُوذُ بِكَ
 مِنْ شَرِّ هَذِهِ الْأَزْمَانِ وَاسْتَعِينْ بِكَ مِنْ
 شَرِّ الْأَزْمَانِ بِجَلَالِ وَجْهِكَ وَجَمَالِ قُدْرَتِكَ
 أَنْ تُجَيِّرَنِي مِنْ شَرِّ هَذِهِ السَّنَةِ وَفِي شَرِّ مَا قَضَيْتَ
 فِيهَا وَأَكْرَمَنِي فِي شَهْرِ الصَّغَرِ يَا كَرِيمُ الظَّفَرِ

وَالْحَقِيقَةُ بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ لِي وَكَوَلِيَّائِي
 وَلَا قَرَبَاتِي وَأَوْلَادِي وَجَمِيعِ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّ
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
سبیل بن طاووس در کتاب اقبال آورده که
 مستحب است که در روز سوم صفر دو رکعت نماز بگذارد
 و بخواند در رکعت اول الحمد و انا فتحنا و در رکعت دوم
 الحمد و قل هو الله احد و بعد از سلام صد مرتبه صلوات بفرستد بر محمد و آل
 محمد علیهم السلام و لعن کند آل ابی سقیان علیهم اللعن را صد مرتبه و
 استغفار کند خدا سے تعالی را صد مرتبه و سوال کند حاجت
 خود را و آن حضرت امام حسن عسکری ^۲ منقول است که فرمود
 علامت مومن پنج چیز است اول پنجاه و یک رکعت نماز
 در شبانه روزی کردن یعنی از فرضیه و نافله دوم زیارت
 حضرت امام حسین ^۳ در روز اربعین کردن سوم انگشت
 بدست راست کردن چهارم پیشانی بر زمین نهادن پنجم
 نماز بسم الله الرحمن الرحیم بلند گفتن پس سنت است درین
 روز زیارت آنحضرت ^۴ خواه از و خواه از نزدیک و از
 حضرت امام جعفر صادق ^۵ مروی است که این زیارت

اربعين در وقت چاشت می کنی و می گویی السلام علی
 ولی الله وحبیبه السلام علی خلیل الله و
 نجیبه السلام علی صفی الله و ابن صفیه
 السلام علی الحسین المظلوم الشهید السلام
 علی اسیر الکربات و قاتل العبرات
 اللهم انی آشهد انک ولیک و ابن ولیک
 و صفیک و ابن صفیک الفائر بکرامتک
 اکرمته بالشهادة و حبوته بالسعادة
 و اجتبیته بطیب الولاية و جعلته سید
 من السادة و قائدا من القادة و نرایدا
 من الزادة و اعطیته موارث الانبیاء
 و جعلته حجة علی خلقک من الاوصیاء
 فاعذرنی الدعاء و منی النصرة و یدل منجته
 فیک لیستغید عبادک من الجهالة و حذرة
 الضلالة و قد توالی علیه من غرر شه
 الدنیا و بایع حظه بالارذل الاذنی و شره
 آخرته بالثمن الاوکس و تغطر س و تروک

فِي هَوَاةٍ وَأَسْخَطَكَ وَأَسْخَطَ نَبِيَّكَ وَأَطْلَعَ مِنْ
 عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَالنِّفَاقِ وَحَمَلَةَ الْأَوْبَاقِ
 الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ فَجَاهَدْهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُخْتَبِرًا
 حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَاسْتَيْسَرَ حَرَمُهُ
 اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيدًا وَعَدَّ بِهِمْ عَذَابًا
 إِلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِيرُ اللَّهِ
 وَابْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ سَعِيدًا أَوْ مَضَيْتَ حَمِيدًا
 وَمِتَ فَقِيدًا أَمْضَلُوا مَا شَهِدُوا أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ
 مُنْجِزُكَ مَا وَعَدَكَ وَمُهْلِكُ مَنْ خَدَكَ وَ
 مُعَذِّبُ مَنْ قَتَلَكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَقَفْتَ
 بِعَهْدِ اللَّهِ وَحَبَاهِدَاتٍ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ حَتَّى أَثَرُ الْيَقِينِ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ
 لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
 بِكَ لِقَاءَ رَضِيكَ بِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ
 أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَآلَاهُ وَعَدُّ لِمَنْ عَادَ الْبَائِي
 أَنْتَ وَأُمِّي يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ

تَوَدَّ أَنْ يَرَانِي الْأَصْلَابِ الشَّاهِدَةِ وَالْأَرْحَامِ الْعَظِيمَةِ
لَمْ تُجَسَّسْكَ الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُبْلِسْكَ
الْمُدَّ لِهَمَّاتٍ مِنْ ثِيَابِهَا وَآشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ
دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ
الْمُؤْمِنِينَ وَآشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ الْتَقِيُّ
الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْقَادِي الْمُهْدِي وَآشْهَدُ
أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَأَعْلَامُ
الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ
الدُّنْيَا وَآشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَّاكُمْ مُؤَقِّنٌ
بِشَرَائِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ
سَلَامٌ وَأَمْرِي بِكُمْ مَتَّبِعٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ
مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَتَعْلَمُوا مَعَكُمْ
مَعْرَعَةً وَكُمُ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى
أَزْوَاجِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَائِبِكُمْ
وظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ اللَّهِ
رَكَعَتِ نَمَازُكُمْ وَهَرَدَعَاكُمْ خَوَاهِي بَكْرًا وَسَيِّدًا
طَاوُسَ كَفْتَةِ اسْتَكْرَمَ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَدَاعِي فَتَمَّ

که مخصوص است باین زیارت باید که باینست پیش رو
 حضرت آنحضرت و این دعا را در وقت دعا را بخوان السلام
 عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ أَلَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا بَنَ
 عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَصِيِّ رَسُولِ اللَّهِ أَلَسَلَامٌ عَلَيْكَ
 يَا بَنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 أَلَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ الْحَسَنِ الرَّكِيِّ أَلَسَلَامٌ
 عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ
 عَلَى خَلْقِهِ أَلَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
 الشَّهِيدِ أَلَسَلَامٌ عَلَيْكَ يَا مُؤَلَّاهَ
 وَابْنَ مُؤَلَّاهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ
 الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَكُفَيْتَ
 بِالمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ
 جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ وَ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى بَيْتِي مِنْ رَبِّكَ أَتَيْتَكَ وَكَرَزْتَ
 بِأَسْمِ بَكْوَيْدِ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِبَكْوَيْدِ يَامُؤَلَّاهِ سَأُثِرُ
 وَافِدًا أَدَاغِبًا مُقَرَّرًا لَكَ بِالدُّنُوبِ هَارِبًا إِلَيْكَ
 مِنَ الْخَطَايَا لِتَشْفَعَنِي عِنْدَ رَبِّكَ يَا بَنَ رَسُولِ

اللَّهُ صَلِّ اللَّهُ عَلَيْكَ حَيًّا وَمَيِّتًا فَإِنَّكَ عِنْدَ اللَّهِ
 مَقَامًا مَغْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً لعن الله من
 ظلمك ولعن الله من حرمك وغصب
 حَقَّك ولعن الله من قتلَكَ ولعن الله من خذلك
 ولعن الله من دعوته فلم يجيبك ولم يعنك و
 لعن الله من منعك من حرم الله وحرم رسول
 وحرم أبيك وأخيك ولعن الله من منعك
 من شرب ماء الفرات لعنا كثيرًا يتبع بعضنا
 بعضًا اللَّهُمَّ فَالْهِرَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ غَالِمِ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ
 آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِهِ وَارْزُقْنِيهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ
 وَحَيَاتُ يَارَبِّ وَلَانِ مَتِّ فَاخْشُرْنِي فِي زَمَرَتِهِ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَاكْرَزِيَارَتِ آخِرِ رُوزِ عَاشُورِ
 دِينَ رُوزِ نِزْجِ وَانْدِ مَنَاسِبِ اسْتِ صَاحِبِ رُوضَةِ
 الْأَذْكَارِ مَنُوشْتِ كِهْ رُوزِ مِهَارِ شَبْنَهْ آخِرِ صَفَرِ كِهْ شُومِ تَرِينِ رُوزِ

این ماه است باید که وقت چاشت مثل کند و این دعا که
 واقع پانزده هزار بار است بخواند یا با خود دارد که همین کرده
 انشاء الله تعالی اللَّهُمَّ اصْرِفْ عَنِّي تَسَرُّهَذَا الْيَوْمِ
 وَاعْصِمْنِي مِنْ شُؤْمَتِهِ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ بَرَكَهً وَاسْتَعِزَّ
 وَجَنِّبْنِي عَمَّا أَخَافُ مِنْ نَحْوِ سَاتِهِ وَكَرْبَاتِهِ
 بِفَضْلِكَ وَلُطْفِكَ يَا دَافِعَ الشُّرُورِ يَا مَالِكَ
 الشُّرُورِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ *
 وایضا مروی است که در وقت چاشت این روز و در وقت
 نماز بکند بخواند در رکعت اول بعد از فاتحه آیه قُلِ اللَّهُمَّ
 صَالِكِ الْمُلْكِ لَوْ لِي الْمُلْكُ مِنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
 الْمُلْكُ مِنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ
 تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 تَوَلِّ لِيَ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلِّ لِيَ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُنِي
 الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَنْزِقُ
 مَنْ تَشَاءُ بِعَدْرِ حِسَابٍ و در رکعت دوم بعد از فاتحه
 قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ
 اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ

عَمَّا صَالِحًا وَلَا يَتَّبِعْ عِبَادَةَ سِرِّيَّةٍ أَحَدًا وَصَلَاةَ
 منهاج روم نوشته که در روز سبت و هفتم این ماه زیارت حضرت
 رسولی امام و زیارت حضرت امام حسن سنت است و
 تغزیه داری آن دو بزرگوار درین روز مناسب است و
 چون مذکور گردید که اکثر بلاها در ماه صفر نازل میشود و احادیث
 در خصوص نخوست مطلقه چهارشنبه آخر ماه نیز وارد گردیده پس
 باید که درین ماه خصوص در چهارشنبه آخر این ماه طلب دفع بلا
 از خدا بتصدقات و ادعیه و استعاذات نمایند و ایضا
 وارد است که این کلمات را در ظرفی بنویسند و در ظرف آب بزنند
 که هر کس از آن آب بخورد در امان خدا باشد بسم الله
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اَبِ النَّا اِلهِ اَمَّا اَلْاَمَامُ
 صَحَّت طَاهَا ع لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ
 الْعَظِيمِ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ اَجْمَعِينَ وَايْضًا وارد است که بجهت
 وسعت روزی در این روز هر یک از سوره آل عمران
 تَنْشُرُكَ وَالتَّيْنِ وَاذَا حَاءَ نَضْرُ اللّٰهُ
 وَقُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ رَاسَمْتُ مَرْتَبَةً بِوَاقِعَةٍ

فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول

فصل نهم در اعمال ماه ربیع الاول

اما کسوف و خسوف پس در هر سال که در ماه ربیع الاول افتاد بگوید و بگوید
 مردمان اختلاف ظاهر شود و باد شاه مغرب طغیان کند و گویند بسیار باشد و در آخر
 فراوانی بهم رسد و بادیه و در میان شتران آن از هر بهر رسد
 و هر سال که در ربیع الاول ماه بگوید و در بلاد مغرب
 قتال بسیار شود و مرض یرقان در مردم بهر رسد و در تمام
 شهرهای فارس میوه بسیار باشد و بلاد جبل را گرم
 و زراعت افتد و خرابی بسیار و در شهر واقع شود
 صاحب منهاج رح و علامه مجلسی رح نوشته چونکه
 درین ماه گیاه بنه شده بود و درختها شکوفه آورده بودند
 جهت عرب او را ربیع الاول نامیدند و در اول این
 ماه وفات حضرت امام حسن عسکری است و اہمیت
 بحضرت قائم رسید و بر خیزد و در ششم این ماه گفته اند
 پس درین دور روز زیارت آن بزرگوار و نیز مناسبت
 است و در شب اول این ماه حضرت رسالت ص از
 مکه بدرینہ ہجرت فرمود و در سال سیزدهم از بعثت کہ شب
 پنجم بود و حضرت امیر المومنین درین شب بر فراش

آنحضرت ص خوابید و حضرت رسول انبار نورانی
 بودند و در صبح آن مشرکان بر در غار آمدند و آنحضرت ص
 سه روز در غار ماند و زیارت حضرت رسول ص و حضرت
 امیر علیهما السلام درین شب و روز مناسب است و حضرت
 چهارم این ماه جناب رسول ص از غار بیرون آمده متوجه
 مدینه شدند و در روز و از و هم این ماه داخل مدینه شدند
 و در روز نهم این ماه مشهور فیما بین متاخرین علمائے
 شیعه آنست که عمن الخطاب علیه اللعنة والغدا ب
 بدرک اسفل جحیم تشریف کثیف را بر دهر چند مشهور فیما بین
 عامه و متقدمین خاصه قتل آن ملعون درست و مستقیم
 و حجه است و بعضی نسبت و هفتم نیز گفته اند و این قول متقدم
 فیه است بنابر آنچه از باب تواریخ دسیر ضبط کرده اند
 زیرا که علمائے سیر قتل او را در چهارم ذی الحجه می دانند
 و مستند شیعه در روز نهم حدیث صحیح حذیفه است و این
 عید بزرگ شیعیان است اما ابن ادریس و شیخ
 مفید علیهما الرحمه و بعضی از علمائے شیعه می گویند که عمر
 بن الخطاب در روز چهارم ذی الحجه ۳۳ سنه و عشرين برکات

وسنت است که در روز نهم این ماه اطعام برادران میسر نماید
 و بر عیال توسع دهد و جامه های نو بپوشد و روی است هر کس
 درین روز تصدق کند و اتفاق نماید خدا گناہان او را بیامزد
 و در دهم این ماه حضرت رسول خدا حضرت خدیجه و تزویج نمود و
 حضرت دوران وقت بخت پنج سال داشت و پیشتر گفته
 اند و وفات عبدالمطلب نیز درین روز اتفاق افتاد و در دوازدهم
 این ماه دولت نبی امیه منقرض شد و اکثر عسائره ولادت حضرت
 رسول م درین روز می دانند و سنت است که درین روز
 دو رکعت نماز بجا آورد و در رکعت اول یک مرتبه الحمد و سه
 مرتبه قل یا ایها الکافرون و در رکعت دوم یک مرتبه حمد و سه
 مرتبه قل هو الله احد را بخوانند و در چهار دهم این ماه یزید
 پدید بدرک اسفل جنیم منزل گزید و دوران وقت از عمر او
 سی سال گذشته بود و خلافت ناحق ثار و سال و نیم گشته شد
 و درین روز حضرت رسالت پناه م مامور شد بکشتن یهودان
 و عبد الله انیس را با چهار هزار نفر دیگر نجیب را بکشتن
 ابورافع را در کنانه شومر صفیه بنت حمی بن اخطب فرستاد
 و در نهم این ماه مولود حضرت رسالت پناه سنابر

مشهور در میان فرقه حقه ناجیه شیعه یاسینیان پس در دوازدهم رسیدند
 و بعضی مولد خباب صادق را نیز درین روز گفته اند و
 معراج آن حضرت ۲ نیز در شب هفتم در آسمان واقع
 گردید پس شب و روزش هر دو مبارک است و در هر دو
 زیارت حضرت رسول و حضرت امیر مناسب است
 و مروی است که روزه این روز بار روزه یکسال بر است
 و تصدق درین روز ثواب عظیم دارد و زیارت مشایخ
 مشرفه خصوصاً مدنیه طیبه و نجف اشرف سنت موکده است
 و هجدهم حضرت ابراهیم با نمرود جنگ کرد و حق تعالی
 پشه را بفرمان او گردانید و نمرود و لشکرش را ملاک کرد و در
 نوزدهم حضرت داود بجنک جالوت رفت و در سبت دوم
 بهشت شداد تمام شد بعد از آن که سی صد سال بنابر ده بود
 در سبت و ششم حضرت موسی ۳ عروج بن عنق را گشت و در
 آخر این ماه کشتی حضرت نوح ۳ بکوه جودی قرار گرفت و
 مطلق ادعیه اهل که سابقاً مذکور شد بخوانند و در وقت رویت
 لیل این ماه بر روی اطفال یا آب جاری یا روی زنان
 نظر اندازد و سید ابن طاووس در کتاب اقبال

آورده که صاحب کتاب منتخب گفته که این دعا را در غرض ما
 بیج الاول بخوان اللهم لا اله الا انت يا ذا الجلال
 والقوة والحوّل والعزّة وسبحانك ما اعظم ^{فيتك} وخذ
 واقدم صمد يتك واوحدا لهيتك وابدین
 ربوبيتك واظهر جلالك واشرف بها
 الايتك وابد بها کمال صنایعك واعظمك
 في کبرياءك واقدمك في سلطانتك و
 انورک في ارضك وسمايتك واقدم مملکتك
 واذودعيرک واکرم عفوک واوسع حبلک
 واعظم علمک وانفذ قد رتک واحوط
 قربک استعک بنورک القدیر وانشاءک
 التي کونت بها کل شیء ان تصل علی محمد
 وعلی ال محمد کما صليت وبارکت
 وترحمت وترحمت علی ابراهيم وعلی ال
 ابراهيم انک حمید مجید وان تأخذ بناصية
 ال موافقتک وتنظر الی برافقتک وترحمک
 وترزقني الخیر الی بیتک الحرام وتجمع بین

رُوحِي وَأَزْوَاجِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَتَوْصِيلِ
 الْمِنَّةِ بِالْمِنَّةِ وَالْمِنَّةِ بِالْمِنَّةِ بِالْعَزِيدِ وَالْخُسْرَى
 بِالْبَرَكَاتِ وَالْإِحْسَانِ بِالْإِحْسَانِ كَمَا تَفَرَّدَتْ
 بِخَلْقِ مَا صَنَعْتَ وَعَلَى مَا ابْتَدَعْتَ وَحَكَمْتَ
 وَرَحِمْتَ فَأَنْتَ الَّذِي لَا تُنَازَعُ فِي الْمَقْدُورِ
 وَأَنْتَ مَالِكُ الْعِزِّ وَالنُّورِ وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ
 رَحْمَةً وَعِلْمًا وَأَنْتَ الْقَائِمُ الدَّائِمُ الْمُهِمُّ
 الْقَدِيرُ إِلَهِي كَمَا أَزَلَّ سَائِلًا مُسْكِينًا فَقِيرًا
 إِلَيْكَ فَاجْعَلْ جَمِيعَ أُمُورِي مَوْصُولَةً بِثِقَلِ
 الْأَعْتِمَادِ وَحُسْنِ الرَّجْوِ عَلَيْكَ وَالرِّضَا بِكَ
 وَالْيَقِينَ بِكَ وَالتَّوْقُفِ إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ
 لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَكَ
 بَلَّغْ لِي مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّهِ قَائِلُونَ
 سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ سُبْحَانَكَ تَبَّتْ لَكَ
 وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيْنَا
 مِنْ دُونِهِمْ سُبْحَانَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ
 سُبْحَانَكَ اللَّهُ وَمَا نَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ سُبْحَانَكَ

إِلَهِي

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ
 لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى
 الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ
 هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ سُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ
 وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ
 مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
 الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
 سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا
 يَقُولُونَ عَلَوْا كَبِيرًا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
 وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُولًا سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِكَ مَلَكُوتُ
 كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ سُبْحَانَكَ يَا بَنِي عِبَادِ مُلْكُومُ
 سُبْحَانَكَ هُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ
 كُنَّا ظَالِمِينَ سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ
 عَمَّا يَصِفُونَ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنَا بِرُكَّةِ هَذَا الشَّهْرِ

وَعَمَلُهُ وَارْتَحَنَّا خَيْرَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَ
اجْعَلْنَا فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَبِشَيْخِ شَيْخِ مُصْفِيهِ وَسَيِّدِ ابْنِ طَابِوسَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ كَفْتَهُ أَنَّكَ جِوْنٌ دَرْغَمِ دَرِينِ طَبِيبِ خَوَاهِي كَهْ حَضْرَتِ
رَسَالَتِ نَبَاهُ رَا زِيَارَتِ كُنِي غَسَلِ كَمَنْ وَشَبْرِي قَبْرِ بِشَرِي وَ
خُورِ بَسَا زَوَاسِمِ مَبَارَكِ آنِ حَضْرَتِ رَا بَرَّانِ بَنُو لِسِ وَبَا سِتِ
وَدَلِ مَسُوبِ آنِ حَضْرَتِ مَرُودَانِ وَبِكَوْ أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّكَ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
وَأَنَّكَ سَيِّدُ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَمْثَلِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
بِرَبِّكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا جَبَلِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةً اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُجِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَاتَمَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِمًا بِالْقِیَاسِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا قَاتِلَ الْخُبَرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدَنَ الْوَحْيِ
 وَالتَّنْزِيلِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُبْلِغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 مُبَشِّرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نَذِيرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ
 يَا مُنْذِرَ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي
 يُنْتَضَأُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
 الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْهَادِينَ الْمُهْدِيَيْنَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى حَبْلِكَ عَبْدُ الْمُطَلِّبِ
 وَعَلَى آيَتِكَ عَبْدُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أُمِّكَ
 أَمِينَةَ بَدَتْ وَهَبَ السَّلَامُ عَلَيْكَ حَمْرَةَ
 سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَمِّكَ وَكَفِيلِكَ
 ابْنِ طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ ابْنِ عَمِّكَ جَعْفَرِ بْنِ الطَّيَّارِ
 فِي جَنَّاتِ الْخُلْدِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا أَحْمَدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ
 عَلَى الْوَلَدِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقِينَ فِي طَاعَةِ
 رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْمُهِمِّينَ عَلَى رُسُلِهِ وَالْخَاتَمِ

يَا نَبِيَّاهُ وَالشَّاهِدُ عَلَى خَلْقِهِ وَالشَّافِعُ لِلْبَنِي
 الْمَكِينِ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعُ فِي مَلَكُوتِهِ الْأَخْبَرُ مِنَ
 الْأَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٌ لِيَسْأُو الْأَشْرَافُ الْكَلِيمُ عِنْدَ الرُّبِّ وَالْمَكْلُومُ
 مِنْ وَرَاءِ الْحُجُبِ الْفَائِزُ بِالسِّبَاقِ وَالْفَائِزُ مِنَ
 الْيَقَاقِ تَسْلِيمٌ عَارِفٌ بِمَحَقِّكَ مُعْتَرِفٌ بِالنَّقْصِ
 فِي قِيَامِهِ بِوَاجِبِكَ غَيْرُ مُنْكَرٍ مَا أَنْتَ
 إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مُوقِنٌ بِالْمَرْيَدَاتِ مِنْ رَحْمَتِكَ
 مُؤْمِنٌ بِاللَّحِيقَاتِ الْمُنْزَلِ عَلَيْكَ مُحِلٌّ حُلَاكِ
 مُحَرَّمٌ حَرَامِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ شَهِيدٍ
 وَأَتَحَمَّلُهَا عَنْ كُلِّ جَاهِلٍ إِنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ
 رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لَأُمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
 رَبِّكَ وَصَدَعْتَ بِأَمْرِهِ وَأَحْتَمَلْتَ الْأَذَى
 فِي جَنْبِهِ وَدَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِهِ بِالْحِكْمَةِ
 وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَدَيْتَ الْحَقَّ
 الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَتَيْتَ رَأْيَ رَأْيِكَ
 بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلَّظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَ
 عَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَىكَ الْيَقِينُ

قَبْلَكَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلٍّ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى
 مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ
 حَيْثُ لَا يُلْحِقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يُفَوِّتُكَ فَائِقٌ وَلَا
 يَسْبِقُكَ سَابِقٌ وَلَا يَطْمَعُ فِي بِلَادِكَ طَامِعٌ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ الْهَلَكَةِ
 وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَلَوَّرَنَا بِكَ مِنَ الظُّلُمَةِ
 فَجَزَاكَ اللَّهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ أَفْضَلَ
 مَا جَازَ نَبِيًّا عَنْ أُمَّةٍ وَرَسُولٍ أَعَمَّنْ أَرْسَلَ
 إِلَيْهِ بِأَيِّ أَنْتَ وَأَقْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ غُرَّتَكَ
 عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقَرَّرًا بِفَضْلِكَ مُسْتَبْصِرًا
 بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ
 عَارِفًا بِالْهُدَى الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ بِأَيِّ أَنْتَ وَ
 أُمَّيْ وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي أَنَا أَصْلِي
 عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ
 مَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَائُهُ وَرُسُلُهُ صَلَوَاتُهُ مُتَابِعَةٌ
 وَافِرَةٌ مُتَوَاصِلَةٌ لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا
 أَجَلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ

الطيبين كما أنت أهلكه من دسما راكشا و
 اللهم اجعل جوامع صلواتك وتوابعها
 وقوا ضل خيرا نيك وشرا نيك تحياتك وتسليماتك
 وكراماتك ورحماتك وصلوات مملكتك
 المقررين وأنبيائك المرسلين وأعمتك
 المتجيين وعبادك الصالحين وأهل
 السموات والأرضين ومن سجد لك يا رب
 العالمين من الأولين والآخرين على محمد
 عبدك ورسولك وشاهدك ونبيك ونذير
 وآمينك ومكينك ونجيك ونحييك وحبيبك
 وخليفك وصفيك وصفوتك وخاصتك و
 خالصتك ورحمتك وخير خيرتك من
 خلقك نبي الرحمة وخازن المغفرة و
 قائد الخير والبركة ومُنقذ العباد من
 المملكة يادُ نيك وداعيتهم إلى دينك القيم
 يا مريك أول النبيين ميثاقا وآخرهم مبعثا
 الذي غمسته في بحر الفضيلة والمنزلة

لِلْمَنْزِلَةِ الْجَلِيلَةِ وَالذَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ وَالْمُرْتَبَةِ
 الْخَطِيرَةِ وَأَوْدَعْتَهُ فِي الْأَصْلَابِ الطَّاهِرَةِ
 وَنَقَلْتَهُ مِنْهَا إِلَى الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لُطْفًا
 مِنْكَ لَهُ وَتَحَنُّنًا مِنْكَ عَلَيْهِ إِذَا وَكَلْتِ
 لِحُصُونِهِ وَحِرَاسَتِهِ وَحِفْظِهِ وَحَيَاتِهِ
 مِنْ قَدْ رَتِكَ عَيْنًا عَاصِمَةً حَبَبْتَ بِهَا عَيْنَهُ
 مَدَّ أَيْسَرَ الْعَهْرِ وَمَعَايِبَ السِّفَاحِ حَتَّى
 رَفَعْتَ بِهِ نَوَاطِيرَ الْعِيَادِ وَأَخَيَّتَ بِهِ
 مَيِّتَ الْبِلَادِ بَانَ كَشَفْتَ عَنْ نُورٍ وَلَا دَيْتِهِ
 ظَلَمَ الْأَسْتَارَ وَأَلْبَسْتَ حَرَمَكَ بِهِ حُلَّ
 الْأَنْوَارِ اللَّهُمَّ فَكَمَا خَصَّصْتَهُ بِشَرَفِ
 هَذِهِ الْمُرْتَبَةِ الْكَرِيمَةِ وَذُخْرِ هَذِهِ الْمُنْقَبَةِ
 الْمُبِينَةِ الْعَظِيمَةِ صَلِّ عَلَيْهِ كَمَا وَفَى
 بِعَهْدِكَ وَبَلَّغْ رَسَالَاتِكَ وَقَاتِلْ أَهْلَ الْحُجُودِ
 عَلَى تَوْحِيدِكَ وَقَطِّعْ رَحِمَ الْكَافِرِ فِي عِزَّازِ
 دِينِكَ وَلَيْسَ ثَوْبُ الْبُلُوِي فِي مُجَاهَدَتِهِ
 أَعْدَائِكَ وَأَوْجَبْتَ لَهُ بِكُلِّ آذَى مَسَّهُ

أَوْ كَيْدٍ أَحْسَنَ بِهِ مِنَ الْفِتْنَةِ الَّتِي حَاوَلْتَ
 قَتْلَهُ فَضِيلَةٌ تَقُوقُ الْفَضَائِلَ وَبِمِلْكٍ بِهَا
 الْحَزَنُ مِنْ تَوَالِكَ فَقَالَ سِرَّ الْحُسْرَاءَ وَأَخْفَى الزُّفْرَةَ
 وَتَجَرَّعَ الْغُصَّةَ وَكَمْ يَتَخَطَّ مَا مِثْلُ لَهُ وَحَيْكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوةً
 طَيِّبَةً تَرْضِيهَا لَهُمْ وَتَبْلِغُهُمْ مِنْهَا تَحِيَّةً كَثِيرَةً
 وَسَلَامًا وَاتِّمَامًا كَدُنْكَ مِنْ مَوَالِكَ تَهْنِئُ
 فَضْلًا وَاحْسَانًا وَرَحْمَةً وَغُفْرَانًا إِنَّكَ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ لَيْسَ بِهَا رُكْعَتِ نَازِلَاتِ
 بَكْرِ بَدْوٍ وَسَلَامِ بَرِّ سَوْدَةٍ خَوَارِجِ وَجُونِ فَارِغِ شَوَى سَبِيحِ حَضْرَتِ
 فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ نَحْوُ أَنْ لَيْسَ بِكَوَا لِلَّهِمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَوَا أَنْتَهُمْ إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ
 الرَّسُولُ لَوْ جَدَّ وَاللَّهُ تَوَّابًا رَحِيمًا وَكَمْ أَحْضَرُ
 زَمَانٍ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَقَدْ
 زُرْتُهُ رَاغِبًا تَائِبًا مِنْ سَيِّئِ عَمَلٍ وَمُسْتَغْفِرًا
 لَكَ مِنْ ذُنُوبِي وَمُقِرًّا لَكَ بِهَا وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا

مِنِّي وَمَتَّوَجِّهًا إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ يَا نَبِيَّ الرَّحْمَةِ صَلِّ عَلَى
 عَلَيْهِ وَآلِهِ فَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ بِحَمْدِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ
 عِنْدَكَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ هُوَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ
 يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَا بَنِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا نَبِيَّ
 اللَّهُ يَا سَيِّدَ خَلْقِ اللَّهِ الَّذِي أَوَّجَّهَهُ بِكَ إِلَهُ رَبِّكَ
 وَرَبِّي لِیَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَيَقْبَلَ مِنِّي عَمَلِي وَيَقْضِيَ لِي
 حَوَائِجِي فَكُنْ لِي شَفِيعًا عِنْدَ رَبِّكَ وَرَبِّي فَتَنْجِيَهُ الْمُسْكِينُ
 الْمَوْلَى رَبِّي وَنَعِيمُ الشَّقِيقَةِ أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ عَلَيْكَ وَعَلَى
 أَهْلِ بَيْتِكَ السَّلَامُ اللَّهُمَّ وَأَوْجِبْ لِي مِنْكَ الْمَغْفِرَةَ
 وَالرَّحْمَةَ وَالرِّزْقَ الْوَاسِعَ الطَّيِّبَ النَّافِعَ كَمَا
 أَوْجَبْتَ لِمَنْ آتَى نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّوْا إِلَيْكَ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهُوَ حَيٌّ فَاقْرَأْ لَهُ بِذُنُوبِهِ وَاسْتَغْفِرْ
 لَهُ رَسُولُكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَغَفَرَتْ لَهُ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ وَقَدْ أَمَلْتُكَ وَ
 رَجَوْتُكَ وَقُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَرَغَبْتُ إِلَيْكَ
 عَمَّنْ سِوَاكَ وَقَدْ أَمَلْتُ جَزِيلَ ثَوَابِكَ وَلاَئِي
 مُقَرَّرٍ غَيْرُ مُنْكَ وَتَأَيَّبْتُ إِلَيْكَ مِمَّا اقْتَرَفْتُ وَ

حَائِدُكَ فِي هَذَا الْمَقَامِ مَا قَدْ مَاتَ مِنَ الْأَعْمَالِ
 الَّتِي تَقْدَرُ مَاتَ إِلَيْكَ فِيهَا وَنَهَيْتَنِي عَنْهَا وَأَوْعَدْتَ
 عَلَيْهَا الْعِقَابَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ وَجْهِكَ أَنْ تُقِيمَنِي
 مَقَامَ الْخُزْنِيِّ وَالذُّلِّ يَوْمَ تُهْطَلُ فِيهِ الْأَسْتَارُ
 وَتَبْدُ وَأَفِيهِ الْأَسْرَارُ وَالْفَضَائِلُ وَتَرْعُدُ فِيهِ
 الْفَرَابُصُ يَوْمَ الْحُسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ يَوْمَ الْأَفْكَ يَوْمَ الْأَسْرَفِ
 يَوْمَ التَّغَايُنِ يَوْمَ الْفَصْلِ يَوْمَ الْجَزَاءِ يَوْمَ مَا كَانَ مَقْدَرُ
 خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ يَوْمَ النَّفْخَةِ يَوْمَ تَرْجَفُ الْأَرْضُ
 تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ يَوْمَ النُّشْرِ يَوْمَ الْعَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ
 النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ
 وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ يَوْمَ تَشَقَّقُ
 الْأَرْضُ وَآكُنَافُ السَّمَاءِ يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ
 بِجُنَادٍ عَنْ نَفْسِهَا يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ فَيُنَبِّئُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ لَا يَخْفَى مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْءٍ
 وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَ
 الشَّهَادَةِ يَوْمَ يُرَدُّونَ إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمْ الْحَقُّ

يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَرْضِ سِرَاعًا كَانَتْهُمْ إِلَى
نُصْبٍ يُوفِضُونَ وَكَانَتْهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرَةٌ مُطْعَمٌ
إِلَى اللَّهِ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْوَاقِعَةِ يَوْمَ تَرْجُ الْأَرْضُ
رُجَا يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعُصْنِ وَلَا يُسْأَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا يَوْمَ الشَّاهِدِ وَ
السُّهُودِ يَوْمَ تَكُونُ الْمَلَائِكَةُ صَفًّا أَفَّا لِلَّهِ
أَرْحَمُ مَوْقِفِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بِمَوْقِفِي فِي هَذَا الْيَوْمِ
وَلَا تُخَيِّرُنِي فِي ذَلِكَ الْمَوْقِفِ بِمَا جَنَنْتُ عَلَى نَفْسِي
وَاجْعَلْ يَا رَبِّ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ مَعِيَ أَوْلِيَاءَكَ مُنْطَلِقِينَ
وَفِي زُفْرَةِ مُحَمَّدٍ وَاهْلٍ بَيْتِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
مُخْشِرِينَ وَاجْعَلْ حَوْضَهُ مَوْجِدِي وَفِي
الْغُرِّ الْكِرَامِ مَصْدَرِي وَاعْطِنِي كِتَابِي
بِيَمِينِي حَتَّى أَفُوزَ بِجَنَّتِي وَتُبَيِّضَ بِهِ
وَجْهِي وَتُدَيِّرَ بِهِ حِسَابِي وَتُرِيحَ بِهِ مِيزَانِي
وَأَمْضِيَ مَعَ الْفَائِزِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
إِلَى رِضْوَانِكَ وَجَنَانِكَ إِلَهَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تَفْضَحَنِي فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ بَيْنَ

يَدِي الْخَلَائِقِ بِجَبْرِكَ أَوْ أَنْ أَلْقَى الْخَيْرَ سَيِّئًا
وَالْبَلَاءَ أَمَّا بِخَطِيئَتِي أَوْ أَنْ تُظْهِرَ فِيهِ سَيِّئَاتِي
عَلَى حَسَنَاتِي أَوْ أَنْ تُنَوِّهَ بَيْنَ الْخَلَائِقِ بِاسْمِي
يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ الْعَفْوَ الْعَفْوَ السَّتْرَ
السَّتْرَ اللَّهُمَّ وَاعْزُدْ بِكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ فِي مَوَاقِفِ الْخِزْيِ وَمَوَاقِفِ الْأَسْرَارِ مَوْقِعِي أَوْ فِي
مَقَامِ الْأَشْقِيَاءِ مَقَامِي وَلَا تَدَامِيزْ بَيْنَ خَلْقِكَ فَسَقَتْ
كُلًّا بِأَنَّهُمَا لِيَوْمِ زُمِرَ إِلَى مَنَازِلِهِمْ فَسُقْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادَتِكَ
الصَّالِحِينَ وَفِي زُمْرَةِ أَوْلِيَاءِكَ الْمُتَّقِينَ إِلَى جَنَّتِكَ
يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِسْمِ وَدَاعِ كُنْ أَنْخَضَتْ رَأَوْكُوا السَّلَامَ
عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ
النَّذِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السِّرَاجُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّافِرُ بَيْنَ اللَّهِ وَبَيْنَ خَلْقِهِ أَشْهَدُ
يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ
الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُنَجِّسْكَ
الْجَاهِلِيَّةُ بِأَنْجَاسٍ وَلَمْ تُلْبِسْكَ مِنْ مَدْلِهِمْ
نِيَابَهَا وَأَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ

وَيَا أئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ مُوقِنٌ بِجَمِيعِ مَا أَنْتَ
 بِهِ رَاضٍ مُؤْمِنٌ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ
 بَيْتِكَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ
 عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
 مِنْ زِيَارَةِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ وَلَا تَوْفِّقْنِي
 فَإِنِّي أَشْهَدُ فِي كَمَا فِي عَلَى مَا أَشْهَدُ
 عَلَيْهِ فِي حَيَاتِي إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا
 عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ وَأَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ
 أَوْلِيَاءُكَ وَأَنْصَارُكَ وَحُجَجُكَ عَلَى خَلْقِكَ وَ
 خُلَفَاؤُكَ فِي عِبَادِكَ وَأَعْلَامُكَ فِي بِلَادِكَ وَخِرَانِ عَلَيْكَ
 حَقَّقَةُ سِرِّكَ وَتَرَا جَمَّةُ وَحْيِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْ رُؤُوسَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ فِي سَاعَتِي هَذِهِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ تَحْيَاةٍ
 مِنِّي وَسَلَامًا وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ لَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ
 تَسْلِيمِي عَلَيْكَ عَلَامَةً مَجْلِسِي أَوْرَدَهُ كَرَامَةُ

معتبر منقول است و در همه اوقات از نزدیک و دور می توان کرد
 خصوصاً درین روز چنانچه شیخ شهید و شیخ مفید و سید بن طاووس و شیخ
 کرده اند که حضرت امام جعفر صادق ع زیارت کرد حضرت امیر
 المؤمنین ع را در مقدم ماه ربیع الاول باین زیارت و تعلیم فرمود
 زیارت را بر او و کس ثقه عظیم الشان محمد بن مسلم ثقفی فرمود
 که چون بیایم بمشهد امیر المؤمنین ع غسل زیارت بکن و پاکیزه
 جامه های خود را بپوش و بلباس کربو کس خوش خود را خوش بکن
 و بر تو باد آرام دل و آرام تن پس چون برسی بباب السلام یعنی
 درگاه روضه مقدسه که صریح مقدس نمایان شود پس
 رو قبله بایست و تسبیح مرتب الله اکبر بگو و بگو
 السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى خَيْرِ رَسُوْلِهِ
 اللَّهُ السَّلَامُ عَلَى الْمُبَشِّرِ النَّذِيرِ السِّرَّاجِ الْمُنِيرِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَائِهِ
 اللَّهُ الْمُرْسَلِينَ وَعِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ
 عَلَى مَلَائِكَةِ اللَّهِ الْحَافِينَ بِهَذَا الْحَرَمِ وَبِهَذَا
 الصَّرِيحِ الْأَثَرِ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ قَبْرِ سَيِّدِ دُورِ بَكْوِيٍّ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْأَوْصِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِمَادَ

الْأَتْقِيَاءَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَلِيَّ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الشُّهُدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 خَامِسَ آلِ الْعِبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا آيَةَ اللَّهِ الْعَظِيمَةَ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَائِدَ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ الْأَتْقِيَاءِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْأَوْلِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا زَيْنَ الْمُوَحِّدِينَ النَّجَّاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
 خَالِصَ الْأَخْلَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالدِّالَّةِ الْأَمَّةِ
 الْأُمَنَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ الْحَوْضِ وَ
 حَامِلَ اللَّوَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَسِيمَ الْحَنَّةِ
 وَاللَّطْفِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ شُرُفَتْ بِهِ مَكَّةُ
 وَصُنِيَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَحْرَ الْعُلُومِ وَيَا كَهْفَ الْفُقَرَاءِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ وَلَدَ فِي الْكَعْبَةِ وَزُرَّ وَجَرِي
 السَّمَاءِ بِسَيِّدَةِ النِّسَاءِ وَكَانَ شُهُودَ هَا الْمَلَأَيْكَةِ
 السَّفَرَةِ الْأَصْفِيَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُصْبَحَ
 الضُّبِّيَّاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ خَصَّهُ النَّبِيُّ
 بِعَزَائِلِ الْحَبَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ بَاتَ
 عَلَى فِرَاشِ خَاتِمِ الْأَنْبِيَاءِ وَوَقَّعَهُ بِنَفْسِهِ

شَرُّ الْأَعْدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ رُدَّتْ لَهُ
 الشَّمْسُ فَسَامَى شَمْعُونُ الصَّفَا السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا مَنْ أَنْجَى اللَّهُ سَفِينَةَ نُوحٍ بِاسْمِهِ وَاسْمِ
 أَخِيهِ حَيْثُ التَّطَهَّرَ الْمَاءُ حَوْلَهَا وَطَهَّرَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ تَابَ اللَّهُ بِهِ وَبِأَخِيهِ عَلَى أَدَمَ
 إِذْ غَوَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَلَكَ النِّجَاتُ الَّذِي
 مِنْ رَكِبَهُ نَجَا وَمَنْ تَأَخَّرَ عَنْهُ هَوَى السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا مَنْ خَاطَبَ الثُّعْبَانَ وَذَيْبَ الْفَلَا
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً
 اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى
 مَنْ كَفَرَ وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ
 ذَوِي الْأَلْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَعْدَنَ الْحَمَلَةِ
 وَفَضْلَ الْخُطَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عِنْدَهُ
 عِلْمُ الْكِتَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيزَانَ يَوْمِ
 الْحِسَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاضِلَ الْحُكْمِ
 النَّاطِقِ بِالصَّوَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
 الْمُتَصَدِّقُ يَا خَاتَمَ فِي الْمَحْرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا مَنْ بِهِ كَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ بِهِ يَوْمَ
الْآخِرَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ أَخْلَصَ اللَّهُ
الْوَحْدَ نِيَّةً وَأَنَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قَاتِلَ
خَيْبَرَ وَقَالِعَ الْبَابِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ دَعَا
خَيْرُ الْأَنَامِ لِلْمَسِيئَةِ عَلَى فِرَاسِهِ فَأَسْلَمَ
نَفْسَهُ لِلْمَنْبِيَةِ وَأَجَابَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ
لَهُ طُوبَى وَحُسْنُ مَأْبٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَثِقَ عِصْمَةِ الدِّينِ وَيَا
سَيِّدَ السَّادَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَاحِبَ
الْمُعْجَزَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ تَرَكْتُ فِي
فَضْلِهِ سُورَةَ الْعَادِيَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَنْ كُتِبَ اسْمُهُ فِي السَّمَاءِ عَلَى السَّرَادِقَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَظْهَرَ الْعَجَائِبِ وَالْآيَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْغَزَوَاتِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ أَيْمَانٍ غَبَرُوا بِهَا
هُوََاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَخْاطِبَ ذُرِّيَةِ الْقُلُوبِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَاتِمَ الْحَصَى وَمُبِينِ الشُّكُلِ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ عَجَبَتْ مِنْ حَمَلَاتِهِ فِي الْوُفَا
 مَلَائِكَةُ السَّمَوَاتِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَاجَى
 الرَّسُولَ فَقَدْ مَرَّ بِكَ يَدِي نَجْوَاهُ الصَّدَقَاتِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَالِدَ الْأُمَمَةِ الْبَرَّةِ الشَّادَاتِ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَابِي
 الْمَبْعُوثِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ خَيْرِ
 مَوْرُوثٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا غِيَاثَ الْمَكْرُوبِينَ السَّلَامُ
 عَلَيْكَ يَا عِصْمَةَ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُظْهِرَ الْبَرَاهِينِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا طَهَّاءَ وَيَسَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَنْ نَصَرَ
 فِي صَلَواتِهِ بِخَاتَمِهِ عَلَى السُّكَّانِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا قَالِعَ الصَّخْرَةِ عَنْ فَمِ الْقَلْبِ وَمُظْهِرَ الْمَاءِ
 الْمَعِينِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا عَيْنَ اللَّهِ النَّاطِقَةَ
 وَيَدَهُ الْبَاسِطَةَ وَلِسَانَهُ الْمَعْبَرَّ عَنْهُ فِي بَرِيَّتِهِ
 أَجْمَعِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِلْمِ النَّبِيِّينَ
 وَمُسْتَوْدَعِ عِلْمِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَصَاحِبِ

لَوَاءِ الْحَمْدِ وَسَاقِي أَوْلِيَائِهِ مِنْ حَوْضِ خَاسِمِ
 النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا يَعْنُوبَ الدِّينِ وَقَائِدَ
 الْغُرِّ الْمُجَلِّينَ وَوَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْمَرْضِيِّينَ وَرَحْمَةَ
 اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى سَمِ اللَّهِ الرَّضِيِّ وَوَجْهِهِ
 الْمُصْطَفِيِّ وَجَنِّهِ الْقَوِيِّ وَصِرَاطِهِ السَّوِيِّ السَّلَامُ
 عَلَى الْأَمَامِ الثَّقِيِّ الْمُخْلِصِ الصَّنِيفِيِّ السَّلَامُ عَلَى
 الْكَوَكِبِ الدَّرِّيِّ السَّلَامُ عَلَى الْأَمَامِ أَبِي الْحَسَنِ
 عَلِيِّ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى إِمَامِ
 الْهُدَى وَمِصْبَاحِ الدُّجَى وَعَلِمِ الثَّقَى وَمَنَارِ
 الْهُدَى وَذِي النُّهَى وَكَهْفِ الْوَسْطَى وَالْعُرْوَةِ
 الْوُثْقَى وَالْحُجَّةِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَرَحْمَةِ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَى نُورِ الْأَنْوَارِ وَحُجَّةِ الْجَمَّارِ
 وَوَالِدِ الْأَئِمَّةِ الْأَطْهَارِ وَفَتِيلِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ الْخَبِيرِ
 عَنِ الْأَثَارِ الْمُدْمَرِ عَلَى الْكَفَّارِ مُسْتَنْقِذِ الشَّيْعَةِ
 الْمُخَاصِيَنِ مِنْ عَظِيمِ الْأَوْزَارِ السَّلَامُ عَلَى
 الْمُخْصُوصِ بِالطَّاهِرَةِ السَّيِّدَةِ الثَّقِيَّةِ الْمُخْتَارِ
 الْمَوْلُودِ فِي الْبَيْتِ ذِي الْأَسْتَارِ الْمَرْجِي فِي السَّمَاءِ

بِالْبَرَّةِ الطَّاهِرَةِ الرَّضِيَّةِ الْمَرْضِيَّةِ انْبِسَ
 الْأَطْهَارُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى
 النَّبَاءِ الْعَظِيمِ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَلَيْهِ
 يُعْرَضُونَ وَعَنْهُ يُسْأَلُونَ السَّلَامُ عَلَى نُورِ اللَّهِ الْأَنْوَارِ
 وَضِيَائِهِ الْأَزْهَرِ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا وَلِيَّ اللَّهِ وَجَّهْتَ وَخَاصَّةَ اللَّهِ خَالِصَةً أَشْهَدُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ لَقَدْ
 جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَاتَّبَعْتَ مِنْهَا جِرَّ رَسُولِ
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَلَلْتَ حَلَالَ اللَّهِ
 وَحَرَّمْتَ حَرَامَهُ وَشَرَعْتَ أَحْكَامَهُ وَأَقَمْتَ
 الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ
 نَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 صَابِرًا نَاصِحًا مُجْتَهِدًا مُحْتَسِبًا عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمِ
 الْأَجْرِ حَتَّى أَشْكُ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ دَفَعَكَ
 عَنْ حَقِّكَ وَأَزَالَكَ عَنْ مَقَامِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
 بَلَغَكَ ذَلِكَ فَرَضِيَ بِهِ أَشْهَدُ اللَّهُ وَمَلَائِكَتُهُ
 وَآنِبِيَائُهُ وَرُسُلُهُ أَنِّي وَالِ لِمَنْ وَالِ الْآلِ وَعَادِ
 لِمَنْ عَادَاكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ

بِرَكَاتِهِ بِسْ خُودِ رَابِعُ بَحْسِيَانِ وَنَبْرَابُورِ وَكُورِ أَشْرَهْدَاكَ
 تَسْمَعُ كَلَامِي وَتَشْهَدُ مَقَامِي وَآسْهَدُكَ لَكَ يَا وَلِيَّ
 اللَّهِ يَا بَلَاغَ وَالْأَدَاءِ يَا مُوَلَايَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا
 آمِينَ اللَّهُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ
 ذِكْرُ بَاقِدٍ أَثْقَلْتُ ظَهْرِي وَمَنْعَتْنِي مِنَ الرُّقَادِ
 وَذِكْرُهَا يَقْلُقُ أَحْسَائِي وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَى اللَّهِ
 عَزَّ وَجَلَّ وَإِلَيْكَ فَحَقِّقْ مِنِّي أُنْثَمَنَكَ عَلَى سِرِّي
 وَأَسْتَرْعَاكَ أَمْرَ خَلْقِهِ وَقَرْنَ طَاعَتَكَ بِطَاعَتِهِ
 وَمُؤَالَاتِكَ بِمُؤَالَاتِهِ كُنْ لِي إِلَى اللَّهِ شَفِيعًا وَ
 مِنَ النَّارِ مُجَلِّدًا وَعَلَى الدَّهْرِ ظَهِيرًا بِسْ خُودِ
 بَقَرِ بَحْسِيَانِ وَنَبْرَابُورِ وَكُورِ أَشْرَهْدَاكَ اللَّهُ يَا حُجَّةَ اللَّهِ يَا بَابَ حِلَّةِ
 اللَّهِ وَلِيِّكَ وَزَائِرِكَ وَاللَّائِنُ بِقُدْرِكَ وَالنَّالُ
 بِفِنَائِكَ وَالْمُنِيرُ رَحْلَةَ فِي حَوَارِكَ يَسْأَلُكَ أَنْ
 تَشْفَعَهُ لِي إِلَى اللَّهِ فِي قَضَاءِ حَاجَتِهِ وَنَجْهِ طَلِبَتِهِ فِي
 الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ الْحُجَّةَ الْعَظِيمَةَ
 وَالشَّفَاعَةَ الْمَقْبُولَةَ فَاجْعَلْنِي يَا مُوَلَايَ مِنْ
 هَمِّكَ وَأَدْخِلْنِي فِي حَزْبِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَ

عَلَىٰ صَبِيحَتِكَ أَدْمُوكُوجِ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَلَدَيْكَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَىٰ آلِهِمَا الطَّاهِرِينَ
مِنْ خُرَّتِكَ وَرَحْمَةِ اللَّهِ وَبَرَكَاتِهِ بِسْ اَز رُوسِ

تضرع و خشوع هر حاجت که داری از حق تعالی طلب نما
علامه مجلسی گوید که هر که از دو زیارت کند در حاجت
بِفَتْحِ الْخَرَقِ وَلِفَتْحِ الْخُرْقِ بِحَرَمِهِ وَخُرْجَتِهِ
و قصد روضه و ضريح حضرت امیر المومنین بکند و زیارتها

و دعاها را متصل بیکدیگر بخواند و نزدیک رفتن و بوسیدن
در کار نمی باشد اعنی بعوض آنها در کار نیست که چیزی را عمل آورد

فصل در اعمال ماه ربیع الثانی - اما کسوف و خسوف

پس در هر سال که در ماه ربیع الثانی آفتاب بگیرد میان مردم
اختلاف بسیار واقع شود و خلق عظیم بقتل رساند و کس

بر پادشاه خروج کند و ترس و بیم حادث شود و مرگ بسیار باشد

و هر سال که در ربیع الثانی ماه بگیرد آب در کوها بسیار باشد

و فراوانی و سال مبارکی باشد و پادشاه مغرب مظفر باشد

و صاحب مناجا نوشته که چون بعد از ربیع الاول بنه ماه

خوشه کشید و درختها صاحب میوه شدند آنرا در ربیع الثانی

نام کردند بدانکه در روز چهارم این ماه مولود حضرت امام حسن عسکری
 است شیخ مفید رحم در کتاب حدائق الریاض آورده که در روز
 دهم این ماه در سال دویصد و سی و دو از هجرت حضرت امام
 حسن عسکری بمستولد شدند و این روز است شریف و عظیم
 و منتخب است روزه این روز درین روز زیارت آن
 حضرت م مناسب است و در پنجم این ماه متوکل عباسی
 مرد که پسرش منتصر او را کشت و در ششم مقداد و الفقی
 بغداد را بنا کرد و فتح کابل در ایام ولید در هفتم این ماه شد
 و در دهم این ماه نماز سفر و حضر قرار گرفت و شیخ طوسی
 در مصباح منتهی روز دوازدهم این ماه در سال اول از
 هجرت و جوب نماز سفر و حضر را نوشته و در آخر این ماه دولت
 یزدجرد بن شهریار سپری شده و سلطنت از عجم بعباس
 رسید و خالد بن ولید در آخر این ماه واصل حنم شد و نزد
 رویت بلال این ماه از اعمیه اهل هر چه خواهد بخواند و درین
 ماه باسمان یا بروئے جوانان یا بر ساقهای هر دو
 یا نظر کند سید ابن طاووس رحم در کتاب
 اقبال از صاحب منتخب رحم روایت کرده اند که این عمار

در اول ماه ربیع الثانی بخوان اللهم أنت الله كل
 شيء وخالق كل شيء ورب كل شيء أسألك
 بالعرش والموتى والغاية والمنتهى وبسما
 خالفت به بين الأتوار والظلمات والجنة
 والنار والله نيا والآخره وباعظم اسمائك
 في اللوح المحفوظ وأتم اسمائك في التوراة
 نبلا وأزهر اسمائك في الزبور عز وجل
 اسمائك في الإنجيل قدرا وأرفع اسمائك في
 القرآن ذكرا وأعظم اسمائك في الكتب المذكية
 وأفضيلها وأسر اسمائك في نفسك الذي
 ليس كمثله شيء وأسألك بعزتك وقدرتك
 وبالعرش العظيم وما حمل وبالكريم
 الكريم وما وسع أن تصلي على محمد وآل محمد
 وتبيخ لي من عندك فرحك القريب العظيم
 الأعظم اللهم أتمم علي أحسانك القدير
 الأقدم وتابعني إلى معروفيك الدائم الأديم
 والعشني بعز جلالك الكريم الأكرم بخوان

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ
 وَلَا نَوْمٌ أَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ أَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُوًا
 الَّذِي يَصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْمَلِكُ الْمَلِكُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ أَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ
 هُوَ الَّذِي يَجْمَعُكُمْ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
 ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ
 شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ إِنِّي
 مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ
 عَنِ الْمُشْرِكِينَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ
 إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيُّ الْأَمِينُ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَ
 كَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ وَمَا أُمِرُوا
 إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ

عَمَّا يَشْرِكُونَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 حَتَّى إِذَا أَذْرَاكَ الْخَرَقُ قَالَ أَمَسْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الَّذِي أَمَسْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَلَا يَكُنْ مَتَابٍ يُنْزِلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى
 مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ أَنْ أَنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنَا فَاتَّقُونِ وَلَنْ نَجْهَنِي بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ
 وَأَخْفَى اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَ
 أَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي لِتَسْمَعُوا
 أَلْهَكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ
 عِلْمًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي
 إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ وَذَا النُّونِ إِذْ
 ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى
 فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِنِعْمَتِكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ

الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الْحَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ
 الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ذَكِّرُوا أَنْ
 تَعْبُدُوا اللَّهَ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يُرْفَعُ
 مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَاقُ تَوْفِكُونَ
 ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآفَاقُ
 تُصْرَفُونَ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
 الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ
 ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 فَآفَاقُ تَوْفِكُونَ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
 رَبُّ الْعَالَمِينَ هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُودَ
 الْمُؤْمِنِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ

وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ فَإِنِ لَّهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ فَاذْكُرُوا
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرُوا لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَالْمُؤْمِنِينَ
 وَالْمُؤْمِنَاتِ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
 السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمُّ الْعَزِيزُ الْحَبَّارُ
 الْمُنْتَكِبُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى
 اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَقْوَ الْبَيْتِ
 بَعْدَ عَقُوبَةٍ وَرَضَى لَيْسَ بَعْدَهُ سَخَطٌ وَعَافِيَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا
 بَلَاءٌ وَسَعَادَةٌ لَيْسَ بَعْدَهَا شِقَاءٌ وَهُدًى
 لَا يَكُونُ بَعْدَهُ ضَلَالَةٌ وَإِيمَانًا لَا يَدَاخِلُهُ
 كُفْرٌ وَقَلْبًا لَا يَدَاخِلُهُ فِتْنَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 السَّعَادَةَ فِي الْقَبْرِ وَالْحُجَّةَ الْبَالِغَةَ وَالْقَوْلَ الثَّابِتَ
 وَأَنْ تُنْزِلَ عَلَيَّ الْأَمَانَ وَالْفَرَجَ وَالسُّرُورَ وَالنَّصْرَ
 النَّعِيمَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَرِّفْنِي بَرَكَةَ
 هَذَا الشَّهْرِ وَيَمْنَهُ وَارْزُقْنِي خَيْرَهُ وَاصْرِفْ
 عَنِّي شَرَّهُ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ بِرَحْمَتِكَ

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَهَابُ الْخَيْرِ فَهَبْ لِي
شَوْقًا إِلَى لِقَائِكَ وَلَا شَقَاقًا مِنْ عَدَايِكَ وَحَيَاءً
مِنْكَ تَوْقِيرًا وَلَا جَلَالَ أَحْشَى يَوْجِلُ مِنْ ذَلِكَ
قَلْبِي وَيَقْشَحِرُّ مِنْهُ جِلْدِي وَيَتَجَانِي لَهُ جَنَمِي
وَتَكْ مَعْرُصُهُ عَيْنِي وَلَا أَخْلُو مِنْ ذِكْرِكَ فِي
لَيْلِي وَنَهَارِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مَدْحِي
وَتَنَائِي مَعْرَقَةً عَمَلِي وَقِصْرَ رَأْيِي وَأَنْتَ
الْخَالِقُ وَأَنَا الْمَخْلُوقُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ وَأَنَا
الْمَمْلُوكُ وَأَنْتَ الرَّبُّ وَأَنَا الْعَبْدُ وَأَنْتَ
الْعَزِيزُ وَأَنَا الدَّلِيلُ وَأَنْتَ الْقَوِيُّ وَأَنَا
الضَّعِيفُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ وَأَنَا الْفَقِيرُ وَأَنْتَ
الْمُعْطَى وَأَنَا السَّائِلُ وَأَنْتَ الْحَيُّ الدَّائِمُ
لَا يَمُوتُ وَأَنَا خَلْقُ أَمُوتُ فَاعْفِرْ لِي أَرْحَمَنِي
وَأَعْطِنِي سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَتَجَاوَزْ
عَنِّي وَعَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ

وَالْأَمْوَآتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
 وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَخَيْرَتِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَكِرَامَتَهُ
 وَأَجْزِلْ لَوَائِبَهُ وَأَقْلِبْ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ عُنُورَهُ
 وَعَظِّمْ نُورَهُ وَأَدْمِمْ كَرَامَتَهُ وَالْحَقُّ بِهِ أُمَمُهُ
 وَذُرِّيَّتُهُ وَأَقْرَبُكَ عَيْنُهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ
 مُحَمَّدًا الْأَكْرَمَ النَّبِيَّ تَبَعًا وَأَعْظَمَهُمْ
 مَنَزَلَةً وَأَشْرَفَهُمْ كَرَامَةً وَأَعْلَاهُمْ دَرَجَةً
 وَأَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنَزَلًا اللَّهُمَّ بَلِّغْ مُحَمَّدًا
 دَرَجَةَ الْوَسِيلَةِ وَشَرِّفْ بُيُوتَهُ وَعَظِّمْ نُورَهُ
 وَبُرْهَانَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَمِهِ وَتَقَبَّلْ
 صَلَاةَ أُمَمِهِ عَلَيْهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 كَمَا بَلَغْتَ رُسُلَكَ وَأَيَاتِكَ وَنَصَحْتَ
 عِبَادَكَ وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ حَتَّى تَهْلِكَ الْيَقِينُ
 اللَّهُمَّ زِدْ مُحَمَّدًا مَعَ كُلِّ شَرَفٍ وَكِرَامَةٍ
 مَعَ كُلِّ فَضْلٍ فَضْلًا وَمَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً
 وَمَعَ كُلِّ سَعَادَةٍ سَعَادَةً حَتَّى يَجْعَلَ مُحَمَّدًا

فِي الشَّرَفِ الْأَعْلَى مِنَ الدَّرَجَاتِ الْعُلَى اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَهِّلْ لِي
مُحَمَّدِيَّ وَبَلِّغْنِي أُمْنِيَّتِي وَسَهِّلْ عَلَيَّ فِي
فِي رِزْقِي وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي
غَمِّي وَهَمِّي وَكَرِّبْ لِي وَيَسِّرْ لِي سِرَادَتِي وَ
أَوْصِلْنِي إِلَى بَغِيَّتِي سَرِيعًا عَاجِلًا يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هـ

فصل یازدهم در اعمال ماه جمادی الاولی

اما کسوف و خسوف پس در هر سال که در ماه جمادی اول
اقتاب بگیرد مردمان را وسعت روزی باشد و در ناحیه
مشرق یا مغرب پادشاه را شفقت بارعیت باشد و ایشان
احسان نماید و هر سال که در ماه جمادی الاول ماه بگیرد
خونریزی و ربا و بسیاری از شر و پادشاه را بایسته عظیم
حادث شود و اما کسی بر پادشاه خروج کند ظف نسیب

علامه مجلسی نوشته که جمادی الاولی مصادفت
 زمستان بوده که آب یخ می کرد و شدت سرما بود و سردی
 این ماه را باین اسم موسوم ساختند و جمادی الاولی را
 جمادی خمس و سته نیز گفته اند و در پنجم این ماه بلخ طلع
 بر حضرت ایوب ۴ یارید و در هشتم این ماه نهر فرات را
 کند و در نهم این ماه سن سی صد و هفتاد و یک عید الفطر
 دلیلی زیارت حضرت امام حسین ۴ رفت و در نهم این ماه
 مولود حضرت سجاد ۴ است و درین روز واقعه جمل روی داد
 و نصرت بر حضرت امیر المؤمنین ۴ نازل شد کلینی
 بسند صحیح از حضرت صادق ۴ روایت کرده است که حضرت فاطمه
 صلوات الله علیها سفتاد و پنج روز بعد از حضرت سالت
 پناه م زنده بود پس بنا بر مشهور وفات حضرت رسول م
 در سبت و هشتم ماه صفر بود باید که وفات حضرت فاطمه م
 در نهم یا چهاردهم یا پانزدهم ماه جمادی الاولی باشد
 پس زیارت آنحضرت ۴ درین روزها مناسب است
 خصوصاً در روز چهاردهم که ظاهراً است ششصد و هشتاد و یک
 گفته که در شب پانزدهم این ماه حضرت امام زین العابدین م

متولد شدند روز شریفی است و مستحب است که روزه بدارند
 و اعمال خیر از عبادات و تصدقات بجا آورند و شیخ طوسی
 گفته است که فتح لبصره برائے حضرت امیر المومنین و نیز
 درین روز واقع شد علامه مجلسی رحمه گوید که زیارت
 هر دو امام درین روز مناسب است و اگر زیارت جامع
 درین قسم ایام بخوانند بهتر است چنانچه در بیان زیارات مذکور
 خواهد شد انتشار الله تعالی و نزد روت این بهلال هائے
 روت مطلق اهل را باید خواند صاحب منهاج رحمه
 نوشته این ماه را بر روتے جواهر و مشایخ باید نظر کرد و
 گفته اند که نزد روت این ماه بهلال نظر کند و بخند و در
 روضه الاذکار نوشته که بعد دیدن بهلال این ماه سه بار
 این آیت را بخوان و ان یکاد الذین کفروا
 لیزلقلونک بانصارهم لئلا سمعوا الذکر
 ویقولون لانه لجنون و ما هو الا ذکر
 للعالمین سید ابن طاووس و اقبال
 از کتاب مختصر منتخب نقل کرده که در روز اول این ماه
 مستحب است که این دعا را بخوانند اللهم انت الله

وَأَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ وَأَنْتَ الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ أَنْتَ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ وَأَنْتَ الْمُتَعَالِي
وَأَنْتَ الْعَزِيزُ وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ
الْجَبَّارُ وَأَنْتَ الْمُتَكَبِّرُ وَأَنْتَ الْخَالِقُ
وَأَنْتَ الْبَارِئُ وَأَنْتَ الْمُصَوِّرُ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ وَأَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ
وَالْبَاطِنُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى اسْأَلُكَ يَا
رَبِّ بِحَقِّ هَذِهِ الْأَسْمَاءِ وَبِحَقِّ اسْمَائِكَ كُلِّهَا
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ
اللَّهُمَّ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَاخْتِمُ لَنَا يَا سَعَادَةَ وَالشَّهَادَةَ فِي سَبِيلِكَ
وَعَرِّفْنَا بِرُكَّةٍ شَهْرٍ نَاهِلًا أَوْ مِئْنَةً وَارْزُقْنَا
خَيْرَهُ وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَاجْعَلْنَا فِيهِ مِنَ
الْفَائِزِينَ وَفِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابِ النَّارِ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
پس این آیات را بخوان الحمد لله رب العالمین
الحمد لله الذي خلق السموات والأرض

وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ يَعْلَمُونَ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
 طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ
 ثُمَّ أَنْتُمْ مُّكْتَرُونَ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا
 تَكْسِبُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى
 عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا يُمَالِئُكُمْ
 بِهِ تَأْسَافًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ
 فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ
 رُسُلًا أُولِي أَجْنَحَةٍ مِّثْقَالٍ وَثَلَاثَ وَرُبَاعَ
 يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ مَا يَفْقَهُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا
 مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ
 بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ
 الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ

هَذَا أَنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِفْعَالًا
وَلَا سَحْقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَجَّيْنَا مِنْ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا
عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
سَبَّحَ بِحَمْدِهِ آيَاتِهِ فَتَعَرَّفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنْ
الْحَزَنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْفَا ثَنَا الْأَرْضَ نَبِوءُ مِنَ
الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنَعْمُ أَجْرُ الْعَامِلِينَ وَ
تَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ
يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ
وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ
رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَلَهُ
الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

تَعِزُّكَ فِي الْمُلْكِ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَ
كَبِيرُهُ تَكْسِيئًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ
مِنْ ذُلِّي وَتَدَاوَكُنِي فِيهِمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي
وَقُوِّضَ عَفْوِي لِلَّذِي خَلَقْتَنِي لَهُ وَحَبِيبِي
الْإِيمَانِ وَزَيَّيْنُهُ فِي قَلْبِي وَقَدْ دَعَاكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي فَأَسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَصْبَحْتُ لَكَ عَبْدًا أَسْتَطِيعُ دَقْرَ مَا
أَكْرَهُ وَلَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُوهُ وَأَصْبَحْتُ مُرْتَهَنًا
بِعَمَلِي فَلَا قَدِيرًا فَقْرُ مَنِي إِلَيْكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَتَّعِمَنِي عَمَلٍ مِنْ أَسْتَيْقِنُ حُضُورَهُ
أَجَلِهِ لَا بَلْ عَمَلٍ مِنْ قَدْ مَاتَ فَرَأَى عَمَلَهُ
وَنَظَرَ إِلَى ثَوَابِ عَمَلِهِ لَكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
اللَّهُمَّ هَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عِلَائِكَ
وَهَذَا مَكَانُ الْعَائِدِ بِمَعَا فَارِكَ مِنْ غَضَابِكَ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ دَعَاكَ فَاجْتَبَاهُ وَسَأَلَكَ
فَاعْطَيْتَهُ وَأَمَّنْ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَتَوَكَّلَ عَلَيْكَ
فَكَفَيْتَهُ وَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فَأَدْنَيْتَهُ وَافْتَقَرَ لَكَ

قَاغْنِيَّتَهُ وَاسْتَغْفِرَكَ فَغَفَرْتَ لَهُ وَرَضَيْتَ
 عَنْهُ وَأَرْضَيْتَهُ وَهَدَيْتَهُ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَاسْتَعْلَمْتَ
 بِطَاعَتِكَ وَلِذَلِكَ فَرَّخْتَهُ أَبَدًا مَا أَحْيَيْتَهُ
 قَتَبُ عَلَى يَا رَبِّ وَأَعْطِنِي سُؤْلِي وَلَا تَحْزَنْنِي
 شَيْئًا مِمَّا سَأَلْتُكَ وَالْغِنَى شَرٌّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
 فِي الْأَرْضِ وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا
 هُوَ الَّذِي لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا هُوَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِزَّنِي عَلَى الدُّنْيَا
 وَادْرُقْنِي خَيْرَهَا وَكَرِّهْهُ إِلَى الْكُفْرِ وَالْفُسُوقِ
 وَالْعِصْيَانِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الرَّاسِخِينَ فِي الْإِيمَانِ
 قَوِّنِي لِعِبَادَتِكَ وَاسْتَعْمِلْنِي لِبَطَاعَتِكَ وَ
 بَلِّغْنِي الَّذِي أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّسْمَ يَوْمَ
 الظُّمَاءِ وَالنَّجَاةَ يَوْمَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ وَالْفَوْزَ
 يَوْمَ الْحِسَابِ وَالْأَمْنَ يَوْمَ الْخَوْفِ وَأَسْأَلُكَ
 النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالْخُلُودَ فِي جَنَّتِكَ فِي دَارِ
 الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ وَالسُّجُودَ يَوْمَ يُكْشَفُ

عَنْ سَائِقِ وَالظِّلِّ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ وَمُرَاقِقَةِ
 أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَوْلِيَّائِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
 مَا قَدْ مَاتَ مِنْ دُلُوبِي وَمَا أَخْرَجْتَ وَمَا سَرَّكَ
 وَمَا أَعْلَنْتَ وَمَا اسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَمَا أَنْتَ
 أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي وَأَرْزُقْنِي الثَّقَى وَالْهُدَى وَ
 الْعَفَاةَ وَالْغِنَى وَوَفِّقْنِي لِلْعَمَلِ بِهَا تُحِبُّ
 وَتَرْضَى اللَّهُمَّ أَصِلْ لِي دِينِي الَّذِي كُوعَصِمَ
 أَمْرِي وَأَصِلْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي وَ
 أَصِلْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلِبِي وَاجْعَلِ
 الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَاجْعَلِ الْمَوْتَ
 رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 يَا رَبِّ الْأَرْبَابِ وَيَا سَيِّدَ السَّادَاتِ وَيَا
 مَالِكَ الْمُلُوكِ أَنْ تَرْحَمَنِي وَتُسَبِّحَنِي لِي
 وَتُصَلِّحَنِي فَإِنَّهُ لَا يُصَلِّحُنِي مَنْ صَلَّاهُ مِنْ
 عِبَادِكَ إِلَّا أَنْتَ فَإِنَّكَ أَنْتَ رَبِّي وَثِقَتِي
 وَرَحْبَائِي وَمَوْلَائِي وَمَلَجَائِي وَلَا سِرَاحَتِي
 غَيْرُكَ وَلَا مُغِيثِي سِوَاكَ وَلَا مَالِكَ سِوَاكَ

وَلَا مُجِيبَ إِلَّا أَنْتَ أَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ
 وَابْنُ أُمِّتِكَ الْخَاطِئُ الَّذِي وَسِعَتْهُ رَحْمَتُكَ
 وَأَنْتَ الْعَالِمُ بِحَالِي وَحَاجَتِي وَكَثْرَةُ ذُنُوبِي
 وَالْمُطْلِعُ عَلَى أُمُورِي كُلِّهَا فَاسْأَلْكَ يَا لَاهُ
 إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي وَ
 مَا تَأَخَّرَ اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ
 وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضَى
 إِلَّا قَضَيْتَهَا وَلَا عَيْبًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ اللَّهُمَّ إِنَّا
 فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنِي
 عَذَابَ النَّارِ اللَّهُمَّ آغِنِي عَلَى أَهْوَالِ الدُّنْيَا
 وَبَوَائِقِ الدُّهُورِ وَمُحِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْآيَاتِ
 اللَّهُمَّ وَأَحْرُسْنِي مِنْ شَرِّ مَا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ فِي الْأَرْضِ
 فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 إِيْمَانًا ثَابِتًا وَعَمَلًا مُتْقِنًا وَدُعَاءَ مُسْتَجَابًا وَقِيَامًا
 صَادِقًا وَقَوْلًا طَيِّبًا وَقَلْبًا شَاكِرًا وَبَدَنًا صَابِرًا
 وَلِسَانًا ذَاكِرًا اللَّهُمَّ أَنْزِعْ حُبَّ الدُّنْيَا وَمَعَاصِيهَا
 وَذِكْرَهَا وَسَهْوَتَهَا مِنْ قَلْبِي اللَّهُمَّ إِنَّكَ بِكُلِّ

نَشْكُرُكَ يَا رَبِّهِ مِنْ عَمَلِي فَأَعْفُفْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ
 ذُنُوبِي وَكُنْ لِي وَلِيًّا وَنَصِيرًا وَمُنِيعًا وَحَافِظًا
 اللَّهُمَّ هَبْ لِي قَلْبًا آتَمًّا أَسْتَدِرُّ رَهْبَةً لَكَ مِنْ
 قَلْبِي وَلِسَانًا آذٍ وَمِرْلَكَ ذِكْرًا مِنْ لِسَانِي
 وَجِسْمًا أَقْوَى عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ
 مِنْ جِثَمِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ نَوَالِ
 نِعْمَتِكَ وَمِنْ فُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ وَمِنْ
 تَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ وَمِنْ حُلُولِ غَضَبِكَ وَ
 وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ وَكَرِّ السَّقَاةِ
 وَمِنْ شَتَاةِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْفِتَنِ
 فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ وَعَرْشِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ
 الْقَدِيمِ يَا وَهَّابَ الْعَطَا يَا وَيَا مُطْلُوعَ
 الْأَسَارِ يَا وَيَا فَكَالِكَ الزُّقَابِ وَيَا نَافِثَ
 الْعَلَنَابِ أَسْأَلُكَ أَنْ تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا
 سَلَامًا عَافِيًّا وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 آمِينَ وَأَنْ تَجْعَلَ أَوَّلَ شَهْرِي هَذَا مُصْلِحًا

وَأَسْطَلَهُ فَلَا حَافَا وَآخِرُهُ نَجَابَةً إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

فصل دوازدهم در اعمال ماه

جمادی الثانیة

اما کسوف و خسوف پس در هر سال ماه جمادی الثانی
 ۲ قتاب بگیرد و در بلاد مصر جنگهای عظیم واقع شود و قتال
 بسیار شود و در بلاد زمین مغرب گران بیامرد و هر
 سال که در جمادی الثانی ماه بگیرد و باران کم باشد و
 آب کمی کند و در نینوا که موصل باشد که با حوالی کوفه
 است در آن محل جزع بسیار و گران عظیم ظاهر شود و
 پادشاه بابل را بلای عظیم رود و علامه مجلسی
 رحمه الله آورده که در اول این ماه ملک بر حضرت رسول ص
 نازل شد و در نیمه این ماه ابن زبیر چون والی شد کعبه را
 خراب کرد و دو دراز بر آید او نصب کرد که از یک
 داخل شوند و از یک بیرون روند بعد از آن عبد الملک
 بن مروان یک را گرفت و دیگر را بجای که در اول بود

لغصب کرد و در همین روز عبد الله بن زبیر کشته شد بدست
 حجاج بن یوسف و عبد الله در آن وقت هفتاد و سه سال داشت
 و نیز سید ابن طاووس هم روایت کرده است که درین
 ماه در هر روز که خواهد سنت است که چهار رکعت نماز
 بکند یعنی بدو سلام و در رکعت اول بعد از سوره فاتحه
 یک مرتبه آیه الکرسی بخواند و لبست و پنج مرتبه انا انزلناه
 و در رکعت دوم یک مرتبه النکاح التکاثیر و لبست و پنج
 مرتبه قل هو الله احد و در رکعت سوم یک مرتبه قل
 یا ایها الکافرون و لبست و پنج مرتبه قل اعوذ برب الفلق
 و در رکعت چهارم اذ جاء نصر الله یک مرتبه و لبست
 و پنج مرتبه گوید قل اعوذ برب الناس و بعد از سلام رکعت
 چهارم هفتاد و پنج مرتبه گوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ و هفتاد مرتبه
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس سه
 مرتبه گوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 پس سه سجده بگذارد و سه مرتبه گوید یا حیی یا قیوم یا
 ذا الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم

یا از حتم الزام حیدر این است هر حاجت که دار و از حق عالم
 طلب نماید هر که چنین کند خدا خودش را و مالش را و زمان
 و فرزندان او را و دین و دنیا بکشد و اگر در
 سال بمیرد بر شهادت بمیرد یعنی ثواب شهیدان داشته باشد
 و شیخ مفید علیه الرحمه در حدائق الریاض و شیخ بزرگوار
 محمد بن جریر الطبرسی در کتاب دلائل الامامه بسند معتبر
 از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده که ولادت با سعادت
 حضرت فاطمه سلامات الله علیها در سیم ماه جمادی الثانی
 واقع شده و شهادت آنحضرت در سیم این ماه نیز واقع شده
 و شیخ طوسی رحم و سید بن طاووس رحم و دیگران چنین ذکر کرده
 اند و اگر چه وفات منافی روایت است که سابقا ذکر
 کردیم اما چون مشهور است و روایت معتبر دارد باید که
 در روز سوم بمهراسم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت
 آنحضرت و لعن بر غاصبان حق او بکنند خصوصاً ابوبکر
 و عمر و قنفذ غلام عمر لعنهم الله و در روز سیم باز آنحضرت را
 زیارت کنند چنانکه شیخ مفید رحم گفته است و اظهار سرور
 و خوشحالی بکنند و روزه بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند

و زیارت آن حضرت بدو طریق وارد شده است اول
 آنکه سید بن طاووس روایت کرده است که هر که آنحضرت
 را زیارت کند باین زیارت که بگوید **اَللّٰهُمَّ عَلَیْكَ**
یَا سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ یَا وَلَدَ
اَلْحَجَّ عَلَی النَّاسِ اَجْمَعِیْنَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا
اَلْمَظْلُوْمَةُ اَلْمَمْنُوْعَةُ حَقِّهَا یَسْ **اَللّٰهُمَّ صَلِّ**
عَلٰی اَمَّتِكَ وَ اَبْنَتِهِ نَبِیِّكَ وَ رَوْحَتِهِ وَ صِیِّ نَبِیِّكَ
صَلَوَةً تَزَلِفُهَا فَوْقَ زَكَوٰتِ عِبَادِكَ الْمَكْرُمِیْنَ
مِنْ اَهْلِ السَّمٰوٰتِ وَ اَهْلِ الْاَرْضِ این بر طلب
 آمرزش کند از خدای تعالی خدا گناهم را و را بیا مرزد
 و او را داخل بهشت گرداند و این زیارت مختصره معتبرست
 و همه وقت میتوان کرد و دوم زیارت مبسوطیست که علما در
 کتب زیارت ذکر کرده اند لکن شنیدنش بنظر فقیر رسیده
 لهذا تحریر نمیکردم بکدام آنکه در میان عرب مشهورست
 که العجب کل العجب بین ابجدادی و الحرب گفته اند چون
 درین ماه حوادث عجیب بسیار واقع شدند بدین جهت
 این قصه مشهور گردید اما این خاطی را چنین بخاطر رسیده

که نکته اینست که چون در سبت و هفتم این ماه خلیفه اول یعنی
ایا بکر از سگ کمتر شریف کثیف را بر وند اسبق و خلیفه ثانی
یعنی عمر بن الخطاب علیه اللغه و العذاب با وندارت
حسب و خیانت سبب بمبتد خلافت قرار گرفت این
کلمات در میان عرب شهرت یافت و عجب تر از این یافت
از بدو عالم تا عصر خاتم واقع نشده بود که نفس جبل را که
هند عقل کل است نایب و جانشین عقل کل دانستند و
چنان نفس شری و فاسق بی نظیر را نایب و خلیفه خدا و
رسول مجتبی م شناستند و چون در ماه ثانی سرآمدت نمود
و آب لشبته بسته شده بود باین سبب جادی الثانی نام
نماده شد و نزد رویت این هلال ادعیه مطلقه الهیه بخوانند
و صاحب روضه الاذکار نوشته که باید وقت رویت این
هلال در آسمان و زمین نظر کند و این آیت بخواند اَللّٰهُمَّ
يُرِيكَ اللهُ لَيْلٍ هَبْ عَنْكَ الرِّيحَ اَهْلُ الْبَيْتِ
و تُطَهِّرْكُمْ تَطْهِيراً و صاحب مهلج نوشته که نزد
رویت این هلال به نقره نظر کند سیل بن طاووس
در اقبال از کتاب مختصر المنتخب نقل فرموده که در عزه

جادى الثاني اين دعا را بخوان اللهم يا الله انت
 الذى اقم القاليم القسدا نيم الله يا الله
 انت المحى القيوم يا الله انت العلى الاعلى يا الله
 انت المتعالى فى علوك الله كل شئى و رتب
 كل شئى و خالق كل شئى و صانع كل شئى
 الفاضى الاكبر القدير المقتدر تباركت
 اسمائك و حلت ثنائك اللهم صل على محمد
 و آل محمد و عترتنا بركة شهرنا هذا و ارزقنا
 يمينه و نوره و نصرة و خيرة و بركة و سهيل
 فيه ما احببه و يترى فيه ما اريد و اوصلى الى
 بغيتي فيه انت على كل شئى قدير اللهم انى
 اسئلك يا من يملك حوائج السائلين و يعلم
 ضمير الصامتين و يا من لكل مسألة عندك
 سمع حاضر و جواب عتيق و لكل صاميت علم
 منه باطن محيط مواعيدك الصادقة و
 آياتك الناطقة و نعمتك السابعة و
 آياتك الفاضلة و رحمتك الواسعة

اَللهي خَلَقْتَنِي وَلَمْ اَكْ شَيْئًا مِّنْ كَوْنٍ اَوْ اَنَا غَائِبٌ
 وَعَازِلٌ عَنِكَ وَقَدْ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاَنَا مُقِرٌّ بِكَ يَا اَعْبُوْدُ
 مُعْتَرِفٌ بِكَ يَا اَسْرُوْبِيَّةً مُسْتَغْفِرٌ مِنْ ذُنُوْبِي
 قَاَسَمْتُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِي يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
 شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ يَا اَذَا الْجَلَالِ الْاَكْرَامِ
 يَا حَتَّانَ يَا مَتَّانَ يَا مَنْ اَظْهَرَ الْجَمِيْلَ وَسَرَّ
 الْقَيِّمَ وَكَمُوْا حِيْنَ يَا جَرِيْرَةً وَكَمُوْا هَيْتَكَ
 السِّرِّيَّةَ عَظِيْمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الثَّجَاوُزِ يَا وَاَسَمَ
 الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ يَا رَحْمَتَ وَالْمَشِيَّةِ
 وَالْقُدْرَةِ وَالظُّلُمَاتِ وَالنُّوْرِ يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى
 وَمُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى وَوَلِيَّ كُلِّ حَسَنَةٍ يَا كَرِيْمَ الْقَطْرِ
 يَا عَظِيْمَ الْمَنِّ يَا مُبْتَدِي النِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا
 يَا رَبَّاهُ يَا غِنَاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مُوَلَاهُ يَا غَايَةَ
 رَغْبَتَاهُ اَسْأَلُكَ بِكَ يَا اَللهُ اَلَا تُشَوِّهَ خَلْقِي
 يَا نَّارَ قَائِي صَعِيْفٍ مُسِيْكِيْنَ مَوْصِيْنٍ قَائِيْنَ فِي الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِيْنًا بِرَحْمَتِكَ
 عَدَاةَ النَّارِ يَا حَاجِمَ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ

فِيهِ اجْتَمَعَ لِي خَيْرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 وَنَجْوَانِ دَوَاوِزِهِ مَرْتَبِ قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ
 اَيَّامًا تَلْعَبُوْا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرْنَ
 بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُ فِيْهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ
 سَبِيْلًا وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ
 مِنَ الدُّنْيَا وَكَثِيْرَةٌ تَكْبِرُوْنَ اَللّٰهُمَّ هَبْنِيْ بِكَرَامَتِكَ
 وَآتِمْ عَلَيَّ نِعَمَتَكَ وَآلِيسْنِيْ عَفْوَكَ وَعَافِيَتَكَ
 وَآمْنِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اَللّٰهُمَّ لَا تُسَلِّمْ عَلَيَّ
 بِجَوْرِ رِيْءٍ وَلَا تَخْزِنِيْ بِخَطِيْئَتِيْ وَلَا تُسَمِّتَنِيْ
 اَعْدَا اِيٍّ وَلَا تُكَلِّبْنِيْ اِلَى نَفْسِيْ فِيْ دُنْيَايَ وَ
 اٰخِرَتِيْ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ
 اَمَتِكَ وَفِيْ قَبْضَتِكَ نَاصِيَتِيْ بِيَدِكَ مَاضِيْ
 فِيْ حَكْمِكَ عَدْلُكَ فِيْ قَضَائِكَ اَسْئَلُكَ
 بِحُكْمِكَ اَسْمِ هَوْلِكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ اَوْ سَمَّيْتَ
 بِهِ اَحَدًا مِنْ خُلُقِكَ اَوْ مَلَأْتَ لِيْكَ وَرُسُلَكَ

يَا سَمِيعُ الْخَفِيِّ وَالْمَرْفُوعِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
 عِنْدَكَ يَا سَمِيعُ الْأَعْظِيمِ الْأَعْظَمُ الَّذِي
 هُوَ حَقٌّ عَلَيْكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِمَنْ دَعَاكَ
 بِهِ وَيَكُلَّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ مُوسَى
 وَيَكُلَّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ
 وَيَكُلَّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
 أَنْ تَسْتَجِيبَ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عِيَاذِكَ
 وَحِفْظِكَ وَكَفِّكَ وَسِتْرِكَ وَحُصْنِكَ
 وَفِي فَضْلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي
 لَا تَمُوتُ وَأَنَا خَلْقٌ يَمُوتُ فَاعْفِرْ لِي أَرْجُو
 وَأَعْطِنِي سُؤْلِي فِي دُنْيَايَ وَآخِرَتِي
 وَاعْفِرْ لِي وَلِحَبِيبِي الْمَوْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ
 مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَاجْعَلْ عَبْدَكَ وَرَسُولَكَ
 أَكْرَمَ خَلْقِكَ عَلَيْكَ وَأَفْضَلَهُمْ لَدَيْكَ
 وَأَعْلَاهُمْ مَنْزِلَةً عِنْدَكَ وَأَشْرَفَهُمْ

مَكَانًا وَافْتَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مِثْرًا وَآتَيْنِي
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي
بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ ابِ النَّارِ فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

فصل سیزدهم - در تائید

سعد و حسن همراه و ولادت و شهادت هر کدام
و مدّة عمر و عدد اولاد و ازواج او نشان و غیره
و قطع ثواب و جامه نو پوشیدن و قصه و
حجاست و تعلیم الاطفال و شارب گرفتن و ترانین
و ایام سفر بنا بر مختار جناب فرمان آباء جناب

سید ولد ارسله صاحب اعلی الله مقامه

محرم الحرام - ولادت حضرت امام حسن عمو و اخوا

این ماه است بابت پنجم این ماه وفات حضرت امام زین العابدین

است و نزد بعضی مجید هم و در او دهم است و بحسب کلامی پنجم

فصل سیزدهم - در تائید
سعد و حسن همراه و ولادت و شهادت هر کدام
و مدّة عمر و عدد اولاد و ازواج او نشان و غیره
و قطع ثواب و جامه نو پوشیدن و قصه و
حجاست و تعلیم الاطفال و شارب گرفتن و ترانین
و ایام سفر بنا بر مختار جناب فرمان آباء جناب

سید ولد ارسله صاحب اعلی الله مقامه

محرم الحرام - ولادت حضرت امام حسن عمو و اخوا

این ماه است بابت پنجم این ماه وفات حضرت امام زین العابدین

و چهاردهم و سبت و دوم است و دهم این ماه شهادت حضرت
 امام حسین ع است بلا خلاف مائة صفره بنفتم این ماه ولادت
 با سعادت حضرت امام موسی کاظم ع است و نیز و بعضی سوم
 این ماه ولادت حضرت امام محمد باقر ع و سید عم این ماه
 وفات حضرت امام رضا ع است و سبت و نهم این ماه
 بنا بر مشهور وفات حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه و آله وسلم و وفات حضرت امام حسن ع علی المشهور
 درین روز واقع شده و مرتجع همین است و پنجم
 اول و دهم و ستم این ماه است.

ربیع الاول نهم این ماه عید قتل عمر و یازدهم این ماه
 ولادت با سعادت حضرت امام رضا ع بر وایت صدوق و سید عم
 بابرکت جناب سید عالم و حضرت امام جعفر صادق ع بنا بر شهر اظهر بر روز جمعه
 کذافی روضه الاحکام و تبارتخ دوم وفات جناب
 رسول خدا ص بر وایت معتبره و همین روایت را جناب
 سید حسین سیدالعلما در صومیه روضه الاحکام ترجیح
 داده حدیث قال اما وفات آن حضرت ص پس روز دوشنبه
 است چنانچه روایات صدیده بر آن دلالت می کنند

از آنجمله از حضرت امام موسی کاظم ع منقول است که از
 دوشنبه شوم تر روزی نیست روزی است که وفات
 فرموده در آن روز حضرت رسو خدا ص و وحی آسمانی منقطع
 گشته و حق بازور گرفتند و هرگاه متعین شد که روز دوشنبه
 بود و صحیح ثابت است از روایات مستفیضه که یوم غدیر
 روز جمعه بود پس وفات آن حضرت نسبت به ششم که قول
 مشهور بین العلما است نمی تواند شد و نه دوازدهم
 ربیع الاول چنانکه محمد بن یعقوب کلینی رح بآن قائل
 گشته و میانه اهل سنت مشهور است و نیز بعضی تتبع سلطان
 مستندی برای هر قول نیافته اند و روایتی از کشف الغم
 و ال است بر آنکه وفات آن حضرت دوم ماه ربیع الاول
 باشد و هر دو مقدمه سالفه بر آن الطباق می یابند پس همین
 تاریخ روز وفات آن حضرت باشد و تبارتخ اول یا
 هشتم وفات حضرت امام حسن عسکری ع است و نیز بعضی
 پنجم این ماه وفات امام حسن ع است و نیز بعضی هفتم
 و شش اکبر یا روم و دهم و یستم این ماه است -
 ربیع الثانی ولادت حضرت امام حسن عسکری ع

بنابر مشهور هشتم این ماه واقع شده و بر وایت شیخ مفید
و جماعتی دیگر و هم این ماه وفات معصوم علی هدیّه فاشده
و اول و یازدهم و سبت و هشتم نخل اکبر است -

جمادی الاولی بنابر قولی یازدهم این ماه
ولادت حضرت امام زین العابدین ۴ و وفات معصومی
درین ماه موافق روایات معتبره بنظر نرسیده و در هفتم و
یازدهم و سبت و هشتم نخل اکبر است -

جمادی الثانیه یازدهم این ماه بنزد بعضی ولادت حضرت
امام زین العابدین علیه السلام است و سیم این ماه ولادت
جناب سیده ۴ و سوم این ماه وفات آن معصومه علی مایه
المشهورین الامامیه و نزد جمعی پنجم این ماه وفات حضرت
امام علی نقی ۴ است و اول و یازدهم و دوازدهم نخل اکبر است
رجب اول این ماه ولادت حضرت امام محمد باقر ۴

است و نزد بعضی ولادت حضرت امام جعفر صادق ۴
نیز سبت و دهم این ماه بنابر فتوای جناب عفرانها
و علیین مکان ولادت حضرت امام محمد تقی ۴ است
و سیزدهم این ماه بنابر مشهور ولادت با سعادت جناب

جمادی الاولی

جمادی الثانیه

رجب الاول

سید المومنین و در روضه الاحکام نوشته که بنابر صحیح صفوان
 مفتاح شعبان مولد آن حضرت ۴ بوده و جناب والد مرحوم
 همین روایت را ترجیح داده اند انتهى و نسبت و چهارم عید
 فتح خیر شده و نسبت و دوم عید ملاک معاویه علیه اللغه
 و نسبت و مفتاح عید مسعیت است و نسبت و چهارم وفات
 حضرت امام موسی کاظم ۲ بر وایت شیخ علیه الرحمه و بر وایت
 شیخ مفید ۱ و جمعه و دیگر نسبت و پنجم این ماه موافق روایت
 کافی ششم این ماه و یازدهم این ماه نزد بعضی وفات حضرت
 امام جعفر صادق ۴ و سوم این ماه وفات حضرت امام
 علی نقی ۵ است و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم و چهارم
 اما نخست سیزدهم بسبب تولد جناب میرزا اقل شد شعبان سوم
 این ماه ولادت جناب امام حسین ۳ است علی لاشهر و پنجم این ماه نزد
 ولادت حضرت امام زین العابدین ۴ و ششم این ماه نزد بعضی ولادت
 حضرت صاحب الامر ۷ است و علی المشهور پانزدهم این
 ماه روز جمعه بوده و وفات محموی درین ماه دیده شد
 جناب سید العلماء و رح علیین مکان در روضه الاحکام
 و در و اما ولادت حضرت امام زین العابدین ۴ و حسین

تاریخ آن اختلاف است بعضی پنجم شعبان و بعضی
 نصف ماه جمادى الاولی و بعضی پانزدهم جمادى الثانیه
 گفته اند و جناب ابوسے مرحوم فرموده که متمسک به محکم
 از اینها بنظر حقیر نه رسیده و همچنین و تعیین وفات آنحضرت
 اختلاف است بعضی بسبت و پنجم محرم و بعضی به بیستم آیین و
 بعضی دوازدهم ضبط کرده اند انتی و چهاردهم و بیستم و بیست و
 خمس اکبر است۔

صاۃ رمضان ولادت حضرت امام حسن
 موافق شهر میان علمائے فریقین پانزدهم این ماه است
 و ولادت حضرت امام محمد تقی علیه السلام بنابر مشهور پانزدهم
 این ماه و پانزدهم واقع شده و بیستم این ماه وفات حضرت ابوطالب
 و دهم این ماه وفات حضرت اخذ کج کبر و شب نوزدهم
 حضرت امیر مومنان علی (ع) شدند و بیستم این ماه بروایت
 شیخ مفید و محدث کاشانی عید المسلمین است بجهت
 فتح مکه و شکستن اصنام و بسبت و یکم این ماه وفات
 حضرت امیر و حضرت امام رضا (ع) بنابر مشهور و ماثور
 سید العلماء در روضه الاحکام فرموده که روایت وفات

جناب امیر و تاریخ بست و سوم این ماه محمول بر تقی است
 استیسه سوم و بست و بست و چهارم خمس اکبر است
 شوال نزد جناب سید العلماء وفات جناب امام
 جعفر صادق درین ماه علی المشهور واقع شده و یازدهم
 این ماه روزی که احد و شهادت حضرت امیر حمزه و ششم
 و دوم و هشتم خمس اکبر است

ذیقعدا که بروایت ولادت حضرت امام رضا علیه السلام
 یازدهم این ماه است و در روضه الاحکام نوشته که موافق
 روایت صدوق در یازدهم ربیع الاول و بروایتی یازدهم
 ذیقعدا و مطابق روایت ابن طلحه یازدهم ذی الحجه است
 و بست پنجم این ماه عید دحو الارض و شب این روز ولادت
 حضرت ابراهیم و حضرت عیسی و وفات حضرت امام
 محمد تقی در آخر این ماه واقع شده و ششم و دهم و بست و هشتم
 خمس اکبر است

ذیحجه یازدهم این ماه ولادت حضرت امام علی نقی
 و بروایتی بست و نهم و دهم این ماه یوم عرفه است
 و بروایت شیخ مفید در ولادت حضرت ابراهیم و حضرت

چهارم

ذیقعدا

ذیحجه

عین روز است و روز شهادت حضرت مسلم بن
عقیل است و وفات حضرت امام محمد تقی نزد بعضی در بیستم
این ماه است و در بعضی روایات بیستم و هفتم و نهم
بعضی هفتم این ماه و دهم این ماه عید اضحی و پانزدهم روز قتل
عثمان بر وایت شیخ مفید و بیستم عید غدیر و این عظیم
اعیاد است و بستی چهارم عید مبارک و بستی و هفتم بر وایت
شیخ مفید و شیخ بهائی در روز مجروح شدن عمر بن خطاب
علیه السلام و العذاب و بستی و نهم روز قتل آن و هشتم و
بیستم و بستی و هشتم بخیر است.

در بیان قطع نوب - محدث کاشانی در تقویم الحسین
آورده که قطع کردن لباس در روز یکشنبه باعث اندوه
می شود چه که مروی است از حضرت رسالت پناه که سیکه
قطع کرد نوب را در روز یکشنبه میرسد باو غم و نخواهد بود بر او
و مبارک و در روز دوشنبه باعث برکت است
فرمود جناب رسول خدا هر که قطع نوب کند بر روز دوشنبه
خواهد بود بر او مبارک و در روز سه شنبه
بد است چه در حدیث است که قطع نوب نماید در روز شنبه

در بیان قطع نوب

می برد آنرا دزدی یا غرق می شود یا این ثوب می سوزد
 و در روز چهارشنبه سبارک است که منقول
 است از آن حضرت م هر که قطع ثوب کند در روز چهارشنبه
 فراخ روزی گردد و در مشقت نیفتد و در عیش و سهولت خواهد
 ماند و در روز پنجشنبه هم خوب است چه مروی است
 که هر که قطع ثوب نماید در روز پنجشنبه باعث حصول علم خواهد
 بود درین ثوب و می شود مکرّم نزد آدمیان و در روز جمعه
 هم خوب است که روایت است که هر که قطع ثوب نماید
 در روز جمعه عمر و دولت او زیاده می شود و در روز شنبه
 نحس است بر اے قطع کردن لباس چه مروی است
 که هر که قطع ثوب نماید در روز شنبه می ماند مرخص باد امیکه
 این ثوب در بدن او خواهد ماند مگر اینکه ثوب را
 بکس بدد *

maablib.org

در بیان جامه نو پوشیدن پس
 روز شنبه غم و غصه برسد و در روز یکشنبه
 غم و محنت و مشقت برسد و در روز دوشنبه
 دزد بر دیا سوزد و در روز سه شنبه بیماری

در بیان جامه نو پوشیدن

رسد و در روز چهارشنبه روزی از غیب برسد
 و در روز پنجشنبه عالم گردد و در روز جمعه در
 دل مردمان عنبر نماید معنای لدین محمد بن ابی بن
 الموسوی رحم در انیس الصالحین از زبیر الدعوات است
 که اگر جامه نو پوشی بگوئی **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ**
كَسَانِیْ مِنَ الرَّیَاسِ مَا أَتَجَمَّلُ بِهِ بَيْنَ
النَّاسِ وَ اَوْدَى فِیْهِ وَ اسْتُرِیْهِ عَوْرَتِیْ
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهَا ثِیَابَ یُمْنٍ وَ بَرَکَةِ اَسْعَى
فِیْهَا مَسَاجِدَکَ پیشتر از آن که جامه نو در بر کنی
 بر قدری آب یا گلاب سوره قدر و اخلاص و آیه
 الكرسی و سوره کافرون هر یک ده بار بر آن خوانی
 و بر جامه پایش **بسم**

روز گارت بخیر گزیده تا ازان جامه رشته گزیده
در بیان فضل و حجامت در تاریخ شانزدهم
 همراه مورث فرج و در هفدهم باعث صحت بدن و در هجدهم
 سبب تقویت بدن و در نوزدهم باعث دفع درد بدن
 و در بیستم مورث صحت و در بیست و یکم باعث زیادتى نور

در بیان فضل و حجامت

قلب و در لبست و او دم باعث تقویت قلب
 و در لبست و سویم موجب تفسد روح و در لبست
 و چهارم باعث دفع زردی رنگ و در لبست و پنجم
 و ششم باعث خلاصی از مرض و در لبست
 و هفتم امن سپید از خوف و در لبست و هشتم
 مقوے قلب و در لبست و نهم باعث خلاصی
 از مرض و دهم امین له علم

فی تعلیم لاطافیر و گرفتن شارب

در روز جمعه خوب است شارب گرفتن و ناخن
 چیدن مرومی است که از جناب صادق سوال
 کرده شده که نزد خدا کے تعالیٰ برائے
 وسعت رزق مثل تعقیب در میان طلوع فجر
 تا طلوع آفتاب چیزے نیست حضرت فرمود
 بلے لکن خبر سپید ہم ترا بچیزے کہ بہتر از ان

باشد و آن شارب گرفتن و ناخن چسبیدن در روز
 جمعه است و در روز چهارشنبه آمان است
 از مردم روی است هر که تقویم اظافیر کند در روز چهارشنبه
 پس ابتدا کند از انگشت کوچک دست راست
 و ختم کند با انگشت کوچک دست راست
 او آمان خواص بود از مردم چشم و در روز پنجشنبه شرط
 فرو گذاشتن یک ناخن بر آیه روز جمعه او آمان خواص
 بود از فقر و در روز شنبه باعث آكله و در روز یکشنبه
 برکت رانی برد و در روز دوشنبه باعث حفظ و در
 روز سه شنبه خوف هلاکت است مروی است که فرمود
 امام هر که کسی که تقویم اظافیر و اخذ شارب بر روز سه شنبه
 کند پراو خوف می کنم هلاکت را و در روز چهارشنبه باعث
 سود خلق و در روز پنجشنبه مرض برطرف میشود و شفا حاصل
 می شود و در روز جمعه باعث زیادتی عمر و مال کذا قال
 المحدث الکاشانی فی تقویم الحسین
 در بیان حلق راس خلق راس روز جمعه خوب است
 در بیان ایام سفر روز شنبه بر آیه سفر

خوب است روز سه شنبه براس سفر خوب است
 فاضل کا شانه رح گفته که در چهارشنبه آخر به راه سفر
 کردن خوب است و اما در بعض روایات کراهت
 سفر مطلقا در روز چهارشنبه وارد شده روز عیش
 براس سفر خوب است روز جمعه براس سفر خوب است
 مگر بعد زوال قریب یکپاس روز باقی مانده فاضل کا شانه
 می فرماید که سفر در روز جمعه رویت و در شب
 آن محمود است چه مروی است از جناب صادق
 هر که سفر کند در روز جمعه ملکه ندای کند که پروردگار ترا
 بخیر و خوبی بوطن تو نگرداند و فرمود که باک نیست
 در سفر کردن به شب جمعه است کلامه — اشعار

یادی کب از محرم و ایک از صفر بدست	۱۱	۱۲	۲۲
ادیک از ربیع اول و ثانی ایاحک است	۱۱	۱۲	۲۲
یا حک جی اولی ایابی است تانیش	۱۱	۱۲	۲۲
ایابی جی از حب لے شعبان ک دی و ک است	۱۱	۱۲	۲۲
رمضان است کدک جری شوال بوجردان	۱۱	۱۲	۲۲
زلقعه حک دی است چوزیکه حک جری است	۱۱	۱۲	۲۲

[illegible]

سفت روزی بخیر باشد و رمی زان حد کن بانیابی هیچ رخ سبب و سیرده یا شانزده است یک یاب است چار و بیست

فصل چہارم در

اعمال روز نوروز

فصل چہارم در اعمال روز نوروز

محمد حسن بن محمد عسکری الحسنی السمنانی
در منہاج العارفین آورده کہ علماء ادریسین
روز نوروز اقول مختلفہ است بعضی
نوروز را در دہم ماہ ایا رداستہ اند کہ
اقول جوزا است و بعضی نہم شباط را
نوروز گفتہ اند کہ سیم حوت باشد و مشہور
آنست کہ نہم ماہ آذر و اول فروردین ماہ
جلالی اول نوروز است کہ تحویل شمس بہر
حمل در آن وقت است و درین ازمنہ
این نوروز معمول است و باید درین روز
بجا آورد اعمال وادعیہ کہ در احادیث
منقول است از معلی بن خنیس بسند ہائے

معتبره مروی است که حضرت صادق
 فرموده است که معنی روز نور روزی است
 است که خدا در روز الست از ارواح
 بندگان عهد و میثاق یگانه خود و پیوسته
 پیغمبران و امامان را گرفت و اول روزی
 است که آفتاب طلوع کرد و باد هائ
 آبتن کنند و درختان و زید و گله
 و شگوفه آن دیده شدند و کشتی نوح
 درین روز بکوه جود رسید و گرفت و درین
 روز خدا از زنده گردانید چندی از هزار
 کس را که از طاعون گریختند و همه یک دفعه
 مردند و بعد از آن استخوانهای ایشان
 بوسیده شدند و بودند پیغمبر بر ایشان
 گذشت و از خدا آله تعالی سوال کرد
 که ایشان را زنده گردانند بآن پیغمبر
 خطاب در رسید که بآن استخوانهای
 بوسیده آب بپاشید تا همه زنده شوند

و بدین جهت درین روز غسل و آب بر خود پاشیدن
 مستحب گردید و گفته اند که آن پنجمین جز قیل بود و آن روزگار
 سی هزار کس بودند و سی و پنج هزار در جواب و سوال
 حضرت امیر با جاثلیق نیز وارد است و فرمود اے
 معلم روز مبعوث رسول م که کسبت و بهیتم رجب است
 در روز نوروز بود و جبرئیل م درین روز کعبه و حی بر
 حضرت رسول م نازل گردید و درین روز حضرت بزم
 بهما اے فرمود و رانشکست و حضرت امیر در این روز
 پا اے خود بر کتف حضرت رسول خدام گذاشت و
 بهما اے خانه کعبه رانشکست و روز غدیر که حضرت
 رسول م بر اے حضرت امیر م بیعت گرفت درین
 روز واقع گردید و درین روز آنحضرت م بامریض
 بوادی جلیان رفت و از ایشان بیعت گرفت و بعد از
 کشته شدن عثمان خلافت امیر المؤمنین م درین روز
 مستقر گردید و جنگ نهروان درین روز اتفاق افتاد
 و ذوالثدیة که سرگروه لشکر خاریجیان نهروان بودند
 مبارک آنحضرت و اصل جهنم گردید و قائم آل محمد م

در روز نوروز
 حضرت امیر
 در روز نوروز
 حضرت امیر

درین روز ظهور خواهند فرمود و ائمہ نیز درین روز رجعت
 خواهند فرمود و درین روز قائم مایه رجال ظفر خواهند یافت
 و آنرا بردار خواهند کشید و این روز فرج ماست و ما
 انتظار فرج را در روز نوروز می کشیم و در روز عید ما و
 شیعیان ماست و اول سال عجم است عجمان حرمت آنرا
 شناختند و شاعران آنرا ضایع نمودید اے معالی قسم بچانه
 کعبه که تعظیم عجمان این روز را نیست مگر برای امر قدسی
 که بیان آنرا نمودم پس آنحضرت بمعالی فرمودند که در روز
 نوروز غسل بکن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش
 و بهترین بوهای خوش را استعمال کن و در آن روز روزه
 بگیر و بعد از فراغ از نماز ظهر و عصر و نافله های آنها چهار
 رکعت نماز بکن بدو سلام و در رکعت اول حمد و سه مرتبه
 انا انزلناه را بخوان و در رکعت دوم حمد و ده مرتبه
 قل یا ایها الکافرون را بخوان و در رکعت سیم بعد از
 حمد و ده مرتبه قل هو الله احد و در رکعت چهارم بعد از حمد و
 سه مرتبه قل اعوذ برب الفلق و قل اعوذ برب الناس را بخوان
 و بعد از فراغ از نماز سجدۀ شکر بجا آور و در سجده این دعا را بخوان

که چون چنین کنی گناهان نجات یابد و تو آمرزیده شوی و دعا
 این است اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 يَا أَكْرَمَ صِبْيَانِ الرُّضِيِّينَ وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ
 وَرُسُلِكَ يَا أَفْضَلَ صَلَاتِكَ وَتَبَارَكَ
 عَلَيْهِمْ يَا أَفْضَلَ بَرَكَاتِكَ وَصَلِّ
 عَلَى آرِوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ
 تَبَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَبَارَكَ
 لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَ
 كَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خُطْرَهُ
 اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
 حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ
 عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ
 مَا غَابَ عَنِّي فَلَا تُغَيِّبَنَّ عَنِّي عَوْنَكَ وَ
 حِفْظَكَ وَمَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفَقِّدْ
 عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ
 إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ سُبْحَانَ
 وَعَاقِبَةُ اسْمِ الْبَيْتِ هَذَا رُوِيَ فِي عَارِجِ الْبُخَارِ

که نماز را نه کند شیخ احمد بن محمد الحسلی روح الله و صوره و نور
 و کتاب مذهب البایع فی شرح المختصر النافع آورده
 که هر که در روز اول فروردین ماه بسلاهی که تحویل
 آفتاب بهرح محل می شود این نماز را بگذارد و این
 دعا را بخواند بخانه ساله یا شصت ساله گناه او آمرزیده
 شود انتهی کلامه و فرمودای معلی بسیار درین روز بگوید یا ذا الجلال
 و الاکرام و گفته اند در نزد تحویل این دعا را بسیار
 بخوانند یا تحویل الحول و الاحوال حیون حالنا
 الی احسن الحال و بعضی گفته اند سی صد و شصت
 بار بعد از ايام سال بخوانند و در روایت دیگر چنین مذکور
 است یا مقلب القلوب و الابصار یا مقلب
 اللیل و النهار یا تحویل الحول و الاحوال
 حیون حالنا الی احسن الحال و بعضی گفته اند
 که این دعا را نیز در روز و رابعه و ايام سال بخواند
 اللَّهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ مَلِكٌ
 قَدِيمٌ أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَأَسْتَكَفِيكَ

مُؤَنَّتَهَا وَشَغَلَهَا يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
وَايْضًا اَيْنَ دُعَا اَبْعَدَ اَيَّامِ سَالٍ وَرَزْدِ تَحْوِيلِ
شَمْسِ بَرَجِ حَمَلٍ بَخْوَانِدِ يَا مُغْنِي الْاَبْوَابِ وَيَا
مُسَيِّبَ الْاَسْبَابِ وَيَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْاَبْصَارِ
يَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَيَا مُحَوِّلَ الْحَوَالِ وَ
الْاَحْوَالِ حَوِّلْ حَالَنَا إِلَى اَحْسَنِ الْحَالَ
يَا عَزِيزُ يَا غَنِيُّ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا دَلِيلَ
الْمُتَحَلِّينَ يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ تَوَكَّلْتُ
عَلَيْكَ يَا رَبِّ وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ
وَالْاَحْوَالِ وَالْقُوَّةَ الْاَيُّهَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
وَايْضًا خَوَانِدِ اَيْنَ عَامِي وَنَهْتِ مَرْتَبَهُ وَارْدِ اسْتِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ
بَارِكْ لَنَا هَذِهِ السَّنَةَ وَبَلِّغْنَا مِنْ اَوَّلِ هَذِهِ
السَّنَةِ إِلَى آخِرِهَا سَالِمِينَ وَاحْفَظْنَا مِنْ تَبَرُّ
النَّظَائِمِينَ بِحَقِّ حِفْظِنَا هَامِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ
رَاحِمٍ وَبِحَقِّ سَلَامَةِ قَوْلِ لَامِنْ رَبِّ رَاحِمٍ
وَبِحَقِّ فَالِ اللَّهِ خَيْرُ خَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

وَبِحَقِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَالْأَئِمَّةِ
الْمَعْصُومِينَ الْهَادِينَ الْمُهَلِّينَ يَا مُحوِلَ الْحَوَالِ
وَالْأَحْوَالِ حَالِنَا إِلَى أَحْسَنِ الْحَالِ يَا مُقَلِّبَ
الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ وَيَا مُدَبِّرَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
يَا مُحوِلَ الْحَوَالِ وَالْأَحْوَالِ حَوِّك حَالَنَا إِلَى
أَحْسَنِ الْحَالِ يَا عَزِيزُ يَا غَنِيُّ يَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِينَ يَا مُغِيثُ يَا مُغِيثُ يَا مُغِيثُ
يَا غَوْثَاةَ يَا غَوْثَاةَ يَا غَوْثَاةَ وَسُورَةُ بَكُورٍ وَأَفْوَاضُ
أَمْرِي إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
وَسُورَةُ مَرْيَمَ بَكُورٍ يَا رَحْمَنُ وَسُورَةُ مَرْيَمَ بَكُورٍ
يَا رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَابْنُ
مَرْوَى اسْتَكْرَمَ كَرِيمُ بْنُ دُعَا رَاهِفَتِ مَرْتَبَهُ دُرَّ اُولِ
سَالِ نَجْوَانِدْ خَدَا دَوْلَا رَا مَوَ كُلِّ مَرْدَانِدْ كَتَا آخِرِ
سَالِ اَوْرَا مَحَافِظَتِ كُنْدَ لِسْمَا لِلَّهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْاَكْبَرُ الْقَدِيرُ وَالْحَيُّ الْكَرِيمُ
الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ هَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ وَأَنْتَ
مَلِكُ قَدِيرٍ أَسْأَلُكَ فِيهَا الْعِصْمَةَ مِنْ

الشَّيْطَانِ وَالتَّجَاةَ مِنَ النَّيِّرَانِ وَالْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ
 النَّفْسِ أَلَا مَتَارَتُهُ بِالسُّوءِ وَالْإِسْتِغَالِ بِمَا يُقَرَّبُ
 لَدَيْكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَزْهَمَ الرَّاحِمِينَ وَايضاً این دعا وارد است
 صد مرتبه بخواند اللَّهُمَّ هَذِهِ سَنَةٌ حَدِيدٌ وَأَنْتَ
 أَنْتَ مَلِكٌ قَدِيرٌ أَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ
 مَنْ يُحِبُّكَ وَحُبَّ كُلِّ عَمَلٍ يُقَرَّبُ بِئِي لَدَيْكَ
 يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَايضاً وارد است
 که درین وقت سه صد و شصت نوبت آیه الکرسی بخواند
 و نهفت نوبت سوره ملائکه نیز وارد است و مروی است
 که نزد تحویل شمس بجل هر کس این آیات را بگلاب و
 مشک و زعفران در ظرف چینی بنویسد و بشوید بیات
 تا نوروز دیگر محفوظ از همه بلیات باشد و آیات انست
 سَلَامٌ تَقُولَ آمِينَ رَبِّ رَحِيمٍ سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ
 فِي الْعَالَمِينَ سَلَامٌ عَلَى إِبْرَاهِيمَ سَلَامٌ عَلَى مُوسَى
 وَهَارُونَ سَلَامٌ عَلَى إِيْسَى سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
 طِبُّكُمْ فَأَدْخُلُوهَا خَلِيدِينَ و در بعضی از نسخ بعد از

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ تَاْخِرَ سَلَامَةٍ عَلَيْكُمْ مَا صَبَرْتُمْ

فَتِنَةٍ عَقَبَى الدَّارِ مَذْكُورٍ اسْتِ بِسْ بَهْتَرِ اَنْتِ

كِه اَيْنِ كَلِمَاتِ رَا دُو مَرْتَبَه بَنُو لَيْسِد تَا بَه رُو رُو اَيْتِ عَمَلِ

نَمُودِه بَاشَد وَايْضَا وَا رُو اسْتِ كِه بِهَر كَسِ اَيْنِ طَلْسَمِ رَا

نَزْدِ تَحْوِيلِ بِشَكِ وَ زِعْفَرَانِ وَ كَلَابِ بَنُو لَيْسِدِ وَ بَا خُودِ وَا رُو

مَحْضُوطِ بَاشَد اَز بِهَمِ اَفَاتِ تَا نُو رُو زِ دِيْكَرِ لَيْسِمِ اَللّٰهُ

الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلَا اِنَّ اِلٰهًا رَّحِيْمًا غَطِ

وَايْضَا وَا رُو اسْتِ كِه بِهَر كَسِ دُرُوْقَتِ تَحْوِيلِ چَهْلِ يَكِ

مَرْتَبَه سُوْرَه يَسِ رَا بِرَا نَا رِجُو اَنْدِ وَ يَكِ اِنَا رَا يَكِ نَفَرِ تَامَمِ نَجُودِ

تَا نُو رُو زِ اَيْتِدِه سَالِمِ مَانَدِ وَايْضَا اَيْنِ دُعَا رَا دُرُوْقَتِ طَلُوعِ

اَفْقَابِ رُو زِ نُو رُو زِ بَا يَزِجُو اَنْدِ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِنُورِ

قُدْسِيْكَ وَ عَظَمَةِ طَهَارَتِيْكَ وَ بَرَكَاتِيْكَ

جَلَالِكَ مِنْ كُلِّ اَفْتَةٍ وَ عَاهَةٍ وَ مِنْ طَوَارِقِ

الَّيْلِ وَ النَّهَارِ وَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ الْاَظْهَارِ قَا

يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمٰنُ يَا رَحِيْمُ اَللّٰهُمَّ

اَنْتَ غِيَاثِيْ فَبِكَ اَعُوْثُ وَ اَنْتَ عِيَاذِيْ

فَبِكَ اَعُوْذُ وَ اَنْتَ مَلَاذِيْ فَبِكَ اَلُوْذِيْ

يَا

مَنْ ذَلَّتْ لَهُ الْحَبَابُ بِرَّةً وَخَضَعَتْ لَهُ أَعْنَاقُ
 الْفَرَاعِينَ وَأَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ مِنْ
 خَزْيِكَ وَمِنْ كَشْفِ سِتْرِكَ وَمِنْ
 نِسْيَانِ ذِكْرِكَ وَتَقْصِيرِ مَنْ شَكَرَكَ
 أَنَا فِي حَرْزِكَ لَيْلِي وَنَهَارِي وَتَوْبِي
 وَقَرَارِي وَوَطْنِي وَأَسْفَارِي وَذِكْرِكَ
 شِعَارِي وَتَنَاوُكِ دِثَارِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 تَنْزِيهَا لَا سَمِيكَ وَتَكْرِيمًا لِسُبْحَاتِ
 وَجْهِكَ أَجْزِي مِنْ خَزْيِكَ وَمِنْ سُوءِ
 عِقَابِكَ وَقِنِي مِنْ سَيِّئَاتِ عَذَابِكَ
 وَأَدْخِلْنِي فِي حِفْظِكَ وَعِنَايَتِكَ
 وَعُدَّ عَلَيَّ بِخَيْرٍ مِنْكَ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَآيُضًا

شقoul است کہ ہر کس در اول صبح نوروز چہارہ
 نوبت بگوید یا وَهَّاب و بہت و دو مرتبہ بگوید
 یا وَدُود تاروز نوروز دیگر حاجتہائے او روا گردد

وایضا مروی است که در روز نوروز این دعا را سه مرتبه
 بکرب پاک بخوان و از آن آب تو و اهل خانه تو
 بیاشامند و در چهار گوشه خانه بیاشامند خدا
 شمار از همه بلاها و آفتها محافظت خواهد نمود
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ رَبِّي اللَّهُ
 رَبِّي اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ رَبِّي اللَّهُ يُجْنِي
 وَبَيْنِي حَبِيبًا رَبَّنَا رَبِّي رَبِّي رَبِّي رَبِّي
 رَبِّي رَبِّي رَبِّي اللَّهُمَّ احْفَظْنَا مِنَ الْقَحْطِ
 وَالطَّاعُونِ وَالْغَرَقِ وَالْحَرْقِ وَالْمَوْتِ وَ
 سُوءِ الْقَضَاءِ وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ وَشَرِّ
 كِتَابٍ سَبَقَ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا
 الْعَذَابَ إِنَّا مُوقِنُونَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
 وَمَظْهَرِ طُفْهِ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ
 الطَّاهِرِينَ وَسَلَامٌ سَلِيمٌ كَثِيرٌ أَكْثَرًا
 وایضا وارد است که هر کس این دعا را در روز نوروز
 بشک و زعفران بنویسد و در میان آب اندازد و هر

از ان آب بخورد خدا او را از محط و طاعون و وبا
 و شتات اعدا و مرگ مفاجات و همه آفات
 و بلیات در حفظ و حمایت خود نگاه دارد و جمیع
 شدتها و المها و غمها و بهمهای او را زایل گردان
 و درهای خیر و بزرگی و دولت را بر روی او
 کشاید و امورات او را با سالی گذراند و تا سال
 دیگر بروشنان غالب باشد و دعای این است
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ رَبِّیَ اللَّهُ رَبِّیَ
 الْوَاحِدُ رَبِّیَ الْخَلْقِ الْقَیُّوْمُ رَبِّیَ الَّذِیْ
 یُحِیْیُ وَیُمِیْتُ رَبِّیَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ حَسْبُنَا
 رَبُّنَا حَسْبُنَا رَبِّیَ اللَّهُمَّ اِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ
 الطَّغْنِ وَالطَّاعُوْنِ وَالْوَبَاءِ وَالْبَلَاءِ
 وَمَوْتِ الْفَجَاةِ وَسُوْءِ الْقَضَاءِ وَشِمْكَاتِهِ
 الْاَعْلَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا سَبَقَ رَبُّنَا اَصْرِفْ
 عَنَّا الْعَذَابَ اَبَا نَا مُؤْمِنُوْنَ حَسْبُنَا اللَّهُ
 وَنِعْمَ الْوَكِیْلُ نِعْمَ الْمَوْلٰی وَنِعْمَ النَّصِیْرُ
 قَالَ اللَّهُ خَیْرُ حَافِظًا وَهُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِیْمُ

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَايضاً وارو است که در روز
نوز و زهر کس این کلمات بنویسد و با خود دارد هیچ
موزی با و اذیت نتواند رسانید لا حَوْلَ وَلا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ آعُوذُ بِرَبِّ
السُّهْلِ وَالسَّهْبَةِ مِنَ الْعُقْرَبِ وَالسَّارِقِ
وَالْحَيَّةِ الْآلَةِ وَ

تم الجزء الثاني من كتاب أفراد المؤمنين

ووظائف المتقين في تسع من شهر صفر المظفر
يوم الاحد ثنتي عشرة بعد الف وثلاثمائة من الهجرة
المصطفية عليه وآله آلاف التحية وتيلوه المجلد الثالث
انشاء الله تعالى فقط

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

صَوْنًا مَافِيهِ وَلَدِيَّةٌ عِنْدَكَ وَبِرَّةٌ وَبِحَبْرَةٍ
أَدْرِي بِشَيْءٍ مِمَّا كَتَبْتَ وَالْكَاتِبُ أَهْلُ الْكَامِلِ فِي الْعُلُومِ وَالْعَقْلِيَّةِ

وَالْبَالِغِ فِي الْعِلْمِ أَشَدُّ الْمُسْتَحْتَجِّ فَإِنْ جَبُنَ صَبْرًا عَنْ
شَيْءٍ مِنْهَا فَكُنْ مِنَ الْمُتَحَلِّينَ كُلِّ شَيْءٍ يَنْبَغِي أَنْ يَكُونَ

وَيُؤَلِّغُ النَّفْسَ فِي شَيْءٍ مِنْهَا وَيُقَاتِلُ الْهَوَا وَيُحَافِظُ الْإِسْلَامَ

وَيُؤَلِّغُ النَّفْسَ فِي شَيْءٍ مِنْهَا وَيُقَاتِلُ الْهَوَا وَيُحَافِظُ الْإِسْلَامَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَبَارَكَتِ اسْمَاءُهُ وَعَمَّتْ أَلْوَانُهُ
يَجْرِي الْوَسْطُ بِرَحْمَتِهِ وَأَنْسَجُمُ الْمِيَاءُ بِقُدْرَتِهِ
لَا إِلَهَ سِوَاهُ وَلَا رَبَّ عَدَاةً الْوَاحِدُ الْوَاحِدُ
وَالْفَرْدُ الصَّمَدُ الْجَوَادُ الْمُتَعَالَى وَالْوَهَّابُ
الْوَالِي أَحْمَدُهُ حَمْدُ الْحَامِدِينَ وَاشْكُرُهُ
شُكْرَ الشَّاكِرِينَ وَاسْأَلْهُ أَنْ يَرْزُقَنِي
مَوْجِبَاتِ رَحْمَتِهِ وَعِزِّ أَلَمِ مَغْفِرَتِهِ وَ
أَعُوذُ بِهِ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ وَوَسْوَاسِهِ

٩

الْمُتَحَلِّينَ

٩

الْمُتَحَلِّينَ

٩

الْمُتَحَلِّينَ

الْمُتَحَلِّينَ

الْمُتَحَلِّينَ

الْمُتَحَلِّينَ

ومن شغل القلب وسلاسه كما في اعوذ
 من عماء النفس ^{بفتح فقلت} وشطط اللسان ^{بفتح فقلت} ومن شرة
 اللسان ^{بفتح فقلت} وشغب الحنان ^{بفتح فقلت} هولاء جيه قريب
 ولد اعيه سميع ^{بفتح فقلت} نجيب ^{بفتح فقلت} والصلوة والسلام
 على رسول الله الرضى ونورة المضيئ سيد
 العرب والعجم المخصوص بحاسن الشيم
 الذى اسس اساس الدين وصعد معارج
 الصديق واليقين الشفيع المربى والنبى
 المصطفى واله منار التقى وعلام الهدى
 حجج الله الباهرة واياته الظاهرة كلهم
 هداة الخير الى السبيل ولنعلم ما قيل

شعر

له اوصياء قائمون مقام	ارى جئتم حبة القلب والحنان
هم حجج الرحمن علوة احمد	ائمة حق لا كمن جاروا تشي

صلوة لا تنقطع بانقطاع الدهور ولا تنقضى
 بانقضاء الشهور وبعد هذا الطرس
 لطيف وكتاب شريف الكبار البسيط

اليراعة في اتقان تصحيحه على حسب
الاستطاعة فاسئل الله تعالى ان يجعل
هذا الكتاب للنفوس يعجب ويروق
ويجريه بالمحبة هجري الدم في العروق
انه سامع لدعائي ومحبيب لندائي واخر
دعواني ان الحمد لله رب العالمين
والصلوة والسلام على خاتم النبيين وآله الطاهرين

وَاَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ وَالْمَخْلُوقُ

الضعيف الخليل لا شيء في الحقيقة الكونيين

السَّيِّدُ خَاقَانُ حَسِينُ

ضَاعَفَ اللَّهُ فِي حَسَنَاتِي وَتَجَاوَزَ عَنِّي

maablib.org

بِالْحَمْدِ لِلَّهِ

صَبَّوْا مَا دَرَسْتُمْ إِلَّا بِالْحِكْمِ وَاللِّبَاقِ

بِحُكْمِ الْمُسْتَعْلَمِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْمَعْرِفَةِ

الْمُطَهَّرَةِ حِكْمًا إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَأَيُّكُمْ أَشْبَهَ بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ أَمْرٌ وَهُوَ

الْمُسْتَعْلَمُ الْحَقُّ مَا تَقَرَّرَ عَلَيْهِ الْعَالَمُونَ

حِكْمًا إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ وَعَلَّمَ الْإِنْسَانَ

ما لم يعلم علمه البيان وهداه الى الايمان سلك
 بعبادة سبيل الاحسان والصلوة والسلام
 على سيد الانس والجان محمد المبعوث
 على كافة الانام المنزل عليه الفرقان
 والمؤيد بالآيات البينات واوضح البهتان
 واله الاطهار واصحابه الاخيار ما كرر
 الجدد بك انما بعد فقد اعجبني ما
 اسمعني واطربني ما اقرعني به صماخي
 السيد الجليل والحبر النبيل صفوة الامم
 المرضيين واسوة الفضلاء المتورعين
 الزكي الالهي البحر الزاخر والفقيه الماهر
 وحيد عصره وفريد دهره العالم القائل
 والفاضل الكامل مرجع الاداني والآقا
 جامع المعقول والمنقول والمتكلم لكونه
 ليس له البديل والمتورع الذي ليس
 له العدول المحقق النحرير والفقيه
 الذي ليس له نظير الملازم للتقوى

فانه انفعر ما يعجله المرء ليوم ^{لشخص} فيه
 الابصار واقوى ذريرة الى حظ الاوزار
 والصارت عنان هواه عن الرذائل يصير
 اوقاته في اقتناء الفضائل ومحاسن الاخلاق
 والشمائل وبذل المعروف
 ومساعدة الاخوان من اهل الايمان
 ومقابلة الميئي بالاحسان والمحسن
 بالامتنان ذوالنظر الواسع في الاحاديث
 المروية عن ائمة النجباء عليهم التحية والثناء
 المندب لآثارهم والمتنقل لآثارهم
 المجتهد في ابرار علومهم واحراز احكامهم
 مشتمرا عن ساق الجد في تنقيح المرام اخذ
 بالاحتياط التام فيما يتعلق بامور الدين
 الاكرمال اكمل والا فضل الاجل
 والا ورع الانزهد والعلم المفرد العالم
 الهادي لكل حاضر وبادي الجامعة للجمع
 علوم الدين السالك لآحسن مسالك الشريعة

المبين وناشر علوم الشرع والعالم الرباني
 والنور الشعشعاني و مروج اخبار الائمة
 الاطهار والغواص في بحار تلك الانوار
 ومفتاح العلوم ونبراسها وناشر الزمان
 وبهجة الاوان ومعدان العرفان ومطلب
 الاحسان والعالم العامل والويل لعاطل
 الحلال لا درع والبارع الاربع وزين
 العلما ومنقطع القرنا وممتنع الكفاح
 نسل ادة وحواء وماخذ الادب والفقيه
 على الاطلاق والوجيه بالاستحقاق
 العالم الحيدري والكوكب الدرري
 اللوذعي اليلمعي والعيلم الفطن الزكن
 الفصيح المغلق عذاب المورد حل المنطق
 شريف المباني لطيف المعاني وافر البهجة
 صادق اللهجة فرع سلاله الالتر سول م
 صفوة من الزهراء المتول الحائز لشرف
 الحسب والنسب المتحل بدقائق العلوم وحقائق

الادب اعنى النواب المستطاب
المدعو بالسيد طاهر حسين

صدين عن كل شين ومين فيها قد صبح
وجه يراعى وعقم ميلاد الشئى واختراع
لحاسنه التى قد امتلأت بها مسامعى
وعجز فى خوض بحرها سفينتى وشراع
والله لولا ه فى الكانفور لم يقيم للدين والفقه
عمود ولا اخضر لعود من كتابه المؤلف والمصنف
المسى بأوراد المؤمنين ووظائف
المتقين فى اربع مجلدات كلماته
فصيحة وعبارات بلغة وفيه استعارات
شريفة وحجج بديهة ودقائق رشيقة وهى
احسن من سمط الحيمان وعقد المرجان
والفاظه درر مشنوفة وجواهر مرصوفة
وحلل منشورة ورياض مطورة ونثره
مهذب الاعطاف مصقول الاطراف

وتنظمه اطيب من المسك الذكي واحلى من
 العسل الجنى سودة سواد العين وبياضه
 بياض اللجين كبير الحجم كثيرا الغنى كل نقطة
 منه سويداء وكل نقطة منه حوراء حقيق
 بيان يكتب الخبر بالتبرك بالخبر لكونه عزيز
 الفوائد غريزا لشواهد وقد جمع فيه فوائد
 وفرائد مما لم يطبقه من النسخ ولا حبان
 حق كلمات حسان كأنها الياقوت و
 المرجان لها من الفصاحة والبلاغة
 شأن أي شأن يلتذ بها قرائح الأذكياء
 ويستعذ بها أذواق الأدباء وقد ملك
 بحمد الله من الفصاحة ناصيتها وبلغ
 من البلاغة قاصيتها فاني لما طالعت في
 كتابه وامتعت النظر فيه لاحت لي بدايع
 بياضها واستنارت لي شمس البراعة من
 تبيانها واقتطفت انوارها لحكم
 من اقتنائها هو كتاب ياخذ للقلب

الاذكياء سحرا ونجالها النجباء بحرا وهو نخبة
 للصلحاء بل اللجاء حجناس والجنة الواقية
 وزاد المعاد وسفينة النجاة للعباد بل هو
 مقياس للدين ومشكوة لاهل اليقين
 ونجدته حاويا للادعية والاذكار وجامعا
 للتمائم التي لا توجد في مطاوي الكتب الكبار
 بلغ الله اماله وكثر في العلم امثاله واجزل
 اجرة وفرح حظه وذخيرة فانه قد اذاب نفسه
 في تأليف هذا الكتاب غاية الاداب والتعب
 طبخة الوقاد في تحصيل سبيل رضى رب
 الارباب منتهى الانتعاب وقد حواه من
 كتب علمائنا في الفقه والتفسير و
 الحديث وسائر العلوم سيما الكتب التي
 عليها المد اسرى الاقطار واشتهرت غاية
 الاشتهار وهى الكتب الاربعة اعنى الكافي
 والتهذيب والفقيه والاستبصار والكتب
 الثلاثة الجامعة لمتفرقات الاخبار وهى الوافي

والوسائل وبجار الانوار ومن كتب شيئا
 السعيد ابي عبد الله محمد بن مكي الشيرازي
 بالشهيد رفعه الله قدرة وانار ذكره و
 من الشيعة الوحيد الفريد شيئا مشائخ عصره
 ومقدام فقهاء دهره الشيعة ابي القاسم
 جعفر بن سعيد الشهيد بالمحقق ومن كتب علمائنا
 باسائيند هم المعنونة عن ائمة الهدى عن رسول
 الله عن جبرئيل امين الله على وحيه عن الله
 جل شأنه وعظم سلطانه وقد سلك في
 تأليف هذا الكتاب سبيل الاحتياط فان
 في ذلك الخلاص والنجاة اذا مر على الصراط
 ليتر الله لنا وله المروءة عليه وجعلنا وائيا
 من اهل الزلفى لديه اللهم مد عمره و
 اعمات اولاده وعياله وامد ظلاله و
 وعم نواله ما طلع به ساطع وخوى نجم طالع

كتبه
 العبد المذنب السيد بن علي في شهر ربيع الثاني سنة ١١٤٢

قطعه تاریخ چکیده خامه اعجاز ختامه شاعر شیرین
زبان عذب البیان سلیمان میرزا صاحب شندیس
المختصر مقتون لکهنوی - کاتب کتاب بنده
وهو هذا

ای حبتن امرت بواب استطاب	کردون قباب مهر محل قمر کاب
عالم فقیه زاهد و عابد و شایق	عالمی حجت بهیم فیض انتساب
تقوا شعار عالم عامل فرشته خو	در خلق و حکم و زهد و سخا و استطاب
همچون متوسل درین است همان	روشن نمایی دین خدا مثل آفتاب
شمار جود و بخشش و شد غنی جهان	شامین شهنشاهان زکلی و خباب
چون شد ز اسم پاک مظفر حسین	آمد بکلیه خالق طغریاب و کامیاب
از خاندان اعظم عالمی حسب	والا که نبیست بواب استطاب
یعنی وزیر شاه او در حدی اند	کار از شاه معتمد الدوله شد خطاب
در ادعیه کتاب نوشته بجا جلد	گو یاکه و امنودی خلد چار باب
تاریخ طبع اوست اگر است فکیو	بیرون شود ز مصرعه آخر بلا حساب
مفتون رسال بحری طبعش شود	اورا و مومنین کتاب است لاجواب

قطعه تیارخ

مصنفہ

شاعر شیرین مقال ناظم ایسا ہے مثال

ماہر فن شیرین سخن بلاغت نشان فصاحت

عنوان صاحب بہرہ وافی عالم عروض و قوافی

نکتہ سنج معالی مورخ لاثانی غلام احمد صاحب

متخلص احمد علی المعروف بہ کپتان صاحب

حماد اللہ و ابقاہ

تاریخ

امی زہی لؤاب ما عالیجناب ہاں چچ خوش تالیف ہو این کتاب

سال طبع عشر احمد احقر مکفوت فرد و یکتا طرفہ نامور لا جواب

الطَّبِيعُ زَرْفُ مَطْلَعِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْمِنَّةُ لَهُ كَهَذَا جلد دوم کتاب
 مستطاب سیمجی اوراد المؤمنین ووظائف
 المتقین کہ مثل این از ابتدائی خلقت آدم تا این
 کتابی ندیدم و نہ کسی شنیده فی الحقیقت ذخیرہ اعمال
 و اخلاق ائمہ معصومین علیہم السلام است و در جامعیت
 نظیر خود ندارد و طبعاً و عوارضاً بسط و ضخامت
 بجز احادیث مستندہ و اقوال علمائے متقدمین کہ
 از روشنای مستندتر کسی نیست چیزے درین مجلدات
 اربعہ نقل کردہ شدہ احسن و احادیث مصنف
 اچنین کتاب مستطاب کرا مجال کہ ششمہ از ان بنویسد
 اعظمی نواب مستطاب معالی القاب گردون قباب
 ہلال رکاب معدن جود و سخا منبع فیض و عطا جامع
 علوم عقلیہ و نقلیہ شاغل عبادات و خلیہ و نقلیہ الصلوات
 الاعظم و التحیر الاکرم نواب سید مظفر حسین خاں صاحب

بہاؤ الدام اقبالہ وعم نوالہ - درماہ شوال المکرم
 بتاریخ بست و شمس ۱۳۱۳ ہجری مطابق یاسر
 ماہ اپریل ۱۹۹۶ء - بکال متہام و تصحیح علماء
 کبار و انتظام منتظمین بالیاقت خصوصاً منشی
 دوار کار شاد و بطبع اسٹار پریس واقع نمرگانپور
 بحکم جناب نواب صاحب مروج

مطبع گروید

فقط

سیرت

مرکز حیاتیات

maablib.org

